

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 14 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 8 Л П Н Я

ЗМІСТ

Постанова XI Всеукраїнського з'їзду рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів

(15 травня 1929 р.)

100. Конституція (основний закон) Української соціалістичної радянської республіки.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление XI Всеукраинского съезда советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов

(15 мая 1929 г.)

100. Конституция (основной закон) Украинской социалистической советской республики.

ПОСТАНОВА

XI ВСЕУКРАЇНСЬКОГО З'ЇЗДУ РАД РОБІТНИЧИХ, СЕЛЯНСЬКИХ І ЧЕРВОНОАРМІЙСЬКИХ ДЕПУТАТІВ.

XI Всеукраїнський з'їзд рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів ухвалив затвердити нижченаведену Конституцію (основний закон) Української соціалістичної радянської республіки:

100. Конституція (основний закон) Української соціалістичної радянської республіки.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

XI ВСЕУКРАИНСКОГО С'ЄЗДА СОВЕТОВ РАБОЧИХ, КРЕСТЬЯНСКИХ И КРАСНОАРМЕЙСКИХ ДЕПУТАТОВ.

XI Всеукраинский съезд советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов постановил утвердить нижеследующую Конституцию (основной закон) Украинской социалистической советской республики:

100. Конституция (основной закон) Украинской социалистической советской республики

ПОДІЛ I.**З а с а д и.**

Виходячи з проголошених Жовтневим революційним прав трудящого й визискуваного народу та основних засад декларації прав народів, а також основних принципів дик-

РАЗДЕЛ I.**Общие положения.**

Исходя из провозглашенных Октябрьской революцией прав трудящегося и эксплуатируемого народа и основных положений декларации прав народов, а также основных

татури пролетаріату, викладених в Конституції Української соціалістичної радянської республіки з 10 березня 1919 року, ця Конституція визначає основні завдання та форми організації диктатури пролетаріату, що ставить перед собою за мету остаточно подолати буржуазію, знищити експлуатацію людини людиною та здійснити комунізм, коли не буде ні поділу на класи, ні державної влади.

1. Українська республіка є соціалістична держава робітників та селян.

Вся влада в межах Української соціалістичної радянської республіки належить радам робітничих, селянських та червоноармійських депутатів.

2. Українська соціалістична радянська республіка заявляє про свою цілковиту солідарність з усіма радянськими республіками і, на підставі постанов VII Всеукраїнського з'їзду рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів і договору про утворення Союзу радянських соціалістичних республік, творить з ними, на засадах цілковитої доброхитності та рівноправності, Союз радянських соціалістичних республік.

3. Українська соціалістична радянська республіка входить до складу Союзу радянських соціалістичних республік як суверенна договірна держава і зберігає за собою право вільного виходу з Союзу.

Суверенітет Української соціалістичної радянської республіки обмежений лише в межах, зазначених в Конституції Союзу радянських соціалістичних республік і лише в предметах, що їх віднесено до компетенції Союзу радянських соціалістичних республік; поза цими межами Українська соціалістична радянська республіка здійснює свою державну владу самостійно.

4. Вся земля, надрі, ліси і води, а також фабрики, заводи, банки, залізничний, водний та повітряний транспорт і засоби зв'язку є соціалістичною державною власністю на підставах, визначених законодавством Союзу радянських соціалістичних республік і Української соціалістичної радянської рес-

принципов диктатуры пролетариата, изложенных в Конституции Украинской социалистической советской республики от 10 марта 1919 года, настоящая Конституция устанавливает основные задачи и формы организации диктатуры пролетариата, ставящей перед собой цель окончательно одолеть буржуазию, уничтожить эксплуатацию человека человеком и осуществит коммунизм, при котором не будет ни деления на классы, ни государственной власти.

1. Украинская республика есть социалистическое государство рабочих и крестьян.

Вся власть в пределах Украинской социалистической советской республики принадлежит советам рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов.

2. Украинская социалистическая советская республика заявляет о своей полной солидарности со всеми советскими республиками и, на основании постановлений VII Всеукраинского съезда советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов и договора об образовании Союза советских социалистических республик, образует с ними, на основании полной добровольности и равноправия, Союз советских социалистических республик.

3. Украинская социалистическая советская республика входит в состав Союза советских социалистических республик как суверенное договорное государство и сохраняет за собой право свободного выхода из Союза.

Суверенитет Украинской социалистической советской республики ограничен только в пределах, указанных в Конституции Союза советских социалистических республик и только в предметах, отнесенных к компетенции Союза советских социалистических республик; вне этих пределов Украинская социалистическая советская республика осуществляет свою государственную власть самостоятельно.

4. Вся земля, недры, леса и воды, а также фабрики, заводы, банки, железнодорожный, водный и воздушный транспорт и средства связи являются социалистической государственной собственностью на основах, установленных законодательством Союза советских социалистических республик и Ук-

публіки. Зовнішня торгівля визнається державною монополією.

5. Українська соціалістична радянська республіка забезпечує політичні права для трудящих мас, без різниці статі, віри, раси і національності і цілком позбавляє цих прав експлуаторські класи.

6. Громадяни Української соціалістичної радянської республіки є тим самим громадянами Союзу радянських соціалістичних республік.

Громадяни інших соціалістичних радянських республік мають на території Української соціалістичної радянської республіки всі права і виконують всі обов'язки, встановлені для громадян Української соціалістичної радянської республіки.

7. Українська соціалістична радянська республіка, виходячи з солідарності трудящих всіх націй, надає всіх політичних прав чужоземцям, що перебувають на території Української соціалістичної радянської республіки для трудових занять і належать до робітничої класи, а також до селянства, яке не вживає найманої праці,—на підставі постанов верховних органів Союзу радянських соціалістичних республік.

8. В Українській соціалістичній радянській республіці церква відокремлюється від держави і школа від церкви і волю релігійних визнань і антирелігійної пропаганди признається за всіма громадянами.

9. Щоб забезпечити трудящим дійсну волю виявлення своїх думок, Українська соціалістична радянська республіка знищує залежність преси від капіталу і передає до рук робітничої класи та селянства всі технічні і матеріальні засоби до видання часописів, книжок та всіляких інших творів друку та забезпечує по всій країні їх вільне поширення.

10. Щоб забезпечити трудящим дійсну волю зібрань, Українська соціалістична ра-

раїнської соціалістической советской республіки. Внешняя торговля признается государственной монополией.

5. Украинская социалистическая советская республика обеспечивает политические права для трудящихся масс без различия пола, вероисповедания, расы и национальности и полностью лишает этих прав эксплуататорские классы.

6. Граждане Украинской социалистической советской республики являются тем самым гражданами Союза советских социалистических республик.

Граждане других социалистических советских республик пользуются на территории Украинской социалистической советской республики всеми правами и исполняют все обязанности, установленные для граждан Украинской социалистической советской республики.

7. Украинская социалистическая советская республика, исходя из солидарности трудящихся всех наций, предоставляет все политические права иностранцам, проживающим на территории Украинской социалистической советской республики для трудовых занятий и принадлежащим к рабочему классу, а также к крестьянству, не пользующемуся наемным трудом,—на основе постановлений верховных органов Союза советских социалистических республик.

8. В Украинской социалистической советской республике церковь отделяется от государства и школа от церкви, и свобода религиозных исповеданий и антирелигиозной пропаганды признается за всеми гражданами.

9. В целях обеспечения за трудящимися действительной свободы выражения своих мнений, Украинская социалистическая советская республика уничтожает зависимость печати от капитала и предоставляет в руки рабочего класса и крестьянства все технические и материальные средства к изданию газет, книг и всяких других произведений печати и обеспечивает по всей стране их свободное распространение.

10. В целях обеспечения за трудящимися действительной свободы собраний, Украин-

дяньська республіка, визнаючи право громадян вільно влаштувати зібрання, мітинги, походи і т. інш., дає до розпорядження робітничої класи та селянства всі придатні для влаштування народніх зборів помешкання.

11. Щоб забезпечити трудящим дійсну свободу спілок, Українська соціалістична радянська республіка, зламавши економічну і політичну владу заможних клас і тим усунувши всі перешкоди, що до цього часу заважали в буржуазному суспільстві робітникам та селянам користуватися свободою організації і діяння, сприяє робітникам і селянам в справі їх об'єднання та організації.

12. Щоб забезпечити трудящим масам дійсний доступ до знання, Українська соціалістична радянська республіка ставить за своє завдання дати їм повну, всебічну та безплатну освіту.

13. В царині культурного будівництва Українська соціалістична радянська республіка ставить своїм завданням забезпечувати всіма засобами розвиток пролетарськими шляхами української національної культури й культури національних меншостей та рішуче боротися з націоналістичними забобонами.

14. Українська соціалістична радянська республіка визнає працю за обов'язок для всіх громадян Республіки.

15. З метою охоронити всіма засобами здобутки великої пролетарської революції, Українська соціалістична радянська республіка визнає за обов'язок всіх громадян Республіки оборону соціалістичної батьківщини і встановлює загальну військову повинність.

Почесне право обороняти революцію зі зброєю в руках надається лише трудящим, а на нетрудові елементи покладається виконувати інші військові обов'язки.

16. Українська соціалістична радянська республіка надає право пристановища всім чужоземцям, що зазнали переслідувань за революційно-визвольну діяльність.

ская социалистическая советская республика, признавая права граждан свободно устраивать собрания, митинги, шествия и т. п., предоставляет в распоряжение рабочего класса и крестьянства все пригодные для устройства народных собраний помещения.

11. В целях обеспечения за трудящимися действительной свободы союзов, Украинская социалистическая советская республика, сломив экономическую и политическую власть имущих классов и этим устранив все препятствия, которые до этого времени мешали в буржуазном обществе рабочим и крестьянам пользоваться свободой организации и действия, оказывает рабочим и крестьянам содействие для их объединения и организации.

12. В целях обеспечения за трудящимися массами действительного доступа к знанию, Украинская социалистическая советская республика ставит своей задачей предоставить им полное, всестороннее и бесплатное образование.

13. В области культурного строительства Украинская социалистическая советская республика ставит своей задачей обеспечивать всеми средствами развитие пролетарскими путями украинской национальной культуры и культуры национальных меньшинств и решительно бороться с националистическими предрассудками.

14. Украинская социалистическая советская республика признает труд обязанностью всех граждан Республики.

15. В целях всемерной охраны завоеваний великой пролетарской революции, Украинская социалистическая советская республика признает обязанностью всех граждан республики защищать социалистическое отечество и устанавливает всеобщую воинскую повинность.

Почетное право защищать революцию с оружием в руках предоставляется только трудящимся, а на нетрудовые элементы возлагается отправление иных воинских обязанностей.

16. Украинская социалистическая советская республика предоставляет право убежища всем иностранцам, подвергшимся преследованиям за революционно-освободительную деятельность.

17. Керуючись інтересами трудящих, Українська соціалістична радянська республіка позбавляє окремих осіб та окремі групи прав, що вони ними користуються на шкоду інтересам соціалістичної революції.

18. Прагнучи утворити вільну й доброхітну єдність трудящих всіх національностей, що залюднюють Українську соціалістичну радянську республіку, і визнаючи цілковите право всіх націй на самовизначення аж до відокремлення, Українська соціалістична радянська республіка, беручи на увагу непохитно виявлену волю трудящих молдавського народу до оформлення свого державного буття в складі Української соціалістичної радянської республіки, об'єднується з ним на засадах утворення в складі Української соціалістичної радянської республіки Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки.

Автономна молдавська соціалістична радянська республіка управляється на підставі її Конституції, яку остаточно, після ухвали її Всеомолдавським з'їздом рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів, затверджує Всеукраїнський з'їзд рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів.

19. Українська соціалістична радянська республіка, визнаючи, що права громадян не залежать від їх расової й національної належності, проголошує за цілком несполучне з основними законами Республіки будь-який утиск національних меншостей або обмеження їх рівноправності.

Для найбільшого забезпечення інтересів національних меншостей, що становлять в тій чи іншій місцевості компактну більшість людності, можуть утворюватися за постановами вищих органів Республіки окремі національні адміністративно-територіальні одиниці, з забезпеченням права національностям, що становлять національні меншості в цих місцевостях.

20. Мови всіх національностей, що живуть на території Української соціалістичної радянської республіки, рівноправні й

17. Руководясь інтересами трудящихся, Украинская социалистическая советская республика лишает отдельных лиц и отдельные группы прав, которыми они пользуются в ущерб интересам социалистической революции.

18. Стремясь создать свободное и добровольное единение трудящихся всех национальностей, населяющих Украинскую социалистическую советскую республику, и признавая полное право всех наций на самоопределение вплоть до отделения, Украинская социалистическая советская республика, принимая во внимание непоколебимо выраженную волю трудящихся молдавского народа к оформлению своего государственного бытия в составе Украинской социалистической советской республики, объединяется с ним на основах создания в составе Украинской социалистической советской республики Автономной молдавской социалистической советской республики.

Автономная молдавская социалистическая советская республика управляется на основе ее Конституции, которую окончательно после принятия ее Всеомолдавским съездом советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов, утверждает Всеукраинский съезд советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов.

19. Украинская социалистическая советская республика, признавая, что права граждан не зависят от их расовой и национальной принадлежности, объявляет совершенно несовместимым с основными законами республики какое бы то ни было угнетение национальных меньшинств или ограничение их равноправия.

В целях наибольшего обеспечения интересов национальных меньшинств, составляющих в той или иной местности компактное большинство населения, могут создаваться по постановлениям высших органов республики отдельные национальные административно-территориальные единицы с обеспечением прав национальностям, составляющим национальные меньшинства в данных местностях.

20. Языки всех национальностей, живущих на территории Украинской социалистической советской республики, равноправны,

кожному громадянину, незалежно від його національної приналежності, забезпечується цілковиту можливість в його зносинах з державними органами і у зносинах державних органів з ним, у всіх прилюдних виступах, а також у всьому громадянському житті—вживати рідної мови.

21. Затвердження й зміна цієї Конституції належить виключно Всеукраїнському з'їздові рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів.

ПОДІЛ II.

Організація радянської влади.

Органи центральної влади.

А. Про Всеукраїнський з'їзд рад.

22. Верховним органом влади Української соціалістичної радянської республіки є Всеукраїнський з'їзд рад робітничих, селянських та червоноармійських депутатів.

Всеукраїнський з'їзд рад заслуховує і затверджує звіти про діяльність робітничо-селянського уряду і дає загальний напрямок роботі Уряду Української соціалістичної радянської республіки в царині політики й народного господарства.

До виключного відання Всеукраїнського з'їзду рад належить:

а) затвердження, зміна та доповнення Конституції Української соціалістичної радянської республіки;

б) остаточне затвердження Конституції Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки та змін і доповнень тої Конституції;

в) зміна кордонів Української соціалістичної радянської республіки;

г) встановлення кордонів Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки;

г) вибори Всеукраїнського центрального виконавчого комітету;

д) вибори представників Української соціалістичної радянської республіки до Ради національностей Союзу радянських соціалістичних республік.

и каждому гражданину, независимо от его национальной принадлежности, обеспечивается полная возможность в его сношениях с государственными органами и в сношениях государственных органов с ним, во всех публичных выступлениях, а также во всей общественной жизни—пользоваться родным языком.

21. Утверждение и изменение этой Конституции принадлежит исключительно Всеукраинскому съезду советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов.

РАЗДЕЛ II.

Об устройстве советской власти.

Органы центральной власти.

А. О Всеукраинском съезде советов.

22. Верховным органом власти Украинской социалистической советской республики является Всеукраинский съезд советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов.

Всеукраинский съезд советов заслушивает и утверждает отчеты о деятельности рабоче-крестьянского правительства и дает общее направление работе Правительства Украинской социалистической советской республики в области ~~политики и народного хозяйства~~.

Исключительному ведению Всеукраинского съезда советов подлежат:

а) утверждение, изменение и дополнение Конституции Украинской социалистической советской республики;

б) окончательное утверждение Конституции Автономной молдавской социалистической советской республики и изменений и дополнений этой Конституции;

в) изменение границ Украинской социалистической советской республики;

г) установление границ Автономной молдавской социалистической советской республики;

д) выборы Всеукраинского центрального исполнительного комитета;

е) выборы представителей Украинской социалистической советской республики в Совет национальностей Союза советских социалистических республик.

23. Чергові всеукраїнські з'їзди рад скликає Всеукраїнський центральний виконавчий комітет один раз на два роки.

Надзвичайні з'їзди рад скликає Всеукраїнський центральний виконавчий комітет так з власного почину, як і на вимогу рад і з'їздів рад місцевостей, що налічують не менш одної третини всієї людности Української соціалістичної радянської республіки, що має виборчі права.

24. Всеукраїнський з'їзд рад складається з делегатів, обраних Всеукраїнським з'їздом рад і округовими з'їздами рад, з розрахунку: від міських і селищних рад—один делегат на кожні 10.000 виборців, а від сільських—один делегат на кожні 50.000 людности.

Б. Про Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

25. Всеукраїнський центральний виконавчий комітет в періоді поміж Всеукраїнськими з'їздами рад є верховний законодавчий, розпорядчий та виконавчий орган влади Української соціалістичної радянської республіки.

26. Всеукраїнський центральний виконавчий комітет є відповідальний перед Всеукраїнським з'їздом рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів.

27. Робота Всеукраїнського центрального виконавчого комітету відбувається сесіями черговими та надзвичайними.

28. Чергові сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету відбуваються не менш як три рази на рік.

Надзвичайні сесії скликає Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з власної ініціативи, на подання Ради народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки або на вимогу не менш одної третини членів Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

29. Всеукраїнський центральний виконавчий комітет обирає голову, секретаря й членів Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, а також утворює

23. Очередные всеукраинские съезды советов созываются Всеукраинским центральным исполнительным комитетом один раз в два года.

Чрезвычайные съезды советов созываются Всеукраинским центральным комитетом как по собственному почину, так и по требованию советов и съездов советов местностей, насчитывающих не менее одной трети имеющего избирательные права всего населения в Украинской социалистической советской республике.

24. Всеукраинский съезд советов составляется из делегатов, избранных Всеукраинским съездом советов и окружными съездами советов, из расчета: от городских и поселковых советов—один делегат на каждые 10.000 избирателей, а от сельских—один делегат на каждые 50.000 населения.

Б. О Всеукраинском центральном исполнительном комитете.

25. Всеукраинский центральный исполнительный комитет в периоды между Всеукраинскими съездами советов является верховным законодательным распорядительным и исполнительным органом власти Украинской социалистической советской республики.

26. Всеукраинский центральный исполнительный комитет ответственен перед Всеукраинским съездом советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов.

27. Работа Всеукраинского центрального исполнительного комитета производится сессиями очередными и чрезвычайными.

28. Очередные сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета бывают не менее трех раз в год.

Чрезвычайные сессии созываются Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета по собственной инициативе, по представлению Совета народных комиссаров Украинской социалистической советской республики или по требованию не менее одной трети членов Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

29. Всеукраинский центральный исполнительный комитет избирает председателя, секретаря и членов Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета,

Раду народних комісарів у складі голови, заступників голови, народних комісарів і інших членів Ради народних комісарів.

30. До відання Всеукраїнського центрального виконавчого комітету належить:

а) загальне керівництво у всіх галузях державного, господарського й культурного будівництва;

б) затвердження бюджету Української соціалістичної радянської республіки;

в) встановлення плану всього народного господарства й окремих його галузей на території Української соціалістичної радянської республіки, відповідно до передбачених у п. «з» арт. 1 Конституції Союзу радянських соціалістичних республік основ і загального плану всього народного господарства Союзу радянських соціалістичних республік;

г) встановлення, відповідно до Конституції та законодавства Союзу радянських соціалістичних республік, державних і місцевих податків, зборів та неподаткових прибутків;

ґ) укладення в порядку, встановленому пунктом «д» арт. 1 Конституції Союзу радянських соціалістичних республік, зовнішніх та внутрішніх позик Української соціалістичної радянської республіки;

д) розгляд та участь в укладенні, в порядку, встановленому Конституцією та законодавством Союзу радянських соціалістичних республік, концесійних договорів, передбачених п. «з» арт. 1 Конституції Союзу радянських соціалістичних республік;

е) затвердження законодавчих актів Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, ухвалених в період між сесіями;

є) затвердження проєктів кодексів, а також всіх законодавчих актів, що визначають загальні норми політичного, економічного та культурного життя Української соціалістичної радянської республіки або вносять корінні зміни в сучасну практику державних органів Республіки;

ж) розв'язування питань про регулювання кордонів Автономної молдавської соціалістичної республіки;

а также образует Совет народных комиссаров в составе председателя, заместителей председателя, народных комиссаров и других членов Совета народных комиссаров.

30. Веденню Всеукраїнського центрального виконавчого комітету належить:

а) общее руководство во всех отраслях государственного, хозяйственного и культурного строительства;

б) утверждение бюджета Украинской социалистической советской республики;

в) установление плана всего народного хозяйства и отдельных отраслей его на территории Украинской социалистической советской республики, в соответствии с предусмотренными в п. «з» ст. 1 Конституции Союза советских социалистических республик основами и общим планом всего народного хозяйства Союза советских социалистических республик;

г) установление, в соответствии с Конституцией и законодательством Союза советских социалистических республик, государственных и местных налогов, сборов и неналоговых доходов;

д) совершение в порядке, установленном п. «д» ст. 1 Конституции Союза советских социалистических республик, внешних и внутренних займов Украинской социалистической советской республики;

е) рассмотрение и участие в заключении в порядке, установленном Конституцией и законодательством Союза советских социалистических республик, концессионных договоров, предусмотренных пунктом «з» ст. 1 Конституции Союза советских социалистических республик;

ж) утверждение законодательных актов Президиума Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, принятых в период между Сессиями;

з) утверждение проектов кодексов, а также всех законодательных актов, которые определяют общие нормы политической, экономической и культурной жизни Украинской социалистической советской республики или вносят коренные изменения в существующую практику государственных органов Республіки;

и) разрешение вопросов о регулировании границ Автономной молдавской социалистической республіки;

лістичної радянської республіки, подаючи свої постанови на подальше затвердження Всеукраїнського з'їзду рад;

з) розгляд питань про часткові зміни Конституції Української соціалістичної радянської республіки, подаючи їх на затвердження Всеукраїнського з'їзду рад;

и) розгляд питання про зміну Конституції Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки з подальшим поданням на остаточне затвердження Всеукраїнського з'їзду рад;

і) піднесення в порядку ініціативи перед верховними органами Союзу радянських соціалістичних республік питання про зміну Конституції Союзу радянських соціалістичних республік;

ї) участь у межах, встановлених законодавством Союзу радянських соціалістичних республік, в організації озброєних сил, а також у керівництві справою транспорту та зв'язку;

й) розв'язування інших питань, що їх подасть Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або поставить сама Сесія, в межах її компетенції, на свій розгляд.

31. Всеукраїнський центральний виконавчий комітет має право прийняти, касувати та змінити постанови Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки, а також постанови Всеукраїнського й окружних з'їздів рад, Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та окружних виконавчих комітетів.

В. Про Президію Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

32. Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету є в періоді між сесіями Всеукраїнського центрального виконавчого комітету вищий законодавчий, виконавчий та розпорядчий орган влади Української соціалістичної радянської республіки.

ческой советской республики с внесением своих постановлений на дальнейшее утверждение Всеукраинского съезда советов;

к) рассмотрение вопросов о частичных изменениях Конституции Украинской социалистической советской республики с внесением их на утверждение Всеукраинского съезда советов;

л) рассмотрение вопроса об изменении Конституции Автономной молдавской социалистической советской республики с дальнейшим представлением на окончательное утверждение Всеукраинского съезда советов;

м) внесение в порядке инициативы в верховные органы Союза советских социалистических республик вопросов об изменении Конституции Союза советских социалистических республик;

н) участие в пределах, установленных законодательством Союза советских социалистических республик, в организации вооруженных сил, а также в руководстве делом транспорта и связи;

о) разрешение других вопросов, которые внесет Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета или поставит сама Сессия, в пределах ее компетенции, на свое рассмотрение.

31. Всеукраинский центральный исполнительный комитет имеет право приостанавливать, отменять и изменять постановления Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров Украинской социалистической советской республики, а также постановления Всеукраинского и окружных съездов советов, Всеукраинского центрального исполнительного комитета и окружных исполнительных комитетов.

В. О Президиуме Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

32. Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета, в периоды между сессиями Всеукраинского центрального исполнительного комитета, является высшим законодательным, исполнительным и распорядительным органом власти Украинской социалистической советской республики.

33. Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету має право прийняти й касувати постанови Ради народніх комісарів і окремих народніх комісаріатів Української соціалістичної радянської республіки, а також Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й округових виконавчих комітетів.

34. Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету видає декрети, постанови й розпорядження, розглядає й затверджує проекти декретів і постанов, що їх вносить Рада народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки.

35. Всі законодавчі акти та постанови, що в них визначається загальні норми політичного, економічного та культурного життя Української соціалістичної радянської республіки, а також, що вносять корінні зміни в сучасну практику державних органів Республіки, а рівно проекти кодексів законів, обов'язково належить подавати на розгляд та затвердження Сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

36. Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету здійснює право законодавчої ініціативи у вищих органах Союзу радянських соціалістичних республік, опротестовує у відповідних випадках, згідно з арт. 53 положення про Центральний виконавчий комітет Союзу радянських соціалістичних республік, перед Сесією Центрального виконавчого комітету Союзу радянських соціалістичних республік постанови Президії Центрального виконавчого комітету Союзу радянських соціалістичних республік, опротестовує, згідно з арт. 42 Конституції Союзу радянських соціалістичних республік, перед Президією Центрального виконавчого комітету Союзу радянських соціалістичних республік постанови Ради Народніх комісарів Союзу радянських соціалістичних республік, а також, відповідно до арт. 59 Конституції Союзу радянських соціалістичних республік, припинює в належних випадках на території Української соціалістичної радянської республіки чинність постанов народніх комісаріатів та централь-

33. Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета имеет право приостанавливать и отменять постановления Совета народных комиссаров и отдельных народных комиссариатов Украинской социалистической советской республики, а также Всеукраинского центрального исполнительного комитета и окружных исполнительных комитетов.

34. Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета издает декреты, постановления и распоряжения, рассматривает и утверждает проекты декретов и постановлений, вносимых Советом народных комиссаров Украинской социалистической советской республики.

35. Все законодательные акты и постановления, в которых определяются общие нормы политической, экономической и культурной жизни Украинской социалистической советской республики, а также те, которые вносят коренные изменения в существующую практику государственных органов Республики, а равно проекты кодексов законов, обязательно подлежат внесению на рассмотрение и утверждение Сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

36. Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета осуществляет право законодательной инициативы в высших органах Союза советских социалистических республик, опротестовывает в соответствующих случаях, в соответствии со ст. 53-й положения о Центральном исполнительном комитете Союза советских социалистических республик, перед Сессией Центрального исполнительного комитета Союза советских социалистических республик постановления Президиума Центрального исполнительного комитета Союза советских социалистических республик, опротестовывает, в соответствии со ст. 42-й Конституции Союза советских социалистических республик, перед Президиумом Центрального исполнительного комитета Союза советских социалистических республик постановления Совета народных комиссаров Союза советских социалистических республик, а также, в соответствии со ст. 59-й Конституции Союза советских социалистических республик, при-

них органів Союзу радянських соціалістичних республік, що чинять на правах народних комісаріатів.

37. Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету розв'язує всі інші питання в порядку верховного управління.

Г. Про Раду народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки

38. Рада народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки, як розпорядчий та виконавчий орган Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, здійснює загальне управління Української соціалістичної радянської республіки.

39. Рада народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки, в межах наданих їй Всеукраїнським центральним виконавчим комітетом прав, видає законодавчі акти й постанови, обов'язкові до виконання на всій території Української соціалістичної радянської республіки.

40. Рада народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки є відповідальна перед Всеукраїнським з'їздом рад, Всеукраїнським центральним виконавчим комітетом та його Президією.

41. До складу Ради народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки входять: Голова Ради народних комісарів, його заступники, народні комісари, а також уповноважені загально-союзних наркоматів, що призначаються в порядку законодавства Союзу радянських соціалістичних республік і мають право дорадчого або ухвального голосу, відповідно до постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

До складу Ради народних комісарів можуть входити й інші особи, відповідно до постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

останавливає в надлежащих случаях на территории Украинской социалистической советской республики действие постановлений народных комиссариатов и действующих на положении народных комиссариатов центральных органов Союза советских социалистических республик.

37. Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета разрешает все другие вопросы в порядке верховного управления.

Г. О Совете народных комиссаров Украинской социалистической советской республики

38. Совет народных комиссаров Украинской социалистической советской республики, как распорядительный и исполнительный орган Всеукраинского центрального исполнительного комитета, осуществляет общее управление Украинской социалистической советской республики.

39. Совет народных комиссаров Украинской социалистической советской республики, в пределах предоставленных ему Всеукраинским центральным исполнительным комитетом прав, издает законодательные акты и постановления, обязательные к исполнению на всей территории Украинской социалистической советской республики.

40. Совет народных комиссаров Украинской социалистической советской республики ответственен перед Всеукраинским съездом советов, Всеукраинским центральным исполнительным комитетом и его Президиумом.

41. В состав Совета народных комиссаров Украинской социалистической советской республики входят: Председатель Совета народных комиссаров, его заместители, народные комиссары, а также уполномоченные общесоюзных наркоматов, назначаемые в порядке законодательства Союза советских социалистических республик и имеющие право совещательного или решающего голоса; в соответствии с постановлением Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

В состав Совета народных комиссаров могут входить и другие лица, в соответствии с постановлением Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

Д. Про народні комісаріати Української соціалістичної радянської республіки.

42. Безпосереднє керівництво окремими галузями державного управління Української соціалістичної радянської республіки покладається на народні комісаріати:

- 1) Народний комісаріат внутрішніх справ,
- 2) Народний комісаріат юстиції,
- 3) Вищу раду народнього господарства,
- 4) Народний комісаріат земельних справ,
- 5) Народний комісаріат фінансів,
- 6) Народний комісаріат торгівлі,
- 7) Народний комісаріат праці,
- 8) Народний комісаріат освіти,
- 9) Народний комісаріат охорони здоров'я,
- 10) Народний комісаріат соціального забезпечення,
- 11) Народний комісаріат робітничо-селянської інспекції та
- 12) Центральне статистичне управління.

43. Керівництво боротьбою з політичною та економічною контрреволюцією покладається на Державне політичне управління Української соціалістичної радянської республіки, на чолі якого стоїть Голова, що є водночас уповноважений Об'єднаного державного політичного управління Союзу радянських соціалістичних республік.

44. Вища рада народнього господарства і народні комісаріати: торгівлі, фінансів, праці, робітничо-селянської інспекції та Центральне статистичне управління Української соціалістичної радянської республіки підлягають Всеукраїнському центральному виконавчому комітетові і Раді народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки та рівночасно у своїй діяльності здійснюють директиви відповідних об'єднаних народніх комісаріатів Союзу радянських соціалістичних республік.

Народний комісаріат торгівлі Української соціалістичної радянської республіки в царині зовнішньої торгівлі чинить як уповноважений одноіменного загальносоюзного наркомату.

Д. О народных комиссариатах Украинской социалистической советской республики.

42. Непосредственное руководство отдельными отраслями государственного управления Украинской социалистической советской республики возлагается на народные комиссариаты:

- 1) Народный комиссариат внутренних дел,
- 2) Народный комиссариат юстиции,
- 3) Высший совет народного хозяйства,
- 4) Народный комиссариат земледелия,
- 5) Народный комиссариат финансов,
- 6) Народный комиссариат торговли,
- 7) Народный комиссариат труда,
- 8) Народный комиссариат просвещения,
- 9) Народный комиссариат здравоохранения,
- 10) Народный комиссариат социального обеспечения,
- 11) Народный комиссариат рабоче-крестьянской инспекции и
- 12) Центральное статистическое управление.

43. Руководство борьбой с политической и экономической контрреволюцией возлагается на Государственное политическое управление Украинской социалистической советской республики, во главе которого стоит Председатель являющийся одновременно уполномоченным Об'єднаного государственного политического управления Союза советских социалистических республик.

44. Высший совет народного хозяйства и народные комиссариаты: торговли, финансов, труда, рабоче-крестьянской инспекции и Центральное статистическое управление Украинской социалистической советской республики подчинены Всеукраїнському центральному исполнительному комитету и Совету народных комиссаров Украинской социалистической советской республики и одновременно в своей деятельности осуществляют директивы соответствующих об'єднаних народніх комиссариатов Союза советских социалистических республик.

Народный комиссариат торговли Украинской социалистической советской республики в области внешней торговли действует как уполномоченный одноименного общесоюзного наркомата.

45. На чолі окремих народніх комісаріатів стоять члени Ради народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки — народні комісари.

46. При народніх комісарах є колегії у складі: заступників народного комісара і членів. Число членів колегії визначається постановою Ради народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки.

47. Народні комісари в своїй роботі є відповідальні перед Радою народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки і Всеукраїнським центральним виконавчим комітетом.

48. Розпорядження народніх комісаріатів Української соціалістичної радянської республіки, в межах їхньої компетенції, є обов'язкові до виконання для всіх органів влади і всієї людності, і їх може прийняти та касувати лише Рада народніх комісарів Української соціалістичної радянської республіки і Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

Органи місцевої влади

А. Про з'їзди рад.

49. Органами радянської влади на місцях є: а) ради робітничих, селянських та червоноармійських депутатів; б) з'їзди рад — районні й окружні та обрані ними виконавчі комітети (виконкоми).

50. На з'їздах рад беруть участь представники всіх рад, що знаходяться на території даної адміністративної одиниці.

51. З'їзди рад складаються:

а) районні — з депутатів, що їх обирають міські, сільські та селищні ради, а так само військові частини Червоної армії та флоту за нормами, встановленими Всеукраїнським центральним виконавчим комітетом, і порядком, передбаченим законом про вибори;

б) окружні — з представників, що їх обирається за нормами і порядком, передбаченим законодавством про виборчі права громадян і про порядок провадження вибо-

45. Во главе отдельных народных комиссариатов стоят члены Совета народных комиссаров Украинской социалистической советской республики — народные комиссары.

46. При народных комиссарах существуют коллегии в составе: заместителей народного комиссара и членов. Число членов коллегий определяется постановлением Совета народных комиссаров Украинской социалистической советской республики.

47. Народные комиссары в своей работе ответственны перед Советом народных комиссаров Украинской социалистической советской республики и Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

48. Распоряжения народных комиссариатов Украинской социалистической советской республики, в пределах их компетенции, обязательны к исполнению для всех органов власти и всего населения и могут быть приостанавливаемы и отменяемы только Советом народных комиссаров Украинской социалистической советской республики и Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

Органы местной власти

А. О с'їздах советов.

49. Органами советской власти на местах являются: а) советы рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов; б) с'їзды советов — районные и окружные, а также избранные ими исполнительные комитеты (исполкомы).

50. На с'їздах советов принимают участие представители всех советов, находящихся на территории данной административной единицы.

51. С'їзды советов состояются:

а) районные — из депутатов, избираемых городскими, сельскими и поселковыми советами, а также военными частями Красной армии и флота по нормам, установленным Всеукраинским центральным исполнительным комитетом и в порядке, предусмотренном законом о выборах;

б) окружные — из представителей, избираемых по нормам и в порядке, предусмотренном законодательством об избирательных правах граждан и о порядке производства

рав, від міської ради округового міста і районних з'їздів.

52. З'їзди рад бувають чергові і надзвичайні.

Чергові з'їзди рад скликаються один раз на рік.

Позачергові з'їзди рад скликаються:

а) за пропозицією вищих з'їздів рад або їх виконкомів;

б) відповідними на їх території виконавчими органами радянської влади (виконкомами), як на підставі власної ініціативи, так і на вимогу рад, які нараховують не менше одної третини людності даного району, що має виборчі права.

Б. Про виконавчі комітети.

53. Виконавчі комітети обираються з'їздами рад і є в період між з'їздами рад, в межах своєї компетенції, вищі органи радянської влади на відповідній території.

Виконавчі комітети відповідають перед з'їздами, що їх обирають, і підлягають з'їздові рад та вищому виконавчому комітетові, Всеукраїнському центральному виконавчому комітетові й Раді народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки.

54. Для керівництва всією поточною роботою щодо управління відповідною територією і для переведення в життя постанов та розпоряджень центральної влади, виконавчі комітети обирають президії, число членів яких визначається відповідними вищими виконавчими комітетами для кожної адміністративно-територіальної одиниці.

55. В період між засіданнями виконавчих комітетів, президії виконавчих комітетів мають права останніх і відповідальні перед виконавчими комітетами.

56. Для виконання покладених на них завдань виконавчі комітети утворюють на підставах, що їх визначає Всеукраїнський центральний виконавчий комітет, відділи округових виконавчих комітетів і відділки районних виконавчих комітетів.

выборов, от городского совета окружного города и районных съездов.

52. Съезды советов бывают очередные и чрезвычайные.

Очередные съезды советов созываются один раз в год.

Внеочередные съезды советов созываются:

а) по предложению вышестоящих съездов советов или их исполкомов;

б) соответствующими на их территории исполнительными органами советской власти (исполкомами), как по собственной инициативе, так и по требованию советов, насчитывающих не менее одной трети населения данного района, имеющего избирательные права.

Б. Об исполнительных комитетах.

53. Исполнительные комитеты избираются съездами советов и являются в период между съездами советов, в пределах, своей компетенции, высшими органами советской власти на соответствующей территории.

Исполнительные комитеты ответственны перед избирающими их съездами и подчинены съезду советов и вышестоящему исполнительному комитету, Всеукраинскому центральному исполнительному комитету и Совету народных комиссаров Украинской социалистической советской республики.

54. Для руководства всей текущей работой по управлению соответствующей территорией и для проведения в жизнь постановлений и распоряжений центральной власти, исполнительные комитеты избирают президиумы, число членов которых определяется для каждой административно-территориальной единицы соответствующими вышестоящими исполнительными комитетами.

55. В период между заседаниями исполнительных комитетов, президиумы исполнительных комитетов пользуются правами последних и ответственны перед исполнительными комитетами.

56. Для выполнения возложенных на них задач исполнительные комитеты образуют на основаниях, определяемых Всеукраинским центральным исполнительным комитетом, отделы окружных исполнительных комитетов и отделения районных исполнительных комитетов.

57. Відділи виконавчих комітетів, підлягаючи безпосередньо виконавчим комітетам і їхнім президіям, рівночасно повинні виконувати накази та завдання відповідного вищого виконавчого комітету і народних комісаріатів Української соціалістичної радянської республіки.

В. Про ради депутатів

58. Ради депутатів утворюються:

а) міські — у містах; б) селищні — у селищах міського типу, фабрично-заводських, рудникових, залізничних місцевостях — за постановою районного виконавчого комітету, затвердженою округним виконавчим комітетом; в) сільські — в селах.

Увага. У великих містах — за постановою міської ради, затвердженою округним виконавчим комітетом, можна утворювати окремі районні ради.

59. Поділ залюднених місць Української соціалістичної радянської республіки на міста, селища міського типу та села, а також визначення мінімальних норм людності для утворення міських, селищних і сільських рад — встановлює Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

60. Міські, селищні й сільські ради обираються реченням на один рік в порядку закону про вибори й за нормами представництва до рад, що їх встановлює Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

61. Для провадження поточної роботи ради депутатів обирають виконавчі комітети або президії на підставах, встановлених Всеукраїнським центральним виконавчим комітетом.

62. Члени рад повинні регулярно давати звіти своїм виборцям. Членів рад можна відкликати до скінчення речення їх обрання, за постановою виборців.

57. Отделы исполнительных комитетов, подчиняясь непосредственно исполнительным комитетам и их президиумам, одновременно должны выполнять предписания и задания соответствующего вышестоящего исполнительного комитета и народных комиссариатов Украинской социалистической советской республики.

В. О советах депутатов

58. Советы депутатов образуются:

а) городские — в городах; б) поселковые — в поселениях городского типа, фабрично-заводских, рудничных, железнодорожных местностях — по постановлению районного исполнительного комитета, утвержденному округным исполнительным комитетом; в) сельские — в селах.

Примечание. В больших городах — по постановлению городского совета, утвержденному округным исполнительным комитетом, могут создаваться городские районные советы.

59. Разделение населенных местностей Украинской социалистической советской республики на города, поселения городского типа и села, а также определение минимальных норм населения для образования городских поселковых и сельских советов — устанавливает Всеукраинский центральный исполнительный комитет.

60. Городские, поселковые и сельские советы избираются сроком на один год в порядке закона о выборах и по нормам представительства в советы, устанавливаемые Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

61. Для ведения текущей работы советы депутатов избирают исполнительные комитеты или президиумы на основаниях, установленных Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

62. Члены советов должны регулярно давать своим избирателям отчеты. Члены советов могут быть отозваны до окончания срока их избрания по постановлению избирателей.

Г. Про компетенцію місцевих органів влади.

63. Органи місцевої влади мають за своє завдання:

а) вживати заходів до культурного та господарського піднесення даної території;

б) складати й затверджувати місцеві бюджети;

в) переводити в життя постанови відповідних вищих органів влади;

г) розв'язувати справи, що мають місцеве значення для даної території;

ґ) об'єднувати радянську діяльність в межах своєї території та наглядати за діяльністю всіх державних та громадських організацій на цій території;

д) забезпечувати в межах даної території революційну законність і охороняти державний лад та громадську безпеку;

е) сприяти діяльності професійних і кооперативних організацій, організацій незаможного селянства та інших місцевих громадських організацій;

є) обмірковувати справи, що мають загально-державне значення, так з власного почину, як і на пропозиції вищих органів.

64. З'їзди рад і їх виконавчі комітети здійснюють контроль над діяльністю нижчих місцевих рад і їх виконавчих комітетів. Постанови місцевих з'їздів рад можуть скасовувати й змінювати лише вищі з'їзди рад, виконавчі комітети, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет, а також у межах, встановлених законом, Рада народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки.

65. Округові виконавчі комітети, або їхні президії можуть лише у виїмкових випадках прийняти переведення в життя розпоряджень окремих народних комісаріатів Української соціалістичної радянської республіки, відповідних їм центральних установ Української соціалістичної радянської республіки і уповноважених народних комісаріатів Союзу радянських соціалістичних

Г. О компетенции местных органов власти.

63. Органы местной власти имеют своей задачей:

а) принятие мер к поднятию данной территории в культурном и хозяйственном отношении;

б) составление и утверждение местных бюджетов;

в) проведение в жизнь постановлений соответствующих высших органов власти;

г) разрешение вопросов, имеющих местное для данной территории значение;

д) объединение советской деятельности в пределах своей территории и наблюдение за деятельностью всех государственных и общественных организаций на данной территории;

е) обеспечение в пределах данной территории революционной законности и охраны государственного порядка и общественной безопасности;

ж) содействие деятельности профессиональных и кооперативных организаций, организаций незаможного селянства и других местных общественных организаций;

з) обсуждение вопросов, имеющих общегосударственное значение, как по собственному почину, так и по предложению высших органов.

64. Съезды советов и их исполнительные комитеты осуществляют контроль над деятельностью нижестоящих местных советов и их исполнительных комитетов. Постановления местных съездов советов могут быть отменяемы и изменяемы только вышестоящими съездами советов, исполнительными комитетами, Всеукраинским центральным исполнительным комитетом, а также в пределах, установленных законом, Советом народных комиссаров Украинской социалистической советской республики.

65. Округные исполнительные комитеты или их президиумы вправе только в исключительных случаях приостанавливать проведение в жизнь распоряжений отдельных народных комиссариатов Украинской социалистической советской республики, соответствующих им центральных учреждений Украинской социалистической советской республики и уполномоченных народных комис-

республік при Уряді Української соціалістичної радянської республіки, коли припинювані розпорядження явно не відповідають чинному закону або постановам й розпорядженням центральних органів і установ Союзу радянських соціалістичних республік та Української соціалістичної радянської республіки, негайно подаючи про це до відома відповідного народного комісаріату, центральної установи або управління уповноваженого наркомату Союзу радянських соціалістичних республік при Уряді Української соціалістичної радянської республіки і Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

ПОДІЛ III.

Про виборчі права.

66. Право обирати й бути обраним до рад мають, незалежно від статі, віри, раси, національності, осідлости тощо, такі громадяни Української соціалістичної радянської республіки, що їм до дня виборів минуло 18 років:

а) всі особи, що добувають засоби до життя виробничою і суспільно-корисною працею, а також особи, що ведуть хатне господарство, яке забезпечує першим можливістю продукційно працювати;

б) червоноармійці та червонофлотці Робітничо-селянської червоної армії та флоту;

в) громадяни, що належать до категорій, зазначених в п.п. «а» і «б» цього артикулу, що будь в якій мірі втратили працездатність.

У в а г а. З осіб, що не належать до громадян радянських соціалістичних республік, мають активне й пасивне виборче право особи, зазначені в арт. 7 цієї Конституції.

67. Не обирають і не можуть бути обраними, хоч би вони й належали до однієї з вищенаведених категорій:

а) особи, що вживають найманної праці з метою одержання зиску;

саріатов Союзу советских социалистических республик при Правительстве Украинской социалистической советской республики, если приостанавливаемые распоряжения явно не соответствуют действующему закону или постановлениям и распоряжениям центральных органов и учреждений Союза советских социалистических республик и Украинской социалистической советской республики, немедленно уведомляя об этом соответствующий народный комиссариат, центральное учреждение или управление уполномоченного наркомата Союза советских социалистических республик при Правительстве Украинской социалистической советской республики и Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

РАЗДЕЛ III.

Об избирательных правах.

66. Правом избирать и быть избранными в советы пользуются, независимо от пола, вероисповедания, расы, национальности, оседлости и т. п., следующие граждане Украинской социалистической советской республики, которым ко дню выборов исполнилось 18 лет:

а) все лица, добывающие средства к жизни производительным и общественно-полезным трудом, а также лица, занятые домашним хозяйством, обеспечивающим для первых возможность производительного труда;

б) красноармейцы и краснофлотцы Рабоче-крестьянской красной армии и флота;

в) граждане, принадлежащие к категориям, указанным в п. п. «а» и «б» этой статьи, утратившие в какой-либо мере трудоспособность.

П р и м е ч а н и е. Из лиц, не принадлежащих к гражданам советских социалистических республик, пользуются активным и пассивным избирательным правом лица, указанные в ст. 7 настоящей Конституции.

67. Не избирают и не могут быть избранными, хотя бы они и принадлежали к одной из вышеперечисленных категорий:

а) лица, прибегающие к наемному труду с целью извлечения прибыли;

б) особи, що живуть з нетрудового прибутку, а саме: відсотків з капіталу, прибутку з підприємств, надходжень з майна і т. інш.;

в) приватні крамарі, торговельні і комерційні посередники;

г) духівництво, служники релігійних культів всіх вірувань і сект, якщо це заняття є їхньою професією, та ченці;

г) службовці і агенти колишньої поліції, окремого корпусу жандарів і охоронних відділків, члени царювавшего в Росії дому, особи, що керували діяльністю поліції, жандармерії і карних органів;

д) особи, що їх визнано встановленим порядком за душевно-хворих;

е) позбавлені прав судом на реченець, визначений судовим вироком.

68. Точне встановлення категорій громадян, позбавлених виборчих прав, провадить Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

69. Порядок провадження виборів, а також і участь в них професійних спілок та інших робітничих та селянських організацій визначає Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

ПОДІЛ IV.

Про бюджет Української соціалістичної радянської республіки.

70. Всі державні прибутки й видатки Української соціалістичної радянської республіки об'єднуються в загальному державному бюджеті Української соціалістичної радянської республіки.

У в а г а. Державний бюджет Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки увіходить складовою частиною до бюджету Української соціалістичної радянської республіки.

71. Бюджет Української соціалістичної радянської республіки увіходить, як самостійна частина, до єдиного державного бюджету Союзу радянських соціалістичних республік, відповідно до Конституції Союзу радянських соціалістичних республік та зако-

б) лица, живущие на нетрудовой доход, как то: проценты с капитала, доходы с предприятия, поступления с имущества и т. п.;

в) частные торговцы, торговые и коммерческие посредники;

г) духовенство, служители религиозных культов всех вероисповеданий и толков, для которых это занятие является профессией, и монахи;

д) служащие и агенты бывшей полиции, отдельного корпуса жандармов и охранных отделений, члены царствовавшего в России дома, а также лица, руководившие деятельностью полиции, жандармерии и карательных органов;

е) лица, признанные в установленном порядке душевно-больными;

ж) лица, лишенные по суду прав на срок, установленный судебным приговором.

68. Точное установление категории граждан, лишенных избирательных прав, производится Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

69. Порядок производства выборов, а равно и участие в них профессиональных союзов и иных рабочих и крестьянских организаций, определяется Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

РАЗДЕЛ IV.

О бюджете Украинской социалистической советской республики.

70. Все государственные доходы и расходы Украинской социалистической советской республики объединяются в общегосударственном бюджете Украинской социалистической советской республики.

Пр и м е ч а н и е. Государственный бюджет Автономной молдавской социалистической советской республики входит составной частью в бюджет Украинской социалистической советской республики.

71. Бюджет Украинской социалистической советской республики входит, как самостоятельная часть, в единый государственный бюджет Союза советских социалистических республик, в соответствии с Конституцией Союза советских социалистиче-

подавства Союзу радянських соціалістичних республік.

72. Розподіл видатків, а також прибутків, що їх збирають на території Української соціалістичної радянської республіки, на видатки та прибутки, що їх вноситься до загально-союзного бюджету і бюджету Української соціалістичної радянської республіки, встановлюється в порядку законодавства Союзу радянських соціалістичних республік.

73. Бюджет Української соціалістичної радянської республіки розглядає й затверджує Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

74. Державний бюджет Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки, після затвердження його Центральним виконавчим комітетом Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки і по розгляді та об'єднанні його Радою народних комісарів Української соціалістичної радянської республіки с бюджетом Української соціалістичної радянської республіки, разом останнім, подається на затвердження Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

75. Жодного видатку з коштів державної скарбниці не може бути зроблено, якщо не встановлено на нього кредиту в кошторисі державних прибутків та видатків або не видано особливої постанови законодавчих органів Української соціалістичної радянської республіки.

76. Всі місцеві прибутки та всі місцеві видатки об'єднуються в місцевий бюджет в порядку законодавства Союзу радянських соціалістичних республік та законодавства Української соціалістичної радянської республіки.

77. Місцеві бюджети розглядають і затверджують відповідні з'їзди рад або в належних випадках виконавчі комітети під загальною контролею відповідних центральних органів Української соціалістичної радянської республіки.

78. Звіт про виконання державного бюджету Української соціалістичної радянської республіки затверджує Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

ських республік і законодавством Союзу советских социалистических республик.

72. Распределение расходов, а также доходов, ~~собираемых на территории~~ Украинской социалистической советской республики, на расходы и доходы, вносимые в общесоюзный бюджет и бюджет Украинской социалистической советской республики, устанавливается в порядке законодательства Союза советских социалистических республик.

73. Бюджет Украинской социалистической советской республики рассматривается и утверждается Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

74. Государственный бюджет Автономной молдавской социалистической республики, по утверждении его Центральным исполнительным комитетом Автономной молдавской социалистической советской республики и по рассмотрении и объединении его Советом народных комиссаров Украинской социалистической советской республики с бюджетом Украинской социалистической советской республики, одновременно с последним вносится на утверждение Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

75. Ни один расход из средств государственной казны не может быть произведен без установления на него кредита в смете государственных доходов и расходов или без издания особого постановления законодательных органов Украинской социалистической советской республики.

76. Все местные доходы и все местные расходы объединяются в местном бюджете в порядке законодательства Союза советских социалистических республик и законодательства Украинской социалистической советской республики.

77. Местные бюджеты рассматриваются и утверждаются соответственными с'ездами советов или в подлежащих случаях исполнительными комитетами под общим контролем соответствующих центральных органов Украинской социалистической советской республики.

78. Отчет по исполнению государственного бюджета Украинской социалистической советской республики утверждается Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

79. В порядку законодавства Союзу радянських соціалістичних республік та Української радянської соціалістичної республіки, для покриття видатків, віднесених зазначеним законодавством до місцевих коштів, місцевим бюджетам надається прибуткові джерела.

ПОДІЛ V.

Про герб, прапор і столицю Української соціалістичної радянської республіки.

80. Герб Української соціалістичної радянської республіки складається з зображення на червоному полі в проміннях сонця золотих серпа та молота, оточених вінком з колосків і з написом:

«УСРР

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!»

81. Державний прапор Української соціалістичної радянської республіки складається з полотнища червоного (багряного) кольору, в лівому кутку якого біля держальця зверху, вміщено золоті літери «УСРР» або напис «Українська соціалістична радянська республіка».

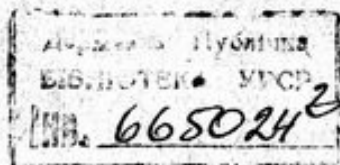
82. Столиця Української соціалістичної радянської республіки є місто Харків.

Харків, 15 травня 1929 р.

Голова XI Всеукраїнського з'їзду рад **Г. Петровський.**

Секретарь XI Всеукраїнського з'їзду рад **М. Василенко**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 23 червня 1929 р., № 143.

79. В порядке законодательства Союза советских социалистических республик и Украинской социалистической советской республики для покрытия расходов, отнесенных по этому законодательству на местные средства, местным бюджетам предоставляются доходные источники.

РАЗДЕЛ V.

О гербе, флаге и столице Украинской социалистической советской республики.

80. Герб Украинской социалистической советской республики состоит из изображения на красном фоне в лучах солнца золотых серпа и молота, окруженных венком из колосьев, с надписью:

«УСРР

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!»

81. Государственный флаг Украинской социалистической советской республики состоит из полотнища красного (алого) цвета, в левом углу которого, у древка наверху, помещены золотые буквы «УСРР» или надпись «Українська соціалістична радянська республіка».

82. Столицей Украинской социалистической советской республики является город Харьков.

Харьков, 15 мая 1929 г.

Председатель XI Всеукраїнського с'їзда советов **Г. Петровський.**

Секретарь XI Всеукраїнського с'їзда советов **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 23 июня 1929 г., № 143.

Видання Народнього Комісаріату Юстиції

Издание Народного Комиссариата Юстиции

Укрголовліт № 243. Держтрест „Харполіграф“. Друга друкарня ім. В. Блакитного. Зам. 5130—9250

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 15 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 16 ЛИПНЯ

ЗМІСТ

Постанови I-ої Сесії Всеукраїнського
Центрального Виконавчого Комітету
XI скликання та Всеукраїнського Цен-
трального Виконавчого Комітету і
Ради Народніх Комісарів УСРР

(15—29 травня, 4—12 червня 1929 р.)

101. Про обрання й затвердження персональ-
ного складу Президії Всеукраїнського Цен-
трального Виконавчого Комітету і Ради
Народніх Комісарів УСРР.
102. Як реєструвати та перевласнювати трак-
тори.
103. Устава про комітет хемізації народнього
господарства при Раді Народніх Комісарів
УСРР.
104. Про визнання постанови РНК УСРР з
9 жовтня 1926 р. „Про стягнення штрафів
і пені, накладуваних митницями“ за не-
чинну.
105. Про заходи до врегулювання виконання
державного і місцевих бюджетів УСРР.
106. Як провадити фотографічні, кінемато-
графічні та інші зйомки на території
УСРР.
107. Про заходи обмеження торгівлі спиртові-
ми напоями.
108. Про порядок розподілу і використання
республіканського фонду на потреби про-
фесійно-технічної освіти.
109. Про доповнення постанови „Про збережен-
ня житлової площі за ветеринарним пер-
соналом, мобілізованим на боротьбу з чу-
мою рогатої худоби у Закавказькій Соція-
лістичній Федеративній Радянській Респу-
бліці“.
110. Про доповнення арт. 1 Кодексу Законів
про працю.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления I-ой Сессии Всеукра-
инского Центрального Исполнитель-
ного Комитета XI созыва и Всеукра-
инского Центрального Исполнитель-
ного Комитета и Совета Народных
Комиссаров УССР

(15—29 мая, 4—12 июня 1929 г.)

101. Об избрании и утверждении персональ-
ного состава Президиума Всеукраинского
Центрального Исполнительного Комитета
и Совета Народных Комиссаров УССР.
102. О порядке регистрации тракторов и о по-
рядке перехода прав собственности на
тракторы.
103. Положение о комитете по химизации на-
родного хозяйства при Совете Народных
Комиссаров УССР.
104. О признании постановления СНК УССР
от 9 октября 1926 г. „О взыскании штра-
фов и пеней, налагаемых таможенными“
утратившим силу.
105. О мерах по урегулированию исполнения
государственного и местных бюджетов
УССР.
106. О порядке производства фотографических,
кинематографических и прочих с'юмок на
территории УССР.
107. О мерах ограничения торговли спиртными
напитками.
108. О порядке распределения и использования
республиканского фонда на нужды про-
фессионально-технического образования.
109. О дополнении постановления „О сохра-
нении жилой площади за ветеринарным
персоналом, мобилизованным, на борьбу
с чумой рогатого скота в Закавказской
Социалистической Федеративной Советской
Республике.“

110. О дополнении ст. 1 Кодекса Законов о

Державна Рубрикація

БІБЛІОТЕКА УССР

№ 665024

- 111. Як утримувати в поправно-трудовах установах в'язнів, що належать до класово-ворожих елементів.
- 112. Про зміну уваги до арт. 15 постанови „Про авторське право“.
- 113. Про увільнення ломбардів, що їх закладають органи комунального господарства, від місцевих податків і оплат та про направлення зиску з операцій ломбардів.
- 114. Про доповнення Кримінального Кодексу УСРР.
- 115. Про зміну законодавства УСРР в зв'язку з наданням чинности засадам про майнові права місцевих рад.
- 116. Устава про Народній Комісаріат Фінансів УСРР.

- 111. О порядке содержания в исправительно-трудоуных учреждениях заключенных, принадлежащих к классово-враждебным элементам.
- 112. Об изменении примечания в ст. 15 постановления „Об авторском праве“.
- 113. Об освобождении ломбардов, учреждаемых органами коммунального хозяйства, от местных налогов и сборов и о направлении прибыли от операции ломбардов.
- 114. О дополнении уголовного Кодекса УССР.
- 115. Об изменении законодательства УССР в связи с введением в действие основных положений об имущественных правах местных советов.
- 116. Положение о Народном Комиссариате Финансов УССР.

ПОСТАНОВА

1-ої СЕСІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ ХІ СКЛИКАННЯ.

101. Про обрання й затвердження персонального складу Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР.

Перша Сесія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету ХІ скликання постановила:

1. Утворити Президію Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету в складі 21 члена і 10 кандидатів.

2. На членів Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету обрати таких товаришів:

Петровського Г. І., Косіора С. В., Василенка М. С., Затонського В. П., Скрипника М. О., Сербиченка О. К., Балицького В. А., Порайка В. І., Шлихтера О. Г., Любченка П. П., Полоза М. М., Буценка А. І., Якіра І. Є., Полякова В. В., Акулова І. О., Пилацьку О. В., Смірнова М. І., Чепенка Я. Г., Васильєву П. І., Бондаря І. Т. та Волкову Г. Й.

3. На кандидатів на члени Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету обрати таких товаришів:

Горлинського К. І., Гулого К. М., Майорова М. М., Бородая Г. М., Гаврилова І. А., Вороновича Є. П., Войцеховського Ю. О., Вінникова Т. С., Бойка П. Д. та Бендебєрю П. Х.

4. На Голову Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету обрати тов. Петровського Г. І., на Секретаря—тов. Васи-

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

1-Й СЕССИИ ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА ХІ СОЗЫВА.

101. Об избрании и утверждении персонального состава Президиума Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров УССР.

Первая Сессия Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета ХІ созыва постановила:

1. Создать Президиум Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета в составе 21 члена и 10 кандидатов.

2. Членами Президиума Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета избрать следующих товарищей:

Петровского Г. И., Коссиора С. В., Василенко М. С., Затонского В. П., Скрипника Н. А., Сербиченко А. К., Балицкого В. А., Порайко В. И., Шлихтера А. Г., Любченко А. П., Полоза М. Н., Буценко А. И., Якира И. Э., Полякова В. В., Акулова И. А., Пилацкую О. В., Смирнова М. И., Чепенко Я. И., Васильеву Е. И., Бондаря И. Т. и Волкову А. С.

3. Кандидатами в члены Президиума Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета избрать следующих товарищей:

Горлинского К. И., Гулого К. М., Майорова М. М., Бородая Г. М., Гаврилова И. А., Вороновича Е. П., Войцеховского Ю. А., Винникова Т. С., Бойко П. Д. и Бендебєрю П. Х.

4. Председателем Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета избрать тов. Петровского Г. И., Секретарем—

ленка М. С. і на заступника Секретаря— тов. Горлинського К. І.

5. Раду Народніх Комісарів УСРР затвердити в такому складі:

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР тов. Чубар В. Я., заступники Голови Ради Народніх Комісарів УСРР—т.т. Сербиченко О. К., Дудник Я. М. і Затонський В. П.

Народні комісари:

Освіти тов. Скрипник М. О., Земельних Справ тов. Шліхтер О. Г., Внутрішніх Справ (він же Голова ДПУ) тов. Балицький В. А., Охорони Здоров'я тов. Єфімов Д. І., Фінансів тов. Полоз М. М., Праці тов. Гулий К. М., Юстиції і Генеральний Прокурор Республіки тов. Порайко В. І., Соціального Забезпечення тов. Покорний Г. М., Торгівлі тов. Вейцер І. Я., Робітничо-Селянської Інспекції тов. Затонський В. П., Голова Вищої Ради Народнього Господарства тов. Сухомлін К. В., Керівничий Центрального Статистичного Управління тов. Мінаєв С. В.

На уповноважених Союзних Наркоматів при Уряді УСРР затвердити: 1) тов. Якіра І. Е.—Уповнаркомвоєнмор; 2) тов. Александровського С. С.—Уповнаркомзаксправ; 3) тов. Шимановського С. Л.—Уповнаркомцукрів і 4) тов. Сінькова К. М.—Уповнаркомпошталь.

Харків, 15 травня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Г. Петровський.

Секретарь Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету М. Василенко.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 16 червня 1929 р., № 137.

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

102. Як реєструвати та перевласнювати трактори.

Для найдодільнішого розподілу тракторів і для боротьби з переходом тракторів до кур-

тов. Василенко М. С. і заступителем Секретаря— тов. Горлинського К. І.

5. Совет Народных Комиссаров УССР утвердить в таком составе:

Председатель Совета Народных Комиссаров УССР тов. Чубарь В. Я., заместители Председателя Совета Народных Комиссаров УССР—т.т. Сербиченко А. К., Дудник А. М. и Затонский В. П.

Народные комиссары:

Просвещения т. Скрипник Н. А., Земледелия т. Шлихтер А. Г., Внутренних дел (он же Председатель ПСУ) т. Балицкий В. А., Здравоохранения т. Ефимов Д. И., Финансов т. Полоз М. Н., Труда т. Гулий К. М., Юстиции и Генеральный Прокурор Республики т. Порайко В. И., Социального Обеспечения т. Покорный Г. Н., Торговли т. Вейцер И. Я., Рабоче-Крестьянской Инспекции т. Затонский В. П., Председатель Высшего Совета Народного Хозяйства т. Сухомлин К. В., Управляющий Центральным Статистическим Управлением т. Минаев С. В.

Уполномоченными Союзных Наркоматов при Правительстве УССР утвердить: 1) тов. Якира И. Э.—Уполнаркомвоєнмор; 2) тов. Александровского С. С.—Уполнаркоминдел; 3) тов. Шимановского С. Л.—Уполнаркомпутей и 4) тов. Синькова К. М.—Уполнаркомпочталь.

Харьков, 15 мая 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета Г. Петровский.

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета М. Василенко.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 16 июня 1929 г., № 137.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

102. О порядке регистрации тракторов и о порядке перехода прав собственности на тракторы.

В целях наиболее целесообразного распределения тракторов и для борьбы с пере-

кульських елементів села, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили:

ходом тракторів к кулацким елементам села, Всеукраїнський Центральний Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Всі установи, підприємства, організації та поодинокі особи, що володіють тракторами, правом власності, повинні зареєструвати ці трактори.

Увага. Організації, що постачають людині трактори, а так само організації, що виробляють трактори, не повинні реєструвати належні їм трактори.

2. Трактори, що є на території округового міста, реєструють округові земельні відділи, а трактори, що є поза округовими містами, реєструють районові земельні органи; при реєстрації на кожний трактор видається реєстраційну посвідку.

3. Всяке перевласнення тракторів слід обов'язково реєструвати.

Реєстрацію цю провадять відповідні земельні органи там, де є трактор (арт. 2).

Право власності на трактори переходить до набувача тільки від моменту реєстрації їх перевласнення.

4. Земельні органи, що провадять реєстрацію тракторів (арт. 2), не мають права відмовляти в реєстрації перевласнення тракторів, коли за набувача трактора є державна установа або підприємство, кооперативна організація чи об'єднання селян, що діє на підставі зареєстрованого статуту.

5. Коли за набувача права власності на трактор є фізична або приватна юридична особа, то особа, що бажає перевласнити трактора, повинна повідомити про це земельний орган, що в ньому належить реєструвати це перевласнення.

I.

1. Все учреждения, предприятия, организации и отдельные лица, владеющие на праве собственности тракторами, обязаны зарегистрировать эти тракторы.

Примечание. Организации, снабжающие население тракторами, а равно организации, вырабатывающие тракторы, не обязаны регистрировать принадлежащие им тракторы.

2. Регистрация тракторов, находящихся на территории окружного города, производится в окружных земельных отделах, а регистрация тракторов, находящихся вне окружных городов,—в районных земельных органах; при регистрации на каждый трактор выдается регистрационное удостоверение.

3. Всякий переход права собственности на тракторы подлежит обязательной регистрации.

Регистрация эта производится в соответствующих земельных органах по месту нахождения передаваемого трактора (ст. 2).

Право собственности на тракторы переходит к приобретателю лишь с момента регистрации этого перехода.

4. Земельные органы, производящие регистрацию тракторов (ст. 2), не имеют права отказывать в регистрации перехода права собственности на тракторы, если приобретателем трактора является государственное учреждение или предприятие, кооперативная организация или объединение селян, действующее на основании зарегистрированного устава.

5. Если приобретателем права собственности на трактор является физическое или частное юридическое лицо, то лицо, желающее переуступить право собственности на трактор, обязано известить о том земельный орган, в котором подлежит регистрации этот переход.

Протягом місяця від дня зазначеного повідомлення земельний орган, державні установи і підприємства, кооперативні організації, а так само об'єднання селян, що діють на підставі зареєстрованого статуту, мають переважне право на купівлю зазначеного трактора. Оцінку трактора в цьому разі робиться порядком, зазначеним в інструкції про прикладання цієї постанови (арт. 9).

Коли передбачені в цій постанові установи та організації не використовують переважного права купівлі протягом місяця, то власник трактора може продати його, кому хоче.

6. Незалежно від реєстрації тракторів, округові земельні відділи й районні земельні органи повинні найпізніше 1 жовтня 1929 р. провести інвентаризацію всіх тракторів та тракторного майна, що є в межах УСРР, а в наступні роки провадити переінвентаризації.

Трактори й тракторове майно, зазначені в увазі до арт. 1, інвентаризації та переінвентаризації не підлягають.

Точний реченець і порядок інвентаризації та переінвентаризації встановлюється в інструкції про прикладання цієї постанови (арт. 9).

7. За зламання правил арт. 5 обидвох сторін (як ту, що перевласнює, так і ту, що набуває трактора) відповідний земельний орган може општрафувати кожну—в розмірі вартості даного трактору.

8. За зламання правил, установлених в арт. арт. 1 і 3, земельні органи мають право накладати штраф розміром до 100 карбованців.

9. Народний Комісаріят Земельних Справ УСРР, порозумівшись з Народним Комісаріятим Робітничо-Селянської Інспекції УСРР, протягом двох тижнів має видати інструкцію про прикладання цієї постанови.

В течение месячного срока со дня указанного извещения земельный орган, государственные учреждения и предприятия, кооперативные организации, а также объединения селян, действующие на основании зарегистрированного устава, имеют преимущественное право на покупку означенного трактора. Оценка трактора в этом случае производится в порядке, указанном в инструкции по применению настоящего постановления (ст. 9).

Если предусмотренные настоящим постановлением учреждения и организации не используют преимущественного права покупки в течение месяца, то собственник трактора может продать его по своему усмотрению.

6. Независимо от регистрации тракторов, окружные земельные отделы и районные земельные органы обязаны не позже 1 октября 1929 г. произвести инвентаризацию всех тракторов и тракторного имущества, находящегося в пределах УССР, а в последующие годы производить переинвентаризации.

При этом тракторы и тракторное имущество, указанные в примечании к ст. 1, инвентаризации и переинвентаризации не подлежат.

Точный срок и порядок проведения инвентаризации и переинвентаризации устанавливается в инструкции по применению настоящего постановления (ст. 9).

7. За нарушение правил ст. 5 обе стороны (как отчуждающая, так и приобретающая трактор) могут быть општрафованы соответствующим земельным органом каждая—в размере стоимости данного трактора.

8. За нарушение правил, установленных в ст. ст. 1 и 3, земельные органы имеют право налагать штраф в размере до 100 рублей.

9. Народному Комиссариату Земледелия УССР по соглашению с Народным Комиссариатом Рабоче-Крестьянской Инспекции УССР в течение двух недель издать инструкцию по применению настоящего постановления.

10. Запропонувати Урядові АМСРР встановити, відповідно до правил цієї постанови, порядок реєстрації й перевласнення тракторів, що є на території АМСРР.

II.

Додати до арт. 181 Цивільного Кодексу УСРР увагу 4 такої редакції:

«Увага 4. Порядок купівлі-продажу тракторів і порядок переходу прав власності на трактори визначається в спеціальному законі».

Харків, 17 травня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народних Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 1 червня 1929 р., № 124.

**ПОСТАНОВИ
РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

103. Устава про Комітет хемізації народного господарства при Раді Народних Комісарів УСРР.

I.

1. Комітет хемізації народного господарства при Раді Народних Комісарів УСРР має за мету допомагати розвитку хемізації народного господарства УСРР та використовувати досягнення сучасної хемії і хемічної промисловості, стосовно до умов господарського будівництва УСРР.

10. Предложить Правительству АМСРР установить, в соответствии с правилами настоящего постановления, порядок регистрации и перехода прав собственности на тракторы, находящиеся на территории АМСРР.

II.

Дополнить ст. 181 Гражданского Кодекса УССР примечанием 4 в следующей редакции:

«Примечание 4. Порядок купли-продажи тракторов и порядок перехода прав собственности на тракторы определяется специальным законом».

Харьков, 17 мая 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 1 июня 1929 г., № 124.

**ПОСТАНОВЛЕНИЯ
СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

103. Положение о Комитете по химизации народного хозяйства при Совете Народных Комиссаров УССР.

I.

1. Комитет по химизации народного хозяйства при Совете Народных Комиссаров УССР имеет целью содействие развитию химизации народного хозяйства УССР и использованию достижений современной химии и химической промышленности, применительно к условиям хозяйственного строительства УССР.

2. На Комітет хемізації народного господарства при Раді Народніх Комісарів УСРР покладається:

1) розробляти і подавати на затвердження Уряду УСРР основні директиви щодо хемізації народного господарства УСРР, а так само розробляти, на доручення Ради Народніх Комісарів УСРР та Української Економічної Народи і з ініціативи Комітету, окремі проблеми, зв'язані з хемізацією народного господарства УСРР;

2) вживати заходів допомоги справі хемізації, відповідно до належних законів Союзу РСР і УСРР;

3) загально керувати і наглядати роботу відповідних органів в царині хемізації народного господарства;

4) давати висновки Урядові УСРР на подані на його розгляд плани народного господарства УСРР з погляду завдань хемізації.

Увага. Як першочергові завдання на Комітет покладається розробляти такі питання:

1) про використання енергії Дніпровської гідроелектричної станції для хемічних виробництв;

2) про розгорнення виробництв, зв'язаних з хемічним використанням кам'яного вугілля;

3) про форсування виробітку угноєнь та вживання їх у сільському господарстві.

3. За органи Комітету є Пленум і Президія Комітету. Персональний склад Пленуму затверджує Рада Народніх Комісарів УСРР. До складу Президії Комітету входить голова Комітету, заступник голови, члени Президії числом, що його визначає Рада Народніх Комісарів УСРР, і вчений секретар Комітету. Склад Президії Комітету затверджує Рада Народніх Комісарів УСРР.

4. Пленум Комітету скликають за постановою Президії Комітету.

5. Пленум Комітету розглядає:

1) проекти основних директив щодо хемізації народного господарства;

2) рокові та перспективні плани народного господарства УСРР з погляду завдань хемізації;

2. На Комітет по хемізації народного хозяйства при Совете Народных Комиссаров УССР возлагается:

1) разработка и внесение на утверждение Правительства УССР основных директив по хемізації народного хозяйства УССР, а также разработка как по поручению Совета Народных Комиссаров УССР и Украинского Экономического Сопещания, так и по инициативе Комитета, отдельных проблем, связанных с хемізацией народного хозяйства УССР;

2) принятие мер содействия делу хемізації, в соответствии с подлежащими законами Союза ССР и УССР;

3) общее руководство и наблюдение за работой соответствующих органов в области хемізації народного хозяйства;

4) дача заключений Правительству УССР по представляемым на рассмотрение последнего планам народного хозяйства УССР с точки зрения задач хемізації.

Примечание. В качестве первоочередных задач на Комітет возлагается разработка следующих вопросов:

1) об использовании энергии Днепро-вской гидро-электрической станции для хеміческих производств;

2) о развертывании производств, связанных с хеміческим использованием каменного угля;

3) о форсировании выработки удобрений и их применении в сельском хозяйстве.

3. Органами Комитета являются Пленум и Президиум Комитета. Персональный состав Пленума Комитета утверждается Советом Народных Комиссаров УССР. В состав Президиума Комитета входит председатель Комитета, заместитель председателя, члены Президиума в числе, определяемом Советом Народных Комиссаров УССР, и ученый секретарь Комитета. Состав Президиума Комитета утверждается Советом Народных Комиссаров УССР.

4. Пленум Комитета созывается по постановлению Президиума Комитета.

5. Пленум Комитета рассматривает:

1) проекты основных директив по хемізації народного хозяйства;

2) годичные и перспективные планы народного хозяйства УССР с точки зрения задач хемізації;

3) доповіді з окремих галузей та питань хемізації народного господарства та хемічної промисловости УСРР;

4) звіти та доповіді про діяльність Президії Комітету.

6. Про наслідки работ Пленуму і про ухвалені від нього постанови Президія Комітету доповідає Раді Народніх Комісарів УСРР.

7. Вести всі справи Комітету покладається на його Президію.

8. Президії Комітету надається право безпосередньо зноситися з усіма державними установами УСРР, Союзу РСР і союзних республік, крім Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР, Ради Праці й Оборони, центральних виконавчих комітетів, рад народніх комісарів та економічних нарад союзних республік, що з ними належить зноситися через Раду Народніх Комісарів УСРР.

9. Для здійснення завдань Комітету Президії Комітету надається право:

1) давати установам УСРР доручення щодо розробки окремих питань, підготовки та подання до Комітету доповідей, потрібних матеріалів і відомостей як на письмі, так і через спеціальних доповідачів;

2) притягати поодиноких осіб, на умовах оплати їхньої праці за згодою, для розробки й подання Комітетові доповідей та матеріалів;

3) делегувати своїх представників у всі установи, щоб брати участь в обговоренні питань, зв'язаних з хемізацією народного господарства з тим, що таємні засідання відвідується з дозволу керівників відповідних установ;

4) скликати з'їзди й наради у справах хемізації народного господарства, дотримуючи встановлених правил.

10. Справи, що потребують законодавчого затвердження, Комітет подає до Ради Народніх Комісарів УСРР, а ті, що не потребують законодавчого затвердження, — запроваджує до життя, коли на них не заявлено протеста від заінтересованого урядництва.

3) доклады по отдельным отраслям и вопросам химизации народного хозяйства и химической промышленности УССР;

4) отчеты и доклады о деятельности Президиума Комитета.

6. О результатах работ Пленума и вынесенных им постановлений Президиум Комитета докладывает Совету Народных Комиссаров УССР.

7. Ведение всех дел Комитета возлагается на его Президиум.

8. Президиуму Комитета предоставляется право непосредственных сношений со всеми государственными учреждениями УССР, Союза ССР и союзных республик, за исключением Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета, Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР, Совета Труда и Оборона, центральных исполнительных комитетов, советов народных комиссаров и экономических совещаний союзных республик, сношения с которыми производятся через Совет Народных Комиссаров УССР.

9. Для осуществления задач Комитета Президиуму Комитета предоставляется право:

1) давать учреждениям УССР поручения по разработке отдельных вопросов, подготовке и представлению в Комитет докладов, необходимых материалов и сведений как в письменной форме, так и через специальных докладчиков;

2) привлекать отдельных лиц, на условиях оплаты их труда по соглашению, для разработки и представления Комитету докладов и материалов;

3) делегировать своих представителей во все учреждения для участия в обсуждении вопросов, связанных с химизацией народного хозяйства, причем посещение секретных заседаний производится с разрешения руководителей соответствующих учреждений;

4) созывать, с соблюдением установленных правил, съезды и совещания по вопросам химизации народного хозяйства.

10. Вопросы, требующие законодательного утверждения, представляются Комитетом Совету Народных Комиссаров УССР, а не требующие законодательного утверждения проводятся в жизнь, если по ним не поступило протеста со стороны заинтересованного ведомства.

Коли на будь-яку справу заявлено протест, цю справу передається на розв'язання Ради Народніх Комісарів УСРР.

11. Комітет має технічний апарат, що штати його затверджується встановленим порядком.

12. Функції вченого секретаря Комітету встановлює Президія Комітету.

13. Все листування від імені Комітету підписує Голова Комітету або його заступник і вчений секретар, або сам вчений секретар, залежно від характеру листування.

14. Члени Комітету мають право подавати з своєї ініціативи на розгляд Президії, а так само через Президію на обговорення Пленума Комітету окремі питання, що належать до компетенції Комітету.

15. Члени Комітету можуть бути присутніми на засіданнях Президії Комітету з правом дорадчого голосу.

16. Видатки на утримання Комітету покладається на державний бюджет за кошторисом Управління Справами Ради Народніх Комісарів УСРР і Української Економічної Народи.

У розпорядженні Комітету є спеціальний фонд для субсидування позапланових наукових і дослідних робіт, не зв'язаних із загальною роботою науково-технічних установ. Фонд цей передбачається у кошторисі Комітету. Витрачається фонд на підставі розпоряджень Голови Комітету.

17. Комітет має печатку з державним гербом.

II.

Цю постанову видається на розвиток постанови РНК УСРР з 22 серпня 1928 р. «Про утворення при Раді Народніх Комісарів УСРР Комітету хемізації народного господарства» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 23, арт. 201).

Харків, 18 травня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народніх
Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий Справ Ради Народніх
Комісарів УСРР **Я. Касьян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 28 травня
1929 р., № 120.

В случае, если по какому-либо вопросу заявлен протест, этот вопрос передается на разрешение Совета Народных Комиссаров СССР.

11. Комитет имеет технический аппарат, штаты которого утверждаются в установленном порядке.

12. Функции ученого секретаря Комитета устанавливаются Президиумом Комитета.

13. Вся переписка от имени Комитета подписывается председателем Комитета или его заместителем и ученым секретарем, или одним ученым секретарем, в зависимости от характера переписки.

14. Члены Комитета имеют право вносить по своей инициативе на рассмотрение Президиума, а также через Президиум на обсуждение Пленума Комитета отдельные вопросы, входящие в компетенцию Комитета.

15. Члены Комитета могут присутствовать на заседаниях Президиума Комитета с правом совещательного голоса.

16. Расходы на содержание Комитета относятся на государственный бюджет по смете Управления Делами Совета Народных Комиссаров СССР и Украинского Экономического Совещания.

В распоряжении Комитета состоит специальный фонд для субсидирования внеплановых научных и исследовательских работ, не связанных с общей работой научно-технических учреждений. Указанный фонд предусматривается сметой Комитета. Расходование фонда производится на основании распоряжений председателя Комитета.

17. Комитет имеет печать с государственным гербом.

II.

Настоящее постановление издается в развитие постановления СНК СССР от 22 августа 1928 г. «О создании при Совете Народных Комиссаров СССР Комитета по химизации народного хозяйства» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 23, ст. 201).

Харьков, 18 мая 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных
Комиссаров СССР **Сербиченко.**

Управляющий Делами Совета Народных
Комиссаров СССР **Я. Касьян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 мая
1929 г., № 120.

104. Про визнання постанови РНК УСРР з 9 жовтня 1926 р. «Про стягання штрафів і пені, накладуваних митниціями» за нечинну.

Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

1. Визнати постанову Ради Народних Комісарів УСРР з 9 жовтня 1926 р. «Про стягання штрафів і пені, накладуваних митниціями» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 62, арт. 408) за нечинну.

II.

2. Цю постанову видається на підставі арт. 7 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 19 грудня 1928 р. «Про затвердження митного кодексу Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 1, арт. 1).

Харків, 18 травня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народних Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий Справ Ради Народних Комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 26 травня 1929 р., № 119.

105. Про заходи до врегулювання виконання державного і місцевих бюджетів УСРР.

Щоб впорядкувати виконання державного і місцевих бюджетів УСРР, Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

1. Заборонити урядництвам і установам, що є на державному або на місцевих бюджетах УСРР, робити будь-які видатки, на які не встановлено кредитів за затвердженими належним порядком бюджетами або асигнувань за кошторисами спеціальних коштів.

2. Запропонувати Народньому Комісаріатові Фінансів УСРР і його місцевим органам, кому слід, закривати зазначеним в арт. 1 урядництвам і установам кредити за державним і місцевими бюджетами УСРР в розмірі, рівному сумам, витраченим без встановлення відповідного кредиту.

104. О признании постановления СНК УССР от 9 октября 1926 г. «О взыскании штрафов и пени, налагаемых таможенными» утратившим силу.

Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

1. Признать, что постановление Совета Народных Комиссаров УССР от 9 октября 1926 г. «О взыскании штрафов и пени, налагаемых таможенными» (С. У. УССР 1926 г. № 62, ст. 408) утратило силу.

II.

2. Настоящее постановление издается на основании ст. 7 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 19 декабря 1928 г. «Об утверждении таможенного кодекса Союза ССР» (С. З. СССР 1929 г. № 1, ст. 1).

Харьков, 18 мая 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий Делами Совета Народных Комиссаров УССР **Я. Касян.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 26 мая 1929 г., № 119.

105. О мерах по урегулированию исполнения государственного и местных бюджетов УССР.

В целях упорядочения исполнения государственного и местных бюджетов УССР, Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

1. Воспретить ведомствам и учреждениям, состоящим на государственном или местных бюджетах УССР, производить какие-либо расходы, на которые не установлено кредитов по утвержденным в надлежащем порядке бюджетам или ассигнований по сметам специальных средств.

2. Предложить Народному Комиссариату Финансов УССР и его местным органам, по принадлежности, закрывать указанным в ст. 1 ведомствам и учреждениям кредиты по государственному и местным бюджетам УССР в размере, равном суммам, израсходованным без установления соответствующего кредита.

3. Надати право Народному Комісаріатові Фінансів УСРР закривати відповідні кредити за державним бюджетом УСРР за всіх випадків, коли в результаті зроблених від органів державної фінансової контролю й робітничо-селянської інспекції ревізій буде виявлено, що видані кредити не можна використати до кінця бюджетового року.

Запропонувати округовим виконавчим комітетам надати таке саме право округовим фінансовим відділам.

4. Заборонити урядництвам і установам, що є на державному бюджеті УСРР, звертати, не погодивши в Народнім Комісаріатом Фінансів УСРР, видані їм в чужоземній валюті кредити на провадження видатків, втраховуваних у валюті Союзу РСР.

5. Запропонувати Раді Народніх Комісарів АМСРР видати відповідну постанову щодо виконання бюджету АМСРР.

II.

6. Цю постанову видається на підставі п. 2 розділу II постанови Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР з 15 грудня 1928 р. «Про затвердження звіту про виконання єдиного державного бюджету Союзу РСР за 1926-27 р.» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 69, арт. 640) і постанови Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 29 січня 1929 р. «Про заходи щодо врегулювання виконання єдиного державного бюджету Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 15, арт. 127).

Харків, 21 травня 1929 р.

Голова Ради Народніх
Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Керівничий Справ Ради Народніх
Комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в Вістях ВУЦВК* 4 червня
1929 р., № 126.

106. Як провадити фотографічні, кінематографічні та інші зйомки на території УСРР.

Щоб урегулювати провадження фотографічних, кінематографічних та інших зйом-

3. Предоставить право Народному Комисариату Финансов УССР закрывать соответствующие кредиты по государственному бюджету УССР во всех случаях, когда в результате произведенных органами государственного финансового контроля и рабоче-крестьянской инспекции ревизий будет обнаружено, что отпущенные кредиты не могут быть использованы до конца бюджетного года.

Предложить окружным исполнительным комитетам предоставить такое же право окружным финансовым отделам.

4. Воспретить ведомствам и учреждениям, состоящим на государственном бюджете УССР, обращать, без согласования с Народным Комисариатом Финансов УССР, отпущенные им в иностранной валюте кредиты на производство расходов, исчисляемых в валюте Союза ССР.

5. Предложить Совету Народных Комиссаров АМСССР издать соответствующее постановление в отношении исполнения бюджета АМСССР.

II.

6. Настоящее постановление издается на основании п. 2 главы II постановления Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР от 15 декабря 1928 г. «Об утверждении отчета об исполнении единого государственного бюджета Союза ССР за 1926-27 г.» (С. З. СССР 1928 г. № 69, ст. 640) и постановления Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 29 января 1929 г. «О мерах по регулированию исполнения единого государственного бюджета Союза ССР» (С. З. СССР 1929 г. № 15, ст. 127).

Харьков, 21 мая 1929 г.

Председатель Совета Народных
Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Управляющий Делами Совета Народных
Комиссаров УССР **Я. Касьян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 июня
1929 г., № 126.

106. О порядке производства фотографических, кинематографических и прочих съемок на территории УССР.

С целью урегулирования производства фотографических, кинематографических и дру-

мань на території УСРР, Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

1. Фотографічні й кінематографічні зймання, в тому числі й аматорські, поскільки вони провадяться поза місцевостей, визначених в арт. 2, і поскільки їх об'єктами є інші речі, як перелічені в арт. 3 цієї постанови, а так само поскільки вони провадяться не з літаків (арт. 5), можна робити безперешкодно.

Порядок, як робити окомірні, панорамні, плянувальні та всілякі інструментальні зймання, встановлюється спеціальними правилами, що їх видає Народній Комісаріят Внутрішніх Справ УСРР в порозумінні з Уповноваженим Народнього Комісаріату Військових та Морських Справ Союзу РСР при Уряді УСРР, Об'єднаним Державним Політичним Управлінням та з заінтересованими урядництвами.

2. Всім державним, кооперативним та громадським установам, підприємствам і організаціям та всім приватним особам забороняється робити фотографічні, кінематографічні, окомірні, панорамні, плянувальні, інструментальні та всілякі інші зймання в прикордонній смузі без спеціального дозволу, що його видає Об'єднане Державне Політичне Управління й його місцеві органи.

Чинність цього артикулу щодо фотографічних та кінематографічних зймань не поширюється на ті прикордонні місцевості, до яких не застосовується повністю режим, встановлений для прикордонної смуги. Список зазначених місцевостей встановлює Об'єднане Державне Політичне Управління в порозумінні з Народнім Комісаріатом Військових та Морських Справ.

3. Забороняється на всій території УСРР, без спеціального дозволу Об'єданого Державного Політичного Управління та його місцевих органів, робити зазначені в арт. 2 зймання:

1) полігонів, аеродромів, військових портів, військових складів, військових заводів та оборонних споруд, а також зймання всередині військових казарень та таборів:

гих с'ємок на території УССР Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

1. Производство фотографических и киноматографических с'ємок, в том числе и любительских, поскольку они производятся вне местностей, указанных в ст. 2, и поскольку их объектами являются иные предметы, чем перечисленные в ст. 3 настоящего постановления, а также поскольку они производятся не с самолетов (ст. 5), допускается безпрепятственно.

Порядок производства глазомерных, панорамных, планировочных и всякого рода инструментальных с'ємок устанавливается особыми правилами, издаваемыми Народным Комиссариатом Внутренних Дел УССР по соглашению с Уполномоченным Народного Комиссариата по Военным и Морским Делах Союза ССР при Правительстве УССР, Объединенным Государственным Политическим Управлением и с заинтересованными ведомствами.

2. Всем государственным, кооперативным и общественным учреждениям, предприятиям и организациям и всем частным лицам воспрещается производство фотографических, киноматографических, глазомерных, панорамных, планировочных, инструментальных и всякого рода иных с'ємок в пограничной полосе без специального разрешения, выдаваемого Объединенным Государственным Политическим Управлением и его местными органами.

Действие настоящей статьи в отношении фотографических и киноматографических с'ємок не распространяется на те пограничные местности, к которым не применяется полностью режим, установленный для пограничной полосы. Список указанных местностей устанавливается Объединенным Государственным Политическим Управлением по соглашению с Народным Комиссариатом по Военным и Морским Делах.

3. Воспрещается на всей территории УССР без специального разрешения Объединенного Государственного Политического Управления и его местных органов производство указанных в ст. 2 с'ємок:

1) полигонов, аэродромов, военных портов, военных складов, военных заводов и оборонительных сооружений, а также с'ємок внутри воинских казарм и лагерей;

2) мостових споруд, тоннелів, станційних, оборонних та всіляких інших споруд на землях, що надані залізничному транспортові (колишня смуга вивласнення залізниць).

4. Забороняється робити всілякі здійснення з літаків та інших засобів повітряного сполучення, що не належать військовій повітряній флотії Союзу РСР, без спеціального кожного окремого випадку дозволу Народного Комісаріату Військових та Морських справ.

Порядок, як робити аероздіймання з суден цивільної повітряної флотії встановлюється спеціальною інструкцією, що її видає Народний Комісаріат Військових та Морських Справ.

5. Технічні здійснення речей, перелічених в арт. 3, можуть робити державні установи та підприємства, що ними видають, щоразу наперед повідомивши Об'єднане Державне Політичне Управління та його місцеві органи.

6. Всілякі здійснення, в середині приміщень, що їх замешкують державні й громадські установи та підприємства, можна робити лише з дозволу адміністрації цих установ та підприємств.

7. За зламання арт. арт. 2, 3 і 4 цієї постанови встановлюється кримінальну відповідальність.

Харків, 23 травня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народних
Комісарів УСРР Дуднік.

Керівничий Справ Ради Народних
Комісарів УСРР Я. Насян.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 31 травня
1929 р., № 123.

107. Про заходи обмеження торгівлі спиртовими напоями.

Щоб врегулювати торгівлю спиртовими напоями, особливо в промислових центрах, Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

1. Забороняється в промислових містах і фабрично-заводських та рудницьких сели-

2) мостових сооружений, тоннелей, станційних, оборонительных и всякого рода иных сооружений, находящихся на землях, предоставленных железнодорожному транспорту (бывшая полоса отчуждения железных дорог).

4. Воспрещается производство всякого рода с'емок с самолетов и иных средств воздушного сообщения, не принадлежащих военному воздушному флоту Союза ССР, без особого в каждом отдельном случае разрешения Народного Комиссариата по Военным и Морским Дела.

Порядок производства аерос'емок с судов гражданского воздушного флота устанавливается особой инструкцией, издаваемой Народным Комиссариатом по Военным и Морским Дела.

5. Технические с'емки, касающиеся предметов, перечисленных в ст. 3, могут производиться государственными учреждениями и предприятиями, в ведении которых они находятся, каждый раз с предварительного уведомления Объединенного Государственного Политического Управления и его местных органов.

6. Всякого рода с'емки внутри помещений, занимаемых государственными и общественными учреждениями и предприятиями, могут производиться лишь с разрешения администрации этих учреждений и предприятий.

7. За нарушение статей 2, 3, 4 настоящего постановления устанавливается уголовная ответственность.

Харьков, 23 мая 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных
Комиссаров УССР Дудник.

Управляющий Делами Совета Народных
Комиссаров УССР Я. Насян.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 31 мая
1929 г., № 123.

107. О мерах ограничения торговли спиртными напитками.

В целях урегулирования торговли спиртными напитками особенно в промышленных центрах Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

1. Воспрещается в промышленных городах, фабрично-заводских и рудничных посе-

щах відкривати нові місця продажу горілки і горілчаних виробів, незалежно від того, де цей продаж провадиться,—у спеціальних крамницях чи в мішаних.

2. Міські і селищні ради зазначених зазначених пунктів можуть закривати в яке місце продажу горілки, горілчаних виробів і пива (або забороняти в ньому продаж цих напоїв) так на прохання робітничих організацій, на підставі постанов загальних або делегатських зборів робітників, як і в тому разі, коли сами визнають це за потрібне з культурно-громадських міркувань. Постанови міських і селищних рад про закриття місць продажу зазначених спиртних напоїв запроваджується до життя негайно, незалежно від оскарження їх.

3. Міські і селищні ради повинні закрити всі місця продажу горілки, горілчаних виробів і пива, розташовані поблизу червоноармійських і флотських казарень, артилерійських складів, арсеналів і інших спеціальних установ військового урядництва, так само—яко бірж праці.

4. Забороняється в містах, фабрично-заводських і рудничних селищах торгувати горілкою, горілчаними виробами та пивом:

а) в дні революційних свят;

б) в районах розташування фабрично-заводських підприємств—в дні видачі заробітної плати робітникам, але найбільш два дні на місяць.

Міським і селищним радам пропонується встановити, урахувавши місцеві умовини, обмежувальні години торгівлі горілкою, горілчаними виробами і пивом.

5. Не допускається продавати і відпускати горілку, горілчані вироби, пиво і виноградне вино в робітничих клубах, в селянських будинках, в буфетах громадських установ, театрах, кіно, житлогуртках, лазнях, громадських садках, парках і місцях народного гуляння.

Продавати горілку і горілчані вироби забороняється так само в закусочних і їдальнях громадського харчування так державних та кооперативних, як і приватних.

Передбачені в цьому артикулі обмеження щодо виноградного вина не поширюються на райони промислового винарства.

леннях откривать новые места продажи водки и водочных изделий, независимо от того, где эта продажа производится,—в специальных магазинах или в смешанных.

2. Городские и поселковые советы указанных населенных пунктов могут закрывать всякое место продажи водки, водочных изделий и пива (или запрещать в нем продажу этих напитков), как по просьбам рабочих организаций, на основе постановлений общих или делегатских собраний рабочих, так и в том случае, если сами признают это необходимым по культурно-общественным соображениям. Постановления городских и поселковых советов о закрытии мест продажи указанных спиртных напитков проводятся в жизнь немедленно, независимо от их обжалования.

3. Городские и поселковые советы обязаны закрыть все места продажи водки, водочных изделий и пива, расположенные в непосредственной близости к красноармейским и флотским казармам, артиллерийским складам, арсеналам и другим специальным учреждениям военного ведомства, а также—к биржам труда.

4. Воспрещается в городах, фабрично-заводских и рудничных поселениях торговля водкой, водочными изделиями и пивом:

а) в дни революционных праздников;

б) в районах расположения фабрично-заводских предприятий—в дни выдачи заработной платы рабочим, но не более двух дней в месяц.

Городским и поселковым советам предлагается установить, с учетом местных условий, ограничительные часы торговли водкой, водочными изделиями и пивом.

5. Не допускается продажа и отпуск водки, водочных изделий, пива и виноградного вина в рабочих клубах, в селянских будинках, в буфетах общественных учреждений, театрах, кино, общезитиях, банях, общественных садах, парках и местах народного гуляния.

Продажа водки и водочных изделий воспрещается также в закусочных и столовых общественного питания как в государственных и кооперативных, так и в частных.

Предусмотренные настоящей статьей ограничения в отношении виноградного вина не распространяются на районы промышленного виноделия.

6. Забороняється повсюди продавати алкогольні напої недоліткам, а так само особам вже сп'янілим; зазначених осіб не можна пускати у пивні й ресторани.

7. За обов'язковими постановами місцевих виконавчих комітетів треба заборонити торгувати алкогольними напоями підчас чергових призовів до Робітничо-Селянської Червоної армії (підчас провадження медичного освідчення, формування й відрядження команд та проходження ешелонів); підчас явки на збірні пункти для проходження повторних зборів довгореченцевих відпускників і перевірчих зборів запасу Робітничо-Селянської Червоної армії, а так само підчас проведення пробних і повторних мобілізацій, що мають масовий характер.

8. Забороняється алкогольну рекламу в пресі, а так само уміщувати на вулицях, вокзалах, пароплавах та інших громадських місцях об'яви й плакати, що рекламують спиртові напої.

Дозволяється тільки вміщувати відповідні вивіски на тих крамницях, що торгують вином і іншими спиртовими напоями.

Так само не дозволяється виставляти алкогольні напої і реклами у віконних витринах, крім тих крамниць, що торгують цими напоями.

II

Цю постанову видається на розвиток арт. арт. 479-484 Адміністративного Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 240).

Харків, 28 травня 1929 р.

Голова Ради Народніх
Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Заст. Керівничого Справ Ради Народніх
Комісарів УСРР **Легкий.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 29 травня
1929 р., № 121.

6. Воспрещается повсеместно продажа алкогольных напитков несовершеннолетним, а также лицам, находящимся в состоянии опьянения; указанные лица не допускаются в пивные и рестораны.

7. Обязательными постановлениями местных исполнительных комитетов должна быть воспрещена торговля алкогольными напитками во время очередных призывов в Рабоче-Крестьянскую Красную армию (при проведении медицинского освидетельствования, формировании и отправке команд и прохождении эшелонов); во время явки на сборные пункты для прохождения повторительных сборов долгосрочно-отпускников и поверочных сборов запаса Рабоче-Крестьянской Красной армии, а также во время проведения опытных и повторных мобилизаций, носящих массовый характер.

8. Воспрещается алкогольная реклама в печати, а также помещение на улицах, вокзалах, пароходах и в других общественных местах об'явлений и плакатов, рекламирующих спиртные напитки.

Допускается только помещение соответствующих вывесок на тех магазинах, которые торгуют вином или иными спиртными напитками.

Равным образом не допускается выставка алкогольных напитков и реклам в оконных витринах, за исключением тех магазинов, которые торгуют этими напитками.

II

Настоящее постановление издается в развитие ст. ст. 479-484 Административного Кодекса УССР (Зб. Уз. УССР 1927 р. № 63-65, ст. 240).

Харьков, 28 мая 1929 г.

Председатель Совета Народных
Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Зам. Управляющего Делами Совета
Народных Комиссаров УССР **Легкий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 29 мая
1929 г., № 121.

108. Про порядок розподілу і використання республіканського фонду на потреби професійно-технічної освіти.

Щоб забезпечити дальший розвиток професійно-технічної освіти в УСРР, Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

1. Щороку з видаткової частини державного бюджету УСРР, понад суми, що їх асигнується за кошторисом Народного Комісаріату Освіти УСРР на вищу і середню професійно-технічну освіту, передбачати у зазначеному кошторисі спеціальний республіканський фонд на потреби професійно-технічної освіти.

До цього фонду залічується 3% відрахування від прибутків державних промислових підприємств республіканського і місцевого значення та мішаних промислових акційних товариств, а так само відрахування від такого самого загальносоюзного фонду.

2. Затверджуючи державний бюджет УСРР, Рада Народних Комісарів УСРР щороку встановлює мету, на яку витрачається зазначений в арт. 1 фонд, відповідно до постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 січня 1929 року «Про порядок, як провадити відрахування від прибутків державних промислових підприємств і мішаних промислових акційних товариств на потреби професійно-технічної освіти, та розподіляти суми, що надійшли, і витратити їх» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 7, арт. 65).

3. Розподіл установлених від Ради Народних Комісарів УСРР сум зазначеного в арт. 1 фонду між окремими вищими і середніми професійно-технічними школами погоджує Народний Комісаріат Освіти УСРР з Вищою Радою Народного Господарства УСРР, Народним Комісаріатом Фінансів УСРР і Всеукраїнською Радою Професійних Спілок.

II.

4. Цю постанову видається на підставі арт. 7 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 січня 1929 року «Про порядок, як про-

108. О порядке распределения и использования республиканского фонда на нужды профессионально-технического образования.

В целях обеспечения дальнейшего развития профессионально-технического образования в УССР, Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

1. Ежегодно в расходной части государственного бюджета УССР, сверх сумм, ассигнуемых по смете Народного Комиссариата Просвещения УССР на высшее и среднее профессионально-техническое образование, предусмотреть по указанной смете специальный республиканский фонд на нужды профессионально-технического образования.

В этот фонд зачисляются 3%-ные отчисления от прибылей государственных промышленных предприятий республиканского и местного значения и смешанных промышленных акционерных обществ, а также отчисления от такого же общесоюзного фонда.

2. При утверждении государственного бюджета УССР Совет Народных Комиссаров УССР ежегодно устанавливает цели, на которые расходуется указанный в ст. 1-й фонд, в соответствии с постановлением ЦИК и СНК Союза ССР от 23 января 1929 года. «О порядке производства отчислений от прибылей государственных промышленных предприятий и смешанных промышленных акционерных обществ на нужды профессионально-технического образования, распределения поступающих сумм и их расходовании» (С. З. СССР 1929 г. № 7, ст. 65).

3. Распределение установленных Советом Народных Комиссаров УССР сумм указанного в ст. 1-й фонда между отдельными высшими и средними профессионально-техническими учебными заведениями согласовывается Народным Комиссариатом Просвещения УССР с Высшим Советом Народного Хозяйства УССР, Народным Комиссариатом Финансов УССР и Всеукраинским Советом Профессиональных Союзов.

II.

4. Настоящее постановление издается на основании ст. 7 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 23 января 1929 года «О по-

валити відрахування від прибутків державних промислових підприємств і мішаних промислових акційних товариств на потреби професійно-технічної освіти, та розподіляти суми, що надійшли, і витратити їх» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 7, арт. 65).

Харків, 20 травня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народних
Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий Справ Ради Народних
Комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 11 червня
1929 р., № 132.

рядке производства отчислений от прибылей государственных промышленных предприятий и смешанных промышленных акционерных обществ на нужды профессионально-технического образования, распределения поступающих сумм и их расходовании» (С. З. СССР 1929 г. № 7, ст. 65).

Харьков, 20 мая 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных
Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий Делами Совета Народных
Комиссаров УССР **Я. Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 11 июня
1929 г., № 132.

109. Про доповнення постанови «Про збереження житлової площі за ветеринарним персоналом, мобілізованим на боротьбу з чумою рогатої худоби у Закавказькій Соціалістичній Федеративній Радянській Республіці».

Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

1. Постанову свою з 25 лютого 1928 р. «Про збереження житлової площі за ветеринарним персоналом, мобілізованим на боротьбу з чумою рогатої худоби у Закавказькій Соціалістичній Федеративній Радянській Республіці» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 44) доповнити арт. 4-м в такій редакції:

«4. Особам ветеринарного персоналу, що по закінченні речення їх мобілізації залишаться на роботі для боротьби з чумою рогатої худоби в Закавказькій Соціалістичній Федеративній Радянській Республіці за добровільною згодою, надається право зберегти за собою жилі приміщення на підставах, установлених у цій постанові, протягом першого року їхньої роботи за добровільною згодою».

II.

2. Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 квітня 1929 р. «Про доповнення постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 2 листопада 1927 р. «Про умови праці ветеринарного персоналу, мобілізованого на роботу в

109. О дополнении постановления «О сохранении жилой площади за ветеринарным персоналом, мобилизованным на борьбу с чумой рогатого скота в Закавказской Социалистической Федеративной Советской Республике».

Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

1. Постановление свое от 25 февраля 1928 г. «О сохранении жилой площади за ветеринарным персоналом, мобилизованным на борьбу с чумой рогатого скота в Закавказской Социалистической Федеративной Советской Республике» (С. У. УССР 1928 г. № 3, ст. 44) дополнить ст. 4 в следующей редакции:

«4. Лицам ветеринарного персонала, которые после окончания срока их мобилизации останутся на работе по борьбе с чумой рогатого скота в Закавказской Социалистической Федеративной Советской Республике по добровольному соглашению, предоставляется право на сохранение за собой жилых помещений на основаниях, установленных настоящим постановлением, в течение первого года их работы по добровольному соглашению».

II.

2. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 3 апреля 1929 г. «О дополнении постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 2 ноября 1927 г. «Об условиях труда ветеринарного персонала, моби-

справі боротьби з чумою рогатої худоби у Закавказькій Соціалістичній Федеративній Радянській Республіці» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 26, арт. 226).

Харків, 4 червня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Дуднік.**

Берівничий Справ Ради Народніх Комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 9 червня 1929 р., № 131.

лизуемого на работу по борьбе с чумой рогатого скота в Закавказской Социалистической Федеративной Советской Республіке» (С. З. СССР 1929 г. № 26, ст. 226).

Харьков, 4 июня 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Дудник.**

Управляющий Делами Совета Народных Комиссаров УССР **Я. Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 июня 1929 г., № 131.

ПОСТАНОВИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

110. Про доповнення арт. 1 Кодексу Законів про Працю.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

1. Додати до арт. 1 Кодексу Законів про Працю (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751) увагу 4 в такій редакції:

«Увага 4. Порядок прикладання Кодексу Законів про Працю у куркульських господарствах регулюється спеціальним законом (чит. додаток 6)».

2. Постанову Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 20 лютого 1929 р. «Про порядок прикладання Кодексу Законів про Працю в куркульських господарствах» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 14, арт. 117) включити до Кодексу Законів про Працю, як додаток 6.

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 27 червня 1929 р. № 146.

ПОСТАНОВЛЕННЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ІСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМІТЕТА І СОВЕТА НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

110. О дополнении ст. 1 Кодекса законов о Труде.

Всеукраїнський Центральний Ісполнительный Комітет і Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

1. Дополнить ст. 1 Кодекса Законов о Труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 751) примечанием 4 в следующей редакции:

«Примечание 4. Порядок применения Кодекса Законов о Труде в кулацких хозяйствах регулируется специальным законом (см. приложение 6)».

2. Постановление Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 20 февраля 1929 г. «О порядке применения Кодекса Законов о Труде в кулацких хозяйствах» (С. З. СССР 1929 г. № 14, ст. 117) включить в Кодекс Законов о Труде, как приложение 6-ое.

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраїнського Центрального Ісполнительного Комітету **Г. Петровський.**

Председатель Совета Народных Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраїнського Центрального Ісполнительного Комітету **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 июня 1929 г., № 146.

111. Як утримувати в поправно-трудових установах в'язнів, що належать до класово-ворожих елементів.

Щоб підсилити боротьбу з злочинністю класово-ворожих елементів, а так само, щоб увільнити державу від видатків на утримання класово-ворожих елементів у поправно-трудових установах, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

1. Додати до Поправно-Трудового Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 94-95, арт. 524) артикули 70¹, 70² і 70³ в такій редакції:

«70¹. Вартість утримання (по всіх видах постачання) в'язнів, що належать до осіб, які живуть з нетрудових прибутків, зокрема, до куркулів на селі, слід стягати з них безспірним порядком на прибуток скарбу з розпорядження начальника поправно-трудової установи, оснований на вироків суду.

70². Зазначене в арт. 70¹ стягання проводиться з майна в'язня, а щодо куркулів на селі—з майна селянського господарства (двору), до якого в'язень належить, розміром пересічної вартості утримання одного в'язня за час, що його в'язень фактично пробує у поправно-трудовій установі.

70³. Пересічну вартість утримання одного в'язня (арт. 70²) встановлює щороку, на початкові бюджетного року, Народній Комісаріят Внутрішніх Справ УСРР, порозумівшись з Народнім Комісаріятим Фінансів УСРР, на підставі відповідних бюджетових асигнувань на даний рік. За порозумінням Народнього Комісаріату Внутрішніх Справ УСРР і Народнього Комісаріату Фінансів УСРР, встановлюється так само реченці, в які провадиться стягання вартості утримання зазначених в арт. 70¹ в'язнів».

2. Додати до арт. 297 Кримінально-Процесуального Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 36-38, арт. 168) пункт 10 такої редакції:

«10) чи слід стягти з підсудного вартість його утримання в місці позбавлення волі, коли до нього застосовується, як захід соціальної оборони, позбавлення волі

111. О порядке содержания в исправительно-трудовых учреждениях заключенных, принадлежащих к классово-враждебным элементам.

Для усиления борьбы с преступностью классово-враждебных элементов, а также в целях освобождения государства от расходов по содержанию классово-враждебных элементов в исправительно-трудовых учреждениях, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

1. Дополнить Исправительно-Трудовой Кодекс УССР (С. У. УССР 1925 г. № 94-95, ст. 524) статьями 70¹, 70² и 70³ в следующей редакции:

«70¹. Стоимость содержания (по всем видам довольствия) заключенных, принадлежащих к лицам, живущим на нетрудовые доходы, в частности, к кулакам на селе, подлежит взысканию с них в бесспорном порядке в доход казны по распоряжению начальника исправительно-трудового учреждения, основанному на приговоре суда.

70². Указанное в ст. 70¹ взыскание производится из имущества заключенного, а в отношении кулаков на селе—с имущества крестьянского хозяйства (двора), к которому заключенный принадлежит, в размере средней стоимости содержания одного заключенного за время, которое заключенный фактически провел в исправительно-трудовом учреждении.

70³. Средняя стоимость содержания одного заключенного (ст. 70²) устанавливается ежегодно, в начале бюджетного года, Народным Комиссариатом Внутренних Дел УССР по соглашению с Народным Комиссариатом Финансов УССР на основании соответствующих бюджетных ассигнований на данный год. По соглашению Народного Комиссариата Внутренних Дел УССР и Народного Комиссариата Финансов УССР устанавливаются также сроки, в которые производится взыскание стоимости содержания указанных в ст. 70¹ заключенных».

2. Дополнить ст. 297 Уголовно-Процессуального Кодекса УССР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 36-38, ст. 168) пунктом 10-м в следующей редакции:

«10) надлежит ли взыскать с подсудимого стоимость его содержания в месте лишения свободы, если к нему применяется, как мера социальной защиты, лишение свободы

(арт. 70¹ Поправно-Трудового Кодексу УСРР).

3. Додати до арт. 103 Адміністративного Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 240) п. 17² такої редакції:

«17²) вартість утримання в'язнів, що належать до осіб, які живуть з нетрудових прибутків, зокрема—до куркулів на селі, з розпорядження начальника поправно-трудої установи, оснований на вироківі суду».

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях В.ЦВК'у“ 28 червня 1929 р. № 147.

(ст. 70¹ Исправительно-Трудового Кодекса УССР).

3. Дополнить ст. 103 Административного Кодекса УССР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 63-65, ст. 240) п. 17² в следующей редакции:

«17²) стоимость содержания заключенных, принадлежащих к лицам, живущим на нетрудовые доходы, в частности,—к кулакам на селе, по распоряжению начальника исправительно-трудоу учреждения, основанному на приговоре суда».

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета Народных Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 июня 1929 г. № 147.

112. Про зміну уваги до арт. 15 постанови «Про авторське право».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

Увагу до арт. 15 постанови ВУЦВК'у і РНК УСРР з 6 лютого 1929 року «Про авторське право» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 55) ухвалити в такій редакції:

«Увага. Коли через політичний або культурний гніт за дореволюційних часів автор або його спадкоємці позбавлені були змоги використати авторське право, то початковий момент того речення, що протягом його авторське право переходить до спадкоємців автора, враховується від того моменту, коли стало можливим використати авторське право.

Незмога використання авторського права, а так само і реченець, що з нього використання авторського права стало можливим, установлює Народній Комісаріят Освіти УСРР».

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 27 червня 1929 р., № 146.

112. Об изменении примечания к ст. 15 постановления «Об авторском праве».

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

Изложить примечание к ст. 15 постановления ВУЦИК'а и СНК УССР от 6 февраля 1929 г. «Об авторском праве» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 7, ст. 55) в следующей редакции:

«Примечание. В тех случаях, когда вследствие политического или культурного угнетения в дореволюционное время автор либо его наследники были лишены возможности использовать авторское право, начальный момент того срока, в течение которого авторское право переходит к наследникам автора, исчисляется с того момента, когда стало возможным использование авторского права.

Невозможность использования авторского права, равно как и срок, с которого это использование стало возможным, устанавливаются Народным Комиссариатом Просвещения УССР».

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета Народных Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 июня 1929 г., № 146.

113. Про увільнення ломбардів, що їх закладають органи комунального господарства, від місцевих податків і оплат та про направлення зиску з операцій ломбардів.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

1. Увільнити ломбарди, що їх закладають міські ради при органах комунального господарства, від місцевих податків і оплат, а так само від надвишок до загальнодержавних податків і оплат, що надходять на прибуток місцевих бюджетів.

2. Встановити, що зиск, виявлений по річних балансах ломбардів, після пороблення встановлених у законі відрахувань з зиску, надходить до статутівих капіталів відповідних ломбардів.

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 27 червня 1929 р. № 146.

114. Про доповнення Кримінального Кодексу УСРР.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Додати до Кримінального Кодексу УСРР арт. арт. 109¹, 109² і 197² такої редакції:

«109¹. За сутяжництво представників державних органів і громадських організацій, цеб-то за безпідставне або явно нецільне, через свою маловажність і незначність наслідків, порушення справ у судових та адміністративних органах і подання скарг за тих випадків, коли ці справи можуть розв'язати державні органи та громадські організації самостійно,—

113. Об освобождении ломбардов, учреждаемых органами коммунального хозяйства, от местных налогов и сборов и о направлении прибыли от операций ломбардов.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

1. Освободить ломбарды, учреждаемые городскими советами при органах коммунального хозяйства, от местных налогов и сборов, а равно от поступающих в доход местных бюджетов надбавок к общегосударственным налогам и сборам.

2. Установить, что чистая прибыль, выявленная по годовым балансам ломбардов, после производства установленных законом отчислений из чистой прибыли, поступает в уставные капиталы соответствующих ломбардов.

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 июня 1929 г., № 146.

114. О дополнении Уголовного Кодекса УССР.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Дополнить Уголовный Кодекс УССР ст. ст. 109¹, 109² и 197² в следующей редакции:

«109¹. Сутяжничество представителей государственных органов и общественных организаций, т. е. неосновательное или явно нецелесообразное, вследствие своей маловажности и незначительности последствий, возбуждение дел в судебных и административных органах и подача жалоб в тех случаях, когда эти дела могут быть разрешены государственными органами и общественными организациями самостоятельно,—

штраф до 100 карбованців або заходи дисциплінарного впливу».

«109². а) За те, що особи муштрового складу міліції зламають статутні правила вартової або конвойної служби і видані на розвиток цих правил розпорядження,—

позбавлення волі на реченець до шістьох місяців або примусову працю на той самий реченець.

б) За той самий вчинок з полегшливих обставин—

заходи дисциплінарного впливу за Дисциплінарним статутом Робітничо-селянської міліції УСРР.

в) За зламання статутних правил вартової служби, заповідане на варті біля складів зброї, стрільних припасів і вибухового надіб'я, а так само на іншій варті, що має особливо важливе державне або військове значення,—

позбавлення волі з суворою ізоляцією чи без неї на реченець до одного року або примусову працю.

г) За зламання статутних правил вартової або конвойної служби, що має шкідливі наслідки й для запобігнення яких встановлено дану варту чи конвою,—

позбавлення волі з суворою ізоляцією на реченець не менший як один рік.

д) За вчинки, передбачені у п. п. «в» і «г» цього артикулу, заповідані у бойовій обстановці,—

позбавлення волі з суворою ізоляцією на реченець не менший як три роки».

«197². За зламання законів або виданих на їхній розвиток від належних органів влади правил та розпоряджень про порядок обміну радіо-телеграфами та про порядок користування радіоустановками чужоземними, військовими і невійськовими кораблями підчас перебування їх у водах Союзу РСР,—

позбавлення волі на реченець до одного року, або примусову працю, чи штраф до 3.000 карбованців».

II.

2. У зв'язку з доповненням Кримінального Кодексу УСРР артикулом 109²—увагу до арт. 11 Положення про Робітничо-Селян-

штраф до 100 рублів или применение мер дисциплинарного воздействия.

«109². а) Нарушение лицами строевого состава милиции уставных правил караульной или конвойной службы и изданных в развитие этих правил распоряжений,—

лишение свободы на срок до шести месяцев или принудительные работы на тот же срок.

б) То же деяние при наличии смягчающих обстоятельств —

применение мер дисциплинарного воздействия, согласно Дисциплинарному уставу Рабоче-крестьянской милиции УССР.

в) Нарушение уставных правил караульной службы, совершенное в караулах при складах оружия, огнестрельных припасов и взрывчатых веществ, а равно в иных караулах, имеющих особо важное государственное или военное значение,—

лишение свободы со строгой изоляцией или без таковой на срок до одного года или принудительные работы.

г) Нарушение уставных правил караульной или конвойной службы, сопровождавшееся наступлением вредных последствий, в предупреждение которых установлен данный караул или конвой,—

лишение свободы со строгой изоляцией на срок не ниже одного года.

д) Деяния, предусмотренные п. п. «в», и «г» настоящей статьи, совершенные в боевой обстановке,—

лишение свободы со строгой изоляцией на срок не ниже трех лет».

«197². Нарушение законов или изданных в их развитие подлежащими органами власти правил и распоряжений о порядке обмена радио-телеграммами и о порядке пользования радиоустановками иностранными, военными и невоенными судами во время нахождения их в водах Союза ССР,—

лишение свободы на срок до одного года, или принудительные работы, или штраф до 3.000 рублів».

II.

2. В связи с дополнением Уголовного Кодекса УССР статьей 109²—изложить примечание к ст. 11 Положения о Рабоче-Крестьян-

ську Міліцію УСРР (36. Уз. УСРР 1928 р. № 11, арт. 105) ухвалити в такій редакції:

«Увага. Муштровий склад міліції за зламання правил вартової або конвойної служби відповідає за арт. 109² Кримінального Кодексу УСРР».

3. З виданням цієї постанови втрачає силу постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 14 березня 1928 р. «Про доповнення арт. 11 Положення про Робітничо-Селянську Міліцію УСРР» (36. Уз. УСРР 1928 р. № 11, арт. 105).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народних Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 25 червня 1929 р., № 144.

янской Милиции УССР (36. Уз. УСРР 1928 г. № 11, ст. 105) в следующей редакции:

«Примечание. Строевой состав милиции за нарушение правил караульной или конвойной службы несет ответственность по ст. 109² Уголовного Кодекса УССР».

3. С изданием настоящего постановления утрачивает силу постановление ВУЦИК и СНК УССР от 14 марта 1928 г. «О дополнении ст. 11 Положения о Рабоче-Брестьянской Милиции УССР» (36. Уз. УСРР 1928 г. № 11, ст. 105).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 25 июня 1929 г., № 144.

115. Про зміну законодавства УСРР у зв'язку з наданням чинності засадам про майнові права місцевих рад.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Пункт «а» арт. 20 «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети» (36. Уз. УСРР 1927 р. № 56-57, арт. 231) ухвалити в такій редакції:

«а) відають підприємствами районного значення й експлуатують їх установленим у законі порядком, як безпосередньо, так і здаючи їх в оренду, з тим, що справу про здачу в оренду промислових підприємств районного значення розв'язує остаточно районний виконавчий комітет, а так само розподіляють і перерозподіляють майно місцевого значення між районним виконав-

115. Об изменении законодательства УССР в связи с введением в действие основных положений об имущественных правах местных советов.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Изложить п. «а» ст. 20 «Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах» (36. Уз. УСРР 1927 г. № 56-57, ст. 231) в следующей редакции:

«а) ведают предприятиями районного значения и эксплуатируют их в установленном законом порядке, как непосредственно, так и путем сдачи их в аренду, причем вопрос о сдаче в аренду промышленных предприятий районного значения разрешается окончательно районным исполнительным комитетом, а также распределяют и перераспределяют имущество местного значения

чим комітетом, міськими і селищними радами та сільськими радами, виділеними в самостійні бюджетові одиниці».

2. Поробити в постанові Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УСРР з 8 квітня 1925 р. «Про розмежування державного майна УСРР на республіканське і місцеве» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 21, арт. 153) такі зміни і доповнення:

1) арт. 3 зазначеної постанови ухвалити в такій редакції:

«3. Вилучати майно місцевого значення з відання належних місцевих рад, поза їхньою на те згодою, залічуючи це майно до майна республіканського значення, можна тільки за постановою Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, а залічуючи його до майна загальносоюзного значення — за постановою Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР на вивісок Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету».

2) Додати до зазначеної постанови арт. 4 такої редакції:

«4. Постановам про перерозподіл і постановам про вилучення майна місцевого значення надається чинності від початку найближчого бюджетового року, коли їх оголошено найменш за чотири місяці до цього речення. Постановам, оголошеним пізніше як за чотири місяці до початку бюджетового року, надається чинності від початку наступного за ним бюджетового року».

3. Поробити в постанові Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УСРР з 29 серпня 1928 року «Про порядок, як місцеві виконавчі комітети й ради мають робити позики» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 24, арт. 208) такі доповнення:

1) до арт. 2 додати новий абзац такої редакції:

«Робити позики, щоб покрити дефіцит місцевого бюджету, не дозволяється».

2) Додати до зазначеної постанови артикули 2¹ і 12¹ такої редакції:

«2¹. Закордонні й облігаційні позики місцеві ради можуть робити не інакше, як з дозволу Ради Народних Комісарів Союзу

між районним виконавчим комітетом; городськими і поселковими радами і сільськими радами, виділеними в самостійні бюджетні одиниці».

2. Внести в постановлення Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УСРР от 8 квітня 1925 г. «О разграничении государственных имуществ УССР на республиканские и местные» (С. У. УСРР 1925 г. № 21, ст. 153) следующие изменения и дополнения:

1) ст. 3 указанного постановления изложить в следующей редакции:

«3. Изъятие из ведения подлежащих местных советов, помимо их на то согласия, имущества местного значения с отнесением этого имущества к числу имущества республиканского значения может быть произведено лишь по постановлению Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, а при отнесении его к имуществу общесоюзного значения — по постановлению Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР по заключению Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету».

2) Дополнить указанное постановление ст. 4 в следующей редакции:

«4. Постановления о перераспределении и постановления об изъятии имущества местного значения вводятся в действие с начала ближайшего бюджетного года, если они опубликованы не менее чем за четыре месяца до этого срока. Постановления, опубликованные менее чем за четыре месяца до начала бюджетного года, вводятся в действие с начала следующего за ним бюджетного года».

3. Внести в постановление Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УСРР от 29 августа 1928 г. «О порядке заключения местными исполнительными комитетами и советами займов» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 24, ст. 208) следующие дополнения:

1) ст. 2 дополнить новым абзацем в такой редакции:

«Заключение займов на покрытие дефицита по местному бюджету не допускается».

2) Дополнить указанное постановление статьями 2¹ и 12¹ в следующей редакции:

«2¹. Заграничные и облигационные займы могут быть заключаемы местными советами не иначе, как с разрешения Совета Народ-

РСР на подання Ради Народніх Комісарів УСРР».

«12¹. Розформовуючи окремі адміністративно-територіальні одиниці, що мають задовженість по позиках, у спеціальному законодавчому акті повинно передбачати, на які місцеві ради переноситься відповідальність за зазначені позикки, а так само треба передбачати порядок зберігання спеціального забезпечення позик».

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 3 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 9 січня 1929 р. «Про надання чинности засадам про майнові права місцевих рад» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 3, арт. 25).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 29 червня 1929 р., № 148.

**ПОСТАНОВА
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.**

116. Устава про Народній Комісаріат Фінансів УСРР.

1. Народній Комісаріат Фінансів УСРР здійснює, в межах наданих йому повноважень, керівництво фінансами УСРР.

Зокрема, до відання Народнього Комісаріату Фінансів УСРР належить: розробляти єдиний фінансовий план народнього господарства УСРР; складати проект державного бюджету УСРР і контролювати його виконання; керувати справою державного й місцевого оподаткування та справою неподаткових прибутків; керувати місцевими фінансовими органами в царині місцевих фі-

нських Коміссаров Союзу ССР по представленню Совета Народных Комиссаров УССР».

«12¹. При расформировании отдельных административно-территориальных единиц, имеющих задовженность по займам, особым законодательным актом должно быть предусмотрено, на какие местные советы переносится ответственность по указанным займам, а также должен быть предусмотрен порядок сохранения специального обеспечения займов».

II.

Настоящее постановление издано на основании ст. 3 постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 9 января 1929 г. «О введении в действие основных положений об имущественных правах местных советов» (С. З. СССР 1929 г. № 3, ст. 25).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 29 июня 1929 р., № 148.

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ
ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА.**

116. Положение о Народном Комиссариате Фінансов УССР.

1. Народный Комиссариат Финансов УССР осуществляет, в пределах предоставленных ему полномочий, руководство финансами УССР.

В частности, к ведению Народного Комиссариата Финансов УССР относятся: разработка единого финансового плана народнього хозяйства УССР; составление проекта государственного бюджета УССР и контроль за его исполнением; руководство делом государственного и местного обложения и делом аналоговых доходов; руководство местными финансовыми органами в области мест-

янів; брати участь у розв'язанні справ фінансування народного господарства; здійснювати заходи в царині регулювання справ грошового обігу, державних позик і кредиту; керувати, в межах чинного законодавства, діяльністю державних трудових ощадних кас, пробірних установ, органів державного страхування і Всеукраїнської Контори Державного Банку Союзу РСР.

2. На чолі Народного Комісаріату Фінансів УСРР стоїть Народний Комісар Фінансів УСРР. При Народному Комісарі Фінансів УСРР є колегія в складі двох його заступників та членів колегії числом, що його визначає Рада Народних Комісарів УСРР.

Права та обов'язки Народного Комісара Фінансів, його заступників та членів колегії, а так само порядок настановлення та звільнення їх з посади визначається «Загальним положенням про народні комісаріати УСРР».

3. Народний Комісаріат Фінансів УСРР складається з таких частин:

- 1) загального управління;
- 2) планово-економічного управління;
- 3) бюджетного управління;
- 4) податкового управління;
- 5) управління державних прибутків;
- 6) управління місцевих фінансів;
- 7) валютного управління.

4. При Народному Комісаріаті Фінансів є: Управління Державної Фінансової Контори, Управа Державного Страхування УСРР, Страхова Рада, Всеукраїнська Трудова Ощадна Каса, Пробірне Управління, Кошторисно-бюджетова нарада і Нарада у справах банків, що діють на підставі спеціальних про них узаконень, та ревізійна комісія державного страхування і валютна нарада, що діють на підставі устав, які затверджує Народний Комісар Фінансів УСРР.

У в а г а. Взаємини Народного Комісаріату Фінансів УСРР з Всеукраїнською Конторою Державного Банку Союзу РСР визначаються спеціальним законом.

5. До відання Народного Комісаріату Фінансів УСРР по загальному управлінню належить:

них фінансов; участие в разрешении вопросов финансирования народного хозяйства; осуществление мероприятий в области регулирования вопросов денежного обращения, государственных займов и кредита; руководство, в пределах действующего законодательства, деятельностью государственных трудовых сберегательных касс, пробирных учреждений, органов государственного страхования и Всеукраинской Конторы Государственного Банка Союза ССР.

2. Во главе Народного Комиссариата Финансов УССР стоит Народный Комиссар Финансов УССР. При Народном Комиссаре Финансов УССР состоит коллегия в составе двух его заместителей и членов коллегии в числе, определяемом Советом Народных Комиссаров УССР.

Права и обязанности Народного Комиссара Финансов, его заместителей и членов коллегии, а также порядок назначения и освобождения их от должности определяются «Общим положением о народных комиссариатах УССР».

3. Народный Комиссариат Финансов УССР состоит из следующих частей:

- 1) общего управления;
- 2) планово - экономического управления;
- 3) бюджетного управления;
- 4) налогового управления;
- 5) управления государственных доходов;
- 6) управление местных финансов;
- 7) валютного управления.

4. При Народном Комиссариате Финансов состоят: Управление Государственного Финансового Контроля, Правление Государственного Страхования УССР, Страховой Совет, Всеукраинская Трудовая Сберегательная Касса, Пробирное Управление, Советно-бюджетное совещание и Совещание по делам банков, действующие на основании особых о них узаконений, а также ревизионная комиссия государственного страхования и валютное совещание, действующие на основании положений, утверждаемых Народным Комиссаром Финансов УССР.

П р и м е ч а н и я. Взаимоотношения Народного Комиссариата Финансов УССР со Всеукраинской Конторой Государственного Банка Союза ССР определяются особым законом.

5. К ведению Народного Комиссариата Финансов УССР по общему управлению относятся:

1) розробляти структуру і штати центрального апарату Народного Комісаріату Фінансів і давати вказівки місцевим органам Народного Комісаріату Фінансів щодо розробітку їх структури і штатів;

2) інструктувати і інспектувати місцеві органи Народного Комісаріату Фінансів, а так само наглядати закономірність їхніх чинностей;

3) розробляти і запроваджувати до життя заходи щодо раціоналізації апарату Народного Комісаріату Фінансів і щодо режиму економії, наглядати, щоб цю роботу виконували місцеві органи Народного Комісаріату Фінансів, а так само вживати заходів до піднесення кваліфікації фінансових робітників;

4) шводити облік персонального складу робітників апарату Народного Комісаріату Фінансів і відповідальних робітників підурядних йому органів;

5) завідувати канцелярією, реєстратурою, експедицією, таємною частиною і архівом Народного Комісаріату Фінансів, а так само господарсько обслуговувати Народний Комісаріат Фінансів;

6) складати проекти кошторисів Народного Комісаріату Фінансів, керувати роботою своїх місцевих органів щодо складання проектів кошторисів, розподіляти кредити, видані за кошторисом Народного Комісаріату Фінансів, між його місцевими органами, а так само контролювати видаткування цих коштів;

7) координувати роботу управлінь Народного Комісаріату Фінансів у справах, зв'язаних із завданнями вищих урядових і планівних органів, а так само наглядати порядок подання справ на розгляд вищих урядових органів;

8) складати на підставі матеріалів, що їх подають управління Народного Комісаріату Фінансів, а так само на підставі планів робіт вищих урядових органів, календарний план роботи Народного Комісаріату Фінансів, контролювати виконання цього плану, складати збірні звітні доповіді Народного Комісаріату Фінансів;

9) контролювати виконання управління Народного Комісаріату Фінансів і його місцевими органами завдань вищих урядових органів і Народного Комісаріату Фінансів;

1) разработка структуры и штатов центрального аппарата Народного Комиссариата Финансов и дача указаний местным органам Народного Комиссариата Финансов по разработке их структуры и штатов;

2) инструктирование и инспектирование местных органов Народного Комиссариата Финансов, а также надзор за закономерностью их действий;

3) разработка и проведение в жизнь мероприятий по рационализации аппарата Народного Комиссариата Финансов и по режиму экономии, наблюдение за проведением этой работы местными органами Народного Комиссариата Финансов, а также принятие мер по поднятию квалификации финансовых работников;

4) учет личного состава работников аппарата Народного Комиссариата Финансов и ответственных работников подведомственных ему органов;

5) заведывание канцелярией, регистратурой, экспедицией, секретной частью и архивом Народного Комиссариата Финансов, а также хозяйственное обслуживание Народного Комиссариата Финансов;

6) составление проектов смет Народного Комиссариата Финансов, руководство работой своих местных органов по составлению проектов смет, распределение кредитов, отпущенных по смете Народного Комиссариата Финансов, между его местными органами, а также контроль за израсходованием указанных средств;

7) координирование работы управлений Народного Комиссариата Финансов по вопросам, связанным с заданиями высших правительственных и планирующих органов, а также надзор за порядком внесения вопросов на рассмотрение высших правительственных органов;

8) составление на основании материалов, представляемых управлениями Народного Комиссариата Финансов, а также на основании планов работ высших правительственных органов, календарного плана работы Народного Комиссариата Финансов, контроль за исполнением этого плана, составление сводных отчетных докладов Народного Комиссариата Финансов;

9) контроль за исполнением управлениями Народного Комиссариата Финансов и его местными органами заданий высших правительственных органов и Народного Комиссариата Финансов;

10) розробляти статистичні матеріали, що надходять від місцевих органів Народного Комісаріату Фінансів і від підурядних йому установ, порозумівшись з Центральним Статистичним Управлінням УСРР;

11) брати за належних випадків платежі, що надходять до державної скарбниці, по деяких категоріях неподаткових прибутків;

12) об'єднувати й керувати роботою фінансових органів УСРР щодо поширення серед люду УСРР відомостей у фінансових питаннях і провадити агітаційну роботу, здійснюючи різні фінансові заходи;

13) юридично обслуговувати Народний Комісаріат Фінансів, підготовляти і провадити в судових та інших установах УСРР і інших союзних республік справи, що в них Народний Комісаріат Фінансів або підурядний йому орган виступає як позовник або зацікавлений;

14) організовувати й обслуговувати з'їзди та наради, що їх скликає Народний Комісаріат Фінансів;

15) керувати видавничою діяльністю Народного Комісаріату Фінансів;

16) розробляти і здійснювати заходи щодо внутрішнього ладу робіт Народного Комісаріату Фінансів.

6. До відання Народного Комісаріату Фінансів по планово-економічному управлінню належить:

1) керувати всією фінансово-плановою роботою Народного Комісаріату Фінансів і розробляти питання методології планування фінансового господарства;

2) розробляти, порозумівшись з Державною Плановою Комісією УСРР, генеральний і перспективний плани фінансового господарства, річні контрольні цифри щодо фінансового господарства, а так само перевіряти виконання зазначених планів;

3) розробляти методологію єдиного фінансового плану народного господарства, його обсяг і схему, складати проєкт річних контрольних цифр єдиного фінансового плану та пояснювальну записку до нього і подавати їх на розгляд Ради Народних Комісарів УСРР;

4) давати висновки на перспективні плани й контрольні цифри народного господарства УСРР, а так само розробляти інші

10) Разработка статистических материалов, поступающих от местных органов Народного Комиссариата Финансов и от подведомственных ему учреждений, по соглашению с Центральным Статистическим Управлением УССР;

11) взимание в подлежащих случаях поступающих в государственную казну платежей по некоторым категориям жемановых доходов;

12) объединение и руководство работой финансовых органов УССР по распространению среди населения УССР сведений по финансовым вопросам и проведение агитационной работы при осуществлении различных мероприятий финансового характера;

13) юридическое обслуживание Народного Комиссариата Финансов, подготовка и проведение в судебных и иных учреждениях УССР и других союзных республик дел, по которым Народный Комиссариат Финансов или подведомственный ему орган выступает в качестве истца или ответчика;

14) организация и обслуживание съездов и совещаний, созываемых Народным Комиссариатом Финансов;

15) руководство издательской деятельностью Народного Комиссариата Финансов;

16) разработка и проведение мероприятий, касающихся внутреннего распорядка работ Народного Комиссариата Финансов.

6. К ведению Народного Комиссариата Финансов по планово-экономическому управлению относятся:

1) руководство всей финансово-плановой работой Народного Комиссариата Финансов и разработка вопросов методологии планирования финансового хозяйства;

2) разработка, по соглашению с Государственной Плановой Комиссией УССР, генерального и перспективного планов финансового хозяйства, годовых контрольных цифр по финансовому хозяйству, а также проверка исполнения указанных планов;

3) разработка методологии единого финансового плана народного хозяйства, его объема и схемы, составление проекта годичных контрольных цифр единого финансового плана и объяснительной записки к нему и представление их на рассмотрение Совета Народных Комиссаров УССР;

4) дача заключений по перспективным планам и контрольным цифрам народного хозяйства УССР, а также разработка иных

п'янові питання на завдання вищих урядових і п'янових органів УСРР;

5) систематично вивчати кон'юнктуру фінансового господарства, збирати і систематизувати матеріал про цю кон'юнктуру, складати періодичні огляди фінансового господарства і подавати їх до вищих урядових і п'янових органів УСРР і до Народного Комісаріату Фінансів Союзу РСР;

6) розглядати і погоджувати оперативні п'яни управління Народного Комісаріату Фінансів з погляду відповідності цих п'янів загальному п'янові фінансового господарства;

7) науково-дослідчо вивчати за п'янами, що їх затвердив Уряд, питання загальної економіки фінансів, зв'язані із складанням п'янів фінансового господарства, а так само вивчати окремі фінансово-економічні питання, що походять із оперативних завдань Народного Комісаріату Фінансів.

7. До відання Народного Комісаріату Фінансів по бюджетовому управлінню належить:

1) розробляти законопроекти, інструкції та правила про порядок як складати, розглядати, затверджувати і виконувати державний бюджет УСРР, а так само—в справах касового його виконання та складати висновки на зазначені в цьому пункті справи, що їх порушили інші урядництва;

2) складати проект збірки й кошторисів державних прибутків та видатків УСРР і пояснювальну до них записку і подавати їх на розгляд Ради Народних Комісарів УСРР;

3) аналізувати кошториси, операційні п'яни та інші матеріали урядництв, установ і органів, що є на державному бюджеті УСРР, доповідати ці кошториси та висновки на них—на кошторисно-бюджетовій параді при Народному Комісаріаті Фінансів УСРР;

4) розглядати й затверджувати кошториси і провадити облік спеціальних коштів урядництв та установ УСРР;

5) складати касові п'яни виконання державного бюджету УСРР, погоджені з роботою урядництв, а так само виконувати його;

планових вопросов по заданиям высших правительственных и плановых органов УССР;

5) систематическое изучение конъюнктуры финансового хозяйства, собирание и систематизация материала, касающегося этой конъюнктуры, составление периодических обзоров по финансовому хозяйству и представление их в высшие государственные и плановые органы УССР и в Народный Комиссариат Финансов Союза ССР;

6) рассмотрение и согласование оперативных планов управления Народного Комиссариата Финансов с точки зрения соответствия этих планов общему плану финансового хозяйства;

7) научно-исследовательское изучение по планам, утвержденным Правительством, вопросов общей экономики и финансов, связанных с составлением планов финансового хозяйства, а также изучение отдельных финансово-экономических вопросов, вызываемых оперативными задачами Народного Комиссариата Финансов.

7. К ведению Народного Комиссариата Финансов по бюджетному управлению относятся:

1) разработка законопроектов, инструкций и правил о порядке составления, рассмотрения, утверждения и исполнения государственного бюджета УССР, в том числе по вопросам касового его исполнения, а также составление заключений по указанным в настоящем пункте вопросам, возбужденным иными ведомствами;

2) составление проекта свода и росписей государственных доходов и расходов УССР и пояснительной к ним записки и внесение их на рассмотрение Совета Народных Комиссаров УССР;

3) анализ смет, операционных планов и других материалов ведомств, учреждений и органов, состоящих на государственном бюджете УССР, доклад этих смет и заключений по ним на сметно-бюджетном совещании при Народном Комиссариате Финансов УССР;

4) рассмотрение и утверждение смет и учет специальных средств ведомств и учреждений УССР;

5) составление кассовых планов исполнения государственного бюджета УССР, согласованных с работой ведомств, а также исполнение его;

6) перевіряти відповідність видаткових коштів списів, що їх складають урядництва, із затвердженим бюджетом, відкривати і розсадишувати кредити, передбачені державним бюджетом УСРР;

7) безпосередньо розв'язувати, в межах чинного законодавства, питання щодо державного бюджету і давати, за належних випадків, висновки на них;

8) розробляти питання заробітної плати, штатів та нормальних мірників видатків з державного бюджету;

9) складати періодичні звіти про виконання бюджету на підставі даних попередньої звітності як органів Народного Комісаріату Фінансів, так і урядництв, та подавати періодичні доповіді Раді Народних Комісарів УСРР про виконання державного бюджету;

10) провадити облік втрат державної скарбниці, наглядали їх стягання та складати звітність до них;

11) наглядали додержання чинних законів і правил у царині кошторисно-касової справи;

12) складати збірну періодичну бухгалтерську звітність про касове виконання державного бюджету і подавати її в установлені реченці до Народного Комісаріату Фінансів Союзу РСР, а так само складати річний бухгалтерський звіт про виконання державного бюджету з поясняльною запискою до нього і подавати їх до Управління Державної Фінансової Контролі при Народному Комісаріаті Фінансів УСРР для дальшого їх напрямку з ревізійними і загальними висновками до Ради Народних Комісарів УСРР;

13) загально керувати обліково-звітною роботою округових фінансових відділів, наглядали роботу й періодично обслідувати установи Державного Банку щодо виконання державного бюджету;

14) давати розпорядження про виплату пенсій кадровому складові Робітничо-Селянської Червоної армії, а так само складати і розсилати пенсійні книжки.

8. До відання Народного Комісаріату Фінансів по податковому управлінню належить:

6) проверка соответствия составляемых ведомствами расходных росписей утвержденному бюджету, открытие и раз ассигнование предусмотренных государственным бюджетом СССР кредитов;

7) непосредственное разрешение, в пределах действующего законодательства, вопросов, касающихся государственного бюджета и дача, в подлежащих случаях, заключений по ним;

8) разработка вопросов заработной платы, штатов и нормальных измерителей расходов по государственному бюджету;

9) составление периодических отчетов об исполнении бюджета на основании данных предварительной отчетности как органов Народного Комиссариата Финансов, так и ведомств, и представление периодических докладов Совету Народных Комиссаров СССР об исполнении государственного бюджета;

10) учет убытков государственной казны, надзор за их взысканием и составление отчетности по ним;

11) наблюдение за соблюдением действующих законов и правил в области сметно-кассового дела;

12) составление сводной периодической бухгалтерской отчетности о кассовом исполнении государственного бюджета и направление таковой в установленные сроки Народному Комиссариату Финансов Союза РСР, а также составление годового бухгалтерского отчета об исполнении государственного бюджета с объяснительной запиской к нему и представление их Управлению Государственного Финансового Контроля при Народном Комиссариате Финансов СССР для дальнейшего их направления с ревизионными и общими заключениями в Совет Народных Комиссаров СССР;

13) общее руководство учетно-отчетной работой окружных финансовых отделов, наблюдение за работой и периодическое обследование учреждений Государственного Банка по выполнению государственного бюджета;

14) дача распоряжений об уплате пенсий кадровому составу Рабоче-Крестьянской Красной армии, а также составление и рассылка пенсионных книжек.

8. К ведению Народного Комиссариата Финансов по налоговому управлению относятся:

1) розробляти законопроекти, інструкції і правила у справах державного та місцевого оподаткування, складати висновки на законопроекти оподаткування, що їх подають інші урядництва й організації;

2) керувати на території УСРР справою державних безпосередніх і посередніх податків та оплат, а так само місцевих податків та оплат і рентного оподаткування і давати у зв'язку з цим роз'ясненя під урядним Народньому Комісаріатові Фінансів органам;

3) наглядати виконання постанов і правил про податки;

4) складати прибутковий кошторис державних податків і оплат та давати висновки на місцеві бюджети в частині податкових прибутків;

5) розв'язувати порядком, передбаченим чинним законодавством, скарги платів податків, а так само давати висновки на скарги, що їх подається до Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, Ради Народніх Комісарів УСРР та Народнього Комісаріату Фінансів Союзу РСР;

6) провадити облік надходження як державних (безпосередніх та посередніх), так і місцевих податків та оплат за даними місцевих органів, статистично обробляти збірки про надходження податків і оплат та складати періодичні звіти про надходження податків і оплат на підставі облікового та статистичного матеріалу;

7) провадити розрахунки щодо уплати акцизів централізованим порядком;

8) брати участь у розробці розмірів відсоткового відрахування від державних податків на місцеві потреби по окремих адміністративно-територіальних одиницях УСРР;

9) складати заявки та розподіляти технічні прилади й бандеролі, що їх застосовується при вирахуванні та стяганні посередніх податків, а так само провадити облік цих приладів і бандеролей.

9. До відання Народнього Комісаріату Фінансів по управлінню державних прибутків належить:

1) розробляти законопроекти, інструкції і правила у справах державних неподаткових прибутків, складати висновки на законопроекти про неподаткові прибутки, що

1) разработка законопроектов, инструкций и правил по вопросам государственного и местного обложения, составление заключений по законопроектам о налоговом обложении, вносимым иными ведомствами и организациями;

2) руководство на территории УССР делом государственных прямых и косвенных налогов и сборов, а также местных налогов и сборов и рентного обложения и дача в связи с этим разъяснений подведомственным Народному Комиссариату Финансов органам;

3) надзор за выполнением постановлений и правил о налогах;

4) составление доходной сметы государственных налогов и сборов и дача заключений по местным бюджетам в части, касающейся налоговых доходов;

5) разрешение в порядке, предусмотренном действующим законодательством, жалоб плательщиков налогов, а также дача заключений по жалобам, подаваемым Всеукраинскому Центральному Исполнительному Комитету, Совету Народных Комиссаров УССР и Народному Комиссариату Финансов Союза ССР;

6) учет поступления, как государственных (прямых и косвенных), так и местных налогов и сборов по данным местных органов, статистическая обработка сводок о поступлении налогов и сборов и составление периодических отчетов о поступлении налогов и сборов на основании учетного и статистического материалов;

7) ведение расчетов по уплате акцизов в централизованном порядке;

8) участие в разработке размеров процентного отчисления от государственных налогов на местные нужды по отдельным административно-территориальным единицам УССР;

9) составление заявок и распределение технических приборов и бандеролей, применяемых при исчислении и взыскании косвенных налогов, а также и учет этих приборов и бандеролей.

9. К ведению Народного Комиссариата Финансов по управлению государственных доходов относится:

1) разработка законопроектов, инструкций и правил по вопросам государственных неналоговых доходов, составление заключений по законопроектам о неналоговых дохо-

їх вносять інші урядництва й організації;

2) вивчати господарський і фінансовий стан промисловости, торгівлі (внутрішньої і зовнішньої), кооперації, а так само земельного та лісового господарства з погляду збільшення прибутків УСРР;

3) розглядати та давати висновки на кошторисні проекти урядництв, зв'язані з видачею коштів з державного бюджету на заходи державної промисловости, торгівлі, сільського і лісового господарства та електрифікації;

4) провадити облік державних капіталів і фондів;

5) давати висновки на фінансові плани державної промисловости, торгівлі та кооперації щодо їх відповідности фінансовим можливостям, брати участь у розробці питань фінансування та кредитування республіканської і місцевої промисловости, торгівлі та кооперації, визначати умови, реченці та форми видачі державних позик;

6) давати висновки на експертно-імпортові плани;

7) встановлювати правильну редакцію кінцевих балансів підприємств, що підлягають прилюдній звітності, та брати участь, за передбачених законом випадків, на міжурядницьких комісіях для затвердження балансів та розподілу прибутків підприємств і організацій;

8) наглядати правильну реалізацію майна республіканського значення.

10. До відання Народного Комісаріату Фінансів по управлінню місцевими фінансами належить:

1) розробляти законопроекти, інструкції і правила у справах місцевих фінансів, складати висновки на законопроекти про місцеві фінанси, що їх вносять інші урядництва й організації;

2) наглядати виконання законів та директив вищих органів влади в царині місцевих фінансів;

3) розглядати бюджети округ УСРР і бюджет АМОРР з погляду відповідности їх планам місцевого і республіканського господарства, чинному законодавству, директивам Уряду, правилам складання бюджетів і реальності прибутків; подавати Раді

дах, вносимим иними ведомствами и организациями;

2) изучение хозяйственного и финансового состояния промышленности, торговли (внутренней и внешней), кооперации, а также земельного и лесного хозяйства с точки зрения увеличения доходов УССР;

3) рассмотрение и дача заключений по сметным предположениям ведомств, связанном с отпуском средств из государственного бюджета на мероприятия государственной промышленности, торговли, сельского и лесного хозяйства и электрификации;

4) учет государственных капиталов и фондов;

5) дача заключений по финансовым планам государственной промышленности, торговли и кооперации в отношении их соответствия финансовым возможностям, участие в разработке вопросов финансирования и кредитования республиканской и местной промышленности, торговли и кооперации, определение условий, сроков и форм выдачи государственных ссуд;

6) дача заключений по экспортно-импортным планам;

7) установление правильной редакции заключительных балансов предприятий, обязанных публичной отчетностью, и участие в предусмотренных законом случаях, в междоведомственных комиссиях по утверждению балансов и распределению доходов предприятий и организаций;

8) наблюдение за правильностью реализации имущества республиканского значения;

10. К ведению Народного Комиссариата Финансов по управлению местными финансами относятся:

1) разработка законопроектов, инструкций и правил по вопросам местных финансов, составление заключений по законопроектам о местных финансах, вносимым иными ведомствами и организациями;

2) надзор за исполнением законов и директив высших органов власти в области местных финансов;

3) рассмотрение бюджетов округов УССР и бюджета АМССР с точки зрения их соответствия планам местного и республиканского хозяйства, действующему законодательству, директивам Правительства правилам составления бюджетов и реаль-

Народних Комісарів УСРР загальну доповідь про місцеві бюджети УСРР, а так само наглядали виконання цих бюджетів;

4) складати і подавати до Ради Народних Комісарів УСРР проект контрольних цифр по місцевих бюджетах УСРР;

5) складати проекти фінансування окремих округ за рахунок республіканських фондів та подавати ці проекти на затвердження Уряду УСРР; провадити облік руху республіканських фондів по місцевому бюджету, погоджувати з урядництвами справи про розподіл спеціальних центральних фондів і давати висновки на прохання місцевих виконавчих комітетів про видачу їм коштів з центральних фондів;

6) встановляти форми кошторисів, бюджетів та поясняльних записок до місцевих бюджетів і до звітів про їх виконання, а так само встановляти перелік додаваних до них матеріалів;

7) збирати й систематизувати інформаційно-звітний матеріал про діяльність фінансових органів в царині місцевих фінансів та складати й подавати до вищих органів УСРР і до Народного Комісаріату Фінансів Союзу РСР збірний звіт місцевих бюджетів у республіканському масштабі.

11. До відання Народного Комісаріату Фінансів по валютному управлінню належить:

1) наглядати виконання на території УСРР декретів та постанов в царині валюти, кредиту й грошового обігу;

2) складати плани реалізації державних позик, провадити кампанії щодо їх розповсюдження та вести звітність державних позик, розміщених на території УСРР;

3) розглядати справи про організацію на території УСРР фондових бірж та фондових відділів товарних бірж і наглядати їх роботу;

4) реєструвати всі кредитові установи УСРР і затверджувати статuti їх за випадків, передбачених чинним законодавством;

5) наглядати операції кредитових установ на території УСРР і регулювати їх діяльність; розглядати їх звітність;

ности доходів; представлення Совету Народных Комиссаров УССР общего доклада о местных бюджетах УССР, а также надзор за исполнением этих бюджетов;

4) составление и представление в Совет Народных Комиссаров УССР проекта контрольных цифр по местным бюджетам УССР;

5) составление проектов финансирования отдельных округов за счет республиканских фондов и представление этих проектов на утверждение Правительства УССР; учет движения республиканских фондов по местному бюджету, согласование с ведомствами вопросов о распределении специальных центральных фондов и дача заключений по просьбам местных исполнительных комитетов о выдаче им средств из центральных фондов;

6) установление форм смет, бюджетов и объяснительных записок к местным бюджетам и к отчетам по их исполнению, а также установление перечня прилагаемых к ним материалов;

7) сбор и систематизация информационно-отчетного материала о деятельности финансовых органов в области местных финансов, составление и представление в высшие органы УССР и Народный Комиссариат Финансов Союза ССР сводного отчета местных бюджетов в республиканском масштабе.

11. К ведению Народного Комиссариата Финансов по валютному управлению относятся:

1) надзор за выполнением на территории УССР декретов и постановлений, касающихся валюты, кредита и денежного обращения;

2) составление планов реализации государственных займов, проведение кампаний по их распространению и ведение отчетности по государственным займам, размещенным на территории УССР;

3) рассмотрение вопросов об организации на территории УССР фондовых бирж и фондовых отделов товарных бирж и надзор за их работой;

4) регистрация всех кредитных учреждений УССР и утверждение их уставов в случаях, предусмотренных действующим законодательством;

5) надзор за операциями кредитных учреждений на территории УССР и регулирование их деятельности, рассмотрение их сводных балансов и отчетов;

БІБЛІОТЕКА УСРР

ІНВ.

б) порушувати справи, а за відповідних випадків, ухвалювати постанови про закриття кредитових установ у разі збочення їх діяльності в сторону, протилежну до інтересам держави.

II.

Цю постанову видається на підставі постанови Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР з 12 листопада 1923 р. «Загальне положення про народні комісаріати Союзу РСР» («Вісник ЦВК, РНК і РПО СРСР» 1923 р. № 10, арт. 299) та на розвиток постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету з 12 жовтня 1924 року «Про затвердження загального положення про народні комісаріати УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 43, арт. 273).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

б) возбуждение вопросов, а в соответствующих случаях, вынесение постановлений о закрытии кредитных учреждений в случае уклонения их деятельности в сторону, противную закону или интересам государства.

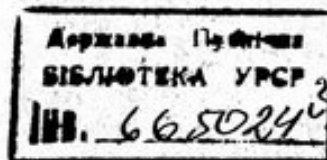
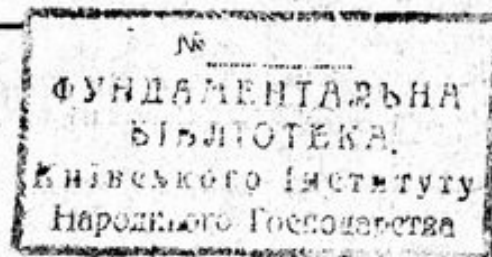
II.

Настоящее постановление издается на основании постановления Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР от 12 ноября 1923 г. «Общее положение о народных комиссариатах Союза ССР» («Вестник ЦИК, ОНК и СТО СССР» 1923 г. № 10, ст. 299) и в развитие постановления Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета от 12 октября 1924 г. «Об утверждении общего положения о народных комиссариатах УСРР» (С. У. УСРР 1924 г. № 43, ст. 273).

Харків, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ
 БІБЛІОТЕКА
 Київського Інституту
 Народного Господарства

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ
 ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 16 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
 ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 27 ЛИПНЯ

ЗМІСТ

СОДЕРЖАНИЕ

Постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УСРР

Постановления Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров УССР

(12—19 червня 1929 р.)

(12—19 июня 1929 г.)

- 117. Як провадити лісовпорядчі роботи у лісах переданих селянству, та про спеціальні кошти на провадження цих робіт.
- 118. Про зміну постанови „Про порядок ліквідації кооперативних організацій“.
- 119. Про зміну Гірничого Кодексу УСРР.
- 120. Про фонди поліпшення побуту робітників і службовців комунальних підприємств, що є на місцевому бюджеті.
- 121. Про плату за навчання в державних учбових закладах.
- 122. Про доповнення: 1) арт. 154 Кодексу Законів про працю та 2) арт. 8 „Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіть державних та місцевих податків, оплат і мита“.
- 123. Про зміну „Устави про державні промислові трести УСРР“.
- 124. Про утворення на території Запорізької округи Новозлатопільського району з переважною єврейською людністю.
- 125. Про увільнення Всеукраїнського Робітничого Кооперативного Видавництва „Український Робітник“ від республіканських і місцевих податків та оплат“.
- 126. Як виселяти з студентських гуртожитків осіб, що не мають права жити в цих гуртожитках.
- 127. Про зміну постанови „Про встановлення відрахувань до місцевих бюджетів із штрафів, накладуваних за зламання скуп-

- 117. О порядке производства лесоустроительных работ в лесах, переданных селянству, и о специальных средствах на производство этих работ.
- 118. Об изменении постановления „О порядке ликвидации кооперативных организаций“.
- 119. Об изменении Горного Кодекса УССР.
- 120. О фондах улучшения быта рабочих и служащих коммунальных предприятий, состоящих на местном бюджете.
- 121. О плате за учение в государственных учебных заведениях.
- 122. О дополнении: 1) ст. 154 Кодекса Законов о труде и 2) ст. 8 „Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам“.
- 123. Об изменении „Положения о государственных промышленных трестах УССР“.
- 124. Об образовании на территории Запорозьского округа Новозлатопольского района с преобладающим еврейским населением.
- 125. Об освобождении Всеукраинского Рабочего Кооперативного Издательства „Украинский Рабочий“ от республиканских и местных налогов и сборов.
- 126. О порядке выселения из студенческих общежитий лиц, не имеющих права проживать в этих общежитиях.
- 127. Об изменении постановления „Об установлении отчислений в местные бюджеты со штрафов, налагаемых за нарушение

Державна Публічна
 БІБЛІОТЕКА УСРР

никами правил про промисловий податок".

128. Про увільнення підприємств дитячої трудової комуні Державного Політичного Управління УСРР біля села Ладон Прилуцької округи від республіканських і місцевих податків та оплат, а так само від надвишок до загально-державних податків і оплат, що йдуть у прибуток місцевого бюджету.
129. Про зміну арт. 10 постанови „Про порядок затвердження статутів і про нагляд за діяльністю кредитових установ“.
130. Про фонди допомоги дітям наймитів та бідноти.
131. Про фонд довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Всеукраїнському Сільсько-Господарському банку.
132. Про зміну арт. 9 постанови „Про мірчук (гарнцеву оплату)“.
133. Про зміну арт. 33 „Положення про місцеві фінанси УСРР“.
134. Про передачу промислової кооперації державних промислових підприємств і устаткування, що звільнюється при перустаткуванняні державних промислових підприємств.
135. Про зміну та доповнення „Положення про місцеві фінанси УСРР“.

скупщини правил про промисловий податок".

128. Об освобождении предприятий детской трудовой коммуны Государственного Политического Управления УССР близ села Ладон Прилуцкого округа от республиканских и местных налогов и сборов, а равно от поступающих в доход местного бюджета надбавок к общегосударственным налогам и сборам.
129. Об изменении ст. 10 постановления „О порядке утверждения уставов и о надзоре за деятельностью кредитных учреждений“.
130. О фондах помощи детям батраков и бедноты.
131. О фонде долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном банке.
132. Об изменении ст. 9 постановления „О гарнцевом сборе (мерчуке)“.
133. Об изменении ст. 33 „Положения о местных финансах УССР“.
134. О передаче промышленной кооперации государственных промышленных предприятий и оборудования, освобождающегося при переоборудовании государственных промышленных предприятий.
135. Об изменении и дополнении „Положения о местных финансах УССР“.

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

117. Як провадити лісовпорядчі роботи у лісах, переданих селянству, та про спеціальні кошти на провадження цих робіт.

Щоб забезпечити пляновість і вчасність провадження лісовпорядчих робіт у лісах, переданих селянству, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Провадження лісовпорядчих робіт у лісах, переданих селянству, покладається на округові лісові управи, а де їх нема,—на округові земельні відділи, а в АМСРР—на Народній Комісаріят Земельних Справ АМСРР.

Лісовпорядчі роботи ведеться за наперед складаними плянами, де повинно, по зможі, передбачити провадження лісовпорядчих робіт у першу чергу в лісах тих лісокористу-

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

117. О порядке производства лесоустроительных работ в лесах, переданных селянству, и о специальных средствах на производство этих работ.

В целях обеспечения плановости и своевременности проведения лесоустроительных работ в лесах, переданных селянству, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Производство лесоустроительных работ в лесах, переданных селянству, возлагается на окружные лесные управления, а где таковых нет,—на окружные земельные отделы, а в АМСРР—на Народный Комиссариат Земледелия АМСРР.

Лесоустроительные работы ведутся по предварительно составленным планам, в которых должно быть, по возможности, предусмотрено производство лесоустроительных

ВІСНИК КОМУНАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ 117
КНИЖКА № 1

вачів, що вчасно внесли потрібні на це суми (арт. 2).

2. Земельні громади й інші об'єднання трудового селянства, що на користування їм передано ліси, повинні в реченці, встановлені в зазначених планах, вносити в розпорядження відповідних органів суми, потрібні на провадження лісовпорядчих робіт.

Не внесені в установлений реченець суми стягається безспірним порядком за постановами Народного Комісаріату Земельних Справ АМСРР або відповідних округових земельних відділів.

3. Із сум, зазначених в арт. 2 цієї постанови, утворюється спеціальні кошти лісовпорядчих робіт у лісах, переданих селянству. Цими спеціальними коштами розпоряджають Народний Комісаріат Земельних Справ АМСРР, округові лісові управи, або округові земельні відділи.

4. Зазначені спеціальні кошти на лісовпорядження витрачається:

1) на утримання спеціального технічного апарату для провадження лісовпорядчих робіт у лісах, переданих селянству, або, коли не буде змоги виконати ці роботи спеціальним апаратом,—на додаткову, за згодою з Народним Комісаріатом Земельних Справ УСРР по Всеукраїнській Управі Лісами і з місцевими органами Народного Комісаріату Праці, плату технікам державних лісництв або лісовпорядчим партіям;

2) на операційні потреби, як-ось: на наєм робітників, уплату внесків на соціальне страхування й інших нарахувань на заробітну плату, оплату переїзду фахівців, наєм для них приміщень, набуття струментів і рисовних приладів тощо.

5. Порядок, як одержувати, переховувати і витратити передбачені у цій постанові спеціальні кошти, визначається в інструкції, що її видає Народний Комісаріат Земельних Справ УСРР, порозумівшись з Народним Комісаріатом Фінансів УСРР.

II.

6. Відповідно до правил поділу I цієї постанови поробити такі зміни в законодавстві УСРР:

работ в первую очередь в лесах тех лесопользователей, которые своевременно внесли необходимые для этого суммы (ст. 2).

2. Земельные общества и иные объединения трудового селянства, в пользование которых переданы леса, обязаны в сроки, установленные в указанных планах, вносить в распоряжение соответствующих органов суммы, необходимые для проведения лесоустроительных работ.

Невнесенные в установленный срок суммы взыскиваются в бесспорном порядке по постановлениям Народного Комиссариата Земледелия АМССР или соответствующих окружных земельных отделов.

3. Из сумм, указанных в ст. 2 настоящего постановления, образуются специальные средства лесоустроительных работ в лесах, переданных селянству. Эти специальные средства находятся в распоряжении Народного Комиссариата Земледелия АМССР, окружных лесных управлений или окружных земельных отделов.

4. Указанные специальные средства по лесоустройству расходуются:

1) на содержание специального технического аппарата для проведения лесоустроительных работ в лесах, переданных селянству, либо, если не будет возможности провести эти работы специальным аппаратом,—на дополнительное, по соглашению с Народным Комиссариатом Земледелия УССР по Всеукраинскому Управлению Лесами и с местными органами Народного Комиссариата Труда, вознаграждение техникам государственных лесничеств или лесоустроительным партиям;

2) на операционные нужды, как-то: на наем рабочих, уплату взносов на социальное страхование и иных начислений на заработную плату, оплату переезда специалистов, наем для них помещений, приобретение инструментов и чертежных принадлежностей и т. п.

5. Порядок получения, хранения и расходование предусмотренных настоящим постановлением специальных средств определяется инструкцией, издаваемой Народным Комиссариатом Земледелия УССР, по соглашению с Народным Комиссариатом Финансов УССР.

II.

6. В соответствии с правилами раздела I настоящего постановления внести следующие изменения в законодательство УССР:

1) арт. арт. 8 і 12 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 17 лютого 1926 р. «Про порядок провадження господарства в лісах, переданих на користування громадам та об'єднанням селянської трудової людности. Й про заходи, скеровані до зберігання й охорони їх» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 13, арт. 102) ухвалити в такій редакції:

«8. Лісовпорядчі роботи в лісах, переданих селянству, провадять округові лісові управи, а там, де їх нема, округові земельні відділи коштом громад і об'єднань трудового селянства, що їм передано ліса».

«12. Впорядження лісових діляниць, переданих на користування трудовому селянству, провадиться в реченці, встановлені в плянах округових лісових управ або земельних відділів. Громади і об'єднання трудового селянства повинні в реченці, встановлені у зазначених плянах, внести суми, потрібні на провадження лісовпорядчих робіт.

Невнесені в реченець суми стягається безспірним порядком за постановами округових земельних відділів».

2) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 6 липня 1927 року «Про зміну і доповнення «Правил про порядок провадження господарства в лісах, переданих на користування громадам і об'єднанням селянської трудової людности та про заходи, скеровані до зберігання і охорони їх» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 35, арт. 161)—скасувати.

3) Пункт 13 арт. 103 Адміністративного Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 63—65, арт. 240) ухвалити в такій редакції:

«13) суми, що належать з земельних громад і інших об'єднань трудового селянства на лісовпорядчі роботи у переданих їм лісах і не внесені ними в установлені реченці (арт. 12 Правил про порядок провадження господарства у лісах, переданих на користування громадам та об'єднанням селянської трудової людности, і про заходи, скеровані до зберігання і охорони їх», а так само суми, що їх витратили округові виконавчі комітети на лісовпорядчі роботи коштом кредитів із спеціального фонду цільового довгореченцевого зворотного лісовпорядчого кредиту, в тому разі, коли ці роботи виконано тому, що громади та об'єднання селянської трудової людности відмовилися виконати лісовпорядчі роботи (арт. 10 постанови

1) ст. ст. 8 и 12 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 17 февраля 1926 г. «О порядке ведения хозяйства в лесах, переданных в пользование обществам и объединениям сельского трудового населения, и о мерах, направленных к их сбережению и охранению» (Зб. Уз. УСРР 1926 г. № 13 ст. 102) изложить в следующей редакции:

«8. Лесоустроительные работы в лесах, переданных селянству, производятся окружными лесными управлениями, а там, где их нет, окружными земельными отделами за счет обществ и объединений трудового селянства, которым переданы леса».

«12. Устройство лесных участков, переданных в пользование трудового селянства, производится в сроки, установленные планами окружных лесных управлений или земельных отделов. Общества и объединения трудового селянства обязаны в сроки, установленные в указанных планах, внести суммы, необходимые на производство лесоустроительных работ.

Невнесенные в срок суммы взыскиваются в бесспорном порядке по постановлениям окружных земельных отделов».

2) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 6 июля 1927 г. «Об изменении и дополнении «Правил о порядке ведения хозяйства в лесах, переданных в пользование обществам и объединениям сельского трудового населения, и о мерах, направленных к их сбережению и охранению» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 35, ст. 161)—отменить.

3) Пункт 13 ст. 103 Административного Кодекса УССР (С. У. УССР 1927 г. № 63-65, ст. 240) изложить в следующей редакции:

«13) суммы, причитающиеся с земельных обществ и иных объединений трудового селянства на производство лесоустроительных работ в переданных им лесах и не внесенные ими в установленные сроки (ст. 12 «Правил о порядке ведения хозяйства в лесах, переданных в пользование обществам и объединениям крестьянского трудового населения, и о мерах, направленных к их сбережению и охранению», а также суммы, израсходованные окружными исполнительными комитетами на лесоустроительные работы за счет кредитов из специального фонда целевого долгосрочного возвратного лесоустроительного кредита, в случаях, когда эти работы произведены в виду отказа обществ и объединений крестьянского

ВУЦВК і РНК УСРР в 6 липня 1927 р. «Про кредитування трудового селянства на оплату работ щодо вярдження лісів, переданих на користування громадам та об'єднанням селянської трудової людности і про заходи, скеровані до забезпечення найшвидшого переведення зазначених работ» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 35, арт. 162).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 4 липня 1929 р., № 152

трудового населения от производства лесо-устроительных работ (ст. 10 постановления ВУЦВК и СНК УССР от 6 июля 1927 г. «О кредитовании трудового крестьянства на оплату работ по устройству лесов, переданных в пользование обществам и объединениям крестьянского трудового населения и о мерах, направленных к обеспечению скорейшего проведения означенных работ» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 35, ст. 162).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 июля 1929 г., № 152

118. Про зміну постанови «Про порядок ліквідації кооперативних організацій».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

У постанові своїй з 25 квітня 1928 р. «Про порядок ліквідації кооперативних організацій» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 10, арт. 101) поробити такі зміни:

1. Артикул 2 і увагу до нього ухвалити в такій редакції:

«2. Якщо кооперативна організація ухляється від мети, зазначеної в статуті, або в бік, противний інтересам держави, то діяльність її закривається з ліквідацією справ і майна за постановою нижчезазначених органів:

1) первісні кооперативні організації, крім зазначених у п. 3 цього артикулу—за постановою органу, що зареєстрував статут організації, з тим, що цю постанову має затвердити округовий або районний виконавчий комітет, за належністю;

2) кредитово-кооперативні спілки—за постановою Народнього Комісаріату Фінансів УСРР;

118. Об изменении постановления «О порядке ликвидации кооперативных организаций».

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в постановление свое от 25 апреля 1928 г. «О порядке ликвидации кооперативных организаций» (С. У. УССР 1928 г. № 10, ст. 101) нижеследующие изменения:

1. Статью 2 и примечание к ней изложить в следующей редакции:

«2. В случае уклонения кооперативной организации от цели, указанной в уставе, или в сторону, противную интересам государства, деятельность ее прекращается с ликвидацией дел и имущества по постановлению нижеуказанных органов:

1) первичные кооперативные организации, за исключением указанных в п. 3 настоящей статьи—по постановлению органа, зарегистрировавшего устав организации, при чем это постановление подлежит утверждению окружного или районного исполнительного комитета, по принадлежности;

2) кредитно-кооперативные союзы—по постановлению Народного Комиссариата Финансов УССР;

3) спілки кооперативів, крім кредитово-кооперативних спілок, і ті первісні кооперативні організації, що їхні статuti зареєстрував Головний Кооперативний Комітет при Раді Народніх Комісарів УСРР,—за постановою Головного Кооперативного Комітету;

4) всеукраїнські кооперативні спілки, що їхні статuti затвердила Рада Народніх Комісарів УСРР або Українська Економічна Рада,—за постановою Ради Народніх Комісарів УСРР або Української Економічної Рада, за належністю.

У в а г а. Кооперативні організації, зареєстровані в органах АМСРР, ліквідуються за постановою органу, що зареєстрував їхні статuti, причому цю постанову має затвердити районний виконавчий комітет або Рада Народніх Комісарів АМСРР за належністю».

2. Артикул 3 і уваги до нього—виключити.

3. Артикул 4 ухвалити в такій редакції:

«4. Оголошення про направлення до ліквідації кооперативних організацій, що їхні статuti зареєстрували місцеві органи влади, робиться в місцевому офіційному органі преси, а про ліквідацію кооперативних організацій, що їхні статuti зареєстрували Головний Кооперативний Комітет при Раді Народніх Комісарів УСРР або народні комісаріати УСРР,—в газеті «Вісті ВУЦВК» і в місцевому офіційному органі преси».

4. Артикул 6 ухвалити в такій редакції:

«6. Реченєць, що його встановлюють загальні збори членів (збори уповноважених) кооперативної організації або орган, який направляє організацію до ліквідації, для ліквідації справ і майна організації, не може перевищувати одного року від дня постанови про направлення організації до ліквідації. За виняткових випадків цього речення можна протягти стосовно організації, що їхні статuti зареєстрував Головний Кооперативний Комітет або народні комісаріати УСРР,—за постановою Головного Кооперативного Комітету або відповідного народнього комісаріату УСРР, стосовно інших кооперативних організацій—за постановою

3) союзы кооперативов, крім кредитно-кооперативных союзов, и те первичные кооперативные организации, уставы которых зарегистрированы Главным Кооперативным Комитетом при Совете Народных Комиссаров УССР,—по постановлению Главного Кооперативного Комитета;

4) всеукраинские кооперативные союзы, уставы которых утверждены Советом Народных Комиссаров УССР или Украинским Экономическим Советом,—по постановлению Совета Народных Комиссаров УССР или Украинского Экономического Совета, по принадлежности.

Примечание. Кооперативные организации, зарегистрированные органами АМСРР, ликвидируются по постановлению органа, зарегистрировавшего их уставы, при чем это постановление подлежит утверждению районного исполнительного комитета или Совета Народных Комиссаров АМСРР, по принадлежности».

2. Статью 3 и примечания к ней—исключить.

3. Статью 4 изложить в следующей редакции:

«4. Публикация об обращении в ликвидацию кооперативных организаций, уставы которых зарегистрированы местными органами власти, производится в местном официальном органе печати, а о ликвидации кооперативных организаций, уставы которых зарегистрированы Главным Кооперативным Комитетом при Совете Народных Комиссаров УССР или народными комиссариатами УССР,— в газете «Вісті ВУЦВК» и в местном официальном органе печати».

4. Статью 6 изложить в следующей редакции:

«6. Срок, устанавливаемый общим собранием членов (собранием уполномоченных) кооперативной организации или органом, которым организация обращается в ликвидацию, для ликвидации дел и имущества организации, не может превышать одного года со дня постановления об обращении организации к ликвидации. В исключительных случаях этот срок может быть продлен в отношении организаций, уставы которых зарегистрированы Главным Кооперативным Комитетом или народными комиссариатами УССР,—по постановлению Главного Кооперативного Комитета или соответствующего народного комиссариата УССР, в отношении иных кооперативных организаций—по по-

Ради Народніх Комісарів АМСРР або відповідного округового чи районного виконавчого комітету, за належністю».

II.

Цю постанову видано відповідно до постанови РНК УСРР з 11 грудня 1928 р. «Про порядок реєстрації кредитивно-кооперативних організацій» (Зб. Уз. УСРР 1929 р. № 1, арт. 5).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заступник Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 28 червня 1929 р., № 147.

119. Про зміну Гірничого Кодексу УСРР.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. арт. 14, 15, 109 і 110 Гірничого Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 22, арт. 192) ухвалити в такій редакції:
«14. Усі родовища корисних копалин поділяється на родовища вже відкриті і на родовища ще не відкриті.

До родовищ вже відкритих належать:

1) усілякі скупчення загально-поширених копалин (увага 1 до цього артикулу);

2) такі скупчення інших корисних копалин, що їх наявність у даній місцевості встановлено раніш проведеними гірничими роботами (шукання, розвідування, розробіток) або даними геології, і які на цій підставі включено до оголошеного до загального відома списку місцевостей, закритих для шукання й розвідування на праві першого відкривача. Зазначені місцевості визначаються в спискові або точними межами відповідних родовищ, або, як точних меж

статті 14, 15, 109 і 110 Гірничого Кодексу УСРР, або відповідного окружного или районного виконавчого комітету, по належності».

II.

Настоящее постановление издано в соответствии с постановлением СНК УССР от 11 декабря 1928 г. «О порядке регистрации кредитно-кооперативных организаций» (Зб. Уз. УСРР 1929 г. № 1, ст. 5).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 июня 1929 г., № 147.

119. Об изменении Горного Кодекса УССР.

Всеукраинский Центральний Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Ст. ст. 14, 15, 109 и 110 Горного Кодекса УССР (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 22, ст. 192) изложить в следующей редакции:
«14. Все месторождения полезных ископаемых подразделяются на месторождения уже открытые и на месторождения еще не открытые.

К месторождениям уже открытым принадлежат:

1) всякие скопления общераспространенных ископаемых (примечание 1 к настоящей статье);

2) такие скопления прочих полезных ископаемых, наличие которых в данной местности установлено ранее произведенными горными работами (поиски, разведка, разработка) или данными геологии, и которые на этом основании включены в объявляемый во всеобщее сведение список местностей, закрытых для поисков и разведки на праве первого открывателя. Означенные местности определяются в списке либо точными границами соответствующих месторождений,

їх не встановлено, — зазначенням назви місцевості, що в її межах родовища є.

Зазначений список затверджує Вища Рада Народнього Господарства Союзу РСР за порозумінням з Українською Економічною Радою.

Всі інші родовища визнається за ще невідкриті.

Увага 1. За загальнопоширені копалини вважається: пісок усякий, галька, рінь, глина усяка (крім каоліну, вогнетривалої, кислотривалої і фарбової), камінь бруківний, кремень, кварцит, пісковець, крейда, гіпс, мергель, вапняк, лушпаки (крім горючих) і такі масивно-кристалеві породи: граніт, базальт, діорити сіоніті, габро, андезити і порфір.

Увага 2. Коли відкривають нові родовища нафти, то місцевість, суміжну з шукальною площею першого відкривача, окреслену квадратом з боками по 5 кілометрів, з перетинанням діагоналів у пункті відкриття, що відповідно прямують на північ, захід, південь і схід, визнається на речення 6 місяців від дня подання заяви про відкриття автоматично закритою для шукання й розвідування на нафту на праві першого відкривача з тим, що протягом зазначених 6 місяців питання про її остаточне закриття розв'язує Вища Рада Народнього Господарства Союзу РСР».

«15. Вищій Раді Народнього Господарства УРСР надається право оголошувати окремі місцевості за умовно закриті для шукання й розвідування на праві першого відкривача, наступно подаючи про це Вищій Раді Народнього Господарства Союзу РСР. Доки Вища Рада Народнього Господарства Союзу РСР за п. 2 арт. 14 не затвердить зазначених поданнів, приймання заяв про дозвіл шукати і розвідувати в даній місцевості не закривається, але поданні заяви розглядається тільки в тому разі, коли Вища Рада Народнього Господарства Союзу РСР не затвердить подання про закриття даної місцевості».

«109. Коли нема доброзичливої згоди між землекористувачем і гірнопромисловцем з приводу зайняття ділянок поверхні для розробки на праві першого відкривача або

либо, при неустановленості точних границь останніх, — указанням найменування місцевості, в межах якої местородження розташовані.

Упомянутий список утверждается Высшим Советом Народного Хозяйства Союза ССР по согласованию с Украинским Экономическим Советом.

Все остальные месторождения признаются еще неоткрытыми.

Примечание 1. Общераспространенными ископаемыми считаются песок всякий, галька, гравий, глина всякая (кроме каолина, огнеупорной, кислотоупорной и красочной), камень булыжный, кремень, кварцит, песчаник, мел, гипс, мергель, известняк, сланцы (кроме горючих) и следующие массивно-кристаллические породы: гранит, базальт, диориты, сиониты, габро, андезиты и порфир.

Примечание 2. При открытии новых месторождений нефти, местность прилегающая к поисковой площади первого открывателя, очерченная квадратом со сторонами в 5 километров, при пересечении диагоналей в пункте открытия, направленными соответственно на север, запад, юг и восток, признается на срок в 6 месяцев со дня подачи заявления об открытии автоматически закрытой для поисков и разведки на нефть на праве первого открывателя с тем, что в течение указанных шести месяцев вопрос о закрытии ее окончательно разрешается Высшим Советом Народного Хозяйства Союза ССР».

«15. Высшему Совету Народного Хозяйства УССР предоставляется право объявлять отдельные местности условно закрытыми для поисков и разведки на праве первого открывателя, с последующим представлением об этом Высшему Совету Народного Хозяйства Союза ССР. Впредь до утверждения Высшим Советом Народного Хозяйства Союза ССР в порядке п. 2 ст. 14 указанных представлений прием заявлений о разрешении поисков и разведки в данной местности не прекращается, но поданным заявлениям дается движение лишь в том случае, если Высший Совет Народного Хозяйства Союза ССР не утвердит представления о закрытии данной местности».

«109. В случае отсутствия добровольного соглашения между землевладельцем и горнопромышленником по поводу занятия участков поверхности для разработок на

на договірних засадах, потрібні для розробітку родовищ дільниці поверхні приділюється порядком, встановлюваним у спеціальній інструкції, що її видає Народній Комісаріят Земельних Справ УСРР, порозумівшись з Вищою Радою Народнього Господарства УСРР, на таких підставах:

1) земельпорядчі чинності належить розпочати не пізніше як протягом одного місяця і закінчити найпізніше протягом трьох місяців від дня, як одержано повідомлення про це від відповідного гірничого органу;

2) коли неможна закінчити оформлення земельпорядження протягом трьох місяців, гірнопромисловцеві треба дати фактичну можливість користуватися дільницями, безумовно потрібними;

3) коли протягом місяця не буде розпочато земельпорядні роботи (п. «1»), то гірничі органи можуть провести земельпорядні роботи самостійно через свого відводчика;

4) земельпорядні чинності оплачується коштом гірнопромисловця.

Коли займають дільниці поверхні у лісах місцевого значіння, прикладається порядок, передбачений лит. «а» п. 2 арт. 108 з тим, що передбачені в зазначеному артикулі договори укладає гірнопромисловець з тими органами, які видають лісами місцевого значіння».

«110. Дільниці поверхні для розробітку родовищ у межах міської і селищної смуги (лит. «в» п. 2 арт. 108) приділюють відповідні міські та селищні ради порядком, встановленим у спеціальній інструкції, що її видає Вища Рада Народнього Господарства УСРР, порозумівшись з Народнім Комісаріятим Внутрішніх Справ УСРР, додержуючи правил п. п. 1—4 арт. 109».

2. Увагу до арт. 137 Гірничого Кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Увага. Нагляд за безпекою гірничих робіт, а так само нагляд за виконанням правил, що визначають організацію і діяльність гірничо-рятувальних станцій, здійснює спеціальна гірничо-технічна інспекція Народнього Комісаріяті Праці Союзу РСР і Народнього Комісаріяті Праці УСРР, що про неї уставу затверджує Народній Комісаріят Праці Союзу РСР, порозумівшись з Вищою Радою На-

праве першого откривателя или на договорных началах, отвод необходимых для разработки месторождений участков поверхности производится в порядке, устанавливаемом специальной инструкцией, издаваемой Народным Комиссариатом Земледелия УССР, по соглашению с Высшим Советом Народного Хозяйства УССР на следующих основаниях:

1) землеустроительные действия должны быть начаты не позднее одного месяца и закончены не позднее трех месяцев со дня получения уведомления об этом соответствующего горного органа;

2) при невозможности закончить оформление землеустройства в течение трех месяцев горнопромышленнику должна быть предоставлена фактическая возможность пользования участками, безусловно необходимыми;

3) в случае неприступа к землеустроительным работам в месячный срок (п. 1), горные органы могут произвести землеустроительные работы самостоятельно через своего отводчика;

4) оплата землеустроительных действий производится за счет горнопромышленника.

В случае занятия участков поверхности в лесах местного значения применяется порядок, предусмотренный лит. «а» п. 2 ст. 108 с тем, что предусмотренные в указанной статье договоры, заключаются горнопромышленником с теми органами, в ведении которых состоят леса местного значения».

«110. Участки поверхности для разработки месторождений в пределах городской и поселковой черты (лит. «в» п. 2 ст. 108) отводятся соответствующими городскими и поселковыми советами в порядке, установленном специальной инструкцией, издаваемой Высшим Советом Народного Хозяйства УССР, по соглашению с Народным Комиссариатом Внутренних Дел УССР, с соблюдением правил п. п. 1—4 ст. 109».

2. Примечание к ст. 137 Горного Кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Примечание. Надзор за безопасностью горных работ, а также надзор за исполнением правил, определяющих организацию и деятельность горно-спасательных станций, осуществляется специальной горно-технической инспекцией Народного Комиссариата Труда Союза ССР и Народного Комиссариата Труда УССР, положение о которой утверждается Народным Комиссариатом Труда Союза ССР

роднього Господарства Союзу РСР і центральним комітетом спілки гірників Союзу РСР».

3. Арт. арт. 138 і 139 Гірничого Кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«138. Основні правила про порядок і способи провадження гірничих робіт щодо охорони падр, геологічної й технічної контролі за ними, маркшейдерської справи, маркшейдерської контролі і нагляду за виконанням гірничих законів видає Вища Рада Народнього Господарства Союзу РСР».

«139. Правила про безпечне провадження гірничих робіт, а так само правила, що визначають організацію і діяльність гірничорятувальних станцій, видає Народній Комісаріят Праці Союзу РСР, порозумівшись з Вищою Радою Народнього Господарства Союзу РСР і центральним комітетом спілки гірників Союзу РСР. Народньому Комісаріату Праці УСРР разом з Вищою Радою Народнього Господарства УСРР надається право видавати додаткові інструкції на розвиток зазначених правил».

II.

4. Цю постанову видається відповідно до арт. 112 Гірничої Устави Союзу РСР (36. Зак. СРСР 1927 р. № 68, арт. 688) і на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 25 липня 1928 р. «Про зміну Гірничої Устави Союзу РСР» (36. Зак. СРСР 1928 р. № 46, арт. 407) і з 22 серпня 1928 р. «Про зміну Гірничої Устави Союзу РСР» (36. Зак. СРСР 1928 р. № 54, арт. 482).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 29 червня 1929 р., № 148

по соглашению с Высшим Советом Народного Хозяйства Союза ССР и центральным комитетом союза горнорабочих Союза ССР».

3. Ст. ст. 138 и 139 Горного Кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«138. Основные правила о порядке и способах производства горных работ в отношении охраны недр, геологического и технического контроля за ними, маркшейдерского дела, маркшейдерского контроля и надзора за исполнением горных законов издаются Высшим Советом Народного Хозяйства Союза ССР».

«139. Правила безопасного ведения горных работ, а также правила, определяющие организацию и деятельность горноспасательных станций, издаются Народным Комиссариатом Труда Союза ССР по соглашению с Высшим Советом Народного Хозяйства Союза ССР и центральным комитетом союза горнорабочих Союза ССР. Народному Комиссариату Труда УССР совместно с Высшим Советом Народного Хозяйства УССР предоставляется издание дополнительных инструкций в развитие означенных правил».

II.

4. Настоящее постановление издается в соответствии со ст. 112 Горного Положения Союза ССР (С. З. СССР 1927 г. № 68, ст. 688) и на основании постановлений ЦИК и СНК Союза ССР от 25 июля 1928 г. «Об изменении Горного Положения Союза ССР» (С. З. СССР 1928 г. № 46, ст. 407) и от 22 августа 1928 г. «Об изменении Горного Положения Союза ССР» (С. З. СССР 1928 г. № 54, ст. 482).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 29 июня 1929 г., № 148

120. Про фонди поліпшення побуту робітників і службовців комунальних підприємств, що є на місцевому бюджеті.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Округові і районні виконавчі комітети, міські і селищні ради, що в їхньому розпорядженні перебувають комунальні підприємства, які є на місцевому бюджеті, повинні утворити фонди поліпшення побуту робітників і службовців, що працюють з наймів на цих комунальних підприємствах.

2. Фонди поліпшення побуту робітників і службовців утворюється через щорічні відрахування розміром $\frac{1}{2}$ відсотку гуртового прибутку комунальних підприємств, що є на місцевому бюджеті.

Увага. Відрахування до фонду поліпшення побуту робітників і службовців комунальних підприємств, що є на місцевому бюджеті, повинно робити в 1928-29 році за рахунок загальної економії.

Проведення зазначених відрахувань не може собою спричинювати підвищення на цю мету тарифів за комунальні послуги.

3. Фонди поліпшення побуту робітників і службовців комунальних підприємств, що є на місцевому бюджеті, призначається на задоволення культурних і побутових потреб робітників та службовців, включаючи житлове будівництво.

4. З фонду поліпшення побуту кожного комунального підприємства, що є на місцевому бюджеті, виділяється найменш 75% на житлове будівництво, причому ці суми надходять до відповідних фондів робітничого житлового будівництва, утворюваних при округових відділах місцевого (комунального) господарства, міських відділах комунального господарства і районних відділках місцевого господарства.

5. Зазначені в арт. 4 фонди робітничого житлового будівництва розподіляє між окремими підприємствами комунального господарства відповідний округовий відділ місцевого (комунального) господарства, міський відділ комунального господарства або районний відділок місцевого господарства за

120. О фондах улучшения быта рабочих и служащих коммунальных предприятий, состоящих на местном бюджете.

Всеукраїнський Центральний Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Округные и районные исполнительные комитеты, городские и поселковые советы, в распоряжении коих состоят коммунальные предприятия, находящиеся на местном бюджете, обязаны образовать фонды улучшения быта рабочих и служащих, работающих по найму в этих коммунальных предприятиях.

2. Фонды улучшения быта рабочих и служащих образуются путем ежегодных отчислений в размере $\frac{1}{2}$ процента валовой прибыли коммунальных предприятий, состоящих на местном бюджете.

Примечание. Отчисления в фонд улучшения быта рабочих и служащих коммунальных предприятий, состоящих на местном бюджете, должны производиться в 1928-29 году за счет общей экономии.

Производство указанных отчислений не может влечь за собой повышения для этой цели тарифов за коммунальные услуги.

3. Фонды улучшения быта рабочих и служащих коммунальных предприятий, состоящих на местном бюджете, предназначаются для удовлетворения культурных и бытовых нужд рабочих и служащих, включая жилищное строительство.

4. Из фонда улучшения быта каждого коммунального предприятия, состоящего на местном бюджете, выделяется не менее 75% на жилищное строительство, причем эти суммы поступают в соответствующие фонды рабочего жилищного строительства, образуемые при округных отделах местного (комунального) хозяйства, городских отделах коммунального хозяйства и районных отделениях местного хозяйства.

5. Распределение указанных в ст. 4 фондов рабочего жилищного строительства между отдельными предприятиями коммунального хозяйства производится соответствующим округным отделом местного (коммунального) хозяйства, городским отделом коммунального хозяйства либо районным отде-

плянами, погодженими з відповідними органами професійних спілок.

6. До фондів поліпшення побуту робітників і службовців комунальних підприємств прикладається правила арт. арт. 7 - 12 і 14 - 16 «Устави про фонди поліпшення побуту робітників і службовців» (Зб. Зак. СРСР 1928 р., № 48, арт. 387 і 1929 р. № 9, арт. 86), щодо мети, на яку можна витратити кошти фонду, порядку схову і витрачання цих коштів та відповідальності за з'ясування цього порядку.

7. Цій постанові надається чинності від 1 жовтня 1928 року з тим, щоб відрахування до фонду поліпшення побуту з гуртового прибутку за 1928-29 операційний рік були зроблені на початку 1929-30 операційного року; відрахування за наступні роки робити по закінченні кожного операційного року.

8. Інструкцію про приєднання цієї постанови видає протягом місяця Народний Комісаріят Праці УСРР, порозумівшись з Народним Комісаріятим Внутрішніх Справ і Всеукраїнською Радою Професійних Спілок.

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 2 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 червня 1928 року «Про затвердження устави про фонди поліпшення побуту робітників і службовців» (Зб. Зак. СРСР 1928 р., № 43, арт. 386).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради Народних Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 29 червня 1929 р., № 148

121. Про плату за навчання в державних учбових закладах.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Безплатність навчання для всіх учнів встановлюється в таких державних учбових

закладах місцевого господарства по планам, согласованным с соответствующими органами профессиональных союзов.

6. К фондам улучшения быта рабочих и служащих коммунальных предприятий применяются правила ст. ст. 7 - 12 и 14 - 16 «Положения о фондах улучшения быта рабочих и служащих» (С. З. СССР 1928 г. № 48, ст. 387 и 1929 г. № 9 ст. 86) в отношении целей, на которые могут расходоваться средства фонда, порядка хранения и расходования этих средств и ответственности за нарушение этого порядка.

7. Настоящее постановление вводится в действие с 1 октября 1928 года с тем, чтобы отчисления в фонды улучшения быта с валовой прибыли за 1928-29 операционный год были произведены в начале 1929-30 операционного года; отчисления за последующие годы производятся по окончании каждого операционного года.

8. Инструкция по применению настоящего постановления издается в месячный срок Народным Комиссариатом Труда УССР по соглашению с Народным Комиссариатом Внутренних Дел и Всеукраинским Советом Профессиональных Союзов.

II.

Настоящее постановление издано на основании ст. 2 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 27 июня 1928 года «Об утверждении положения о фондах улучшения быта рабочих и служащих» (С. З. СССР 1928 г. № 43, ст. 386).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета Народных Комиссаров УСРР **В. Чубар.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 29 июня 1929 г., № 148

121. О плате за учение в государственных учебных заведениях.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Бесплатность обучения для всех учащихся устанавливается в следующих госу-

закладах: в першому концентрі трудових шкіл, у другому концентрі трудових шкіл на селі, у школах селянської молоді, у дитячих будинках, у школах ліквідації неписьменності і малописьменності, у школах фабрично - заводського і сільсько-господарського учеництва, на професійних курсах для робітників на підприємствах, у радянсько-партійних школах, на робітничих факультетах, у вечірніх робітничих технікумах та університетах і комуністичних університетах.

Увага 1. У другому концентрі трудових шкіл на селі дозволяється брати плату за навчання: а) з осіб, що живуть з нетрудового прибутку (що торгують або мають промислові підприємства) і б) з інших осіб, позбавлених виборчих прав, коли вони платять прибутковий або сільсько-господарський податок.

Увага 2. У дитячих будинках дозволяється встановлювати понадштатний комплект платні вакансії числом найбільш 10% штатного комплекту.

Розміри плати за утримання дітей в дитячих будинках на платних вакансіях встановлюють округові виконавчі комітети розміром, не більшим від дійсної вартості утримання.

2. У всіх інших, крім зазначених в арт. 1 цієї постанови, учбових закладах тимчасово допускається брати плату за навчання.

3. Плату за навчання в інститутах і технікумах у межах першого поясу встановлюється на таких підставах:

1) робітники, наймити і службовці, а так само члени родин, що є на утриманні зазначених категорій осіб, вносять плату в такому відсотковому співвідношенні до їхнього заробітку:

Місячний заробіток	В інститутах	Технікумах
Від 101 до 150 карб. . .	3%	2½%
" 151 " 210 . . .	3½%	3%
" 211 " 250 . . .	4%	3½%
Понад 250 крб.	5%	4½%
але не більше за рік .	225 крб.	180 крб.

Увага. У межах інших поясів розмір заробітної плати, що з неї вираховується плата за навчання, змінюється відповідно

державних учбових заведеннях: в першому концентре трудових шкіл, во втором концентре трудових шкіл на селе, в школах крестьянской молодежи, в детских домах, в школах по ликвидации неграмотности и малограмотности, в школах фабрично-заводского и сельско-хозяйственного ученичества, на профессиональных курсах для рабочих на предприятиях, в советско-партийных школах, на рабочих факультетах, в вечерних рабочих техникумах и университетах и коммунистических университетах.

Примечание 1. Во втором концентре трудовых школ на селе разрешается взимание платы за обучение: а) с лиц, живущих на нетрудовой доход (торгующих или имеющих промышленные предприятия) и б) с прочих лиц, лишенных избирательных прав, если они уплачивают подоходный или сельско-хозяйственный налог.

Примечание 2. В детских домах разрешается устраивать сверх штатного комплекта платные вакансии в числе не свыше 10% штатного комплекта.

Ставки платы за содержание детей в детских домах на платных вакансиях устанавливаются окружными исполнительными комитетами в размере не свыше действительной стоимости содержания.

2. Во всех остальных, кроме указанных в ст. 1 настоящего постановления, учбовых заведениях временно допускается взимание платы за обучение.

3. Плата за обучение в институтах и техникумах в пределах первого пояса устанавливается на следующих основаниях:

1) рабочие, батраки и служащие, а также члены семей, состоящие на иждивении указанных категорий лиц, вносят плату в следующем процентном соотношении к их зароботку:

Місячний заробіток	В інститутах	В технікумах
От 101 до 150 рублей .	3%	2½%
" 151 " 210 . . .	3½%	3%
" 211 " 250 . . .	4%	3½%
Свыше 250 рублей . . .	5%	4½%
но не свыше за год .	225 руб.	180 руб.

Примечание. В пределах других поясів размер зароботной платы, из которой исчисляется плата за обучение,

до співвідношення між розмірами державного мінімуму заробітної плати, встановленими від Народнього Комісаріату Праці УСРР для різних поясів.

2) селяни, що платять єдиний сільсько-господарський податок розміром найменш 50 крб. на рік з господарства, а так само члени їхніх родин, що є на їхньому утриманні, вносять плату в такому відсотковому відношенні до сплачуваного ними сільсько-господарського податку:

Розмір сільсько-господарського податку	Розмір плати у % від с. г. податку
Від 50 до 100 карб. на рік . . .	25%
" 101 " 150 "	30%
" 151 " 200 "	35%
" 201 " 250 "	40%
" 251 " 300 "	45%
понад 300 "	50%
але найбільш 150 карб. на рік.	

3) ремісники й кустарі, що вживають у своєму виробництві найману працю, і члени родини, що є на утриманні цих ремісників і кустарів, вносять плату розміром 150% сплачуваної ними загальної суми прибуткового податку з надвишкою до місцевих коштів, але не більш як 300 крб. на рік;

4) ремісників і кустарів, що працюють без найманих робітників самі або за допомогою членів родин, кустарів, що мають найбільш двох учнів віком до 20 років, членів зареєстрованих встановленим порядком сільсько-господарських колективів (крім випадків, зазначених у п. 3 арт. 8), промислових кооперативних артелів і артелів інвалідів, що працю їх оплачується періодично за нормами, встановлюваними від загальних зборів членів колективів або артелів, робітників літературної праці, художників, різбарів, а так само членів родин перелічених у цьому пункті осіб, які є на їхньому утриманні, прирівнюються щодо плати за навчання до робітників і службовців (п. 1 цього артикулу) і вони вносять плату з свого фактичного заробітку, встановленого від фінансових органів;

5) особи вільних професій (лікарі, члени колегії оборонців, архітектори тощо) і члени їхніх родин, що є на їхньому утриманні, вносять плату за навчання:

змінюється в соответствии к соотношению между ставками государственного минимума заработной платы, установленными Народным Комисариатом Труда УССР для разных поясов.

2) крестьяне, уплачивающие единый сельско-хозяйственный налог в размере не менее 50 рублей в год с хозяйства, а равно члены их семей, состоящие на их иждивении, вносят плату в следующем процентном соотношении к уплачиваемому ими сельско-хозяйственному налогу:

Размер сельско-хозяйственного налога	Размер плати в % от с. х. налога
От 50 до 100 рублей в год	25%
" 101 " 150 "	30%
" 151 " 200 "	35%
" 201 " 250 "	40%
" 251 " 300 "	45%
Свыше 300 "	50%
но не свыше 150 рублей в год.	

3) ремесленники и кустари, пользующиеся в своем производстве наемным трудом, и члены семьи, находящиеся на иждивении этих ремесленников и кустарей, вносят плату в размере 150% уплачиваемой ими общей суммы подоходного налога с надбавкой в местные средства, но не свыше 300 рублей в год;

4) ремесленники и кустари, работающие без наемных рабочих единолично или с помощью членов семей, кустари, имеющие не более двух учеников в возрасте до 20-ти лет, члены зарегистрированных в установленном порядке сельско-хозяйственных коллективов (кроме случаев, указанных в п. 3 ст. 8) промысловых кооперативных артелей и артелей инвалидов, труд которых оплачивается периодически по нормам, устанавливаемым общим собранием членов коллективов или артелей, работники литературного труда, художники, скульпторы, а также члены семей перечисленных в настоящем пункте лиц, состоящие на их иждивении, приравниваются в отношении платы за обучение к рабочим и служащим (п. 1 настоящей статьи) и вносят плату по своему фактическому заработку, установленному финансовыми органами;

5) лица свободных профессий (врачи, члены коллегии защитников, архитекторы и т. п.) и члены их семей, состоящие на их иждивении, вносят плату за обучение:

а) коли загальна сума їхнього заробітку не перевищує 400 крб. на місяць,—як робітники і службовці (п. 1 цього артикулу);

б) коли загальна сума їхнього заробітку перевищує 400 крб. на місяць,—як кустарі, що вживають в своєму виробництві найману працю (п. 3 цього артикулу);

в) особи, що живуть з нетрудового прибутку, і особи, що є на їхньому утриманні, вносять плату до вищих шкіл (в які зазначені особи вступили до 1927 року, цебто до видання «Положення про Інститути УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 30, арт. 141) розміром 200% сплачуваної ними загальної суми прибуткового податку з надвишкою до місцевих коштів, але не більш як 750 крб. на рік.

У в а г а. Народньому Комісаріатові Освіти надається право для окремих учбових закладів зменшувати або збільшувати розмір плати за навчання, але не більш як на 10% проти зазначених у цьому артикулі розмірів.

4. В учбових закладах, що є на місцевому бюджеті, розмір плати за навчання встановлюють округові виконавчі комітети на підставі інструкцій Народнього Комісаріату Освіти УСРР.

5. Плату за навчання вираховується з заробітку або прибутків того члена родини чи іншої особи, що утримує учня; коли учня утримує кілька осіб, то плату за навчання вираховується з заробітку або прибутку особи, що має найбільший заробіток або прибуток.

Розмір плати за навчання з робітників, наймитів та службовців вираховується з повного їхнього заробітку, крім позачергового приробітку, що його робітники й службовці одержують порядком арт. 104 Кодексу Законів про Працю, та спеціального навантаження осіб, що дістають плату за працю за тарифом відповідальних робітників.

Розмір річної плати за навчання вираховується з суми заробітку або прибутку за рік.

6. Плату за навчання з кількох учнів, що одночасно вчаться в учбових закладах, незалежно від типу їх, і що є на утриманні одної особи, береться з такого розрахунку:

коли вчиться двоє, плату зменшується для кожного з них на 30%,

а) если общая сумма их заработка не превышает 400 рублей в месяц,—как рабочие и служащие (п. 1 настоящей статьи);

б) если общая сумма их заработка превышает 400 рублей в месяц,—как кустари, пользующиеся в своем производстве наемным трудом (п. 3 настоящей статьи);

в) лица, живущие на нетрудовой доход, и лица, состоящие на их иждивении, вносят плату в высшие учебные заведения (в которые указанные лица поступили до 1927 года, т. е. до издания «Положения об институтах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 30, ст. 141) в размере 200% уплачиваемой ими общей суммы подоходного налога с надбавкой в местные средства, но не больше 750 рублей в год.

Примечание. Народному Комиссариату Просвещения предоставляется право для отдельных учебных заведений понижать или повышать размер платы за обучение, но не более чем на 10% против указанных в настоящей статье ставок.

4. В учебных заведениях, состоящих на местном бюджете, размер платы за обучение устанавливается окружными исполнительными комитетами на основании инструкций Народного Комиссариата Просвещения УССР.

5. Плата за обучение исчисляется из заработка или доходов того члена семьи или иного лица, на иждивении которого состоит учащийся; если учащийся состоит на иждивении нескольких лиц, то плата за обучение исчисляется по заработку или доходу лица, которое имеет наибольший заработок или доход.

Исчисление размера платы за обучение с рабочих, батраков и служащих производится из полного их заработка, за исключением сверхурочного приработка, получаемого рабочими и служащими в порядке ст. 104 Кодекса Законов о Труде, и специальной нагрузки лиц, получающих вознаграждение за труд по тарифу ответственных работников.

Размер годовой платы за обучение исчисляется с суммы заработка или дохода в год.

6. Плата за обучение с нескольких учащихся, которые одновременно обучаются в учебных заведениях, независимо от типа последних, и состоят на иждивении одного лица, взимается из следующего расчета:

при наличии двух учащихся плата уменьшается для каждого из них на 30%;

коли вчиться троє, плату зменшується на 40% для кожного з них і

коли вчиться більш як троє, плату зменшується на 50% для кожного з них.

7. Коли платій утримує чотирьох осіб, що не мають заможності заробітку, дозволяється зменшувати встановлені цією постановою норми плати за навчання або цілком звільнити від плати.

8. В учбових закладах, де встановлено плату за навчання, від внесення її увільнюється:

1) робітників, наймитів і службовців, коли заробіток їхній не перевищує 100 карбованців на місяць у межах першого поясу або відповідного розміру в інших тарифних поясах за заробітною платою, а так само членів їхніх родин, що їх ці особи утримують;

2) селян, що увільнені від єдиного сільсько-господарського податку або сплачують його розміром найбільш 50 карбованців, а так само членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

3) особи, що є за членів сільсько-господарських колективів (комун, артілей, товариств промислового обробітку землі), і члени родин цих осіб, коли їх зазначені колективи послали вчитися і вони зобов'язались по закінченні навчання працювати у своєму колективі за своїм фахом;

4) осіб рядового і старшинського (командного, адміністративного, політичного, медичного і ветеринарного) складу Робітничо-Селянської Червоної Армії і Червоної Флоту, військ спеціального призначення Об'єднаного Державного Політичного Управління та Конвойної сторожі, колишніх червоних партизан та червоногвардійців, осіб, що працюють у робітничо-селянській міліції, адміністративно-муштровий склад поправно-трудоустанов, співробітників органів Державного Політичного Управління, осіб, що є на службі у воєнізованій охороні підприємств і споруд, які мають особливе державне значіння, а так само неповнолітніх членів родин зазначених осіб, що є на їхньому утриманні.

У в а г а. Повнолітніх членів родин осіб, зазначених у цьому пункті, що є на їхньому утриманні, увільнюється від плати за навчання в тому разі, коли розмір ос-

при наявності трьох учасників плата зменшується на 40% для кожного з них і

при наявності більше трьох учасників плата зменшується на 50% для кожного з них.

7. При наявності у плательщиків чотирьох иждивенцев, не имеющих самостоятельного заработка, допускается уменьшение установленных настоящим постановлением норм платы за обучение или полное освобождение от платы.

8. В учебных заведениях, в которых устанавливается взимание платы за обучение, от внесения таковой освобождаются:

1) рабочие, батраки и служащие, если заработок их не превышает 100 рублей в месяц в пределах первого пояса, или соответствующего размера в иных тарифных поясах по заработной плате, а также находящиеся на иждивении этих лиц члены их семей;

2) крестьяне, освобожденные от единого сельскохозяйственного налога или уплачивающие его в размере не свыше 50 рублей, а также состоящие на их иждивении члены их семей;

3) лица, состоящие членами сельскохозяйственных коллективов (коммун, артелей, товариществ по общественной обработке земли), и члены семей этих лиц, если они посланы для обучения указанными коллективами и обязались по окончании обучения работать в своем коллективе по своей специальности;

4) лица рядового и начальствующего (командного, административного, политического, медицинского и ветеринарного) состава Рабоче-Крестьянской Красной Армии и Красного Флота, войск специального назначения Объединенного Государственного Политического Управления и Конвойной стражи, бывшие красные партизаны и красногвардейцы, лица, работающие в рабоче-крестьянской милиции, административно-строевой состав исправительно-трудоустройственных учреждений, сотрудники органов Государственного Политического Управления, лица, состоящие на службе в военизированной охране предприятий и сооружений, имеющих особое государственное значение, а также несовершеннолетние члены семей указанных лиц, находящиеся на их иждивении;

Примечание. Совершеннолетние члены семей лиц, указанных в настоящем пункте, состоящие на их иждивении, освобождаются от платы за обуче-

повного окладу утримання зазначених осіб не перевищує 120 карбованців на місяць (для першого поясу).

5) членів товариства колишніх політичних каторжан та засланих поселенців і членів товариства старих більшовиків, а так само членів родин зазначених осіб, що є на їхньому утриманні;

6) героїв праці та членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

7) осіб, нагороджених орденом Червоного Прапора або Трудового Прапора, і членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

8) студентів вищих учбових закладів, що одержують державні стипендії або стипендії від інших установ і організацій, та членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

9) інвалідів праці та війни, як громадянської, як і імперіалістичної (крім тих, що живуть з кустарного або ремісничого промислу і на нетрудові прибутки), а так само членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

10) безробітних, що мають право на допомогу порядком соціального страхування і не мають інших джерел прибутку, а так само членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

11) державних пенсіонерів, а так само членів їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

12) осіб, що основною роботою їх є педагогічна, науково-педагогічна, науково-дослідча або науково-практична праця в учбових, учбово-виховних, освітніх, науково-дослідчих або науково-практичних установах, а так само членів родин цих осіб, що є на їхньому утриманні, коли постійний заробіток зазначених осіб не перевищує 250 карбованців на місяць.

Увага 1. Перелік посад, що дають право на увільнення робітників освіти від плати за навчання, встановлює Народній Комісаріат Освіти УСРР, порозумівшись з Всеукраїнською Радою Професійних Спілок.

Увага 2. Служба батька або матері в установі народної освіти, як робітника освіти, увільняє від плати за навчання дітей, незалежно від того, що хтось з них має роботу, яка не дає зазначеної пільги,

якщо в тому випадку, коли розмір основного окладу содержания указанных лиц не превышает 120 рублей в месяц (для первого пояса).

5) члены общества бывших политических каторжан и ссыльно-поселенцев и члены общества старых большевиков, а также члены семей указанных лиц, состоящие на их иждивении;

6) герои труда и члены их семей, состоящие на их иждивении;

7) лица, награжденные орденом Красного Знамени или Трудового Знамени; и члены их семей, состоящие на их иждивении;

8) студенты высших учебных заведений, получающие государственные стипендии или стипендии от других учреждений и организаций, и члены их семей, состоящие на их иждивении;

9) инвалиды труда и войны, как гражданской, так и империалистической (за исключением занимающихся кустарным или ремесленным промыслом и живущих на нетрудовые доходы), а также состоящие на их иждивении члены их семей;

10) безработные, имеющие право на пособие в порядке социального страхования и не пользующиеся другими источниками дохода, а также члены их семей, состоящие на их иждивении;

11) государственные пенсионеры, а также члены их семей, состоящие на их иждивении;

12) лица, основной работой которых является педагогическая, научно-педагогическая, научно-исследовательская или научно-практическая работа в учебных, учебно-воспитательных, просветительных, научно-исследовательских или научно-практических учреждениях, а также члены семей этих лиц, состоящие на их иждивении, если постоянный заработок указанных лиц не превышает 250 рублей в месяц;

Примечание 1. Перечень должностей, дающих право на освобождение работников просвещения от платы за обучение, устанавливается Народным Комиссариатом Просвещения УССР по соглашению с Всеукраинским Советом Профессиональных Союзов.

Примечание 2. Служба одного из родителей в учреждении народного просвещения в качестве работника просвещения освобождает от платы за обучение детей, независимо от того, что другой

крім тих випадків, коли хтось з них торгує або має промислове підприємство.

13) членів родин робітників медицини, що є на їхньому утриманні, коли ці робітники медицини обслуговують учбові й учбово-виховні установи, як постійні робітники, не мають приватної практики й їхній постійний заробіток не перевищує 250 карбованців на місяць;

14) членів родин робітників медицини, агрономії і ветеринарії у сільських місцевостях (робітників медичної, агрономічної й ветеринарної участкової мережі), що є на їхньому утриманні, коли заробіток цих робітників не перевищує 250 карбованців на місяць;

Увага. До робітників агрономії належать так само землевпорядники, меліоратори й лісоводи.

15) осіб, що утримують безпритульних дітей (за навчання цих дітей);

16) дітей робітників, що загинули від нещасних випадків під час роботи у промислових і транспортних підприємствах, а так само сиріт інших зазначених у цьому артикулі осіб, коли ці сироти не мають самостійного заробітку або прибутку.

9. Всі надходження від плати за навчання повертається до спеціальних коштів відповідних учбових закладів.

10. Цю постанову поширюється на учбові заклади, що є на території УСРР і підурядні Народньому Комісаріатові Освіти УСРР, а так само підурядні іншим народнім комісаріатам, з тим що порядок прикладання цієї постанови і потрібні винятки для учбових закладів, які є у віданні інших народніх комісаріатів, визначається спеціальною інструкцією, що її видає відповідний народній комісаріат, порозумівшись з Народнім Комісаріатом Освіти УСРР, Народнім Комісаріатом Праці УСРР і Всеукраїнською Радою Професійних Спілок.

11. Цю постанову не поширюється на державні учбові заклади, що є на самооплатності, а так само на учбові заклади й курси, що їх відкривають державні підприємства, кооперативні й громадські організації, об'єднання громадян та приватні особи. Розмір плати за навчання в зазначених установах

родитель имеет работу, не дающую указанной льготы, за исключением тех случаев, когда другой родитель занимается торговлей или имеет промышленное предприятие.

13) члены семей работников медицины, состоящие на иждивении последних, если эти работники медицины обслуживают учебные и учебно-воспитательные учреждения, как постоянные работники, не имеют частной практики и их постоянный заработок не превышает 250 рублей в месяц;

14) члены семей работников медицины, агрономии и ветеринарии в сельских местностях (работников медицинской, агрономической и ветеринарной участковой сети), состоящие на иждивении этих работников, если заработок последних не превышает 250 рублей в месяц;

Примечание. К работникам агрономии относятся также землеустроители, меліораторы и лесоводы.

15) лица, содержащие беспризорных детей (за обучение этих детей);

16) дети рабочих, погибших вследствие несчастных случаев во время работы в промышленных и транспортных предприятиях, а также сироты иных указанных в настоящей статье лиц, если эти сироты не имеют самостоятельного заработка или доходов.

9. Все поступления от платы за обучение обращаются в специальные средства соответствующих учебных заведений.

10. Настоящее постановление распространяется на учебные заведения, находящиеся на территории УССР и подведомственные Народному Комиссариату Просвещения УССР, а также подведомственные другим народным комиссариатам, при чем порядок применения настоящего постановления и необходимые изъятия для учебных заведений, состоящих в ведении иных народных комиссариатов, определяются особой инструкцией, издаваемой соответствующим народным комиссариатом, по соглашению с Народным Комиссариатом Просвещения УССР, Народным Комиссариатом Труда и Всеукраинским Советом Профессиональных Союзов.

11. Настоящее постановление не распространяется на государственные учебные заведения, состоящие на самооплатности, а также на учебные заведения и курсы, открываемые государственными предприятиями, кооперативными и общественными организациями, объединениями граждан и ча-

встановлюється порядком, визначуваним спеціальними законами.

12. Докладні правила про порядок браання плати за навчання в учбових закладах встановлює Народній Комісаріят Освіти УСРР.

13. Цій постанові надати чинности з наступного 1929-30 навчального року.

14. Запропонувати Урядові АМСРР видати постанову про плату за навчання в учбових закладах АМСРР відповідно до цієї постанови

II.

15. Цю постанову видається на скасування: постанови РНК УСРР з 21 березня 1922 р. «Про заведення плати за навчання у вищих шкільних закладах УСРР» (36. Уз. УСРР 1922 р., № 13, арт. 226), арт. арт. 88-90 Кодексу Законів про народню освіту УСРР (36. Уз. УСРР 1922 р., № 49, арт. 729), уваги до арт. 2 постанови РНК УСРР з 25 листопада 1924 р. «Про шкільну мережу загального навчання» (36. Уз. УСРР 1924 р., № 50, арт. 300) та на зміну арт. 454 Кодексу Законів про народню освіту УСРР (36. Уз. УСРР 1926 р., № 30, арт. 240), арт. 45 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 8 червня 1927 р. «Положення про інститути УСРР» (36. Уз. УСРР 1927 р., № 30, арт. 141) і арт. 46 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 21 вересня 1927 р. «Положення про технікуми УСРР» (36. Уз. УСРР 1927 р., № 46, арт. 208).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретарь Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 12 липня 1929 р., № 158.

стними лицами. Размер платы за учение в указанных учреждениях устанавливается в порядке, определяемом особыми законами.

12. Подробные правила о порядке взимания платы за обучение в учебных заведениях устанавливаются Народным Комиссариатом Просвещения УССР.

13. Настоящее постановление ввести в действие с будущего 1929-1930 учебного года.

14. Предложить Правительству АМСРР издать постановление о плате за учение в учебных заведениях АМСРР в соответствии с настоящим постановлением.

II.

15. Настоящее постановление издается в отмену: постановления СНК УССР от 21 марта 1922 г. «О введении платы за учение в высших учебных заведениях УССР» (С. У. УССР 1922 г. № 13, ст. 226), ст. ст. 88-90 Кодекса Законов о Народном Просвещении УССР (С. У. УССР 1922 г. № 49, ст. 729), примечания к ст. 2 постановления СНК УССР от 25 ноября 1924 г. «О школьной сети всеобщего обучения» (С. У. УССР 1924 г. № 50, ст. 300), и во изменение: ст. 454 Кодекса Законов о Народном Просвещении УССР (С. У. УССР 1926 г. № 30, ст. 240), ст. 45 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 8 июня 1927 г. «Положение об институтах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 30, ст. 141) и ст. 46 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 21 сентября 1927 г. «Положение о техникумах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 46, ст. 208).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета Народных Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 июля 1929 г., № 158.

122. Про доповнення: 1) артикулу 154 Кодексу Законів про працю та 2) артикулу 8 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків оплат і мита».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Додати до арт. 154 Кодексу Законів про працю (Зб. Уз. УСРР 1922 р., № 52, арт. 75) увагу 2 такої редакції:

«Увага 2. Організації професійних спілок та їхні міжспілкові об'єднання, що мають права юридичної особи, відповідають майном за зобов'язання, які випливають з їхньої господарської діяльності, на загальних підставах, установлених у цивільному законодавстві. Окремі організації професійних спілок та міжспілкових об'єднань відповідають за зобов'язання вищих і нижчих організацій тих самих спілок або міжспілкових об'єднань тільки за тих випадків, коли вони взяли на себе цю відповідальність.

Проте, не дозволяється звертати стягання на належні професійним організаціям;

а) страйкові й культурно-освітні фонди, а так само фонди для видачі заповом безробітним членам спілки;

б) будинки й устаткування, потрібні для нормальної та безперешкодної роботи професійної організації».

2. Відповідно до артикулу 1 цієї постанови, арт. 8 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків, оплат і мита» (Зб. Уз. УСРР 1928 р., № 9, арт. 82) доповнити пунктом «т» такої редакції:

«т) на належні професійним організаціям: а) страйкові і культурно-освітні фонди, а так само фонди для видачі заповом безробітним членам спілки, б) будинки й устаткування, потрібні для нормальної і безперешкодної роботи професійних організацій».

122. О доповнении: 1) статьи 154 Кодекса Законов о труде и 2) статьи 8 «Правила производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Дополнить статью 154 Кодекса Законов о труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 75) примечанием 2 в следующей редакции:

«Примечание 2. Пользующиеся правами юридического лица организации профессиональных союзов и их межсоюзные объединения несут имущественную ответственность по обязательствам, вытекающим из их хозяйственной деятельности, на общих основаниях, установленных гражданским законодательством. Отдельные организации профессиональных союзов и межсоюзных объединений несут ответственность по обязательствам выше и нижестоящих организаций тех же самых союзов или межсоюзных объединений только в тех случаях, если они приняли на себя эту ответственность.

Однако, не допускается обращение взыскания на принадлежащие профессиональным организациям:

а) стачечные и культурно-просветительные фонды, а также фонды для выдачи пособий безработным членам союза;

б) здания и оборудование, необходимые для нормальной и беспрепятственной работы профессиональной организации».

2. В соответствии со статьей 1 настоящего постановления, ст. 8 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам» (С. У. УССР 1928 г. № 9, ст. 82) дополнить пунктом «т» в следующей редакции:

«т) на принадлежащие профессиональным организациям: а) стачечные и культурно-просветительные фонды, а также фонды для выдачи пособий безработным членам союза, б) здания и оборудование, необходимые для нормальной и беспрепятственной работы профессиональных организаций».

II.

3. Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 січня 1929 р. «Про майнову відповідальність професійних спілок» (Зб. Зак. СРСР 1929 р., № 7, арт. 63).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 28 червня 1929 р., № 147.

II.

3. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 23 января 1929 г. «Об имущественной ответственности профессиональных союзов» (С. З. СССР 1929 г. № 7, ст. 63).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 июня 1929 г., № 147.

123. Про зміну «Устави про державні промислові трести УСРР».

Щоб привести законодавство УСРР про державні промислові трести у відповідність із законодавством Союзу РСР у цій справі, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

Перший абзац арт. 45 «Устави про державні промислові трести УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 165) ухвалити в такій редакції:

«45. Щороку, затверджуючи встановленим у спеціальному законі порядком річний звіт і баланс тресту, треба визначити розмір зиску або втрати його за минулий операційний рік.

Із зиску тресту в першу чергу робляться відрахування на виплату відрибуткового податку з місцевою на нього надвишкою. Після цього з зиску, коли на балансі тресту є втрата минулих років, покривається зазначена втрата. З решти зиску 3% відраховується, згідно із спеціальним законом, на потреби вищої й середньої професійно-технічної освіти».

123. Об изменении «Положения о государственных промышленных трестах УССР».

В целях приведения законодательства УССР о государственных промышленных трестах в соответствии с законодательством Союза ССР по этому вопросу, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

Изложить первый абзац ст. 45 «Положения о государственных промышленных трестах УССР» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 165) в следующей редакции:

«45. Ежегодно при утверждении в установленном особым законом порядке годичного отчета и баланса треста определяется размер прибыли или убытка его за истекший операционный год.

Из прибыли треста в первую очередь производится отчисление на уплату подоходного налога с местной к нему надбавкой. После этого из прибыли, в случае наличия на балансе треста убытка прошлых лет, покрывается указанный убыток. Из остальной части прибыли 3% отчисляются, в соответствии со специальным законом, на нужды высшего и среднего профессионально-технического образования.

II.

Цю постанову видано відповідно до арт. 9 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 23 січня 1929 р. «Про порядок, як провадити відрахування від прибутків державних промислових підприємств і мішаних промислових акційних товариств на потреби професійно-технічної освіти та розподіляти суми, що надійшли, і витратити їх» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 7, арт. 65).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 28 червня 1929 р., № 147.

124. Про утворення на території Запорізької округи Новозлатопільського району з переважною єврейською людністю.

Щоб здійснити на практиці національну політику й створити умовини вільного господарського і культурно-соціального розвитку єврейських трудящих мас, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

1. Утворити на території Запорізької округи Новозлатопільський район з переважною єврейською людністю з центром у колонії Новозлатопіль, у складі:

1) Новозлатопільської, Роскошинської, Межеричської, Красносельської, Майдорфської і Святодухівської сільських рад, виділивши їх із складу Гуляйпільського району Запорізької округи;

2) Фрайдорфської сільської ради, виділивши її із складу Чубарівського району Запорізької округи;

3) Зеленопільської і Сладководнянської сільських рад, виділивши їх із складу Старо-Керменчикського району Маріупільської округи;

II.

Настоящее постановление издано в соответствии со ст. 9 постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 23 января 1929 г. «О порядке производства отчислений от прибылей государственных промышленных предприятий и смешанных промышленных акционерных обществ на нужды профессионально-технического образования, распределения поступающих сумм и их расходования» (С. З. СССР 1929 г. № 7, ст. 65).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 июня 1929 г., № 147.

124. Об образовании на территории Запорожского округа Новозлатопольского района с преобладающим еврейским населением.

В целях практического осуществления национальной политики и создания условий свободного хозяйственного и культурно-социального развития еврейских трудящихся масс, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

1. Образовать на территории Запорожского округа Новозлатопольский район с преобладающим еврейским населением с центром в колонии Новозлатополь, в составе:

1) Новозлатопольского, Роскошинского, Межеричского, Красносельского, Майдорфского и Святодуховского сельских советов, выделив таковые из состава Гуляйпольского района Запорожского округа;

2) Фрайдорфского сельского совета, выделив таковой из состава Чубаровского района Запорожского округа;

3) Зеленопольского и Сладководнянского сельских советов, выделив таковые из состава Старо-Керменчикского района Мариупольского округа;

4) Ротендорфської сільської ради, виділивши її із складу Царево-Константинівського району Маріупільської округи.

2. Вважати Новозлатопільський район за національно-єврейський.

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 2 липня 1929 р. № 150

4) Ротендорфского сельского совета, выделив таковой из состава Царево-Константиновского района Мариупольского округа.

2. Считать Новозлатопольский район национально-еврейским.

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 2 июля 1929 г. № 150

125. Про увільнення Всеукраїнського Робітничого Кооперативного Видавництва «Український Робітник» від республіканських і місцевих податків та оплат.

Щоб здешевити речі воєнізації і спорту, а так само сприяти поширенню серед трудящих воєнного знання та речей воєнізації і спорту, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

Увільнити Всеукраїнське Робітниче Кооперативне Видавництво «Український Робітник» від усіх республіканських і місцевих податків та оплат, а так само від надвишок на місцеві бюджети до державних податків і оплат, по операціях постачання і торгівлі речами воєнізації, оборони і спорту.

Цій постанові надати чинности від 1 жовтня 1928 року.

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 19 червня 1929 р. № 139.

125. Об освобождении Всеукраинского Рабочего Кооперативного Издательства «Украинский Рабочий» от республиканских и местных налогов и сборов.

В целях удешевления предметов военизации и спорта, а также содействия распространению среди трудящихся военных знаний и предметов военизации и спорта, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

Освободить Всеукраинское Рабочее Кооперативное Издательство «Украинский Рабочий» от всех республиканских и местных налогов и сборов, а также от надбавок в местные бюджеты к государственным налогам и сборам по операциям снабжения и торговли предметами военизации, обороны и спорта.

Настоящее постановление ввести в действие с 1 октября 1928 года.

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 19 июня 1929 г. № 139.

126. Як виселяти з студентських гуртожитків осіб, що не мають права жити в цих гуртожитках.

Загальна житлова криза по великих містах особливо важко відбивається на житловому становищі пролетарського студентства, що перешкоджає нормально провадити навчання. Проте, у приміщеннях, відведених під студентські гуртожитки, живе чимало осіб, що вже закінчили курс навчання або вибули з вищих учбових закладів з інших причин, та чимало сторонніх осіб замешкують приміщення, призначені для студентства.

Зважаючи на це, щоб забезпечити використання приміщень студентських гуртожитків виключно на задоволення житлових потреб пролетарського студентства, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати право Народньому Комісарові Освіти УСРР і уповноваженим від нього органам постановляти про виселення із студентських гуртожитків адміністративним порядком усіх осіб, що не мають права жити в цих гуртожитках. Зазначені постанови виконують належні адміністративні органи.

2. Виселення із студентських гуртожитків провадиться, незалежно від пори року, по скінченні двох тижнів від дня, як вручено виселюваному писану вимогу про виселення, не даючи їм іншого приміщення.

3. Коли із студентських гуртожитків виселяється осіб командного, адміністративного, політичного, медичного і ветеринарного складу Робітничо-Селянської Червоної армії та їхні родини, а так само родини червоноармійців, що перебувають у лавах Робітничо-Селянської Червоної армії, то додержується правил, установлених в арт. арт. 8—11 постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР з 31 серпня 1927 року «Про адміністративне виселення громадян із житлових приміщень» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 43, арт. 196).

126. О порядке выселения из студенческих общежитий лиц, не имеющих права проживать в этих общежитиях.

Общий жилищный кризис в больших городах особенно тяжело отражается на жилищных условиях пролетарского студенчества, что препятствует нормальному ведению обучения. Тем не менее в помещениях, отведенных под студенческие общежития, проживает немало лиц, уже окончивших курс обучения или по иным причинам выбывших из высших учебных заведений, а также немало посторонних лиц занимает помещения, предназначенные для студенчества.

В виду этого, в целях обеспечения использования помещений студенческих общежитий исключительно для удовлетворения жилищных нужд пролетарского студенчества, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Предоставить право Народнему Комиссару Просвещения УССР и уполномоченным им органам выносить постановления о выселении из студенческих общежитий в административном порядке всех лиц, не имеющих права проживать в этих общежитиях. Указанные постановления приводятся в исполнение подлежащими административными органами.

2. Выселение из студенческих общежитий производится, независимо от времени года, по истечении двух недель со дня вручения выселяемому письменного требования о выселении без предоставления им иного помещения.

3. В случае выселения из студенческих общежитий лиц командного, административного, политического, медицинского и ветеринарного состава Рабоче-Крестьянской Красной Армии и их семей, а также семей красноармейцев, состоящих в рядах Рабоче-Крестьянской Красной Армии, соблюдаются правила, установленные ст. ст. 8—11 постановления Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров УССР от 31-го августа 1927 года «Об административном выселении граждан из жилых помещений» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 43, ст. 196).

II.

Цю постанову видається на зміну арт. арт. 3, 5, 6 і 7 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про адміністративне виселення громадян із житлових приміщень» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 43, арт. 196).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 19 червня 1929 р., № 139.

127. Про зміну постанови «Про встановлення відрахувань до місцевих бюджетів із штрафів, накладуваних за зламання скрунками правил про промисловий податок».

Зважаючи на скасування патентів на промислові заняття та запровадження замість їх реєстраційних посвідок,—Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

Арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 10 квітня 1928 р. «Про встановлення відрахувань до місцевих бюджетів із штрафів, накладуваних за зламання скрунками правил про промисловий податок» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 9, арт. 85) ухвалити в такій редакції:

«1. Штрафи, що їх накладають фінансові органи за скуп всіяких товарів на перепродаж, що його провадять, не вибравши реєстраційної посвідки, передбаченої Уставою про державний промисловий податок, коли цей скуп виявили органи сільської ради або районного виконавчого комітету, належить розподіляти в такий спосіб:

1) 50% зазначених штрафів повертається у республіканський бюджет загальним порядком;

2) решту 50% зараховується: до прибуткової частини сільського бюджету або прибутково-видаткового кошторису сільської ради, коли штраф стягнуто за скуп, що

II.

Настоящее постановление издается во изменение ст. ст. 3, 5, 6 и 7 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 31 августа 1927 г. «Об административном выселении граждан из жилых помещений» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 43, ст. 196).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета Народных Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 19 июня 1929 г., № 139.

127. Об изменении постановления «Об установлении отчислений в местные бюджеты со штрафов, налагаемых за нарушение скрунками правил о промисловом налоге».

Ввиду отмены патентов на промышленные занятия и введения взамен их регистрационных удостоверений,—Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

Ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 10 апреля 1928 г. «Об установлении отчислений в местные бюджеты со штрафов, налагаемых за нарушение скрунками правил о промисловом налоге» (С. У. УССР 1928 г. № 9, ст. 85) изложить в следующей редакции:

«1. Штрафы, налагаемые финансовыми органами за скупку разного рода товаров для перепродажи, производимую без выборки регистрационного удостоверения, предусмотренного Положением о государственном промисловом налоге, если эта скупка обнаружена органами сельского совета или районного исполнительного комитета, подлежат распределению в следующем порядке:

1) 50% указанных штрафов обращается в республиканский бюджет в общем порядке;

2) остальные 50% зачисляются: в приходную часть сельского бюджета или приходо-расходной сметы сельского совета, если штраф взыскан за скупку, обнару-

його виявили органи сільської ради, і до районного бюджету, коли штрафа стягнуто за скуп, що його виявили органи районного виконавчого комітету.

Увага. Якщо дана сільська рада не має самостійного бюджету або прибутково-видаткового кошторису, то 50% штрафних сум, стягнених за скуп, що його виявили органи сільської ради, зараховується до районного бюджету з тим, що надійшли суми повертається на потреби відповідного села».

II.

Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК СРСР з 10 серпня 1928 р. «Устава про державний промисловий податок» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 50, арт. 443).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко**.

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко**.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 20 червня 1929 р., № 140

128. Про увільнення підприємств дитячої трудової комуни Державного Політичного Управління УСРР біля села Ладон Прилуцької округи від республіканських і місцевих податків та оплат, а так само від надвишок до загальнодержавних податків і оплат, що йдуть у прибуток місцевого бюджету.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

Увільнити підприємства дитячої трудової комуни Державного Політичного Управління УСРР біля села Ладон Прилуцької округи, яка діє на підставі Устави про неї, що її затверджує Державне Політичне Управління УСРР, порозумівшись з Народнім Комісаріатом Освіти УСРР, від усіх республіканських і місцевих податків та оп-

женную органами сільського совета, и в районный бюджет, если штраф взыскан за скупку, обнаруженную органами районного исполнительного комитета.

Примечание. Если данный сельский совет не имеет самостоятельного бюджета или прихода-расходной сметы, 50% штрафных сумм, взысканных за скупку, обнаруженную органами сільського совета, зачисляются в районный бюджет с тем, что поступившие суммы обращаются на нужды соответствующего села».

II.

Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК СССР от 10 августа 1928 г. «Положение о государственном промышленном налоге» (С. З. СССР 1928 г. № 50, ст. 443).

Харь ов, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко**.

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 июня 1929 г., № 140

128. Об освобождении предприятий детской трудовой коммуны Государственного Политического Управления УССР близ села Ладон Прилуцкого округа от республиканских и местных налогов и сборов, а равно от поступающих в доход местного бюджета надбавок к общегосударственным налогам и сборам.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

Освободить предприятия детской трудовой коммуны Государственного Политического Управления УССР близ села Ладон Прилуцкого округа, действующей на основании утвержденного Государственным Политическим Управлением УССР по согласованию с Народным Комиссариатом Просвещения УССР Положения о ней, от всех

лат, а так само від надвишок до загальнодержавних податків та оплат, що йдуть у прибуток місцевого бюджету.

республиканских и местных налогов и сборов, а также от поступающих в доход местного бюджета надбавок к общегосударственным налогам и сборам.

Харків, 12 червня 1929 р.

Харьков, 12 июня 1929 г.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 20 червня 1929 р., № 140.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 июня 1929 г., № 140.

129. Про зміну арт. 10 постанови «Про порядок затвердження статутів і про нагляд за діяльністю кредитових установ».

129. Об изменении ст. 10 постановления «О порядке утверждения уставов и о надзоре за деятельностью кредитных учреждений».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

Арт. 10 своєї постанови з 19 квітня 1928 р. «Про порядок затвердження статутів і про нагляд за діяльністю кредитових установ» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 10, арт. 96) ухвалити в такій редакції:

Изложить ст. 10 постановления своего от 19 апреля 1928 г. «О порядке утверждения уставов и о надзоре за деятельностью кредитных учреждений» (С. У. УССР 1928 г. № 10, ст. 96) в следующей редакции:

«10. Коли підчас обсліду або ревизії кредитової установи республіканського чи місцевого значіння буде виявлено суттєві зламання статуту або зловживання, чи встановлено, що діяльність кредитової установи не відповідає загальним директивам Народнього Комісаріату Фінансів УСРР, то НКФ УСРР надається право виносити постанови про закриття діяльності таких кредитових установ.

«10. Если при обследовании либо ревизии кредитного учреждения республиканского или местного значения будут обнаружены существенные нарушения устава либо злоупотребления или же установлено, что деятельность кредитного учреждения не соответствует общим директивам Народного Комиссариата Финансов УССР, то последнему предоставляется право выносить постановления о прекращении деятельности таких кредитных учреждений.

Постанови Народнього Комісаріату Фінансів УСРР про закриття діяльності кредитових установ місцевого значіння і філій республіканських кредитових установ набувають сили негайно, а постанови про закриття діяльності кредитових установ

Постановления Народного Комиссариата Финансов УССР о прекращении деятельности кредитных учреждений местного значения и отделений республиканских кредитных учреждений вступают в силу немедленно, а постановления о прекращении

республіканського значіння—по тому, як їх затвердить Українська Економічна Рада».

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 20 червня 1929 р., № 140.

деятельности предитных учреждений республиканского значения—после утверждения их Украинским Экономическим Советом».

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 июня 1929 г., № 140.

130. Про фонди допомоги дітям наймитів та бідноти.

Щоб забезпечити дітям наймитів та бідноти фактичну змогу відвідувати школи, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Зобов'язати округові й районні виконавчі комітети утворити фонди допомоги дітям наймитів та бідноти.

Увага. Фонди допомоги дітям наймитів та бідноти можуть утворювати і сільські ради, що мають самостійні бюджети.

2. Фонди допомоги дітям наймитів і бідноти складаються з:

- 1) бюджетових асигнувань;
- 2) грошових і натуральних надходжень від кооперативних і громадських організацій, комітетів взаємодопомоги, Українського Червоного Хреста, Товариства «Друзі Дітей», комітетів сиріяння школі тощо;

3) інших надходжень.

Якщо утворено сільські фонди допомоги дітям наймитів і бідноти, до цих фондів зараховується так само штрафні суми за зламання закону про обов'язковість навчання у школах соціального виховання.

130. О фондах помощи детям батраков и бедноты.

В целях обеспечения детям батраков и бедноты фактической возможности посещать школы, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Обязать окружные и районные исполнительные комитеты образовать фонды помощи детям батраков и бедноты.

Примечание. Фонды помощи детям батраков и бедноты могут быть образованы и сельскими советами, имеющими самостоятельные бюджеты.

2. Фонды помощи детям батраков и бедноты составляются из:

- 1) бюджетных ассигнований;
- 2) денежных и натуральных поступлений от кооперативных и общественных организаций, комитетов взаимопомощи, Украинского Красного Креста, Общества «Друзья Детей», комитетов содействия школе и т. п.;

3) иных поступлений.

В случае образования сельских фондов помощи детям батраков и бедноты, в эти фонды зачисляются также и штрафные суммы за нарушение закона об обязательности обучения в школах социального воспитания.

3. Округовий фонд допомоги дітям наймитів і бідноти призначається на видачу стипендій та на організацію й утримання гуртожитків для дітей наймитів і бідноти, які вчаться у трудових школах та школах селянської молоді, що є у безпосередньому віданні округових інспектур народної освіти, а так само — на підсилення відповідних районних фондів.

4. Округовий фонд допомоги дітям наймитів і бідноти розподіляє комісія за головуванням округового інспектора народної освіти, в складі представників від таких округових організацій: ради професійних спілок, комітету незаможних селян, Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України, округового відділу професійної спілки сільсько-господарських і лісових робітників та товариства «Друзі Дітей».

5. Районовий фонд допомоги дітям наймитів і бідноти призначається на видачу стипендій та на організацію й утримання гуртожитків для дітей наймитів та бідноти, які вчаться в трудових школах і школах селянської молоді, що є в безпосередньому віданні районних виконавчих комітетів.

6. Районовий фонд допомоги дітям наймитів і бідноти розподіляє комісія за головуванням представника районного виконавчого комітету у складі представників таких районних організацій: професійної спілки сільсько-господарських і лісових робітників, комітету незаможних селян, Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України та товариства «Друзі Дітей».

7. Фонди сільських рад, де такі фонди буде утворено, витрачається на допомогу дітям наймитів та бідноти для набуття одягу, взуття, книжок і навчального приладдя, на організацію гарячих сніданків у школах, на організацію перевозу дітей до шкіл тощо.

8. Розподіл сільських фондів допомоги дітям наймитів та бідноти і видачу допомоги подвійним учням з цих фондів провалять комісії за головуванням представників культурно-освітніх комісій сільських рад, у складі представників місцевих організацій: професійної спілки сільсько-господарських і лісових робітників, Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України, комітету селянської взаємодопомоги, комітету

3. Округовий фонд допомоги дітям батраков і бідноти призначається на видачу стипендій та на організацію й утримання общежитий для дітей батраков і бідноти, навчаючихся в трудових школах і школах крестьянської молоді, що знаходяться в непосредственном ведении округовых инспектур народного просвещения, а также — на усиление соответствующих районных фондов.

4. Округовий фонд допомоги дітям батраков і бідноти розподіляється комісією під головуванням округового інспектора народного просвещения, в складі представителів від наступних округових організацій: союзу професійних спілок, комітету незаможних селян, Ленінського Комуністичного Союзу Молоді України, округового відділу професійного союзу сільсько-господарських і лісових робітників і товариства «Друзья Детей».

5. Районовий фонд допомоги дітям батраков і бідноти призначається на видачу стипендій та на організацію й утримання общежития для дітей батраков і бідноти, навчаючихся в трудових школах і школах крестьянської молоді, що знаходяться в непосредственном ведении районных исполнительных комитетов.

6. Районовий фонд допомоги дітям батраков і бідноти розподіляється комісією під головуванням представителя районного исполнительного комитета, в складі представителів наступних районних організацій: професійного союзу сільсько-господарських і лісових робітників, комітету незаможних селян, Ленінського Комуністичного Союзу Молоді України і товариства «Друзья Детей».

7. Фонди сільських рад, де такі фонди будуть утворені, витрачаються на допомогу дітям батраков і бідноти для придбання одягу, взуття, книг і навчальних посібників, на організацію гарячих завтраків в школах, на організацію перевезення дітей в школи і т. п.

8. Розподіл сільських фондів допомоги дітям батраков і бідноти і видача посібників окремим учням з цих фондів виробляється комісіями під головуванням представителів культурно-просвітительних комісій сільських рад, в складі представителів місцевих організацій: професійного союзу сільсько-господарських і лісових робітників, Ленінського Комуністичного Союзу Молоді

незможних селян, а так само комітету сприяння школі та завідувача тої школи, що її учням призначається допомогу.

9. Стипендії та іншу допомогу видається переважно дітям наймитів, сиротам та напівсиротам з бідняцької родини та дітям, переданим на трудове виховання (патрунування) в трудові рільницькі господарства, і в першу чергу дітям колишніх червоногвардійців та червоних партизан.

10. Округові й районні виконавчі комітети, а так само сільські ради провадять облік надходжень до фондів допомоги та видатків з нього за спеціальним рахунком.

11. Кошти фондів допомоги переховується і звітність про них провадиться порядком, встановленим для бюджетових коштів виконавчих комітетів та сільських рад.

II.

Цю постанову видається на розвиток та доповнення арт. 6 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5 серпня 1925 року «Про заходи до переведення загального навчання» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 62—63, арт. 355).

Харків, 12 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченно.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 20 червня 1929 р. № 140.

України, комітета селянської взаємодопомоги, комітета незможних селян, а також комітета содействия школі и заведывающего школы, ученикам которой назначастся пособие.

9. Стипендии и иные пособия выдаются преимущественно детям батраков, сиротам и полусиротам из бедняцких семей и детям, переданным на трудовое воспитание (патронирование) в трудовые земледельческие хозяйства, при чем в первую очередь детям бывших красногвардейцев и красных партизан.

10. Округные и районные исполнительные комитеты, а также сельские советы ведут учет поступлений в фонды помощи и расходов из него по особому счету.

11. Средства фондов помощи хранятся и отчетность по ним производится в порядке, установленном для бюджетных средств исполнительных комитетов и сельских советов.

II.

Настоящее постановление издается в развитие и дополнение ст. 6 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 5 августа 1925 г. «О мероприятиях по проведению всеобщего обучения» (С. У. УССР 1925 г. № 62—63, ст. 355).

Харьков, 12 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченно.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 июня 1929 г. № 140.

**ПОСТАНОВИ
РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

131. Про фонд довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові.

Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

Затвердити нижченаведену Уставу про фонд довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові.

1. Утворити при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові фонд довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів, що призначаються на кредитування усунюваних процесів виробництва у сільсько-господарських колективах.

2. Фонд довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові складається з коштів, одержуваних з таких джерел:

- 1) спеціальних асигнувань за державним бюджетом УСРР;
- 2) відрахувань із зисків Всеукраїнського Сільсько-Господарського Банку та з інших його коштів;
- 3) відрахувань всеукраїнських сім'юк сільсько-господарської кооперації як із зисків, як і в інших джерел;
- 4) інших надходжень, в тому числі з належної УСРР частки фонду довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Центральному Сільсько-Господарському Банкові Союзу РСР.

3. При Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові організується особливу раду, що на неї покладається обговорювати план заходів до відновлення й щорічного поповнення фонду кредитування сільсько-господарських колективів, розглядати плани кредитування, визначаючи характер його призначення і розподіляючи по окремих округах і районах, розглядати загальні правила використання фонду, розглядати заяви позичальників і обговорювати інші питання, зв'язані з адмініструванням фонду.

**ПОСТАНОВЛЕНИЯ
СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

131. О фонде долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке.

Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

Утвердить нижеследующее Положение о фонде долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке.

1. Образовать при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке фонд долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов, предназначенный для кредитования обобществленных процессов производства в сельско-хозяйственных коллективах.

2. Фонд долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке составляется из средств, получаемых из следующих источников:

- 1) специальных ассигнований по государственному бюджету УССР;
- 2) отчислений из прибылей Всеукраинского Сельско-Хозяйственного Банка и иных его средств;
- 3) отчислений всеукраинских союзов сельско-хозяйственной кооперации как из прибылей, так и из иных источников;
- 4) иных поступлений, в том числе из причитающейся УССР доли фонда долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Центральном Сельско-Хозяйственном Банке Союза ССР.

3. При Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке организуется особое совещание, на которое возлагается обсуждение плана мероприятий по восстановлению и ежегодному пополнению фонда кредитования сельско-хозяйственных коллективов, рассмотрение планов кредитования с определением характера его назначения и распределением по отдельным округам и районам, рассмотрение общих правил использования фонда, рассмотрение заявлений заемщиков и обсуждение иных вопросов, связанных с администрированием фонда.

4. Відповідні функції, покладені на особливу нараду при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові (арт. 3), виконують на місцях:

1) в сільсько-господарських банках — ради цих банків;

2) у кредитспілках і філіях Всеукраїнського Сільсько-Господарського Банку — особливі наради.

5. При сільсько-господарських кредитних кооперативних товариствах утворюється особливі наради, що до відання їх належить розглядати заяви позичальників і давати свої висновки про розмір потрібного кредиту для кожного з них. Постанови цих нарад подається на розгляд правління товариства, які остаточно розв'язують справу про видачу позики і розмір її.

6. Склад зазначених у передущих статтях нарад визначається відповідно до постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 18 серпня 1926 року «Про республіканський фонд кредитування біднішого селянства» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 41, арт. 337).

7. Установи сільсько-господарського кредиту кредитують коштом зазначеного в арт. 1 фонду сільсько-господарські колективи, що є членами сільсько-господарських кредитних кооперативних товариств і входять до системи колективізації (до секцій колективних господарств).

Розмір кредиту встановлюється відповідно до потреб сільсько-господарських колективів у кредиті, а так само відповідно до їхніх виробничих планів. Визначаючи розмір кредиту, так само береться на увагу виробничі перспективи й організаційну стійкість сільсько-господарського колективу.

8. Позики видається як за особистими зобов'язаннями окремих сільсько-господарських колективів (соло-зобов'язання), як і під забезпечення майном.

Увага. Вимагати підчас видачі позик сільсько-господарським колективам будь-якої поруки забороняється.

9. Позики коштом фонду довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів видається реченцем до десятих років включно.

4. Соответствующие функции, возложенные на особое совещание при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке (ст. 3), выполняются на местах:

1) в сельско-хозяйственных банках — советы этих банков;

2) в кредитсоюзах и отделениях Всеукраинского Сельско-Хозяйственного Банка — особые совещания.

5. При сельско-хозяйственных кредитных кооперативных товариществах образуются особые совещания, к ведению которых относится рассмотрение заявлений заемщиков и дача своих заключений о размере необходимого кредита для каждого из них. Постановления этих совещаний представляются на рассмотрение правлений товариществ, которые окончательно разрешают вопрос о выдаче ссуды и ее размере.

6. Состав указанных в предыдущих статьях совещаний определяется в соответствии с постановлением ВУЦИК и СНК УССР от 18 августа 1926 года «О республиканском фонде кредитования беднейшего селянства» (С. У. УССР 1926 г. № 41 ст. 337).

7. Учреждения сельско-хозяйственного кредита кредитуют за счет указанного в ст. 1-й фонда сельско-хозяйственные коллективы, состоящие членами сельско-хозяйственных кредитных кооперативных товариществ и входящие в систему колективізації (в секции колективних хозяйств).

Размер кредита устанавливается соответственно потребности сельско-хозяйственных коллективов в кредите, а также в соответствии с их производственными планами. При определении размера кредита принимаются также во внимание производственные перспективы и организационная устойчивость сельско-хозяйственного коллектива.

8. Ссуды выдаются как по личным обязательствам отдельных сельско-хозяйственных коллективов (соло-обязательства), так и под обеспечение имуществом.

Примечание. Требовать при выдаче ссуд сельско-хозяйственным коллективам чье-либо поручительство воспрещается.

9. Ссуды за счет фонда долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов выдаются сроком до десяти лет включительно.

Позики на збудування господарських будов і будівель під житло видається на реченець до 25 років, з умовою проведення цього будівництва на загальній ділянці сільсько-господарського колективу і забезпечення господарськими будівлями успішної частини господарства колективу.

Реченець кредитування й умови повернення позик встановлюється залежно від заходів, що на проведення їх видається позику, від матеріального становища і виробничого плану сільсько-господарського колективу. При цьому належить забезпечувати найсприятливіші умови користування колективом наданими йому коштами, зокрема, перший реченець сплатення позики повинний бути не раніш, як другого, наступного за видачею позики, року.

10. Довгореченцеві позики сільсько-господарським колективам видається з 4% річних, які розподіляється так: Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові— $\frac{1}{4}$ %, Центральному Сільсько-Господарському Банкові Союзу РСР, коли позику видано з його коштів,—установлений відсоток, другій ланці системи сільсько-господарського кредиту— $\frac{1}{2}$ %, сільсько-господарському кредитовому кооперативному товариству—2%, а решту суми звертається на збільшення фонду. Коли позику колективам видає безпосередньо друга ланка системи сільсько-господарського кредиту, позику видається так само з 4% річних, з яких другій ланці зазначеної системи видається—2%, Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові— $\frac{1}{4}$ %, Центральному Сільсько-Господарському Банкові Союзу РСР, коли позику видано з його коштів—установлений відсоток, а решту суми звертається на збільшення фонду.

Увага. З позик, що їх дається на житлове будівництво, береться 1% річних, який розподіляється так: Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові— $\frac{1}{8}$ %, другій ланці системи сільсько-господарського кредиту— $\frac{1}{8}$ % і сільсько-господарському кредитовому кооперативному товариству— $\frac{3}{4}$ %. Коли позики колективам безпосередньо видає друга ланка системи сільсько-господарського кредиту, позику видається так само з 1% річних, з нього зазначений

Ссуды на возведение хозяйственных построек и строений для жилья выдаются на срок до 25 лет, при условии проведения этого строительства на общем участке сельско-хозяйственного коллектива и обеспечения хозяйственными постройками общественной части хозяйства коллектива.

Срок кредитования и условия возврата ссуд устанавливаются в зависимости от мероприятий, для проведения которых выдается ссуда, от материального состояния и производственного плана сельско-хозяйственного коллектива. При этом должны быть обеспечены наиболее благоприятные условия пользования коллективом предоставленными ему средствами, в частности, первый срок погашения ссуды должен быть не ранее второго, следующего за выдачей ссуды, года.

10. Долгосрочные ссуды сельско-хозяйственным коллективам выдаются из 4% годовых, каковые распределяются следующим образом: Всеукраинскому Сельско-Хозяйственному Банку— $\frac{1}{4}$ %, Центральному Сельско-Хозяйственному Банку Союза ССР, если ссуда выдана из средств последнего,—установленный процент, второму звену системы сельско-хозяйственного кредита— $\frac{1}{2}$ %, сельско-хозяйственному кредитному кооперативному товариществу—2%, а остальные суммы обращаются на увеличение фонда. При непосредственной выдаче ссуд коллективам вторым звеном системы сельско-хозяйственного кредита, ссуда выдается также из 4% годовых, из которых второму звену указанной системы выдается 2%, Всеукраинскому Сельско-Хозяйственному Банку— $\frac{1}{4}$ %, Центральному Сельско-Хозяйственному Банку Союза ССР, если ссуда выдана из его средств,—установленный процент, а остальные суммы обращаются на увеличение фонда.

Примечание. По ссудам, выдаваемым на жилищное строительство, взимается 1% годовых, который распределяется следующим образом: Всеукраинскому Сельско-Хозяйственному Банку— $\frac{1}{8}$ %, второму звену системы сельско-хозяйственного кредита— $\frac{1}{8}$ % и сельско-хозяйственному кредитному кооперативному товариществу— $\frac{3}{4}$ %. При непосредственной выдаче ссуд коллективам вторым звеном системы сельско-хозяйственного кредита, ссуда выдается также из

ланці видається $\frac{3}{4}\%$, Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові — $\frac{1}{8}\%$, а решту суми звертається на збільшення фонду.

11. У разі невиконання в реченець платежів і відсотків з позик, їх стягається безспірним порядком (арт. 102—158 Адміністративного Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 63—65, арт. 240).

12. За прострочені платежі за позик безпосередні позичальники виплачують за весь час прострочення пеню в розмірі основного відсотку з позик (4% або 1% річних). Одержану пеню додається до фонду довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів.

13. Якщо сільсько-господарські колективи використовують одержану позику не за призначенням, зокрема, якщо позику розподіляється між поодинокими членами колективу, то видану суму стягається дореченцево порядком, зазначеним в арт. 11 цієї постанови.

14. Довгореченцеве кредитування сільсько-господарських колективів коштом зазначеного в арт. 1 фонду не обмежує права колективів кредитуватися із загальнообігових коштів системи сільсько-господарського кредиту й інших фондів.

15. Крім фонду довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові, утворюється місцеві фонди довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при другій ланці системи сільсько-господарського кредиту.

16. Місцеві фонди довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів складається: а) з спеціальних асигнувань за місцевими бюджетами, б) з відрахувань із зисків другої ланки системи сільсько-господарського кредиту, а так само сільсько-господарських кредитних кооперативних товариств і в) з інших надходжень.

Кошти, що надходять до місцевих фондів довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів за рахунок асигнувань місцевих установ і організацій, до фонду довгореченцевого кредитування сільсько-господарських колективів при Всеукраїнському Сільсько-Господарському Банкові не зараховується.

1% годовых, из которого указанному звену выдается $\frac{3}{4}\%$, Всеукраинскому Сельско-Хозяйственному Банку — $\frac{1}{8}\%$, а остальные суммы обращаются на увеличение фонда.

11. При неуплате в срок платежей и процентов по ссудам, таковые взимаются в бесспорном порядке (ст. ст. 102—158 Административного Кодекса УССР (С. У. УССР 1927 г. № 63—65, ст. 240).

12. За просроченные платежи по ссудам непосредственные заемщики уплачивают за все время просрочки пеню в размере основного процента по ссуде (4% или 1% годовых). Полученная пеня присоединяется к фонду долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов.

13. При использовании сельско-хозяйственными коллективами полученной ссуды не по назначению, в частности, при распределении ссуды между отдельными членами коллектива, выдаваемая сумма взыскивается досрочно в порядке, указанном в ст. 11 настоящего постановления.

14. Долгосрочное кредитование сельско-хозяйственных коллективов за счет указанного в ст. 1 фонда не ограничивает права коллективов кредитоваться за счет оборотных средств системы сельско-хозяйственного кредита и иных фондов.

15. Кроме фонда долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке, образуются местные фонды долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при втором звене системы сельско-хозяйственного кредита.

16. Местные фонды долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов составляются: а) из специальных ассигнований по местным бюджетам, б) из отчислений от прибылей второго звена системы сельско-хозяйственного кредита, а также сельско-хозяйственных кредитных кооперативных товариществ и в) из иных поступлений.

Средства, поступающие в местные фонды долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов за счет ассигнований местных учреждений и организаций, зачислению в фонд долгосрочного кредитования сельско-хозяйственных коллективов при Всеукраинском Сельско-Хозяйственном Банке не подлежат.

17. Установи системи сільсько-господарського кредиту матеріально відповідають за цілість утворених при них довгочасних фондів кредитування сільсько-господарських колективів.

II.

Цю постанову видається на підставі постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 21 вересня 1927 р. «Про заходи до організаційно-господарського зміцнення існуючих колективних господарств і дальшого розвитку колективізації господарств» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 55, арт. 224).

Харків, 18 червня 1929 р.

Голова Ради Народних
Комісарів УСРР **В. Чубар.**

Керівничий Справ Ради Народних
Комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 28 червня
1929 р., № 147.

132. Про зміну арт. 9 постанови «Про мірчук (гарцеву оплату)».

Зважаючи на потребу прискорити провадження справ про накладання стягань за зламання правил про мірчук (гарцеву оплату) і зважаючи на те, що районні виконавчі комітети мають великі можливості щодо нагляду за млинами, розташованими в їхньому районі, Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

Арт. 9 постанови Ради Народних Комісарів УСРР з 7 січня 1929 р. «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Уз. УСРР 1929 р. № 4, арт. 29) ухвалити в такій редакції:

«9. До приватних осіб, що зламали правила цієї постанови і виданих на її розвиток інструкції Народного Комісаріату Торгівлі УСРР, застосовується за постановами Народного Комісаріату Торгівлі УСРР, Народного Комісаріату Торгівлі АМСРР чи округових відділів торгівлі штраф до двох тисяч карбованців або примусові роботи реченцем до трьох місяців.

17. Учреждения системы сельско-хозяйственного кредита несут материальную ответственность за целостность образованных при них долгосрочных фондов кредитования сельско-хозяйственных коллективов.

II.

Настоящее постановление издается на основании постановления ВУЦИК и СНК УССР от 21 сентября 1927 г. «О мерах по организационно-хозяйственному укреплению существующих коллективных хозяйств и дальнейшему развитию коллективизации хозяйств» (С. У. УССР 1927 г. № 55, ст. 224).

Харьков, 18 июня 1929 г.

Председатель Совета Народных
Комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Управляющий Делами Совета Народных
Комиссаров УССР **Я. Касьян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 июня
1929 г., № 147.

132. Об изменении ст. 9 постановления «О гарцевом сборе (мерчуке)».

Имея в виду необходимость ускорения производства дел о наложении взысканий за нарушение правил о гарцевом сборе (мерчуке) и принимая во внимание, что районные исполнительные комитеты имеют большие возможности по наблюдению за мельницами, расположенными в их районе, Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

Изложить ст. 9 постановления Совета Народных Комиссаров УССР от 7 января 1929 г. «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 4, ст. 29) в следующей редакции:

«9. Частные лица, нарушившие правила настоящего постановления и изданных в его развитие инструкций Народного Комиссариата Торговли УССР, подвергаются по постановлениям Народного Комиссариата Торговли УССР, Народного Комиссариата Торговли АМСРР либо окружных отделов торговли штрафу до двух тысяч рублей или принудительным работам на срок до трех месяцев.

Право застосовувати зазначені заходи впливу надається так само районним виконавчим комітетам, з тим, проте, що, в разі потреби вжити заходів впливу у формі штрафу на суму понад 500 крб. або у формі примусових робіт, районний виконавчий комітет подає свою постанову на затвердження до Народнього Комісаріату Торгівлі АМСРР або до округового відділу торгівлі, до кого слід.

Урядові особи за зламання правил цієї постанови і виданих на її розвиток інструкцій відповідають, як за урядові злочини».

Харків, 18 червня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народніх
Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Т. в. об. Керівничого Справ Ради Народніх
Комісарів УСРР **Легкий.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 2 липня
1929 р., № 150.

Право применения указанных мер воздействия предоставляется также районным исполнительным комитетам с тем, однако, что в случае необходимости применить меры воздействия в виде штрафа на сумму свыше 500 рублей либо в виде принудительных работ, районный исполнительный комитет представляет свое постановление на утверждение Народного Комиссариата Торговли АМССР либо окружного отдела торговли, по принадлежности.

Должностные лица, за нарушение правил настоящего постановления и изданных в его развитие инструкций подлежат ответственности, как за должностные преступления».

Харьков, 18 июня 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных
Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Вр. исп. об. Управляющего Делами Со-
вета Народных Комиссаров УССР **Легкий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 2 июля
1929 г., № 150.

ПОСТАНОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИ- КОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

133. Про зміну арт. 33 «Положення про місцеві фінанси УСРР».

Щоб увільнити ветеринарно-лікувальний персонал від роботи щодо брання місцевої оплати за ветеринарно-санітарний огляд худоби і сирих тваринних продуктів, а так само щоб врегулювати брання зазначеної оплати на залізницях, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

1. Артикул 33 «Положення про місцеві фінанси УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 60—62, арт. 238) ухвалити в такій редакції:

«33. Оплату за ветеринарно-санітарний огляд худоби беруть на зарізних пунктах, оглядових площадках, худобопригонних

ПОСТАНОВЛЕНИЯ ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИС- ПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

133. Об изменении ст. 33 «Положения о местных финансах УССР».

В целях освобождения ветеринарно-лечебного персонала от работы по взиманию местного сбора за ветеринарно-санитарный осмотр скота и сырых животных продуктов, а также в целях урегулирования взимания указанного сбора на железных дорогах, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

1. Статью 33 «Положения о местных финансах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 60—62, ст. 238) изложить в следующей редакции:

«33. Сбор за ветеринарно-санитарный осмотр скота взимается на убойных пунктах, смотровых площадках, скотопригонных

пунктах тощо їхні контори, а де таких нема, — порядком, що його встановлює відповідний округовий або районний виконавчий комітет з тим, що до брання цієї оплати ветеринарно-лікувальний персонал не притягається. На залізницях, що обслуговують селища, де нема міської або селищної ради, районного виконавчого комітету або сільської ради, зазначену оплату беруть залізничні агенти.

За роботу щодо брання оплати за ветеринарно-санитарний огляд худоби округові виконавчі комітети можуть встановлювати винагороду розміром, що не перевищує 5% надходження цієї оплати».

2. Увагу до арт. 33 «Положення про місцеві фінанси УСРР» виключити.

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко**.

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 27 червня 1929 р., № 146.

пунктах и т. п. их конторами, а где таких нет, — в порядке, устанавливаемом соответствующим окружным или районным исполнительным комитетом с тем, что во взиманию этого сбора ветеринарно-лечебный персонал не привлекается. На железнодорожных станциях, обслуживающих поселения, в которых нет городского или поселкового совета, районного исполнительного комитета или сельского совета, указанный сбор взимается железнодорожными агентами.

За работу по взиманию сбора за ветеринарно-санитарный осмотр скота окружные исполнительные комитеты могут устанавливать вознаграждение в размере, не превышающем 5% поступления этого сбора».

2. Примечание к ст. 33 «Положения о местных финансах УСРР» исключить.

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УСРР **Сербиченко**.

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 июня 1929 г., № 146.

134. Про передачу промисловій кооперації державних промислових підприємств і устаткування, що звільнюється при перестаткуванні державних промислових підприємств.

Щоб сприяти розвитку промислової кооперації. Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Передати на підставах, зазначених у нижчеподаних артикулах, у власність промислових кооперативних організацій:

134. О передаче промышленной кооперации государственных промышленных предприятий и оборудования, освобождающегося при переоборудовании государственных промышленных предприятий.

В целях содействия развитию промышленной кооперации Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Передать на основаниях, указанных в нижеследующих статьях, в собственность промышленных кооперативных организаций:

1) нефункціонуючі державні промислові підприємства;

2) державні промислові підприємства, що на день оголошення цієї постанови є в орендному користуванні промислових кооперативних організацій;

3) устаткування, що звільнюється (або що має звільнитися) при переустаткуванні державних промислових підприємств, що втратило своє виробниче значення для даного або інших державних промислових підприємств.

Увага 1. Зазначені в цьому артикулі промислові підприємства передається з належними їм будівлями, устаткуванням і реманентом.

Увага 2. Округові виконавчі комітети протягом місяця від дня видання цієї постанови встановлюють переліки нефункціонуючих державних промислових підприємств, що їх можна передавати промисловим кооперативним організаціям порядком цієї постанови.

2. Промисловим кооперативним організаціям зазначені в арт. 1 промислові підприємства й устаткування передається на таких умовах:

1) підприємства й устаткування, що зужиткованість їх становить понад 50% їхньої оціночної вартості за останньою переінвентаризацією, зробленою перед виданням цієї постанови, а так само підприємства й устаткування, що на відновлення їх промислові кооперативні організації витратили або за договором оренди повинні витратити не менш 50% їхньої оціночної вартості, передається безплатно;

2) інші підприємства й устаткування передається за плату, з тим, що передаване майно оцінюється за оціночною вартістю їх за останньої переінвентаризації із знижкою не менше, як 45%, з виключенням із зазначеної вартості неамортизованих на день передачі капітальних вкладень промислових кооперативних організацій у відповідні підприємства.

Увага. Зазначене в арт. 1 устаткування передається промисловим коопера-

1) бездействующие государственные промышленные предприятия;

2) государственные промышленные предприятия, которые ко дню опубликования настоящего постановления находятся в арендном пользовании промышленных кооперативных организаций;

3) оборудование, освобождающееся (или предполагаемое к освобождению) при переоборудовании государственных промышленных предприятий и утратившее свое производственное значение для данного или иных государственных промышленных предприятий.

Примечание 1. Указанные в настоящей статье промышленные предприятия передаются с принадлежащими им строениями, оборудованием и инвентарем.

Примечание 2. Окружные исполнительные комитеты в месячный срок со дня издания настоящего постановления устанавливают перечни бездействующих государственных промышленных предприятий, могущих быть переданными промышленным кооперативным организациям в порядке настоящего постановления.

2. Передача промышленным кооперативным организациям указанных в ст. 1 промышленных предприятий и оборудования производится на следующих условиях:

1) предприятия и оборудование, изношенность которых составляет больше 50% их оценочной стоимости по последней переинвентаризации, произведенной перед изданием настоящего постановления, а также предприятия и оборудование, на восстановление которых промышленные кооперативные организации затратили или по договору аренды должны будут затратить не менее 50% их оценочной стоимости, передаются безвозмездно;

2) прочие предприятия и оборудование передаются за плату, причем оценка передаваемого имущества производится по оценочной стоимости их по последней переинвентаризации со скидкой не менее чем на 45% и с исключением из указанной стоимости неамортизированных ко дню передачи капитальных вложений промышленных кооперативных организаций в соответствующие предприятия.

Примечание. Указанное в ст. 1 оборудование передается промышленным

тивним організаціям відповідно до директив, що їх видає Вища Рада Народнього Господарства УРСР.

3. Передаючи промисловим кооперативним організаціям підприємства за плату, вартість цих підприємств записується як довгороченцеву безвідсоткову позику реченцем від 10 до 20 років, а вартість передаваного устаткування—як таку саму позику реченцем від 5 до 10 років.

4. Промислові кооперативні організації, що одержали промислові підприємства або устаткування порядком цієї постанови, повинні продовжувати або знову організувати експлуатацію підприємства чи устаткування власними коштами або через передачу в оренду іншим промисловим кооперативним організаціям для тієї самої мети.

У в а г а. Промисловим кооперативним організаціям надається право, за відповідальністю й вказівками вищого промислового кооперативного об'єднання, використати устаткування надто зужиткованих підприємств для раціоналізації, відбудови або розширення інших функціонуючих підприємств системи промислової кооперації.

5. Перевласнювати або заставляти підприємства, передані промисловим кооперативним організаціям порядком цієї постанови, приватним особам допускається тільки з дозволу відповідного округового виконавчого комітету.

6. У разі ліквідації промислової кооперативної організації, що одержала підприємство або устаткування за плату, невиплачену суму повинна виплатити та кооперативна організація, до якої перейшло у власність дане підприємство або устаткування.

7. Заяви про передачу промисловим кооперативним організаціям підприємств, порядком цієї постанови подають заінтересовані кооперативні організації до відповідних округових виконавчих комітетів протягом трьох місяців від дня оголошення цієї постанови. Заяви ці розглядають особливі комісії, утворені при округових виконавчих комітетах, під головуванням завідача округового фінансового відділу у складі представників по одному від округового відділу місцевої промисловості (округового

кооперативним організаціям в соответствии с директивами, издаваемыми Высшим Советом Народного Хозяйства УССР.

3. При передаче промисловим кооперативним організаціям підприємств за плату, стоимость этих предприятий записывается в виде долгосрочной беспроцентной ссуды сроком от 10 до 20 лет, а стоимость передаваемого оборудования—в виде такой же ссуды сроком от 5 до 10 лет.

4. Промысловые кооперативные организации, получившие промышленные предприятия или оборудование в порядке настоящего постановления, обязаны продолжать или вновь организовать эксплуатацию предприятия или оборудования собственными средствами или путем передачи в аренду иным промышленным кооперативным организациям для тех же целей.

П р и м е ч а н и е. Промысловым кооперативным организациям предоставляется право, за ответственностью и указаниями вышестоящего промышленного кооперативного объединения, использовать оборудование сильно изношенных предприятий для рационализации, восстановления или расширения иных действующих предприятий системы промышленной кооперации.

5. Отчуждение или залог предприятий, переданных промышленным кооперативным организациям в порядке настоящего постановления, частным лицам допускается лишь с разрешения соответствующего окружного исполнительного комитета.

6. В случае ликвидации промышленной кооперативной организации, получившей предприятие или оборудование за плату, невыплаченную сумму должна выплатить та кооперативная организация, к которой перешло в собственность данное предприятие или оборудование.

7. Заявления о передаче промышленным кооперативным организациям предприятий в порядке настоящего постановления подаются заинтересованными кооперативными организациями соответствующим окружным исполнительным комитетам в течение трехмесячного срока со дня опубликования настоящего постановления. Заявления эти рассматриваются особыми комиссиями, образуемыми при окружных исполнительных комитетах, под председательством заведывающего окружным финансовым отде-

відділу місцевого господарства) і від відповідної спілки промислових кооперативів.

8. Зазначені в арт. 7 комісії повинні розглянути заяви про передачу підприємств найпізніше протягом місяця від дня надходження заяви, а про передачу нефункціонуючих підприємств промисловости будівельних матеріалів—найпізніше протягом двох тижнів від дня надходження заяви. Постанови комісії набувають сили по тому, як їх затвердить відповідний округовий виконавчий комітет. Округовий виконавчий комітет повинний розглянути постанову комісії найпізніше протягом місяця від дня як розв'яже справу комісія.

Увага. Промислові підприємства, що увходять до складу трестів, можна передавати промисловим кооперативним організаціям тільки за згодою того округового виконавчого комітету або народного комісаріату, що у віданні його є трест.

9. Постанову округового виконавчого комітету про відмову передати підприємство промисловій кооперативній організації можна оскаржити протягом місяця від дня видання такої постанови до Вищої Ради Народнього Господарства УСРР.

Скарги до Вищої Ради Народнього Господарства УСРР можна подавати так само й на постанови округових виконавчих комітетів у частині про умови передачі підприємств. Постанови Вищої Ради Народнього Господарства УСРР є остаточні й дальшому оскарженню не підлягають.

10. Вища Рада Народнього Господарства УСРР, порозумівшись з Вукопромкредитспілкою, протягом двох тижнів має видати інструкцію про прикладення цієї постанови.

11. Округовим виконавчим комітетам надається право на підставі своїх постанов передавати у власність як промисловим кооперативним організаціям, як і кооперативним організаціям інших видів, державні під-

лом в составе представителей по одному от окружного отдела местной промышленности (окружного отдела местного хозяйства) и от соответствующего союза промышленных кооперативов.

8. Указанные в ст. 7 комиссии должны рассмотреть заявления о передаче предприятий не позднее месячного срока со дня поступления заявления, а о передаче бездействующих предприятий промышленно-строительных материалов — не позднее двухнедельного срока со дня поступления заявления. Постановления комиссии вступают в силу по утверждении их соответствующим окружным исполнительным комитетом. Окружной исполнительный комитет обязан рассмотреть постановление комиссии не позднее месячного срока со дня разрешения дела комиссией.

Примечание. Промышленные предприятия, входящие в состав трестов, могут передаваться промышленным кооперативным организациям лишь с согласия того окружного исполнительного комитета или народного комиссариата, в ведении которого находится трест.

9. Постановление окружного исполнительного комитета об отказе в передаче предприятия промышленной кооперативной организации может быть обжаловано в месячный срок со дня издания такого постановления в Высший Совет Народного Хозяйства УССР.

Жалобы в Высший Совет Народного Хозяйства УССР могут подаваться также и на постановления окружных исполнительных комитетов в части, касающейся условий передачи предприятий. Постановления Высшего Совета Народного Хозяйства УССР являются окончательными и дальнейшему обжалованию не подлежат.

10. Высшему Совету Народного Хозяйства УССР по соглашению с Вукопромкредитсоюзом в двухнедельный срок издать инструкцию по применению настоящего постановления.

11. Окружным исполнительным комитетам предоставляется право своими постановлениями передавать в собственность как промышленных кооперативных организаций, так и кооперативных организаций других видов, находящиеся в их ведении государственные промышленные предприя-

приємства, що є в їхньому віданні, не передбачені цією постановою.

II.

12. Цю постанову видається на підставі арт. арт. 23 і 24 постанови РНБ Союзу РСР з 21 травня 1928 р. «Про кустарно-ремісничу промисловість і промислову кооперацію» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 30, арт. 267 і 1929 р. № 5, арт. 49).

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Дудник.**

Секретарь Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 3 липня 1929 р. № 151.

135. Про зміну та доповнення «Положення про місцеві фінанси УСРР».

Щоб збільшити прибутки місцевих бюджетів від місцевих податків, а так само щоб погодити «Положення про місцеві фінанси УСРР» із змінами, поробленими в законодавстві Союзу РСР про державний промисловий податок, Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили поробити в «Положенні про місцеві фінанси УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 74—76, арт. 463 і 1927 р. № 60—62, арт. 238) такі зміни й доповнення:

1. Пункт «л» арт. 11, арт. арт. 16, 17, 21, 26, 42, 57 і 58 «Положення про місцеві фінанси УСРР» ухвалити в такій редакції:

«л» податок з собак (арт. 82^б).

«16. Разову оплату (п. «б» арт. 11) береться в міських і сільських селищах з осіб, що торгують без реєстраційних посвідок на ринках (базарах), майданах та інших відведених під торгівлю місцях:

тия, не предусмотренные настоящим постановлением.

II.

12. Настоящее постановление издается на основании ст. ст. 23 и 24 постановления СНБ Союза ССР от 21 мая 1928 г. «О кустарно-ремесленной промышленности и промысловой кооперации» (С. З. СССР 1928 г. № 30, ст. 267 и 1929 г. № 5, ст. 49).

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УСРР **Дудник.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 3 июля 1929 г. № 151.

135. Об изменении и дополнении «Положения о местных финансах УССР».

В целях увеличения доходов местных бюджетов от местных налогов, а также для согласования «Положения о местных финансах УССР» с изменениями, внесенными в законодательство Союза ССР о государственном промысловом налоге, Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили внести в «Положение о местных финансах УССР» (С. У. УССР 1926 г. № 74—76, ст. 463 и 1927 г. № 60—62, ст. 238) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Пункт «л» ст. 11, ст. ст. 16, 17, 21, 26, 42, 57 и 58 «Положения о местных финансах УССР» изложить в следующей редакции:

«л» налог на собак (ст. 82^б).

«16. Разовый сбор (п. «б» ст. 11) взимается в городских и сельских поселениях с лиц, торгующих без регистрационных удостоверений на рынках (базарах), площадях и других отведенных под торговлю местах:

а) з осіб, що торгують у рознос (з ручних лотків і кошиків, з посуду, з рук або з землі);

б) з осіб, що торгують у розвоз (з возів, возиків тощо);

в) з осіб, що пригоняють на ринок худобу продавати.

Увага. Оподатковувати на підставі п. «в» цього артикулу треба: велику рогатизну (бугаї, воли, корови, буйволи), тяглову худобу (коні, осли, ослюки, лошаки, верблюди), дрібну худобу (вівці, кози, свині).

«17. Розмір разової оплати не повинен перевищувати на день: для розносної торгівлі 0,5%, а для розвозної торгівлі та продажу худоби, що пригоняється на ринок—0,75% від встановленої для даної місцевості сталого річного розміру промислового податку, що ним оподатковується особові промисли 2-го розряду.

Увага. Для міст Харкова, Київ, Одеси та Дніпропетровська розмір разової оплати можна збільшувати до 2% встановленої для цих міст сталого річного розміру промислового податку, що ним оподатковується особові промисли 2-го розряду».

«21. Разову оплату, справлену на підставі арт. 16 цього Положення з осіб, що повинні вибрати реєстраційні посвідки на право торгувати, але не вибрали їх,—не повертається; за цього уплата разової оплати не увільняє від вибрання реєстраційної посвідки і від заплати штрафу за невибрання її на підставі Устави про державний промисловий податок».

«26. Податкові з худоби (п. «г» арт. 11) підлягає утримувану в межах міських селищ велика рогатизна старша за три роки, не оподатковувана податком з транспортних засобів (додаток 1-й)».

«42. Оплату з відвідувачів підприємств для споживання на місці страв і напоїв та з осіб, що мешкають у гостиницях, мебльованих кімнатах тощо (п. «ж» арт. 11), береться:

а) в підприємствах для споживання на місці страв і напоїв, крім вина, горілки та горілчанних виробів, коли ці підприємства обслуговують більш як три особи;

а) с лиц, торгующих в разнос (с ручных лотков и корзин, с посуды или с рук, или с земли);

б) с лиц, торгующих в развоз (с возов, тележек и т. п.);

в) с лиц, пригоняющих на рынок скот для продажи.

Примечание. Обложению на основании п. «в» настоящей статьи подлежат: крупный рогатый скот (быки, воли, коровы, буйволы), животные, служащие для перевозки (лошади, ослы, мулы, лошаки, верблюды), мелкий скот (овцы, козы, свиньи).

«17. Размер разового сбора не должен превышать в день для разносной торговли 0,5%, а для развозной торговли и продажи скота, пригоняемого на рынок—0,75% от установленной для данной местности твердой годовой ставки промислового налога, коим облагаются личные промыслы 2-го разряда.

Примечание. Для городов Харькова, Киева, Одессы и Днепропетровска размер разового сбора может быть увеличен до 2% установленной для этих городов твердой годовой ставки промислового налога, коим облагаются личные промыслы 2-го разряда».

«21. Разовый сбор, взятый на основании ст. 16 настоящего Положения с лиц, обязанных выбрать регистрационные удостоверения на право торговли, но не выбравших таковых,—возврату не подлежит, причем уплата разового сбора не освобождает от выборки регистрационного удостоверения и от уплаты штрафа за невыборку его на основании Положения о государственном промысловом налоге».

«26. Налог со скота (п. «г» ст. 11) подлежит содержанию в пределах городских поселений крупный рогатый скот старше трех лет, не облагаемый налогом с транспортных средств (приложение 1)».

«42. Сбор с посетителей предприятий для потребления на месте кушаний и напитков, а равно с лиц, проживающих в гостиницах, мебльованных комнатах и т. п. (п. «ж» ст. 11), взимается:

а) в предприятиях для потребления на месте кушаний и напитков, кроме вина, водки и водочных изделий, если эти предприятия обслуживаются более чем тремя лицами;

б) у всіх підприємствах, де відпускається для споживання на місці вино, горілку та горілчані вироби; незалежно від числа осіб, що обслуговують ці підприємства;

в) у всіх гостиницях та мебльованих кімнатах.

У в а г а. Передбачені в цьому артикулі підприємства в місцевостях, де заведено цю оплату, повинні, розраховуючись з відвідувачами їх, видавати рахунки. Порядок видачі рахунків установлюють округові фінансові відділи».

«57. Податкові з плакатів, афіш, реклам і об'яв у пресі підлягають такі плакати, афіші, реклами і об'яви приватних осіб і підприємств:

а) короткочасні плакати, афіші й реклами, що їх роздається на вулицях або виставляється чи розліплюється на особливо відведених місцях, вітринах, стінах тощо на реченець найбільш 15 днів;

б) постійні плакати, афіші й реклами, в тому числі й світлові, що їх виставляється або розліплюється у вагонах, театрах, гостиницях, на залізницях, пароплавах, у поштових та всіляких інших громадських місцях і установах на реченець понад 15 днів, а так само різні рекламні вивіски;

в) об'яви, уміщені в усіляких друкованих виданнях (газетах, журналах, довідниках, календарях, книжках тощо)».

«58. Від податку з плакатів, афіш, реклам і об'яв приватних осіб та підприємств звільнюються:

а) об'яви, що не мають комерційного характеру і не мають на меті добувати матеріальної користі;

б) об'яви про пропонування та попит найманої праці;

в) об'яви, уміщені обов'язковим порядком на підставі чинних законів, коли ці об'яви уміщено в тих органах друку, що передбачені для цього законом, і при тому тільки в розмірах і за формою, установлені від Народнього Комісаріату Фінансів за порозумінням із належним урядництвом».

2. Арт. арт. 63, 64, 65 і 66 «Положення про місцеві фінанси УСРР» скасувати.

б) во всех предприятиях, в которых производится отпуск для потребления на месте вина, водки и водочных изделий, независимо от числа лиц, обслуживающих эти предприятия;

в) во всех гостиницах и меблированных комнатах.

П р и м е ч а н и е. Предусмотренные настоящей статьей предприятия в местностях, где введен этот сбор, обязаны при расчетах с посетителями их выдавать счета. Порядок выдачи счетов устанавливается окружными финансовыми отделами».

«57. Налог с плакатов, афиш, реклам и объявлений в печати подлежат следующие плакаты, афиши, рекламы и объявления частных лиц и предприятий:

а) краткосрочные плакаты, афиши и рекламы, раздаваемые на улицах или выставляемые либо расклеиваемые на особо отведенных местах, витринах, стенах и т. п. на срок не более 15 дней;

б) постоянные плакаты, афиши и рекламы, в том числе и световые, выставляемые или расклеиваемые в вагонах, театрах, гостиницах, на железных дорогах, пароходах, в почтовых и всякого рода других общественных местах и учреждениях на срок свыше 15 дней, а также различные рекламные вывески;

в) объявления, помещаемые во всякого рода печатных изданиях (газетах, журналах, справочниках, календарях, книгах и т. п.)».

«58. От налога с плакатов, афиш, реклам и объявлений частных лиц и предприятий освобождаются:

а) объявления, не носящие коммерческого характера и не преследующие цели извлечения материальной выгоды;

б) объявления о предложении и спросе наемного труда;

в) объявления, помещаемые в обязательном порядке на основании действующих законов, если эти объявления помещены в тех органах печати, которые предусмотрены для этого законом, и при том лишь в размерах и по форме, установленных Народным Комиссариатом Финансов по соглашению с подлежащим ведомством».

2. Ст. ст. 63, 64, 65 и 66 «Положения о местных финансах УСРР» отменить.

3. Додати до «Положення про місцеві фінанси УСРР» арт. 82^а в такій редакції:

«82^а. Податок з собак (п. «л» арт. 11) встановлюється в такому розмірі: у великих містах, що список їх ватверджує Рада Народніх Комісарів УСРР,—не вище як 4 крб. з кожного собаки на рік; в інших містах—не вище як 2 крб. Податок з собак, що належать робітникам і службовцям, зменшується на 50%. Члени Всеукраїнської спілки мисливців і рибалок виплачують цей податок розміром не вищим за 1 карбованець на рік з кожного собаки.

У в а г а. Від податку з собак звільнюється дворові сторожеві собаки, а так само розшукові собаки міліції й військові собаки».

4. Додаток 1 до «Положення про місцеві фінанси УСРР» ухвалити в такій редакції:

Додаток 1.

Найвищі розміри:

Найменування місцевих податків та оплат.	Для великих міст, списки яких встан. від РНК УСРР	Для інших місцевостей
--	---	-----------------------

А. Податок з транспортних засобів:

1. З кожного коня:		
а) у містах і селищах, де утворено селищні ради, за півріччя	60 крб. — к.	30 крб. — к.
б) поза зазначеними селищами, за півріччя	— —	25 крб. — к.

У в а г а. Розміри податку з тяглових коней, а так само легкових коней державн. установ, що є на державн. або місц. бюджеті, не повинні перевищувати половини розміру, встановленого в цьому пункті.

2. З кожної сили саморушного екіпажу або моторового

3. Дополнить «Положение о местных финансах УССР» статьей 82^а в следующей редакции:

«82^а. Налог на собак (п. «л» ст. 11) устанавливается в таком размере: в больших городах, список которых утвержден Советом Народных Комиссаров УССР,—не свыше 4 руб. с каждой собаки в год; в остальных городах—не свыше 2 руб. Налог на собак, принадлежащих рабочим и служащим, понижается на 50%. Члены Всеукраинского союза охотников и рыболовов уплачивают этот налог в размере не свыше 1 рубля в год с каждой собаки.

Примечание. От налога на собак освобождаются дворовые, сторожевые собаки, а также розыскные собаки милиции и военные собаки».

4. Приложение 1 к «Положению о местных финансах УССР» изложить в следующей редакции:

Приложение 1.

Высшие ставки,

Наименование местных налогов и сборов	Для крупных городов, списки которых установлены СНК УССР:	Для остальных местностей
---------------------------------------	---	--------------------------

А. Налог с транспортных средств:

1. С каждой лошади:		
а) в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы, в полугодие	60 руб. — к.	30 руб. — к.
б) вне указанных поселений, в полугодие	— —	25 руб. — к.

Примечание. Ставки налога с рабочих лошадей, а также с легковых лошадей государственных учреждений, состоящих на государственном или местном бюджете, не должны превышать половины ставки, установленной в настоящ. пункте.

2. С каждой силы самодвижущегося экипажа или мотор»

судна, призначен. для перевозу пасажирів, за півріччя

8 крб. — к. 4 крб. — к.

3. З кожної сили ваговоза або мотоцикла, за півріччя

2 крб. — к. 1 крб. — к.

4. З кожного велосипеда за півріч.

— 50 к. — 25 к.

5. З кожного коня або іншої тварини, що працює у візництві, за півріччя:

а) у містах і в селищах, де утворено селищні ради

30 крб. — к. 15 крб. — к.

б) позаазначеними селищами (коли цього прибутку не ураховано під час оподаткування єдиним сільсько-господарським податком)

— 5 крб. — к.

6. З кожного човна або ялика для перевозу людей за сезон:

а) у містах і селищах, де утворено селищні ради

20 крб. — к. 10 крб. — к.

б) поза зазнач. селищами . . . .

— 5 крб. — к.

7. З кожного парому або судна під вітрилами, за сезон:

а) у містах і в селищах, де утворено селищні ради

50 крб. — к. 25 крб. — к.

б) поза зазнач. селящами . . . .

— 10 крб. — к.

8. З кожного вантажного човна за сезон:

а) у містах і в селищах, де утворено селищні ради

30 крб. — к. 15 крб. — к.

б) поза зазнач. селищами . . . .

— 5 крб. — к.

Увага. Використовувані виключно для спорту саморушні екіпажі, моторові судна, мотоцикли, човни й ялики увільнюються від податку з транспортних засобів.

ного судна, призначеного для перевозки пасажирів, в полугоді . . . .

8 руб. — к. 4 руб. — к.

3. С кожної сили грузовоза або мотоцикла в полугоді

2 руб. — к. 1 руб. — к.

4. С кожного велосипеда в полугод.

— 50 к. — 25 к.

5. С кожної працюючої в извозе лошади или иного животного, в полугоді:

а) в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы . . .

30 руб. — к. 15 руб. — к.

б) вне указанных поселений (если этот доход не учтен при обложении единым сельско-хозяйственным налогом)

— — 5 руб. — к.

6. С каждой лодки или ялика для перевозки людей в сезон:

а) в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы . . . .

20 руб. — к. 10 руб. — к.

б) вне указанных поселений . . .

— 5 руб. — к.

7. С каждого парома или парусного судна за сезон:

а) в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы . . . .

50 руб. — к. 25 руб. — к.

б) вне указанных поселений . . . .

— 10 руб. — к.

8. С каждой грузовой лодки в сезон:

а) в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы . . . .

30 руб. — к. 15 руб. — к.

б) вне указанных поселений . . .

— 5 руб. — к.

Примечание. Используются исключительно для спортивных целей самодвижущиеся экипажи, моторные судна, мотоциклы, лодки и ялики освобождаются от налога с транспортных средств.

Б. Податок з худоби в містах і селищах, де утворено селищні ради.

3 голови великої худоби за півріччя . . . . . 8 крб. — к. 4 крб. — к.

В. Оплата з осіб, що приїждять до цілющих місцевостей,

3 кожної особи за сезон . . . . . 10 крб. — к. 10 крб. — к.

У в а г а. Якщо до цілющої місцевості приїде родина в складі більш двох осіб, розмір оплати для кожного члена даної родини, починаючи з третього, вираховується в розмірі 50% розміру, встановленого для осіб даної категорії.

Г. Податок з плакатів, афіш і реклам приватних осіб та підприємств у містах і в селищах, де утворено селищні ради.

1. З короткочасних плакатів і афіш за кожні 20 кв. сантиметрів плакату або афіш з кожної повної або неповної тисячі примірників . . . . . — крб. 4 к. — крб. 2 к.

2. З постійних реклам, в тому числі й світлових, за кожні 0,5 кв. метр. реклами в місяць . . . . . 2 крб. — к. 1 крб. — к.

3. З вивісок рекламного характеру за кожний кв. метр в місяць . . . . . 2 крб. — к. 1 крб. — к.

Б. Налог со скота в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы.

С головы крупного скота за полугодие . . . . . 8 руб. — к. 4 руб. — к.

В. Сбор с лиц, приезжающих в лечебные местности.

С каждого лица в сезон . . . . . 10 руб. — к. 10 руб. — к.

П р и м е ч а н и е. В случае приезда в лечебные местности семьи в составе более двух лиц, ставка сбора с каждого члена данной семьи, начиная с третьего, исчисляется в размере 50% ставки, установленной для лиц данной категории.

Г. Налог с плакатов, афиш и реклам частных лиц и предприятий в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы.

1. С краткосрочных плакатов и афиш за каждые 20 кв. сант. плаката или афиш с каждой полной или неполной тысячи экземпляров . . . . . — руб. 4 к. — руб. 2 к.

2. С постоянных реклам, в том числе и световых, за каждые 0,5 кв. метра рекламы в месяц . . . . . 2 руб. — к. 1 руб. — к.

3. С вывесок рекламного характера за каждый кв. метр в месяц . . . . . 2 руб. — к. 1 руб. — к.

Д. Прописка в містах і в селищах, де утворено селищні ради.

З кожної прописки:

1. З робітників і службовців та з селян . . . . . — крб. 20 к. — крб. 10 к.

2. З кустарів та осіб вільн. профес. — крб. 60 к. — крб. 30 к.

3. З інших осіб 2 крб. — к. 1 крб. — к.

Е. Оплата з заяв про зміну прізвищ та імення . . . . . 20 крб. — 10 крб. — к.

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народних Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 4 липня 1929 р. № 152

Д. Прописочный сбор в городах и в поселениях, где образованы поселковые советы.

С каждой прописки:

1. С рабочих и служащих и скрестьян . . . . . — руб. 20 к. — руб. 10 к.

2. С кустарей и лиц свободных профессий . . . . . — руб. 60 к. — руб. 30 к.

3. С прочих лиц 2 руб. — к. 1 руб. — к.

Е. Сбор с заявлений о перемене фамилий и имен . 20 руб. — к. 10 руб. — к.

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 июля 1929 г. № 152

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦВО НКЮ УСРР

ХАРКІВ, вул. Артема, 31.

КРАМНИЦІ: ХАРКІВ, вул. 1-го Травня, 8. КИЇВ, вул. Воровського, 17.
ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ, Проспект Карла Маркса, ріг. Лен., 18. ОДЕСА,
вул. Ласаля, 12.

ПРЕДСТАВНИЦТВА: в усіх окружних містах України (при окрсудах);
у РСФРР—Юридичне Видавництво НКЮ РСФРР, Москва, Кузнецкий
міст, 13. „Рабочий Суд“, Ленінград, просп. 25 Октября, 72.

Г. ЖЕЛЕЗНОГОРСЬКИЙ

РОДИННО-ПОДРУЖНЄ ПРАВО

В популярному викладі

Ціна 1 крб. 65 коп.

С. АЛФИЕВСКИЙ

ДЕЛОВЫЕ БУМАГИ

ОБРАЗЦЫ И ФОРМЫ

Практическое руководство для составления договоров, обязательств, исковых и других заявлений по гражданским делам, жалоб и заявлений по уголовным делам, кассационных жалоб, деловых бумаг по семейным, брачным, опекунам, жилищным, торговым, налоговым и др. делам.

Под редакцией проф. Н. Г. Вавина

Издание второе

Цена 4 руб. 60 коп., в переплете 5 руб., в коленкором переплете тисненном золотом 5 руб. 50 коп.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 17 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 8 СЕРПНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету й Ради Народних Комісарів УСРР

(19—25 червня 1929 р.)

136. Про зміну й доповнення Цивільного кодексу УСРР.
137. Про зміну й доповнення Кримінального кодексу УСРР.
138. Про зміну й доповнення постанови „Про обов'язки Народного комісаріату праці УСРР за здійснення політики в царині будівництва робітничих жител”.
139. Про зміну й доповнення постанови „Про самообкладення людности на задоволення II громадських потреб”.
140. Про зміну постанови „Про спеціальні капітали житлового фонду”.
141. Про товариські суди й єднальні камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ.
142. Про затвердження Устави про Народний комісаріат праці УСРР.
143. Про відкриття денних робітничих факультетів.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров УССР

(19—25 июня 1929 г.)

136. Об изменении и дополнении Гражданского кодекса УССР.
137. Об изменении и дополнении Уголовного кодекса УССР.
138. Об изменении и дополнении постановления „Об обязанностях Народного комиссариата труда УССР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ”.
139. Об изменении и дополнении постановления „О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд”.
140. Об изменении постановления „О специальных капиталах жилищного фонда”.
141. О товарищеских судах и примирительных камерах для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел.
142. Об утверждении Положения о Народном комиссариате труда УССР.
143. Об открытии дневных рабочих факультетов.

ПОСТАНОВИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

136. Про зміну і доповнення Цивільного кодексу УСРР.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народних Комісарів УСРР постановили поробити в Цивільному кодексі УСРР (Зб. зак. УСРР 1922 р. № 55, арт. 780) такі зміни:

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР

Інв. 6650911

ПОСТАНОВЛЕНИЯ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

136. Об изменении и дополнении Гражданского кодекса УССР.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили внести в Гражданский кодекс УССР (С. Зак. УССР 1922 г., № 55, ст. 780) нижеследующие изменения:

I.

1. Артикули 324 і 337 ухвалити в такій редакції:

«324. Акційне товариство вважається за державне, коли в його статуті передбачено: а) що всі акції товариства повинні належати виключно державним установам чи підприємствам або б) що державним установам чи підприємствам повинно належати найменш $\frac{2}{3}$ всіх акцій товариства, а решта акцій може належати мішаним акційним товариствам.

Акційне товариство вважається за мішане, коли в його статуті передбачено, що державним установам чи підприємствам повинна належати: а) або частина акцій товариства, що становить найменш половину його статутного капіталу, — крім випадку, передбаченого літ. «б» першої частини цього артикулу; б) або право на найменш половину посад у виборних органах товариства; в) або право на одержання найменш половини дивиденду з операцій товариства.

337. Статути тих акційних товариств, крім зазначених в арт. 336, що в них за постановою Уряду або за порозумінням фундаторів найменш 50% акцій повинно належати державним установам Союзу РСР або підприємствам чи організаціям, статути яких мають затверджувати органи Союзу РСР, затверджують:

1) статути промислових акційних товариств — Вища рада народного господарства Союзу РСР;

2) статути кредитових акційних товариств — Народний комісаріят фінансів Союзу РСР;

3) статути інших, зазначених у цьому артикулі, акційних товариств, — Народний комісаріят зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР.

Статути кредитових та будівельних акційних товариств, що район діяльності їх виходить за межі УСРР, затверджує Народний Комісаріят фінансів та Вища рада народного господарства Союзу РСР, кому це належить.

I.

1. Стаття 324 и 337 изложить в следующей редакции:

«324. Акционерное общество признается государственным, если его уставом предусмотрено: а) что все акции общества должны принадлежать исключительно государственным учреждениям или предприятиям, либо б) что государственным учреждениям или предприятиям должно принадлежать не менее $\frac{2}{3}$ всех акций общества, а остальные акции могут принадлежать смешанным акционерным обществам.

Акционерное общество признается смешанным, если его уставом предусмотрено, что государственным учреждениям или предприятиям должны принадлежать: а) либо часть акций общества, составляющая не менее половины его уставного капитала, — кроме случая, предусмотренного лит. «б» первой части настоящей статьи; б) либо право на замещение не менее половины мест в выборных органах общества; в) либо право на получение не менее половины дивиденда по операциям общества.

337. Уставы тех акционерных обществ, кроме указанных в ст. 336, в которых, согласно постановления Правительства или соглашения учредителей не менее 50% акций должно принадлежать государственным учреждениям Союза ССР или предприятиям или организациям, уставы которых подлежат утверждению органов Союза ССР, утверждаются:

1) уставы промышленных акционерных обществ — Высшим советом народного хозяйства Союза ССР;

2) уставы кредитных акционерных обществ — Народным комиссариатом финансов Союза ССР;

3) уставы прочих, указанных в настоящей статье, акционерных обществ, — Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР.

Уставы кредитных и строительных акционерных обществ, район деятельности которых выходит за пределы УССР, подлежат утверждению Народного комиссариата финансов и Высшего совета народного хозяйства Союза ССР, по принадлежности.

Дозвіл на заснування акційних товариств без участі державного і кооперативного капіталу з районом діяльності, що виходить за межі УСРР, які ставлять за мету своєї діяльності будувати будинки, передбачені арт. 1 постанови Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 17 квітня 1928 року «Про заходи заохочення будівництва осель коштом приватного капіталу» (Зб. зак. СРСР 1928 р. № 26, арт. 231), дає Вища рада народного господарства Союзу РСР, одночасно затверджуючи встановленим порядком їхні статuti.

У вага. Вища рада народного господарства Союзу РСР і Народний комісаріат зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР затверджують статuti в частині щодо капіталів товариства, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів Союзу РСР».

2. Додати артикулу 366^а увагу в такій редакції:

«У вага. На державні промислові акційні товариства відповідно поширюється артикули 23—35 «устави про державні промислові трести УСРР».

II

Цю постанову видано на зміну та доповнення розділу 5 поділу X Цивільного кодексу УСРР у редакції постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 9 травня 1928 р. «Про зміну законодавства УСРР у зв'язку з наданням чинності постанові Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 17 серпня 1927 р. «Устава про акційні товариства» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 12, арт. 111) та відповідно до постанови РНК Союзу РСР з 3 червня 1928 р. «Про зміни в законодавстві Союзу РСР, що впливають з постанови Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 17 квітня 1928 р. «Про заходи заохочення житлового будівництва за рахунок приватного капіталу» (Зб. зак. СРСР 1928 р. № 42, арт. 380) і відповідно до постанов ЦВК і РНК Союзу РСР з 6 березня 1929 р. «Про доповнення уставу про акційні товариства» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 20, арт. 172) і з 13 березня 1929 р. «Про зміну арт. 3 Уста-

Разрешение на учреждение акционерных обществ без участия государственного и кооперативного капитала с районом деятельности, выходящим за пределы УССР, ставящих целью своей деятельности строительство домов, предусмотренных ст. 1 постановления Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 17 апреля 1928 года «О мерах поощрения строительства жилищ за счет частного капитала» (С. З. СССР 1928 г. № 26, ст. 231), дается Высшим советом народного хозяйства Союза ССР, одновременно с утверждением в установленном порядке их уставов.

Примечание. Утверждение уставов Высшим советом народного хозяйства Союза ССР и Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР производится в части, касающейся капиталов общества, по соглашению с Народным комиссариатом финансов Союза ССР».

2. Дополнить ст. 366^а примечанием в следующей редакции:

«Примечание. На государственные промышленные акционерные общества соответственно распространяются ст. ст. 23—35 «положения о государственных промышленных трестах УССР».

II

Настоящее постановление издано во изменение и дополнение главы 5 раздела X Гражданского кодекса УССР в редакции постановления ВУЦИК и СНК УССР от 9 мая 1928 г. «Об изменении законодательства УССР в связи с введением в действие постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 17 августа 1927 года «Положение об акционерных обществах» (Зб. Зак. УСРР 1928 г., № 12, ст. 111) и в соответствии с постановлением СНК Союза ССР от 3 июня 1928 г. «Об изменениях в законодательстве Союза ССР, вытекающих из постановления Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 17 апреля 1928 г. «О мерах поощрения строительства жилищ за счет частного капитала» (С. з. СССР 1928 г. № 42, ст. 380) и с постановлениями ЦИК и СНК Союза ССР от 6 марта 1929 г., «О допоз-

ви про акційні товариства» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 20, арт. 173).

Харків, 16 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Дудник.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 5 липня 1929 р., № 153.

нению положения об акционерных обществах» (С. з. СССР 1929 г. № 20, ст. 172) и от 13 марта 1929 г. «Об изменении ст. 3 Положения об акционерных обществах» (С. з. СССР 1929 г. № 20, ст. 173)

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Дудник.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 5 июля 1929 г., № 153.

137. Про зміну і доповнення Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Артикули 17 і 18 Кримінального кодексу УСРР (Зб. уз. УСРР 1927 р. № 26—27, арт. 132) ухвалити в такій редакції:

«17. За готування до злочину вважається пошукування, здобування або приладнання знарядів та засобів і створення умовин до вчинення злочину.

18. За замах на будь-який злочин, а так само за готування до злочину застосовується ті самі заходи соціальної оборони, як і за вчинений злочин, з тим, що суд обирає конкретний захід соціальної оборони, залежно від ступеня небезпеки особи, що вчинила замах на злочин або готувалася до злочину, від ступеня здійснення злочинного наміру, а так само від причин, з яких злочина не dokonano.

За випадків, коли злочина не dokonano з власної волі особи, що замірялася вчинити цей злочин, суд встановлює захід соціальної оборони відповідно до тих dokonaniх дій особи, що вчинила замах або готувалася до злочину».

137. Об изменении и дополнении Уголовного кодекса УССР.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Статья 17 и 18 Уголовного кодекса УССР (С. у. УССР 1927 г. № 26-27, ст. 132) изложить в следующей редакции:

«17. Приготовлением к преступлению считается приискание, приобретение или приспособление орудий и средств и создание условий для совершения преступления.

18. Покушение на какое-либо преступление, а также приготовление к преступлению влечет за собой применение тех же мер социальной защиты, как и совершенное преступление, при этом конкретная мера социальной защиты избирается судом, в зависимости от степени опасности лица, покушавшегося на преступление или приготовлявшегося к преступлению, от степени осуществления преступного намерения, а также от причин, по которым преступление не было доведено до конца.

В случаях, когда преступление не было доведено до конца по собственному побуждению лица, намеревавшегося совершить это преступление, суд устанавливает меру социальной защиты, соответствующую тем действиям, которые были совершены покушавшимся или приготовлявшимся к преступлению».

2. Додати до Кримінального кодексу УСРР арт. арт. 56²⁹, 56³⁰, 74¹, 94¹, 96¹ в такій редакції:

«56²⁹. За таємне або явне загарбання пальної зброї, частин до неї й вогнепальних припасів: а) із складів та сховищ Робітничо-селянської червоної армії, охорони шляхів Народного комісаріату шляхів та воєнізованої сторожі підприємств і споруд, що мають особливе державне значення; б) з місць постійного або тимчасового розташування військових частин, частин охорони шляхів Народного комісаріату шляхів і воєнізованої сторожі підприємств і споруд, що мають особливе державне значення, коли пальна зброя, частини до неї і вогнепальні припаси були під охороною або під спеціальним наглядом, застосовується—

позбавлення волі на реченець найменш один рік.

Коли загарбання було поєднане з насильством, небезпечним для життя та здоров'я осіб, що несуть відповідну охорону або нагляд, —

позбавлення волі з суворою ізоляцією на реченець, не менший, як три роки, підвищуючи за особливо обтяжливих обставин аж до вищих заходів соціалістичної оборони—розстрілу з конфіскацією майна.

56³⁰. За зруйнування або ушкодження залізничних і інших шляхів, споруд на них, стережних знаків, рухомого складу та суден, щоб спричинити розбиття потягу або аварію судна, застосовується, —

позбавлення волі з суворою ізоляцією на реченець, не менший як три роки, з конфіскацією всього або частини майна, підвищуючи за особливо обтяжливих обставин аж до вищого заходу соціальної оборони—розстрілу, з конфіскацією майна.

74¹. За таємне або явне загарбання пальної зброї (крім зброї мисливського зразку та дрібнокаліберної) і вогнепальних припасів до неї, що не підпадають під чинність арт. 56²⁹ цього Кодексу, —

позбавлення волі на реченець до п'ятих років,

2. Дополнить Уголовный кодекс УССР ст. ст. 56²⁹, 56³⁰, 74¹, 94¹ и 96¹ в следующей редакции:

«56²⁹. Тайное или открытое похищение огнестрельного оружия, частей к нему и огневых припасов: а) из складов и хранилищ Рабоче-крестьянской Красной Армии, охраны путей сообщения Народного комиссариата путей сообщения и военизированной охраны предприятий и сооружений, имеющих особое государственное значение; б) из мест постоянного или временного расположения воинских частей, частей охраны путей сообщения Народного комиссариата путей сообщения и военизированной охраны предприятий и сооружений, имеющих особое государственное значение, если огнестрельное оружие, части к нему и огневые припасы находились под охраной или особым наблюдением, влечет за собой—

лишение свободы на срок не ниже одного года.

В случаях, когда похищение было соединено с насильем, опасным для жизни и здоровья лиц, несущих соответствующую охрану или наблюдение, —

лишение свободы со строгой изоляцией на срок не ниже трех лет, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела с конфискацией имущества.

56³⁰. Разрушение или повреждение железнодорожных и иных путей сообщения, сооружений на них, предостерегательных знаков, подвижного состава и судов с целью вызвать крушение поезда или судна, влечет за собой, —

лишение свободы со строгой изоляцией на срок не ниже трех лет, с конфискацией всего или части имущества, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела, с конфискацией имущества.

74¹. Тайное или открытое похищение огнестрельного оружия (кроме оружия охотничьего образца и мелкокалиберного) и огневых припасов к нему, не подпадающее под действие ст. 56²⁹ настоящего Кодекса, —

лишение свободы на срок до пяти лет.

За купівлю, схов та продаж зазначки загарбаної пальної зброї (крім зброї мисливського зразку та дрібнокаліберної) і вогнепальних припасів до неї,—

позбавлення волі на реченець до п'ятих років.

94^а. За зламання поза портовими водами встановлених законом або розпорядженням належних органів правил для попередження сутичок суден на морі, про заходи охорони морських підводних телеграфних кабелів та інших правил, що регулюють морське судноплавство, коли зламання для вчинця його не є урядовий (службовий) злочин,—

штраф до трохсот карбованців.

За випадків, коли це зламання спричинило тяжкі наслідки,—

позбавлення волі на реченець до трьох років або штраф до трьох тисяч карбованців.

96^а. За зламання правил, установлених обов'язковими постановами Народного комісаріату шляхів та його органів для охорони порядку й безпеки руху, охорони майна транспорту, для попередження та запобігання незаконного використання транспорту, а так само проведення санітарних і протипожежних заходів, коли зламання спричинило тяжкі наслідки,—

позбавлення волі на реченець до трьох років або штраф до трьох тисяч карбованців».

3. Арт. 93 Кримінального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«93. За те, що капітан судна не подасть допомоги іншому суднові, що мало з ним сутичку, його екіпажеві та його пасажирам, а також зустрітим на морі чи на іншому водному шляху в стані небезпеки особам, якщо він міг подати цю допомогу без серйозної небезпеки для свого судна, його екіпажу і пасажирів,—

позбавлення волі на реченець до двох років».

П.

Арт. арт. 2 і 3 цієї постанови видано на виконання постанов Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 6 лютого 1929 р. «Про посилення кримінальної відповідальності за крадіж зброї та вогнепальних запасів» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 10, арт. 91) і з 13 березня

Покупка, хранение и продажа заведомо похищенного огнестрельного оружия (кроме оружия охотничьего образца и мелкокалиберного) и огневых припасов к нему,—

лишение свободы на срок до пяти лет.

94^а. За нарушение вне портовых вод установленных законом или распоряжением подлежащих органов правил о предупреждении столкновения судов на море, о мерах охраны морских подводных телеграфных кабелей и иных правил, регулирующих морское судоходство, если нарушение не является для совершителя должностным (служебным) преступлением,—

штраф до трехсот рублей.

В случаях, когда указанное нарушение повлекло за собой тяжелые последствия,—

лишение свободы на срок до трех лет или штраф до трех тысяч рублей.

96^а. За нарушение установленных обязательными постановлениями Народного комиссариата путей сообщения и его органов правил об охране порядка и безопасности движения, охране имущества транспорта, предупреждении и пресечении незаконного использования транспорта, а также проведении санитарных и противопожарных мероприятий, если нарушение повлекло за собой тяжелые последствия,—

лишение свободы на срок до трех лет или штраф до трех тысяч рублей».

3. Ст. 93 Уголовного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«93. Неоказание помощи капитаном судна другому столкнувшемуся с ним судну, его экипажу и его пассажирам, а равно встреченным в море или на ином водном пути и находящимся в опасности лицам, если он мог оказать эту помощь без серьезной опасности для своего судна, его экипажа и пассажиров,—

лишение свободы на срок до двух лет».

П.

Ст.ст. 2 и 3 настоящего постановления изданы во исполнение постановлений Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 6 февраля 1929 года «Об усилении уголовной ответственности за хищение оружия и огнестрельных припасов» (С. в. СССР

1929 р. «Про заходи до підсилення боротьби з транспортними злочинами» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 21, арт. 182).

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Дудник.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 11 липня 1929 р., № 157.

1929 г. № 10, ст. 91) и от 13 марта 1929 года «О мероприятиях по усилению борьбы с транспортными преступлениями» (С. З. СССР 1929 г. № 21, ст. 182).

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Дудник.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 11 июля 1929 г., № 157.

138. Про зміну і доповнення постанови «Про обов'язки Народнього комісаріату праці УСРР за здійснення політики в царині будівництва робітничих жител».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в своїй постанові з 24 листопада 1928 р. «Про обов'язки Народнього комісаріату праці УСРР за здійснення політики в царині будівництва робітничих жител» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 1, арт. 4) такі зміни і доповнення:

1. Пункт 2 артикулу 1 ухвалити в такій редакції:

«2) наглядати, чи правильно надходять і переходяться кошти фондів робітничого житлового будівництва окремих підприємств, установ і організацій, наглядати, як прикладають встановлені у чинному законодавстві пільги щодо робітничого житлового будівництва, й розробляти нові проекти законів у цій царині».

2. До артикулу 1 додати пункт 7 в такій редакції:

«7) давати обов'язкові для кредитових установ, що видають позики на збудування робітничих жител, пропозиції про зниження процентних розмірів та про зменшення річ-

138. Об изменении и дополнении постановления «Об обязанностях Народного комиссариата труда УССР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ».

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в постановление свое от 24 ноября 1928 г. «Об обязанностях Народного комиссариата труда УССР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 1, ст. 4) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Пункт 2 статьи 1 изложить в следующей редакции:

«2) наблюдение за правильностью поступления и хранения средств фондов рабочего жилищного строительства отдельных предприятий, учреждений и организаций, а также надзор за применением установленных действующим законодательством льгот по рабочему жилищному строительству и разработка новых проектов законов в этой области».

2. Статью 1 дополнить пунктом 7 в следующей редакции:

«7) дача обязательных для кредитных учреждений, выдающих ссуды на возведение рабочих жилищ, предложений о снижении процентных ставок и об уменьшении

них виплат (ануїтетів) по цих позиках за випадках і в межах, зазначених у законі».

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 11 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 січня 1929 р. «Про затвердження уставу про заходи допомоги будівництву робітничих жител у новій редакції» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 9, арт. 83).

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 5 липня 1929 р., № 153.

годовых платежей (аннуитетов) по этим ссудам в случаях и в пределах, указанных в законе».

II.

Настоящее постановление издано на основании ст. 11 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 30 января 1929 г. «Об утверждении положения о мерах содействия строительству рабочих жилищ в новой редакции» (С. з. СССР 1929 г. № 9, ст. 83)

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 5 июля 1929 г., № 153

139. Про зміну й доповнення постанови «Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в своїй постанові «Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 1, арт. 1) такі зміни й доповнення:

1. До артикулу 9 додати увагу в такій редакції:

«Увага. Осіб, що є на державній службі і не держать самостійного селянського господарства, не притягається до самообкладання за тих випадків, коли вони не мають безпосередньої користи від заходів, на які самообкладання провадиться».

2. Артикул 21 ухвалити в такій редакції:

«21. Скарги у справах самообкладання подається протягом двох тижнів через сільську раду до районного виконавчого комітету, а

139. Об изменении и дополнении постановления «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд».

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в постановление свое «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд» (С. У. УССР 1928 г. № 1, ст. 1) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Статью 9 дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Лица, состоящие на государственной службе и не ведущие самостоятельного крестьянского хозяйства, не привлекаются к самообложению в тех случаях, когда они не получают непосредственной выгоды от мероприятий, на которые самообложение производится».

2. Статью 21 изложить в следующей редакции:

«21. Жалобы по делам самообложения подаются в двухнедельный срок через сельский совет в районный исполнительный ко-

на постанови районного виконавчого комітету протягом того самого речення — до Центрального Виконавчого Комітету АМСРР або до округового виконавчого комітету, що їх постанови є остаточні».

II

Цій постанові надати чинності під час провадження самообкладання 1929—1930 р.

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко**.

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 5 липня 1929 р., № 153.

митет, а на постановлення последнего в тот же срок—в Центральный Исполнительный Комитет АМССР или окружной исполнительный комитет, постановления которых являются окончательными».

II

Настоящее постановление ввести в действие при проведении самообложения 1929—1930 г.

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко**.

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 5 июля 1929 г., № 153.

140. Про зміну постанови «Про спеціальні капітали житлового фонду».

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I

Поробити в своїй постанові з 11 липня 1928 р. «Про спеціальні капітали житлового фонду» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 17, арт. 160) такі зміни:

1. Артикули 3 і 4 ухвалити в такій редакції:

«3. Спеціальні капітали житлового фонду витрачається на:

1) будову, відбудову і капітальний ремонт жилих будинків, що є у віданні органів місцевого (комунального) господарства:

2) видачу позик житлово-орендним кооперативам на відбудову і капітальний ремонт будинків, що їх ці кооперативи орендують.

4. Из спеціальних капіталів житлового фонду щороку робиться відрахування до округових спеціальних коштів на кредитування робітничого житлового будівництва розміром, що його встановлюють міські або селищні ради, але найменш 10% усіх надходжень за передущий рік».

140. Об изменении постановления «О специальных капиталах жилищного фонда».

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I

Внести в постановление свое от 11 июля 1928 г. «О специальных капиталах жилищного фонда» (С. У. УССР 1928 г. № 17, ст. 160) нижеследующие изменения:

1. Статьи 3 и 4 изложить в следующей редакции:

«3. Специальные капиталы жилищного фонда расходуются на:

1) постройку, восстановление и капитальный ремонт жилых строений, находящихся в ведении органов местного (коммунального) хозяйства;

2) выдачу ссуд жилищно-арендным кооперативам на восстановление и капитальный ремонт арендуемых ими строений.

4. Из специальных капиталов жилищного фонда ежегодно производятся отчисления в окружные специальные средства для кредитования рабочего жилищного строительства в размере, устанавливаемом городскими или поселковыми советами, но не менее 10% всех поступлений за предшествующий год».

2. Вступну частину арт. 5 ухвалити в такій редакції:

«5. Позики із спеціального капіталу житлового фонду житлово-орендним кооперативам дається».

II.

Цю постанову видається на підставі арт. 11 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 січня 1929 р. «Про затвердження уставу про заходи допомоги будівництву робітничих жител у новій редакції» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 9, арт. 83).

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 9 липня 1929 р., № 155.

2. Вступительную часть ст. 5 изложить в следующей редакции:

«5. Ссуды из специального капитала жилищного фонда жилищно-арендным кооперативам предоставляются».

II.

Настоящее постановление издается на основании ст. 11 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 30 января 1929 г. «Об утверждении положения о мерах содействия строительству рабочих жилищ в новой редакции» (С. З. СССР 1929 г. № 9, ст. 83).

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровской.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 июля 1929 г., № 155.

141. Про товариські суди і єднальні камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ.

Щоб притягти радянську суспільність до боротьби з праволомствами побутового характеру й до розгляду дрібних цивільних справ та на вилучення із загальних правил підсудності, установлених у Цивільному і Кримінальному процесуальних кодексах УСРР,—Всеукраїнський Центральный Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів УСРР постановили:

I.

1. Затвердити нижченаведені уставу про товариські суди і єднальні камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ.:

А. Устава про товариські суди.

1. Товариські суди організуються на окремих заводах і фабриках, в державних та громадських установах і підприємствах, списки яких складає Народній комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською

141. О товарищеских судах и примирительных камерах для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел.

В целях привлечения советской общественности к борьбе с правонарушениями бытового характера и к рассмотрению мелких гражданских дел и в изъятие из общих правил подсудности, установленных Гражданским и Уголовным процессуальными кодексами УССР,—Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УССР постановили:

I.

1. Утвердить нижеследующие положения о товарищеских судах и примирительных камерах для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел:

А. Положение о товарищеских судах.

1. Товарищеские суды организуются на отдельных заводах и фабриках, в государственных и общественных учреждениях и предприятиях, списки которых составляют Народным комиссариатом юстиции

радою професійних спілок, а в АМСРР — Народній комісаріят юстиції АМСРР, порозумівшись з Всеволодавською радою професійних спілок.

2. Організувати товариські суди покладається на округові суди, а в АМСРР — на Народній комісаріят юстиції АМСРР, з участю професійних спілок.

3. Товариські суди чинять у складі голови або його заступника і двох членів — засідателів. Голову товариського суду, його заступників і членів-засідателів обирають загальні збори робітників та службовців відповідного підприємства або установи на один рік.

Загальні збори робітників і службовців встановлюють число заступників голови і членів-засідателів товариського суду. Загальні збори мають право дотерміново відкликати обраних ними до складу товариського суду осіб.

4. До відання товариських судів належать нижченаведені, порушені порядком приватного винувачення, справи, що виникають між робітниками одного і того самого або різних підприємств і установ:

1) про вмишний удар, побої й інші силоміцькі дії, що завдали фізичного болю, якщо ці дії не мали характеру мордування (частина 1 арт. 153 Кримінального кодексу УСРР);

2) про образу, заподіяну вчинком, словом або на письмі (арт. 167 Кримінального кодексу УСРР);

3) про образу, заподіяну в розповсюджених або в прилюдно-виставлених друкованих творах чи образах (арт. 168 Кримінального кодексу УСРР);

4) про наклеп, цебто ширення зазнаки неправдивих вигадок, що ганблять іншу особу, за відняттям наклепу в друкованому або іншим способом розмноженому творі (частина 1 арт. 169 Кримінального кодексу УСРР).

5. Справу розглядає товариський суд того підприємства або установи, в якому працює праволомець.

6. Коли у вчинках винуваченого, крім праволомства, що його має розглядати товариський суд, є ознаки будь-якого злочину, справа про який не підсудна товариському суду-

УССР по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов, а в АМСРР — Народным комиссариатом юстиции АМСРР по соглашению с Всеволодавским советом профессиональных союзов.

2. Организация товарищеских судов возлагается на окружные суды, а в АМСРР — на Народный комиссариат юстиции АМСРР при участии профессиональных союзов.

3. Товарищеские суды действуют в составе председателя или его заместителя и двух членов — заседателей. Председатель товарищеского суда, его заместители и члены-заседатели избираются общим собранием рабочих и служащих соответствующего предприятия или учреждения сроком на один год.

Общее собрание рабочих и служащих устанавливает количество заместителей председателя и членов-заседателей товарищеского суда. Общее собрание имеет право досрочно отзывать избранных ими в состав товарищеского суда лиц.

4. Ведению товарищеских судов подлежат нижеследующие, возбуждаемые в порядке частного обвинения, дела, возникающие между работниками одного и того же или разных предприятий и учреждений:

1) об умышленном нанесении удара, побоев и иных насильственных действиях, причинивших физическую боль, если эти действия не носили характера истязания (часть 1 ст. 153 Уголовного кодекса УССР);

2) об оскорблениях, нанесенных действием, словесно или письменно (ст. 167 Уголовного кодекса УССР);

3) об оскорблениях, нанесенных в распространенных или в публично-выставленных произведениях печати или изображениях (ст. 168 Уголовного кодекса УССР);

4) о клевете, т. е. распространении заведомо ложных, позорящих другое лицо, измышлений, за исключением клеветы в печатном или иным способом размноженном произведении (часть 1 ст. 169 Уголовного кодекса УССР).

5. Дело рассматривается товарищеским судом того предприятия или учреждения, в котором работает правонарушитель.

6. В случае, если в действиях обвиняемого, помимо правонарушения, подлежащего рассмотрению товарищеского суда, содержатся признаки какого-либо преступления,

ві, всю справу в цілому має розглядати відповідний загальний суд.

7. Коли товариський суд визнає, що вчинок винуваченого, хоч і належить до розгляду товариського суду, але за конкретними обставинами справи вимагає суворішої репресії, ніж ті заходи товариського впливу, що їх вживає товариський суд, він передає справу на розгляд відповідного народного суду.

8. Не належать до розгляду товариських судів справи, що виникають між підлеглими й зверхніми службовцями підприємств або установ, а так само між робітниками й особами адміністративно-технічного персоналу на підприємствах з приводу стосунків, що безпосередньо впливають з їхньої роботи в даному підприємстві або установі.

Так само не належать до розгляду товариських судів справи, що за них законом встановлено дисциплінарну відповідальність порядком службової підлеглості.

9. Справи в товариських судах заводяться на писану чи словесну заяву пошкодованого. Крім того, справу можна завести й без скарги пошкодованого, на заяву групи робітників або службовців.

Не можна починати справу, якщо з моменту, коли вчинено правопорушення, минуло більш як три місяці.

10. Кожну справу товариський суд повинен розглянути до сімох днів від дня, коли її заведено.

11. Засідання товариських судів повинні відбуватися прилюдно й призначатися в неробочий час.

12. Розглядаючи справу, товариський суд не зв'язаний будь-якими формальними правилами судочинства, проте, він зобов'язаний у всякому разі повідомити сторони про час розгляду справи, а коли сторони стануть, заслухати їхні пояснення і дати останнє слово винуваченому.

13. В разі пошкодований або винувачений на суд не стане, то розгляд справи повинно відкласти і на наступному засіданні справу повинно розглянути незалежно від того, чи стануть сторони на суд.

14. Розглядаючи справу, товариський суд повинен уживати всіх заходів, щоб з'ясувати-посутні для розв'язання справи обставини

дело о котором не подсудно товарищескому суду, все дело в целом подлежит рассмотрению соответствующего общего суда.

7. В случае, если товарищеский суд признает, что деяние обвиняемого, хотя и подлежит рассмотрению товарищеского суда, но по конкретным обстоятельствам дела требует более суровой меры репрессии, чем применяемые товарищеским судом меры товарищеского воздействия, он передает дело на рассмотрение соответствующего народного суда.

8. Не подлежат рассмотрению товарищеских судов дела, возникающие между подчиненными и вышестоящими служащими предприятий или учреждений, а также между рабочими и лицами административно-технического персонала на предприятиях по поводу отношений, непосредственно вытекающих из их работы в данном предприятии и учреждении.

Не подлежат также рассмотрению товарищеских судов дела, по которым законом установлена дисциплинарная ответственность в порядке служебной подчиненности.

9. Дела в товарищеских судах возбуждаются по письменному или словесному заявлению потерпевшего. Кроме того, дело может быть возбуждено и без жалобы потерпевшего, по заявлению группы рабочих или служащих.

Дело не может быть возбуждено, если с момента совершения правонарушения прошло более трех месяцев.

10. Каждое дело товарищеский суд обязан рассмотреть в течение семи дней со дня его возбуждения.

11. Заседания товарищеских судов происходят публично и назначаются в нерабочее время.

12. При рассмотрении дела товарищеский суд не связан какими-либо формальными правилами судопроизводства, однако, он обязан во всяком случае уведомить стороны о времени рассмотрения дела, а если стороны явятся, заслушать их объяснения и дать последнее слово обвиняемому.

13. В случае неявки потерпевшего или обвиняемого, рассмотрение дела откладывается и на следующем заседании дело должно быть рассмотрено, независимо от явки сторон.

14. При рассмотрении дела товарищеский суд обязан принять все меры к выяснению существенных для его разрешения

та прагнути до того, щоб закінчити справу миром.

15. Постанови товариського суду ухвалюються більшістю голосів. Підписує їх склад суду, що розглядав справу. Всі постанови товариського суду оголошуються прилюдно.

16. Товариський суд має право вживати таких заходів товариського впливу:

- 1) товариське попередження;
- 2) громадську догану з оголошенням у пресі або без оголошення;

3) штраф до 10 крб. на користь будь-якої громадської організації (МОДР, Друзі Дітей, ТДОавіахем тощо) з розсуду товариського суду.

17. Постанови товариського суду остаточні й оскаржувати їх не можна.

18. На пропозицію товариського суду накладений від нього штраф (арт. 16) вивертає адміністрація підприємства або установи із заробітної плати засудженого, додержуючи правил Цивільного процесуального кодексу про порядок звернення справлянь на заробітну плату. Товариський суд має право встановити виплату штрафу частками.

19. Коли народній суддя, що в його районі чинить товариський суд, визнає, що постановова товариського суду суттєво ламає закон, інтереси держави чи трудящих, він повинен зупинити виконання цієї постанови і поставити справу на розгляд народного суду загальним порядком.

Право зупиняти виконання постанов товариського суду й передавати справу на розгляд загальних судів належить і прокуророві

20. Жодної плати за свою роботу голова товариського суду, його заступники і члени-засідателі не одержують.

21. Наглядати за діяльністю товариських судів і інструктувати їх покладається на Народний комісаріят юстиції УСРР і Народний комісаріят юстиції АМСРР, кому це належить.

Б. Устава про єднальні камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ.

1. Єднальні камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ органі-

обстоятельств и стремиться к тому, чтобы дело было закончено миром.

15. Постановления товарищеского суда принимаются большинством голосов и подписываются рассматривавшим дело составом суда. Все постановления товарищеского суда объявляются публично.

16. Товарищеский суд вправе применять следующие меры товарищеского воздействия:

- 1) товарищеское предупреждение;
- 2) общественное порицание с опубликованием в печати или без такового опубликования;

3) штраф до 10 рублей в пользу какой-либо общественной организации (МОПР, Друзья Детей, Осавиахим и т. п.) по усмотрению товарищеского суда.

17. Постановления товарищеского суда окончательны и обжалованию не подлежат.

18. По предложению товарищеского суда наложенный им штраф (ст. 16) удерживается администрацией предприятия или учреждения из заработной платы осужденного с соблюдением правил Гражданского процессуального кодекса о порядке обращения взыскания на заработную плату. Товарищеский суд вправе установить уплату штрафа в рассрочку.

19. Если народный судья, в районе которого действует товарищеский суд, признает, что постановление товарищеского суда существенно нарушает закон, интересы государства или трудящихся, то он обязан приостановить исполнение этого постановления и поставить дело на рассмотрение народного суда в общем порядке.

Право приостановления исполнения постановления товарищеского суда и передачи дела на рассмотрение общих судов принадлежит также и прокурору.

20. Никакого вознаграждения за свою работу председатель товарищеского суда, его заместители и члены-заседатели не получают.

21. Надзор за деятельностью товарищеских судов и инструктирование их возлагается на Народный комиссариат юстиции УССР и Народный комиссариат юстиции АМСРР, по принадлежности.

Б. Положение о примирительных камерах для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел.

1. Примирительные камеры для разрешения некоторых уголовных и гражданских

зуються при сільських і селищних радах в районах, що їх установлює Народній комісаріят юстиції УСРР або Народній комісаріят юстиції АМСРР, кому це належить.

2. Організувати єднальні камери покладається на округові суди, а в АМСРР — на Народній комісаріят юстиції АМСРР, з участю відповідних сільських або селищних рад, комітетів незаможних селян і місцевих професійних організацій.

3. Єднальні камери чинять у складі голови або його заступника й двох членів-засідателів. Голову єднальної камери та його заступників обирають на один рік пленуми відповідних сільських або селищних рад, а членів-засідателів обирають на той самий реченець загальні збори виборців відповідної сільської або селищної ради.

Зазначені пленуми і загальні збори встановлюють відповідно число заступників голови й членів-засідателів єднальної камери, а так само мають право дотерміново відкликати обраних ними до складу єднальних камер осіб.

4. До відання єднальних камер належать нижченаведені, що виникають між громадянами, які живуть на території одної і тої самої сільської або селищної ради, справи:

1) кримінальні справи, порушвані порядком приватного винування:

а) про умисний удар, побої й інші силоміцькі дії, що завдали фізичного болю, коли ці дії не мали характер мордування (частина 1 арт. 153 Кримінального кодексу УСРР);

б) про образу, заподіяну вчинком, словом або на письмі (арт. 167 Кримінального кодексу УСРР);

в) про образу, заподіяну в розповсюджених або в прилюдно виставлених друкованих творах чи образах (арт. 168 Кримінального кодексу УСРР);

г) про наклеп, себто поширення зазнаки неправдивих вигадок, що ганблять іншу особу, за винятком наклепу в друкованому або іншим способом розмноженому творі (частина 1 арт. 169 Кримінального кодексу УСРР);

дел організуються при сільських і поселкових советах в районах, устанавлюваних Народным комиссариатом юстиции УССР или Народным комиссариатом юстиции АМССР, по принадлежности.

2. Организация примирительных камер возлагается на окружные суды, а в АМССР — на Народный комиссариат юстиции АМССР, при участии соответствующих сельских или поселковых советов, комитетов незаможных селян и местных профессиональных организаций.

3. Примирительные камеры действуют в составе председателя или его заместителя и двух членов-заседателей. Председатель примирительной камеры и его заместители избираются сроком на один год пленумами соответствующих сельских или поселковых советов, а члены-заседатели избираются на тот же срок общими собраниями избирателей соответствующего сельского или поселкового совета.

Указанные пленумы и общие собрания устанавливают соответственно количество заместителей председателя и членов-заседателей примирительной камеры, а также имеют право досрочно отзывать избранных ими в состав примирительных камер лиц.

4. Ведению примирительных камер подлежат нижеследующие, возникающие между гражданами, проживающими на территории одного и того же сельского или поселкового совета, дела:

1) уголовные дела, возбуждаемые в порядке частного обвинения:

а) об умышленном нанесении удара, побоев и иных насильственных действиях, причинивших физическую боль, если эти действия не носили характера истязания (часть 1 ст. 153 Уголовного кодекса УССР);

б) об оскорблениях, нанесенных действием, словом или письменно (ст. 167 Уголовного кодекса УССР);

в) об оскорблениях, нанесенных в распространенных или в публично-выставленных произведениях печати или изображениях (ст. 168 Уголовного кодекса УССР);

г) о клевете, т. е. распространении заведомо ложных, позорящих другое лицо, измышлений, за исключением клеветы в печатном или иным способом размноженном произведении (часть 1 ст. 169 Уголовного кодекса УССР);

2) цивільні справи, які виникають з майнових спорів на суму найбільш 15 карбованців, що їх за загальними правилами має розв'язувати позовним порядком народний суд.

5. справи, що в них одною стороною є державна установа чи підприємство, громадська чи кооперативна організація, справи позовів про заробітну плату й про справлення коштів на утримання (аліменти), а так само справи, що їх мають розв'язувати житлові єднально-конфлікткові комісії, — до відання єднальних камер не належать.

6. В разі у вчинках винуваченого, крім праволомства, що його має розглядати єднальна камера, є ознаки будь-якого злочину, справа про який не підсудна єднальній камері, всю справу в цілому має розглядати відповідний загальний суд.

7. Коли єднальна камера визнає, що вчинок винуваченого хоч і належить до розгляду єднальної камери, але через конкретні обставини справи вимагає суворішої репресії, ніж ті заходи впливу, що їх може вжити єднальна камера, вона передає справу на розгляд до відповідного народного суду.

8. Розглядаючи справи, єднальна камера не зв'язана будь-якими формальними правилами судочинства, проте вона повинна у всякому разі повідомити сторони про час розгляду справи, а коли сторони стануть, — заслухати їхні пояснення і дати останнє слово винуваченому, а так само вжити всіх заходів до найповнішого й всебічного розгляду справи.

9. справи в єднальних камерах заводяться на писану чи словесну заяву пошкодованого (позивача). Крім того, кримінальні справи, порушувані порядком приватного винувачення, можна завести й без скарги пошкодованого, на заяву групи місцевих громадян.

Кримінальну справу не можна починати, якщо з моменту, коли вчинено праволомство, минуло більш як три місяці.

Кожну справу єднальна камера повинна розглянути до сімох днів від дня, коли її заведено.

10. Засідання єднальних камер повинні відбуватися прилюдно і їх повинно призна-

2) гражданские дела, возникающие из имущественных споров на сумму не свыше 15 рублей, подлежащие по общим правилам разрешению в исковом порядке народным судом.

5. Дела, по которым одной из сторон является государственное учреждение или предприятие, общественная или кооперативная организация, дела по искам о заработной плате и о взыскании средств на содержание (алименты), а также дела, подлежащие разрешению жилищных примирительно-конфликтных комиссий, — ведению примирительных камер не подлежат.

6. В случае, если в действиях обвиняемого, помимо правонарушения, подлежащего рассмотрению примирительной камеры, содержатся признаки какого-либо преступления, дело о котором не подсудно примирительной камере, все дело в целом подлежит рассмотрению соответствующего общего суда.

7. В случае, если примирительная камера признает, что деяние обвиняемого, хотя и подлежит рассмотрению примирительной камеры, но по конкретным обстоятельствам дела требует более суровой репрессии, чем применяемые примирительной камерой меры воздействия, она передает дело на рассмотрение соответствующего народного суда.

8. При рассмотрении дела примирительная камера не связана какими-либо формальными правилами судопроизводства, однако она обязана во всяком случае уведомить стороны о времени рассмотрения дела, а если стороны явятся, заслушать их объяснения и дать последнее слово обвиняемому, а также принять все меры к полному и всестороннему рассмотрению дела.

9. Дела в примирительных камерах возбуждаются по словесному или письменному заявлению потерпевшего (истца). Кроме того, уголовные дела, возбуждаемые в порядке частного обвинения, могут быть возбуждены и без жалобы потерпевшего, по заявлению группы местных граждан.

Уголовное дело не может быть возбуждено, если с момента совершения правонарушения прошло более трех месяцев.

Каждое дело примирительная камера обязана рассмотреть в течение семи дней со дня его возбуждения.

10. Заседания примирительных камер происходят публично и назначаются в дни

чати в дні й години, найбільш зручні для людности, зважаючи на всі місцеві умовини, тимчасові селянські роботи, базарні дні тощо.

11. В разі пошкодований (позивач) або винувачений (запіваний) на суд не стане, то розгляд справи повинно відкласти і на другому засіданні її повинно розглянути незалежно від того, чи стануть сторони на суд.

12. Розглядаючи справи, єднальні камери повинні вживати всіх заходів, щоб з'ясувати суттєві для їх розв'язання обставини та прагнути до того, щоб закінчити справу миром.

13. Постанови єднальних камер ухвалюються більшістю голосів. Підписує їх склад суду, що розглядав справу. Всі постанови єднальної камери оголошуються прилюдно.

14. У кримінальних справах єднальні камери мають право вживати таких заходів впливу:

1) примусові роботи на реченець до сімох діб;

2) штраф найбільш 10 карбованців на користь будь-якої громадської організації (МОДР, Друзі Дітей, ТДО-авіяхему тощо) з розсуду камери;

3) громадську догану з оголошенням або без оголошення в пресі;

4) попередження.

Крім вжиття одного із зазначених у цьому артикулі заходів впливу, єднальна камера може покласти на засудженого обов'язок відшкодування за зроблену шкоду.

15. Постанови єднальних камер остаточні й оскаржувати їх не можна.

16. Виконувати постанови єднальних камер покладається на сільські або селищні ради.

Заінтересованим особам, на користь яких камери присудили будь що справити з майна, єднальні камери видають копії своїх постанов, що мають силу виконавчих листів.

17. Коли народний суддя, що в його районі чинить єднальна камера, визнає, що постановою єднальної камери суттєво ламає закон, інтереси держави чи трудящих, він повинен зупинити виконання цієї постано-

и часу, найбільш удобные для населения, с учетом всех местных условий, временных крестьянских работ, базарных дней и т. д.

11. В случае неявки потерпевшего (истца) или обвиняемого (ответчика) рассмотрение дела откладывается и на следующем заседании дело должно быть рассмотрено независимо от явки сторон.

12. При рассмотрении дела примирительные камеры обязаны принять все меры к выяснению существенных для его разрешения обстоятельств и стремиться к тому, чтобы дело было закончено миром.

13. Постановления примирительных камер принимаются большинством голосов и подписываются рассматривавшим дело составом суда. Все постановления примирительной камеры объявляются публично.

14. По уголовным делам примирительные камеры вправе применять следующие меры воздействия:

1) принудительные работы на срок до семи суток;

2) штраф не свыше 10 рублей в пользу какой-либо общественной организации (МОПР, Друзья Детей, Осоавиахим и т. п.) по усмотрению камеры;

3) общественное порицание с опубликованием в печати или без опубликования;

4) предупреждение.

Помимо применения одной из указанных в настоящей статье мер воздействия, примирительная камера может возложить на осужденного обязанность возместить причиненный им убыток.

15. Постановления примирительных камер окончательны и обжалованию не подлежат.

16. Исполнение постановлений примирительных камер возлагается на сельские или поселковые советы.

Заинтересованным лицам, в пользу которых камерами присуждено какое-либо имущественное взыскание, примирительные камеры выдают копии своих постановлений, которые имеют силу исполнительных листов.

17. Если народный судья, в районе которого действует примирительная камера, признает, что постановление примирительной камеры существенно нарушает закон, интересы государства или трудящихся, он

ви й поставити справу на розгляд народного суду загальним порядком.

Право зупиняти виконання постанов єднальних камер і передавати справу на розгляд загальних судів належить і прокуророві.

18. Справи єднальних камер увільнюються від судової, канцелярської та гербової оплат.

19. Жодної плати за свою роботу голова єднальної камери, його заступники і члени-засідателі не одержують.

Єднальні камери використовують в своїй роботі технічний апарат відповідних сільських або селищних рад.

20. Наглядати за діяльністю єднальних камер та інструктувати їх покладається на Народній комісаріат юстиції УСРР та Народній комісаріат юстиції АМСРР, кому це належить.

II.

2. У зв'язку з виданням цієї постанови, до арт. 26 Кримінально-процесуального кодексу УСРР (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 57) додати увагу в такій редакції:

«Увага. Справи про злочини, передбачені в частині 1 арт. 153, арт. 167, 168 і в частині 1 арт. 169 Кримінального кодексу УСРР, що виникають між робітниками одного і того самого або різних підприємств та установ або між громадянами, що живуть на території одної і тої самої сільської або селищної ради, підсудні товаришським судам і єднальним камерам для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ, за спеціальними про них уставами.

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради Народних Комісарів УСРР **Дудник.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

обязан приостановить исполнение этого постановления и поставить дело на рассмотрение народного суда в общем порядке.

Право приостановления исполнения постановлений примирительных камер и передачи дел на рассмотрение общих судов принадлежит также прокурору.

18. Производство примирительных камер освобождается от уплаты судебных пошлин, канцелярского и гербового сборов.

19. Никакого вознаграждения за свою работу председатель примирительной камеры, его заместители и члены-заседатели не получают.

Примирительные камеры пользуются в своей работе техническим аппаратом соответствующих сельских или поселковых советов.

20. Надзор за деятельностью примирительных камер и инструктирование их возлагается на Народный комиссариат юстиции УССР и Народный комиссариат юстиции АМСРР, по принадлежности.

II.

2. В связи с изданием настоящего постановления, ст. 26 Уголовно-процессуального кодекса УССР (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 7, ст. 57) дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Дела о преступлениях, предусмотренных частью 1 ст. 153, ст. ст. 167, 168 и частью 1 ст. 169 Уголовного кодекса УССР, возникающие между работниками одного и того же или разных предприятий и учреждений или между гражданами, проживающими на территории одного и того же сельского или поселкового совета, подсудны товарищеским судам и примирительным камерам для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел, согласно особым

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Зам. Председателя Совета Народных Комиссаров УССР **Дудник.**

Секретарь Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

ПОСТАНОВА**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.****142. Про затвердження Уставу про Народній комісаріат праці УСРР.**

На підставі постанови Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР з 12 листопада 1923 року «Загальне положення про народні комісаріати Союзу РСР» («Вісник ЦВК, РНК і РПО СРСР» 1923 р. № 10, арт. 299) і на розвиток затвердженого від Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету 12 жовтня 1924 року Загального положення про народні комісаріати УСРР (Зб. Зак. УСРР 1924 р. № 43, арт. 273), Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет постановив затвердити нижченаведену Уставу про Народній комісаріат праці УСРР.

УСТАВА**про Народній комісаріат праці УСРР.****I.**

1. Народній комісаріат праці УСРР веде, в межах наданих йому повноважень, регулюванням ринку праці та боротьби з безробіттям, регулюванням умов праці, колективних договорів, трудових конфліктів і соціального страхування, наглядає, як запроваджується в життя законодавство про працю і про соціальне страхування, а так само допомагає будівництву робітничих жител і раціоналізації використання робочої сили.

2. На чолі Народнього комісаріату праці УСРР стоїть Народній комісар праці. При Народньому комісарі праці є колегія в складі заступника Народнього комісара та членів колегії в числі, що його визначає Рада народніх комісарів УСРР.

Права та обов'язки Народнього комісара праці УСРР, його заступника та членів колегії, а так само настановлення й звільнення їх з посади визначаються Загальним положенням про народні комісаріати УСРР.

3. Народній комісаріат праці УСРР складається з таких частин:

- 1) загального відділу;
- 2) відділу охорони праці;

ПОСТАНОВЛЕНИЕ**ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА.****142. Об утверждении Положения о Народном комиссариате труда УССР.**

На основании постановления Центрального Исполнительного Комитета Союза ССР от 12 ноября 1923 г. «Общее положение о народных комиссариатах Союза ССР» («Вестник ЦИК, СНК и СТО СССР» 1923 г. № 10, ст. 299) и в развитие утвержденного Всеукраинским Центральным Исполнительным Комитетом 12 октября 1924 г. Общего положения о народных комиссариатах УССР (Зб. Зак. УССР 1924 г. № 43, ст. 273), Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет постановил утвердить нижеследующее Положение о Народном комиссариате труда УССР:

ПОЛОЖЕНИЕ**о Народном комиссариате труда УССР.****I.**

1. Народный комиссариат труда УССР ведает, в пределах предоставленных ему полномочий, регулированием рынка труда и борьбы с безработицей, регулированием условий труда, коллективных договоров, трудовых конфликтов и социального страхования, наблюдает за проведением в жизнь законодательства о труде и о социальном страховании, а также содействует строительству рабочих жилищ и рационализации использования рабочей силы.

2. Во главе Народного комиссариата труда УССР стоит Народный комиссар труда. При Народном комиссаре труда состоит коллегия в составе заместителя Народного комиссара и членов коллегии в количестве, определяемом Советом народных комиссаров УССР.

Права и обязанности Народного комиссара труда УССР, его заместителя и членов коллегии, а также назначение и освобождение их от должности определяются Общим положением о народных комиссариатах УССР.

3. Народный комиссариат труда УССР состоит из следующих частей:

- 1) общего отдела;
- 2) отдела охраны труда;

- 3) відділу ринку праці;
- 4) тарифно-конфліктного відділу;
- 5) статистично-інформаційного відділу;

6) головної управи соціального страхування.

4. При Народньому комісаріаті праці УСРР є: Планова комісія, Бюро у справах раціоналізації (Оргбюро), Мобілізаційна частина, Комісія для розподілу практикантів та стажерів, Атестаційно-конфліктова комісія гарантійного страхування та Всеукраїнська рада соціального страхування.

У в а г а. Комісія для розподілу практикантів та стажерів, Атестаційно-конфліктова комісія гарантійного страхування, Мобілізаційна частина і Всеукраїнська рада соціального страхування діють на підставі спеціальних про них устав, затверджуваних законодавчим порядком.

5. Для науково-дослідчої роботи в царині вивчення питань праці при Народньому комісаріаті праці є: Всеукраїнський інститут праці, Всеукраїнський музей праці та соціального страхування і Всеукраїнська лабораторія охорони праці, а так само інші науково-дослідчі установи щодо питань праці, які діють на підставі устав, що їх затверджується законодавчим порядком.

6. На Народній комісаріат праці УСРР по Плановій комісії покладається:

1) розробляти, на основі директив законодавчих органів і Державної планової комісії УСРР, генеральний перспективний і річні плани у справах, віднесених до компетенції Народнього комісаріату праці УСРР, і контролювати, як виконують ці плани;

2) розробляти методологію планової роботи Народнього комісаріату праці УСРР;

3) розробляти економічні передумови до складання планів;

4) обговорювати плани, що надходять з окремих частин Народнього комісаріату праці УСРР для погодження їх, та давати економічну оцінку цим планам;

5) давати висновки, на доручення Колегії Народнього комісаріату праці УСРР, на плани інших урядниць;

6) вивчати й обговорювати всі інші справи, зв'язані із складанням та виконанням планів.

- 3) отдела рынка труда;
- 4) тарифно-конфликтного отдела;
- 5) статистическо - информационного отдела;

6) главного управления социального страхования.

4. При Народном комиссариате труда УССР состоят: Плановая комиссия, Бюро по делам рационализации (Оргбюро), Мобилизационная часть, Комиссия по распределению практикантов и стажеров, Аттестационно-конфликтная комиссия по гарантийному страхованию и Всеукраинский совет социального страхования.

П р и м е ч а н и е. Комиссия по распределению практикантов и стажеров, Аттестационно-конфликтная, комиссия по гарантийному страхованию, Мобилизационная часть и Всеукраинский совет социального страхования действуют на основании особых о них положений, утверждаемых в законодательном порядке.

5. Для научно - исследовательской работы в области изучения вопросов труда при Народном комиссариате труда состоят: Всеукраинский институт труда, Всеукраинский музей труда и социального страхования и Всеукраинская лаборатория по охране труда, а также другие научно-исследовательские учреждения по вопросам труда, действующие на основании положений, утверждаемых в законодательном порядке.

6. На Народный комиссариат труда УССР по Плановой комиссии возлагается:

1) разработка, на основе директив законодательных органов и Государственной плановой комиссии УССР, генерального перспективного и годовых планов по вопросам, отнесенным к компетенции Народного комиссариата труда УССР, и контроль за выполнением этих планов;

2) разработка методологии плановой работы Народного комиссариата труда УССР;

3) разработка экономических предпосылок к составлению планов;

4) обсуждение планов, поступающих из отдельных частей Народного комиссариата труда УССР, с целью их согласования, а также дача экономической оценки этим планам;

5) дача заключений, по поручению Коллегии Народного комиссариата труда УССР, по планам иных ведомств;

6) изучение и обсуждение всех иных вопросов, связанных с составлением и исполнением планов.

7. На Народній комісаріят Праці УСРР по Бюрі у справах раціоналізації (Оргбюрі) покладається:

1) систематично вивчати і використовувати наукові досягнення та досвід у царині раціоналізації апарату, оперативної роботи і техніки роботи;

2) проробляти та здійснювати роботу щодо раціоналізації апарату Народного комісаріату праці УСРР і його місцевих органів і організувати обмін досвідом між місцевими органами Народного комісаріату праці УСРР у царині раціоналізації.

8. До відання Народного комісаріату праці УСРР по загальному відділові належить:

1) розробляти структуру та штати центрального апарату Народного комісаріату праці й установ при ньому і давати вказівки місцевим органам Народного комісаріату праці щодо розроблення їх штатів і структури;

2) інструктувати й інспектувати місцеві органи Народного комісаріату праці в царині загально-організаційних питань та наглядати законність їхніх чинностей;

3) проводити в життя заходи щодо раціоналізації апарату Народного комісаріату праці й щодо режиму економії та наглядати, як цю роботу провадять місцеві органи Народного комісаріату праці;

4) провадити облік персонального складу робітників центрального апарату Народного комісаріату праці й відповідальних робітників підурядних йому органів;

5) обслуговувати Народний комісаріат праці канцелярією, реєстратурою, експедицією, таємною частиною і архівом та обслуговувати Народний комісаріат праці господарчо;

6) складати проєкти кошторисів Народного комісаріату праці, керувати роботою місцевих органів Народного комісаріату праці щодо складання проєктів кошторисів, розподіляти кредити, видані за кошторисом Народного комісаріату праці, між його місцевими органами та контролювати витрачання цих коштів;

7) координувати роботу відділів Народного комісаріату праці у загально-організаційних справах та наглядати порядок внесення справ на розгляд вищих урядових органів;

7. На Народный комиссариат труда УССР по Бюро по вопросам рационализации (Оргбюро) возлагается:

1) систематическое изучение и использование научных достижений и опыта в области рационализации аппарата, оперативной работы и техники работы;

2) проработка и осуществление работы по рационализации аппарата Народного комиссариата труда УССР и его местных органов и организация обмена опытом между местными органами Народного комиссариата труда УССР в области рационализации.

8. К ведению Народного комиссариата труда УССР по общему отделу относятся:

1) разработка структуры и штатов центрального аппарата Народного комиссариата труда и учреждений при нем и дача указаний местным органам Народного комиссариата труда по разработке их штатов и структуры;

2) инструктирование и инспектирование местных органов Народного комиссариата труда в области обще-организационных вопросов, а также надзор за закономерностью их действий;

3) проведение в жизнь мероприятий по рационализации аппарата Народного комиссариата труда и по режиму экономии и наблюдение за проведением этой работы местными органами Народного комиссариата труда;

4) учет личного состава работников центрального аппарата Народного комиссариата труда и ответственных работников подведомственных ему органов;

5) обслуживание Народного комиссариата труда канцелярией, регистратурой, экспедицией, секретной частью и архивом, а также хозяйственное обслуживание Народного комиссариата труда;

6) составление проектов смет Народного комиссариата труда, руководство работой местных органов Народного комиссариата труда по составлению проектов смет, распределение кредитов, отпущенных по смете Народного комиссариата труда, между его местными органами, а также контроль за истрасходованием указанных средств;

7) координирование работы отделов Народного комиссариата труда по обще-организационным вопросам, а также надзор за порядком внесения вопросов на рассмотрение высших правительственных органов;

8) контролювати, як відділи Народного комісаріату праці й його місцеві органи виконують завдання вищих урядових органів і Народного комісаріату праці;

9) юридично обслуговувати Народний комісаріат праці; підготувати і провадити в судових та інших органах УСРР і інших союзних республік справи, що в них Народний комісаріат праці або підурядні йому органи виступають, як позивачі або зацікавлені;

10) видавати інструкції й обіжники та за випадків, передбачених законом, правилами й обов'язкові постанови;

11) організувати й обслуговувати з'їзди та наради, що їх скликає Народний комісаріат праці;

12) керувати видавничою діяльністю Народного комісаріату праці;

13) розробляти і провадити заходи щодо внутрішнього ладу робіт Народного комісаріату праці.

9. До відання Народного комісаріату праці УСРР по відділу охорони праці належить:

1) керувати діяльністю місцевих органів Народного комісаріату праці щодо організації контролю за роботою всіх видів інспекції: праці, технічної та санітарної районної й позарайонної, зокрема, керувати діяльністю місцевих органів праці в царині техніки безпеки підчас провадження гірничих робіт та давати дозволи на набуття вибухового надіб'я й контролювати використання його;

2) організувати науково-дослідчу роботу в царині професійної гігієни, техніки безпеки, промислової психотехніки, професійної шкідливості виробництв, розробляти і провадити в життя заходи, скеровані до поліпшення умов праці.

У в а г а. Науково-дослідчу роботу в царині професійної гігієни та вивчення професійних шкідливостей організує Народний комісаріат праці, порозумівшись з Народним комісаріатом охорони здоров'я УСРР та з Народним комісаріатом освіти УСРР.

3) Відповідно до чинного законодавства, видавати правила технічного й санітарного влаштування промислових підприємств і

8) контроль за исполнением отделами Народного комиссариата труда и его местными органами заданий высших правительственных органов и Народного комиссариата труда;

9) юридическое обслуживание Народного комиссариата труда; подготовка и ведение в судебных и иных органах УССР и иных союзных республик дел, по которым Народный комиссариат труда либо подведомственные ему органы выступают в качестве истцов либо ответчиков;

10) издание инструкций и циркуляров, а также в случаях, предусмотренных законом, правил и обязательных постановлений;

11) организация и обслуживание съездов и совещаний, созываемых Народным комиссариатом труда;

12) руководство издательской деятельностью Народного комиссариата труда;

13) разработка и проведение мероприятий, касающихся внутреннего распорядка работ Народного комиссариата труда.

9. К ведению Народного комиссариата труда УССР по отделу охраны труда относятся:

1) руководство деятельностью местных органов Народного комиссариата труда по организации контроля за работой всех видов инспекций: труда, технической и санитарной, как участковых, так и внеучастковых, в частности, руководство деятельностью местных органов труда в области техники безопасности при ведении горных работ, а также дача разрешений на приобретение взрывчатых веществ и контроль за их использованием;

2) организация научно-исследовательской работы в области профессиональной гигиены, техники безопасности, промышленной психотехники, профессиональной вредности производств, разработка и проведение в жизнь мероприятий, направленных к улучшению условий труда.

П р и м е ч а н и е. Научно - исследовательская работа в области профессиональной гигиены и изучения профессиональных вредностей организуется Народным комиссариатом труда по согласованию с Народным комиссариатом здравоохранения УССР и с Народным комиссариатом просвещения УССР.

3) в соответствии с действующим законодательством, издание правил технического и санитарного устройства промышлен-

видавати дозволи на зведення споруд, будов та устав з погляду додержання правил та норм техніки безпеки й промислової санітарії, та брати участь в розгляді технічних проєктів промислового будівництва;

4) брати участь, з погляду охорони праці, в розробленні питань техніки раціоналізації й організувати через відповідні науково-практичні установи розроблення типових раціональних устав (вентиляція, опал тощо) та давати висновки на проєкти згаданих устав;

5) виробляти й видавати норми спецодягу, спецхарчів, додаткових відпусток і скороченого робочого дня в окремих галузях праці та встановлювати для окремих категорій професій ненормований робочий час;

6) виявляти розмір потреби у житлові для робітників і службовців і наглядати, як виконуються плани робітничого житлового будівництва;

7) наглядати надання встановлених законом пільг установам, підприємствам, організаціям та особам, що провадять будівництво робітничих жител;

8) скласти щороку попередні зведені плани будівництва жител для робітників і службовців промисловості та транспорту на підставі планів робітничого житлового будівництва, що їх подає до Народнього комісаріату праці УСРР Вища рада народнього господарства УСРР та Уповноважений Народнього комісаріату шляхів Союзу РСР при уряді УСРР;

9) наглядати, чи правильно надходять, переходять і використовуються кошти робітничого житлового будівництва окремих підприємств, установ і організацій, та наглядати за додержанням установлених правил про порядок утворення і використання цих коштів;

10) провадити роботу в царині здійснення господарськими органами заходів до оздоровлення умов праці, зв'язаних з капітальними витратами, брати безпосередньо участь та керувати місцевими органами Народнього комісаріату праці щодо розроблення та розгляду виробничо-фінансових планів і контрольних цифр господарських і планових органів УСРР, і контролювати ви-

них підприємств і видача разрешень на возведение сооружений, построек и установок с точки зрения соблюдения правил и норм техники безопасности и промышленной санитарии, а также участие в рассмотрении технических проектов по промышленному строительству;

4) участие, с точки зрения охраны труда, в разработке вопросов техники рационализации и организации, через соответствующие научно-практические учреждения разработки типовых рациональных установок (вентиляция, отопление и проч.) и дача заключений по проектам упомянутых установок;

5) выработка и издание норм спецодяга, спецпитания, дополнительных отпусков и сокращенного рабочего дня в отдельных отраслях труда, а также установление для отдельных категорий профессий ненормированного рабочего времени;

6) выяснение размера потребности в жилищах для рабочих и служащих и наблюдение за выполнением планов рабочего жилищного строительства;

7) надзор за предоставлением установленным законом льгот учреждениям, предприятиям, организациям и лицам, производящим строительство рабочих жилищ;

8) составление ежегодно предварительных сводных планов строительства жилищ для рабочих и служащих промышленности и транспорта на основании планов рабочего жилищного строительства, представляемых в Народный комиссариат труда УССР Высшим советом народного хозяйства УССР и Уполномоченным Народного комиссариата путей сообщения Союза ССР при правительстве УССР;

9) надзор за правильностью поступления, хранения и использования средств рабочего жилищного строительства отдельных предприятий, учреждений и организаций, а также надзор за соблюдением установленных правил о порядке образования и использования этих средств;

10) проведение работы в области осуществления хозяйственными органами мероприятий по оздоровлению условий труда, связанных с капитальными затратами, непосредственное участие, а также руководство местными органами Народного комиссариата труда по разработке и рассмотрению производственно-финансовых планов и контрольных цифр как хозяйственных, так и планирующих органов УССР, и кон-

трачання коштів на заходи щодо охорони праці;

11) брати участь у розробленні відповідними урядництвами УСРР імпортових планів у частині щодо довозу потрібних приладів для техніки безпеки й промислової санітарії;

12) сприяти раціоналізації використання робочої сили, зайнятої в промисловості, і брати участь у розробленні всіх заходів до підвищення продуктивності праці та встановлення виробничого режиму на підприємствах;

13) регулювати робочий час;

14) наглядати виконання законодавства про жіночу працю, вживати заходів до заведення жіночої праці у виробництві та вивчати проблеми жіночої праці в різних галузях промисловості.

10. До відання Народнього комісаріату праці по відділу ринку праці належить:

1) керувати місцевими органами Народнього комісаріату праці УСРР щодо організації посередництва для найму робочої сили (облік попиту й пропонування та посылання на роботу); експертизи та набору робітників для господарських органів, на підставі угод, що їх укладає Народній комісаріат праці УСРР або його місцеві органи з відповідними органами;

2) керувати роботою щодо трудового посередництва в царині наймання робітників мистецтва;

3) провадити облік та регулювати ринок праці фахівців, технічних та агрономічних сил, медичного та ветеринарного персоналу, робітників освіти тощо;

4) керувати справою розміщення робочої сили в межах УСРР, обмінювати зайвину її в УСРР і між УСРР та іншими союзними республіками, а так само регулювати масовий і груповий відхід на заробітки та керувати справою вербування робочої сили;

5) керувати місцевими органами Народнього комісаріату праці УСРР у справі надання роботи особам, звільнюваним з Робітничо-селянської червоної армії і Робітничо-селянської червоної фльоти;

6) керувати через місцеві органи Народнього комісаріату праці роботою бірж праці, кореспондентських та інформаційних пунктів;

троль за расходом средств на мероприятия по охране труда;

11) участие в разработке соответствующими ведомствами УССР импортных планов в части, касающейся ввоза необходимых принадлежностей по технике безопасности и промышленной санитарии;

12) содействие рационализации использования занятой в промышленности рабочей силы и участие в разработке всех мероприятий по повышению производительности труда и установлению производственного режима в предприятиях;

13) регулирование рабочего времени;

14) наблюдение за исполнением законодательства по вопросам женского труда, принятие мер по внедрению женского труда в производство и изучение проблем женского труда в разных отраслях промышленности.

10. К ведению Народного комиссариата труда по отделу рынка труда относится:

1) руководство местными органами Народного комиссариата труда УССР по организации посредничества по найму рабочей силы (учет спроса, предложения и посылки на работу), экспертизе и набору рабочих для хозяйственных органов, на основе соглашений, заключаемых Народным комиссариатом труда УССР или его местными органами с соответствующими органами;

2) руководство работой по трудовому посредничеству в области найма работников искусства;

3) учет и регулирование рынка труда специалистов, технических и агрономических сил, медицинского и ветеринарного персонала, работников просвещения и др.;

4) руководство делом размещения рабочей силы в пределах УССР, обмен излишками ее как в УССР, так и между УССР и другими союзными республиками, а также регулирование массового и группового отхода на заработки и руководство мерами по вербовке рабочей силы;

5) руководство местными органами Народного комиссариата труда УССР в деле предоставления работы лицам, увольняемым из Рабоче-крестьянской красной армии и Рабоче-крестьянского красного флота;

6) руководство через местные органы Народного комиссариата труда работой бирж труда, корреспондентских и информационных пунктов;

7) керувати місцевими органами Народного комісаріату праці в царині контролі за додержанням підприємствами брони підлітків і за набором їх установленим порядком;

8) розробляти плани та кошториси в справі боротьби з безробіттям і сприяти розвиткові культурної роботи серед безробітних;

9) вживати, порозумівшись із заінтересованими урядництвами, основні заходи до відтворення кваліфікованої робочої сили та керувати місцевими органами праці в царині навчання й перенавчання безробітних;

10) керувати роботою місцевих органів праці щодо давання різних видів допомоги безробітним, організації громадських робіт для безробітних, колективів із безробітних та їх об'єднань, а так само брати участь в розробленні заходів інших урядництв до поліпшення стану безробітних.

Увага. Заходи боротьби з безробіттям, зазначені в пп. 8, 9 і 10 цього артикулу, провадить спеціальний апарат Народного комісаріату праці, на підставі відповідних постанов Президії центрального комітету боротьби з безробіттям при Українській економічній нараді.

11. До відання Народного комісаріату праці УСРР по тарифно-конфліктному відділові належить:

1) здійснювати державне регулювання заробітної плати та державне нормування її;

2) поділяти округи УСРР на тарифні пояси щодо норм заробітної плати;

3) брати участь у складанні бюджету УСРР у частині заробітної плати і контролювати правильний розподіл коштів, виданих від державних органів на заробітну плату, та брати участь у складанні фонду заробітної плати робітників промисловости;

4) керувати місцевими органами праці в справі здійснення ними контролі за вчасною й правильною виплатою заробітної плати всіма установами, підприємствами і господарствами;

5) встановлювати для державних установ і підприємств спеціальні фонди заробітної

7) руководство местными органами Народного комиссариата труда в области контроля за соблюдением предприятиями брони подростков и за набором их в установленном порядке;

8) разработка планов и смет по борьбе с безработицей и содействие развитию культурной работы среди безработных;

9) принятие, по согласованию с заинтересованными ведомствами, основных мер к воспроизводству квалифицированной рабочей силы, а также руководство местными органами труда в области обучения и переобучения безработных;

10) руководство работой местных органов труда по оказанию разных видов помощи безработным, организации общественных работ для безработных, коллективов безработных и их объединений, а также участие в разработке мероприятий иных ведомств по улучшению положения безработных.

Примечание. Мероприятия по борьбе с безработицей, указанные в пп. 8, 9 и 10 настоящей статьи, проводятся специальным аппаратом Народного комиссариата труда, на основании соответствующих постановлений Президиума центрального комитета по борьбе с безработицей при Украинском экономическом совещании.

11. К ведению Народного комиссариата труда УССР по тарифно-конфликтному делу относится:

1) осуществление мероприятий по государственному регулированию заработной платы и по проведению государственного нормирования таковой;

2) разделение округов УССР на тарифные пояса в отношении норм заработной платы;

3) участие в составлении бюджета УССР в части заработной платы и контроль за правильным распределением средств, отпускаемых государственными органами на заработную плату, а также участие в составлении фонда заработной платы рабочих промышленности;

4) руководство местными органами труда в деле осуществления ими контроля за своевременной и правильной выплатой заработной платы всеми учреждениями, предприятиями и хозяйствами;

5) установление для государственных учреждений и предприятий специальных

плати, а також за випадків, зазначених у законі, розміри заробітної плати;

6) встановлювати принципи укладання колективних договорів, реєструвати ці договори і наглядати додержання умов договорів;

7) організувати єдині камери та полюбовні суди для розгляду конфліктів, що мають республіканське значення або охоплюють територію кількох округ, та тих конфліктів, що за розв'язання їх Народній комісаріат праці визнає за потрібне взятися самому;

8) керувати й наглядати роботу місцевих органів праці щодо реєстрації ними локальних колективних договорів і тарифних угод;

9) керувати й наглядати роботу місцевих органів праці щодо єдиного полюбовного розсуду та щодо касування порядком нагляду незаконних постанов полюбовних судів, єдиних камер та розціночно-конфліктних комісій;

10) керувати місцевими органами праці в справі вчинення дізнань і участі в веденні трудових справ у судових установах, а так само опротестування встановленим порядком правосильних вироків у трудових справах.

12. До відання Народнього комісаріату праці УСРР по статистично-інформаційному відділу належить:

1) встановлювати, порозумівшись з відповідними урядництвами, форми статистики праці й звітності, на доповнення до форм, установлених від Народнього комісаріату праці Союзу РСР;

2) розробляти та зводити статистичні матеріали й складати періодичні статистичні огляди й звіти та оголошувати їх;

3) керувати місцевими органами Народнього комісаріату праці УСРР у царині статистичної роботи;

4) давати інформації про роботу Народнього комісаріату праці УСРР та його місцевих органів і освітлювати ці питання в пресі;

5) складати зведені звітні доповіді й звіти Народнього комісаріату праці УСРР.

фондов зароботної плати, а також в случаях, указанных законом, окладов зароботной платы;

6) установление принципов заключения коллективных договоров, регистрация этих договоров и надзор за соблюдением условий договоров;

7) организация примирительных камер и третейских судов по разбору конфликтов, имеющих республиканское значение или охватывающих территорию нескольких округов, а также тех конфликтов, разрешение которых Народный комиссариат труда признает необходимым принять к своему производству;

8) руководство и наблюдение за работой местных органов труда по регистрации ими локальных коллективных договоров и тарифных соглашений;

9) руководство и наблюдение за работой местных органов труда по примирительно-третейскому разбирательству и по отмене в порядке надзора незаконных решений третейских судов, примирительных камер и расценочно-конфликтных комиссий;

10) руководство местными органами труда в деле производства дознаний и участия в ведении трудовых дел в судебных учреждениях, а также опротестования в установленном порядке вошедших в силу решений и приговоров по трудовым делам.

12. К ведению Народного комиссариата труда УССР по статистическо-информационному отделу относятся:

1) установление, по соглашению с соответствующими ведомствами, форм по статистике труда и отчетности, в дополнение к формам, установленным Народным комиссариатом труда Союза ССР;

2) разработка и свodka статистических материалов и составление периодических статистических обзоров и отчетов и их опубликование;

3) руководство местными органами Народного комиссариата труда УССР в области статистической работы;

4) дача информации о работе Народного комиссариата труда УССР и его местных органов и освещение этих вопросов в печати;

5) составление сводных отчетных докладов и отчетов Народного комиссариата труда УССР.

13. До відання Народного комісаріату праці УСРР по Головній управі соціального страхування належить:

1) керувати й контролювати діяльність підурядних йому страхових органів у всіх царинах їхньої роботи щодо соціального страхування (збирання страхових внесків, облік коштів, видача запитань з усіх видів забезпечення), в тому числі, організувати страхову мережу, скликати наради в справах соціального страхування за плянами, що їх затверджує Народний комісаріат праці УСРР, та видавати в цій царині постанови, інструкції й роз'яснення;

2) встановлювати в межах чинних устав і інструкцій порядок витрачання й переходу грошових і матеріальних коштів соціального страхування;

3) розробляти республіканський бюджет соціального страхування;

4) розпоряджати фондами соціального страхування відповідно до чинного законодавства;

5) розглядати й орієнтовно затверджувати бюджети місцевих органів соціального страхування та встановлювати ліміти для організаційних витратків та витратків на профілактичні заходи, на лікувальну допомогу, трудову допомогу, страхову освіту й для надзвичайних витратків;

6) визначати для окремих місцевостей УСРР додаткові відрахування від внесків на соціальне страхування до республіканського та загально-союзного фонду соціального страхування й подавати їх на затвердження встановленим порядком;

7) розглядати порядком нагляду скарги на вчинки місцевих органів соціального страхування, касувати або змінювати постанови і розпорядження цих органів;

8) укладати з підприємствами та установами республіканського значення угоди про порядок виплати ними задегалих внесків на соціальне страхування, а так само давати згоду на проекти угод, що їх укладає Народний комісаріат праці Союзу РСР з підприємствами загально-союзного значення;

9) організувати і керувати будинками відпочинку, а так само, під загальною медичною контролею Народного комісаріату

13. В веденню Народного комиссариата труда УССР по Главному управлению социального страхования относятся:

1) руководство и контроль за деятельностью подведомственных ему страховых органов во всех областях их работы, касающихся социального страхования (взыскание страховых взносов, учет средств, выдача пособий по всем видам обеспечения), в том числе организация страховой сети, созыв совещаний по вопросам социального страхования по планам, утверждаемым Народным комиссариатом труда УССР, а также издание в этой области постановлений, инструкций и разъяснений;

2) установление, в пределах действующих положений и инструкций, порядка расходования и хранения денежных и материальных средств социального страхования;

3) разработка республиканского бюджета социального страхования;

4) распоряжение фондами социального страхования в соответствии с действующим законодательством;

5) рассмотрение и ориентировочное утверждение бюджетов местных органов социального страхования и установление лимитов по организационным расходам и расходам на профилактические мероприятия, на лечебную помощь, трудовую помощь, страховое просвещение и для чрезвычайных расходов;

6) определение для отдельных местностей УССР дополнительных отчислений от взносов на социальное страхование в республиканский и общесоюзный фонды социального страхования и представление их на утверждение в установленном порядке;

7) рассмотрение в порядке надзора жалоб на действия местных органов социального страхования, отмена или изменение постановлений и распоряжений этих органов;

8) заключение с предприятиями и учреждениями республиканского значения соглашений о порядке выплаты ими задолженности по взносам на социальное страхование, а также дача согласия на проекты соглашений, заключаемых Народным комиссариатом труда Союза ССР с предприятиями общесоюзного значения;

9) организация и руководство домами отдыха, а также под общим медицинским контролем Народного комиссариата здраво-

охорони здоров'я УСРР, санаторіями, що є у віданні страхових органів;

10) розробляти загальні питання щодо медичної допомоги застрахованим і їх родинам, брати участь в організації медичної допомоги застрахованим у відповідних органах та розробляти питання щодо органів експертизи;

11) організувати й керувати лікарською контролею в частині тимчасової непрацездатності;

12) організувати будинки інвалідів та установ для вивчення заходів до використання неповної праці інвалідів;

13) брати участь у заходах щодо дання трудової допомоги безробітним;

14) організувати курси страхових робітників;

15) провадити облік і вивчати, спільно з Народнім комісаріатом охорони здоров'я, загально-професійні захворювання;

16) розробляти плани регулювання фондів соціального страхування в республіканському масштабі й здійснювати це регулювання, пересуваючи кредити до республіканського фонду соціального страхування та підсилюючи за рахунок цього фонду місцеві фонди соціального страхування.

14. Головна управа соціального страхування має право юридичної особи й утримується за кошти соціального страхування.

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **Г. Петровський.**

Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету **М. Василенко.**

ПОСТАНОВА

РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

143. Про відкриття денних робітничих факультетів.

Щоб збільшити пролетарські кадри у складі вищих шкіл, Рада Народніх Комісарів УСРР постановила:

охорони здоров'я УСРР, санаторіями, находящимися в веденні страхових органів;

10) разработка общих вопросов, касающихся медицинской помощи застрахованным и их семьям, участие в деле организации медицинской помощи застрахованным в соответствующих органах и разработка вопросов, касающихся органов экспертизы;

11) организация и руководство врачебным контролем в части временной нетрудоспособности;

12) организация домов инвалидов и учреждений для изучения мер по использованию неполного труда инвалидов;

13) участие в мероприятиях по предоставлению трудовой помощи безработным;

14) организация курсов страховых работников;

15) учет и изучение, совместно с Народным комиссариатом здравоохранения, общепрофессиональных заболеваний;

16) разработка планов регулирования фондов социального страхования в республиканском масштабе и осуществление этого регулирования путем передвижения кредитов в республиканский фонд социального страхования и путем подкрепления за счет этого фонда местных фондов социального страхования.

14. Главное управление социального страхования пользуется правами юридического лица и содержится за счет средств социального страхования.

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **Г. Петровский.**

Секретарь Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета **М. Василенко.**

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УСРР.

143. Об открытии дневных рабочих факультетов.

В целях увеличения пролетарских кадров в составе высших учебных заведений, Совет Народных Комиссаров УСРР постановил:

КІЇВСЬКОГО НАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

I.

1. Відкрити з початку 1929-30 навчального року денні робітничі факультети при таких вищих учбових закладах:

- 1) Сталінському і Артемівському педагогічних технікумах;
- 2) інститутах народної освіти—Житомирському, Полтавському, Чернігівському, Кам'янець-Подільському, Херсонському, а так само при єврейському відділці Житомирського інституту народної освіти;
- 3) Харківському ветеринарному інституті;
- 4) сільсько-господарських технікумах—Білоцерківському, Полтавському і Ново-Полтавському єврейському;
- 5) Одеському технікумі млинарства;
- 6) Рубежанському хемічному технікумі;
- 7) Запорізькому індустриальному технікумі;
- 8) Київському художньому інституті;
- 9) Дніпропетровському медичному інституті;
- 10) Луганському кооперативному технікумі.

2. Запропонувати округовим виконавчим комітетам тих округ, де відкривається зазначені в арт. 1 денні робітничі факультети, забезпечити їх відповідними приміщеннями для учбової праці і для гуртожитків учнів робітничих факультетів, а так само забезпечити ці гуртожитки господарським устаткуванням.

II.

Цю постанову видається на підставі арт. 9 постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про робітничі факультети» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 13, арт. 117).

Харків, 25 червня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народних
Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Т. в. об. Керівничого Справ Ради Народних
Комісарів УСРР **Легкий.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 9 липня
1929 р., № 155

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР
ІНВ. 665024

Видання Народного Комісаріату Юстиції

КІЇВСЬКОГО НАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

1. Открыть с начала 1929-30 учебного года дневные рабочие факультеты при следующих высших учебных заведениях:

- 1) Сталинском и Артемовском педагогических техникумах;
- 2) институтах народного просвещения—Житомирском, Полтавском, Черниговском, Камеиць-Подольском, Херсонском, а также при еврейском отделении Житомирского института народного просвещения;
- 3) Харьковском ветеринарном институте;
- 4) сельско-хозяйственных техникумах—Белоцерковском, Полтавском и Ново-Полтавском еврейском;
- 5) Одесском техникуме мукомольного дела;
- 6) Рубежанском химическом техникуме;
- 7) Запорожском индустриальном техникуме;
- 8) Киевском художественном институте;
- 9) Днепронетровском медицинском институте;
- 10) Луганском кооперативном техникуме.

2. Предложить округным исполнительным комитетам тех округ, где открываются указанные в ст. 1 дневные рабочие факультеты, обеспечить последние соответствующими помещениями для учебных занятий и для общежитий учащихся рабочих факультетов, а также обеспечить эти общежития хозяйственным оборудованием.

II.

Настоящее постановление издается на основании ст. 9 постановления ВУЦИК и СНК УССР «О рабочих факультетах» (С. У. УССР 1928 г. № 13, ст. 117).

Харьков, 25 июня 1929 г.

Зам. Председателя Совета Народных
Комиссаров УССР **Сербиченно.**

Вр. исп. об. Управляющего Делами Совета
Народных Комиссаров УССР **Легкий.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 9 июля
1929 г., № 155.

Издание Народного Комиссаріата Юстиції

104
 ФУНДАМЕНТАЛЬНА
 БІБЛІОТЕКА
 Книжкового Інституту
 Народного Печивання

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 18 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
 ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 13 СЕРПНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР

(19—26 червня 2—10 липня 1929 р.)

144. Устава про комітети для боротьби з безробіттям.
145. Про надання державним установам і підприємствам, професійним, кооперативним, громадським і науковим організаціям права демонструвати кіно-фільми науково-освітнього змісту.
146. Про чистку апарата державних органів, кооперативних і громадських організацій.
147. Про зміну арт. арт. 206⁷ і 206⁸ Кримінального кодексу УСРР.
148. Про затвердження Устави про векселі.
149. Про надання Народньому комісаріату торгівлі УСРР, Народньому комісаріату торгівлі АМСРР і округовим відділам торгівлі права накладати адміністративним порядком штрафи за зламання деяких правил торгової діяльності.
150. Про поліпшення умов навчання студентів вечірніх робітничих технікумів і вечірніх робітничих факультетів, що працюють на виробництві.
151. Про заходи до ліквідації неписьменности серед дорослої трудящої людности УСРР.
152. Про адміністративне виселення з будинків трестів „Донвугілля“ і „Південкриця“ у рудничких робітничих селищах осіб, що не працюють на цих підприємствах.
153. Про поширення прав місцевих рад щодо сприяння виконанню загально-державних завдань і плянів.
154. Про стипендії ім. Н. К. Крупської.
155. Про мірчук (гарцеву оплату) з молотарок.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(19—26 июня—2—10 июля 1929 г.)

144. Положение о комитетах для борьбы с безработицей.
145. О предоставлении государственным учреждениям и предприятиям, профессиональным, кооперативным, общественным и научным организациям права демонстрировать кино-фильмы научно-просветительного содержания.
146. О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций.
147. Об изменении ст. ст. 206⁷ и 206⁸ Уголовного кодекса УСРР.
148. Об утверждении Положения о векселях.
149. О предоставлении Народному комиссариату торговли УССР, Народному комиссариату торговли АМСРР и окружным отделам торговли права налагать в административном порядке штрафы за нарушение некоторых правил торговой деятельности.
150. Об улучшении условий обучения работающих на производстве студентов вечерних рабочих техникумов и вечерних рабочих факультетов.
151. О мероприятиях по ликвидации неграмотности среди взрослого трудящегося населения УССР.
152. Об административном выселении из домов трестов „Донуголь“ и „Югосталь“ в рудничных рабочих поселках лиц, не работающих на этих предприятиях.
153. О расширении прав местных советов в отношении содействия выполнению общегосударственных заданий и планов.
154. О стипендиях им. Н. К. Крупской.
155. О гарцевом сборе (мерчуке) с молотилок.

Державна Публічна
 БІБЛІОТЕКА УСРР Я

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИ-
КОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ
КОМІСАРІВ УСРР.**

144. Устава про комітети для боротьби з безробіттям.

1. Для загального керівництва і планування роботи окремих урядовців та організацій в справі боротьби з безробіттям закладається: Центральний комітет боротьби з безробіттям (ЦКборбез) при Українській економічній нараді й округові комітети боротьби з безробіттям (окркомборбез) при округових виконавчих комітетах.

2. На Центральний комітет боротьби з безробіттям покладається:

1) вивчати стан і причини безробіття та заходи боротьби з ним;

2) розробляти проекти практичних заходів щодо боротьби з безробіттям;

3) вишукувати спеціальні кошти на боротьбу з безробіттям;

4) погоджувати роботу окремих центральних державних і громадських організацій щодо боротьби з безробіттям, давати висновки на пляни боротьби з безробіттям, що їх складають зазначені організації, а так само розглядати і давати висновки на кошториси цих організацій у справі боротьби з безробіттям;

5) попередньо розглядати законопроекти в справах боротьби з безробіттям, що їх подає на затвердження законодавчих органів Народній комісаріят праці УСРР і інші установи;

6) попередньо обговорювати проекти постанов, обіжників та інструкцій про заходи допомоги безробітним, що їх видають окремі урядництва та центральні організації.

У в а г а. Всі свої пропозиції, скеровані на боротьбу з безробіттям, урядництва й центральні організації повинні подавати на розгляд Центрального комітету боротьби з безробіттям.

7) розпоряджати коштами, видаваними з загально-союзного і республіканського бюджетів та інших джерел на боротьбу з безробіттям, за пляном, що його затверджує Ук-

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И
СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ
УССР.**

144. Положение о комитетах по борьбе с безработицей.

1. Для общего руководства и планирования работы отдельных ведомств и организаций в деле борьбы с безработицей учреждаются: Центральный комитет по борьбе с безработицей (ЦКборбез) при Украинском экономическом совещании и окружные комитеты по борьбе с безработицей (окркомборбез) при окружных исполнительных комитетах.

2. На Центральный комитет по борьбе с безработицей возлагается:

1) изучение состояния и причин безработицы и мер борьбы с ней;

2) разработка проектов практических мероприятий по борьбе с безработицей;

3) изыскание специальных средств на борьбу с безработицей;

4) согласование работы отдельных центральных государственных и общественных организаций по борьбе с безработицей, дача заключений по планам борьбы с безработицей, составленным указанными организациями, а также рассмотрение и дача заключений по сметам этих организаций в деле борьбы с безработицей;

5) предварительное рассмотрение законопроектов по вопросам борьбы с безработицей, представляемых на утверждение законодательных органов Народным комиссариатом труда УССР и иными учреждениями;

6) предварительное обсуждение проектов постановлений, циркуляров и инструкций, касающихся мероприятий помощи безработным и издаваемых отдельными ведомствами и центральными организациями;

Примечание. Все свои предложения, направленные на борьбу с безработицей, ведомства и центральные организации должны представлять на рассмотрение Центрального комитета по борьбе с безработицей.

7) распоряжение средствами, отпускаемыми из общесоюзного и республиканского бюджетов и иных источников на борьбу с безработицей, согласно плану, утвержда-

раїнська економічна нарада, а так само розробляти принципи витрачання коштів, що їх асигнують на боротьбу з безробіттям центральні і місцеві органи;

8) керувати діяльністю округових комітетів боротьби з безробіттям при округових виконавчих комітетах;

9) наглядати за державними органами і громадськими організаціями у царині проведення ними оперативної роботи щодо боротьби з безробіттям.

3. До складу Центрального комітету боротьби з безробіттям увходять три представники від Народного комісаріату праці УСРР і по одному представнику від Народного комісаріату фінансів УСРР, Вищої ради народного господарства УСРР, народного комісаріату внутрішніх справ УСРР, Народного комісаріату торгівлі УСРР, Всеукраїнської контори Державного банку Союзу РСР, Всеукраїнської спілки промислової і промислово-кредитової кооперації, Всеукраїнської ради професійних спілок, Всеукраїнського комітету спілки металістів, Всеукраїнського комітету спілки швальників, відділу робітниць Центрального комітету Комуністичної партії (більшовиків) України й Центрального комітету Ленінської комуністичної спілки молоді України.

Голову Центрального комітету боротьби з безробіттям затверджує Українська економічна нарада.

4. Из складу пленуму Центрального комітету боротьби з безробіттям (арт. 3) виділяється Президія Комітету з шістьох членів: голови Комітету й по одному представнику від Народного комісаріату праці УСРР, Народного комісаріату фінансів УСРР, Вищої ради народного господарства УСРР, Всеукраїнської спілки промислової і промислово-кредитової кооперації й Всеукраїнської ради професійних спілок.

5. Центральний комітет боротьби з безробіттям провадить свою роботу на місцях через Комітет боротьби з безробіттям при Раді народних комісарів АМСРР і округові комітети боротьби з безробіттям (окркомборбези) при округових виконавчих комітетах.

екому Украинским экономическим совещанием, а также разработка принципов расходования средств, ассигнуемых на борьбу с безработицей центральными и местными органами;

8) руководство деятельностью окружных комитетов по борьбе с безработицей при окружных исполнительных комитетах;

9) надзор за государственными органами и общественными организациями в области проведения ими оперативной работы по борьбе с безработицей.

3. В состав Центрального комитета по борьбе с безработицей входят три представителя от Народного комиссариата труда УССР и по одному представителю от Народного комиссариата финансов УССР, Высшего совета народного хозяйства УССР, Народного комиссариата внутренних дел УССР, Народного комиссариата торговли УССР, Всеукраинской конторы Государственного банка Союза ССР, Всеукраинского союза промышленной и промышленно-кредитной кооперации, Всеукраинского совета профессиональных союзов, Всеукраинского комитета союза металлистов, Всеукраинского комитета союза кожевников, Всеукраинского комитета союза швейников, отдела работниц Центрального комитета Коммунистической партии (большевиков) Украины и Центрального комитета Ленинского коммунистического союза молодежи Украины.

Председатель Центрального комитета по борьбе с безработицей утверждается украинским экономическим совещанием.

4. Из состава пленума Центрального комитета по борьбе с безработицей (ст. 3) выделяется Президиум Комитета, состоящий из шести членов: председателя Комитета и по одному представителю от Народного комиссариата труда УССР, Народного комиссариата финансов УССР, Высшего совета народного хозяйства УССР, Всеукраинского союза промышленной и промышленно-кредитной кооперации и Всеукраинского совета профессиональных союзов.

5. Центральный комитет по борьбе с безработицей проводит свою работу на местах через комитет по борьбе с безработицей при Совете народных комиссаров АМСРР и окружные комитеты по борьбе с безработицей (окркомборбезы) при окружных исполнительных комитетах.

6. Округові комітети боротьби з безробіттям керують і планують усіма заходами, проваджуваними на території округу для боротьби з безробіттям, і наглядають, як відповідні місцеві органи провадять оперативну роботу в царині боротьби з безробіттям.

Округові комітети для боротьби з безробіттям керуються в своїй діяльності директивами округових виконавчих комітетів і постановами та директивами Центрального комітету боротьби з безробіттям.

7. До складу округових комітетів боротьби з безробіттям увіходять по одному представнику від округового відділу (інспектури) праці, округової каси соціального страхування, округового відділу місцевої промисловости, округового відділу місцевого (комунального) господарства, округової ради професійних спілок, три представники від громадських і кооперативних організацій з призначення округового виконавчого комітету і три представники від професійних спілок з вибору округової ради професійних спілок.

Склад Комітету боротьби з безробіттям при Раді Народніх комісарів АМСРР встановлює Рада народніх комісарів АМСРР.

Увага 1. За голову округового комітету боротьби з безробіттям є завідаючий округового відділу (округовий інспектор) праці або його заступник.

Увага 2. В тих округах, де нема округових відділів місцевої промисловости, до складу округових комітетів боротьби з безробіттям увіходять представники округових відділів місцевого господарства.

8. До складу президії округового комітету боротьби з безробіттям увіходять представники: по одному від округового відділу (інспектури) праці (голова президії), округового відділу місцевої промисловости і округової каси соціального страхування, один представник професійних спілок з вибору округової ради професійних спілок та один представник від громадських і кооперативних організацій з призначення округового виконавчого комітету.

6. Округные комитеты по борьбе с безработицей руководят и планируют всеми мероприятиями, проводимыми на территории округа в целях борьбы с безработицей, и наблюдают за проведением соответствующими местными органами оперативной работы в области борьбы с безработицей. Округные комитеты по борьбе с безработицей руководствуются в своей деятельности как директивами округных исполнительных комитетов, так и постановлениями и директивами Центрального комитета по борьбе с безработицей.

7. В состав округных комитетов по борьбе с безработицей входят по одному представителю от округного отдела (инспектуры) труда, округной кассы социального страхования, округного отдела местной промышленности, округного отдела местного (коммунального) хозяйства, округного совета профессиональных союзов, три представителя от общественных и кооперативных организаций по назначению округного исполнительного комитета и три представителя от профессиональных союзов по выбору округного совета профессиональных союзов.

Состав Комитета по борьбе с безработицей при Совете народных комиссаров АМСРР определяется Советом народных комиссаров АМСРР.

Примечание 1. Председателем округного комитета по борьбе с безработицей является заведывающий округным отделом (округной инспектор) труда или его заместитель.

Примечание 2. В тех округах, где нет округных отделов местной промышленности, в состав округных комитетов по борьбе с безработицей входят представители округных отделов местного хозяйства.

8. В состав президиума округного комитета по борьбе с безработицей входят представители: по одному от округного отдела (инспектуры) труда (председатель президиума), округного отдела местной промышленности и округной кассы социального страхования, один представитель профессиональных союзов по выбору округного совета профессиональных союзов и один представитель от общественных и кооперативных организаций по назначению округного исполнительного комитета.

Склад президії Комітету боротьби з безробіттям при Раді народних комісарів АМСРР встановлює Рада народних комісарів АМСРР.

9. Центральний комітет боротьби з безробіттям при Українській економічній нараді, Комітет боротьби з безробіттям при Раді народних комісарів АМСРР та округові комітети боротьби з безробіттям при округових виконавчих комітетах проводять свою роботу спеціальним апаратом, що його затверджують відповідні органи Народнього комісаріату робітничо-селянської інспекції.

10. Центральному комітету боротьби з безробіттям, комітету боротьби з безробіттям при Раді народних комісарів АМСРР і округовим комітетом боротьби з безробіттям надаються всі права юридичної особи, зокрема, вони мають право укладати угоди й договори регулятивного порядку, що забезпечували б нормальне постачання трудколективам безробітних продукції.

11. Центральний комітет боротьби з безробіттям, Комітет для боротьби з безробіттям при Раді народних комісарів АМСРР і округові комітети боротьби з безробіттям мають печатку з державним гербом установленого зразку.

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

145. Про надання державним установам і підприємствам, професійним, кооперативним, громадським і науковим організаціям права демонструвати кіно-фільми науково-освітнього змісту.

Щоб піднести культурний рівень широких трудящих мас через поширення демонстрування кіно-фільм науково-освітнього змісту, Всеукраїнський центральний виконавчий

Состав президиума Комитета по борьбе с безработицей при Совете народных комиссаров АМОСР определяется Советом народных комиссаров АМОСР.

9. Центральный комитет по борьбе с безработицей при Украинском экономическом совещании, Комитет по борьбе с безработицей при Совете народных комиссаров АМОСР, а также окружные комитеты по борьбе с безработицей при окружных исполнительных комитетах обслуживаются в своей работе специальным аппаратом, утверждаемым соответствующими органами Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции.

10. Центральному комитету по борьбе с безработицей, Комитету по борьбе с безработицей при Совете народных комиссаров АМОСР и окружному комитету по борьбе с безработицей предоставляются все права юридического лица, в частности, они имеют право заключать соглашения и договоры регулирующего порядка, которые обеспечивали бы нормальное снабжение трудколлективов безработных продукцией.

11. Центральный комитет по борьбе с безработицей, Комитет по борьбе с безработицей при Совете народных комиссаров АМОСР и окружные комитеты по борьбе с безработицей имеют печать с государственным гербом установленного образца.

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

145. О предоставлении государственным учреждениям и предприятиям, профессиональным, кооперативным, общественным и научным организациям права демонстрировать кино-фильмы научно-просветительного содержания.

В целях поднятия культурного уровня широких масс трудящихся распространением демонстрирования кино-фильм научно-просветительного содержания, Всеукраинский

комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати державним установам і підприємствам, професійним, кооперативним, громадським і науковим організаціям право вільно набувати від усіх виробничих кіно-організацій Союзу РСР фільми науково-освітнього змісту й демонструвати такі фільми, додержуючи правил, встановлених у нижченаведених артикулах цієї постанови.

2. Республіканським кооперативним центрам і професійним спілкам надається право набувати фільми науково-освітнього змісту, що їх виробляють кіно-організації Союзу РСР, і демонструвати їх по належній кооперативній або профспілковій кіно-мережі.

3. Інші, зазначені в арт. 1 цієї постанови установи, підприємства й організації мають право набувати тільки такі науково-освітні кіно-фільми, що своїм змістом безпосередньо зв'язані з галуззю діяльності даної установи, підприємства або організації. Зазначені установи, підприємства і організації можуть демонструвати ці фільми тільки в своїх установах та по кіно-мережі інших організацій, порозумівшись з цими організаціями.

4. Усі зазначені в арт. 1 установи, підприємства й організації, використавши кіно-фільми науково-освітнього змісту, мають право передавати їх одна одній для демонстрування, додержуючи правил цієї постанови.

5. Нагляд та контроль за додержанням правил цієї постанови покладається на Всеукраїнську фото-кіно-управу; за Кіно-репертуарним комітетом при Народному комісаріаті освіти залишається право контролю і нагляду за змістом науково-освітніх фільм.

II.

6. З виданням цієї постанови змінюється арт. 2 «Положення про Всеукраїнське фото-

центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Предоставить государственным учреждениям и предприятиям, профессиональным, кооперативным, общественным и научным организациям право свободно приобретать от всех производственных кино-организаций Союза ССР фільмы научно-просветительного содержания и демонстрировать такие фільмы с соблюдением правил, установленных в нижеследующих статьях настоящего постановления.

2. Республіканським кооперативним центрам и профессиональным союзам предоставляется право приобретать фільмы научно-просветительного содержания, производимые кино-организациями Союза ССР, и демонстрировать их по кооперативной или профсоюзной кино-сети, по принадлежности.

3. Прочие, указанные в ст. 1 настоящего постановления учреждения, предприятия и организации имеют право приобретать только такие кино-фільмы научно-просветительного характера, которые по своему содержанию непосредственно относятся к отрасли деятельности данного учреждения, предприятия или организации. Указанные учреждения, предприятия и организации могут демонстрировать эти фільмы только в своих учреждениях и по кино-сети других организаций, по соглашению с последними.

4. Все указанные в ст. 1 учреждения, предприятия и организации после использования кино-фильм научно-просветительного содержания имеют право передавать их друг другу для демонстрирования с соблюдением правил настоящего постановления.

5. Надзор и контроль за соблюдением правил настоящего постановления возлагается на Всеукраинское фото-кино-управление; за Кіно-репертуарным комітетом при Народном комиссариате просвещения сохраняется право контроля и наблюдения за содержанием научно-просветительных фільм.

II.

6. С изданием настоящего постановления изменяется ст. 2 «Положения о Всеукраин-

кіно-управління» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 32, арт. 251).

Харків, 19 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

ском фото-кіно-управління» (С. У. УСРР 1925 г., № 32, ст. 251).

Харьков, 19 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

146. Про чистку апарата державних органів, кооперативних і громадських організацій.

Щоб полішити особовий склад радянського апарату та очистити його від елементів, що розклалися, що перекручують радянські закони, що зростаються з глитаєм і непманом, що заважають боротися з тяганиною і покривають її, що зарозуміло, по чиновницькому, по бюрократичному ставляться до істотних потреб трудящих, а так само від розтратників, хабарників, саботажників і шкідників, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Доручити Народному комісаріатові робітничо-селянської інспекції УСРР, з притягненням професійних спілок та під контролем широких мас робітників, селян і службовців, організувати чистку апарата державних органів, кооперативних і громадських організацій на території УСРР.

2. Надати органам робітничо-селянської інспекції право ухвалювати обов'язкові для всіх державних установ та підприємств, а так само кооперативних і громадських організацій постанови в таких питаннях:

1) про заборону назавжди або на час служити по всіх ланках радянського і кооперативного апарату, а так само по громадських організаціях особам, оцінюючи роботу яких, виявилася, що вони безперечно шкодять інтересам робітничої класи, а через це залишення їх на службі абсолютно неприпустиме;

2) про заборону назавжди чи на час бути на посаді в певній місцевості або в певному

146. О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций.

В целях улучшения личного состава советского аппарата и очистки его от элементов разложившихся, извращающих советские законы, сращивающихся с кулаком и непманом, мешающих бороться с волокитой и ее прикрывающих, высокомерно, по чиновничьи, по бюрократически относящихся к насущным нуждам трудящихся, а также от растрачивов, взяточников, саботажников и вредителей, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Поручить Народному комиссариату рабоче-крестьянской инспекции УССР, с привлечением профессиональных союзов и под контролем широких масс рабочих, крестьян и служащих, организовать чистку аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций на территории УССР.

2. Предоставить органам рабоче-крестьянской инспекции право выносить обязательные для всех государственных учреждений и предприятий, а также кооперативных и общественных организаций, постановления по нижеследующим вопросам:

1) о запрещении навсегда или на время службы во всех звеньях советского и кооперативного аппарата, а также в общественных организациях лицам, при оценке работы которых выяснилось, что они безусловно вредят интересам рабочего класса, вследствие чего оставление их на службе является абсолютно недопустимым;

2) о запрещении навсегда или на время занимать должности в определенной местно-

урядництві, установі, підприємстві чи організації;

3) про заборону назавжди або на час обіймати ту чи іншу категорію посад у радянському та кооперативному апараті, а так само у громадських організаціях.

3. Скарги осіб, звільнених за арт. 1, у розцінювально-конфліктних комісіях та судах не розглядається.

Порядок розгляду цих скарг визначається Інструкцією Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції Союзу РСР.

4. У разі щільовитого відновлення осіб, звільнених за арт. 1 цієї постанови, змушений прогул оплачується відповідна установа, підприємство чи організація повністю.

Порядок компенсації осіб, що до них вищій інстанції визнають за потрібне пом'якшити захід, що його ухвалила нижча інстанція, визначається інструкцією Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції Союзу РСР.

5. Постанови органів робітничо-селянської інспекції про заборону служби, ухвалені порядком п. 1 арт. 1 цієї постанови, заносяться до трудових списків осіб, що їм заборонено служити.

Ці особи втрачають право на одержання вихідної допомоги, а так само допомоги на безробіття й всіх видів пенсійного забезпечення.

6. Доручити Народному комісаріатові робітничо-селянської інспекції УСРР спільно з Народним комісаріатом праці УСРР, протягом 2-х тижнів подати на затвердження Раді народних комісарів УСРР проєкта змін чинного законодавства УСРР, що впливають з цієї постанови.

Харків, 26 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретарь Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**
Оголошено у „Вістях ВУЦВК” 13 липня 1929 р. № 159.

сти или в определенном ведомстве, учреждении, предприятии или организации;

3) о запрещении навсегда или на время занимать ту или иную категорию должностей в советском и кооперативном аппарате, а также в общественных организациях.

3. Жалобы лиц, уволенных согласно ст. 1, рассмотрению в расценочно-конфликтных комиссиях и судах не подлежат.

Порядок рассмотрения этих жалоб определяется инструкцией Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции союза ССР.

4. В случае полного восстановления лиц, уволенных в порядке ст. 1, вынужденный прогул оплачивается соответствующим учреждением, предприятием или организацией полностью.

Порядок компенсации лиц, по отношению к которым вышестоящими инстанциями будет признано необходимым лишь смягчить меру, принятую нижестоящей инстанцией, определяется инструкцией Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции Союза ССР.

5. Постановления органов рабоче-крестьянской инспекции о запрещении службы, принятые в порядке п. 1 ст. 1 настоящего постановления, заносятся в трудовые списки лиц, которым запрещена служба. Эти лица лишаются права на получение выходного пособия, а также пособия по безработице и всех видов пенсионного обеспечения.

6. Поручить Народному комиссариату рабоче-крестьянской инспекции УССР совместно с Народным комиссариатом труда УССР в двухнедельный срок внести на утверждение Совета народных комиссаров УССР проект вытекающих из настоящего постановления изменений действующего законодательства УССР.

Харьков, 26 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**
Распубликовано в „Вістях ВУЦВК” 13 июля 1929 г., № 150.

147. Про зміну арт.арт. 206⁷ і 206⁸ Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Артикули 206⁷ і 206⁸ Кримінального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«206⁷. а) За самовільне залишення частини чи місця служби, якщо відсутність тривала більше шести діб, а під час кампаній у флоті, маневрів, навчальних, короткочеренцевих, повторних і поверочних зборів—більше двох діб (втечу),—

позбавлення волі без суворої ізоляції на реченець до одного року.

б) За самовільне залишення частини чи місця служби з наміром довгий час або повсім ухилитися від виконання обов'язків військової служби (втечу), хоча б відсутність з частини чи з місця служби тривала менше 6 (2) діб,—

той самий захід соціальної оборони.

в) За вчинки, передбачені у п.п. «а» і «б» цього артикулу, заподіяні вдруге й більше, а так само заподіяні за воєнних часів хоча б і уперше,—

позбавлення волі з суворою ізоляцією на реченець не менш як шість місяців з конфіскацією майна чи без неї.

г) За вчинки, передбачені у п.п. «а» і «б» цього артикулу, заподіяні за воєнних часів ва надто обтяжливих обставин,—

вищий захід соціальної оборони з конфіскацією майна.

д) За вчинки, передбачені у п.п. «а» і «б» цього артикулу, що їх заподіяли особи середнього, старшого, вищого та молодшого поверхчеренцевої служби начальницького складу,—

позбавлення волі з суворою ізоляцією чи без неї на реченець не менш, як два роки, з конфіскацією майна або без неї, а за воєнних часів — вищий захід соціальної оборони з конфіскацією майна.

147. Об изменении ст. ст. 206⁷ и 206⁸ Уголовного кодекса УССР.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Статьи 206⁷ и 206⁸ Уголовного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«206⁷. а) Самовольное оставление части или места службы, если отсутствие продолжалось свыше шести суток, а во время кампаний во флоте, маневров, учебных, краткосрочных, повторительных и поверочных сборов—свыше двух суток (побег),—

лишение свободы без строгой изоляции на срок до одного года.

б) Самовольное оставление части или места службы, хотя бы отсутствие из части или с места службы продолжалось менее 6 (2) суток, но с намерением длительно или вовсе уклониться от несения обязанностей по военной службе (побег),—

ту же меру социальной защиты.

в) Деяния, предусмотренные п. п. «а» и «б» настоящей статьи, совершенные во второй раз или более чем два раза, а равно совершенные в военное время, хотя бы и в первый раз,—

лишение свободы со строгой изоляцией на срок не ниже шести месяцев с конфискацией имущества или без таковой.

г) Деяния, предусмотренные пунктами «а» и «б» настоящей статьи, совершенные в военное время при наличии особо отягчающих обстоятельств,—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

д) Деяния, предусмотренные пунктами «а» и «б» настоящей статьи, совершенные лицами среднего, старшего, высшего и младшего сверхсрочной службы начальствующего состава,—

лишение свободы со строгой изоляцией или без таковой на срок не ниже двух лет, с конфискацией имущества или без таковой, а в военное время — высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

е) За вчинки, передбачені у пункті «а» цього артикулу, що їх заподіяла за мирних часів, хоч би особа начальницького складу, за особливо полегшливих обставин, коли при цьому самовільна відсутність тривала не більше 12 (4) діб,—

прикладається правила дисциплінарного статуту Робітничо-селянської червоної армії.

206^а. а) За самовільне залишення частини, або місця служби без наміру цілковито ухилитися від виконання обов'язків військової служби, коли відсутність тривала не більше 6 (2) діб (самовільна відлука), але повторювалась систематично,— заходи соціальної оборони, передбачені у пунктах «а» і «в» арт. 206^г.

б) За той самий вчинок, що його заподіяла особа середнього, старшого, вищого або молодшого поверхреченцевої служби начальницького складу,—

1) заходи соціальної оборони, передбачені у пункті «д» арт. 206^г.

Увага. Захід соціальної оборони, передбачений у пункті «в» арт. 206^г, прикладається у разі повторної судимости за вчинок, передбачений у пункті «а» цього артикулу, а так само у разі першої судимости за зазначений вчинок, але за воєнних часів або після судимости за вчинки, передбачені у пунктах «а», «б» і «г» арт. 206^г.

2. Увагу до арт. 206^г—скасувати.

II.

3. Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 24 квітня 1929 р. «Про зміну арт. арт. 7 і 8 уставу про військові злочини» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 29, арт. 265) і на зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1928 р. «Про зміну і доповнення Кримінального Кодексу УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 11, арт. 104).

Харків, 26 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» 19 липня 1929 р., № 164.

е) Деяння, передбачені пунктом «а» настоящей статьи, совершенные в мирное время, хотя бы лицом начальствующего состава, при наличии особо смягчающих обстоятельств, если при том самовольное отсутствие продолжалось не более 12 (4) суток,—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-крестьянской Красной армии.

206^а. а) Самовольное оставление части или места службы без намерения вовсе уклониться от несения обязанностей по военной службе, если отсутствие продолжалось не более 6 (2) суток (самовольная отлучка), но повторялось систематически,— меры социальной защиты, предусмотренные пунктами «а» и «в» ст. 206^г.

б) То же деяние, совершенное лицом среднего, старшего, высшего или младшего сверхсрочной службы начальствующего состава,—

меры социальной защиты, предусмотренные пунктом «д» ст. 206^г.

Примечание. Мера социальной защиты, предусмотренная пунктом «в» ст. 206^г, применяется в случаях повторной судимости за деяние, предусмотренное пунктом «а» настоящей статьи, а также в случаях первой судимости за означенное деяние, но в военное время или после судимости за деяния, предусмотренные пунктами «а», «б» и «г» ст. 206^г.

2. Примечание к ст. 206^г—отменить.

II.

3. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 24 апреля 1929 г. «Об изменении ст. ст. 7 и 8 положения о воинских преступлениях» (С. З. СССР 1929 г., № 29, ст. 265) и во изменение постановления ВУЦИК и СНК УССР от 25 января 1928 г. «Об изменении и дополнении Уголовного Кодекса УССР» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 11, ст. 104).

Харьков, 26 июня 1929 г.

Председатель Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **Г. Петровський.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 19 июля 1929 г., № 164.

148. Про затвердження устави про векселі.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УОПР постановили затвердити нижченаведену уставу про векселі:

Устава про векселі.**Відділ I.****Засади.**

1. Вексель є написане на вексельовому папері відповідної цінності прощове зобов'язання, що його одна сторона (вексельодавець) видає другій стороні (векселедержцеві), додержуючи вимог цієї устави.

Векселі бувають прості й переказові.

Відділ II.**Прості векселі.**

2. В простому векселі, під втрату вексельової сили, повинно:

1) зазначити місце й час (рік та літерами—місяць і день), де й коли векселя складено;

2) назвати видаване зобов'язання у самому тексті векселя словом «вексель»;

3) зазначити не обмежене жодними умовами та застереженнями зобов'язання вексельодавця заплатити певну суму грошей, написану літерами від руки і визначену в карбованцях або в червонцях банковими білетами Державного банку;

4) зазначити назву особи, якій або за наказом якої треба робити виплату;

5) зазначити термін виплати;

6) дати підпис вексельодавця.

Увага. Всі виправлення в тексті векселя, що змінюють зміст його, треба застерігати перед підписом вексельодавця. В зазначенні вексельової суми в тексті векселя не можна робити жодних виправлень.

Векселя може підписати за вексельодавця, що не має змоги підписати його сам (через неписьменність, хворобу, сліпоту тощо), на його прозьбу, інша особа.

148. Об утверждении Положения о векселях.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Совет народних комиссаров УССР постановили утвердить нижеследующее положение о векселях.

Положение о векселях.**Отдел I.****Общие положения.**

1. Векселем называется денежное обязательство, выданное одной стороной (векселедателем) другой стороне (векселедержателю) с соблюдением требований настоящего положения и написанное на вексельной бумаге соответствующего достоинства.

Векселя бывают простые и переводные.

Отдел II.**Простые векселя.**

2. Простой вексель, под страхом утраты вексельной силы, должен содержать в себе все следующие указания:

1) указание места и времени (года, а также прописью—месяца и числа) составления векселя;

2) наименование выдаваемого обязательства в самом тексте векселя словом: «вексель»;

3) неограниченное никакими условиями и оговорками обязательство векселедателя уплатить определенную сумму денег, написанную прописью от руки и выраженную в рублях или в червонцах банковскими билетами Государственного банка;

4) наименование лица, которому или по приказу которого платеж должен быть произведен;

5) указание срока платежа;

6) подпись векселедателя.

Примечание. Всякие поправки в тексте векселя, изменяющие его содержание, должны быть оговорены перед подписью векселедателя. В означении вексельной суммы в тексте векселя не допускается никаких поправок.

Вексель может быть подписан за векселедателя, не имеющего возможности лично подписать вексель (по неграмотности, болезни, слепоте и т. п.), по его

Цього підписи і зазначені обставини повинен засвідчити нотаріальний орган.

3. Виплату за векселями провадиться в карбованцях. За векселями, писаними закордоном у чужоземній валюті з виплатою в межах Союзу РСР, так само, як і за векселями, писаними в межах Союзу РСР, з виплатою закордоном, але поданими до виплати в межах Союзу РСР, вексельову суму перераховується на карбованці за офіційним курсом. За векселем, що його суму визначено в червінцях банковими білетами, векселедержець має право вимагати виплати червінцями в банкових таки білетах.

Вексельодавець і інші зобов'язані за векселем особи, що заплатили вексельову суму, можуть вимагати від векселедержця передати сплачений вексель. Векселедержець не може відмовитися прийняти часткову виплату. За цього випадку векселедержець має право вимагати, щоб про часткову виплату на векселі була зроблена відповідна нотатка й видана йому розписка.

4. Термін виплати за векселем має бути тільки один для всієї вексельової суми. Його встановлюється одним з таких способів:

- 1) на певний день, зазначаючи рік, місяць і число;
- 2) через певний час, відколи векселя складено;
- 3) на подання;
- 4) через певний час по поданні.

Векселя, писаного на подання або через певний час по поданні, треба подати до виплати протягом року, відколи векселя складено, якщо в векселі дотично цього нема спеціальних вказівок. Векселі на подання належить виплачувати в день подання.

У в а г а. В разі термін виплати за векселем припадає на неробочий день, то за термін виплати вважається дальший за цим днем робочий день.

5. Місцем виплати за векселем вважається місце складення векселя, коли в самому векселі не зазначено іншого місця виплати.

Вексельодавець може зазначити у векселі, крім місця виплати за векселем, так само те приміщення, що в ньому треба зро-

просьбе другим лицом. Подпись эта и указанные обстоятельства должны быть удостоверены нотариальным органом.

3. Платеж по векселям производится в рублях. По векселям, писанным за границей в иностранной валюте с платежом в пределах Союза ССР, равно и по векселям, писанным в пределах Союза ССР с платежом за границей, но предъявленным к платежу в пределах Союза ССР, вексельная сумма переводится в рубли по официальному курсу. По векселю, выраженному в червонцах банковыми билетами, векселедержатель имеет право требовать платежа червонцами в банковых же билетах.

Векселедатель и иные обязанные по векселю лица, уплатившие вексельную сумму, могут требовать от векселедержателя передачи оплаченного векселя. Векселедержатель не может отказаться от принятия частичной уплаты. В этом случае векселедержатель имеет право требовать, чтобы о частичной уплате была сделана соответствующая отметка на векселе и была выдана ему расписка.

4. Срок платежа по векселю может быть лишь один для всей вексельной суммы и устанавливается одним из следующих способов:

- 1) на определенный день с указанием года, месяца и числа;
- 2) во столько-то времени от составления векселя;
- 3) по предъявлении;
- 4) во столько-то времени по предъявлении.

Вексель, писанный сроком по предъявлении или во столько-то времени по предъявлении, должен быть предъявлен к платежу в течение года со дня, составления, если в векселе нет особых указаний по этому поводу. Вексель сроком по предъявлении подлежит оплате в день предъявления.

П р и м е ч а н и е. Если срок платежа по векселю приходится на день неробочий, то сроком платежа считается следующий за этим днем рабочий день.

5. Местом платежа по векселю считается место составления векселя, если в самом векселе не указано иного места платежа.

Векселедатель может указать в векселе, кроме места платежа по векселю, также то помещение, в котором должен быть произве-

бити виплату, або призначити за спеціаль- ного платія кредитову установу.

6. Перший векселедержець має право передати вексель іншій особі. Кожний набувач векселя має право передати його да- лі. Вексель можна передавати і одному- й кільком набувачам, але не роздрібноючи вексельової суми.

7. Векселя передається за передавальним написом на зворотній сторінці векселя, а коли написи на зворотній сторінці не вмі- щасться, то на долученому до нього аркуші додатковий аркуш, з тим, проте, щоб части- на передавального напису починалася на зворотній сторінці векселя і продовжувала- ся на додатковому аркуші. Невиконання цих правил спричинює недійсність переда- вального напису, а так само усіх дальших написів.

В передавальному написові має бути під- пис особи, що передає вексель. Цей напис може бути або іменним, коли в ньому за- значено нового набувача, або бланковим, коли в ньому не зроблено такого зазначен- ня. За останнього випадку кожний набувач векселя має право передати його іншій особі без нового напису, звичайним вручен- ням.

Увага. Виправлення в написах при- пускається із застереженням їх за на- лежним підписом особи, що передає век- селя. Напис про передавання, закреслений цілком, вважається за скасований.

8. Векселедержець, передаючи векселя, має право в передавальному написі зроби- ти застереження: «без звороту на мене».

Коли таке застереження буде закреслено, то його вважається за скасоване тільки в тому разі, коли про це зроблено нотатку за підписом особи, що вчинила беззворотний напис.

9. Всі особи, що підписали векселя та зробили на ньому передавальні написи, крім осіб, що вчинили беззворотний напис, від- повідують перед векселедержцем як солід- дарні довжники.

Векселедержець може доправлятися ви- плати з кожної з них окремо й не є зв'я- заним тою послідовністю, за якою вони бра- ли на себе зобов'язання. Таке саме право належить кожній зобов'язаній за векселем

ден платеж, або призначити особым пла- тельщиком кредитное учреждение.

6. Первый векселедержатель вправе пере- дать вексель другому лицу. Каждый при- обретатель векселя имеет право дальнейшей передачи его. Вексель может быть переда- ваем как одному, так и нескольким приобре- тателям, но без дробления вексельной суммы.

7. Вексель передается по передаточной надписи, совершаемой на оборотной сторо- не векселя, а если на оборотной стороне надписи не помещается, то на приложен- ном к нему листе (дополнительный лист) с тем, однако, чтобы часть передаточной над- писи начиналась на оборотной стороне век- селя и продолжалась на дополнительном ли- сте. Невыполнение этих правил влечет за собой недействительность передаточной над- писи, а также всех последующих надписей.

Передаточная надпись должна содержать подпись лица, выдающего вексель, и может быть или именной, если в ней указан но- вый приобретатель, или бланковой, если в ней не сделано такого указания. В послед- нем случае каждый приобретатель векселя вправе передать его другому лицу без но- вой надписи путем простого вручения.

Примечание. Поправки в надписях допускаются с оговоркой их за надлежа- щей подписью передающего. Надпись о передаче, зачеркнутая в полном ее со- ставе, считается уничтоженной.

8. Векселедержатель при передаче вексе- ля вправе поместить в передаточной надписи оговорку «без оборота на меня». Если тако- вая оговорка будет зачеркнута, то она счи- тается уничтоженной лишь в том случае, когда об уничтожении ее сделана отметка за подписью лица, учинившего безоборотную надпись.

9. Все лица, подписавшие вексель и сде- лавшие на нем передаточные надписи, за исключением лиц, учинивших безоборотную надпись, ответственны перед векселедержа- телем как солидарные должники.

Векселедержатель может предъявить тре- бование каждому из них в отдельности, но будучи связан порядком последовательности, в которой они принимали на себя обязатель- ства. Такое же право принадлежит каждому

особі, що оплатила його, дотично осіб, які зобов'язались за векселем раніш її.

Доправляючись виплати від однієї із зобов'язаних за векселем осіб, векселедержець не втрачає своїх прав супроти решти зобов'язаних за векселем осіб, не виключаючи і тих, що зобов'язались за векселем після особи, що її першу притягнуто до виплати.

10. Кожному векселедержцеві, незалежно від прав попередника, належать усі права, що походять з векселя. Виключається тільки той випадок, коли вексель вибув із володіння попередника поза його волею, і векселедержець про це знав або повинен був знати, за звичайної завбачності в торговому обороті.

11. Кожний векселедержець може дати іншій особі вексельове повноваження. Це повноваження дається через окремого написа на векселі (припоручний напис).

Вексельове повноваження дає уповноваженій особі право одержувати від зобов'язаних за векселем осіб виплату, право подавати вексель до протесту, у разі невиплати, а так само передавати свої повноваження іншій особі за новим припоручним написом. Вексельове повноваження не дає права вимагати виплати за векселем примусовим порядком.

Вексельове повноваження не припиняється за смертю особи, що видала повноваження, або через обмеження її дієздатності.

12. В разі невиплати за векселем, поданим до виплати, векселедержець повинен опротестувати його порядком, зазначеним у арт. 13.

13. Щоб учинити протест, векселедержець має подати векселя до нотаріальної контори в місці виплати за векселем на другий день після терміну, в який векселедержець зобов'язався виплатити за векселем.

Протягом двох днів після настання терміну виплати за векселем нотар подає на письмі зобов'язаним за векселем особам вимогу про виплату. Вимогу цю подає нотар особисто або через службовця нотаріальної контори, поштою чи іншим способом. Коли до п'ятнадцятої години третього дня після терміну виплати виплата за векселем не надійде, нотаріальна контора того самого

обязанному по векселю, который оплатил его, в отношении лиц, которые обязались по векселю раньше него.

Осуществляя свое требование против одного из обязанных по векселю лиц, векселедержатель не теряет своих прав против остальных обязанных по векселю лиц, не исключая и тех, которые обязались по векселю после лица, которое было первым привлечено к оплате.

10. Каждому векселедержателю независимо от прав предшественника, принадлежат все права, вытекающие из векселя. Исключается лишь тот случай, когда вексель выбыл из владения последнего помимо его воли, и векселедержатель об этом знал или должен был знать при обычной в хозяйственном обороте предусмотрительности.

11. Каждый векселедержатель может дать другому лицу вексельное полномочие. Это полномочие дается особой надписью на векселе (препоручительная надпись).

Вексельное полномочие дает уполномоченному лицу право получать платеж от обязанных по векселю лиц, право представлять вексель к протесту в неплатеже, а также передавать свои полномочия иному лицу по новой препоручительной надписи. Вексельное полномочие не дает права требовать платежа по векселю в принудительном порядке.

Вексельное полномочие не прекращается со смертью лица, выдавшего полномочие или с ограничением его дееспособности.

12. В случае неплатежа по векселю, предъявленному к платежу, он должен быть опротестован векселедержателем в неплатеже в порядке, указанном в ст. 13.

13. Для совершения протеста, векселедержатель должен предъявить вексель в нотариальную контору в месте платежа по векселю на следующий день после срока, в который векселедержатель обязался уплатить по векселю.

В течение двух дней после наступления срока платежа по векселю, нотариус предъявляет в письменной форме обязанным по векселю лицам требование о платеже. Требование это представляется нотариусом лично либо через служащего нотариальной конторы, по почте или другим способом. Если до пятнадцати часов третьего дня, следующего за сроком платежа, платеж по вексе-

дня протестує векселя через напис на векселі, записуючи про протест на спеціальній картці або в реєстрі, зазначаючи порядковий номер протестів біжучого року.

14. Якщо в місці вексельової виплати нема нотаріальної контори, вексель для протесту можна подати до найближчої нотаріальної контори протягом чотирьох днів від настання терміну виплати за векселем. За цього випадку нотар вимогу про виплату надсилає зобов'язаним за векселем особам найпізніш другого дня після передання векселя до нотаріальної контори для вчинення протесту.

Якщо потім протягом трьох днів після подання векселя до протесту, і найпізніш сьомого дня після терміну виплати за векселем, вексельової виплати не надійде, нотаріальна контора протестує вексель вищезазначеним порядком.

15. Коли термін подання векселя до нотаріальної контори для протесту або термін для переслання вимоги про виплату чи термін протесту припадають на неробочий день, то ці терміни відповідно переносяться на найближчий наступний робочий день.

16. Виплату за векселем вважається за вчинену, коли зобов'язана за векселем особа заплатить, крім вексельової суми, проценти з неї за прогаяний час з розрахунку шість процентів річних. Крім того, за векселем, надісланим до нотаріального органу для протесту, але оплачуваному до вчинення його протесту, особа, що оплачує векселя, повинна заплатити векселедержцеві, крім вексельової суми і процентів за прострочений час, так само всі витрати на оплату нотаріальних і інших оплат, зв'язаних з поданням векселя до протесту.

У разі невнесення всієї зазначеної у цьому артикулі суми до встановленого в арт. 13 і 14 терміну,—вексель протестується.

17. У разі невиконання, засвідченої протестом, відповідальність за векселем встановлюється за правилами арт. 9. Написувача, що робить передавальний напис після вчинення протесту, не притягається до зворотньої відповідальності за цією уставою.

лю не поступит, нотариальная контора в тот же день протестует вексель путем написи на векселе с записью о протесте на особой карточке либо в реестре, с указанием порядкового номера протестов за текущий год.

14. В случае отсутствия в месте платежа по векселю нотариальной конторы, вексель для протеста может быть предъявлен в ближайшую нотариальную контору в течение четырех дней после наступления срока платежа по векселю. В таком случае нотариус посылает требование о платеже обязанному по векселю лицам не позже дня, следующего за передачей векселя в нотариальную контору для совершения протеста.

Если затем в течение трех дней, следующих за предъявлением векселя к протесту, не позднее седьмого дня после истечения срока платежа по векселю платеж по векселю не поступает, нотариальная контора опротестовывает вексель в вышеуказанном порядке.

15. Если срок предъявления векселя в нотариальную контору для опротестования, или срок для пересылки требования о платеже или срок протеста приходится на нербочий день, эти сроки соответственно переносятся на ближайший следующий рабочий день.

16. Платеж по векселю считается произведенным, если обязанное по векселю лицо внесет, кроме вексельной суммы, проценты по ней за просроченное время из расчета шести процентов годовых. Кроме того, по векселю, направленному в нотариальный орган для протеста, но оплачиваемому до учинения протеста такового, лицо, оплачивающее вексель, должно уплатить векселедержателю сверх вексельной суммы и процентов за просроченное время, также все издержки по оплате нотариальных и иных сборов, связанных с представлением векселя к протесту.

В случае невнесения всей указанной в настоящей статье суммы к установленному ст. ст. 13 и 14 сроку,—вексель протестуется.

17. В случае неплатежа, удостоверенного протестом, ответственность по векселю определяется по правилам ст. 9. Написатель, учиняющий передаточную надпись после совершения протеста, не подлежит обратной ответственности, в порядке настоящего положения.

18. Вексельодержець, що вчинив протеста, може доправлятися й від вексельодавця і від написувачів невикраденої вексельової суми з процентами, з розрахунку шість процентів річних та пені в розмірі три проценти річних, лічачи від дня терміну виплати до дня самої виплати.

Крім того, беруться сполучені з протестом витрати.

19. Доправлятися зазначених в арт. 18 виплат не можна від того з написувачів, що зрікся зворотньої відповідальності, додавши перед своїм підписом застереження: «без звороту на мене».

20. Коли неоплаченого векселя вчасно не опротестовано, то написувачів звільняється від відповідальності за векселем, але вексельодавець лишається відповідальним за векселем і вексельодержець має право вимагати від нього протягом трьох років невикрадену суму з процентами з розрахунку шість процентів річних.

Відділ III.

Переказові векселі.

21. Переказовий вексель (тратта) є листовна пропозиція вексельодавця (трасанта) платівець (трасатові) виплатити грошеву суму вексельодержцеві, сполучена з зобов'язанням трасанта, коли трасат відмовиться виконати пропозицію, самому вчинити виплату зазначеної грошевої суми вексельодержцеві.

22. У переказовому векселі, під утратою вексельової сили, повинно:

1) зазначити місце й час (рік, а так само літерами—місяць і день), де й коли векселя складено;

2) назвати видаване зобов'язання у самому тексті векселя словом: «вексель»;

3) зазначити назву платія за векселем (трасата);

4) зазначити, якій особі треба зробити виплату (першого набувача векселя—ремітента);

5) подати пропозицію платівець виплатити за векселем;

6) зазначити літерами зід руки, яку належить виплатити суму, визначену в карбованцях або в червонцях банківськими білетами Державного банку;

18. Векселедержатель, учинивший протест, может требовать как с векселедателя, так и с надписателей, неуплаченную вексельную сумму с процентами из расчета шести процентов годовых и пеню в размере трех процентов годовых, считая со дня срока платежа по день удовлетворения.

Сверх того взыскиваются связанные с протестом издержки.

19. Требование указанных в ст. 18 платежей не может быть предъявлено к тому из надписателей, который устранил от себя обратную ответственность помещением перед своей подписью оговорки: «без оборота на меня».

20. Если неоплаченный вексель не был своевременно опротестован, то надписатели освобождаются от ответственности по векселю, но векселедатель остается ответственным по векселю и векселедержатель вправе требовать от него в течение трех лет неуплаченную сумму с процентами из расчета шести процентов годовых.

Отдел III.

О переводных векселях.

21. Переводным векселем (траттой) называется письменное предложение векселедателя (трасанта) плательщику (трассату) уплатить денежную сумму векселедержателю, соединенное с обязанностью трасанта, в случае отказа трасанта исполнить предложение, самому произвести платеж указанной денежной суммы векселедержателю.

22. Переводный вексель, под страхом утраты вексельной силы, должен содержать в себе следующие указания:

1) указание места и времени (года, а также прописью—месяца и числа) составления векселя;

2) наименование выдаваемого обязательства в самом тексте векселя словом: «вексель»;

3) наименование плательщика по векселю (трассата);

4) обозначение лица, которому должен быть произведен платеж (первого приобретателя векселя—ремитента);

5) предложение плательщику произвести платеж по векселю;

6) указание прописью от руки подлежащей платежу суммы, выраженной в рублях или в червонцах банковскими билетами Государственного банка;

7) зазначити літерами термін виплати;

8) зазначити місце виплати або місце перебування платія;

9) дати підпис векселяодавця (трасанта).

23. Векселяодавець може призначити самого себе, на першого набувача векселя; він може так само призначити самого себе на платія.

24. Передавання переказових векселів провадиться за правилами, що їх встановлено для простих векселів, з такими доповненнями: передавальний напис можна зробити й на платія (трасата), незалежно від того, чи прийняв він вексель, чи ні, на векселедержця й на всяку іншу зобов'язану за векселем особу. Написувач, коли не зробить в написові відповідного застереження, відповідає і за виплату і за прийняття переказового векселя.

25. Переказовий вексель до терміну виплати може подавати векселедержець і кожна особа, в чіх руках він є, трасатові в місці його перебування для прийняття (акцепту).

26. Векселяодавець може зазначити в векселі, що його належить подати до прийняття протягом певного реченця.

27. Векселедержець не зобов'язаний залишити на руках платія (трасата) поданий до прийняття вексель. Платій (трасат) може вимагати, щоб вексель для вчинення прийняття (акцепту) був йому знов поданий через день після першого подання.

28. Прийняття векселя відзначається на ньому словом: «прийнято», «акцептовано», або іншим однозначним виразом, що його повинен підписати платій (трасат). Простий підпис платія (трасата) з лица векселя також вважається за прийняття.

Коли векселя виписано на певний реченць по поданні або його за спеціальним застереженням треба подати до прийняття протягом певного реченця, то в написові про прийняття треба зазначити й день, коли саме вчинено прийняття.

29. Прийняття повинно бути безумовним; його можна, проте, обмежити частиною вексельової суми. Платій (трасат), що зробив такого написа, відповідає за ту суму, на яку він обмежив прийняття.

7) указание прописью срока платежа;

8) указание места платежа или места жительства плательщика;

9) подпись векселедателя (трасанта).

23. Векселедатель может назначить самого себя первым приобретателем векселя; он может также назначить самого себя плательщиком.

24. Передача переводных векселей производится по правилам, установленным для простых векселей, со следующими дополнениями: передаточная надпись может быть совершена и на плательщика (трасата), независимо от того, принял ли он вексель или нет, на векселедержателя и на всякое иное обязанное по векселю лицо. Надписатель, не сделавший в надписи соответствующей оговорки, отвечает как за платеж, так и за принятие переводного векселя.

25. Переводный вексель до истечения срока платежа может быть предъявлен векселедержателем и каждым, в чьих руках он находится, трасату по его местожительству для принятия (акцепта).

26. Векселедатель может предписать в векселе, чтобы он был предъявлен к принятию в течение определенного срока.

27. Векселедержатель не обязан оставлять в руках у плательщика (трасата) предъявленный к принятию вексель. Плательщик (трасат) может потребовать, чтобы вексель для учинения принятия (акцепта) был ему вновь предъявлен через день после первого предъявления.

28. Принятие векселя отмечается на нем словом: «принят», «акцептован» или другим однозначным выражением и должно быть подписано плательщиком (трасатом). Простая подпись плательщика (трасата) на лицевой стороне векселя также считается принятием.

Если вексель выписан на определенный срок по предъявлении или же должен, согласно специальной оговорке, быть предъявлен к принятию в определенный срок, то в надписи о принятии должен быть указан день, в который последовало принятие.

29. Принятие должно быть безусловным; оно может быть, однако, ограничено частью вексельной суммы. Сделавший такую надпись плательщик (трасат) отвечает в той сумме, которою он ограничил принятие.

Усяке інше зроблене в написові про прийняття відхилення від змісту векселя вважається за відмову прийняти.

30. Прийняття векселя зобов'язує платія (трасата) оплатити його в термін виплати.

В разі невикплати, векселедержець, коли навіть він є векселедавець, набуває право вимоги за векселем безпосередньо від трасата (платія).

31. Платій (трасат), що заплатив вексельову суму, може вимагати від векселедержця вручення оплаченого векселя.

Векселедержець не може відмовитися прийняти часткову виплату; за цього випадку платій (трасат) може вимагати відповідної погатки на векселі й видачі йому розписки.

32. Коли платій (трасат) відмовиться прийняти векселя, то векселедержець може, не чекаючи на термін виплати, подати зворотню вимогу до написувачів, векселедавця та інших зобов'язаних за векселем осіб.

33. Відмову прийняти треба засвідчувати протестом, вчинюваним порядком, установленим в арт. арт. 13—16. Протест про неприйняття треба вчинити протягом реченця, призначеного на подання векселя до прийняття. Коли векселя подається вперше в останній день цього реченця, то протест можна вчинити ще й на другий день.

Коли вчинено протест про неприйняття, то до платія (трасата) вже не можна ні подавати вимоги про виплату, ні опротестувати невикплату.

34. У разі невикплати за векселем, прийнятим платієм (трасатом), векселедержець повинен опротестувати вексель порядком, зазначеним в арт. арт. 13—16.

Коли прийнятий платієм (трасатом) вексель не буде опротестований за невикплату, усіх зобов'язаних за векселем осіб, крім платія, увільнюється від відповідальності за векселем. За векселем, не прийнятим і не опротестованим за невикплату, відповідальною за векселем особою лишається тільки векселедавець (трасант).

Всякое другое сделанное в надписи о принятии отклонение от содержания векселя, считается отказом в принятии.

30. Принятие векселя обязывает плательщика (трасата) оплатить его в срок платежа.

В случае неуплаты, векселедержатель, если даже он является векселедателем, получает право требования по векселю непосредственно к трассату (плательщику).

31. Плательщик (трасат), уплативший вексельную сумму, может требовать от векселедержателя вручения оплаченного векселя.

Векселедержатель не может отказать от принятия частичного платежа; в этом случае плательщик (трасат) может требовать соответствующей отметки на векселе и выдачи ему расписки.

32. Если плательщик (трасат) откажется принять вексель, то векселедержатель может, не выжидая срока платежа, предъявить обратное требование к надписателям, векселедателю и другим обязанным по векселю лицам.

33. Отказ в принятии должен быть засвидетельствован протестом, совершаемым в порядке, установленном ст. ст. 13—16. Протест в неприятии должен быть совершен в течение срока, назначенного для предъявления векселя к принятию. Если вексель предъявляется первый раз в последний день этого срока, то протест можно совершить еще на следующий день.

Если совершен протест в неприятии, то по отношению к плательщику (трасату) уже не может быть произведено ни предъявление к платежу, ни протест в неплатеже.

34. В случае неплатежа по векселю, принятому плательщиком (трасатом), векселедержатель должен опротестовать вексель в порядке, указанном в ст. ст. 13—16.

Если принятый плательщиком (трасатом) вексель не будет опротестован в неплатеже, все обязанные по векселю лица, кроме плательщика, освобождаются от ответственности по векселю. По векселю, не принятому и не опротестованному в неплатеже, ответственным по векселю лицом остается лишь векселедатель (трасант).

Відділ IV.

Вексельова порука.

35. Виплату за векселем можна забезпечити порукою так за вексельодавця чи акцептанта, як і за кожну відповідальну за векселем особу.

Порука дається через вчинення на векселі або на додатковому до нього аркуші (арт. 7 цієї устави) поручного напису словом «ручуся» або ж іншим відповідним словом, що його має підписати поручник.

Вексельовий поручник відповідає так само, як і особа, за яку він поручився. Поручник відповідає навіть і тоді, коли зобов'язання особи, за яку він поручився, було б недійсне, якщо тільки вексель і написи на ньому вчинено відповідно до вимог цієї устави.

36. Вексельову поруку можна давати тільки на цілу, належну за векселем суму, а не на частини її. Її можуть давати й кілька поручників, але так само не роздіблюючи вексельової суми.

Коли не зазначено особу, що на неї дано поруку, то вважається, що поруку дано в звичайному векселі—за вексельодавця, а в переказовому—за акцептанта, а доки векселя не акцептовано—за вексельодавця (трасанта).

37. Оплативши векселя, поручник набуває прав векселедержця як супроти особи, за яку він поручився, так і супроти осіб, відповідальних перед цим останнім.

Відділ V.

Вексельова давність.

38. Позова за протестованим векселем може вчинити векселедержець проти вексельодавця простого векселя і проти акцептанта переказового векселя протягом трьох років, відколи настав термін виплати за векселем, а проти написувачів та вексельодавця переказового векселя (трасанта)—протягом дев'ятих місяців, відколи вчинено протеста про невиплату.

Позова проти поручника можна вчинити протягом того самого часу, як і проти тої відповідальної за векселем особи, за яку він поручився.

Отдел IV.

Вексельное поручительство.

35. Платеж по векселю может быть обеспечен поручительством, как за векселедателя или акцептанта, так и за каждое ответственное по векселю лицо.

Поручительство дается путем совершения на векселе или на дополнительном к нему листе (ст. 7 настоящего положения) поручительной надписи; надпись эта должна содержать слово: «ручусь» или же другое соответствующее слово и должна быть подписана поручителем.

Вексельный поручитель отвечает также, как и лицо, за которое он поручился. Поручитель отвечает, хотя бы обязательство лица, за которое он поручился, оказалось недействительным, если только вексель и надпись на нем составлены в соответствии с требованиями настоящего положения.

36. Вексельное поручительство может быть дано лишь во всей причитающейся по векселю сумме, но не в части ее. Оно может быть дано и несколькими поручителями, но также без дробления вексельной суммы.

Если не названо лицо, за которое дано поручительство, то поручительство считается данным в простом векселе—за векселедателя, а в переводном векселе—за акцептанта, а пока вексель не акцептован—за векселедателя (трасанта).

37. По оплате векселя поручитель приобретает права векселедержателя как против лица, за которое он поручился, так и против лиц, ответственных перед этим последним.

Отдел V.

О вексельной давности.

38. Иск по протестованному векселю может быть предъявлен векселедержателем к векселедателю простого векселя и к акцептанту переводного в течение трех лет со дня наступления срока платежа по векселю, а к написателям и векселедателю переводного векселя (трасанту)—в течение девяти месяцев со дня учинения протеста в неплатеже.

Иск к поручителю может быть предъявлен в течение того же времени, как к тому ответственному по векселю лицу, за которое он поручился.

39. Написувач, що сплатив векселя, може вчинити позова проти попередніх написувачів протягом шістьох місяців, відколи він оплатив векселя. Коли-ж мине три роки, відколи настав термін виплати за векселем, вчиняти позови написувачам один на одного не дозволяється.

Відділ VI.

Відновлення прав на втрачені векселі.

40. У разі втрати (згуби, крадення або знищення) векселя, особа, що його втратила, може вдатися до народного суду в місці виплати з заявою визнати вексель за втрачений.

Розглядаючи цю заяву, повинно додержувати правил Цивільного процесуального кодексу УСРР про відновлення прав на втрачені цінні папери на подавця і прикладати спеціальні правила, зазначені в арт. арт. 41—47.

41. В заяві про визнання векселя за втрачений повинно зазначити всі його суттєві ознаки: вексельову суму, час видання його, термін і місце вексельової виплати, назву вексельодавця й інших зобов'язаних за векселем осіб, а так само першого вексельонабувача. У разі втрати переказового векселя у заяві повинно зазначити назву платія (трасата) та місця його осідку, якщо це місце осідку було зазначено в векселі.

42. Вексельодавець і інші зобов'язані за векселем особи можуть учинити виплату за векселем і після оголошення про виклик держця втраченого векселя, проте за цього випадку вони вчиняють виплату за свій ризик. Особи, зобов'язані за втраченим векселем, можуть внести належну з них виплату на депозит і тим увільнити себе від зобов'язання.

43. Ухвала народного судді зробити публікацію про виклик вексельодержця зупиняє біг всіх реченців, встановлених у цій уставі, аж до визнання векселя за втрачений або доки не набуде правної сили судовий вирок про те, кому з суперечників належить право на вексель; коли протягом реченця, призначеного від суду для вчинення позову від особи, що втратила вексель,

39. Надписатель, оплативший вексель, может предъявить иск к предшествующим надписателям в течение шести месяцев со дня оплаты им векселя. По истечении трех лет со дня наступления срока платежа по векселю, предъявление исков между надписателями не допускается.

Отдел VI.

Восстановление прав по утраченным векселям.

40. В случае утраты (утери, похищения или уничтожения) векселя, лицо, его утратившее, может обратиться в народный суд по месту платежа с просьбой о признании векселя утраченным.

Просьба эта рассматривается с соблюдением правил Гражданского процессуального кодекса УССР о восстановлении прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя и с применением специальных правил, указанных в ст. ст. 41—47.

41. Просьба о признании векселя утраченным должна содержать в себе указание на его существенные признаки: сумму векселя, время его выдачи, срок и место платежа по векселю, наименование векселедателя и иных обязанных по векселю лиц, а равно первого векселеприобретателя. В случае утраты переводного векселя, в заявлении должно быть указано наименование плательщика (трасата) и его местожительство, если это местожительство было указано в векселе.

42. Векселедатель и прочие обязанные по векселю лица могут произвести платеж по векселю и после публикации о вызове держателя утраченного векселя, однако, в этом случае они производят платеж за свой страх и риск. Обязанные по утраченному векселю лица могут внести причитающийся с них платеж в депозит и тем освободить себя от обязательства.

43. Определение народного судьи о производстве публикации о вызове держателя векселя приостанавливает течение всех сроков, установленных настоящим положением, впредь до признания векселя утраченным или до вступления в законную силу судебного решения о том, кому из спорящих сторон принадлежит право на вексель; если в течение срока, назначенного судом для

проти держця його, позова вчинено не буде, то біг реченців так само відновлюється.

44. Свою ухвалу зробити публікацію про виклик векселедержця народній судді повинна негайно зобов'язаним за векселем особам, коли адреси їх відомі народньому судді, а коли термін виплати за векселем ще не настав, так само відповідній державній нотаріальній конторі у місці виплати.

45. Якщо до протесту буде подано вексель, що за ним видано ухвалу зробити публікацію про виклик держця, то державна нотаріальна контора, що їй подано вексель, повинна, виконавши чинності за протестом (арт. арт. 13—16), направити векселя і надійшли на його оплату суми до изрядного судді, що в його справуванні є справа про визнання векселя за втрачений.

46. Ухвалу народнього судді про визнання векселя за втрачений публікується порядком, установленим у Цивільному процесуальному кодексі УСРР для публікації у справах про відновлення прав на втрачені цінні папери на подавця з тим, що в публікації повинно подавати суттєві ознаки векселя, а так само на те, який суд і коли саме виніс ухвалу про визнання векселя за втрачений.

47. На підставі ухвали судді про визнання векселя за втрачений, можна або безпосередньо здійснювати всі права за векселем дотично осіб, зазначених в ухвалі судді, або ж від зобов'язаних за векселем осіб можна вимагати видачі дублікату векселя і відновлення передавальних та поручних написів.

48. З наданням чинності цій уставі скасовано такі постанови:

1) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з 26 квітня 1922 р. «Вексельовий статут» (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 20, арт. 321);

2) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 6 травня 1924 р. «Про пояснення

пред'явлення иска лицом, утратившим вексель, к его держателю, иск пред'явлен не будет, то течение сроков также возобновляется.

44. Определение народного судьи о производстве публикации о вызове держателя векселя сообщается немедленно обязанным по векселю лицам, если адреса их известны народному судье, а если срок платежа по векселю еще не наступил, также соответствующей государственной нотариальной конторе по месту платежа.

45. В случае, если к протесту будет пред'явлен вексель, по которому состоялось определение о производстве публикации о вызове держателя, государственная нотариальная контора, коей вексель пред'явлен, обязана после совершения действия по протесту (ст. ст. 13—16) направить вексель и поступившие на его оплату суммы народному судье, в производстве которого находится дело о признании векселя утраченным.

46. Об определении народного судьи о признании векселя утраченным производится публикация в порядке, установленном Гражданским процессуальным кодексом УССР для публикации по делам о восстановлении прав по утраченным ценным бумагам на пред'явителя; при этом публикация должна содержать в себе указание на существенные признаки векселя, а также на то, какой суд и когда именно вынес определение о признании векселя утраченным.

47. На основании определения судьи о признании векселя утраченным, могут быть либо непосредственно осуществлены все права по векселю в отношении лиц, указанных в определении судьи, либо от обязанных по векселю лиц может быть потребована выдача дубликата векселя и восстановление передаточных и поручительных подписей.

48. С введением в действие настоящего положения отменяются следующие постановления:

1) постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета от 26 апреля 1922 года «Положение о векселях» (С. У. УССР 1922 г. № 20, ст. 321);

2) постановление Совета народных комиссаров УССР от 6 мая 1924 г. «О разъясне-

арт. 12 «Положення про векселі» (Зб. Зак. УСРР 1924 р. № 11, арт. 106);

3) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР з 3 жовтня 1924 р. «Про зміну редакції арт. 12 «Положення про векселі» (Зб. Зак. УСРР 1924 р. № 40, арт. 260);

4) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР з 14 вересня 1927 р. «Про відновлення прав на втрачені векселі» (Зб. Зак. УСРР 1927 р. № 44, арт. 202);

5) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР з 11 липня 1928 р. «Про зміну уваги 2 до арт. 2 Вексельового статуту» (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 17, арт. 157).

Харків, 26 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

ни ст. 12 «Положення о векселях» (С. Зак. УССР-1924 г. № 11, ст. 106);

3) постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 3 октября 1924 г. «Об изменении редакции ст. 12 «Положения о векселях» (С. Зак. УССР 1924 г. № 40, ст. 260);

4) постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 14 сентября 1927 г. «О восстановлении прав по утраченным векселям» (Зб. Зак. УССР 1927 г. № 44, ст. 202);

5) постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 11 июля 1928 г. «Об изменении примечания 2 к ст. 2 Положения о векселях» (Зб. Зак. УССР 1928 г. № 17, ст. 157).

Харьков, 26 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

149. Про надання Народньому комісаріатові торгівлі УСРР, Народньому комісаріатові торгівлі АМСРР і округовим відділам торгівлі права накладати адміністративним порядком штрафи за зламання деяких правил торгової діяльності.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР **п о с т а н о в и л и:**

I.

1. Надати Народньому комісаріатові торгівлі УСРР, Народньому комісаріатові торгівлі АМСРР і округовим відділам торгівлі право накладати адміністративним порядком штраф розміром найбільш триста карбованців за нижченаведені зламання правил торгової діяльності:

1) за зламання правил реєстрації позабіржових правочинів;

149. О предоставлении Народному комиссариату торговли УССР, Народному комиссариату торговли АМСРР и окружным отделам торговли права налагать в административном порядке штрафы за нарушение некоторых правил торговой деятельности.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР **п о с т а н о в и л и:**

I.

1. Предоставить Народному комиссариату торговли УССР, Народному комиссариату торговли АМСРР и окружным отделам торговли право налагать в административном порядке штраф в размере не более трехсот рублей за нижеследующие нарушения правил торговой деятельности:

1) за нарушение правил регистрации внебиржевых сделок;

2) за зламання правил реєстрації підприємств та осіб, що провадять заготівлю сільсько-господарської сировини і деяких сільсько-господарських продуктів, коли це зламання вчинено вперше;

3) за зламання правил про обов'язкові реченні відсилки рахунків та транспортних документів по торгових операціях державних і кооперативних організацій;

4) за випуск на ринок товарів, що не відповідають стандартам, встановленим від Народного комісаріату зовнішньої й внутрішньої торгівлі Союзу РСР або від Народного комісаріату торгівлі УСРР;

5) за випуск на ринок печеного хліба, що не відповідає встановленим стандартам;

6) за зламання правил провадження товарного помолу;

7) за зламання правил провадження сортового помолу борошна;

8) за зламання правил щодо таврування борошна відповідними марками.

2. Штрафи, накладені за постановами Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного комісаріату торгівлі АМСРР і округових відділів торгівлі, стягається безспірним порядком, установленим у Адміністративному кодексі УСРР.

Скарги на постанови округових відділів торгівлі за накладення штрафів розглядають округові виконавчі комітети в загальному порядку.

II.

3. У зв'язку з виданням цієї постанови, арт. 5 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 року «Про реєстрацію в органах народного комісаріату торгівлі УСРР і в народному комісаріаті торгівлі АМСРР підприємств і осіб, що провадять заготівлю сільсько-господарчої сировини і деяких сільсько-господарчих продуктів» (36. Зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 30) ухвалити в такій редакції:

«5. Особи, що зламали правила цієї постанови уперше, підлягають општрафуванню адміністративним порядком за постановою Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного комісаріату торгівлі АМСРР або округових відділів торгівлі. Особи, що зламали правила цієї постанови повторно, під-

2) за порушення правил реєстрації підприємств і лиц, ведущих заготовку сільсько-хозяйственного сырья и некоторых сельско-хозяйственных продуктов, если это нарушение совершено впервые;

3) за нарушение правил об обязательных сроках отсылки счетов и транспортных документов по торговым операциям государственных и кооперативных организаций;

4) за выпуск на рынок товаров, не соответствующих стандартам, установленным Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР или Народным комиссариатом торговли УССР;

5) за выпуск на рынок печеного хлеба, не соответствующего установленным стандартам;

6) за нарушение правил производства товарного помола;

7) за нарушение правил производства сортового помола муки;

8) за нарушение правил клеймения муки соответствующими марками.

2. Штрафы, наложенные постановлениями Народного комиссариата торговли УССР, Народного комиссариата торговли АМССР и окружных отделов торговли, взыскиваются в бесспорном порядке, установленном Административным кодексом УССР.

Жалобы на постановления окружных отделов торговли за наложение штрафов рассматриваются окружными исполнительными комитетами в общем порядке.

II.

3. В связи с изданием настоящего постановления, ст. 5 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 1 февраля 1928 года «О регистрации в органах Народного комиссариата торговли УССР и в Народном комиссариате торговли АМССР предприятий и лиц, ведущих заготовку сельско-хозяйственного сырья и некоторых сельско-хозяйственных продуктов» (36. Зак. УССР 1928 г., № 3, ст. 30) изложить в следующей редакции:

«5. Лица, нарушившие правила настоящего постановления в первый раз, подлежат штрафу в административном порядке по постановлению Народного комиссариата торговли УССР, Народного комиссариата торговли АМССР или окружных отделов торговли. Лица, повторно нарушившие прави-

підлягають судовій відповідальності за артикулом 135 Кримінального кодексу УСРР.

Сировину, заготовлену із зламанням правил цієї постанови і виявлену на момент цього зламання, належить здавати за крайніми або конвенційними цінами основним заготувачам даного виду сировини, за вказівкою Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного комісаріату торгівлі АМСРР або округового відділу торгівлі».

Харків, 26 червня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник**.

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**.

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР

150. Про поліпшення умов навчання студентів вечірніх робітничих технікумів і вечірніх робітничих факультетів, що працюють на виробництві.

Щоб поліпшити підготовку фахівців вищих кваліфікацій з робітників і щоб створити найсприятливіші умови для проходження курсу студентами вечірніх робітничих технікумів і вечірніх робітничих факультетів, що працюють на виробництві, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Скоротити робочий день студентів вечірніх робітничих технікумів і вечірніх робітничих факультетів, що працюють на виробництві, до 6 годин, крім робочого дня тих студентів, що від їхньої роботи залежить робота значних груп робітників (майстри, підмайстеря, бригадири і робітники на конвейері).

2. Встановити щотижнево додатковий вихідний день для студентів останніх 2-х курсів вечірніх робітничих технікумів, що працюють на підземних гірничих роботах.

3. Зобов'язати підприємства давати студентам вечірніх робітничих технікумів і ве-

ла настоящего постановления, подлежат судебной ответственности согласно статьи 135 Уголовного кодекса УССР.

Сырье, заготовленное с нарушением правил настоящего постановления и оказавшееся в наличии к моменту обнаружения этого нарушения, подлежит сдаче по предельным или конвенционным ценам основным заготовителям данного вида сырья, по указанию Народного комиссариата торговли УССР, Народного комиссариата торговли АМСРР или окружного отдела торговли».

Харьков, 26 июня 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник**.

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР

150. Об улучшении условий обучения работающих на производстве студентов вечерних рабочих техникумов и вечерних рабочих факультетов.

Для улучшения подготовки специалистов высших квалификаций из рабочих и в целях создания наиболее благоприятных условий для прохождения курса работающими на производстве студентами вечерних рабочих техникумов и вечерних рабочих факультетов, Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

1. Сократить рабочий день работающих на производстве студентов вечерних рабочих техникумов и вечерних рабочих факультетов до 6 часов, за исключением рабочего дня для тех студентов, от работы которых зависит работа значительных групп рабочих (мастера, подмастерья, бригадиры и рабочие на конвейере).

2. Установить еженедельно дополнительный выходной день для работающих на подземных горных работах студентов последних 2-х курсов вечерних рабочих техникумов.

3. Обязать предприятия предоставлять студентам вечерних рабочих техникумов и

чирних робітничих факультетів на час зачетів і перевірчих робіт за їхній рахунок короткочасні відпустки, загалом на час не більший як один тиждень.

4. Збільшити на два тижні чергову тарифну відпустку для студентів останнього і передостаннього курсів вечірніх робітничих технікумів і вечірніх робітничих факультетів, що працюють на виробництві, з вибору студентів на останньому або передостанньому курсі.

5. Зобов'язати підприємства забезпечити прохання на виробництві студентів під час навчання на вечірніх робітничих технікумах і вечірніх робітничих факультетах відповідно до одержаної ними теоретичної підготовки.

6. Доручити Вищій раді народного господарства УСРР запропонувати трестам і промисловим підприємствам подавати студентам вечірніх робітничих технікумів і вечірніх робітничих факультетів всеможливу допомогу в переході з вечірньої зміни на іншу, не порушуючи при цьому присутніх інтересів виробництва.

7. У разі скорочення штатів студентів вечірніх робітничих технікумів і студентів останнього курсу вечірніх робітничих факультетів треба переводити на іншу відповідну роботу на тому самому підприємстві або на іншому підприємстві того самого госпоргану, а коли нема роботи в даному госпоргані, цих студентів треба брати на облік, щоб використати їх на підприємствах інших госпорганів.

8. Підприємства, що при них є вечірні робітничі технікуми, повинні дати студентам цих технікумів можливість користуватися лабораторіями, майстернями і бібліотеками цих підприємств.

Порядок користування лабораторіями, майстернями і бібліотеками встановлюється за порозуміння між підприємством і адміністрацією технікумів.

9. Доручити Народному комісаріату освіти УСРР, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УСРР, організувати при вечірніх робітничих технікумах вечірні робітничі факультети для підготовки робітників до вечірніх робітничих технікумів, забезпечивши утримання їх за рахунок державного бюджету.

вечерних рабочих факультетов на время зачетов и проверочных работ за их счет кратковременные отпуска, в общей сложности продолжительностью не более одной недели.

4. Увеличить на две недели очередной тарифный отпуск для работающих на производстве студентов последнего и предпоследнего курсов вечерних рабочих техникумов и вечерних рабочих факультетов, по выбору студентов на последнем или предпоследнем курсе.

5. Обязать предприятия обеспечить продвижение на производстве студентов во время обучения на вечерних рабочих техникумах и вечерних рабочих факультетах в соответствии с полученной ими теоретической подготовкой.

6. Поручить Высшему совету народного хозяйства УССР предложить трестам и промышленным предприятиям оказывать студентам вечерних рабочих техникумов и вечерних рабочих факультетов всемерное содействие в переходе с вечерней смены на другие, не нарушая при этом существенных интересов производства.

7. В случае сокращения штатов, студенты вечерних рабочих техникумов и студенты последнего курса вечерних рабочих факультетов должны переводиться на другую соответствующую работу в том же предприятии или в другом предприятии того же хозоргана, а при отсутствии работы в данном хозоргане эти студенты должны быть взяты на учет с целью использования их в предприятиях других хозорганов.

8. Предприятия, при которых состоят вечерние рабочие техникумы, обязаны предоставить студентам этих техникумов возможность пользоваться лабораториями, мастерскими и библиотеками этих предприятий.

Порядок пользования лабораториями, мастерскими и библиотеками устанавливается по соглашению между предприятием и администрацией техникумов.

9. Поручить Народному комиссариату просвещения УССР, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, организовать при вечерних рабочих техникумах вечерние рабочие факультеты для подготовки рабочих в вечерние рабочие техникумы, обеспечив содержание их за счет государственного бюджета.

10. Доручити округовим виконавчим комітетами забезпечити вечірні робітничі факультети відповідними приміщеннями і збільшити асигнування на навчальну частину.

Харків, 2 липня 1929 р.

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Керівничого справ Ради народніх комісарів УСРР **В. Легкий.**

10. Поручить окружным исполнительным Комитетам обеспечить вечерние рабочие факультеты соответствующими помещениями и усилить ассигнования на учебную часть.

Харьков, 2 июля 1929 г.

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Управляющего делами Совета народн'х комиссаров УССР **В. Легкий.**

ПОСТАНОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

151. Про заходи до ліквідації неписьменности серед дорослої трудящої людности УСРР.

Щоб остаточно зліквідувати неписьменність серед дорослої трудящої людности УСРР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили провести нижченаведені заходи:

I. Обов'язкова ліквідація неписьменности серед дорослої трудящої людности

1. Усі неписьменні особи, незалежно від статі, що на 1 січня 1930 року дійдуть віку від 14 до 35 років, зобов'язані зареєструватися в сільських, селищних або міських радах у місті свого осідку протягом липня 1929 року.

Зазначені особи повинні зліквідувати свою неписьменність: робітники радянських господарств і члени сільсько-господарських колективів — протягом двох років, індустриальні робітники — протягом року, а інші особи — протягом трьох років з дня їх реєстрації в порядку цієї постанови.

Сільським, селищним і міським радам надається право встановлювати обов'язкову реєстрацію, а так само зобов'язувати зліквідувати свою неписьменність індустриальних і сільсько-господарських робітників, віком понад 35 років.

Протягом року зліквідувати неписьменність серед дорослої трудящої людности віком 17, 18, 32, 33, 34, 35 років.

ПОСТАНОВЛЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

151. О мероприятиях по ликвидации неграмотности среди взрослого трудящегося населения УССР.

В целях окончательной ликвидации неграмотности среди взрослого трудящегося населения УССР, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили провести нижеследующие мероприятия:

I. Обязательная ликвидация неграмотности взрослого трудящегося населения

1. Все неграмотные лица, независимо от пола, которые к 1 января 1930 года достигнут возраста от 14 до 35 лет, обязаны зарегистрироваться в сельских, поселковых или городских советах по месту своего жительства в течение июля 1929 года.

Указанные лица обязаны ликвидировать свою неграмотность: рабочие советских хозяйств и члены сельско-хозяйственных коллективов — в двухгодичный, индустриальные рабочие — в годичный, а прочие лица — в трехлетний срок со дня их регистрации в порядке настоящего постановления.

Сельским, поселковым и городским советам предоставляется право устанавливать обязательную регистрацию, а равно возлагать обязанность ликвидировать свою неграмотность на индустриальных и сельско-хозяйственных рабочих в возрасте, старше 35 лет.

На протяжении года ликвидировать неграмотность среди взрослого трудящегося населения в возрасте 17, 18, 32, 33, 34, 35 лет.

У в а г а. Неписьменні, що дійшли на 1 січня 1929 року 18 або 19 років, а так само неписьменні допризывники й особи змінного складу територіальних частин Робітничо-селянської червоної армії, відповідно до постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 р. «Про обов'язкову ліквідацію неписьменности осіб віком 18-19 років, допризывників та осіб змінного складу територіальних частин Робітничо-селянської червоної армії» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 32), повинні зліквідувати свою неписьменність до 1 жовтня 1929 року.

2. Надалі всі неписьменні, що їм на 31 грудня кожного року буде 17 років, повинні протягом липня місяця того самого року реєструватися в сільських, селищних або міських радах у місці свого осідку й повинні зліквідувати свою неписьменність не пізніше, як 1 травня наступного року.

3. Точні реченці реєстрації, за арт. 1 і 2 цієї постанови, встановлюються, в АМСРР—Радою народних комісарів АМСРР, а в округах УСРР—обов'язковими постановами округових виконавчих комітетів, видаваними на подання округових інспектур народної освіти.

У в а г а. Підчас переведення зазначеної в цьому артикулі реєстрації належить зазначати соціальний стан осіб, що їх реєструється.

4. Осіб, зобов'язаних на підставі цієї постанови зліквідувати свою неписьменність, належить приймати до шкіл ліквідації неписьменности в першу чергу.

5. Неписьменні, що за правилами цієї постанови повинні зліквідувати свою неписьменність, коли їх залічено на курси або до шкіл чи на подільно-гурткове навчання, зобов'язані відвідувати зазначене навчання.

Сільські, селищні й міські ради притягають відповідні громадські організації (т-ва «Геть неписьменність», професійні спілки та інші організації) до контролю за виконанням правил про обов'язкову реєстрацію неписьменних і до контролю за відвідуванням не-

П р и м е ч а н н я. Неграмотные, достигшие к 1 января 1929 года 18 или 19 лет, а также неграмотные допризывники и лица переменного состава территориальных частей Рабоче-крестьянской красной армии, в соответствии с постановлением ВУЦИК и СНК УССР от 12 января 1929 г. «Об обязательной ликвидации неграмотности лиц в возрасте 18—19 лет, допризывников и лиц переменного состава территориальных частей Рабоче-крестьянской красной армии» (Зб. Зак. УССР 1929 г., № 4, ст. 32), обязаны ликвидировать свою неграмотность к 1 октября 1929 г.

2. В дальнейшем все неграмотные, которым на 31 декабря каждого года исполнится 17 лет, обязаны в течение июля месяца того же года зарегистрироваться в сельских, поселковых или городских советах по месту своего жительства и обязаны ликвидировать свою неграмотность не позднее 1 мая следующего года.

3. Точные сроки регистрации, согласно ст. ст. 1 и 2 настоящего постановления, устанавливаются в АМСРР—Советом народных комиссаров АМСРР, а в округах УССР—обязательными постановлениями окружных исполнительных комитетов, издаваемыми по представлению окружных инспектур народного просвещения.

П р и м е ч а н н я. При проведении указанной в настоящей статье регистрации должно указываться социальное положение регистрируемых лиц.

4. Лица, обязанные на основании настоящего постановления ликвидировать свою неграмотность, подлежат приему в школы ликвидации неграмотности в первую очередь.

5. Неграмотные, которые, в порядке правил настоящего постановления, обязаны ликвидировать свою неграмотность, в случае зачисления на курсы или в школы или на одиночно-групповое обучение, обязаны посещать указанные занятия.

Сельские, поселковые и городские советы привлекают соответствующие общественные организации (т-ва «Долой неграмотность», профессиональные союзы и иные организации) к контролю за выполнением правил об обязательной регистрации неграмотных

письменними шкіл, курсів і поодинок-гурткового навчання.

6. Сільські, селищні й міські ради, залежно від місцевих умов і відповідно до правил Адміністративного кодексу УРСР, встановлюють розміри штрафів, що їх можна накладати на осіб, що ламають правила про обов'язкову реєстрацію неписьменних і про обов'язкове відвідування ними шкіл. До обговорення питань про встановлення цих штрафів і про їх розміри притягається відповідні групи допомоги ліквідації неписьменности та інші громадські організації.

Суми штрафів, стягнені на підставі цього артикулу, звертається на витрати для ліквідації неписьменности.

7. Неписьменні або малописьменні наймити, сільсько-господарські робітники і робітничі, а також хатні робітничі, що відвідують лікпункти, повинні звільнитись від роботи у вечірні часи навчання.

8. Раді народних комісарів АМСРР та округовим виконавчим комітетам надається право покладати витрати на ліквідацію неписьменности окремих заможних груп людности на неписьменних, що належать до цих груп.

9. Запропонувати біржам праці з 1 січня 1931 року вимагати від осіб, зобов'язаних на підставі цієї постанови зліквідувати свою неписьменність, довідки про відвідування ними шкіл ліквідації неписьменности або поодинок-гурткового навчання; у разі неподання цих відомостей, зазначених осіб належить надсилати на роботу в останню чергу.

10. Запропонувати Раді народних комісарів АМСРР і округовим виконавчим комітетам:

1) забезпечити виконання плану ліквідації неписьменности всіма потрібними заходами матеріального й організаційного характеру, зосередивши особливу увагу на ліквідації неписьменности серед наймитів і бідняцьких груп сільської людности;

2) притягати до справи ліквідації неписьменности суспільність, зокрема, організуючи при міських, селищних і сільських радах спеціальні групи допомоги ліквідації неписьменности, що ставили б собі завданням притягати до справи ліквідації неписьменности

и к контролю за посещением неграмотными школ, курсов и одиночно-группового обучения.

6. Сельские, поселковые и городские советы, в зависимости от местных условий и в соответствии с правилами Административного кодекса УССР, устанавливают размеры штрафов, которые могут быть наложены на лиц, нарушающих правила об обязательной регистрации неграмотных и об обязательном посещении ими школ. К обсуждению вопроса об установлении этих штрафов и об их размере привлекаются соответствующие группы содействия ликвидации неграмотности и иные общественные организации.

Суммы штрафов, взысканных на основании настоящей статьи, обращаются на расходы по ликвидации неграмотности.

7. Неграмотные или малограмотные батраки, сельско-хозяйственные работники и работницы, а равно и домашние работницы, посещающие ликпункты, должны быть освобождены от работы в вечерние часы занятий.

8. Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам предоставляется право возлагать расходы по ликвидации неграмотности отдельных имущих групп населения на неграмотных, принадлежащих к этим группам.

9. Предложить биржам труда с 1 января 1931 года требовать от лиц, обязанных на основании настоящего постановления, ликвидировать свою неграмотность, справки о посещении ими школ ликвидации неграмотности или одиночно-группового обучения; в случае непредставления этих сведений, указанные лица должны посылаться на работу в последнюю очередь.

10. Предложить Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам:

1) обеспечить выполнение плана ликвидации неграмотности всеми необходимыми мерами материального и организационного характера, сосредоточив особое внимание на ликвидации неграмотности среди батраков и бедняцких групп сельского населения;

2) привлекать к делу ликвидации неграмотности общественность, в частности, путем организации при городских, поселковых и сельских советах особых групп содействия ликвидации неграмотности, которые ставили бы своей задачей привлечение

широку суспільність, організуючи громадські огляди роботи шкіл ліквідації неписьменности, громадський вплив на осіб, що не відвідують курсів і шкіл ліквідації неписьменности, тощо:

3) притягати громадські організації до справи ліквідації неписьменности через асигнування ними для цієї мети додаткових до видаваних за місцевим бюджетом коштів і через безпосередню участь в організації справи ліквідації неписьменности серед трудової людности;

4) зобов'язати всі установи, підприємства й організації давати для провадження навчання з неписьменними і малописьменними, що працюють в цих установах, підприємствах і організаціях, устатковані приміщення з опаленням і освітленням.

II. Участь письменних у справі ліквідації неписьменности.

11. Визнати за потрібне притягти до безплатної роботи в справі ліквідації неписьменности всіх осіб віком 16 — 50 років, що мають виборчі права до рад і мають знання в обсягові не менш курсу сьомирічки, коли вони живуть у містах і селищах міського типу, і в розмірі курсу чотирьохрічки, коли вони живуть в інших місцевостях; до цих осіб прирівнюється так само осіб, що мають знання у межах відповідних дореволюційних шкіл.

12. Кожен з зазначених в арт. 11 громадян повинен за вказівками відповідних органів Народного комісаріату освіти УСРР, протягом кожного року, аж до повної ліквідації неписьменности, навчити грамоті одного неписьменного або виконати іншу роботу організаційно-виховного значення в царині ліквідації неписьменности й малописьменности.

13. Зазначеним в арт. 11 особам, що через характер своєї роботи або з інших важливих причин, не мають змоги брати безпосередню трудову участь в роботі ліквідації неписьменности, цю участь можна замінити за постановами відповідних громадських груп допомоги ліквідації неписьменности при сільських, селищних і міських радах, погодженими з відповідними органами Народного комісаріату освіти УСРР, одноразовими щорічними грошовими внесками в розмі-

к делу ликвидации неграмотности широкой общественности, организуя общественные смотры работы школ ликвидации неграмотности, общественное воздействие на лиц, не посещающих курсов и школ ликвидации неграмотности и т. п.;

3) привлекать общественные организации к делу ликвидации неграмотности путем ассигнования последними для этой цели дополнительных к выдаваемым по местному бюджету средств, и путем непосредственного участия в организации дела ликвидации неграмотности среди трудового населения;

4) обязать все учреждения, предприятия и организации предоставлять для занятий с неграмотными и малограмотными, работающими в этих учреждениях, предприятиях и организациях, оборудованные помещения с отоплением и освещением.

II. Участие грамотных в деле ликвидации неграмотности.

11. Признать необходимым привлечь к бесплатной работе в деле ликвидации неграмотности всех лиц в возрасте 16-50 лет, пользующихся избирательными правами в советы и имеющих знания в объеме не менее курса семилетки, если они живут в городах и поселениях городского типа, и в размере курса четырехлетки, если они живут в прочих местностях; к этим лицам приравниваются также лица, которые имеют знания в пределах соответствующих дореволюционных школ.

12. Каждый из указанных в ст. 11 граждан обязан, по указаниям соответствующих органов Народного комиссариата просвещения УССР, в течение каждого года, впредь до полной ликвидации неграмотности, обучить грамоте одного неграмотного либо выполнить иную работу организационно-воспитательного значения в области ликвидации неграмотности и малограмотности.

13. Указанным в ст. 11 лицам, которые по характеру своей работы или по иным уважительным причинам, не имеют возможности принимать непосредственное трудовое участие в работе по ликвидации неграмотности, это участие может быть заменено по постановлениям соответствующих общественных групп содействия ликвидации неграмотности при сельских, поселковых и городских советах, согласованным с соответствующими органами Народного комис-

рі 5 відсотків місячного заробітку, коли ці особи мають власний заробіток, і в розмірі 2,5% місячного заробітку особи, що на її утриманні дана особа є, коли вона є на будь-якому утриманні.

Зазначені внески повинні платити тільки ті особи, що їхній місячний заробіток є не менший як 100 крб. у містах і селищах міського типу й не менший як 50 крб.—в інших місцевостях.

14. Всіх письмених осіб віком 18—50 років, позбавлених виборчих прав, до безпосередньої трудової участі в ліквідації неписьменности не притягається. Цю участь зазначеним особам заміняється спеціальними обов'язковими прошевеними внесками на справу ліквідації неписьменности. Народньому комісаріатові фінансів УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом освіти УСРР і Народнім комісаріатом юстиції УСРР, доручається розробити проект постанови про розмір і порядок заплати зазначених внесків і подати цей проект на затвердження до Ради народніх комісарів УСРР протягом трьох тижнів.

15. Грошеві внески, що належать заплати замість трудової участі в справі ліквідації неписьменности, стягається безспірним порядком за постановами органів, що притягають людину до цієї участі.

16. На супроти осіб, що повинні взяти безпосередню участь у ліквідації неписьменности або за належних випадків повинні вносити відповідні грошеві внески, за ухиляння від цих обов'язків, а так само за подання неправильних про себе відомостей відповідні районні виконавчі комітети можуть уживати заходів впливу в формі штрафу в розмірі до 100 крб., або в формі примусової роботи на реченець до 1 місяця порядком, встановленим в Адміністративному кодексі УСРР.

17. Грошеві внески, що замінюють безпосередню трудову участь в ліквідації неписьменности зазначених в цьому поділі осіб, а так само стягнені з цих осіб штрафи передається до відповідних фондів ліквідації неписьменности (за правилами поділу III цієї

сарната просвещения УССР, единовременными ежегодными денежными взносами в размере 5-ти процентов месячного заработка, если эти лица имеют собственный заработок, и в размере 2,5 процентов месячного заработка лица, на иждивении которого данное лицо состоит, если оно находится на чьем либо иждивении.

Указанные взносы должны уплачивать лишь те лица, месячный заработок которых не менее 100 рублей в городах и поселениях городского типа и не менее 50 рублей—в прочих местностях.

14. Все грамотные лица в возрасте 18—50 лет, лишённые избирательных прав, к непосредственному трудовому участию в ликвидации неграмотности не привлекаются. Это участие заменяется указанным лицам специальными обязательными денежными взносами на дело ликвидации неграмотности. Народному комиссариату финансов УССР, по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР и Народным комиссариатом юстиции УССР, поручается разработать проект постановления о размере и порядке уплаты указанных взносов и представить этот проект на утверждение Совета народных комиссаров УССР в трёхнедельный срок.

15. Денежные взносы, подлежащие уплате взамен трудового участия в деле ликвидации неграмотности, взыскиваются в беспорядном порядке по постановлениям органов, привлекающих население к этому участию.

16. По отношению к лицам, которые обязаны принять непосредственное участие в ликвидации неграмотности или в подлежащих случаях обязаны вносить соответствующие денежные взносы, за уклонение от этих обязанностей, а также за представление неправильных о себе сведений соответствующими районными исполнительными комитетами могут быть применены меры воздействия в форме штрафа в размере до 100 рублей или в виде принудительных работ сроком до 1 месяца в порядке, установленном Административным кодексом УССР.

17. Денежные взносы, заменяющие непосредственное трудовое участие в ликвидации неграмотности указанных в настоящем разделе лиц, а также взысканные с этих лиц штрафы передаются в соответствующие фонды ликвидации неграмотности (согласно

постанови) — їх можна витратити виключно на ліквідацію неписьменності.

18. Зобов'язати сільські, селищні й міські ради почати протягом двох місяців від дня видання цієї постанови вести поточний іменний реєстр неписьмених житців на підставі відомостей про неписьменність, одержаних в наслідок обов'язкової реєстрації осіб, що живуть на їхній території й народилися в 1916 році й раніш, — віком до 35 років.

19. Запропонувати відповідним сільським, селищним і міським радам притягати групи допомоги ліквідації неписьменності, а так само професійні та інші громадські організації до справи обліку осіб, що їх притягається до трудової участі в ліквідації неписьменності, а так само до справи ознайомлення людної з роботою, що її провадиться. популяризації її тощо.

III. Утворення фондів ліквідації неписьменності.

20. Щоб забезпечити проведення ліквідації неписьменності серед дорослої людної, утворити, починаючи з 1929 — 1930 бюджетного року, нижченаведені державні фонди ліквідації неписьменності:

1) у віданні Народнього комісаріату освіти УСРР — центральний республіканський фонд ліквідації неписьменності;

2) у віданні Ради народніх комісарів АМСРР — фонд ліквідації неписьменності АМСРР;

Увага. До фонду ліквідації неписьменності АМСРР прикладається всі відповідні правила, встановлені в нижченаведених артікулах для округових фондів ліквідації неписьменності.

3) у віданні округових виконавчих комітетів — округові фонди ліквідації неписьменності;

4) у віданні районних виконавчих комітетів — районні фонди ліквідації неписьменності.

21. Центральний республіканський фонд ліквідації неписьменності складається:

правилам раздела III настоящего постановления) и расходуются исключительно на ликвидацию неграмотности.

18. Обязать сельские, поселковые и городские советы начать в течение двух месяцев со дня издания настоящего постановления ведение текущего именного реестра неграмотных жителей на основании сведений о неграмотности, полученных в результате обязательной регистрации лиц, проживающих на их территории и родившихся в 1916 году и ранее — в возрасте до 35 лет.

19. Предложить соответствующим сельским, поселковым и городским советам привлекать группы содействия ликвидации неграмотности, а равно профессиональные и иные общественные организации к делу учета лиц, вовлекаемых в работу по трудовому участию в ликвидации неграмотности, а равно к делу по осведомлению населения о производимой работе, ее популяризации и т. п.

III. Образование фондов ликвидации неграмотности.

20. Для обеспечения осуществления ликвидации неграмотности среди взрослого населения, образовать, начиная с 1929-1930 бюджетного года, нижеследующие государственные фонды ликвидации неграмотности:

1) в ведении Народного комиссариата просвещения УССР — центральный республиканский фонд ликвидации неграмотности;

2) в ведении Совета народных комиссаров АМСРР — фонд ликвидации неграмотности АМСРР.

Примечание. К фонду ликвидации неграмотности АМСРР применяются соответственно все правила, установленные в нижеследующих статьях для округных фондов ликвидации неграмотности.

3) в ведении окружных исполнительных комитетов — округные фонды ликвидации неграмотности;

4) в ведении районных исполнительных комитетов — районные фонды ликвидации неграмотности.

21. Центральний республіканський фонд ліквідації неграмотности составляется из:

1) із спеціальних асигнувань за державним бюджетом УСРР;

2) з надходжень від державних кооперативних, громадських і інших організацій республіканського значення;

3) з інших надходжень.

22. Округові фонди ліквідації неписьменности складаються:

1) з спеціальних асигнувань за місцевим бюджетом;

2) з надходжень спеціального оподаткування нетрудової людности на ліквідацію неписьменности — в розмірі 50% надходжень від цього оподаткування по округі;

3) з коштів, що надходять від місячників ліквідації неписьменности — в розмірі 25% надходжень від місячника по округі;

4) з надходжень від державних, кооперативних, громадських і інших організацій місцевого значення;

5) з інших надходжень.

Увага. З надходжень від місячників ліквідації неписьменности 75% залишається в розпорядженні товариства «Геть неписьменність» і їх витрачається відповідно до його планів.

23. Районові фонди ліквідації неписьменности складаються:

1) з спеціальних асигнувань за бюджетом;

2) з сум штрафів за зламання постанов про обов'язкову ліквідацію неписьменности;

3) з грошових внесків, що надходять від осіб, які повинні провадити поодинокі-гурткове навчання неписьменних, але які звільнені від обов'язку провадити безпосереднє навчання, в розмірі 100% всіх надходжень по району;

4) з відрхувань від спеціального оподаткування нетрудової людности на ліквідацію неписьменности в розмірі 50% надходжень від цього оподаткування по району;

5) з інших надходжень.

24. Центральний республіканський фонд ліквідації неписьменности витрачається на:

1) видання підручників для шкіл ліквідації неписьменности й малописьменности;

2) підготовлю й перепідготовлю робітників для ліквідації неписьменности й на проведення інших заходів для поліпшення роботи в царині ліквідації неписьменности, не передбачених в округових планах і бюджетах;

1) спеціальних асигнувань по державному бюджету УССР;

2) поступлений от государственных, кооперативных, общественных и иных организаций республиканского значения;

3) прочих поступлений.

22. Округные фонды ликвидации неграмотности составляют:

1) из специальных ассигнований по местному бюджету;

2) из поступлений специального обложения нетрудового населения на ликвидацию неграмотности в размере 50% поступлений от этого вложения по округу;

3) из средств, поступивших от проводимых месячников ликвидации неграмотности в размере 25% поступлений от месячника по округу;

4) из поступлений от государственных, кооперативных, общественных и иных организаций местного значения;

5) из прочих поступлений.

Примечание. Из поступлений от месячников ликвидации неграмотности 75% остается в распоряжении общества «Долой неграмотность» и расходуеться соответственно его планам.

23. Районные фонды ликвидации неграмотности составляют:

1) из специальных ассигнований по бюджету;

2) из сумм штрафов за нарушение постановлений об обязательной ликвидации неграмотности;

3) из денежных взносов, поступающих от лиц, которые обязаны производить одиночно-групповое обучение неграмотных, но которые освобождены от обязанности производить непосредственное обучение, в размере 100% всех поступлений по району;

4) из отчислений от специального обложения нетрудового населения на ликвидацию неграмотности в размере 50% поступлений от этого обложения по району;

5) из прочих поступлений.

24. Центральный республиканский фонд ликвидации неграмотности расходуеться на:

1) издание учебников для школ ликвидации неграмотности и малотрамотности;

2) подготовку и переподготовку работников по ликвидации неграмотности и на проведение иных мероприятий по улучшению работы в области ликвидации неграмотности, непредусмотренных в окружных пла-

тах, коли потреба в цих заходах виникне в процесі роботи.

25. Округові фонди ліквідації неписьменности витрачаються на видачу запиток маломощним районам і на здійснення заходів до поліпшення роботи в царині ліквідації неписьменности, не передбачених в районних планах і бюджетах.

26. Районові фонди ліквідації неписьменности розподіляються між сільськими й селищними радами; ці суми витрачаються на безпосередні потреби щодо ліквідації неписьменности.

27. Народньому комісаріатові освіти УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом фінансів УСРР, надається право видати інструкцію про фонди ліквідації неписьменности.

IV.

28. З виданням цієї постанови втрачають силу арт. арт. 2—9 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 року «Про обов'язкову ліквідацію неписьменности осіб віком 18-19 років, допризвників і осіб змінного складу територіяльних частин Робітничо-селянської червоної армії» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 32), а арт. 1 зазначеної постанови втрачає силу з 1 жовтня 1929 року.

Харків, 3 липня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 13 липня 1929 р., № 159.

152. Про адміністративне виселення з будинків трестів «Донвугілля» і «Лівденкриця» у рудничких робітничих селищах осіб, що не працюють на цих підприємствах.

Щоб забезпечити житлом робітників вугільної промисловости Донбасу в зв'язку з ростом цієї промисловости, Всеукраїнський

нах и бюджетах, если надобность в этих мероприятиях возникнет в процессе работы.

25. Окружные фонды ликвидации неграмотности расходуются на выдачу пособий маломощным районам и на осуществление мероприятий по улучшению работы в области ликвидации неграмотности, непредусмотренных в районных планах и бюджетах.

26. Районные фонды ликвидации неграмотности распределяются между сельскими и поселковыми советами; суммы эти расходуются на непосредственные нужды по ликвидации неграмотности.

27. Народному комиссариату просвещения УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР предоставляется право издания инструкций о фондах ликвидации неграмотности.

IV.

28. С изданием настоящего постановления утрачивают силу ст.ст. 2—9 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 12 января 1929 года «Об обязательной ликвидации неграмотности лиц в возрасте 18—19 лет, допризывников и лиц переменного состава территориальных частей Рабоче-крестьянской красной армии» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 32), а ст. 1 указанного постановления утрачивает силу с 1 октября 1929 года.

Харьков, 3 июля 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 июля 1929 г., № 159.

152. Об административном выселении из домов трестов «Донуголь» и «Югосталь» в рудничных рабочих поселках лиц, не работающих на этих предприятиях.

В целях обеспечения жилищем рабочих угольной промышленности Донбасса в связи с ростом этой промышленности, Всеук-

Державна Публічна

БІБЛІОТЕКА УРСР

№ 66.512/143

центральный исполнительный комитет и Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Адміністрації рудоуправлінь «Донвугля» і «Південкриці», що є в Артемівській, Луганській і Сталінській округах, надається право виселяти адміністративним порядком з будинків, що належать цим рудоуправлінням, та закріплених за ними будинків у рудницьких робітничих селищах, хоч би ці будинки були і не на території підприємств цих рудоуправлінь, осіб, що не працюють на зазначених підприємствах даного рудоуправління, додержуючи нижченаведених правил.

2. Виселяти за цією постановою належить осіб таких категорій:

- 1) осіб, що не мають певної праці,
- 2) осіб, що мають торгівлю або промисли,
- 3) осіб, звільнених за ламання трудової дисципліни,
- 4) осіб, звільнених на їх власне бажання,
- 5) усіх інших осіб, що виселити їх визнають за потрібне спеціальні комісії, виділені для перевірки осіб, що живуть у будинках «Донвугля» й «Південкриці» у рудницьких робітничих селищах (арт. 3).

3. Для перевірки осіб, що живуть у будинках «Донвугля» й «Південь-криці», у рудницьких робітничих селищах, для встановлення осіб, що їх треба виселити на підставі цієї постанови для розподілу осіб, що їх треба виселити, по категоріях, зазначених в арт. 2 цієї постанови, і для визначення реченців виселення утворюються спеціальні комісії, що їх обирають на загальних зборах робітників і службовців відповідних підприємств.

Постанови цих комісій затверджує адміністрація даного рудоуправління.

4. Виселяти на підставі цієї постанови можна протягом цілого року, не даючи виселюваному іншого житлового приміщення.

Виселюваному особам надається для добровільного виселення місячний реченець від

раинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Администрации рудоуправлений «Донугля» и «Югостали», находящихся в Артемовском, Луганском и Сталинском округах, предоставляется право выселять в административном порядке из принадлежащих указанному рудоуправлению или закрепленных за ними домов в рудничных рабочих поселках, хотя бы эти дома находились и не на территории предприятий этих рудоуправлений, лиц, не работающих на указанных предприятиях данного рудоуправления, с соблюдением нижеследующих правил.

2. Выселению в порядке настоящего постановления подлежат лица следующих категорий:

- 1) лица без определенных занятий,
- 2) лица, занимающиеся торговлей или промыслом,
- 3) лица, уволенные за нарушение трудовой дисциплины,
- 4) лица, уволенные по собственному желанию,
- 5) все прочие лица, выселение которых будет признано необходимым особыми комиссиями, выделенными для проверки лиц, проживающих в домах «Донугля» и «Югостали» в рудничных рабочих поселках (ст. 3).

3. Для проверки лиц, проживающих в домах «Донугля» и «Югостали» в рудничных рабочих поселках, для установления лиц, подлежащих выселению на основании настоящего постановления, для распределения подлежащих выселению лиц по категориям, указанным в ст. 2 настоящего постановления, и для определения сроков выселения образуются особые комиссии, избираемые на общих собраниях рабочих и служащих соответствующих предприятий.

Постановления этих комиссий утверждаются администрацией данного рудоуправления.

4. Выселение на основании настоящего постановления может производиться в течение всего года без предоставления выселяемому иного жилого помещения.

Выселяемому предоставляется для добровольного выселения месячный срок со дня

дня, коли їм вручено постанову про виселення.

Особам, що їх адміністрація рудоуправлінь виселює, даючи інші житлові приміщення, надається на добровільне виселення сім днів від дня, коли їм вручено постанову про виселення.

У в а г а. Родини червоноармійців, призваних до Робітничо-селянської червоної армії для відбування військової повинності, а так само родини осіб, що доброхітно стали на військову службу перед призивом їхніх ровесників, і родини осіб, що відбувають військову повинність, як молодший командний склад, можна виселювати тільки в періоді часу від 1 квітня до 1 листопада.

5. Виселяючи осіб, що мають виборчі права до рад, підприємства повинні дати транспортні засоби на перевіз хатнього майна, коли вони обирають місце осідку у найближчих селах на віддалені найбільш 15 кілометрів.

6. Удів робітників і інвалідів, що одержують допомогу від органів соціального страхування, коли вони втратили зв'язок з селом, а так само осіб, зазначених в арт. арт. 8, 9, 10, 11 і 13 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про адміністративне виселення громадян з житлових приміщень» (Зб. Зак. УСРР 1927 р. № 43, арт. 196), належить виселяти, даючи коштом відповідних рудоуправлінь інші житлові приміщення у найближчих селах або у колоніях зліквідованих копалень.

Удів робітників і інвалідів, що не втратили зв'язку з селом, на їхнє бажання, належить переселяти на батьківщину коштом відповідного підприємства.

7. Постанови про виселення на підставі цієї постанови виконують органи міліції не пізніше, як через три дні після скінчення речення, що його дано для добровільного виселення (арт. 4).

8. Адміністрації рудоуправлінь надається так само право на підставі постанов комісій, зазначених в арт. 3 цієї постанови, провадити адміністративним порядком потіснення осіб, що живуть у будинках цих рудоуправлінь, у межах, не вищих від фактичної середньої норми забезпечення житловою площею робітників, що живуть у даному рудничьому селищі

вручення їм постановлення о выселении.

Лицам, которых администрация рудоуправлений выселяет с предоставлением иных жилых помещений, дается на добровольное выселение семидневный срок со дня вручения постановления о выселении.

Примечание. Семьи красноармейцев, призванных в Рабоче-крестьянскую красную армию для отбывания военной повинности, а равно и семьи лиц, добровольно поступивших на военную службу до призыва их сверстников, и семьи лиц, отбывающих воинскую повинность в качестве младшего командного состава, могут быть выселяемы, только в период времени с 1 апреля по 1 ноября.

5. Лицам, пользующимся избирательными правами в советы, при их выселении предприятия обязаны предоставить транспортные средства для перевозки домашнего имущества, если они избирают место жительства в ближайших селах на расстоянии не более 15 километров.

6. Вдовы рабочих и инвалидов, получающие пособие от органов социального страхования, если они утратили связь с селом, а также лица, указанные в ст. ст. 8, 9, 10, 11 и 13 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 31 августа 1927 г. «Об административном выселении граждан из жилых помещений» (Зб. Уз. УССР 1927 г., № 43, ст. 196), подлежат выселению с предоставлением за счет соответствующих рудоуправлений иных жилых помещений в ближайших селах или в колониях упраздненных шахт.

Вдовы рабочих и инвалидов, не утратившие связи с селом, в случае их желания, подлежат переселению на родину за счет соответствующего предприятия.

7. Постановления о выселении на основании настоящего постановления приводятся в исполнение органами милиции не позднее трех дней по истечении срока, предоставленного на добровольное выселение (ст. 4).

8. Администрации рудоуправлений предоставляется также право, на основании постановлений комиссий, указанных в ст. 3 настоящего постановления, производить в административном порядке уплотнение лиц, живущих в домах этих рудоуправлений, в пределах не ниже фактической средней нормы обеспеченности жилой площадью рабочих, живущих в данном рудничном поселке.

Потіснення виконують органи міліції через сім днів після вручення потіснюваним постанови про потіснення.

9. Постанови рудоуправлінь про виселення й потіснення можна оскаржити протягом сімох днів до округового прокурора, що повинен розв'язати подану скаргу протягом трьох днів.

10. Перевірку осіб, що живуть у будинках «Донвугілля» й «Південкриці» по рудничних робітничих селищах, встановлення категорій виселюваних осіб і виселення осіб, зазначених у п. п. 1, 2, 3 і 4 арт. 2 цієї постанови треба скінчити не пізніше 1 жовтня 1929 року.

II.

Цю постанову видано на виїняток з постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про адміністративне виселення громадян з житлових приміщень» (Зб. Зак. УСРР 1927 р. № 43, арт. 196).

Харків, 3 липня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар**.

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**.

Оголоше: о у „Вістях ВУЦВК“ 13 липня 1929 р., № 159.

153. Про поширення прав місцевих рад щодо сприяння виконанню загально-державних завдань і планів.

Щоб приборкати куркульсько-спекулянтські елементи, що зривають постанови загальних зборів громадян щодо виконання планових завдань держави, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Дозволити сільським радам за тих випадків, коли загальні збори громадян ухвалять постанову про виконання порядком

Уплотнение приводится в исполнение органами милиции через семь дней после вручения уплотняемым постановления об уплотнении.

9. Постановления рудоуправлений о выселении и уплотнении могут быть обжалованы в течение семи дней окружному прокурору, который обязан разрешить поданную жалобу в трехдневный срок.

10. Проверку лиц, проживающих в домах «Донугля» и «Югостали» в рудничных рабочих поселках, установление категорий выселяемых и выселение лиц, указанных в п. п. 1, 2, 3 и 4 ст. 2 настоящего постановления, необходимо закончить не позднее 1 октября 1929 года.

II.

Настоящее постановление издается в изъятие из постановления ВУЦИК и СНК УССР от 31 августа 1927 г. «Об административном выселении граждан из жилых помещений» (Зб. Уз. УССР 1927 г. № 43, ст. 196).

Харьков, 3 июля 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубар**.

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 июля 1929 г., № 159.

153. О расширении прав местных советов в отношении содействия выполнению общегосударственных заданий и планов.

В целях обуздания кулацко-спекулянтских элементов, срывающих постановления общих собраний граждан по выполнению плановых заданий государства, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Разрешить сельским советам в тех случаях, когда общим собранием граждан принято постановление о выполнении в

самообов'язання всім селом хлібозаготовного плану і в зв'язку з цим буде розверстано завдання між окремими господарствами, накладати на окремих господарів, що не виконуватимуть таких постанов і ухилитимуться здавати хліб, штрафи адміністративним порядком у межах до п'ятикратного розміру вартості хліба, що його повинно здати, продаючи в разі потреби майно відповідних господарств з торгів.

2. Коли здавати хліб відмовлятимуться, попередю змовившись, групи господарств та коли хто ставитиме опір проведенню хлібозаготовного плану, то проти таких осіб повинно порушувати кримінальні справи за арт. 57 Кримінального Кодексу УСРР. Якщо окремі господарства злісно ухилитимуться здавати хліб і після вжиття проти них заходів адміністративного впливу за арт. 1 цієї постанови, то проти таких осіб повинно порушувати кримінальні справи за арт. 58 Кримінального Кодексу УСРР.

3. Из штрафних грошей, що їх стягають за цією постановою, та з грошей, уторгованих за продане з торгів майно, обов'язково повинно відчисляти 25 відсотків, повертаючи їх до відповідних фондів кооперування й колективізації сільської бідноти даної місцевості.

II

Цю постанову видано на додаток до Адміністративного кодексу УСРР (Яб. Зак. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 240).

Харків, 3 липня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Секретарь Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 14 липня 1929 р. № 160.

154. Про стипендії імені Н. К. Крупської.

Щоб відзначити 50-тиріччя від дня народження Н. К. Крупської Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

порядке самообов'язательства всем селом хлібозаготовительного плана и в связи с этим произведена раскладка задания между отдельными хозяйствами, налагать на отдельных хозяйств, не выполняющих указанных решений и уклоняющихся от сдачи хлеба, штрафы в административном порядке в пределах до пятикратного размера стоимости подлежащего сдаче хлеба, с применением в случае необходимости продажи с торгов имущества соответствующих хозяйств.

2. При отказе от сдачи хлеба группами хозяйств по предварительному сговору и при противодействии проведению хлібозаготовительного плана, против таких лиц возбуждается уголовное дело по ст. 57 Уголовного кодекса УССР, а при злостном уклонении от сдачи хлеба отдельных хозяйств и после применения к ним мер административного воздействия, на основании ст. 1 настоящего постановления, против таких лиц возбуждается уголовное дело по ст. 58 Уголовного кодекса УССР.

3. Из взыскиваемых в порядке настоящего постановления штрафных сумм, а также сумм, поступающих от продажи с торгов имущества, производится в обязательном порядке отчисление 25 процентов с обращением их в соответствующие фонды кооперирования и коллективизации сельской бедноты данной местности.

II

Настоящее постановление издается в дополнение Административного кодекса УССР (36. Уз. УСРР 1927 г. № 63-65 ст. 240).

Харьков, 3 июля 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 14 июля 1929 г., № 160.

154. О стипендиях имени Н. К. Крупской.

В целях ознаменования 60-тилетия со дня рождения Н. К. Крупской Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Встановити, починаючи з 1929—1930 навчального року за рахунок бюджету АМСРР і округових бюджетів для учнів трудових шкіл, шкіл селянської молоді і професійних шкіл стипендії імені Н. К. Крупської.

2. Запропонувати Урядові АМСРР і округовим виконавчим комітетам на виконання арт. 1 цієї постанови встановити:

1) найменш по одній в АМСРР та в кожній окрузі стипендії імені Н. К. Крупської для учнів другого концентру трудових шкіл сьомирічок — розміром 10 карбованців на місяць (120 карб. на рік) кожна;

2) найменш по одній в АМСРР і в кожній окрузі стипендії імені Н. К. Крупської для учнів шкіл селянської молоді — розміром 10 карбованців на місяць (120 карб. на рік) кожна;

3) найменш по одній в АМСРР і в кожній окрузі стипендії імені Н. К. Крупської для учнів професійних шкіл — розміром 20 карбованців на місяць (240 карб. на рік) кожна.

3. Стипендії імені Н. К. Крупської видаються учням у трудових школах сьомирічках, школах селянської молоді і професійних школах дітям робітниць, найминок і бідніших селянок.

Харків, 3 липня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

155. Про мірчук (гарцеву оплату) з молотарок.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Всі державні органи, кооперативні й громадські організації та приватні особи,

1. Установить, начиная с 1929-1930 учебного года за счет бюджета АМССР и окружных бюджетов для учащихся трудовых школ, школ селянской молодежи и профессиональных школ стипендии имени Н. К. Крупской.

2. Предложить Правительству АМССР и окружным исполнительным комитетам во исполнение ст. 1 настоящего постановления установить:

1) не менее, чем по одной в АМССР и в каждом округе стипендии имени Н. К. Крупской для учащихся второго концентра трудовых школ семилеток—в размере 10 рублей в месяц (120 рубл. в год) каждая;

2) не менее, чем по одной в АМССР и в каждом округе стипендии имени Н. К. Крупской для учащихся школ селянской молодежи—в размере 10 рублей в месяц (120 рубл. в год) каждая;

3) не менее, чем по одной в АМССР и в каждом округе стипендии имени Н. К. Крупской для учащихся профессиональных школ — в размере 20 рублей в месяц (240 рублей в год) каждая.

3. Стипендии имени Н. К. Крупской выдаются учащимся в трудовых школах семилетках, школах селянской молодежи и профессиональных школах детям работниц, батрачек и беднейших селянок.

Харьков, 3 июля 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

155. О гарцевом сборе (мерчуке) с молотилок.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Все государственные органы, кооперативные и общественные организации и частные лица, являющиеся владельцами,

що є володільцями (власниками чи орендарями) кінних молотарок та молотарок з механічним двигуном, повинні здавати державі мірчук.

2. Розмір мірчука, що його повинні здавати володільці молотарок, встановлюють комісії при районних виконавчих комітетах за вказівками Народного комісаріату торгівлі УСРР та відповідно до контрольних цифр, що їх встановлюють Народний комісаріат торгівлі АМСРР й округові відділи торгівлі. Склад зазначених комісій визначається в інструкції Народного комісаріату торгівлі УСРР.

3. Мірчук треба здавати в розмірі, що його встановила комісія (арт. 2), незалежно від того, чи береться плата за обмолочення натурою або грінши.

4. Володільці молотарок повинні здавати мірчук державним органам та кооперативним організаціям за вказівками Народного комісаріату торгівлі УСРР. Ця здача провадиться за конвенційними заготівельними цінами.

5. Зерно, що надходить за цією постановою, слід використовувати за вказівками Народного комісаріату торгівлі УСРР з тим, що 10% зібраного зерна передається в розпорядження місцевих органів на місцеве постачання, переважно на постачання сільській бідноті.

6. На Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР та округові відділи торгівлі покладається провадити спеціальний облік прибутку і витрати зерна, що надходить за цією постановою.

7. На Народний комісаріат торгівлі АМСРР, округові відділи торгівлі, районні виконавчі комітети, сільські ради та інші місцеві органи влади покладається наглядати за здачею мірчука.

8. Щоб запобігти визискові бідняцьких і середняцьких шарів селянства з боку володільців молотарок через збільшення плати за обмолочення зерна, на округові виконавчі комітети покладається обов'язок найпізніше протягом двох тижнів видати обов'язкові постанови, визначивши крайні розміри плати за обмолочення зерна і натурою, і грінши.

(собственниками або арендаторами) конних молотилок і молотилок с механічним двигателем, обязаны сдавать государству гарнцевый сбор.

2. Размер гарнцевого сбора (мерчука), подлежащего сдаче владельцами молотилок, устанавливается комиссиями при районных исполнительных комитетах, согласно указаниям Народного комиссариата торговли УССР и в соответствии с контрольными цифрами, установленными Народным комиссариатом торговли АМССР и окружными отделами торговли. Состав указанных комиссий определяется инструкцией Народного комиссариата торговли УССР.

3. Гарнцевый сбор подлежит сдаче в размере, установленном комиссией (ст. 2), независимо от того, взимается ли плата за обмолот натурою или деньгами.

4. Владельцы молотилок обязаны сдавать гарнцевый сбор государственным органам и кооперативным организациям по указаниям Народного комиссариата торговли УССР. Сдача эта производится по конвенционным заготовительным ценам.

5. Зерно, поступающее в порядке настоящего постановления, подлежит использованию по указаниям Народного комиссариата торговли УССР с тем, что 10% собранного зерна передается в распоряжение местных органов для местного снабжения, преимущественно для снабжения сельской бедноты.

6. На Народный комиссариат торговли УССР, Народный комиссариат торговли АМССР и окружные отделы торговли возлагается ведение особого учета прихода и расхода зерна, поступающего в порядке настоящего постановления.

7. На Народный комиссариат торговли АМССР, окружные отделы торговли, районные исполнительные комитеты, сельские советы и иные местные органы власти возлагается надзор за сдачей гарнцевого сбора.

8. Для предотвращения эксплуатации бедняцких и середняцких кругов селянства со стороны владельцев молотилок путем повышения платы за обмолот зерна, на окружные исполнительные комитеты возлагается обязанность не позднее двухнедельного срока издать обязательные постановления с указанием предельных ставок сбора за обмолот зерна, как натурою, так и деньгами.

9. Народньому комісаріату торгівлі УСРР видати найпізніше протягом двох тижнів інструкцію про те, як прикладати цю постанову та наглядати за здачею міркука.

10. До приватних осіб, що зламають правила цієї постанови і видані на її розвиток обов'язкові постанови та інструкції, застосовується, за постановами районних виконавчих комітетів, захоти адміністративного впливу у формі штрафу розміром до п'ятисот карбованців.

У разі зловмисного зламання цих самих правил, таких осіб притягається до кримінальної відповідальності за арт. 58 Кримінального кодексу УСРР.

Урядовці за зламання правил цієї постанови і виданих на її розвиток обов'язкових постанов та інструкцій відповідають як за службові злочини.

11. Цій постанові надати чинності з 15 липня 1929 року.

Харків, 8 липня 1929 р.

Голова Ради народніх
комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Керівничого справ Ради народніх
комісарів УСРР **В. Легкий.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 9 липня
1929 р., № 155.

9. Народному комиссариату торговли УССР издать не позднее двухнедельного срока инструкцию о порядке применения настоящего постановления, а также о порядке надзора за сдачей гарнцевого сбора.

10. К частным лицам, нарушившим правила настоящего постановления и изданные в его развитие обязательные постановления и инструкции, применяются по постановлениям районных исполнительных комитетов, меры административного воздействия в виде штрафа в размере до 500 рублей.

В случае злостных нарушений тех же правил такие лица привлекаются к уголовной ответственности по ст. 58 Уголовного кодекса УССР.

Должностные лица за нарушения правил настоящего постановления и изданных в их развитие обязательных постановлений и инструкций несут ответственность, как за должностные преступления.

11. Настоящее постановление ввести в действие с 15 июля 1929 года.

Харьков, 8 июля 1929 г.

Председатель Совета народных
комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Управляющего делами Совета
народных комиссаров УССР **В. Легкий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 июля
1929 г., № 155.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 19 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
№ ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | ЗІ СЕРПНЯ

ЗМІСТ

Постанова XI Всеукраїнського з'їзду рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів

(15 травня 1929 р.)

156. На доповідь про стан та перспективи культурного будівництва.

Постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету й Ради Народних Комісарів УСРР

(17 квітня, 20 липня 1929 р.)

157. Про встановлення обов'язкової передплати офіційних органів друку.

158. Про заходи сприяння винахідництву.

159. Про преміювання науково-дослідних робіт.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление XI Всеукраинского съезда советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов.

(15 мая 1929 г.)

156. По докладу о состоянии и перспективах культурного строительства.

Постановления Всеукраинского Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров УССР

(17 апреля, 20 июля 1929 г.)

157. Об установлении обязательной подписки на официальные органы печати.

158. О мероприятиях по содействию изобретательству.

159. О премировании научно-исследовательских работ.

ПОСТАНОВА

XI ВСЕУКРАЇНСЬКОГО З'ЇЗДУ РАД РОБІТНИЧИХ, СЕЛЯНСЬКИХ І ЧЕРВОНОАРМІЙСЬКИХ ДЕПУТАТІВ.

156. На доповідь про стан та перспективи культурного будівництва.

Перехід од відбудови до соціалістичної перебудови нашого господарства ставить перед цілою культурно-освітньою діяльністю УСРР нові найважливіші завдання та заострює всі дотепер поставлені. Культурно-освітня діяльність перестає бути окремим третім фронтом і, стаючи нерозривною частинною цілого соціалістичного перебудовного процесу, входить невід'ємною ланкою в його

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

XI ВСЕУКРАИНСКОГО СЪЕЗДА СОВЕТОВ РАБОЧИХ, КРЕСТЬЯНСКИХ И КРАСНОАРМЕЙСКИХ ДЕПУТАТОВ.

156. По докладу о состоянии и перспективах культурного строительства.

Переход от восстановления к социалистическому переустройству нашего хозяйства ставит перед всей культурно-просветительной деятельностью УССР новые важнейшие задачи и заостряет все ранее поставленные. Культурно-просветительная деятельность перестает быть отдельным фронтом и, делаясь неразрывною частью всего социалистического переустрой-

№ 6650248

п'ятирічний та інші перспективні плани реконструкції нашої країни. Для сучасного періоду нашого господарчого розвитку ціла культурно-освітня діяльність має за свою генеральну лінію здійснення перебудови культурного стану країни, як частини її соціалістичної перебудови. За основні завдання культурно-освітньої діяльності є: забезпечити найважливіші культурні умови дальшого соціалістичного будівництва та одночасно безпосередньо виконувати культурно-освітні завдання перебудовного періоду, як того потребує господарство країни. Під цим кутом зору повинна бути проведена перевірка сучасного стану культурно-освітнього будівництва та намічена дальша перспектива його розвитку.

1. Новий перебудовний період найгостріше поставив завдання ліквідації неписьменності і загального початкового навчання, що їх Ленін визнав «передумовами культури» і передумовою того, щоб кожний робітник та селянин міг дійсно приймати участь у керівництві своєї країни.

За час після революції і, зокрема, за відчитний період після X З'їзду рад треба відзначити великі досягнення в цій галузі. За останні 7 років ліквідовано неписьменність у 2.800 тисяч люду, в тім числі у 1.000.000 жінок. За останні два роки ліквідовано неписьменність у 800.000 люду. Відсоток письменних виріс порівняно з довоєнним станом у декілька разів. у місті з 42% письменних довоєнного часу—до 70% у 1927 р. і до 74% у даний момент, а на селі навіть ще більше—з 15,5% довоєнного часу до 50% 1927 року і до 53% у сучасний момент.

Початкова школа, що за довоєнного часу охоплювала лише 1.000.000 дітей, 1927 року мала вже 2.200.000 дітей, 1928-29 року охоплено 2.500.000 дітей. По містах охоплення дітей трудовою школою доходить у багатьох місцях та робітничих районах до 100%, а взагалі—до 65% усіх дітей шкільного віку у 1927-28 році і до 71% в сучасний момент.

Але поруч із цим треба відзначити за останні часи зменшення темпу ліквідації не-

тального процесу, входить неот'ємлемий звеном в п'ятирічний і другі перспективні плани реконструкції нашої країни. Для настоящего периода нашего хозяйственного развития вся культурно-просветительная деятельность имеет своей генеральной линией осуществление переустройства культурного состояния страны, как части ее социалистического переустройства. Основными задачами культурно-просветительной деятельности является: обеспечение важнейших культурных условий дальнейшего социалистического строительства и одновременное непосредственное выполнение культурно-просветительных задач переустройственного периода, в соответствии с потребностями хозяйства страны. С такой точки зрения должна быть проведена проверка теперешнего состояния культурно-просветительного строительства и должны быть намечены дальнейшие перспективы его развития.

1. Новый переустройственный период наиболее остро поставил задачу ликвидации неграмотности и всеобщего начального обучения, которые Ленин признал «предпосылками культуры» и предпосылкой того, чтобы каждый рабочий и крестьянин мог действительно принимать участие в управлении своей страной.

За время после революции и, в частности, за отчетный период после X Съезда советов необходимо отметить большие достижения в этой области. За последние 7 лет ликвидирована неграмотность у 2.800 тысяч человек, в том числе у 1.060.000 женщин. За последние 2 года ликвидирована неграмотность у 800.000 человек. Процент грамотных увеличился по сравнению с довоенным положением в несколько раз: в городе с 42% грамотных довоенного времени до 70% в 1927 году и до 74% в данный момент, а в селе даже еще больше—с 15,5% довоенного времени до 50% 1927 года и до 53% в настоящий момент.

Начальная школа, в довоенное время охватывавшая только 1.000.000 детей, в 1927 г. имела уже 2.200.000 детей, в 1928-29 году охвачено 2.500.000 детей. В городах охват детей трудовой школой доходит по многим местам и в разных районах до 100%, а вообще—до 65% всех детей школьного возраста в 1927-28 г. и до 71% в настоящий момент.

Но наряду с этим необходимо указать на уменьшение за последнее время темпа ли-

письменности і недовиконання намічених планів відкриття нових шкіл та комплектів, що, зокрема, загострює це питання і закликає до нової енергії для його розв'язання. Кількість неписьменних на Україні віком од 10—35 років дає 5.425.000, а крім того малописьменних—3.285.000. За п'ятирічним планом намічено ліквідувати неписьменність 1928-29 року 800.000 людей, у 1929-30 році у 1.000.000 людей, у 1930-31 році 2.000.000 людей і 1931-32 році — решти неписьменних; відповідно намічено збільшити темп охоплення малописьменних з 4.000 у 1929-30 році до 1.600.000 в останній 1932-33 рік.

Робітничо-селянський уряд визнав, що затримання ліквідації неписьменности становить небезпеку для цілого господарчого розвитку країни і тому визнає за конче потрібне посилити темп ліквідації неписьменности, провівши її за 3 роки і проводячи ліквідацію неписьменности щороку не менше як у 2.000.000 людей. Це можливо виключно через посилену енергійну участь всіх робітничо-селянських організацій у роботі ліквідації неписьменности, коли за цю роботу візьмуться не лише органи освіти, але й усі кооперативні, професійні та інші робітничо-селянські організації, коли водночас титар матеріальних витрат на справу ліквідації неписьменности буде у значній мірі перекладений на заможніші шари міста та села.

XI З'їзд рад підкреслює велике значення і вагу справи ліквідації неписьменности і ухвалює наміченого Робітничо-селянським урядом плану ліквідації неписьменности та заходи до його проведення, доручає Урядові вжити всіх заходів для забезпечення своєчасного проведення цього плану, доручає всім місцевим органам Радянської влади пильно стежити за виконанням цього чільного завдання і закликає всіх робітників і селян, всіх трудящих, всі робітничо-селянські організації до енергійної і шильної участі в цій справі.

2. Поруч із ліквідацією неписьменности, загальне початкове навчання становить також важливішу передумову цілого соціалістичного перебудовного процесу. За останні 4 роки число учнів збільшилось щодо темпу в 3 рази швидше порівняно з періодом

ликвідації неграмотности и недовыполнение намеченных планов открытия новых школ и комплектов, что в частности заостряет этот вопрос и призывает к новой энергии для его разрешения. Количество неграмотных на Украине в возрасте от 10—35 лет даёт 5.425.000, а кроме того малограмотных 3.285.000. По пятилетнему плану намечено ликвидировать неграмотность в 1928-29 году 800.000 человек, в 1929-1930 году 1.000.000 чел., в 1930-31 году 2.000.000 человек и в 1931-32 году — остальной части неграмотных; соответственно намечено увеличение темпа охвата малограмотных с 4.000 в 1929-30 году до 1.600.000 в последний 1932-33 год.

Рабоче-крестьянское правительство признало, что задержка проведения ликвидации неграмотности представляет опасность для всего хозяйственного развития страны и поэтому признало необходимым усилить темп ликвидации неграмотности, проводя ее за 3 года и проводя ликвидацию неграмотности ежегодно не менее как 2.000.000 человек. Это возможно исключительно путем усиленного энергичного участия всех рабоче-крестьянских организаций в работе ликвидации неграмотности, когда за эту работу примутся не только органы просвещения, но также все кооперативные, профессиональные и другие рабоче-крестьянские организации, когда одновременно тяжесть материальных расходов на дело ликвидации неграмотности будет в значительной степени переложена на более зажиточные слои города и села.

XI Съезд советов подчеркивает большое значение и важность дела ликвидации неграмотности и утверждает намеченный Рабоче-крестьянским правительством план ликвидации неграмотности и меры по его проведению, поручает правительству принять все меры для обеспечения своевременного проведения этого плана, поручает всем местным органам Советской власти внимательно следить за выполнением этой первоочередной задачи и призывает всех рабочих и крестьян, всех трудящихся, все рабоче-крестьянские организации к энергичному и живому участию в этом деле.

2. Наряду с ликвидацией неграмотности, всеобщее начальное обучение составляет также важнейшую предпосылку всего социалистического переустройственного процесса. За последние 4 года число учеников увеличилось по темпу более скорому в три

1911—1915 року, а кількість трудових шкіл за 3 роки зросла на 3.400. Однак, міряючи порівняно не з довоєнним часом, а порівнюючи з потребами соціалістичного перебудовного процесу, що потребує безумовного закінчення виконання плану проведення загального початкового навчання на протязі п'ятиріччя, треба визнати, що темп виконання плану незадовільний. В 1926-27 р. замість 7.528 комплектів—по 40 учнів у комплекті—відкрито 4.508, в 1927-28 р. невідкрито 1.744 комплекти. В поточному році з намічених за планом 6.663 комплектів відкрито менш на 1.500. Тому значна кількість дітей шкільного віку залишилася поза школами. Кількість неписьмених підлітків понад 320.000.

Для ліквідації неписьменності серед цих підлітків до кінця п'ятирічного плану—1933 року—треба й далі відкривати по 1.500—1.700 шкіл для неписьмених підлітків. Уже сучасна мережа могла б охопити 93,5% всіх дітей шкільного віку, але в дійсності охоплено дітей шкільного віку лише 66,8%, а решта місць по школах зайнята переростками та другорічниками, що їх рідші школи не могли своєчасно охопити.

За п'ятирічним планом намічено поширити мережу загального навчання до 1932-33 року на 22.000 комплектів з доведенням числа дітей в школах до 3.100.000 (тепер 2.500.000), з доведенням числа вчителів понад 77.000 за теперішніх 55.000. Це потребує подвоєння кількості відкриття комплектів по округах і подвоєння асигнувань на справу загального початкового навчання по округах. Це потребує так підвищення уваги місцевого бюджету до справи загального початкового навчання, як і широкого розвитку самодіяльності трудящої людності.

З'їзд підкреслює кончу потребу повного й дійсного проведення загального навчання за наміченим Урядом п'ятирічним планом і доручає Урядові вжити заходів до забезпечення цього плану, пропонує всім органам Радвлади на місцях забезпечити проведення плану в життя, зокрема, щодо шкільного будівництва, і закликає все робітництво й трудяще селянство до енергійної участі в цій справі.

раза по сравнению с периодом 1911—1915 года, а количество трудовых школ за 3 года возросло на 3.400. Однако, сравнивая же с довоенным временем, а с потребностями социалистического переустроительного процесса, который требует безусловного окончания выполнения плана проведения всеобщего начального обучения в продолжение пятилетия, надо признать, что темп выполнения плана неудовлетворительный. В 1926-27 году вместо 7.528 комплектов—по 40 учеников в комплект—было открыто 4.508, в 1927-28 году было неоткрыто 1.744 комплекта. В текущем году из намеченных по плану 6.663 комплекта было открыто меньше на 1.500. Поэтому значительное количество детей школьного возраста осталось вне школы. Количество неграмотных подростков свыше 320.000.

Для ликвидации неграмотности среди этих подростков до конца пятилетнего плана—1933 года—необходимо и далее, открывать по 1.500—1.700 школ для неграмотных подростков. Уже современная сеть могла бы охватить 93,5% всех детей школьного возраста, но в действительности охвачено детей школьного возраста лишь 66,8%, а остальное количество мест по школам занято переростками и второгорічниками, которых ранее школы не могли своевременно охватить.

По пятилетнему плану намечено расширение сети всеобщего обучения до 1932-33 года на 22.000 комплектов с доведением числа детей в школах до 3.100.000 (теперь 2.500.000), с доведением числа учителей свыше 77.000 при теперішніх 55.000. Это требует удвоения количества открываемых комплектов по округам и удвоения ассигнований на дело всеобщего начального обучения по округам. Это требует как повышения внимания местного бюджета к делу всеобщего начального обучения, так и широкого развития самодіяльности трудящегося населения.

С'їзд подчеркивает решительную необходимость полного и действительного проведения всеобщего обучения по наміченному Правительством пятилетнему плану и поручает Правительству принять меры к обеспечению этого плана, предлагает всем органам Соввласти на местах обеспечить проведение плана в жизнь в частности в отношении школьного строительства и призывает всех рабочих и трудящееся крестьянство к энергичному участию в этом деле.

3. Поруч з проведенням загального початкового навчання важливою справою є підготування кадрів для середньо-професійної школи через поширення мережі семирічних шкіл та підготування в цих школах свідомого громадянина-колективіста. Поліпшення якості навчання шкіл, запровадження в них політехнізму та, зокрема, агрономізації шкіл на селі і розгортання мережі шкіл селянської молоді диктуються сучасними потребами сільського господарства. П'ятирічним планом передбачається поширити мережу семирічок на 4.100 шкіл і мережу ШСМ на 200.

Поліпшення вихідної справи серед дитинства, скеровання виховного процесу в соціалістичне річище на засадах інтернаціональності та антирелігійності вимагає почати цей процес ще з дошкільного віку. Отож, розгортання мережі дошкільних установ є невідкладним завданням на наступні роки, — так ліквідація дитячої безпритульності, застосування виробничого навчання в дитячих установах для безпритульних дітей, як і турбота про охорону здоров'я дітей та підлітків робітників і селян. Поширення мережі дитячих садків, постійних та сезонних охоронків, дитячих майданчиків, гарячих сніданків, дитячих шкіл на повітрі тощо у п'ятирічному плані скеровується на охоплення дітей робітниць та робітників одинаків та колективістів; передбачається довести цю мережу в робітничих районах до 3.000, а на селі до 1.500.

4. Зокрема великі і важливі завдання ставить соціалістичний перебудовний процес перед професійною освітою, що має забезпечити нову індустрію і технічну реконструкцію сільського господарства новими кваліфікованими силами. Забезпечення реконструйованого господарства потрібними новими робітничо-селянськими кваліфікованими силами нижчої, середньої та вищої кваліфікації є конче потрібною умовою для того, щоби був здійснений цілий п'ятирічний план реконструкції нашого господарства. Порівняно з дореволюційним станом Україна має в 6 разів більше ВИШ'ів і в 1½ рази більше масових професійних шкіл. Зараз на Україні є 50 індустріальних ВИШ'ів з 92 факультетами та 25 с.-г. ВИШ'ів з 45 факультетами (крім того є 6 ВИШ'ів соціаль-

3. Наряду с проведеніем всеобщего начального обучения важным делом является подготовка кадров для средне-профессиональной школы путем расширения сети 7-милетних школ и подготовка в этих школах сознательного гражданина-коллективиста. Улучшение качества обучения в школах, введение в них политехнизма, а в частности агрономизации школ на селе и развертывание сети школ крестьянской молодежи диктуется современными потребностями сельского хозяйства. Пятилетним планом предусмотрено расширение сети семилеток на 4.100 школ и сети ШСМ на 200.

Улучшение воспитательного дела среди детей, направление воспитательного процесса в социалистическое русло на основах интернациональности и антирелигиозности требует начала этого процесса еще с дошкольного возраста. Поэтому, развертывание сети дошкольных учреждений является неотложной задачей в наступающие годы, — как ликвидация детской беспризорности, применение производственного обучения в детских учреждениях для беспризорных детей, так и забота об охране здоровья детей и подростков рабочих и крестьян. Расширение сети детских садков, постоянных и сезонных ясель, детских площадок, горячих завтраков, детских школ на воздухе и др. в пятилетнем плане направлено на охват детей работниц и рабочих одиночек и коллективистов; предполагается довести эту сеть в рабочих районах до 3.000, а в селе до 1.500.

4. В частности большие и важные задачи ставит социалистический переустроительный процесс перед профессиональным образованием, которое должно обеспечить новую индустрию и техническую реконструкцию сельского хозяйства новыми квалифицированными силами. Обеспечение реконструированного хозяйства необходимыми новыми рабоче - крестьянскими квалифицированными силами низшей, средней и высшей квалификации является необходимым условием для того, чтобы был осуществлен весь пятилетний план реконструкции нашего хозяйства. По сравнению с дореволюционным положением Украина имеет в 6 раз больше ВУЗ'ов и в 1½ раза больше массовых профессиональных школ. В настоящее время на Украине имеется 50 индустриальных ВУЗ'ов с 92 факультетами и 25 с.-х.

но-економічних, 63 педагогічних, 9 медичних та 9 мистецьких). Загальна кількість студентів по ВИШ'ах в цьому році понад 62.800, з них: 18.000 в індустріальних ВИШ'ах, 9.000—в с.-г., 20.000 в педагогічних. Щодо масових шкіл, то вони охоплюють в цьому році понад 110.000 учнів, в тому числі в індустріально-технічних школах 66.300, в с.-г.—21.500.

Серед студентів наших ВИШ'ів відсоток робітників та селян значно поширився, зокрема, за останні роки; в інститутах маємо зараз робітників 29%, селян—26%. В технікумах робітників—34,5%, селян—37,7%. В профшколах та школах ФЗУ дітей робітників—32%, дітей селян—33,8%; на рабфаках робітників 69,6% і селян 20,8%. Таким робом ми маємо в цілому по інститутах понад 55% робітників та селян, по технікумах понад 74%, по профшколах понад 65% і на рабфаках понад 90% робітників і селян.

Основні завдання, що зараз проводяться щодо професійної освіти і стоять для дальшого свого проведення, є такі. Передовсім стоїть завдання уникнути розбіжності різних систем народної освіти по різних радянських республіках. Єдиний господарчий план цілого СРСР потребує також і єдиної системи й плану виготовлення кваліфікованої робочої сили для нашого господарства. Уряд УРСР підніс питання про уніфікацію системи народної освіти. Система народної освіти УРСР, що в основі виправдала себе в житті, потребує більшого й дальшого корегування на підставі досвіду всіх інших республік і збільшення безпосереднього погодження з потребами народного господарства. Черговим завданням є передовсім удосконалити цільові установи вищої і середньої школи відповідно до потреб реконструйованого господарства.

Дальша концентрація ВИШ'ів і підведення матеріальної бази під ВИШ'і, забезпечення їх відповідними приміщеннями та технічним і науковим приладдям і обладнанням є конче потрібні для того, щоб нові робітничо-селянські кадри, що їх випускають ВИШ'і, були ознайомлені зі всіма досягненнями світової науки

ВУЗ'ов с 45 факультетами (крім того маєтся 6 ВУЗ'ов соціально-економічних, 63 педагогічних, 9 медичних і 9 художественних). Общее количество студентов по ВУЗ'ам в этом году свыше 62.800, из них: 18.000—в индустриальных ВУЗ'ах, 9.000—в с.-г., 20.000—в педагогических. Что же касается массовых школ, то они охватывают в этом году свыше 110.000 учеников, в том числе в индустриально-технических школах 66.300, в с.-г.—21.500.

Среди студентов наших ВУЗ'ов % рабочих и крестьян значительно расширился, в частности за последние годы; в институтах имеем в настоящее время рабочих 29%, крестьян—26%. В техникумах рабочих—34,5%, крестьян—37,7%. В профшколах и школах ФЗУ детей рабочих—32%, детей крестьян—33,8%, на рабфаках рабочих 69,6%, и крестьян 20,8%. Таким образом мы имеем в целом по институтам свыше 55% рабочих и крестьян, по техникумам свыше 74%, по профшколам свыше 65% и на рабфаках свыше 90% рабочих и крестьян.

Основные задачи, проводимые в настоящее время в отношении профессионального образования и намеченные для дальнейшего проведения, следующие. Прежде всего стоит задача устранения несогласованности разных систем народного образования в различных советских республиках. Единственный хозяйственный план всего СССР требует также и единой системы, и плана подготовки квалифицированной рабочей силы для нашего хозяйства. Правительство УССР возбудило вопрос об унификации системы народного образования. Система народного образования УССР, которая в основе оправдала себя в жизни, требует большего дальнейшего корректирования на основе опыта всех других республик и увеличения непосредственной увязки с потребностями народного хозяйства. Очередной задачей стоит прежде всего усовершенствование целевых установок высшей и средней школы в соответствии с потребностями реконструированного хозяйства.

Дальнейшая концентрация ВУЗ'ов и подведение материальной базы под ВУЗ'ы, обеспечение их соответствующими помещениями, техническими и научными принадлежностями и оборудованием являются решительно необходимыми для того, чтобы новые рабоче-крестьянские кадры, выпускаемые ВУЗ'ами, были знакомы со всеми достиже-

й техніки. Широке розвинування професійних шкіл і масова професійна освіта серед робітників є черговим завданням, як поширення й поглиблення масової професійної самоосвіти, та поширення й здешевлення широкої масової технічної літератури для трудящої людності. Погодження ВИШ'ів з виробництвом та його вимогами потребує, поруч з переглядом цільових установ ВИШ'ів та їх факультетів і перегляду всіх їхніх програм та навчальних планів, запровадження безперервної виробничої практики на виробництвах.

5. П'ятирічний план професійної освіти ще не остаточно розроблений і при виробленні загальної п'ятирічки нашого господарства удосконалено поки що лише головніші риси загального культурно-освітнього плану, як і плану професійної освіти. Показники потрібної кваліфікованої сили розроблено лише загальні і кількісні. За даними п'ятирічного плану господарства УРСР для промисловості буде потрібно 16.000 нових інженерів, 16.000 спеціалістів для сільськогосподарства, 26.000 техніків та біля 300.000 кваліфікованих робітників. За даними господарчих установ за п'ятиріччя потрібно буде для індустрії 6.800, а за другими даними 16.000 інженерів, 15.600 середнього техперсоналу, кваліфікованих робітників 100.000. Для сільськогосподарства—16.700 інженерів, 15.200 середнього технічного персоналу. Для фінансово-торгівельної справи—7.900 вищих спеціалістів, 6.700 середніх; в медицині—5.200 вищих спеціалістів і 7.700 середніх; крім того, для навчальних закладів і для проведення кваліфікаційних курсів для широких кругів робітництва потрібна буде велика кількість учителів, техніків та агрономів із загальною кількістю в декілька десятків тисяч.

Виконання цього соціалістичного замовлення в нашій системі професійної освіти потребує великої й значної роботи. За попереднім п'ятирічним планом НКО кількість студентів по ВИШ'ах з теперішньої кількості 62.800 доводиться до 99.120, в тім числі в індустріальних ВИШ'ах з 18.800 до 22.700, у сільськогосподарських ВИШ'ах з 9.000 до 17.700; число учнів професійних шкіл за п'ятирічку з 110.000 доводиться до

визначеннями мирової науки и техники. Широкое развитие профессиональных школ и массовое профессиональное образование среди рабочих стоят очередными задачами, а равно и расширение и углубление массового профессионального самообразования, точно так же как и расширение и удешевление широкой массовой технической литературы для трудящегося населения. Увязка ВУЗ'ов с производством и его нуждами требует, наряду с пересмотром целевых установок ВУЗ'ов и их факультетов, пересмотра всех программ и учебных планов их, введения непрерывной производственной практики на производстве.

5. Пятилетний план профессионального образования еще не окончательно разработан и при составлении общей пятилетки нашего хозяйства усовершенствованы пока только главнейшие черты общего культурно-просветительного плана, а равно и плана профессионального образования. Показатели необходимой квалифицированной силы разработаны лишь общие и количественные. По данным пятилетнего плана хозяйства УССР для промышленности понадобятся 16.000 новых инженеров, 16.000 специалистов по сельскому хозяйству, 26.000 техников и около 300.000 квалифицированных работников. По данным хозяйственных учреждений за пятилетие нужны будут для индустрии 6.800, а по другим данным 16.000 инженеров, 15.600 среднего техперсонала, квалифицированных работников 100.000. Для сельского хозяйства—16.700 инженеров, 15.200 среднего технического персонала. Для финансово-торгового дела—7.900 высших специалистов, 6.700 средних; в медицине—5.200 высших специалистов и 7.700 средних; кроме того для учебных заведений и для проведения квалификационных курсов для широких кругов рабочих нужно будет большое количество учителей, техников и агрономов в общем количестве несколько десятков тысяч.

Выполнение этого социалистического заказа в нашей системе профессионального образования требует большой и значительной работы. По предварительному пятилетнему плану НКП количество студентов по ВУЗ'ам с теперешнего количества 62.800 доводится до 99.120, в том числе в индустриальных ВУЗ'ах с 18.800 до 22.700, в сельско-хозяйственных ВУЗ'ах с 9.000 до 17.700; число учеников про-

214.800, в тім числі в індустріально-технічних школах з 66.300 до 134.500, а в сільсько-господарських школах з 21.500 до 47.100.

Поруч з концентрацією ВИШ'ів і приєднанням маломісних ВИШ'ів до більш міцних, п'ятирічний план передбачає відкриття деяких нових ВИШ'ів та факультетів (електротехнічний факультет у Харківському технологічному інституті, сільсько-господарчий інститут для південно-східної частини степової смуги України, реорганізація одного з наймісних с.-г. інститутів у Всеукраїнську сільсько-господарську академію тощо).

Проте, лише кількісне поширення числа ВИШ'ів та студентів не розв'язує справу. Основним питанням стоїть підвищення якості продукції наших ВИШ'ів, що основним завданням мають підвищити кількість студентів, що закінчують школи, з теперішніх 9% (до загальної кількості студентів) щонайменше разів у півтора.

Для забезпечення класового складу ВИШ'ів за попередньою п'ятирічкою передбачено відкрити до 60-ти нових робфаків, пересічно по 12 робфаків щорічно (цього року передбачено відкрити 18 робфаків). Також щодо підготовки до профшколи, то в додаток до 25 підготовчих груп передбачено відкрити ще 55 груп для підготовки підлітків-наймитів для вступу до профшколи. Водночас, починаючи з цього року, провадиться скасування іспитів за прийому осіб, що закінчили трудові школи, до профшколи із заміною іспитів при прийомі до профшколи перевіркою знань у самій трудовій школі і з проведенням прийому до профшколи за класовою ознакою.

Пролетаризація профшколи потребує матеріального забезпечення студентів. Ураховуючи орієнтовно, що з 99.000 студентів, що мають бути у ВИШ'ах 1932-33 року, пересічно не менше 75% будуть робітниками й селяни і що їх в останнім році треба забезпечити стипендіями на 100%, маємо ще в попередньому п'ятирічному плані передбачення, що стипендіальний фонд ВИШ'ів орієнтовно зростає з 31.000 стипендій у цьому році до 74.000 у 1932-33 році. Водночас намічено поширення стипендій для робітни-

фесійно-технічних шкіл за п'ятилітку з 110.000 доводиться до 214.800, в том числі в індустріально-технічних школах з 66.300 до 134.500, а в сільсько-господарських школах з 21.500 до 47.100.

Нараду з концентрацією ВУЗ'ов і приєднанням маломісних ВУЗ'ов до більш міцних п'ятирічний план передбачає відкриття деяких нових ВУЗ'ов і факультетів (електротехнічний факультет в Харківському технологічному інституті, сільсько-господарський інститут для юго-восточної частини степної полоси України, реорганізація одного з найбільш місних сільсько-господарських інститутів во Всеукраїнську сільсько-господарську академію і проч.).

Однак, тільки кількісне розширення числа ВУЗ'ов і студентів не розв'язує питання. Основним питанням стоїть підвищення якості продукції наших ВУЗ'ов, маючих в якості основної задачі підвищення кількості випускаємих студентів, з теперішнього 9% (по відношенню до загальної кількості студентів) щонайменше разів у півтора.

Для забезпечення класового складу ВУЗ'ов за попередньою п'ятирічкою передбачено відкрити до 60 нових робфаків, в середньому по 12 робфаків щорічно (в цьому році передбачено відкрити 18 робфаків). Точно так же в відношенні підготовки до профшколи, в додаток до 25 підготовчих груп, передбачено відкрити ще 55 груп для підготовки підлітків-наймитів для вступу до профшколи. Одночасно, починаючи з цього року, проводиться скасування іспитів при прийомі осіб, що закінчили трудові школи, до профшколи із заміною іспитів при прийомі до профшколи перевіркою знань у самій трудовій школі і з проведенням прийому до профшколи за класовою ознакою.

Пролетаризація профшколи потребує матеріального забезпечення студентів. Ураховуючи орієнтовно, що з 99.000 студентів, що мають бути в ВУЗ'ах в 1932-33 г., в середньому не менше 75% будуть робітниками й селяни і що їх в останньому році необхідно забезпечити стипендіями на 100%, маємо ще в попередньому п'ятирічному плані передбачення, що стипендіальний фонд ВУЗ'ов орієнтовно зростає з 31.000 стипендій в цьому році до 74.000 в 1932-33 році. Одночасно намічено

ків і селянської бідноти по профшколах, а також збільшення кількості стипендій для сільських наймитів у трудшколах.

Потрібно вжити всіх заходів для того, щоби нове реконструйоване господарство країни було забезпечене потрібною кваліфікованою силою нових спеціалістів з робітників та селян. Проводячи ліквідацію неписьменності серед усієї людности і ставлячи завдання провести загальне початкове навчання і охопити школою всіх дітей від 8—11 років, треба твердо проводити курс на переважне обслуговування вищими ланками освітньої мережі передусім пролетаріату та бідняцько-середняцького селянства, проводячи прийом так до ВИШ'ів, як і до профшкол навіть там, де їхня кількість недостатня для загального охоплення дітей відповідного віку, і проводячи прийом до другого концентру трудшколи за соціальною ознакою, переважно приймаючи дітей робітників та бідняцько-середняцького селянства, забезпечуючи відповідний відсоток прийому для дітей технічної інтелігенції, учителів, службовців, кустарів та інших трудящих.

Щодо сучасного складу студентства ВИШ'ів, то, відкидаючи лінію генеральної чистки ВИШ'ів і усунення всіх не робітників і не селян, треба й надалі провадити уважно роботу перевірки ВИШ'ів і усунення з них усіх ворожих елементів, нездатних стати дійсними червоними спеціалістами нового реконструйованого господарства.

6. Розвиток наукової роботи є конечною потребою для реконструйованого нашого господарства. За останні роки на Україні мережа наукових установ на чолі з Академією Наук зміцнилася і оформилася. Засновано низку технічних наукових інститутів, що безпосередньо обслуговують завдання індустрії. Посилилась ув'язка наукової роботи з завданнями господарчого будівництва.

Однак, ці зв'язки ще не набрали організаційного характеру і ще не вжито достатніх заходів ні самими господарчими органами, ні науковими установами для устанавлення цих зв'язків. З другого боку, матеріальна база наукових установ здебільшого недостатня. Потребує розроблення пи-

расширение стипендий для рабочих и крестьянской бедноты по профшколам, а также увеличение количества стипендий для сельских батраков в трудшколах.

Необходимо принять все меры к тому, чтобы новое реконструированное хозяйство страны было обеспечено необходимой квалифицированной силой новых специалистов из рабочих и крестьян. Проводя ликвидацию неграмотности среди всего населения и ставя задачу проведения всеобщего начального обучения и охвата всех детей от 8—11 лет школой, необходимо твердо проводить курс на преимущественное обслуживание высшими звеньями образовательной сети в первую очередь пролетариата и бедняцко-средняцкого крестьянства, проводя прием как в ВУЗ'ы, так и в профшколы даже там, где их количество недостаточно для общего охвата детей соответствующего возраста, и проводя прием во второй концентр трудшколы по социальному признаку, преимущественно принимая детей рабочих и бедняцко-средняцкого крестьянства, обеспечивая соответствующий процент приема для детей технической интеллигенции, учителей, служащих, кустарей и других трудящихся.

Что же касается современного состава студенчества ВУЗ'ов, то, отбрасывая линию генеральной чистки ВУЗ'ов и увольнения всех не рабочих и не крестьян, необходимо и в дальнейшем проводить внимательно работу проверки ВУЗ'ов и увольнения из них всех враждебных элементов, неспособных сделаться действительными красными специалистами нового реконструированного хозяйства.

6. Развитие научной работы является крайней необходимостью для реконструированного нашего хозяйства. За последние годы на Украине сеть научных учреждений во главе с Академией Наук укрепилась и оформилась. Основан ряд технических научных институтов, непосредственно обслуживающих задачи индустрии. Усилилась увязка научной работы с задачами хозяйственного строительства.

Однако, эти связи еще не приобрели организационного характера и еще не приняты достаточные меры ни самими хозяйственными органами, ни научными учреждениями для установления этих связей. С другой стороны, материальная база научных учреждений в большинстве случаев недостаточна.

тання про передбачення в п'ятирічному плані достатніх капітальних вкладів в справу наукового дослідження.

Справа нових наукових кадрів потребує до себе достатньої уваги. Серед керівних кадрів наукових установ зараз робітників лише 3,5%, селян—14,5%, а серед середніх кадрів наукових співробітників—робітників 3,1%, селян 20,2%. Трохи ліпший соціальний склад аспірантури: з загальної кількості 1.673 аспірантів на Україні робітників—11,5%, селян—34,0%, за цього серед аспірантів—комуністів 9%. Такий стан не можна визнати задовільним, хоча він з'ясовується тим, що ще не дійшли нові робітничо-селянські кадри, що вступили до ВИШ'ів за останні роки за нових умов прийому. Треба вжити заходів для дальшого висунення нових робітничо-селянських сил до кадрів наукових робітників.

За останній час серед наукових та професорських кіл, серед буржуазних елементів виявилася активізація буржуазних настроїв, ідеалістичних, релігійних течій тощо. Боротьба з цими ворожими проявами мусить стати на чільному місці. Значні кадри наукових робітників цілковито співпрацюють з Радвладою. Про це свідчать заяви наукових робітників по цілій Україні з приводу виступів окремих ворожих наукових діячів, утворення нових наукових громадських організацій, наприклад, УТОРНІСО, утворення марксистських наукових організацій, довибори членів ВУАН, що відбуваються з участю організованого суспільства. Всі ці факти свідчать про зміцнення радянської лінії на науковому терені.

Пролетарська революція, звільнивши науку від матеріальної і ідейної залежності від буржуазії, дає вперше в історії можливість вільного розвитку науки й робить її тим, чим вона повинна бути,—знаряддям боротьби людини з природою, знаряддям визволення трудящого людства й перебудови ним суспільства. Ідучи цими шляхами, наукова думка на Україні мусить водночас цілковито відповідати основним лініям політичного, економічного, культурного й національного соціалістичного будівництва УСРР, далі поширюючи наукову базу україн-

Требує розробки вопрос о предусмотрении в пятилетнем плане достаточных капитальных вложений в дело научного исследования.

Вопрос о новых научных кадрах требует к себе достаточного внимания. Среди руководящих кадров научных учреждений сейчас рабочих лишь 3,5%, крестьян—14,5%, а среди средних кадров научных сотрудников—рабочих—3,1%, крестьян—20,2%. Немного лучше социальный состав аспирантуры: из общего количества 1.673 аспирантов на Украине рабочих—11,5%, крестьян—34,0%, среди аспирантов—коммунистов 9%. Такое положение нельзя признать удовлетворительным, хотя оно объясняется тем, что еще не дошли новые рабочие-крестьянские кадры, вступившие в ВУЗ'ы за последние годы при новых условиях приема. Необходимо принять меры для дальнейшего выдвижения новых рабочих-крестьянских сил в кадры научных работников.

За последнее время среди научных и профессорских кругов, среди буржуазных элементов обнаружилась активизация буржуазных настроений, идеалистических, религиозных течений и пр. Борьба с этими враждебными проявлениями должна стать на главном месте. Значительные кадры научных работников всецело сотрудничают с Соввластью. О том свидетельствуют заявления научных работников по всей Украине по поводу выступлений отдельных враждебных научных деятелей, создание новых научных общественных организаций, например, УТОРНІСО, создание марксистских научных организаций, довыборы членов ВУАН, которые происходят с участием организованного общества. Все эти факты свидетельствуют об укреплении советской линии на научном фронте.

Пролетарская революция, освободив науку от материальной и идейной зависимости от буржуазии, предоставляет впервые в истории возможность свободного развития науки и делает ее тем, чем она должна быть,—орудием борьбы человека с природой, орудием освобождения трудящегося человечества и переустройства им общества. Идя этими путями, научная мысль на Украине должна одновременно всецело соответствовать основным линиям политического, экономического, культурного и национального социалистического строительства УССР, далее расширяя

ської культури й водночас ідучи у загальному річизні наукової роботи Союзу радянських соціалістичних республік.

Треба далі вживати заходів для більшого зв'язку й взаємної інформації про наукове й ціле культурне будівництво УСРР і інших радянських республік; рівно ж треба поглибити інформацію про наукове, культурне і національне будівництво УСРР за кордоном, особливо на закордонних українських землях, як і, навпаки, інформацію в нашій республіці про всі досягнення науки й техніки в закордонних країнах.

7. Соціалістична перебудова господарства країни, що базується на активній та творчій діяльності широких мас пролетаріату та бідняцько-середняцького селянства, ставить на всю височину завдання поширити й поглибити роботу комуністичного виховання трудящих. Політосвітня діяльність набуває нового й великого значення—забезпечення цілого перебудовного господарчого процесу. Це потребує значного розвитку всіх галузей політосвітньої роботи.

Попередній п'ятирічний план культурного будівництва передбачає значне поширення політосвітньої роботи. Так, шкільно-курсова робота, що зараз охоплює лише 45.000 курсантів, за п'ятиріччя пошириться до 83.800. Замість 5 ВРШ з 500 курсантами передбачено мережу поширити до 530 ВРШ з кількістю курсантів 95.430. Замість 100 ВРШ другого ступеня з 10.000 курсантів передбачено розвинути до 320 ВРШ другого ступеня з кількістю курсантів в 76.800; замість 16 вечірніх робітничих університетів з кількістю курсантів 4.600 передбачається заснувати 36 ВРУ з 11.500 курсантів. Крім того передбачено заснувати ВРШ другого ступеня 14, ВРШ 200 і комуніверситет та крім того кілька заочних політосвітніх установ. Можна визнати, що така мережа протягом п'ятиріччя може задовольнити перші мінімальні потреби найактивнішої частини робітництва та селянства.

Також передбачено широке розвинування самоосвітньої роботи та роботи заочного навчання. Зараз, наприклад, Всеукраїнсь-

наукову базу української культури й одяг-временно іди в общем русле научной работы Союза советских социалистических республик.

Необходимо в дальнейшем принимать меры для большей связи и взаимной информации о научном и всем культурном строительстве УССР и других советских республик; вместе с тем необходимо углубить информацию о научном, культурном и национальном строительстве УССР за границей, особенно на заграничных украинских землях, как и взаимно—информацию в нашей республике о всех достижениях науки и техники в заграничных странах.

7. Социалистическое переустройство хозяйства страны, базирующееся на активной и творческой деятельности широких масс пролетариата и бедняцко-средняцкого крестьянства, ставит во всю высоту задачу расширения и углубления работы коммунистического воспитания трудящихся. Политпросветительная деятельность приобретает новое и большое значение—обеспечения всего переустройственного хозяйственного процесса. Это требует значительного развития всех отраслей политпросветительной работы.

Предварительный пятилетний план культурного строительства предусматривает значительное расширение политпросветительной работы. Так, например, школьно-курсовая работа, охватывающая сейчас только 15.000 курсантов, имеет за пятилетие расширяться до 83.800. Вместо 5 ВРШ с 500 курсантами предусмотрено расширить сеть до 530 ВРШ с количеством курсантов 95.430. Вместо 100 ВРШ второй ступени с 10.000 курсантов предусмотрено развитие до 320 ВРШ второй ступени с количеством курсантов в 76.800; вместо 16 вечерних рабочих университетов с количеством курсантов 4.600 предполагается основать 36 ВРУ с 11.500 курсантов. Кроме того предполагается основать ВРШ второй ступени 14, ВРШ 200 и коммуниверситет, и кроме того несколько заочных политпросветительных учреждений. Можно признать, что такая сеть в продолжение пятилетки может удовлетворить первые минимальные потребности наиболее активной части рабочих и крестьянства.

Также предусмотрено широкое развитие самообразовательной работы и работы заочного обучения. Сейчас, например, Всеукра-

ний заочний інститут народної освіти охоплює вже 17.000 слухачів, крім того є кілька інших заочних ВІШ'ів.

Бібліотечна робота, що зараз дає загальну кількість бібліотек 7.400, з них на селі 5.549 на загальну кількість сільрад 10.733. За п'ятирічним планом передбачено розвинути бібліотечну мережу так, щоб в кожній сільраді була стаціонарна бібліотека з пересувним фондом.

Зокрема, для політосвітнього виховання трудящих мас має значення радіофікація і кінофікація. Справа радіофікації зараз поставлена у нас негарзд. Досі радіоустанов є лише 1.700. За попереднім п'ятирічним планом передбачено охопити радіофікацією територію УСРР і довести кількість радіоустанов до 11.000.

З'їзд звертає увагу на потребу всебічно використати кіно, як один з культурно-освітніх заходів піднесення культурного та господарчого рівня мас. Тому визначені показники п'ятирічки щодо кінофікації треба вважати за мінімальні. Щоб провести в життя цей план, З'їзд вважає за потрібне підвести відповідну матеріальну базу через поширення кредитування, притягання місцевих коштів, кооперації, профспілок та самодіяльного населення.

Кінофікація за попереднім планом культурного будівництва значно поширюється. Кіномережа по робітничих клубах з 965 установ виростає на кінець п'ятирічки до 2.388, стаціонарна сільська кіномережа виростає з 950 установ до 4.950, а пересувне кіно з 265 установ до 600; шкільна кіномережа з 10 пунктів поширюється до 1.200.

Виконання п'ятирічного плану, значне поширення кооперування й колективізації сільського господарства на базі соціалістичної реконструкції сільського господарства, підвищення врожайності неможливі без активної самодіяльності широких робітничо-селянських мас, а це в свою чергу вимагає значного підвищення політичного, культурного й технічного рівня дорослої людності і, особливо, наймитсько-бідняцько-середняцького селянства. Тому за п'ятирічним планом передбачено організацію по всіх сільрадах бюджетових сельбудинків і по всіх селах,

инський заочний інститут народного образования охопывает уже 17.000 слушателей, кроме того существует несколько других заочных ВУЗ'ов.

Библиотечная работа, дающая сейчас общее количество библиотек 7.400, из них на селе 5.549 на общее количество сельсоветов 10.733. По пятилетнему плану предусмотрено развитие библиотечной сети так, чтобы в каждом сельсовете была стационарная библиотека с передвижным фондом.

В частности, для политпросветительного воспитания трудящихся масс имеет значение радиофикация и кинофикация. Дело радиофикации в настоящее время поставлено у нас недостаточно хорошо. До сих пор радиоустановок имеется только 1.700. По предварительному пятилетнему плану предусмотрен охват радиофикацией территории УССР и доведение количества радиоустановок до 11.000.

Съезд обращает внимание на необходимость всесторонне использовать кино, как одну из культурно-просветительных мер поднятия культурного и хозяйственного уровня масс. Поэтому означенные показатели пятилетки по кинофикации надо считать минимальными. С целью проведения в жизнь этого плана Съезд считает необходимым подвести материальную базу путем расширения кредитования, взывания местных средств кооперации, профсоюзов и самодеятельного населения.

Кинофикация по предварительному плану культурного строительства значительно расширяется. Киносеть по рабочим клубам с 965 установок вырастает к концу пятилетки до 2.388, стационарная сельская киносеть вырастает с 950 установок до 4.950, а передвижное кино с 265 установок до 600; школьная киносеть с 10 пунктов расширяется до 1.200.

Выполнение пятилетнего плана, значительное расширение кооперирования и коллективизации сельского хозяйства на базе социалистической реконструкции сельского хозяйства, поднятия урожайности невозможно без активной самодеятельности широких рабоче-крестьянских масс, а это в свою очередь требует значительного повышения политического, культурного и технического уровня взрослого населения и особенно батрацко-бедняцко-середняцкого крестьянства. Поэтому по пятилетнему плану предусмотрена организация по всем сель-

селищах, виселках, хуторах тощо допоміжних політосвітніх установ (хат-читалень, червоних кутків тощо).

Політосвітню роботу на селі треба зв'язати з основними завданнями країни, що їх намічено у п'ятирічному плані, й спрямувати на ліквідацію сільсько-господарської неписьменності, на запровадження агромінімуму, розгортання по всіх селбудах гуртків: с.-г., кооперативних, художніх, спортивно-військових, колективізації, хатного господарства для жіноцтва, організації пересувних с.-г. виставок, музеїв, боротьби за новий побут, боротьби з антисемітизмом, алкоголізмом, хуліганством та релігійними забобонами.

Вся політосвітня робота повинна бути суто класовою й спрямована на політичне виховання дорослої людності, на охоплення членством селбудів всіх наймитів, бідноти й середняцького селянства та жіноцтва, на обслуговування виселків, колгоспів тощо.

Переведена зараз всеукраїнська кампанія перевиборів органів управління т-в селбудинків з притягненням до участі бідняцько-середняцького селянства до цієї важливої ланки політосвітньої мережі повинна дати поширення й пожвавлення цієї роботи на селі.

Розвиток культури й свідомости трудящих мас України є базою для підсилення Робітничо-селянської червоної армії і для піднесення цілої обороноспроможності Радянської республіки. Робота державної освітньої системи всіх культурно-освітніх організацій стоїть і повинна стояти під ознакою оборони пролетарської влади й проваджуваного нею соціалістичного будівництва. Фізкультура, як соціально-гігієнічна проблема, що скеровується на оздоровлення країни, на піднесення її культурного рівня, продуктивної моці та боротьби з профікладливостями, повинна відбитись у заходах Наркомосвіти і Наркомздоров'я по організації широких заходів та відповідних установ, що забезпечували б фізичне виховання та культурне охоплення робітничо-селянської молоді і, в першу чергу, її організованої групи.

8. Вся ця величезна робота для піднесення культурного рівня й свідомости трудящих мас водночас є роботою для розвитку

советам бюджетных сельбудов и по всем селам, поселкам, деревням, хуторам и др. вспомогательных политпросветительных учреждений (изб-читален, красных уголков и пр.).

Политпросветительную работу в селе необходимо связать с основными задачами страны, намеченными в пятилетнем плане, и направить на ликвидацию сельско-хозяйственной неграмотности, на введение агроминимума, развертывание во всех сельбудах кружков: с.-х., кооперативных, художественных, спортивно-военных, коллективизации, домашнего хозяйства для женщин, организации передвижных с.-х. выставок, музеев, борьбы за новый быт, борьбы с антисемитизмом, алкоголизмом, хулиганством и религиозными предрассудками.

Вся политпросветительная работа должна быть исключительно классовою и направлена на политическое воспитание взрослого населения, на охват членством сельбудов всех батраков, бедноты и среднего крестьянства, а также женщин, на обслуживание деревень, колхозов и пр.

Проведенная сейчас всеукраинская кампания перевыборов органов управления обществ сельбудов с привлечением к участию бедняцко-середняцкого крестьянства в этом важном звене политпросветительной сети должна дать расширение и оживление этой работы в селе.

Развитие культуры и сознательности трудящихся масс Украины является базой для усиления Рабоче-крестьянской красной армии и для поднятия всей обороноспособности Советской республики. Работа государственной просветительной системы всех культурно-просветительных организаций стоит и должна стоять под знаком обороны пролетарской власти и проводимого ею социалистического строительства. Физкультура, как социально-гигиеническая проблема, направляемая на оздоровление страны, на поднятие ее культурного уровня, производственной моци и борьбы с профвредностями, должна найти отражение в мерах Наркомпроса и Наркомздрава по организации широких мероприятий и соответствующих учреждений, которые обеспечивали бы физическое воспитание и культурный охват рабоче-крестьянской молодежи и, в первую очередь, ее организованной группы.

8. Вся эта огромная работа в деле поднятия культурного уровня и сознательности трудящихся масс одновременно является ра-

будування української радянської культури.

Пролетарська революція знищила віковічне культурне та національне пригнічення, що відповідало колоніальному станомі, в якому тримав Україну царат на протязі століть.

УСРР ставить своїм завданням всіма силами держави й всіма заходами підтримувати розвиток української культури, національної за її мовою, формою й матеріалом і пролетарської за її суттю. Лише Жовтнева революція дала можливість справжнього, всебічного розвитку й творення української культури. Пролетаріат, як найактивніший чинник української радянської культури, об'єднує круг себе у цьому величому культурному будівництві широкі маси трудящих і забезпечує їм дальший широкий духовний розвиток та водночас робить українську культуру важливішим знаряддям цілого соціалістичного будівництва.

У цій велетенській роботі зроблено вже великі кроки і потрібна ще дальша глибока напружена робота. Стоючи на становищі єдності цілого українського культурного процесу, треба й надалі піклуватися про зміцнення й поглиблення культурного обслуговування й консолідацію цілокушного українського національного терену.

Цілком відкидаючи буржуазні, шовіністичні гасла боротьби культур і стоючи на засадах тісної співпраці трудящих усіх народів, треба й надалі провадити будівництво української радянської культури, як самостійної культури народу, що входить в Союз радянських соціалістичних республік і творить нове соціалістичне життя у співпраці зі всіма визволеними пролетарською революцією народами.

Рівночасно УСРР має своїм завданням державну допомогу культурному розвитку всіх національних меншостей України, що є невід'ємною частиною цілої національно-культурної перебудовної пролетарської роботи. Відзначаючи значні досягнення щодо забезпечення культурно-національних інтересів національних меншостей УСРР, треба констатувати, що й надалі стоїть завдання більшого удосконалення по окремих місцях та по окремих галузях культурно-освітньої роботи.

ботой для розвитку строительства украинской советской культуры.

Пролетарская революция уничтожила исконное культурное и национальное угнетение, соответствующее колониальному состоянию, в котором держал Украину царизм в продолжение столетий.

УССР ставит своей задачей при помощи всех сил государства и всех мероприятий поддерживать развитие украинской культуры, национальной по ее языку, форме и материалу и пролетарской по ее сути. Только Октябрьская революция дала возможность настоящего всестороннего развития и создания украинской культуры. Пролетариат, как наиболее активный фактор украинской советской культуры, объединяет вокруг себя в этом величественном культурном строительстве широкие массы трудящихся и обеспечивает их дальнейшее широкое духовное развитие, а одновременно делает украинскую культуру важнейшим орудием всего социалистического строительства.

В этой колоссальной работе сделаны уже большие шаги и предстоит еще дальнейшая глубокая напряженная работа. Стоя на точке зрения единства всего украинского культурного процесса, необходимо и в дальнейшем заботиться об укреплении и углублении культурного обслуживания и консолидации совкушной украинской национальной территории.

Целиком отбрасывая буржуазные, шовинистические лозунги борьбы культур и стоя на основах тесного сотрудничества трудящихся всех народов, необходимо и в дальнейшем проводить строительство украинской советской культуры, как самостоятельной культуры народа, который входит в Союз советских социалистических республик и создает новую социалистическую жизнь в сотрудничестве со всеми освобожденными пролетарской революцией народами.

Одновременно УССР имеет в качестве своей задачи государственную помощь в культурном развитии всех национальных меньшинств Украины, являющихся неотъемлемой частью всей национально-культурной переустройственной пролетарской работы. Отмечая значительные достижения по обеспечению культурно-национальных интересов национальных меньшинств УССР, необходимо констатировать, что и в дальнейшем стоит задача большего усовершенствования в отдельных местах и в отдельных отраслях культурно-просветительной работы.

Останні роки дали буйний зріст діяльності українських видавництв і їх продукції. Уже з 1928 року щодо загальної кількості книжкової продукції УСРР, порівняно з капіталістичними країнами, займала 9 місце, за темпом зростання—6 місце, а за кількістю книжок, що припадають на одну душу—7 місце. Поточного року продукція українських видавництв досягає 6.138 назов, 34.473 друкованих аркушів і понад 300 мільйонів відбитків, в тому числі українська книжка займає понад 60%, а за числом назов та кількістю друкованих аркушів—понад 50%, причому в усунуленому секторі видавничої роботи українська книжка має за кількістю відбитків 81—88%; число українських часописів має 232 назви із загальним річним тиражем 11.752.000 примірників та 7.967 друкованих аркушів за рік і 34.970.000 відбитків. В 1928 році число українських газет мало 58 назов і 1.068.000 примірників. Російських часописів є 19 назов і 423.000 примірників. Водночас зростає видання нацменлітератури з 3% до 4,8% цілої продукції.

Трудові школи на Україні вже майже цілком переведено на рідну мову їх учнів. Коли взяти пересічні цифри для всієї України, минулого року шкіль соцівуху з українською мовою викладання було 81%, а з російською—7,1%. Дальше поокругове і порайонове удосконалення національної політики у трудовій школі переводиться. З 4.100 передбачених до кінця п'ятирічки до відкриття 7-мирічок буде російських—150, єврейських—100, польських—33, німецьких—18, для малокількісних нацменів—24, а решта—українські.

В справі ліквідації неписьменности переведено значну роботу. Число пунктів ліквідації неписьменности становить 7.700 з українською мовою навчання, 990 з російською мовою і решта лікпунктів мовами інших національностей. Менші досягнення в цьому відношенні в профшколах, але й там за рідною мовою учнів є 51,4% українізованих профшкіл, за мовою навчання українізовано на 55,1%. Профшкіл з мовою навчання російською є 11,3%, а за рідною

Последние годы дали бурный рост деятельности украинских издательств и их продукции. Уже с 1928 года по общему количеству книжной продукции, СССР, в сравнении с капиталистическими странами, занимала 9-е место, по темпу роста—6-е место, а по количеству книг, приходящих на одну душу населения,—7-е место. В текущем году продукция украинских издательств достигает 6.138 названий, 34.473 печатных листов и свыше 300 миллионов оттисков, в том числе украинская книга занимает свыше 60%, а по числу названий и количеству печатных листов свыше 50%, при этом в общественном секторе издательской работы украинская книга имеет по количеству оттисков 81—88%; число украинских периодических изданий имеет 232 названия с общим годовым тиражем 11.752.000 экземпляров и 7.967 печатных листов за год и 34.970.000 оттисков. В 1928 году количество украинских газет имело 58 названий и 1.068.000 экземпляров. Русских периодических изданий имеется 19 названий и 423.000 экземпляров. Одновременно растет издание нацменлитературы с 3% до 4,8% всей продукции.

Трудовые школы на Украине уже почти целиком переведены на родной язык их учащихся. Если взять средние цифры для всей Украины, в прошлом году школ социвуха с украинским языком преподавания было 81%, а с русским—7,1%. Дальнейшее поокруговое и порайонное совершенствование национальной политики в трудовой школе проводится. С 4.100 предусмотренных до конца пятилетки к открытию семилеток будет русских—150, еврейских—100, польских—33, немецких—18, для малочисленных нацменьшинств—24, а все остальное количество—украинские.

В деле ликвидации неграмотности проведена значительная работа. Количество пунктов ликвидации неграмотности составляет 7.700 с украинским языком обучения, 990 с русским языком и остальные пункты с языками других национальностей. Меньшие достижения в этом отношении в профшколах, но и там по родному языку учащихся имеется 51,4% украинизированных профшкол, по языку обучения украинизированы на 55,1%. Профшкол с

мовою учнів—20,2% (решта профшкіл веде навчання мовами інших національностей).

Технікуми українізовано за мовою навчання на 54%, за рідною мовою учнів на 58,6% (технікумів з російською мовою навчання є 16,7%, а за рідною мовою студентів інших національностей—16%).

Менше проведено українізацію по інститутах: за мовою навчання 30%, за рідною мовою студентів 52,3% (інститутів з російською мовою навчання є 18,9%, решта інститутів частково перейшла на українську викладову мову), с факультети й ВИПІ з викладанням мовою нацменшностей.

Треба далі провадити глибоку роботу щодо переводу українських інститутів на рідну мову, забезпечивши ВИПІ виданням конче потрібних підручників. Щодо інститутів, переведених на утримання інших відомств, необхідно перевести їх на викладання українською мовою.

Справа дальшої українізації ВИПІ'ів упирається в завдання підготувати нового українського наукового робітника з робітників та селян, з нової аспірантури наших ВИПІ'ів. Серед аспірантури—українців 55,6%, росіян 18,2%, євреїв 22,4 і інших національностей 3,9%.

Загальний розвиток культури, зріст ВИПІ'ів, поліпшення їхнього стану, всі заходи, вжиті Радянською владою, вже дали за останні роки значний зріст наукової бази української радянської культури. Українська наука має вже свої великі досягнення. Видається значна кількість наукових часописів та інших видань українською мовою. Переведено велику роботу в справі впорядкування українського правопису. Ведеться видання українських термінологічних словників, що дають тверду базу для дальшої українізації науки й для дальшого переведення українізації ВИПІ'ів.

ВУАН поступово розвивається і дає значні безпосередні наслідки, зокрема, в галузі природничих наук і дослідження природних сил України і стає дійсно одним з центрів української науки й наукового дослідження для всієї культурної діяльності Радянської

з мовою навчання російським маєтись 11,3%, а по рідному мові ученихся—20,2% (остальніе профшколы ведуть заняття на языках других национальностей).

Техникумы украинизированы по языку обучения на 54%, по родному языку учащихся на 58,6%. (техникумов с русским языком обучения имеется 16,7%, а по родному языку студентов других национальностей—16%).

Менее проведена украинизация в институтах: по языку обучения 30%, по родному языку студентов 52,3% (институтов с русским языком обучения 18,9%, остальная часть институтов частично перешла на украинский язык преподавания), имеются факультеты и ВУЗы с преподаванием на языке нацменьшинств.

Необходимо далее проводить глубокую работу по переводу украинских институтов на родной язык, обеспечив ВУЗы изданием необходимых учебников. Институты, переведенные на содержание других ведомств, также необходимо перевести на преподавание на украинском языке.

Дело дальнейшей украинизации ВУЗ'ов упирается в задачу подготовки нового украинского научного работника из рабочих и крестьян, из новой аспирантуры наших ВУЗ'ов. Среди аспирантуры—украинцев 55,6%, русских—18,2%, евреев—22,4% и других национальностей—3,9%.

Общее развитие культуры, рост ВУЗ'ов, улучшение их состояния, все меры, принятые Советской властью, уже дали за последние годы значительный рост научной базы украинской советской культуры. Украинская наука имеет уже свои большие достижения. Издаются значительное количество научных периодических изданий и других изданий на украинском языке. Проведена большая работа в деле упорядочения украинского правописания. Ведется издание украинских терминологических словарей, дающих твердую базу для дальнейшей украинизации науки и для дальнейшего проведения украинизации ВУЗ'ов.

ВУАН постепенно развивается и дает значительные непосредственные результаты, в частности, в области естественных наук и исследования естественных сил Украины и делается действительно одним из центров украинской науки и научного

України в загальному річці соціалістичного будівництва.

Зокрема, треба зазначити роботу будівництва української культури в галузі мистецтва і літератури, театру, кіно, радіо і художньої літератури, що стали великим знаряддям створення нової радянської культури.

Особливо треба зазначити посилення безпосереднього зв'язку українського мистецтва й української літератури з широкими робітничими масами,—подорожі українських письменників до робітничих районів, делегацій робітників з Донбасу тощо до культурних українських центрів, пересувна українська опера, пересувна художня виставка, поширення української книжки й української преси серед робітництва—все це є ознакою посилення пролетарської ваги нової української радянської культури. Конче потрібний розвиток: дальшої роботи в галузі українського мистецтва; зокрема, стоять на черзі капітальні вкладення, а також забезпечення матеріальної бази (всеукраїнська картинна галерея, новий театр тощо).

Будівництво української національної культури йде й повинно йти пролетарськими шляхами, ставлячи освітній діяльності завдання поширення серед трудящих мас наукового пізнання природи, боротьби з релігійними забобонами, набуття знань для творчої виробничої та суспільної діяльності, розвинути класової свідомості в душі дійсного пролетарського інтернаціоналізму.

З'їзд цілком схвалює лінію Уряду в справі національного питання, підкреслює великі досягнення в цій галузі і доручає Урядові й надалі твердо й рішуче проводити роботу. Зокрема, З'їзд підкреслює завдання дальшої поглибленої роботи українізації всього державного апарату й всіх його органів, завдання більшого втягнення і вростання українського пролетариату в український культурний процес, особливо підсилюючи і поглиблюючи роботу в цій галузі в промислових районах УРСР і проводячи й надалі цілковите забезпечення національних меншостей.

исследования для всей культурной деятельности Советской Украины в общем русле социалистического строительства.

В частности, необходимо отметить работу строительства украинской культуры в области искусства и литературы, театра, кино, радио и художественной литературы, ставшие большим орудием создания новой советской культуры.

Особенно необходимо указать на усиление непосредственной связи украинского искусства и украинской литературы с широкими рабочими массами, поездки украинских писателей в рабочие районы, делегаций рабочих из Донбасса и др. в культурные украинские центры, передвижная украинская опера, передвижная художественная выставка, распространение украинской книги и украинской прессы среди рабочих,—все это является признаком усиления пролетарского значения новой украинской советской культуры. Решительно необходимо развитие дальнейшей работы в области украинского искусства; в частности, стоят на очереди капитальные вложения, а также обеспечение материальной базы (всеукраинская картинная галерея, новый театр и пр.).

Строительство украинской национальной культуры идет и должно идти пролетарскими путями, ставя для просветительной деятельности задачу расширения среди трудящихся масс научного познания природы, борьбы с религиозными предрассудками, приобретения знаний для творческой производственной и общественной деятельности, развитие классового сознания в духе действительного пролетарского интернационализма.

С'їзд цілком одобрює лінію Правительства в деле национального вопроса, подчеркивает большие достижения в этой области и поручает Правительству и в дальнейшем твердо и решительно проводить работу. В частности, С'їзд подчеркивает задачу дальнейшей углубленной работы по украинизации всего государственного аппарата и всех его органов, задачу большего вовлечения и вростания украинского пролетариата в украинский культурный процесс, особенно усиливая и углубляя работу в этой области в промышленных районах УССР, и проводя и в дальнейшем полное обеспечение национальных меньшинств.

9. Величезні труднощі та перешкоди, що повстали на шляху соціалістичного будівництва, зміг перебороти лише творчий ентузіазм пролетаріату, що закликав до дійсної участі в ньому бідноту й середняцьке селянство й потяг до того робітників культурно-освітніх, наукових, мистецьких, що лише пролетарська революція дала їх ініціативі і творчості широку звільнену від служби капіталові працю. Великі завдання, що поставила народній освіті Жовтнева революція, потребували й далі потребують напруженої роботи всіх учительських кадрів нашої країни.

Констатуючи величезну й самовіддану роботу, переведену учительством України, відзначаючи широку участь учительства в самодіяльних і суспільних організаціях на селі, а також значну участь учительства в сільрадах та райвиконкомах, З'їзд визнає за конче-потрібне доручити всім місцевим організаціям вжити всіх заходів до того, щоб для учительства були цілком відповідні умови для праці. Доброхітна, суспільна й культурна позашкільна робота не повинна обмежувати головної шкільно-освітньої роботи учителя.

Пожвавлення куркульського опору соціалістичній реконструкції сільського господарства та колективізації й усуспільненню мало своїм наслідком підпадання під ті куркульські впливи і деяких кол учительства. Але величезна більшість учителів стоїть під радянським прапором і віддано провадить освітню роботу. Боряться твердо й рішуче зі всіма ворожими проявами в освітній роботі, зокрема, в школах, і водночас відхиляючи рішуче лінію загальної чистки тощо, скерованої проти цілої маси вчительства, п'ятирічний план культурно-освітнього будівництва передбачає низку заходів для поліпшення умов учбової і виховної роботи. Щодо матеріального стану вчительства передбачено довести зарплату робітників масової освіти до пересічного рівня зарплати робітників середньої кваліфікації промисловості.

Переведення загального початкового навчання потребує значних нових кадрів вчительства та підвищення їхньої кваліфікації.

9. Огромные трудности и препятствия, возникающие на пути социалистического строительства, мог преодолеть лишь творческий энтузиазм пролетариата, который призывал к действительному участию в нем бедноту и средняцкое крестьянство и потянул к тому работников культурно-просветительных, научных, работников искусства, что только пролетарская революция дала их инициативе и творчеству широкую, освобожденную от службы капиталу работу. Большие задачи, которые поставила народному образованию Октябрьская революция, требовали и в дальнейшем требуют напряженной работы всех учительских кадров нашей страны.

Констатируя огромную и самоотверженную работу, проведенную учительством Украины, отмечая широкое участие учительства в самостоятельных и общественных организациях в селе, а также значительное участие учительства в сельсоветах и райисполкомах, Съезд признает решительно необходимым—поручить всем местным организациям принять все меры к тому, чтобы для учительства были вполне соответствующие условия для работы. Добровольная, общественная и культурная внешкольная работа не должна ограничивать главной школьно-просветительной работы учителя.

Оживление кулацкого сопротивления социалистической реконструкции сельского хозяйства и коллективизации, а также обобществлению, имели своим результатом то, что этим кулацким влиянием подверглись некоторые круги учительства. Но громадное большинство учителей стоит под советским знаменем и предано проводит просветительную работу. Борятся твердо и решительно со всеми враждебными проявлениями в просветительной работе, в частности, в школах, и одновременно отбрасывая решительно линию всеобщей чистки и пр., направленной против всей массы учительства, пятилетний план культурно-просветительного строительства предусматривает ряд мероприятий для улучшения условий учебной и воспитательной работы. В отношении материального положения учительства предусмотрено доведение зарплаты работников массового образования до среднего уровня зарплаты работников средней квалификации промышленности.

Проведение всеобщего начального обучения требует значительных новых кадров учительства и повышения их квалификации.

З 55.000 число учителів трудшкіл повинно піднести до 77.000. Хоча число педагогічних ВИШ'ів вже досягнуло 63 з числом студентів в поточному році 20.116, що має в кінці п'ятирічки дійти до 43.840, однак, коли зберегти теперішній темп, то до кінця п'ятиріччя бракуватиме понад 6.000 вчителів. Це потребує з одного боку більшого притягнення робітничо-селянських кадрів до педагогічних ВИШ'ів, а, з другого боку, низку допоміжних заходів—короткочасні курси, перекваліфікація безробітних і т. інш. для забезпечення цілого пляну загального початкового навчання. З другого боку це потребує уважного й цілового ставлення до наявних кадрів учителів та інших робітників освіти й забезпечення повного можливо їх використання, водночас з посиленням боротьби проти куркульських впливів на окремі елементи вчительства.

Такої ж уваги потребує і справа забезпечення профшкіл потрібними кваліфікованими вчителями, технічними та агрономічними силами.

10. Фінансова база культурно-освітньої роботи значно виросла за часи революції. В 1912-13 році з державних та різних місцевих коштів на народню освіту йшло 58.632.000, в поточному році державний та місцевий бюджет на народню освіту виділяє 176.331.000. Витрати на народню освіту на одного учня в 1912-13 році становили 1 крб. 99 коп., в 1928-29 році—5 крб. 34 коп., цебто більше аніж в 2 рази. Коли взяти всі витрати на культосвітні завдання державного й місцевого бюджетів, профспілок, кооперації, громадських організацій і кошти населення, то цілий культосвітній фонд УСРР, становиться, таким чином: в 1926-27 році 166.000.000, в 1927-28 році 207,2 міль. крб., в 1928-29 році 250,4 міль. крб.

Величезні завдання, що висуває на культурному терені соціалістична перебудова країни, потребують значних витрат, що в фінансовій вияві за попереднім пляном культурного будівництва має такі показники: на шкільне будівництво трудшкіл понад 200.000.000 крб., на ліквідацію неписьменності 71.000.000, на заснування бібліотек в кожному населеному пункті згідно за мостановою ювілейної весіі ЦВК СРСР—6,5

С 55.000 число учителей трудшкол должно быть доведено до 77.000. Хотя число педагогических ВУЗ'ов уже достигло 63 с количеством студентов в текущем году 20.116, которое должно в конце пятилетки дойти до 43.840, однако, если сохранить теперешний темп, то до конца пятилетки будет дефицит свыше 6.000 учителей. Это требует с одной стороны большего привлечения рабоче-крестьянских кадров в педагогические ВУЗ'ы, а, с другой стороны, ряда вспомогательных мер—краткосрочные курсы, переквалификация безработных и пр. для обеспечения всего плана всеобщего начального обучения. С другой стороны это требует внимательного и делового отношения к имеющимся в наличии кадрам учителей и других работников просвещения и обеспечения полного возможного их использования, одновременно с усилением борьбы против кулацких влияний на отдельные элементы учительства.

Такого же внимания требует и вопрос об обеспечении профшкол необходимыми квалифицированными учителями, техническими и агрономическими силами.

10. Финансовая база культурно-просветительной работы значительно выросла за время революции. В 1912-13 году из государственных и различных местных средств на народное образование поступало 58.632.000, в текущем году государственный и местный бюджет на народное образование выделяет 176.331.000. Расходы по народному образованию на одного учащегося в 1912-13 году составляли 1 руб. 99 коп., в 1928-29 году—5 руб. 34 коп., т. е. больше чем в 2 раза. Если взять расходы на культпросветительные задачи государственного и местного бюджетов, профсоюзов, кооперации, общественных организаций и средства населения, то весь культурно-просветительный фонд УССР составит таким образом: в 1926-27 году 166.000.000, в 1927-28 году 207,2 миль. руб., в 1928-29 году 250,4 миль. руб.

Огромные задачи, выдвигаемые на культурном фронте социалистическим переустройством страны, требуют значительных расходов, которые в финансовом отражении по предварительному плану культурного строительства имеют такие показатели: на школьное строительство трудшкол свыше 200.000.000 руб., на ликвидацию неграмотности 71.000.000, на основание библиотеки в каждом населенном пункте, согласно по-

мл. крб., на боротьбу з безпритульністю дітей—4,8 мл. крб.

Значних витрат потребує підвищення матеріального забезпечення пролетарського студентства та учнів шкіл дітей бідноти, а також підвищення зарплати науково-технічному персоналові й робітникам масово-освітніх установ. Зокрема, великих витрат потребує завдання капітальних вкладень в галузі народньої освіти (нове будівництво, капітальний ремонт, устаткування і учбове устаткування) з тим, щоб обсяг капітальних вкладень в культурне будівництво й темп щорічного їх збільшення відповідали обсягові й темпу капітальних вкладень в господарче будівництво. Капітальні вкладання в культурне будівництво треба розглядати як частину загальних капітальних вкладень на справу соціалістичної реконструкції країни.

Загальна сума культурно-освітнього фонду на переведення п'ятирічного плану культурного будівництва за всіма джерелами—державний, місцевий бюджети, промисловість, транспорт, профспілки, громадські організації, кошти населення і т. інш.—суто орієнтовно досягають до 2 мільярдів 500 мільйонів і навіть трьох мільярдів крб. Значна сума з них біля 400—500 мільйонів карб.—фонди громадських організацій та самодіяльні фонди населення.

Відзначаючи попередньо-орієнтовний характер всіх показників п'ятирічного плану культурного будівництва як до кількості конче потрібної мережі шкіл і учнів, так і до фінансового виявлення, С'їзд визнає за потрібне, щоб Уряд глибоко опрацював культурне будівництво. Основним завданням стоїть глибоке опрацювання п'ятирічного плану розвитку господарства на його культурно-освітній ділянці тощо. Роботу цю можуть провести органи планування і Наркомосвіти лише за енергійної участі всіх господарчих органів та всіх професійних та інших суспільних робітничо-селянських об'єднань.

становленню Юбилейной Сессии ЦИК СССР—6,5 мл. руб., на борьбу с безпризорностью детей—4,8 мл. руб.

. Значительных расходов требует повышение материального обеспечения пролетарского студенчества и учащихся школ детей бедноты, а также повышение зарплаты научно-техническому персоналу и работникам массово-просветительных учреждений. В частности, больших расходов требует задача капитальных вложений в области народного образования (новое строительство, капитальный ремонт, оборудование помещений и оборудование учебными принадлежностями) с тем, чтобы объем капитальных вложений в культурное строительство и темп ежегодного их увеличения соответствовали объему и темпу капитальных вложений в хозяйственное строительство. Капитальные вложения в культурное строительство надо рассматривать, как часть общих капитальных вложений в дело социалистической реконструкции страны.

Общая сумма культурно-просветительного фонда на проведение пятилетнего плана культурного строительства по всем источникам—государственный, местный бюджеты, промышленность, транспорт, профсоюзы, общественные организации, средства населения и пр.—исключительно ориентировочно достигает до 2 миллиардов 500 миллионов и даже 3 миллиардов рублей. Значительная сумма из них около 400—500 миллионов рублей—фонды общественных организаций и самодетельные фонды населения.

Отмечая предварительно-ориентировочный характер всех показателей пятилетнего плана культурного строительства, как в отношении количества решительно необходимой сети школ и учащихся, так и в отношении финансового выявления, С'їзд признает необходимым, чтобы Правительство глибоко проработало культурное строительство. Основной задачей является глубокая проработка пятилетнего плана развития хозяйства на его культурно-просветительном участке и пр. Работу эту можно провести органам планирования и Наркомпроса лишь при энергичном участии всех хозяйственных органов и всех профессиональных и других общественных рабоче-крестьянских объединений.

11. Перехід до реконструктивного періоду розвитку нашої країни є водночас переходом до планової реконструктивної діяльності. Для культурно-освітньої діяльності це ставить завдання переходу від роботи в окремих ділянках культурно-освітнього терену до координованої і планової діяльності, підпорядкованої загальному завданню соціалістичної реконструкції країни.

XI Всеукраїнський з'їзд рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів схвалює роботу Робітничо-селянського уряду в галузі культурно-освітнього будівництва, відзначає значні досягнення в цій роботі і доручає Урядові вжити всіх вичерпаних заходів для забезпечення культурно-освітньою роботою соціалістичної перебудови господарства нашої країни.

З'їзд відзначає вагу й значення культурно-освітнього забезпечення соціалістичної реконструкції країни і ставить перед всіма радянськими органами влади так в центрі, як і на місцях завдання енергійної і напруженої участі в переведенні наміченої великої культурно-освітньої роботи.

З'їзд вітає поширення соціалістичного змагання на терен роботи культурного будівництва й звертається до всього робітництва й бідняцько-середняцького селянства, до всіх трудящих країни, до всіх робітничо-селянських суспільних об'єднань із закликом виявити революційний ентузіазм, широку самодіяльність і ініціативу, що єдино забезпечать здійснення великих завдань, що стоять в боротьбі за культурну і господарчу соціалістичну перебудову країни.

Харків, 15 травня 1929 р.

Голова XI Всеукраїнського
з'їзду рад **Г. Петровський.**

Секретар XI Всеукраїнського
з'їзду рад **М. Василенко.**

11. Переход к реконструктивному периоду развития нашей страны является одновременно переходом к плановой реконструктивной деятельности. Для культурно-просветительной деятельности это ставит задачу перехода от работы в отдельных участках культурно-просветительного фронта к координированной и плановой деятельности, подчиненной общей задаче социалистической реконструкции страны.

XI Всеукраинский съезд советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов утверждает работу Рабоче-крестьянского правительства в области культурно-просветительного строительства, отмечает значительные достижения в этой работе и поручает Правительству принять все решительные необходимые меры для обеспечения культурно-просветительной работой социалистического переустройства хозяйства нашей страны.

Съезд отмечает важность и значение культурно-просветительного обеспечения социалистической реконструкции страны и ставит перед всеми советскими органами власти как в центре, так и на местах задачу энергичного и напряженного участия в проведении намеченной большой культурно-просветительной работы.

Съезд приветствует распространение социалистического соревнования на область работы культурного строительства и обращается ко всем рабочим и бедняцко-средняцкому крестьянству, ко всем трудящимся страны, ко всем рабоче-крестьянским общественным объединениям с призывом проявить революционный энтузиазм, широкую самостоятельность и инициативу, которые единственно обеспечат осуществление больших задач, стоящих в борьбе за культурное и хозяйственное социалистическое переустройство страны.

Харьков, 15 мая 1929 г.

Председатель XI Всеукраинского
съезда советов **Г. Петровский.**

Секретарь XI Всеукраинского
съезда советов **М. Василенко.**

**ПОСТАНОВА
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

157. Про встановлення обов'язкової передплати офіційних органів друку.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Щоб державні органи, а так само й інші установи та підприємства вчасно й точно обізнавалися з постановами та розпорядженнями центральних і місцевих органів влади, встановити для зазначених у арт. арт. 2 і 3 цієї постанови установ, підприємств і організацій обов'язкову передплату на Збірник законів та розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України, Систематичний збірник чинних законів УСРР та на офіційний орган друку (газету) того округового виконавчого комітету, що на його території ці установи, підприємства й організації є. Для установ, підприємств і організацій, що є на території АМСРР, встановлюється обов'язкову передплату на Збірник Законів та розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України, Систематичний збірник чинних законів УСРР та на офіційний орган Уряду АМСРР.

2. На зазначені в арт. 1 цієї постанови офіційні органи друку повинні за свій кошт підписатися найменш на один примірник кожного органу друку, такі установи, підприємства й організації:

1) всі центральні державні установи й організації, округові виконавчі комітети, їхні відділи й інспектури, міські ради, районні виконавчі комітети, округові суди, народні суди, камери прокурорів, народних слідчих і судових виконавців, нотаріальні контори, арбітражні комісії, комісії в справах недолітків, судово-земельні комісії, особливі відділи Державного Політичного Управління, штаби корпусів, дивізій і окремих військових частин, в тому числі й прикордонної охорони, митниці 1 і 2 розряду, портів управління, округові управління місцевого транспорту, поштово-телеграфні конто-

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ
ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

157. Об установлении обязательной подписки на официальные органы печати.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. В целях своевременного и точного ознакомления государственных органов, а также иных учреждений и предприятий с постановлениями и распоряжениями центральных и местных органов власти—установить для учреждений, предприятий и организаций, указанных в ст.ст. 2 и 3 настоящего постановления обязательную подписку на «Збірник законів та розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України», «Систематичний збірник чинних законів УСРР» и на официальный орган печати (газету) того окружного исполнительного комитета, на территории которого эти учреждения, предприятия и организации находятся. Для учреждений, предприятий и организаций, находящихся на территории АМСРР, устанавливается обязательная подписка на «Збірник законів та розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України», «Систематичний збірник чинних законів УСРР» и официальный орган Правительства АМСРР.

2. На указанные в ст. 1 настоящего постановления официальные органы печати обязаны за свой счет подписаться, в количестве не менее одного экземпляра каждого органа печати, нижеследующие учреждения, предприятия и организации:

1) все центральные государственные учреждения и организации, окружные исполнительные комитеты, их отделы и инспектуры, городские советы, районные исполнительные комитеты, окружные суды, народные суды, камеры прокуроров, народных следователей и судебных исполнителей, нотариальные конторы, арбитражные комиссии, комиссии по делам несовершеннолетних, судебно-земельные комиссии, особые отделы Государственного Политического Управления, штабы корпусов, дивизий и отдельных воинских частей, в том числе и пограничной охраны, таможи 1 и 2 разрядов, портотые управления, окружные управления

ри, округові органи Держстраху, вищі школи, товарні та фондові біржі;

2) управи, відділки й контори державних підприємств, переведених на господарський (комерційний) розрахунок, державних і мішаних акційних (паєвих) товариств і державних товариств з обмеженою відповідальністю, а так само належні зазначеним підприємствам і товариствам окремі гуртові й напівгуртові торгові заклади або промислові заклади, що мають механічний двигун і найменш 16 робітників.

У в а г а. Правила цього пункту не поширюються на загально-союзні підприємства, їхні філії та контори, що є в межах УСРР.

3. Для всіх сільських та селищних рад в обов'язковою передплата тільки на Систематичний збірник чинних законів УСРР. Для сільських рад, що не мають свого бюджету, передплачувати Систематичний збірник чинних законів УСРР повинні відповідні районні виконавчі комітети.

4. Кооперативні, професійні та інші громадські установи, підприємства й організації та приватні особи передплачувати зазначені в арт. 1 цієї постанови офіційні органи друку не зобов'язані.

5. Коли зазначені в арт. арт. 2 і 3 цієї постанови установи, підприємства й організації не вноситимуть своєчасно кошти за передплачувані ними порядком цієї постанови офіційні видання, належні з них суми стягаються безспірно (арт. арт. 102—158 Адміністративного кодексу УСРР).

II.

6. З виданням цієї постанови касується такі закони УСРР:

1) постанову ВУЦВК з 14 лютого 1923 року «Про обов'язкову передплату «Збірника Указонень та Розпоряджень УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1923 р., № 6, арт. 110);

2) постанову ВУЦВК з 9 травня 1923 р. «Про доповнення постанови ВУЦВК з 14 лютого 1923 р. «Про обов'язкову передпла-

местного транспорта, почтово-телеграфные конторы, окружные органы Госстраха, высшие учебные заведения, товарные и фондовые биржи;

2) управления, отделения и конторы государственных предприятий, переведенных на хозяйственный (коммерческий) расчет, государственных и смешанных акционерных (паевых) обществ и государственных товариществ с ограниченной ответственностью, а также принадлежащие указанным предприятиям, обществам и товариществам отдельные оптовые и полупоштовые торговые заведения или промышленные заведения, имеющие механический двигатель и не менее 16 рабочих.

П р и м е ч а н и е. Правила настоящего пункта не распространяются на находящиеся в пределах УССР общесоюзные предприятия, их отделения и конторы.

3. Для всех сельских и поселковых советов обязательна подписка только на «Систематичний збірник чинних законів УСРР». Для сельских советов, не имеющих своего бюджета, должны производить подписку на «Систематичний збірник чинних законів УСРР» соответствующие районные исполнительные комитеты.

4. Кооперативные, профессиональные и прочие общественные учреждения, предприятия и организации и частные лица подписываться на указанные в ст. 1 настоящего постановления официальные органы печати не обязаны.

5. В случае, если указанные в ст. ст. 2 и 3 настоящего постановления учреждения, предприятия и организации не будут своевременно вносить деньги за выписываемые ими в порядке настоящего постановления официальные издания, причитающиеся суммы взыскиваются с них в бесспорном порядке (ст. ст. 102-158 Административного кодекса УССР).

II.

6. С изданием настоящего постановления отменяются нижеследующие законы УССР:

1) постановление ВУЦИК от 14 февраля 1923 г. «Об обязательной подписке на «Собрание Указонений и Распоряжений УССР» (С. У. УССР 1923 г. № 6, ст. 110);

2) постановление ВУЦИК от 9 мая 1923 г. «О дополнении постановления ВУЦИК от 14 февраля 1923 г. «Об обязательной под-

ту Збірника Указонень і Розпоряджень УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1923 р., № 16, арт. 276);

3) постанову РНК УСРР з 20 листопада 1923 р. «Про заходи до забезпечення місцевих органів Збірником Указонень та Розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України» (Зб. Уз. УСРР 1923 р., № 38, арт. 522);

4) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 5 грудня 1923 р. «Про зміну постанови ВУЦВК «Про обов'язкову передплату на Збірник Указонень і Розпоряджень УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1923 р., № 41, арт. 543);

5) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 липня 1925 р. «Про обов'язкову передплату Збірника Указонень і Розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України, газети «Вісти» Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і офіційних органів друку Уряду АМСРР і округових виконавчих комітетів» (Зб. Уз. УСРР 1925 р., № 43, арт. 288);

6) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1928 р. «Про доповнення постанови «Про обов'язкову передплату Збірника Указонень і Розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України, газети «Вісти» Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і офіційних органів друку Уряду АМСРР і округових виконавчих комітетів» (Зб. Уз. УСРР 1928 р., № 3, арт. 24).

Харків, 17 квітня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 21 липня 1929 р., № 166.

ПОСТАНОВИ

РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

158. Про заходи сприяння винахідництву.

Для всебічного сприяння винахідництву, а так само розробітці й реалізації вина-

писке на «Собрание Указонений и Распоряжений УСРР» (С. У. УСРР 1923 г. № 16, ст. 276);

3) постановление СНК УСРР от 20 ноября 1923 г. «О мерах обеспечения местных органов Собранием Указонений и Распоряжений Рабоче-Крестьянского Правительства Украины» (С. У. УСРР 1923 г. № 38, ст. 522);

4) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 5 декабря 1923 г. «Об изменении постановления ВУЦИК «Об обязательной подписке на Собрание Указонений и Распоряжений УСРР» (С. У. УСРР 1923 г. № 41, ст. 543);

5) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 1 июля 1925 г. «Об обязательной подписке на Собрание Указонений и Распоряжений Рабоче-Крестьянского Правительства Украины, газету «Вісти» Всеукраїнського Центрального Исполнительного Комитета и официальные органы печати Правительства АМСРР и окружных исполнительных комитетов» (С. У. УСРР 1925 г. № 43, ст. 288);

6) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 25 января 1928 г. «О дополнении постановления «Об обязательной подписке на Собрание Указонений и Распоряжений Рабоче-Крестьянского Правительства Украины, газету «Вісти» Всеукраїнського Центрального Исполнительного Комитета и официальные органы печати Правительства АМСРР и окружных исполнительных комитетов» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, ст. 24).

Харьков, 17 апреля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Зам. Секретаря Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 21 июля 1929 г., № 166.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УСРР.

158. О мероприятиях по содействию изобретательству.

В целях всемерного содействия изобретательству, а также разработке и реали-

хідів та удосконалень, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Зобов'язати народні комісаріати УСРР і прирівнені до них центральні установи, їхні місцеві органи, трести, акційні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю республіканського й місцевого значення та спілки кооперативів УСРР, що мають у своєму віданні виробничі, комунальні й транспортні підприємства, утворити бюро сприяння винахідництву та реалізації винаходів.

2. На зазначені в арт. 1 цієї постанови бюро сприяння винахідництву та реалізації винаходів покладається:

- 1) регулювати справу винахідництва;
- 2) паглядати, як запроваджуються до життя директиви Уряду в царині винахідництва;
- 3) подавати винахідникам наукову і технічну допомогу (виконання рисунків, переведення розрахунків, будування моделів тощо);
- 4) виявляти технічну й економічну цінність винаходів;
- 5) допомагати винахідникам використовувати відповідні науково-дослідчі установи;
- 6) допомагати винахідникам одержувати патенти на винаходи в Союзі РСР і за кордоном;
- 7) допомагати реалізації винаходів тощо.

3. При окремих виробничих, комунальних і транспортних підприємствах республіканського й місцевого значення з числом робітників і службовців понад 100 осіб утворюються постійні експертні комісії.

Експертні комісії мають за своє основне завдання:

- 1) сприяти винахідництву й удосконаленню на даному підприємстві, популяризувати, виявляючи і стимулюючи винахідництво;
- 2) розглядати, оцінювати й урахувувати пропозиції робітників та службовців у царині винаходів і удосконалень;

защиты изобретений и усовершенствований, Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Обязать народные комиссариаты УССР и приравненные к ним центральные учреждения, их местные органы, тресты, акционерные общества, товарищества с ограниченной ответственностью республиканского и местного значения, и союзы кооперативов УССР, имеющие в своем ведении производственные, коммунальные и транспортные предприятия, образовать бюро содействия изобретательству и реализации изобретений.

2. На указанные в ст. 1 настоящего постановления бюро содействия изобретательству и реализации изобретений возлагается:

- 1) регулирование дела изобретательства;
- 2) наблюдение за проведением в жизнь директив Правительства в области изобретательского дела;
- 3) оказание изобретателям научной и технической помощи (выполнение чертежей, производство расчетов, постройка моделей и т. п.);
- 4) выяснение технической и экономической ценности изобретений;
- 5) содействие изобретателям в использовании соответствующих научно-исследовательских учреждений;
- 6) содействие изобретателям в получении патентов на изобретения как в Союзе ССР, так и за границей;
- 7) содействие реализации изобретений и т. п.

3. При отдельных производственных, коммунальных и транспортных предприятиях республиканского и местного значения с числом рабочих и служащих свыше 100 лиц образуются постоянные экспертные комиссии.

Экспертные комиссии имеют своей основной задачей:

- 1) содействие изобретательству и усовершенствованию на данном предприятии путем популяризации, выявления и стимулирования изобретательства;
- 2) рассмотрение, оценка и учет предложений рабочих и служащих в области изобретений и усовершенствований;

3) провадити технічну й юридичну консультацію та експертизу щодо винахідництва й удосконалень;

4) допомагати виготовленню рисунків і моделей тощо;

5) виставляти до преміювання винахідників;

6) вжити заходів до здійснення пропозицій робітників і службовців у царині винахідництва і вдосконалення тощо.

4. Утворити при Українській економічній нараді Всеукраїнський комітет оприяння винахідництву та реалізації винаходів, що діє на підставі установи, яку затверджує Українська економічна нарада.

За основні завдання Комітету є:

1) погоджувати роботу окремих урядниць та організацій у царині сприяння винахідництву;

2) допомагати урядництвам і організаціям у справі реалізації винаходів за тих випадків, коли ці винаходи виходять за межі відання одного урядництва або однієї організації;

3) встановляти зв'язок з відповідними організаціями Союзу РСР, інших союзних республік і закордоном.

5. При Комітеті сприяння винахідництву та реалізації винаходів, що є при Українській економічній нараді, організується спеціальна державна експериментальна лабораторія для провадження експертизи, розробітку експериментальних, науково-дослідчих і спробних робіт над винаходами, удосконаленнями та технічними відкриттями. Зазначена лабораторія чинить на підставі спеціальної устави, що її затверджує Українська економічна нарада.

6. У великих промислових центрах, за списком, що його затверджує Українська економічна нарада, при округових відділах місцевої промисловости організуються експериментальні майстерні для провадження експертизи і розробітку винаходів і удосконалень. Ці майстерні провадять свою роботу під методологічним керівництвом державної експериментальної лабораторії.

7. Відповідні народні комісаріати, центральні установи й організації протягом

3) техническую и юридическую консультацию и экспертизу по изобретательству и усовершенствованиям;

4) содействие изготовлению чертежей, моделей и т. п.;

5) представление к премированию изобретателей;

6) принятие мер к осуществлению предложенных рабочих и служащих в области изобретательства и усовершенствований и т. п.

4. Образовать при Украинском экономическом совещании Всеукраинский комитет содействия изобретательству и реализации изобретений, действующий на основании Положения, утверждаемого Украинским экономическим совещанием.

Основными задачами Комитета являются:

1) согласование работы отдельных ведомств и организаций в области содействия изобретательству;

2) содействие ведомствам и организациям в деле реализации изобретений в тех случаях, когда эти изобретения выходят за пределы ведения одного ведомства или одной организации;

3) установление связи с соответствующими организациями Союза ССР, иных союзных республик и за-границей.

5. При Комитете содействия изобретательству и реализации изобретений, состоящем при Украинском экономическом совещании, организуется специальная государственная экспериментальная лаборатория для производства экспертизы, разработки экспериментальных, научно-исследовательских и испытательных работ по изобретениям, усовершенствованиям и техническим открытиям. Указанная лаборатория действует на основании особого положения, утверждаемого Украинским экономическим совещанием.

6. В крупных промышленных центрах, по списку, утверждаемому Украинским экономическим совещанием, при окружных отделах местной промышленности организуются экспериментальные мастерские для производства экспертизы и разработки изобретений и усовершенствований. Эти мастерские ведут свою работу под методологическим руководством государственной экспериментальной лаборатории.

7. Соответствующие народные комиссаріати, центральные учреждения и органи-

шістьох місяців перевіряють всі винаходи й удосконалення, що є на облікові органи сприяння винахідництву, і розробляють конкретний план реалізації цінніших з них, передбачивши потрібні видатки тощо в п'ятирічному плані.

8. Комітет сприяння винахідництву та реалізації винаходів при Українській економічній нараді на підставі спеціального плану Вищої ради народного господарства УСРР і Народного комісаріату земельних справ УСРР визначає, на яких окремих підприємствах та майстернях повинно проводити експериментальні роботи щодо застосування винаходів. Для цієї мети треба використати діючі лабораторії, станції й інститути.

9. Установи та організації, складаючи промислово-фінансові плани промисловости та імпортні плани закордонного устаткування, повинні взяти на увагу застосовані винаходи, а так само притягати винахідницькі сили, зокрема, винахідників-інструкторів, що зарекомендували себе, до аналізу закордонних імпортових виробів та устаткування, щоб налагодити виробництво цих виробів та устаткування на підприємствах УСРР.

10. Комітет сприяння винахідництву й реалізації винаходів при Українській економічній нараді вживає заходів до організації виставки експонатів радянських і закордонних технічних досягнень.

11. Комітет сприяння винахідництву та реалізації винаходів провадить облік винахідників, виділивши особливу групу винахідників, що дали цінні винаходи, для планового використання їх державними органами.

12. Винахідників повинно приймати до професійних шкіл, робітничих факультетів та вищих учбових закладів на однакових підставах з робітниками і виділяти для них певне число місць у зазначених учбових закладах.

13. За прийому кандидатів до науково-дослідних і науково-практичних установ, винахідники мають, за всіх однакових умов, перевагу перед усіма іншими кандидатами

заци в течение шестимесячного срока проверяют все изобретения и усовершенствования, находящиеся на учете органов содействия изобретательству, и разрабатывают конкретный план реализации более ценных из них, предусмотрев необходимые расходы и т. п. в пятилетнем плане.

8. Комитет содействия изобретательству и реализации изобретений при Украинском экономическом совещании на основании специального плана Высшего совета народного хозяйства УССР и Народного комиссариата земледелия УССР определяет, на каких отдельных предприятиях и мастерских должны производиться экспериментальные работы по применению изобретений. Для этой же цели должны быть использованы действующие лаборатории, станции и институты.

9. Учреждения и организации, при составлении промышленно-финансовых планов промышленности и импортных планов заграничного оборудования, обязаны принимать во внимание применяемые изобретения, а также привлекать изобретательские силы, в частности, зарекомендовавших себя изобретателей-инструкторов, к анализу заграничных импортных изделий и оборудования с целью наладить производство этих изделий и оборудования на предприятиях УССР.

10. Комитет содействия изобретательству и реализации изобретений при Украинском экономическом совещании принимает меры к организации выставки экспонатов советских и заграничных технических достижений.

11. Комитет содействия изобретательству и реализации изобретений ведет учет изобретателей, выделив особую группу изобретателей, давших ценные изобретения, в целях планового использования их государственными органами.

12. Изобретатели принимаются в профессиональные школы, рабочие факультеты и высшие учебные заведения на одинаковых основаниях с рабочими и для них выделяется определенное число мест в указанных учебных заведениях.

13. При приеме кандидатов в научно-исследовательские и научно-практические учреждения, изобретатели, при всех равных условиях, имеют преимущество перед всеми остальными кандидатами.

Увага. Учебні заклади, науково-дослідчі й науково-практичні установи повинні давати винахідникам можливість провадити тимчасові роботи для розробітку своїх винаходів у лабораторіях і майстернях, що є в розпорядженні цих закладів і установ.

14. Малозабезпечені винахідники, прийняті до зазначених в арт. арт. 12 і 13 учбових закладів, науково-дослідчих і науково-практичних установ, мають право одержувати державні стипендії, видавані коштом державного або місцевого бюджету, на однакових підставах з робітниками, зокрема, для них виділяється певне число стипендій.

Увага. Комітет сприяння винахідництву та реалізації винаходів, порозумівшись з Народнім комісаріатом освіти УСРР, Всеукраїнською радою професійних спілок та Українською асоціацією робітників-винахідників, встановлює певне число збільшених стипендій для винахідників, прийнявши за рахунок утвореного при Комітеті фонду сприяння винахідництву різницю між розмірами звичайної й збільшеної стипендії.

15. Студентам-винахідникам даються в першу чергу місця для практики й стажу відповідно до характеру їхніх винаходів.

16. Діти винахідників приймаються до учбових закладів на однакових підставах з дітьми наукових робітників.

17. Встановлені в арт. арт. 12—16 цієї постанови пільги та переваги мають тільки особи, що дали вже державні цінні вдосконалення та винаходи і подали про це відповідну посвідку від належного бюро сприяння винахідництву та реалізації винаходів (арт. 1), погоджену з Українською асоціацією робітників винахідників, або від Комітету сприяння винахідництву та реалізації винаходів при Українській економічній нараді.

Увага. За окремих випадків зазначені в арт. арт. 12—16 пільги та переваги можуть мати самоучки-винахідники, що не мають закінчених винаходів, на підставі спеціальних посвідок відповід-

Примечание. Учебные заведения, научно-исследовательские и научно-практические учреждения предоставляют изобретателям возможность производства временных работ для разработки своих изобретений в лабораториях и мастерских, находящихся в распоряжении этих заведений и учреждений.

14. Малообеспеченные изобретатели, принятые в указанные в ст. ст. 12 и 13 учебные заведения, научно-исследовательские и научно-практические учреждения, имеют право на получение государственных стипендий, выдаваемых за счет государственного или местного бюджета, на одинаковых основаниях с рабочими, в частности, для них выделяется определенное число стипендий.

Примечание. Комитет содействия изобретательству и реализации изобретений, по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР, Всеукраинским советом профессиональных союзов и Украинской ассоциацией рабочих изобретателей, устанавливает определенное число повышенных стипендий для изобретателей, приняв за счет образованного при Комитете фонда содействия изобретательству разницу между размерами обыкновенной и повышенной стипендии.

15. Студентам-изобретателям предоставляются в первую очередь места для практики и стажу в соответствии с характером их изобретений.

16. Дети изобретателей принимаются в учебные заведения на одинаковых основаниях с детьми научных работников.

17. Установленными в ст. ст. 12-16 настоящего постановления льготами и преимуществами пользуются только лица, давшие уже государству ценные усовершенствования и изобретения и представившие об этом соответствующее удостоверение от надлежащего бюро содействия изобретательству и реализации изобретений (ст. 1), согласованное с Украинской ассоциацией рабочих изобретателей, или же от Комитета содействия изобретательству и реализации изобретений при Украинском экономическом совещании.

Примечание. В отдельных случаях указанными в ст. ст. 12-16 льготами и преимуществами могут пользоваться самоучки-изобретатели, не имеющие законченных изобретений, на осно-

них органів сприяння винахідництву, виданих за висновком державної експериментальної лабораторії (арт. 5).

18. Винахідникам, що дали вже державі цінні удосконалення і винаходи та подали про це відповідні посвідки (арт. 17), даються пільги, встановлені для наукових робітників щодо одержання житлової площі та користування додатковою житловою площею.

19. За винахідниками, відрядженими для роботи до науково-дослідних інститутів або до науково-технічних органів (лабораторій тощо) підприємств, зберігається заробітну плату в місці основної їхньої роботи на весь час розробітку їхніх винаходів, визнаних за корисні, коли зазначені винахідники розробляють винаходи в тій галузі виробництва, де вони працюють.

Реченець відрядження для розробітку винахідництв встановлює відповідне бюро сприяння винахідництву, порозумівшись з адміністрацією підприємства.

У в а г а. Коли винахідник працює поза своїм фахом, за ним зберігається на весь час розробітку винаходів обійману ним посаду і заробітну плату з тим, що заробітну плату йому виплачується за рахунок фонду сприяння винахідництву та реалізації винаходів.

20. Відповідні урядництва та організації повинні розробити систему відряджень винахідників, що зарекомендували себе, за кордон, а так само і на підприємства в межах Союзу РСР, для ознайомлення з технічними досягненнями у відповідних галузях.

21. Комітет сприяння винахідництву та реалізації винаходів має систематично освітлювати в пресі технічні питання, зв'язані з реконструкцією тої чи іншої галузі промисловості або народного господарства, щоб притягти до розв'язання цих питань винахідницьку думку.

22. Запропонувати Генеральному прокурору Республіки забезпечити негайне розслідування справ, що виникають за заявами професійних органів, органів сприяння

випадку особых удостоверений соответствующих органов содействия изобретательству, выданных по заключению государственной экспериментальной лаборатории (ст. 5).

18. Изобретателям, давшим уже государству ценные усовершенствования и изобретения и представившим об этом соответствующее удостоверение (ст. 17), предоставляются льготы, установленные для научных работников в отношении получения жилой площади и пользования дополнительной жилой площадью.

19. За изобретателями, командированными для работы в научно-исследовательские институты или в научно-технические органы (лаборатории и т. п.) предприятий, сохраняется заработная плата по месту основной их работы на все время разработки их изобретений, признанных полезными, если указанные изобретатели разрабатывают изобретения в той отрасли производства, в которой они работают.

Срок командирования для разработки изобретений устанавливается соответствующим бюро содействия изобретательству по соглашению с администрацией предприятия.

Примечание. Если изобретатель работает вне своей специальности, за ним сохраняется на все время разработки изобретений занимаемая им должность и заработная плата с тем, что выплата ему заработной платы производится за счет фонда содействия изобретательству и реализации изобретений.

20. Соответствующие ведомства и организации должны разработать систему командировок зарекомендовавших себя изобретателей за границу, а также и на предприятия в пределах Союза ССР, для ознакомления с техническими достижениями в соответствующих отраслях.

21. Комитет содействия изобретательству и реализации изобретений систематически должен освещать в прессе технические вопросы, связанные с реконструкцией той или иной отрасли промышленности или народного хозяйства, в целях привлечения к разрешению этих вопросов изобретательской мысли.

22. Предложить Генеральному прокурору Республіки обеспечить срочное расследование дел, возникающих по заявлениям профессиональных органов, органов содей-

винахідництву та Української асоціації робітників-винахідників про зламання прав, бюрократизм, тяганину тощо дотично винахідників і притягати винних до судової відповідальності.

23. Визнати за потрібне встановити на 1928-29 бюджетний рік одноразово відрахувати певний відсоток, що його встановила Вища рада народного господарства УСРР від загальної суми щорічної заробітної плати підприємств, в розпорядження Комітету сприяння винахідництву та реалізації винаходів при Українській економічній нараді.

24. Запропонувати Вищій раді народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, розробити й подати на затвердження Комітетові сприяння винахідництву та реалізації винаходів при Українській економічній нараді правила справляння, схову й витрачання фондів сприяння винахідництву при зазначеному Комітетові.

И.

25. Цю постанову видано на підставі арт. 9 постанови РНК Союзу РСР з 26 квітня 1928 р. «Про заходи допомоги винахідництву» (Зб. Зак. СРСР 1928 р., № 26, арт. 235).

Харків, 20 липня 1929 р.

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **В. Легкий.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 27 липня 1929 р., № 171.

159. Про преміювання науково-дослідних робіт.

Щоб підсилити й заохотити до науково-дослідчої роботи в УСРР з різних галузів науки та культури, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Запропонувати Народному комісаріатові освіти УСРР, Вищій раді народного господарства УСРР, Народному комісаріатові земельних справ УСРР і Народному

ствия изобретательству и Украинской ассоциации рабочих изобретателей, о нарушении прав, бюрократизме, волоките и т. п. в отношении изобретателей и привлечение виновных к судебной ответственности.

23. Признать необходимым установление на 1928-29 бюджетный год единовременного отчисления определенного процента, устанавливаемого Высшим советом народного хозяйства УССР, от общей суммы ежегодной заработной платы предприятий в распоряжение Комитета содействия изобретательству и реализации изобретений при Украинском экономическом совещании.

24. Предложить Высшему совету народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР разработать и представить на утверждение Комитета содействия изобретательству и реализации изобретений при Украинском экономическом совещании правила взимания, хранения и расходования фондов содействия изобретательству при указанном Комитете.

И.

25. Настоящее постановление издается на основании ст. 9 постановления СНК Союза ССР от 26 апреля 1928 г. «О мероприятиях по содействию изобретательству» (С. З. СССР 1928 г. № 26, ст. 235).

Харьков, 20 июля 1929 г.

Председатель Совета Народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **В. Легкий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 июля 1929 г., № 171.

159. О премировании научно-исследовательских работ.

В целях усиления и поощрения научно-исследовательской работы в УССР по различным отраслям науки и культуры, Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Предложить Народному комиссариату просвещения УССР, Высшему совету народного хозяйства УССР, Народному комиссариату земледелия УССР и Народному во-

комісаріатові охорони здоров'я УСРР утворити преміювальні фонди для винагороджування за найвидатніші науково-дослідчі роботи так теоретичного, як і прикладного характеру з різних галузей народного господарства та культурного будівництва.

Преміювальні фонди можуть утворювати й інші заінтересовані установи.

2. Зазначені в арт. 1 преміювальні фонди складаються з:

1) спеціальних щорічних асигнувань з державного бюджету за кошторисами відповідних урядництв і установ;

2) відрахувань від спеціальних коштів різних урядництв і науково-дослідчих установ;

3) добровільних надходжень від державних господарських підприємств, а так само кооперативних і інших громадських установ та організацій.

Увага. Асигнування з державного бюджету до преміювальних фондів провадиться починаючи з 1929-30 бюджетного року.

3. Для наукової оцінки зазначених в арт. 1 науково-дослідчих робіт і для присудження премій за найкращі з них—організувати при Народньому комісаріатові освіти УСРР постійну державну преміювальну комісію в складі: трьох представників від Народнього комісаріату освіти УСРР, вісьмох представників від основних галузей науки (індустріально-технічної, фізико-математичної, хемічної, сільсько-господарської, соціально-економічної, медичної, природничої та педагогічної), представників по одному від: Української державної плянкової комісії, Вищої ради народного господарства УСРР, Народнього комісаріату земельних справ УСРР, Народнього комісаріату охорони здоров'я УСРР, Народнього комісаріату торгівлі УСРР, Всеукраїнської ради професійних спілок, Всеукраїнського комітету професійної спілки робітників освіти (секції наукових робітників), Бюра виробних сил Української державної плянкової комісії й Харківського наукового товариства.

Голову комісії (з числа представників Народнього комісаріату освіти УСРР) і представників у комісію від основних галу-

миссаріату здравоохранения УССР образовывать премиальные фонды для вознаграждения за выдающиеся научно-исследовательские работы как теоретического, так и прикладного характера по различным отраслям народного хозяйства и культурного строительства.

Преміальні фонди можуть бути образовані й другими заінтересованими учреждениями.

2. Указанные в ст. 1 премиальные фонды состояются из:

1) специальных ежегодных ассигнований из государственного бюджета по сметам соответствующих ведомств и учреждений;

2) отчислений из специальных средств разных ведомств и научно-исследовательских учреждений;

3) добровольных поступлений от государственных хозяйственных предприятий, а также кооперативных и иных общественных учреждений и организаций.

Примечание. Ассигнования из государственного бюджета в премиальные фонды производятся начиная с 1929-30 бюджетного года.

3. Для научной оценки указанных в ст. 1 научно-исследовательских работ и для присуждения премий за лучшие из них организовать при Народном комиссариате просвещения УССР постоянную государственную премиальную комиссию в составе: трех представителей от Народного комиссариата просвещения УССР, восьми представителей от основных отраслей науки (индустриально-технической, физико-математической, химической, сельскохозяйственной, социально-экономической, медицинской, естественной и педагогической), представителей по одному от Украинской государственной плановой комиссии, Высшего совета народного хозяйства УССР, Народного комиссариата земледелия УССР, Народного комиссариата здравоохранения УССР, Народного комиссариата торговли УССР, Всеукраинского совета профессиональных союзов, Всеукраинского комитета профессионального союза работников просвещения (секции научных работников), Бюра производительных сил Украинской государственной плановой комиссии и Харьковского научного общества.

Председатель комиссии (из числа представителей Народного комиссариата просвещения УССР) и представители в комиссию

зів науки настановлює Народній комісар освіти УСРР.

У разі потреби до участі в роботах комісії як доповідачів і консультантів можна притягати поодиноких наукових робітників.

4. Крім оцінки науково-дослідчих робіт та присудження премій, на постійну державну преміювальну комісію покладається:

- 1) встановляти та оголошувати найважливіші для розвитку народного господарства й культурного будівництва теми науково-дослідчих робіт;
- 2) встановлювати розміри премій;
- 3) провадити облік зазначених в арт. 1 преміювальних фондів.

5. Преміювати можна друковані українською мовою і мовою національних меншостей УСРР роботи тих авторів, що живуть на території УСРР і за межами її в етнографічних межах української людности, а так само авторів, що живуть в інших місцевостях, за тих випадків, коли роботи цих авторів зв'язані з вивченням господарських або культурних питань України.

6. Постанови постійної державної преміювальної комісії затверджує Народній комісар освіти УСРР.

7. Постанови постійної державної преміювальної комісії є обов'язкові для всіх урядових та установ, зазначених в арт. 1, і преміювати науково-дослідчі роботи можна тільки за постановами зазначеної комісії.

8. Докладний порядок й умови преміювання встановлюється в інструкції, що її розробляє постійна державна преміювальна комісія, порозумівшись із заінтересованими урядовими органами, і яку затверджує Народній комісар освіти УСРР.

Харків, 20 липня 1929 р.

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **В. Легкий.**

Бібліотека

№ 6650 24

Видає: Юридичне Видавництво НКЮ
Видають: редактори-консультанти Кодвідділу НКЮ

от основных отраслей науки назначаются Народным комиссаром просвещения УССР.

В случае необходимости к участию в работах комиссии в качестве докладчиков и консультантов могут быть привлечены отдельные научные работники.

4. Помимо оценки научно-исследовательских работ и присуждения премий, на постоянную государственную премиальную комиссию возлагается:

- 1) определение и опубликование наиболее важных для развития народного хозяйства и культурного строительства тем научно-исследовательских работ;
- 2) установление размеров премий;
- 3) ведение учета указанных в ст. 1 премиальных фондов.

5. Премии могут быть выдаваемы за напечатанные на украинском языке и на языке национальных меньшинств УССР, работы тех авторов, которые проживают на территории УССР и вне ее в этнографических границах украинского населения, а также тех авторов, которые проживают в иных местностях, в тех случаях, когда работы этих авторов связаны с изучением хозяйственных или культурных вопросов Украины.

6. Постановления постоянной государственной премиальной комиссии утверждаются Народным комиссаром просвещения УССР.

7. Постановления постоянной государственной премиальной комиссии являются обязательными для всех ведомств и учреждений, указанных в ст. 1, и премирование научно-исследовательских работ может быть произведено только по постановлениям указанной комиссии.

8. Подробный порядок и условия премирования устанавливаются инструкцией, разрабатываемой постоянной государственной премиальной комиссией по соглашению с заинтересованными ведомствами и утверждаемой Народным комиссаром просвещения УССР.

Харьков, 20 июля 1929 г.

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **В. Легкий.**

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 20 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 2 ВЕРЕСНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського Централь-
ного Виконавчого Комітету й Ради
Народних Комісарів УСРР

(10—24 липня 1929 р.).

160. Про дозвіл місцевим виконавчим комітетам заводити тягловий відбуток для підвозу хліба.
161. Про доповнення арт. 94 і про зміну арт. арт. 75, 96 і 131 Кодексу законів про працю.
162. Про узаконення УСРР, що втратили силу з виданням постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР від 13 лютого 1929 р. „Про систему сільсько-господарського кредиту“.
163. Про поширення на курортні й дачні місцевості оподаткування спеціальною оплатою на користь Товариства Червоного хреста УСРР відвідувачів прилюдних видовищ і розваг.
164. Про сприяння вступу робітників з малоцінним бюджетом до складу членів робітничих житлово-будівельних кооперативів.
165. Про увільнення від орендної плати за частину вулиці, зайняту підчас провадження будівельних робіт рештованням або будівельним матеріалом.
166. Про зміну постанов „Про затвердження уставів, про державні промислові трести УСРР“ і „Устава про державні промислові трести УСРР“.
167. Про зміну арт. 30 „Положення про земельні розпорядки в смузі міст і селищ міського типу“.
168. Про пільги з єдиного сільсько-господарського податку господарствам сільських активістів, що потерпіли від куркульського терору.
169. Про пільги для робітників і службовців, відряджуваних на робітничі факультети і до вищих шкіл.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского Цент-
рального Исполнительного Комитета
и Совета Народных Комиссаров УССР

(10—24 июля 1929 г.).

160. О разрешении местным исполнительным комитетам вводить гужевую повинность для подвозки хлеба.
161. О дополнении ст. 94 и об изменении ст. ст. 75, 96 и 131 Кодекса законов о труде.
162. Об узаконении УССР, утративших силу с изданием постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 13 февраля 1929 г. „О системе сельско-хозяйственного кредита“.
163. О распространении на курортные и дачные местности обложения особым сбором в пользу Общества красного креста УССР посетителей публичных зрелищ и увеселений.
164. О содействии вступлению рабочих с малоциновым бюджетом в состав членов рабочих жилищно-строительных кооперативов.
165. Об освобождении от арендной платы за часть улицы, занятой при производстве строительных работ лесами или строительным материалом.
166. Об изменении постановлений „Об утверждении положения о государственных промышленных трестах УССР“ и „Положение о государственных промышленных трестах УССР“.
167. Об изменении ст. 30 „Положения о земельных распорядах внутри городской черты и черты поселений городского типа“.
168. О льготах по единому сельско-хозяйственному налогу хозяйствам сельских активистов, пострадавших от кулацкого террора.
169. О льготах для рабочих и служащих, командированных на рабочие факультеты и в учебные заведения.

БІБЛІОТЕКА
ІНВ. 665024

170. Про встановлення спеціальної оплати з буряку, перероблюваного на цукроварнях Українського кооперативного цукрового товариства „Укрсельцукр“.
171. Про заходи недопущення підвищення розмірів адміністративно-управлінських витрат.
172. Про допоміжні підприємства при державних установах.
170. Об установлении специального сбора со свеклы, перерабатываемой заводами Украинского кооперативного сахарного товарищества „Укрсельцукр“.
171. О мерах к недопущению повышения размеров административно-управленческих расходов.
172. О подсобных предприятиях при государственных учреждениях.

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.**

160. Про дозвіл місцевим виконавчим комітетам заводити тягловий відбуток для підвозу хліба.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Дозволити центральному виконавчому комітетові АМСРР та окружним виконавчим комітетам за потрібних випадків заводити, починаючи з 15 липня по 15 вересня 1929 року, в хлібозаготовних районах платний тягловий відбуток для підвозу хліба до залізничних станцій та до пароплавних пристанів.

Харків, 10 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 17 липня 1929 р., № 162.

161. Про доповнення арт. 94 і про зміну арт. арт. 75, 96 і 131 Кодексу законів про працю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

І.

1. Додати до арт. 94 Кодексу законів про працю (Зб. Уз. УСРР 1922 р., № 52, арт. 751) увагу 2 такої редакції:

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

160. О разрешении местным исполнительным комитетам вводить гужевую повинность для подвозки хлеба.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Разрешить Центральному исполнительному комитету АМСРР и окружным исполнительным комитетам в случаях необходимости вводить, начиная с 15 июля по 15 сентября 1929 года, в хлебозаготовительных районах платную гужевую повинность для подвозки хлеба к станциям железных дорог и паровым пристаням.

Харьков, 10 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубар.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 июля 1929 г., № 162.

161. О дополнении ст. 94 и об изменении ст. ст. 75, 96 и 131 Кодекса законов о труде.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

І.

1. Дополнить ст. 94 Кодекса законов о труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 751) приложением 2 в следующей редакции:

«Увага 2. Порядок і умови перевodu підприємств на 7-годинний робочий день встановлюється в спеціальних постановах».

Чинну увагу до арт. 94 вважати за увагу 1 до цього артикулу.

2. Арт. арт. 75, 96 і 131 Кодексу законів про працю (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751) ухвалити в такій редакції:

«75. Неповнолітнім, допущеним до акордових робіт, платиться підчас виконання цих робіт за однаковими як і дорослим акордовими розцінками, доплачуючи їм: за дві години—при 8-годинному робочому дні і за одну годину—при 7-годинному робочому дні, за їхньою тарифною ставкою».

«96. Довгість робочого часу, встановлену в арт. арт. 94—95, при роботі вночі скорочується на одну годину».

У безперервних виробництвах довгість роботи нічної зміни можна урівнювати з денною. За цих випадків за кожну годину нічної роботи при почасовій роботі платиться як за 8/7 денної години—при 8-годинному робочому дні, як за 7/6 денної години—при 7-годинному робочому дні і як за 6/5 денної години—при 6-годинному робочому дні, а при акордовій роботі за кожну годину нічної роботи робітникам виплачується понад акордовий заробіток 1/7 погодинної ставки їхньої категорії—при 8 і 7-годинному робочому дні, або 1/5 погодинної ставки їхньої категорії—при 6-годинному робочому дні.

Увага. За нічний час вважається час з 10 годин вечора до 6 годин ранку».

131. Безумовно не можна допускати до позачергових робіт вагітних жінок і жінок, що годують груддю. До нічних робіт не можна допускати жінок, починаючи з 6 місяця вагітності і жінок, що годують груддю протягом перших шістьох місяців годування».

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 13 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 2 січня 1929 р. «Про семигодинний робочий день» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 4, арт. 30) і постанови Центрального вико-

«Примечание 2. Порядок и условия перевода предприятий на 7-ми часовой рабочий день устанавливаются особыми постановлениями».

Действующее примечание к ст. 94 считать примечанием 1 к этой статье.

2. Ст. ст. 75, 96 и 131 Кодекса законов о труде (С. У. УСРР 1922 г. № 52, ст. 751) изложить в следующей редакции:

«75. Несовершеннолетние, допущенные к сдельным работам, оплачиваются при исполнении этих работ по одинаковому со взрослыми сдельным расценкам, с доплатой им: за два часа—при 8-часовом рабочем дне и за один час—при 7-часовом рабочем дне, по их тарифной ставке».

«96. Продолжительность рабочего времени, установленная в ст. ст. 94—95, при работе в ночное время сокращается на один час.

В непрерывных производствах продолжительность работы ночной смены может быть уравнена с дневной. В этих случаях каждый час ночной работы при повременной работе оплачивается как 8/7 дневного часа—при 8-часовом рабочем дне, как 7/6 дневного часа—при 7-часовом рабочем дне и как 6/5 дневного часа—при 6-часовом рабочем дне, а при сдельной работе за каждый час ночной работы работникам уплачивается сверх сдельного заработка 1/7 почасовой ставки их категории—при 8 и 7-часовом рабочем дне, или 1/5 почасовой ставки их категории—при 6-часовом рабочем дне.

Примечание. Ночным временем считается время с 10 часов вечера до 6 часов утра».

«131. Безусловно не допускаются к сверхурочным работам беременные женщины и женщины, кормящие грудью. К ночным работам не допускаются женщины, начиная с 6 месяца беременности и женщины, кормящие грудью в течение первых шести месяцев кормления».

II.

Настоящее постановление издано на основании ст. 13 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 2 января 1929 г. «О семичасовом рабочем дне» (С. З. СССР 1929 г. № 4, ст. 30) и постановления Цен-

навчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 22 лютого 1929 року «Про зміну арт. 8 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 2 січня 1929 року про семигодинний робочий день» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 16, арт. 133).

Харків, 17 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 30 липня 1929 р. № 173.

Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 22 февраля 1929 г. «Об изменении ст. 8 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 2 января 1929 года о семичасовом рабочем дне» (С. З. СССР 1929 г. № 16, ст. 133).

Харьков, 17 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 30 июля 1929 г., № 173.

162. Про узаконення УСРР, що втратили силу з виданням постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР від 13 лютого 1929 р. «Про систему сільсько-господарського кредиту».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Нижченаведені узаконення УСРР визнати за нечинні з виданням постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР від 13 лютого 1929 р. «Про систему сільсько-господарського кредиту» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 10, арт. 96):

1) постанову ВУЦВК з 24 січня 1923 року «Про відновлення сільського господарства та сільсько-господарської промисловости і про організацію для селянства сільсько-господарського кредиту» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 3, арт. 63);

2) постанову РНК УСРР з 27 серпня 1926 року «Про реорганізацію районних спілок сільсько-господарських кооперативів у кредитспілки» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 52, арт. 351);

162. Об узаконениях УССР, утративших силу с изданием постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 13 февраля 1929 г. «О системе сельско-хозяйственного кредита».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Признать нижеследующие узаконения УССР утратившими силу с изданием постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 13 февраля 1929 г. «О системе сельско-хозяйственного кредита» (С. З. СССР 1929 г. № 10, ст. 96):

1) постановление ВУЦИК от 24 января 1923 г. «О восстановлении сельского хозяйства и сельско-хозяйственной промышленности и об организации для крестьянства сельско-хозяйственного кредита» (С. У. УССР 1923 г. № 3, ст. 63);

2) постановление СНК УССР от 27 августа 1926 г. «О реорганизации районных союзов сельско-хозяйственных кооперативов в кредитсоюзы» (Зб. Уз. УСРР 1926 г. № 52, ст. 351);

3) арт. 12 постанови ВУЦВК і РНК УСРР в 14 березня 1928 р. «Про кредитивно-кооперативні організації» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 5, арт. 59);

4) постанову РНК УСРР з 31 травня 1928 р. «Про доповнення постанови «Про реорганізацію районних спілок сільсько-господарських кооперативів в кредитспілки» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 15, арт. 129).

II.

Цю постанову видається на виконання арт. 20 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 13 лютого 1929 р. «Про систему сільсько-господарського кредиту» (Зб. Зак. РСРР 1929 р. № 10, арт. 96).

Харків, 17 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету М. Василенко.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР Сербиченко.

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету К. Горлинський.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 30 липня 1929 р., № 173.

3) ст. 12 постановлення ВУЦИК и СНК УССР от 14 марта 1928 г. «О кредитивно-кооперативных организациях» (Зб. Уз. УССР 1928 г. № 5, ст. 59);

4) постановление СНК УССР от 31 мая 1928 г. «О дополнении постановления «О реорганизации районных союзов сельско-хозяйственных кооперативов в кредитсоюзы» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 15, ст. 129).

II.

Настоящее постановление издается во исполнение ст. 20 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 13 февраля 1929 г. «О системе сельско-хозяйственного кредита» (С. З. СССР 1929 г. № 10, ст. 96).

Харьков, 17 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета М. Василенко.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР Сербиченко.

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета К. Горлинский.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 30 июля 1929 г., № 173.

163. Про поширення на курортні й дачні місцевості оподаткування спеціальною платою на користь Товариства Червоного Хреста УСРР відвідувачів прилюдних видовищ і розваг.

Щоб збільшити надходження на користь Товариства Червоного Хреста УСРР спеціальної плати з відвідувачів прилюдних видовищ і розваг, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Поширити на дачні місцевості, що списки їх затверджують відповідно Рада народніх комісарів УСРР і округові виконавчі комітети, а так само на курортні місцевості оподаткування відвідувачів прилюдних видовищ і розваг спеціальною платою на користь Товариства Червоного Хреста УСРР на підставах і в розмірах, установлених у постанові Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 12 вересня 1924 р. «Про обладання відвідувачів

163. О распространении на курортные и дачные местности обложения особым сбором в пользу Общества Красного Креста УССР посетителей публичных зрелищ и увеселений.

В целях увеличения поступлений в пользу Общества Красного Креста УССР особого сбора с посетителей публичных зрелищ и увеселений, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Распространить на дачные местности, списки коих утверждаются соответственно Советом народных комиссаров УСРР и окружными исполнительными комитетами, а также на курортные местности обложение посетителей публичных зрелищ и увеселений особым сбором в пользу Общества Красного Креста УССР на основаниях и в размерах, установленных постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 12

прилюдних видовищ та забав збором на користь товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця союзних республік» (Зб. Зак. СРСР 1924 р. № 11, арт. 107) та в інших постановках, виданих на зміну і доповнення зазначеної постанови.

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 13 лютого 1929 р. «Про зміну постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 12 вересня 1924 р. «Про оподаткування відвідувачів прилюдних видовищ і розваг оплатою на користь товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця союзних республік» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 14, арт. 116).

Харків, 17 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського Центрального Виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 28 липня 1929 р., № 172.

сентября 1924 г. «Об облажении посетителей публичных зрелищ и увеселений сбором в пользу Общества Красного Креста и Красного Полумесяца союзных республик» (С. З. СССР 1924 г. № 11, ст. 107) и другими постановлениями, изданными во исполнение и дополнение указанного постановления.

II.

Настоящее постановление издано на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 13 февраля 1929 г. «Об изменении постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 12 сентября 1924 г. «Об облажении посетителей публичных зрелищ и увеселений сбором в пользу обществ Красного Креста и Красного Полумесяца союзных республик» (С. З. СССР 1929 г. № 14, ст. 116).

Харьков, 17 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 июля 1929 г., № 172.

164. Про сприяння вступу робітників з маломіщним бюджетом до складу членів робітничих житлово-будівельних кооперативів.

Для сприяння вступу робітників з невеликою заробітною платою до складу членів робітничих житлово-будівельних кооперативів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Зобов'язати округові спілки житлової кооперації утворити спеціальні фонди сприяння вступу робітників з маломіщним бюджетом до складу членів робітничих житлово-будівельних кооперативів.

2. Зазначені в арт. 1 фонди утворюються в:

164. О содействии вступлению рабочих с маломощным бюджетом в состав членов рабочих жилищно-строительных кооперативов.

В целях содействия вступлению рабочих с небольшой заработной платой в состав членов рабочих жилищно-строительных кооперативов, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

1. Обязать окружные союзы жилищной кооперации образовать специальные фонды содействия вступлению рабочих с маломощным бюджетом в состав членов рабочих жилищно-строительных кооперативов.

2. Указанные в ст. 1 фонды образуются из:

1) відрахувань від зиску округових спілок житлової кооперації і Всеукраїнської спілки житлової кооперації в розмірі, що його встановлюють збори уповноважених цих спілок, але найменш 10%, з тим, що відрахування Всеукраїнської спілки житлової кооперації по окремих округах розподіляє управа цієї спілки;

2) безвідсоткових позик округових і районних виконавчих комітетів, міських і селищних рад;

3) відсотків на капітали фондів;

4) інших надходжень, що можуть бути встановлені залежно від місцевих умовин.

3. Зазначені в арт. 1 фонди призначаються на безвідсоткове кредитування робітників з маломощним бюджетом, щоб дати цим робітникам можливість вчасно заплатити належні з них внески до робітничих житлово-будівельних кооперативів.

4. Категорії робітників, що мають право одержувати кредити із зазначених в арт. 1 фондів, а так само порядок видачі цих кредитів встановлюють місцеві виконавчі комітети або ради, а в округових центрах — міські ради.

5. Розмір видаваної позики не може бути більшим, як 50% належного з даного робітника попереднього (до вселення в кооператив) пайового накоплення в робітничий житлово-будівельний кооператив.

6. Видавані на підставі цієї постанови позики передаються безпосередньо робітничим житлово-будівельним кооперативам, що членами їх позичальники є.

7. Видані позики позичальники повинні вернути до зазначених в арт. 1 фондів щомісячними внесками протягом трьох років від дня, коли робітничий житлово-будівельний кооператив передасть позичальникам побудовані для них приміщення.

8. Зазначені в арт. 1 фонди переходять в державних або кооперативних кредитових установах.

9. Запропонувати округовим та районним виконавчим комітетам, міським та селищним

1) отчислений от чистой прибыли окружных союзов жилищной кооперации и Всеукраїнського союзу жилищної кооперації в размере, устанавливаемом собраниями уполномоченных этих союзов, но не менее 10%, при чем распределение отчислений Всеукраїнського союзу жилищної кооперації по отдельным округам производится правлением этого союза;

2) беспроцентных ссуд окружных и районных исполнительных комитетов, городских и поселковых советов;

3) процентов на капиталы фондов;

4) иных поступлений, которые могут быть установлены в зависимости от местных условий.

3. Указанные в ст. 1 фонды предназначаются для беспроцентного кредитования рабочих с маломощным бюджетом в целях предоставления этим рабочим возможности своевременно оплатить следующие с них взносы в рабочие жилищно-строительные кооперативы.

4. Категории рабочих, имеющих право на получение кредитов из указанных в ст. 1 фондов, а также порядок выдачи этих кредитов устанавливаются местными исполнительными комитетами или советами, а в окружных центрах — городскими советами.

5. Размер выдаваемой ссуды не может быть выше 50% следующего с данного рабочего предварительного (до вселения в кооператив) пайового накопления в рабочий жилищно-строительный кооператив.

6. Выдаваемые на основании настоящего постановления ссуды передаются непосредственно рабочим жилищно-строительным кооперативам, членами которых заемщики состоят.

7. Выданные ссуды заемщики обязаны вернуть в указанные в ст. 1 фонды ежемесячными взносами в течение трех лет со дня передачи рабочими жилищно-строительными кооперативами заемщикам построенных для них помещений.

8. Указанные в ст. 1 фонды хранятся в государственных или кооперативных кредитных учреждениях.

9. Предложить окружным и районным исполнительным комитетам, городским и по-

лицьким радам подбати про асигнування до зазначених в арт. 1 фондів потрібних коштів.

Харків, 17 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 31 липня 1929 р. № 174.

селковим советам принять меры к ассигнованию в указанные в ст. 1 фонды необходимых средств.

Харьков, 17 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубар.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 31 июля 1929 г., № 174.

165. Про увільнення від орендної плати за частину вулиці, зайняту підчас провадження будівельних робіт рештованими або будівельним матеріалом.

Щоб здешевити житлове будівництво, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Увільнити державні установи і підприємства, кооперативні, громадські та професійні організації від орендної плати за частину вулиці завширшки найбільш чотири метри, де тимчасово розташовано рештовання або будівельний матеріал зазначених установ, підприємств, організацій, коли вони будують нові будинки або ремонтують, добудовують, прибудовують і надбудовують наявні будинки, але з тим, щоб паркан, який відгороджує частину вулиці, разом із покладеним вздовж його пішоходом не переходили на брук, коли він є.

2. Чинність цієї постанови поширити на всі проваджувані зазначеними в арт. 1 установами, підприємствами, організаціями будівельні роботи, по яких на день видання цієї постанови не закінчено розрахунки з органами місцевого (комунального) господарства за зайняту під будівельні роботи частину вулиці з тим, що суми, виплачені перед виданням цієї постанови, не вертаються.

165. Об освобождении от арендной платы за часть улицы, занятую при производстве строительных работ лесами или строительным материалом.

В целях удешевления жилищного строительства, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Освободить государственные учреждения и предприятия, кооперативные, общественные и профессиональные организации от арендной платы за часть улицы шириной не более четырех метров, где временно находятся леса или строительный материал указанных учреждений, предприятий, организаций, при возведении ими новых построек или при производстве ими ремонта, достройки, пристройки и надстройки существующих строений, но с тем, чтобы отгораживающий часть улицы забор вместе с устроенным вдоль его тротуаром не переходил на мостовую, если таковая имеется.

2. Действие настоящего постановления распространять на все производимые указанными в ст. 1 учреждениями, предприятиями, организациями строительные работы, по которым ко дню издания настоящего постановления не закончены расчеты с органами местного (коммунального) хозяйства за занятую для строительных работ часть улицы, с тем, что суммы, уплаченные до издания настоящего постановления, возврату не подлежат.

II.

3. З виданням цієї постанови змінюється п. «в» арт. 4 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 8 лютого 1928 р. «Про пільги робітничим житлово-будівельним кооперативним товариствам» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 39).

Харків, 17 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 31 липня 1929 р., № 174.

166. Про зміну постанов «Про затвердження Устави про державні промислові трести УСРР» і «Устава про державні промислові трести УСРР».

Щоб спростити порядок переводу на комерційний (господарський) розрахунок державних промислових підприємств, що є у віданні низових органів влади, а так само, щоб привести чинне законодавство УСРР про державні промислові трести у відповідність з аналогічним законодавством Союзу РСР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. 1 своєї постанови з 4 липня 1928 р. «Про затвердження Устави про державні промислові трести УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 164) ухвалити в такій редакції:

«1. Затвердити нижченаведену «Уставу про державні промислові трести УСРР», поширивши чинність її, незалежно від розміру статутного капіталу, на трести (комбінати) республіканського, окрутового, районного, міського і селищного значення, а так само на аналогічні трести (комбінати) АМСРР.

II.

3. С. із зміною цього постановлення змінюється п. «в» ст. 4 постановлення ВУЦВК і СНК УССР от 8 февраля 1928 г. «О льготах рабочим жилищно-строительным кооперативным товариществам» (Зб. Уз. УССР 1928 г. № 3, ст. 39).

Харьков, 17 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 31 июля 1929 г., № 174.

166. Об изменении постановлений «Об утверждении Положения о государственных промышленных трестах УССР» и «Положение о государственных промышленных трестах УССР».

В целях упрощения порядка перевода на коммерческий (хозяйственный) расчет государственных промышленных предприятий, находящихся в ведении низовых органов власти, а также в целях приведения действующего законодательства УССР о государственных промышленных трестах в соответствие с аналогичным законодательством Союза ССР, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Ст. 1 постановления своего от 4 июля 1928 г. «Об утверждении Положения о государственных промышленных трестах УССР» (С. У. УССР 1928 г. № 18 ст. 164) изложить в следующей редакции:

«1. Утвердить нижеследующее «Положение о государственных промышленных трестах УССР», распространив действие его, независимо от размера уставного капитала, на тресты (комбинаты) республіканского, окружного, районного, городского и поселкового значения, а также на аналогичные тресты (комбинаты) АМСРР.

Увага. Промислові підприємства, що є у віданні районних виконавчих комітетів, міських, селищних і сільських рад та не переведені на комерційний (господарський) розрахунок за «Уставом про державні промислові трести УСРР», переводяться на комерційний (господарський) розрахунок за постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 24 липня 1929 р. «Про допоміжні підприємства при державних установах» (Зб. Зак. УСРР 1929 р., № 20, арт. 172).

2. Поробити в своїй постанові з 4 липня 1928 р. «Устава про державні промислові трести УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1929 р., № 18, арт. 165) такі зміни і доповнення:

1) До арт. 1 додати увагу такої редакції:

«Увага. За державний промисловий комбінат визнається державне промислове підприємство, що об'єднує декілька виробничих підприємств різних галузей промисловості».

2) До арт. 11 додати увагу такої редакції:

«Увага. У трестах районного, міського і селищного значення управління трестом покладається на одноособового керівничого».

3) Арт. 15 ухвалити в такій редакції:

«15. Народні комісаріати УСРР можуть, порозумівшись із Народним комісаріатом фінансів УСРР, передавати однойменним Народним комісаріатам АМСРР або своїм місцевим органам частину своїх прав щодо управління трестами, що є у їхньому віданні, на підставі окремого щоразу погодження».

4) До арт. 23 додати увагу такої редакції:

«Увага. У трестах районного, міського і селищного значення безпосереднє управління виробничими підприємствами, що виходять до складу тресту, орган, який відає трестом, може покласти на керівничого тресту».

5) До арт. 31 додати увагу такої редакції:

Примечание. Промышленные предприятия, находящиеся в ведении районных исполнительных комитетов, городских, поселковых и сельских советов и не переведенные на коммерческий (хозяйственный) расчет в порядке «Положения о государственных промышленных трестах УСРР», переводятся на коммерческий (хозяйственный) расчет в порядке постановления ВУЦИК и СНК УСРР от 24 июля 1929 г. «О подсобных предприятиях при государственных учреждениях» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 172).

2. Внести в постановление свое от 4 июля 1928 г. «Положение о государственных промышленных трестах УСРР» (С. У. УСРР 1928 г., № 18, ст. 165) нижеследующие изменения и дополнения:

1) Ст. 1 дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Государственным промышленным комбинатом признается государственное промышленное предприятие, объединяющее несколько производственных предприятий разных отраслей промышленности».

2) Ст. 11 дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. В трестах районного, городского и поселкового значения управление трестом возлагается на единоличного управляющего».

3) Ст. 15 изложить в следующей редакции:

«15. Народные комиссариаты УСРР могут, по согласованию с Народным комиссариатом финансов УСРР, передавать однойменным народным комиссариатам АМСРР или своим местным органам часть своих прав по управлению находящимися в их ведении трестами на основе особого каждый раз соглашения».

4) Ст. 23 дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. В трестах районного, городского и поселкового значения непосредственное управление производственными предприятиями, входящими в состав треста, может быть возложено органом, в ведении которого находится трест, на управляющего треста».

5) Ст. 31 дополнить примечанием в следующей редакции:

«Увага. Підприємства, що входить до складу трестів районного, міського і селищного значення, можна за постановою органу, що веде трестом, увільняти від складання балансу і калькуляції підприємства».

6) До пункту 4 арт. 45 додати другий абзац такої редакції:

«Коли резервний капітал дійде половини статутного капіталу, то розмір відрахувань до капіталу на розширення підприємства збільшується до 30%».

II.

3. Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 6 червня 1928 року «Про зміну арт. 16 Устави про державні промислові трести» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 35, арт. 317) і з 31 жовтня 1928 р. «Про зміну арт. 48 Устави про державні промислові трести» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 65, арт. 598), на зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 липня 1928 р. «Про затвердження Устави про державні промислові трести УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 164) та на зміну і доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 липня 1928 р. «Устава про державні промислові трести УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 165).

Харків, 24 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

«Примечание. Предприятия, входящие в состав трестов районного, городского и поселкового значения, могут быть по постановлению органа, в ведении которого находится трест, освобождены от составления баланса и калькуляции предприятия».

6) Пункт 4 ст. 45 дополнить вторым абзацем в следующей редакции:

«По достижении резервным капиталом половины уставного капитала, размер отчислений в капитал расширения предприятия повышается до 30%».

II.

3. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 6 июня 1928 г. «Об изменении ст 16 Положения о государственных промышленных трестах» (С. З. СССР 1928 г. № 35, ст. 317) и от 31 октября 1928 г. «Об изменении ст. 48 Положения о государственных промышленных трестах» (С. З. СССР 1928 г. № 65, ст. 598), во изменение постановления ВУЦИК и СНК УССР от 4 июля 1928 г. «Об утверждении Положения о государственных промышленных трестах УССР» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 164) и во изменение и дополнение постановления ВУЦИК и СНК УССР от 4 июля 1928 г. «Положение о государственных промышленных трестах УССР» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 165).

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

167. Про зміну арт. 30 «Положення про земельні розпорядки в смугі міст і селищ міського типу».

Відповідно до розширення прав місцевих органів влади в усіх галузях місцевого господарства, Всеукраїнський центральний ви-

167. Об изменении ст. 30 «Положения о земельных распорядах внутри городской черты и черты поселений городского типа».

В соответствии с расширением прав местных органов власти во всех отраслях местного хозяйства, Всеукраинский цен-

конавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Арт. 30 «Положення про земельні розпорядки в смугі міст і селищ міського типу» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 23, арт. 198) ухвалити в такій редакції:

«30. Повне або часткове переведення земель, що є в сільсько-господарському користуванні трудових землекористувачів у межах міської смуги або смуги селищ міського типу, до складу земель інших категорій, передбачених в арт. 2 цього Положення, проводиться порядком вилучення земель для державних і громадських потреб. При цьому, коли переводяться зазначені землі до складу селищно-будівельних, то витрати міських і селищних рад, сполучені з вилученням землі від трудових землекористувачів, перекладається на забудівників у частині, що відповідає розмірам ділянок, приділених їм під забудову».

Харків, 24 липня 1929 р.

Г. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету М. Василенко.

Голова Ради народніх
комісарів УСРР В. Чубар.

Г. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету Гулий.

168. Про пільги з єдиного сільсько-господарського податку господарствам сільських активістів, що потерпіли від куркульського терору.

Щоб забезпечити сільських активістів, що потерпіли від куркульського терору,—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Господарства удів, неповнолітніх дітей та непрацездатних членів двору сільських активістів, забитих після 1 січня 1929 р. під час або у зв'язку з виконанням ними службових або громадських обов'язків, звільнюється від уплати сільсько-господарського податку протягом 5 років після смерті зазначених активістів.

тральний виконавчий комітет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

Ст. 30 «Положення о земельных распорядах внутри городской черты и черты поселений городского типа» (С. У. УСРР 1928 г., № 23, ст. 198) изложить в следующей редакции:

«30. Полный или частичный перевод земель, находящихся в сельско-хозяйственном пользовании трудовых землепользователей в пределах городской черты или черты поселений городского типа, в состав земельных категорий, предусмотренных ст. 2 настоящего Положения, производится в порядке изъятия земель для государственных и общественных надобностей. При этом, в случае перевода указанных земель в состав селищно-строительных, расходы городских и поселковых советов, связанные с изъятием земли от трудовых землепользователей, перекладываются на застройщика в части, соответствующей размерам отводимых им под застройку участков».

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета М. Василенко.

Председатель Совета народных
комиссаров УСРР В. Чубарь.

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета Гулий.

168. О льготах по единому сельско-хозяйственному налогу хозяйствам сельских активистов, пострадавших от кулацкого террора.

В целях обеспечения сельских активистов, пострадавших от кулацкого террора,—Всеукраинский центральний исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

1. Хозяйства вдов, несовершеннолетних детей и нетрудоспособных членов двора сельских активистов, убитых после 1 января 1928 г. во время или в связи с исполнением ими служебных или общественных обязанностей, освобождаются от уплаты сельско-хозяйственного налога в продолжение 5 лет после смерти указанных активистов.

2. За тих випадків, коли зазначені в арт. 1 сільські активісти після 1 січня 1928 року у зв'язку з куркульським терором втратили цілком або частково праездатність, або їхнє майно знищено, або потерпіло від куркульського терору, господарства таких активістів можна увільнювати від єдиного сільсько-господарського податку цілком або частково відповідно до втрат, що їх зазнало господарство.

3. Зазначеній постанові надається чинності з податкового 1929-30 року єдиного сільсько-господарського податку.

Харків, 24 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 6 серпня 1929 р., № 179.

169. Про пільги для робітників і службовців, відряджуваних на робітничі факультети і до вищих шкіл.

Щоб полегшити робітникам і службовцям вступ на робітничі факультети і до вищих шкіл, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Доповнити арт. 128 Кодексу законів про народню освіту УСРР в редакції постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 23 січня 1929 р. «Про стипендії для студентів вищих шкіл і робітничих факультетів» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 49) увагою в такій редакції:

«Увага. Особам, що одержали підчас відрядження на робітничі факультети і до вищих шкіл вибувну допомогу, на підставі арт. 90¹ Кодексу законів про працю, виплату стипендій в учбовому закладі починається не раніш, як через місяць від дня звільнення з місця роботи».

2. В тих случаях, когда указанные в ст. 1 сельские активисты после 1 января 1928 г. в связи с кулацким террором потеряли полностью или частично трудоспособность или же имущество их уничтожено или пострадало от кулацкого террора, хозяйства таких активистов могут быть освобождены от единого сельско-хозяйственного налога целиком или частично в соответствии с ущербом, понесенным хозяйством.

3. Настоящее постановление вводится в действие с окладного 1929-30 года по единому сельско-хозяйственному налогу.

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 6 августа 1929 г., № 179.

169. О льготах для рабочих и служащих, командируемых на рабочие факультеты и в высшие учебные заведения.

В целях облегчения рабочим и служащим поступления на рабочие факультеты и в высшие учебные заведения, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Дополнить ст. 128 Кодекса законов о народном просвещении УССР в редакции постановления ВУЦИК и СНК УССР от 23 января 1929 г. «О стипендиях для студентов высших учебных заведений и рабочих факультетов» (Зб. Зак. УСРР 1929 г., № 6, ст. 49) примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Лицам, получившим при откомандировании на рабочие факультеты и в высшие учебные заведения выходное пособие, на основании ст. 90¹ Кодекса законов о труде, выплата стипендий в учебном заведении начинается не ранее месячного срока со дня увольнения с места работы».

2. Додати до Кодексу законів про працю (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751) арт. 90¹ такої редакції:

«90¹. У разі розірвання трудового договору через відрадженьня того, хто найнявся, установленим порядком на робітничий факультет або до вищої школи, йому виплачується вибувну допомогу розміром місячного пересічного заробітку.

Звільненням за цим артикулом робітникам і службовцям, якщо їх не буде зараховано на робітничий факультет або до вищої школи, надається право повернутися на колишню посаду найпізніше протягом 5 днів від дня оголошення наслідків прийому (додавши час, потрібний на поворотний переїзд до місця роботи). В цьому разі особу, прийняту на роботу замість відрадженого, наймач може звільнити, попередивши за добу або виплативши денний пересічний заробіток.

Робітникам і службовцям, що повернулися на колишню посаду перед скінченням місячного речення від дня звільнення, зараховується до заробітної плати відповідну частину вибувної допомоги (за час, що залишається до скінчення місячного речення).

Правила цього артикулу не поширюються на ті категорії відраджуваних до вищих шкіл, що для них спеціальною постановою встановлено пільговіші правила».

II.

3. Цю постанову видано відповідно до постанови РНК Союзу РСР з 8 травня 1929 року «Про пільги для робітників і службовців, яких відраджується на робітничі факультети і до вищих учбових закладів» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 30, арт. 279).

Харків, 24 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» 8 серпня 1929 р. № 181.

2. Дополнить Кодекс законов о труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 751) ст. 90¹ в следующей редакции:

«90¹. В случае расторжения трудового договора ввиду откомандирования наймывшегося в установленном порядке на рабочий факультет или в высшее учебное заведение, наймывшемуся выплачивается выходное пособие в размере месячного среднего заработка.

Уволенным в порядке настоящей статьи рабочим и служащим, в случае, если они не будут зачислены на рабочий факультет или в высшее учебное заведение, предоставляется право вернуться на прежнюю должность не позже 5 дней со дня объявления результатов приема (с добавлением времени, необходимого для обратного проезда к месту работы). В этом случае лицо, принятое на работу вместо откомандированного, может быть уволено нанимателем с предупреждением за сутки или с уплатой дневного среднего заработка.

Рабочим и служащим, вернувшимся на прежнюю должность до истечения месячного срока со дня увольнения, зачитывается в счет заработной платы соответствующая часть выходного пособия (за время, остающееся до истечения месячного срока).

Правила настоящей статьи не распространяются на те категории командированных в высшие учебные заведения, для которых специальными постановлениями установлены более льготные правила».

II.

Настоящее постановление издано в соответствии с постановлением СНК Союза ССР от 8 мая 1929 года «О льготах для рабочих и служащих, командированных на рабочие факультеты и в высшие учебные заведения» (С. В. СССР 1929 г. № 30, ст. 279).

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 8 августа 1929 г., № 181.

170. Про встановлення спеціальної оплати з буряку, перероблюваного на цукроварнях Українського кооперативного цукрового товариства «Укрсельцукр».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Встановити, починаючи з 1 жовтня 1928 року, на прибуток державного бюджету УСРР спеціальну оплату розміром 8,2 коп. з кожного метричного центнера буряку, який перероблюють цукроварні, що їх експлуатує Українське кооперативне цукрове товариство «Укрсельцукр».

2. Загальну суму належної спеціальної оплати щорічно визначає Народний комісаріат фінансів УСРР з кількості буряку, що її, згідно з даними, подаваними від Укрсельцукру, належить переробити в ту виробничу кампанію цукроваріння, що закінчується даного бюджетового року.

Остаточну належну до оплати загальну суму спеціальної оплати визначається щорічно найпізніш 1 липня на підставі звітних даних «Укрсельцукру».

3. Визначену порядком, зазначеним в арт. 2 цієї постанови, суму спеціальної оплати «Укрсельцукр» сплачує Народному комісаріатові фінансів УСРР щомісячними рівними частинами: в 1928-29 бюджетовому році до 30 вересня 1929 р., а протягом наступних років—на протязі цілого бюджетового року.

4. Від надходжень спеціальної оплати, що її встановлюється цією постановою, відраховується 50% до місцевих бюджетів відповідних округ. Ці відрахування розподіляються поміж бюджетами округових і районних виконавчих комітетів за постановами округових виконавчих комітетів.

5. Увільнити «Укрсельцукр» від орендної плати за землі під засівами буряку, починаючи з 1 жовтня 1928 року.

Харків, 24 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

170. Об установлении специального сбора со свеклы, перерабатываемой заводами Украинского кооперативного сахарного товарищества «Укрсельцукр».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Установить с 1 октября 1928 года в доход государственного бюджета УССР специальный сбор в размере 8,2 коп. с каждого метрического центнера свеклы, перерабатываемой заводами, эксплуатируемыми Украинским кооперативным сахарным товариществом «Укрсельцукр».

2. Общая сумма причитающегося специального сбора ежегодно определяется Народным комиссариатом финансов УССР по количеству свеклы, подлежащей, согласно данным, представляемым «Укрсельцукром», переработке в производственную кампанию сахароварения, заканчивающуюся в данном бюджетном году.

Окончательное определение подлежащей уплате суммы специального сбора производится ежегодно не позже 1 июля на основании отчетных данных «Укрсельцукра».

3. Определенная в порядке, указанном в ст. 2, сумма специального сбора вносится «Укрсельцукром» Народному комиссариату финансов УССР ежемесячно равными частями: в 1928—29 бюджетном году до 30 сентября 1929 г., а в течение последующих лет—в течение всего бюджетного года.

4. Из поступлений по установленному настоящим постановлением специальному сбору отчисляется 50 процентов в местные бюджеты соответствующих округов. Эти отчисления распределяются между бюджетами окружных и районных исполнительных комитетов постановлениями окружных исполнительных комитетов.

5. Освободить «Укрсельцукр» от арендной платы за земли под посевами свеклы, начиная с 1 октября 1928 года.

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

171. Про заходи недопущення підвищення розміру адміністративно-управлінських витрат.

Щоб впорядкувати провадження адміністративно-управлінських витрат, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Заборонити на 1928-29 бюджетний рік будь-яке пересування кредитів як за державним, як і за місцевими бюджетами, а так само за кошторисами спеціальних коштів з кошторисних підподілів, що передбачають операційні витрати до підподілів, що передбачають адміністративно-управлінські витрати.

Так само заборонити установам, що є на державному й місцевих бюджетах, запозичувати на адміністративно-управлінські потреби з будь-яких позабюджетових джерел.

2. Визнати за такі, що не підлягають розгляду, всі прохання урядництв і установ, що є на державному або місцевих бюджетах, про додаткові асигнування на адміністративно-управлінські потреби понад ті суми, що їх затверджено за бюджетом або за кошторисами спеціальних коштів на 1928-29 рік.

3. Запропонувати народнім комісаріатам фінансів УСРР і АМСРР і місцевим органам народнього комісаріату фінансів УСРР, за належністю, за випадків зламання зазначеними в арт. арт. 1 і 2 урядництвами й установами правил цієї постанови, закривати кредити відповідних урядництв і установ у розмірах, які потрібні для покриття сум, витрачених не за призначенням.

4. Щоб забезпечити запровадження до життя цієї постанови, надати органам Державної фінансової контролю право встановлювати попередню контролю над витрачанням коштів тими урядництвами й установами, що є на державному й місцевому бюджетах, які повторно зламають правила цієї постанови. Обсяг цієї попередньої контролю і період часу, протягом якого повинно провадити контролю, встановлює Народній комісаріат фінансів УСРР.

171. О мерах к недопущению повышения размеров административно-управленческих расходов.

В целях упорядочения производства административно-управленческих расходов, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Воспретить на 1928-1929 бюджетный год всякое передвижение кредитов как по государственному, так и по местным бюджетам, а также по сметам специальных средств из сметных подразделений, предусматривающих операционные расходы, в подразделения, предусматривающие административно-управленческие расходы.

Равным образом воспретить учреждениям, состоящим на государственном и местных бюджетах, позаймствование на административно-управленческие нужды из каких-либо внебюджетных источников.

2. Признать не подлежащими рассмотрению все ходатайства ведомств и учреждений, состоящих на государственном или местных бюджетах, о дополнительных ассигнованиях на административно-управленческие нужды сверх сумм, утвержденных по бюджету или по смете специальных средств на 1928-1929 год.

3. Предложить народным комиссариатам финансов УССР и АМСРР и местным органам народного комиссариата финансов УССР, по принадлежности, в случаях нарушения указанными в ст. ст. 1 и 2 ведомствами и учреждениями правил настоящего постановления, закрывать кредиты соответствующих ведомств и учреждений в размерах, необходимых для покрытия сумм, израсходованных не по назначению.

4. В целях обеспечения проведения в жизнь настоящего постановления, предоставить органам Государственного финансового контроля право устанавливать предварительный контроль над расходованием средств теми ведомствами и учреждениями, состоящими на государственном и местном бюджетах, которые повторно нарушат правила настоящего постановления. Пределы этого предварительного контроля и период времени, в течение которого должен проводиться контроль, устанавливаются Народным комиссариатом финансов УССР.

II.

5. Цю постанову видано на підставі п. 2 розділу II постанови ЦВК Союзу РСР з 15 грудня 1928 р. «Про затвердження звіту про виконання єдиного державного бюджету Союзу РСР за 1926-1927 р.» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 69, арт. 640) та постанови ЦВК і РНК СРСР з 19 грудня 1928 р. «Про заходи до недопущення перевищувати адміністративно-господарські видатки проти розмірів, передбачених в єдиному державному бюджеті Союзу РСР на 1928-1929 рік» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 3, арт. 19) та на вилучення з правил арт. 33 «Устави про бюджетові права Союзу РСР і союзних республік» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 47, арт. 471) і арт. арт. 140—142 «Положення про місцеві фінанси УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1927 р. № 60-62, арт. 238).

Харків, 24 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх
комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Гулий.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 10 серпня
1929 р. № 183.

172. Про допоміжні підприємства при державних установах.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Всі установи, що є на державному і місцевому бюджеті, у віданні яких перебувають допоміжні підприємства, утримувані за рахунок спеціальних коштів, повинні перевести ці підприємства на господарський (комерційний) розрахунок і оформити найпізніше 15 серпня 1929 року існування цих підприємств, згідно з правилами цієї постанови.

Якщо та чи інша установа вважає за неможливе перевести на господарський розрахунок допоміжне підприємство, що є при ній,

II.

5. Настоящее постановление издано на основании п. 2 главы II постановления ЦИК Союза ССР от 15 декабря 1928 г. «Об утверждении отчета об исполнении единого государственного бюджета Союза ССР за 1926-1927 г.» (С. З. СССР 1928 г. № 69, ст. 640) и постановления ЦИК и СНК СССР от 19 декабря 1928 г. «О мерах к недопущению превышения административно-хозяйственных расходов против размеров, предусмотренных по единому государственному бюджету Союза ССР на 1928-1929 год» (С. З. СССР 1929 года № 3, ст. 19), и в изъятие из articles ст. 33 «Положения о бюджетных правах Союза ССР и союзных республик» (С. З. СССР 1927 г., № 47, ст. 471) и ст. ст. 140-142 «Положения о местных финансах УССР» (Зб. Уз. УСРР 1927 г., № 60-62, ст. 238).

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных
комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Гулий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 10 августа
1929 г., № 183.

172. О подсобных предприятиях при государственных учреждениях.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Все учреждения, состоящие на государственном и местном бюджете, в ведении которых находятся подсобные предприятия, содержаемые за счет специальных средств, обязаны перевести эти предприятия на хозяйственный (коммерческий) расчет и оформить не позже 15 августа 1929 года существование этих предприятий, согласно правилам настоящего постановления.

В случае, если то или другое учреждение считает невозможным перевести на хозяйственный расчет состоящее при нем под-

то справу про перевід його на господарський розрахунок розв'язується: щодо республіканських установ—погодженням народного комісаріату або центральної установи з Народним комісаріатом фінансів, а щодо установ місцевого значення—погодженням відповідного відділу окрутового виконавчого комітету або окрутової установи з окрутовим фінансовим відділом. Розбіжності, що можуть виникнути під час розв'язання цих питань, розв'язує в центрі Украївська економічна нарада, в АМСРР—Рада народних комісарів АМСРР, а на місцях—окрутові виконавчі комітети.

Увага. Цю постанову не поширюється на допоміжні підприємства при освітніх установах.

2. Допоміжні підприємства при державних установах, переведені на господарський (комерційний) розрахунок, володіють, користуються і розпоряджаються наданим їм державним майном і провадять свої операції на загальних підставах цивільних законів з вилученнями, що встановлені спеціальними законами для державних підприємств, а так само—на підставі правил своїх статутів.

Допоміжні підприємства можуть провадити тільки операції, зв'язані з діяльністю тих установ, що у віданні їх вони є.

3. Допоміжні підприємства, переведені на господарський (комерційний) розрахунок, відповідають за свої зобов'язання тільки тим своїм майном, що на нього, за чинним законодавством, можна звернути стягання. Державна скарбниця, а так само установи, що при них є допоміжні підприємства, за довги цих останніх не відповідають.

4. Кожне допоміжне підприємство при державній установі становить єдине підприємство, до складу якого виходять одна чи кілька господарських одиниць, як-ось: радянських господарств, майстерень, крамниць тощо.

5. Організовувати допоміжні підприємства можуть: 1) народні комісаріати УСРР і прирівнені до них центральні установи УСРР, 2) народні комісаріати і прирівнені до них центральні установи АМСРР, 3) окру-

собное підприємство, то вопрос о переводе его на хозяйственный расчет разрешается: в отношении республиканских учреждений—соглашением народного комиссариата или центрального учреждения с Народным комиссариатом финансов, а в отношении учреждений местного значения—соглашением соответствующего отдела окружного исполнительного комитета или окружного учреждения с окружным финансовым отделом. Разногласия, могущие возникнуть при разрешении этих вопросов, разрешаются в центре Украинским экономическим совещанием, в АМСОР—Советом народных комиссаров АМСОР, а на местах—окружными исполнительными комитетами.

Примечание. Настоящее постановление не распространяется на подсобные предприятия при просветительных учреждениях.

2. Подсобные предприятия при государственных учреждениях, переведенные на хозяйственный (коммерческий) расчет, владеют, пользуются и распоряжаются предоставленным им государственным имуществом и производят свои операции на общих основаниях гражданских законов с изъятиями, установленными особыми законами для государственных предприятий, а также на основании правил своих уставов.

Подсобные предприятия могут производить только операции, связанные с деятельностью тех учреждений, в ведении которых они находятся.

3. Подсобные предприятия, переведенные на хозяйственный (коммерческий) расчет, отвечают по своим обязательствам лишь тем своим имуществом, на которое по действующему законодательству может быть обращено взыскание. Государственная казна, а также учреждения, при которых находятся подсобные предприятия, за долги последних не отвечают.

4. Каждое подсобное предприятие при государственном учреждении является единым предприятием, в состав которого входит одна или несколько хозяйственных единиц, как-то: советских хозяйств, мастерских, магазинов и т. д.

5. Подсобные предприятия могут быть организуемы: 1) народными комиссариатами УССР и приравненными к ним центральными учреждениями УССР, 2) народными комиссариатами и приравненными к ним централь-

гові виконавчі комітети, 4) інші місцеві ради, що мають свій бюджет.

Питання про організацію допоміжних підприємств при установах, що є на державному бюджеті, і питання про кошти цих підприємств, так само, як і про порядок розподілу зисків, належний народній комісаріят або центральна установа УСРР чи АМСРР повинні погоджувати з Народнім комісаріятим фінансів УСРР або з Народнім комісаріятим фінансів АМСРР, за належністю.

6. Допоміжним підприємством керує особа, що є на чолі державної установи, при якій організовано допоміжне підприємство. За окремих випадків, передбачених у статуті допоміжного підприємства, особа, що є на чолі державної установи, може настановити окремого завідача допоміжного підприємства.

Права і обов'язки керівника установи по управлінню допоміжним підприємством визначається в статуті допоміжного підприємства; права і обов'язки завідача підприємства визначається у видаваній йому довіреності.

7. Статуту допоміжних підприємств, утворених при державних установах, що є на державному бюджеті УСРР або АМСРР, затверджує той народній комісаріят або центральна установа УСРР чи АМСРР, що організує підприємство або що у виданні її є установа, яка організує підприємство.

Статуту допоміжних підприємств при установах, що є на місцевому бюджеті, затверджує окружний виконавчий комітет або місцева рада, залежно від того, хто видає установою, що організує допоміжне підприємство.

Допоміжні підприємства належить реєструвати в торговому реєстрі на підставі загальних правил і від моменту цієї реєстрації вони набувають права юридичної особи.

8. У статутах допоміжних підприємств слід передбачати розмір і джерела коштів, видаваних допоміжному підприємству. В разі потреби у статуті можна передбачати утворення капіталів—статутного, амортизаційного, резервового і інших.

іншими учредженнями АМСРР, 3) окружними исполнительными комитетами, 4) іншими местными советами, имеющими свой бюджет.

Вопросы об организации подсобных предприятий при учреждениях, состоящих на государственном бюджете, и вопросы о средствах этих предприятий, равно как и о порядке распределения прибылей, должны быть согласованы подлежащим народным комиссариатом либо центральным учреждением УСРР и АМСРР с народным комиссариатом финансов УСРР либо с Народным комиссариатом финансов АМСРР, по принадлежности.

6. Руководство подсобным предприятием осуществляется лицом, стоящим во главе государственного учреждения, при котором организовано подсобное предприятие. В отдельных случаях, предусмотренных уставом подсобного предприятия, лицо, стоящее во главе государственного учреждения, может назначать особого заведывающего подсобным предприятием.

Права и обязанности руководителя учреждения по управлению подсобным предприятием определяются уставом подсобного предприятия; права и обязанности заведывающего предприятием определяются выдаваемой ему доверенностью.

7. Уставы подсобных предприятий, образуемых при государственных учреждениях, состоящих на государственном бюджете УСРР либо АМСРР, утверждаются тем народным комиссариатом либо центральным учреждением УСРР или АМСРР, который организует предприятие или в ведении которого находится учреждение, организующее предприятие.

Уставы подсобных предприятий при учреждениях, находящихся на местном бюджете, утверждаются окружным исполнительным комитетом или местным советом, в зависимости от того, в чьем ведении находится учреждение, организующее подсобное предприятие.

Подсобные предприятия подлежат регистрации в торговом реестре на основании общих правил и с момента этой регистрации приобретают права юридического лица.

8. В уставах подсобных предприятий должны быть предусмотрены размер и источники средств, отпускаемых подсобному предприятию. В случае надобности в уставе может быть предусмотрено образование капиталов—уставного, амортизационного, резервного и т. д.

9. Затвердження оперативних і фінансових планів та розподіл зисків допоміжних підприємств провадиться: 1) щодо допоміжних підприємств при державних установах, які є на державному бюджеті,—постановою відповідного народного комісаріату або центральної установи УСРР чи АМСРР за належністю, за погодженням з Народним комісаріатом фінансів УСРР або АМСРР; 2) щодо допоміжних підприємств при установах, які є на бюджеті окрутового виконавчого комітету або міської ради окрутового центру—постановою відповідного відділу чи інспектури окрутового виконавчого комітету або міської ради, порозумівшись з округовим фінансовим відділом; 3) щодо допоміжних підприємств, які є при установах, що перебувають на бюджеті інших місцевих адміністративно-територіальних одиниць,—постановами районного виконавчого комітету, міської, селищної або сільської ради за належністю.

Підчас затвердження і розподілу зисків допоміжних підприємств передбачається відрахування в установленому у законі розмірі до фонду поліпшення побуту робітників і службовців.

10. Зиск допоміжного підприємства, після відрахувань з нього, звертається до спеціальних коштів установи, що при ній є підприємство, а коли таких коштів не утворено, і коли іншого не установлено в уставі про дане підприємство,—до державного або місцевого бюджету, до якого належить.

11. Допоміжні підприємства ліквідується за випадків і порядком, передбачених чинним законодавством про ліквідацію державних промислових трестів. Майно, що залишилося після ліквідації, переходить до розпорядження тієї установи, що при ній було допоміжне підприємство.

Харків, 24 липня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого

комітету **Гулий** Державна Публічна

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 3 серпня 1929 р., № 177.

9. Утверждение оперативных и финансовых планов и распределение прибылей подсобных предприятий производится: 1) в отношении подсобных предприятий при государственных учреждениях, состоящих на государственном бюджете,—постановлением соответствующего народного комиссариата либо центрального учреждения УССР или АМСРР, по принадлежности, по согласованию с Народным комиссариатом финансов УССР либо АМСРР; 2) в отношении подсобных предприятий при учреждениях, состоящих на бюджете окружного исполнительного комитета или городского совета окружного центра,—по постановлению соответствующего отдела или инспектуры окружного исполнительного комитета или городского совета, по соглашению с окружным финансовым отделом; 3) в отношении подсобных предприятий, находящихся при учреждениях, состоящих на бюджете иных местных административно-территориальных единиц,—постановлениями районного исполнительного комитета, городского, поселкового или сельского совета, по принадлежности.

При утверждении и распределении прибылей подсобных предприятий предусматриваются отчисления в установленном законом размере в фонд улучшения быта рабочих и служащих.

10. Прибыль подсобного предприятия после производства отчислений из нее обращается в специальные средства учреждения, при котором находится предприятие, а в случае, если такие средства не образованы и если иное не установлено в положении о данном предприятии,—в государственный либо местный бюджет, по принадлежности.

11. Подсобные предприятия ликвидируются в случаях и в порядке, предусмотренных действующим законодательством о ликвидации государственных промышленных трестов. Имущество, оставшееся после ликвидации, переходит в распоряжение того учреждения, при котором находилось подсобное предприятие.

Харьков, 24 июля 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраїнського центрального исполнительного

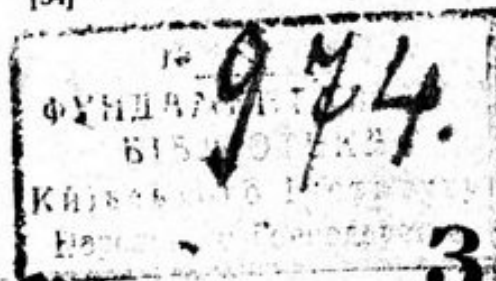
комитета **Гулий.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 3 серпня 1929 г., № 177.

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий**

№ 665024

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 21 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 27 ВЕРЕСНЯ

З М І С Т

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР
(7—30 серпня 1929 р.)

173. Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб.
174. Про постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах.
175. Про спрощення порядку затвердження статутів товариств з обмеженою відповідальністю.
176. Про розподіл зисків сільсько-господарських кредитових товариств, сільсько-господарських кредитових спілок і товариств сільсько-господарського кредиту (сільбанки).
177. Як вираховувати адміністративно-управлінські видатки на 1929-1930 рік за кошторисами урядництв і установ, що є на державному й місцевому бюджетах УСРР.
178. Устава про Український науково-дослідний інститут споруджень при Вищій раді народнього господарства УСРР.
179. Як утворювати і витрачати республіканський фонд фінансування місцевого шляхового будівництва, фонд шляхового будівництва АМСРР і округові фонди шляхового будівництва.
180. Про преміювання за пропозиції, що сприяють раціоналізації роботи державних установ і підприємств та кооперативних організацій.

С О Д Е Р Ж А Н И Е

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР
(7—30 августа 1929 г.)

173. О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд.
174. О постоянных комиссиях содействия государственному кредиту и сберегательному делу при исполнительных комитетах и советах.
175. Об упрощении порядка утверждения уставов товариществ с ограниченной ответственностью.
176. О распределении прибылей сельскохозяйственных кредитных товариществ, сельскохозяйственных кредитных союзов и товариществ сельскохозяйственного кредита (сельбанков).
177. О порядке исчисления административно-управленческих расходов на 1929-30 год по сметам ведомств и учреждений, находящихся на государственном и местном бюджетах УССР.
178. Положение об Украинском научно-исследовательском институте сооружений при Высшем совете народного хозяйства УССР.
179. О порядке образования и расходования республиканского фонда финансирования местного дорожного строительства, фонда дорожного строительства АМСРР и окружных фондов дорожностроительства.
180. О премировании за предложения, содействующие рационализации работы государственных учреждений и предприятий и кооперативных организаций.

ПОСТАНОВИ**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.****173. Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб.**

Щоб поширити обсяг культурно-соціальних та господарських заходів, на які можна витратити кошти самообкладання, щоб забезпечити найдоцільніше те планове використання коштів, що їх збирає людність через самообкладання, а так само, щоб спростити порядок переведення самообкладання, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили затвердити нижченаведену Уставу про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб.

I.**УСТАВА**

про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб,

1. Для повнішого задоволення місцевих культурних та господарських потреб людности, крім тих сум, що їх видається за місцевими бюджетами, дозволяється за постановою загальних зборів громадян, встановлювати в усіх залюднених пунктах УСРР, що їх Всеукраїнський центральний виконавчий комітет не відніс до міст та селищ міського типу, самообкладання на підставах, викладених у нижченаведених артикулах.

Увага. У містах і селищах міського типу, в межах смуги яких є земельні громади й де, таким чином, частина людности працює в сільському господарстві й оподатковується єдиним сільсько-господарським податком, можна встановлювати самообкладання порядком цієї постанови, з тим, що до самообкладання притягається тільки та частина людности, що увіходить до складу земельної громади.

2. Встановлювати самообкладання дозволяється:

ПОСТАНОВЛЕННЯ**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.****173. О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд.**

В целях расширения объема культурно-социальных и хозяйственных мероприятий, на которые могут быть израсходованы средства от самообложения, для обеспечения наиболее целесообразного и планового использования средств, собираемых населением путем самообложения, а также в целях упрощения порядка проведения самообложения, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили утвердить нижеследующее положение о самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд.

I.**ПОЛОЖЕНИЕ**

о самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд

1. Для более полного удовлетворения местных культурных и хозяйственных нужд населения, кроме тех сумм, которые отпускаются по местным бюджетам, разрешается, по постановлению общего собрания граждан, устанавливать во всех населенных пунктах УССР, не отнесенных Всеукраинским центральным исполнительным комитетом к числу городов и поселений городского типа, самообложение на основаниях, изложенных в нижеследующих статьях.

Примечание. В городах и поселениях городского типа, в пределах черты которых есть земельные общества и где, таким образом, часть населения занимается сельским хозяйством и облагается единым сельскохозяйственным налогом, может быть установлено самообложение в порядке настоящего постановления, при чем к самообложению привлекается лишь та часть населения, которая входит в состав земельного общества.

2. Установление самообложения допускается:

А. У формі участі людности села:

а) у шкільному, лікарняному, агрономічному та ветеринарному будівництві, а саме: у збудуванні й ремонті шкільних та лікарняних будинків, агрономічних і ветеринарних пунктів;

б) в організації культурно-соціальних установ та заходів, як-ось: шкіл усіх типів, в тому числі шкіл для наймитів, бібліотек, хат-читалень, сельбудів, дитячих садків та майданчиків, ліквідації неписьменності, підсилення фонду допомоги дітям наймитів та бідноти, фонду матері-селянки тощо;

в) в організації лікарських, фельдшерських, ветеринарних і агрономічних пунктів та агрокультурних заходів до обслуговування сільського господарства, як-ось: на підсилення фондів бідноти, колективних господарств, чистосортного насіння, кормових трав тощо;

г) в устаткуванні, утриманні та обслуговуванні установ і заходів, зазначених у попередніх пунктах цього поділу.

Б. На провадження заходів.

а) У протипожежній охороні, санітарії й сільському впорядкуванні як-ось: влаштуванні й утриманні в порядку колодязів, громадських та рибних ставків, майданів, переїздів;

б) у шляховому будівництві й засобах зв'язку, як-ось: влаштуванні ремонтів та утриманні сільських і польових шляхів та шляхових споруд на них і поліпшенні місцевого поштового та телефонного зв'язку.

3. Забороняється встановлювати самообкладання, щоб покривати видатки на адміністративні потреби, а саме: оплату заробітної плати головам, членам і секретарям рад, сторожам при сільських радах, оплату праці сільським вдовнавцям і уповноваженим сільських рад тощо, а також всі адміністративно-господарські видатки на утримання рад, а саме: видатки канцелярські, відрядні, на утримання приміщень тощо.

4. Самообкладання роблять грошми. На прохання окремих господарств або громад, самообкладання, встановлене грошми, можна замінити натуральною або трудовою

А. В ферме участія населення села:

а) в шкільном, лечебном, агрономическом и ветеринарном строительстве, а именно: в возведении и ремонте школьных и больничных зданий, агрономических и ветеринарных пунктов;

б) в организации культурно-социальных учреждений и мероприятий, как-то: школ всех типов, в том числе школ для батраков, библиотек, хат-читален, сельбудов, детских садов и площадок, ликвидации неграмотности, усиления фонда помощи детям батраков и бедноты, фонда матери-селянки и т. п.

в) в организации врачебных, фельдшерских, ветеринарных и агрономических пунктов и агро-культурных мероприятий по обслуживанию сельского хозяйства, как-то: на усиление фондов бедноты, коллективных хозяйств, чистосортных семян, кормовых трав и т. п.;

г) в оборудовании, содержании и обслуживании учреждений и мероприятий, указанных в предыдущих пунктах настоящего раздела.

Б. На проведение мероприятий:

а) по противопожарной охране, по санитарии и сельскому благоустройству, как-то: устройство и содержание в порядке колодцев, общественных и рыбных прудов, площадок, проездов;

б) по дорожному строительству и средствам связи, как-то: устройство, ремонт и содержание сельских и полевых дорог и дорожных сооружений на них и улучшение местной почтовой и телефонной связи.

3. Воспрещается устанавливать самообложение на покрытие расходов на административные потребности, а именно: оплата заработной платы председателей, членов и секретарей советов, сторожей при сельских советах, оплата труда сельских исполнителей и уполномоченных сельских советов и т. д., и все административно-хозяйственные расходы по содержанию советов, а именно: канцелярские расходы, командировочные, по содержанию помещений и проч.

4. Самообложение производится в денежной форме. По просьбе отдельных хозяйств или граждан самообложение, установленное в денежной форме, может быть заменено на-

участю, як особового, так і з належною їм худобою та реманентом.

5. Самообкладання дозволяється не інакше, як за постановою загальних зборів громадян даного залюдненого пункту, а за відповідних випадків (увага до арт. 1)—за постановою загальних зборів членів земгромади, що мають виборчі права.

Загальні збори скликають відповідні ради, вивішуючи на видноті за тиждень перед днем зборів оголошення, зазначивши час, місце й мету зборів. Крім того, сільські ради повідомляють людиність про загальні збори через сільських виконавців.

В постанові про самообкладання належить визначати потреби, що на задоволення їх встановлюється самообкладання, загальний розмір самообкладання й реченець, на який його встановлюється, з тим що загальні збори громадян можуть встановити самообкладання на заходи, що їм належить здійснити протягом понад один рік, з тим проте, щоб розмір самообкладання на один бюджетовий рік не перевищував вищого розміру, передбаченого в арт. 11 цієї Устави.

Постанови, що їх ухвалили загальні збори громадян про самообкладання, не можна касувати аж до повного здійснення накреслених заходів.

6. Пропозиції про встановлення самообкладання подається загальним зборам громадян з ініціативи відповідної ради, поодиноких громадян або окремих груп громадян, що мають виборчі права.

7. Для розв'язання питання про самообкладання на загальних зборах громадян повинна брати участь найменш половина загального числа громадян, що мають виборчі права. Коли зазначене число громадян не збереться, належить скликати другі загальні збори, і для дійсності ухвал їх потрібна наявність найменш одної третини згаданих громадян.

Питання про самообкладання розв'язується звичайною більшістю голосів присутніх, що мають виборчі права.

туральним или трудовым участием как личным, так и с принадлежащим им скотом и инвентарем.

5. Самообложение допускается не иначе, как по постановлению общего собрания граждан данного населенного пункта, а в соответствующих случаях (прим. к ст. 1)—по постановлению общего собрания членов земельного общества, пользующихся избирательными правами.

Общие собрания созываются соответствующими советами путем вывешивания на видном месте за неделю до дня собрания объявления с указанием времени, места и предмета занятий собрания. Кроме того, сельские советы уведомляют об общем собрании население через сельских исполнителей.

В постановлениях о самообложении должны быть указаны нужды, на удовлетворение коих устанавливается самообложение, общий размер самообложения и срок, на который оно устанавливается, при чем общее собрание граждан может установить самообложение на мероприятия, которые подлежат осуществлению в течение более одного года, с тем, однако, чтобы размер самообложения на один бюджетный год не превышал высшего размера, предусмотренного ст. 11 настоящего положения.

Вынесенные общими собраниями граждан постановления о самообложении не могут быть отменены до полного осуществления намеченных мероприятий.

6. Предложения об установлении самообложения вносятся в общее собрание граждан по инициативе соответствующего совета, отдельных граждан или отдельных групп граждан, пользующихся избирательными правами.

7. Для разрешения вопроса о самообложении в общем собрании граждан должно присутствовать не менее половины общего числа граждан, пользующихся избирательными правами. В случае неявки указанного числа граждан, должно быть созвано второе общее собрание, для действительности решений которого требуется наличие не менее одной трети упомянутых граждан.

Вопросы о самообложении разрешаются простым большинством голосов присутствующих, пользующихся избирательными правами.

8. Коли заходи, передбачені в арт. 2 цієї Устави, стосуються не одного, а кількох залюднених пунктів, об'єднаних одною сільською або селищною радою, самообкладання провадиться через ухвалення відповідних постанов від загальних зборів громадян кожного окремого залюдненого пункту.

Постанову вважається за ухвалену й обов'язкову для громадян усіх залюднених пунктів, що їх стосуються заходи, проваджені порядком самообкладання, коли за встановлення самообкладання висловились разом в усіх залюднених пунктах більшість з числа громад, що брали участь у голосуванні на загальних зборах громадян цих залюднених пунктів.

У великих селах і селищах справи про самообкладання можна розглядати й розв'язувати на загальних зборах окремих районів села або селища, з тим, що постанову вважається за ухвалену й обов'язкову для громадян всього села або селища, коли за встановлення самообкладання висловились разом у всіх районах більшість з числа громадян, що брали участь у голосуванні на загальних зборах.

9. Коли передбачені в арт. 2 цієї Устави заходи стосуються не однієї, а кількох сільських рад, об'єднаних одним районним виконавчим комітетом, самообкладання провадиться через ухвалення відповідних постанов загальними зборами громадян кожної сільської ради.

Постанову вважається за ухвалену й обов'язкову для громадян всіх сільських рад, що їх стосуються заходи, проваджені порядком самообкладання, коли за встановлення самообкладання висловились разом у всіх сільських радах загалом більшість з числа громадян, що брали участь у голосуванні на загальних зборах громадян усіх сільських рад.

Питання про заінтересованість кількох сілрад у запровадженні заходів на кошти самообкладання розв'язує районний виконавчий комітет, подаючи свою постанову в

8. В случаях, когда предусмотренные в ст. 2 настоящего положения мероприятия касаются не одного, а нескольких населенных пунктов, объединенных одним сельским или поселковым советом, самообложение производится путем вынесения соответствующих постановлений общими собраниями граждан каждого отдельного населенного пункта.

Постановление считается принятым и обязательным для граждан всех населенных пунктов, к которым относятся мероприятия, проводимые в порядке самообложения, если за установление самообложения высказалось во всех населенных пунктах в общей сложности большинство из числа граждан, принимавших участие в голосовании в общих собраниях граждан этих населенных пунктов.

В больших селах и поселениях вопросы о самообложении могут рассматриваться и разрешаться на общих собраниях отдельных участков села или поселения, при чем постановление считается принятым и обязательным для граждан всего села или поселения, если за установление самообложения высказалось в общей сложности во всех участках большинство из числа граждан, принимавших участие в голосовании на общих собраниях.

9. В случаях, когда предусмотренные в ст. 2 настоящего положения мероприятия касаются не одного, а нескольких сельских советов, объединяемых одним районным исполнительным комитетом, самообложение производится путем вынесения соответствующих постановлений общими собраниями граждан каждого сельского совета.

Постановление считается принятым и обязательным для граждан всех сельских советов, к которым относятся мероприятия, проводимые в порядке самообложения, если за установление самообложения высказалось во всех сельских советах в общей сложности большинство из числа граждан, принимавших участие в голосовании в общих собраниях граждан всех сельских советов.

Вопрос о заинтересованности нескольких сельских советов в проведении мероприятий на средства самообложения разрешается районным исполнительным комитетом, кото-

цій справі на остаточне розв'язання відповідного округового виконавчого комітету.

10. До самообкладання притягається як індивідуальні та колективні селянські господарства, так і поодиноких громадян, що постійно живуть в даному залюдненому пункті, хоч і не провадять сільського господарства.

Увага 1. На випадки, коли самообкладання провадиться у містах і у селищах міського типу (увага до арт. 1), до самообкладання притягається лише членів земельних громад.

Увага 2. Осіб, що є на державній службі й не провадять самостійного сільського господарства, не притягається до самообкладання за тих випадків, коли вони не мають безпосередньої користі від заходів, на які самообкладання провадиться.

11. Загальний розмір самообкладання для кожного окремого залюдненого пункту, на протязі бюджетного року, не може перевищувати 50% від загальної суми єдиного сільсько-господарського податку, що належить до уплати по всіх господарствах даного залюдненого пункту й тієї суми, яка належала б з громадян, що притягнені до оподаткування прибутковим податком, коли б їх оподатковувалося єдиним сільсько-господарським податком за розміром їх прибутку, оподаткованого прибутковим податком.

12. Розкладку загальної суми самообкладання по окремих господарствах треба робити на таких підставах: 1) для господарств, притягнених до уплати єдиного сільсько-господарського податку, розкладку треба робити пропорційно до суми цього податку, виплачуваного ними в даному окладному році; 2) для громадян, притягваних до оподаткування прибутковим податком, розкладку треба робити за тою сумою, що належала б з них, коли б їх оподатковувалося єдиним сільсько-господарським податком за розміром свого прибутку, оподаткованого прибутковим податком.

При цьому збільшувати самообкладання для окремих господарств і громадян понад вираховане визначеним порядком не дозволяється.

рий представляє свої постановлення по цьому вопросу на окончательное разрешение соответствующего окружного исполнительного комитета.

10. К самообложению привлекаются как индивидуальные и коллективные крестьянские хозяйства, так и отдельные граждане, постоянно проживающие в данном населенном пункте, хотя и не ведущие сельского хозяйства.

Примечание 1. В случаях, когда самообложение производится в городах и поселениях городского типа (прим. к ст. 1), к самообложению привлекаются только члены земельных обществ.

Примечание 2. Лица, состоящие на государственной службе и не ведущие самостоятельного сельского хозяйства, не привлекаются к самообложению в тех случаях, когда они не получают непосредственной выгоды от мероприятий, на которые самообложение производится.

11. Общий размер самообложения для каждого отдельного населенного пункта в течение бюджетного года не должен превышать 50% общей суммы единого сельскохозяйственного налога, причитающегося к уплате со всех хозяйств данного населенного пункта, а также той суммы, которая причиталась бы с граждан, привлеченных к обложению подоходным налогом, если бы они облагались единым сельскохозяйственным налогом по размеру их дохода, привлеченного к обложению подоходным налогом.

12. Раскладка общей суммы самообложения по отдельным хозяйствам должна производиться на следующих основаниях: 1) для хозяйств, привлеченных к уплате единого сельскохозяйственного налога, раскладка должна производиться пропорционально сумме этого налога, уплачиваемого ими в данном окладном году, 2) для граждан, привлекаемых к обложению подоходным налогом, раскладка должна производиться по той сумме, которая причиталась бы с них, если бы они облагались единым сельскохозяйственным налогом по размеру своего дохода, облагаемого подоходным налогом.

При этом увеличение самообложения для отдельных хозяйств и граждан сверх исчисленного в указанном порядке не должно допускаться.

13. Селянські господарства, що не сплачують сільсько-господарського податку, та громадяни, що не сплачують прибуткового податку, незалежно від підстав звільнення, до самообкладання не притягаються.

14. Селянські господарства, що мають на підставі закону, часткові пільги при оподаткуванні їх єдиним сільсько-господарським податком за ознакою маломіцності, селянські господарства червоноармійців, військових службовців, інвалідів війни й праці та родичів цих категорій, а так само колективні сільські господарства притягається до участі в самообкладанні з тим, що, визначаючи для них участь у самообкладанні відповідна рада зменшує для таких господарств розмір самообкладання відповідно до пільг, що їх вони мають при оподаткуванні їх єдиним сільсько-господарським податком.

Увага. Загальні збори громадян мають право увільняти від участі в самообкладанні селянські господарства червоноармійців, військових службовців, інвалідів праці та війни.

15. Постанови загальних зборів громадян про самообкладання, по тому, як їх затвердять сільські або селищні ради, за належністю, із зробленою від них розкладкою подається на остаточне затвердження районному виконавчому комітетові.

Коли протягом двох тижнів з дня подання постанови й розкладки до районного виконавчого комітету їх не буде скасовано, постанову й розкладку визнається за затвержені й обов'язкові для всіх громадян даного залюдненого пункту.

За тих випадків, коли самообкладання провадиться в межах міст (увага до арт. 1) постанови загальних зборів членів земгромад затверджує міська рада разом зі зробленою від неї розкладкою.

Постанова міської ради є остаточна.

16. Збирають та витрачають кошти з самообкладання сільські ради, а за належних випадків селищні й міські ради, які роблять

13. Крестьянские хозяйства, не уплачивающие единого сельскохозяйственного налога, а также граждане, не уплачивающие подоходного налога, независимо от оснований освобождения, к самообложению не привлекаются.

14. Крестьянские хозяйства, пользующиеся на основании закона частичными льготами, при обложении их единым сельскохозяйственным налогом по признаку маломощности, крестьянские хозяйства красноармейцев, военнослужащих, инвалидов войны и труда и семей этих категорий, а также коллективные сельские хозяйства привлекаются к участию в самообложении с тем, что при определении для них участия в самообложении соответствующий совет понижает для таких хозяйств размер самообложения в соответствии со льготами, какими они пользуются при обложении их единым сельскохозяйственным налогом.

Примечание. Общее собрание граждан имеет право освобождать от участия в самообложении крестьянские хозяйства красноармейцев, военнослужащих, инвалидов труда и войны.

15. Постановления общих собраний граждан о самообложении по утверждении их сельскими или поселковыми советами, по принадлежности, с произведенной последними раскладкой представляются на окончательное утверждение районного исполнительного комитета.

Если в двухнедельный срок со дня представления постановления и раскладки в районный исполнительный комитет они не будут отменены, постановление и раскладка считаются утвержденными и обязательными для всех граждан данного населенного пункта.

В тех случаях, когда самообложение производится в пределах города (прим. к ст. 1), постановления общих собраний членов земельных обществ утверждаются городским советом вместе с произведенной им раскладкой.

Постановление городского совета является окончательным.

16. Сбор и расходование средств по самообложению производится сельскими советами, а в подлежащих случаях—поселковыми

у цій справі звітні доповіді загальним зборам громадян.

У сільських радах, що мають сільські бюджети, селищних і міських радах кошги, що надходять порядком самообкладання, включається до бюджетів цих рад із спеціальним цільовим призначенням на заходи, встановлені порядком арт. арт. 5-8 цієї постанови.

У сільських радах, що не мають сільських бюджетів, на суми, що надходять порядком самообкладання, сільські ради складають окремі кошториси й подають їх до районного виконавчого комітету, який додає ці кошториси до свого бюджету.

Кошги, зібрані з самообкладання на заходи, встановлені порядком арт. 9 цієї постанови, витрачає районний виконавчий комітет. Районний виконавчий комітет робить звітні доповіді про витрачання зазначених коштів загальним зборам громадян всіх сільських рад, що до них стосуються заходи, проваджені порядком самообкладання.

Ці кошги включаються до районного бюджету із спеціальним цільовим призначенням на заходи, визначені порядком арт. 9 цієї постанови.

Недоплати за самообкладання стягають відповідні ради порядком, встановленим у розділі 4 підпункту IV Адміністративного Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 240).

17. За витрачання коштів, що надходять порядком самообкладання не на ту мету, що їй зазначено у відповідній постанові загальних зборів громадян, заводиться кримінальну справу.

18. Наглядають правильність витрачання сум, що надійшли порядком самообкладання, сільські й районні ревізійні комісії, а так само відповідні виконавчі комітети.

19. Скарги у справах самообкладання подається протягом 2-х тижнів через сільську, селищну або міську раду неокругового міста до районного виконавчого комітету, а на постанови районного виконавчого комітету протягом того самого реченця—до Централь-

и городскими советами, которые делают по этим вопросам отчетные доклады общин собраниям граждан.

В сельских советах, имеющих сельские бюджеты, в поселковых и городских советах средства, поступающие в порядке самообложения, включаются в бюджеты этих советов со специальным целевым назначением на мероприятия, установленные в порядке ст. ст. 5—8 настоящего постановления.

В сельских советах, не имеющих сельских бюджетов, на суммы, поступающие в порядке самообложения сельские советы составляют особые сметы и представляют их в районный исполнительный комитет, который прилагает эти сметы к своему бюджету.

Средства, собранные по самообложению на мероприятия, установленные в порядке ст. 9 настоящего постановления, расходуются районным исполнительным комитетом. Районный исполнительный комитет делает отчетные доклады по расходованию указанных средств общим собраниям граждан всех сельских советов, к которым относятся мероприятия, проводимые в порядке самообложения.

Эти средства включаются в районный бюджет со специальным целевым назначением на мероприятия, указанные в порядке ст. 9 настоящего постановления.

Недоимки по самообложению взыскиваются соответствующими советами в порядке, установленном главой 4 раздела IV Административного Кодекса УССР (С. У. УССР 1927 г. № 63—65, ст. 240).

17. За расходование средств, поступающих в порядке самообложения, не на ту цель, которая указана в соответствующем постановлении общего собрания граждан, возбуждается уголовное дело.

18. Наблюдение за правильностью расходования сумм, поступивших в порядке самообложения, осуществляется сельскими и районными ревизионными комиссиями, а также соответствующими исполнительными комитетами.

19. Жалобы по делам самообложения подаются в двухнедельный срок через сельский, поселковый или городской совет неокругового города в районный исполнительный комитет, а на постановления последнего в тот же срок—в Центральный исполни-

ного виконавчого комітету АМСРР або до округового виконавчого комітету.

За тих випадків, коли самообкладання переводиться у межах округових міст (увага до арт. 1) скарги подається протягом того самого речення через міську раду до округового виконавчого комітету.

Постанови Центрального виконавчого комітету АМСРР і округових виконавчих комітетів є остаточні.

20. Чинність цієї устави не поширюється на випадки притягнення сільської людності до трудової участі в шляхових роботах на підставі постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 27 лютого 1929 р. «Про трудовий шляховий відбук» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63), а так само на випадки притягнення сільської людності до трудової участі в інших заходах на підставі спеціальних законів.

21. Народний комісаріят фінансів, порозумівшись з організаційно-інструкторським відділом Секретаріату Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, протягом тижня має видати інструкцію про застосування цього положення.

II.

22. Самообкладання 1929—1930 року розпочати й провадити з таким розрахунком, щоб:

а) вручення повідомлень окремим господарствам про розмір належних з них платежів від самообкладання було закінчено до 1-го жовтня 1929 року;

б) до 1-го листопада 1929 року було забезпечено надходження 50% встановленої суми самообкладання за 1929—1930 рік, а до 1-го грудня 1929 року—всієї суми самообкладання (для округ Полісся, Лівобережжя й Правобережжя—до 15-го грудня 1929 року).

III.

23. З виданням цієї постанови касується:

1) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів УСРР з 2-го січня 1928 року «Про самообкладання людності на задоволення її громадських потреб» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 1, арт. 1);

2) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних

тельний комітет АМСРР или окружной исполнительный комитет.

В тех случаях, когда самообложение производится в пределах окружных городов (прим. к ст. 1), жалобы подаются в тот же срок через городской совет в окружной исполнительный комитет.

Постановления Центрального исполнительного комитета АМСРР и окружных исполнительных комитетов являются окончательными.

20. Действие настоящего положения не распространяется на случаи привлечения сельского населения к трудовому участию в дорожных работах на основании постановления ВУЦИК и СНБ УССР от 27 февраля 1929 г. «О трудовой дорожной повинности» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 7, ст. 63), а также на случаи привлечения сельского населения к трудовому участию в иных мероприятиях на основании особых законов.

21. Народному комиссариату финансов по соглашению с Организационно-инструкторским отделом Секретариата Всеукраинского центрального исполнительного комитета в недельный срок издать инструкцию по применению настоящего положения.

II.

22. Самообложение в 1929-1930 году начинается и проводится с таким расчетом, чтобы:

а) вручение извещений отдельным хозяйствам о размере причитающихся с них платежей по самообложению было закончено к 1 октября 1929 года;

б) к 1 ноября 1929 года было обеспечено поступление 50% установленной суммы самообложения за 1929-1930 год, а к 1 декабря 1929 года—всей суммы самообложения (для округов Полесья, Левобережья и Правобережья—к 15 декабря 1929 года).

III.

23. С изданием настоящего постановления отменяются:

1) постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 2 января 1928 г. «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд» (С. У. УССР 1928 г. № 1, ст. 1);

2) постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Со-

комісарів УСРР з 9-го січня 1928 р. «Про зміну й доповнення постанови «Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 1, арт. 9);

3) постанову Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів УСРР з 19-го червня 1929 року «Про зміну й доповнення постанови «Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб» (Зб. Уз. УСРР 1929 р. № 17, арт. 139).

IV.

24. Цю постанову видається на розвиток поділу 1-го постанови Центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів Союзу РСР з 24-го серпня 1927 року «Про самообкладання людности» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 51, арт. 509).

Харків, 7 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 13 серпня 1929 р. № 185.

вета народных комиссаров УССР от 9 января 1928 г. «Об изменении и дополнении постановления «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд» (С. У. УССР 1928 г. № 1, ст. 9);

3) постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 19 июня 1929 г. «Об изменении и дополнении постановления «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 17, ст. 139).

IV.

24. Настоящее постановление издается в развитие раздела 1 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 24 августа 1927 г. «О самообложении населения» (С. З. СССР 1927 г. № 51, ст. 509).

Харьков, 7 августъ 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 августа 1929 г., № 185.

174. Про постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах.

Щоб організувати громадську допомогу індустріалізації народного господарства Союзу РСР через зміцнення внутрішнього державного кредиту та ощадної справи, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Утворити такі постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах:

174. О постоянных комиссиях содействия государственному кредиту и сберегательному делу при исполнительных комитетах и советах.

В целях организации общественного содействия индустриализации народного хозяйства Союза ССР посредством укрепления внутреннего государственного кредита и сберегательного дела, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Образовать нижеследующие постоянные комиссии содействия государственному кредиту и сберегательному делу при исполнительных комитетах и советах:

1) Всеукраїнську комісію—при Всеукраїнському центральному виконавчому комітеті;

2) Центральну комісію АМСРР—при Центральному виконавчому комітеті АМСРР;

3) округові і районні комісії—при округових і районних виконавчих комітетах;

4) міські, селищні й сільські комісії—при міських, селищних і сільських радах.

2. Зазначені в арт. 1 цієї постанови постійні комісії обираються на реченець повноважень відповідного виконавчого комітету або ради в складі:

1) Всеукраїнську комісію—у складі голови, його заступника, відповідального секретаря і членів, що їх персонально призначає Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету;

2) Центральну комісію АМСРР і округові комісії—у складі дев'ятерох осіб: голови, двох представників від Центрального виконавчого комітету АМСРР або округового відповідного виконавчого комітету і по одному представникові від об'єднання професійних спілок, об'єднання кредитових кооперативів, спілки споживчих товариств, філії Державного банку, Центральної—в АМСРР або округової ощадної каси і організації Ленінської комуністичної спілки молоді України;

3) районні комісії—в складі сімох осіб: голови і по одному представникові від районного виконавчого комітету, комітету найбільшої професійної організації району, районного комітету незможних селян, об'єднання кооперативних організацій або найбільшої кооперативної організації району, районної ощадної каси і організації Ленінської комуністичної спілки молоді України;

4) міські й селищні комісії—в складі вісьмох осіб: голови, двох представників від міської або селищної ради і по одному представникові від об'єднання професійних спілок або фабрично-заводського комітету найбільшого фабрично-заводського підприємства міст або селища, об'єднання кооперативних організацій або найбільшої кооперативної

1) Всеукраїнську комісію—при Всеукраїнському центральному виконавчому комітеті;

2) Центральну комісію АМСРР—при Центральному виконавчому комітеті АМСРР;

3) окружні й районні комісії—при окружних і районних виконавчих комітетах;

4) городські, поселкові й сільські комісії—при городських, поселкових і сільських советах.

2. Указанні в ст. 1 постійні комісії обираються на строк повноважень відповідного виконавчого комітету або совета в складі:

1) Всеукраїнська комісія—в складі голови, його заступника, відповідального секретаря і членів, персонально призначених Президією Всеукраїнського центрального виконавчого комітету;

2) Центральна комісія АМСРР і окружні комісії—в складі дев'яти осіб: голови, двох представників Центрального виконавчого комітету АМСРР або окружного виконавчого комітету і по одному представникові від об'єднання професійних спілок, об'єднання кредитних кооперативів, союзу споживчих товариств, відділення Державного банку, Центральної—в АМСРР або окружної сберегальної каси і організації Ленінського комуністичного союзу молоді України;

3) районні комісії—в складі семи осіб: голови і по одному представникові від районного виконавчого комітету, комітету найбільшої професійної організації району, районного комітету незможних селян, об'єднання кооперативних організацій або найбільшої кооперативної організації району, районної сберегальної каси і організації Ленінського комуністичного союзу молоді України;

4) городські й поселкові комісії—в складі вісьми осіб: голови, двох представників городского або поселкового совета і по одному представникові від об'єднання професійних спілок або фабрично-заводського комітету найбільшого фабрично-заводського підприємства міста або поселка, об'єднання коопера-

організації міста або селища, найбільшої кредитової установи даного залюдненого пункту або селянського товариства взаємодопомоги (у селищах), найбільшої ощадної каси міста або селища і організації Ленінської комуністичної спілки молоді України»

5) сільські комісії—в складі дев'яток осіб: голови, двох представників від сільської ради і по одному представникові від комітету найбільшої професійної організації села, селянського товариства взаємодопомоги, комітету незможних селян, найбільшої кооперативної організації села, сільської ощадної каси і організації Ленінської комуністичної спілки молоді України.

Для переведення роботи по окремих залюднених пунктах, що є на території сільської ради, сільські комісії призначають уповноважених, що чинять під керівництвом цих комісій.

Увага 1. За голову кожної із зазначених в цьому артикулі комісій повинен бути голова, заступник голови або член президію відповідного виконавчого комітету або ради.

Персональний склад комісії затверджують відповідні виконавчі комітети або ради.

Увага 2. Комісії можна переобрати до скінчення зазначеного в цьому артикулі речення, за постановою відповідного виконавчого комітету або ради, ухваленою як з власної ініціативи останніх, як і з ініціативи вищої комісії.

3. На постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі покладається:

1) організувати масову пояснювальну роботу щодо державних позик і ощадної справи, як засобів сприяння індустріалізації народного господарства Союзу РСР;

2) організувати, керувати та контролювати роботу комісій при нижчих виконавчих комітетах і радах, а так само комісій в установах, підприємствах і організаціях, що є з

тивних організацій или наиболее крупной кооперативной организации города или поселка, наиболее крупного кредитного учреждения данного населенного пункта или селянского общества взаимопомощи (в поселках); наиболее крупной сберегательной кассы города или поселка и организации Ленинского коммунистического союза молодежи Украины;

5) сельские комиссии—в составе девяти лиц: председателя, двух представителей сельского совета и по одному представителю от комитета наиболее крупной профессиональной организации села, селянского общества взаимопомощи, комитета незможных селян, наиболее крупной кооперативной организации села, сельской сберегательной кассы и организации Ленинского коммунистического союза молодежи Украины.

Для проведения работы в отдельных населенных пунктах, находящихся на территории сельского совета, сельские комиссии назначают уполномоченных, действующих под руководством этих комиссий.

Примечание 1. Председателем каждой из указанных в настоящей статье комиссий должен быть председатель, заместитель председателя или член президиума соответствующего исполнительного комитета или совета.

Персональный состав комиссий утверждается соответствующими исполнительными комитетами или советами.

Примечание 2. Комиссии могут быть переизбраны ранее истечения указанного в настоящей статье срока, по постановлению соответствующего исполнительного комитета или совета, выносимому как по собственной инициативе последних, так и по инициативе вышестоящей комиссии.

3. На постоянные комиссии содействия государственному кредиту и сберегательному делу возлагается:

1) организация массовой разъяснительной работы по государственным займам и сберегательному делу, как средствам содействия индустриализации народного хозяйства Союза ССР;

2) организация, руководство и контроль работы комиссий при нижестоящих исполнительных комитетах и советах, а также комиссий в учреждениях, предприятиях и ор-

районі їхньої діяльності і чинять на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15-го травня 1929 р. «Устава про постійні комісії сприяння державному кредитові і ощадній справі» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 297);

3) припиняти діяльність і призначати нові вибори комісій при установах, підприємствах та організаціях, якщо вони не виконують покладених на них законом обов'язків, чинитимуть зловживання тощо;

4) підсумовувати наслідки робіт підлеглих їм комісій і подавати звіт про свою діяльність до відповідного виконавчого комітету або ради, а так само до вищої комісії.

У в а г а. Сільські постійні комісії, крім функцій, що їм зазначено в цьому артикулі, безпосередньо обслуговують людину стосовно до арт. 5 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 травня 1929 року «Устава про постійні комісії сприяння державному кредитові й ощадній справі» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 297).

4. Постійні комісії працюють за планами, що їм затверджують відповідні виконавчі комітети або ради. Ці плани складаються за директивами вищих постійних комісій і подаються до відомств цих комісій.

II.

5. Цю постанову видається на підставі арт. арт. 10—12 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 травня 1929 року «Устава про постійні комісії сприяння державному кредитові і ощадній справі» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 297).

6. У зв'язку з виданням цієї постанови виробити в законодавстві УСРР такі зміни:

1) до арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 липня 1928 р. «Про постійні комісії та наради при районних виконавчих комітетах» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 19, арт. 181) додати пункт 11 в такій редакції:

ганизациях, находящихся в районе их деятельности и действующих на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 15 мая 1929 г. «Положение о постоянных комиссиях содействия государственному кредиту и сберегательному делу» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 297);

3) приостановление деятельности и назначение новых выборов комиссий в учреждениях, предприятиях и организациях, в случае невыполнения ими возложенных на них законом обязанностей, злоупотреблений и т. п.;

4) подведение итогов результатов работы подведомственных им комиссий и представление отчета о своей деятельности соответствующему исполнительному комитету или совету, а также вышестоящей комиссии.

П р и м е ч а н и е. Сельские постоянные комиссии, помимо указанных в настоящей статье функций, осуществляют непосредственное обслуживание населения применительно к ст. 5 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 15 мая 1929 г. «Положение о постоянных комиссиях содействия государственному кредиту и сберегательному делу» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 297).

4. Постоянные комиссии работают по планам, утверждаемым соответствующими исполнительными комитетами или советами. Указанные планы составляются по директивам вышестоящих постоянных комиссий и представляются к сведению этих комиссий.

II.

5. Настоящее постановление издается на основании ст. ст. 10—12 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 15 мая 1929 г. «Положение о постоянных комиссиях содействия государственному кредиту и сберегательному делу» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 297).

6. В связи с изданием настоящего постановления внести следующие изменения в законодательство УСРР:

1) ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УСРР от 15 июля 1928 г. «О постоянных комиссиях и совещаниях при районных исполнительных комитетах» (С. У. УСРР 1928 г. № 19, ст. 181) дополнить пунктом 11 в следующей редакции:

«11) Комісія сприяння державному кредиту і ощадній справі».

2) До арт. 48 «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектура» (Зб. Зак. УСРР 1929 року № 3, арт. 18) додати пункт 8 в такій редакції:

«8) комісія сприяння державному кредиту і ощадній справі».

Харків, 30 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних
комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» 7 вересня
1929 р., № 207.

«11) Комиссия содействия государственному кредиту и сберегательному делу»;

2) ст. 48 «Положения об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. зак. УСРР 1929 г. № 3, ст. 18) дополнить пунктом 8 в следующей редакции:

«8) комиссия содействия государственному кредиту и сберегательному делу».

Харьков, 30 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных
комиссаров УСРР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 7 сентября
1929 г., № 207.

175. Про спрощення порядку затвердження статутів товариств з обмеженою відповідальністю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати народнім комісаріатам УСРР право затверджувати статути товариств з обмеженою відповідальністю, що підлягають затвердженню народніх комісаріатів УСРР, не беручи наперед дозволу Української економічної наради на заснування товариства.

II.

2. Відповідно до арт. 1 цієї постанови ухвалити арт. 320 Цивільного Кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 8, арт. 64) в такій редакції:

«320. Товариство з обмеженою відповідальністю закладається на підставі статуту, що його затверджує той народній комісаріат УСРР, який веде галузю народнього господарства, що в ній товариство має функціонувати.

Народній комісаріат, що на затвердження його надходить статут товариства, одби-

175. Об упрощении порядка утверждения уставов товариществ с ограниченной ответственностью.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Предоставить народным комиссариатам УСРР право утверждать уставы товариществ с ограниченной ответственностью, подлежащие утверждению народных комиссариатов УСРР, не испрашивая предварительного разрешения Украинского экономического совещания на учреждение товарищества.

II.

2. В соответствии со ст. 1 настоящего постановления изложить ст. 320 Гражданского Кодекса УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 г. № 8, ст. 64) в следующей редакции:

«320. Товарищество с ограниченной ответственностью учреждается на основании устава, утверждаемого тем народным комиссариатом УСРР, который ведает областью народного хозяйства, в которой предполагает действовать товарищество.

Народный комиссариат, на утверждение которого поступает устав товарищества,

рає на нього висновок заінтересованих народних комісаріатів. УССР і надсилає їм копію своєї постанови з приводу статуту.

Якщо статут товариства з обмеженою відповідальністю містить вилучення з чинних законів УССР, то його затверджує відповідний народний комісаріат УССР по тому, як Рада народних комісарів УССР дасть дозвіл на закладення товариства; на затвердження Ради народних комісарів УССР подається так само ті артикули статуту, що містять вилучення з чинного законодавства.

Харків, 30 серпня 1929 р

Т. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних
комісарів УССР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 7 вересня
1929 р. № 207.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМИСАРИВ УССР.

176. Про розподіл зисків сільсько-господарських кредитових товариств, сільсько-господарських кредитових спілок і товариств сільсько-господарського кредиту (сільбанків).

Щоб підсилити кошти системи сільсько-господарського кредиту, Рада народних комісарів УССР постановила:

1. Зобов'язати сільсько-господарські кредитові товариства і сільсько-господарські кредитові спілки щорічно відраховувати із своїх зисків, крім інших, встановлених у чинному законодавстві Союзу РСР та УССР обов'язкових відрахувань, найменш 50% на збільшення своїх основних і спеціальних капіталів.

2. Установити, що із зисків товариств сільсько-господарського кредиту (сільбанків) на видачу дивиденду акціонерам можна відраховувати найбільш чотири відсотки.

Котребує по неї заключения заинтересованных народных комиссариатов УССР и представляет им копию своего постановления по поводу устава.

Если устав товарищества с ограниченной ответственностью содержит изъятия из действующих законов УССР, он утверждается соответствующим народным комиссариатом УССР после дачи разрешения на учреждение товарищества Советом народных комиссаров УССР; на утверждение Совета народных комиссаров УССР представляются также те статьи устава, которые содержат изъятия из действующего законодательства».

Харьков, 30 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных
комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 7 сентября
1929 г., № 207.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

176. О распределении прибыли сельскохозяйственных кредитных товариществ, сельскохозяйственных кредитных союзов и товариществ сельскохозяйственного кредита (сельбанков).

В целях усиления средств системы сельскохозяйственного кредита, Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Обязать сельскохозяйственные кредитные товарищества и сельскохозяйственные кредитные союзы ежегодно производить отчисление из своих чистых прибылей, кроме иных, установленных действующим законодательством Союза ССР и УССР, обязательных отчислений, не менее 50% на увеличение своих основных и специальных капиталов.

2. Установить, что из чистых прибылей товариществ сельскохозяйственного кредита (сельбанков) на выдачу дивиденда акционерам может отчисляться не более четырех процентов.

3. Обов'язати товариства сільсько-господарського кредиту (сільбанки) усю суму зиску, що залишається після відрахування 20% в їхні запасові капітали, всіх інших, встановлених у законодавстві Союзу РСР і УСРР обов'язкових відрахувань і відрахувань на видачу дивіденду акціонерам, повертати на збільшення кредитування окремих галузей сільсько-господарського виробництва.

Призначення цих сум визначають загальні збори акціонерів товариств сільсько-господарського кредиту (сільбанків).

Харків, 13 серпня 1929 р.

Голова Ради народних комісарів
УСРР В. Чубар.

Керівничий справ Ради народних
комісарів УСРР Я. Касян.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 22 серпня
1929 р., № 196.

3. Обязать товарищества сельскохозяйственного кредита (сельбанки) всю сумму чистой прибыли, остающуюся после отчисления 20% в их запасные капиталы, всех иных установленных законодательством Союза ССР и УССР обязательных отчислений и отчислений на выдачу дивиденда акционерам, обращать на увеличение кредитования отдельных отраслей сельскохозяйственного производства.

Назначение этих сум определяется общими собраниями акционеров товариществ сельскохозяйственного кредита (сельбанков).

Харьков, 13 августа 1929 г.

Председатель Совета народных
комиссаров УССР В. Чубарь.

Управляющий делами Совета Народных
комиссаров УССР Я. Касьян.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 22 августа
1929 г., № 196.

177. Як вираховувати адміністративно-управлінські видатки на 1929-30 р. за кошторисами урядництв і установ, що є на державному і місцевому бюджетах УСРР.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Адміністративно-управлінські видатки на 1929-1930 р. за кошторисами урядництв і установ, що є на державному бюджеті УСРР, супроти відповідних асигнувань за кошторисами на 1928-1929 р. повинні скоротити за рахунок заходів щодо раціоналізації апарату та здійснення режиму економії, переведених у 1928-1929 р., а так само у зв'язку з відповідними заходами, що їм належить перевести в 1929-1930 р.

2. Загальна сума всіх асигнувань на адміністративно-управлінські видатки по всіх кошторисах урядництв та установ у 1929-30 р., включаючи асигнування на нові видатки, в жодному разі не повинна перевищувати загальної суми кошторисних призначень на адміністративно-управлінські видатки за бюджетом УСРР на 1928-1929 р.

3. Передбачені в арт. арт. 1 і 2 цієї постанови правила поширюється так само і на

177. О порядке исчисления административно-управленческих расходов на 1929-30 г. по сметам ведомств и учреждений, находящихся на государственном и местном бюджетах УССР.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Административно-управленческие расходы на 1929-1930 г. по сметам ведомств и учреждений, находящихся на государственном бюджете УССР, по сравнению с соответствующими ассигнованиями по сметам на 1928-1929 г. должны быть подвергнуты сокращению за счет мероприятий по рационализации аппарата и осуществлению режима экономии, произведенных в 1928-1929 г., а также в связи с соответствующими мероприятиями, подлежащими проведению в 1929-1930 г.

2. Общая сумма всех ассигнований на административно-управленческие расходы по всем сметам ведомств и учреждений в 1929-30 г., включая ассигнования на новые расходы, ни в коем случае не должна превышать общей суммы сметных назначений на административно-управленческие расходы по бюджету УССР на 1928-1929 г.

3. Предусмотренные в ст. ст. 1 и 2 настоящего постановления правила распро-

кошториси установ, що є на місцевому бюджеті, з тим, проте, що арт. 2 цієї постанови не поширюється на видатки на утримання міських, селищних і сільських рад.

4. Доручити Народному комісаріатові фінансів УСРР спільно з Народним комісаріатов робітничо-селянської інспекції УСРР видати протягом тижня інструкцію про прикладання цієї постанови, відповідно поширивши зазначений в арт. 1 порядок і на складання кошторисів спеціальних коштів.

II.

5. Цю постанову видається на підставі арт. 3 постанови Ради народних комісарів Союзу РСР з 4 червня 1929 р. «Про порядок як вираховувати адміністративно-управлінські видатки на 1929-30 р. за кошторисами відомств і установ, що перебувають на загально-державному бюджеті» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 37, арт. 328).

Харків, 27 серпня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 5 вересня 1929 р., № 205.

страняються також і на сметы учреждений, належащих на местном бюджете, с тем однако, что ст. 2 настоящего постановления не распространяется на расходы по содержанию городских, поселковых и сельских советов

4. Поручить Народному комиссариату финансов УССР совместно с Народным комиссариатом рабоче-крестьянской инспекции УССР издать в недельный срок инструкцию по применению настоящего постановления, соответственно распространив указанный в ст. 1 порядок и на составление смет по специальным средствам.

II.

5. Настоящее постановление издается на основании ст. 3 постановления Совета народных комиссаров Союза ССР от 4 июня 1929 г. «О порядке исчисления административно-управленческих расходов на 1929-1930 г. по сметам ведомств и учреждений, состоящих на общегосударственном бюджете» (С. З. СССР 1929 г. № 37 ст. 328).

Харьков, 27 августа 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Я. Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 5 сентября 1929 г., № 205.

178. Устава про Український науково-дослідний інститут споруджень при Вищій раді народного господарства УСРР.

1. Український науково-дослідний інститут споруджень є науково-дослідною установою, що нею видає Вища рада народного господарства УСРР.

2. За завдання Інституту є:

1) науково-експериментально вивчати нові способи в будівництві, технічні особливості будівельних матеріалів, умови й методи проектування споруд та питання щодо раціональної організації будівництва;

2) широко ознайомлювати промисловість і відповідні технічні кола з науково-технічними досягненнями в царині будівництва, а так само допомагати в підготованні кваліфікованих фахівців будівництва.

178. Положение об Украинском научно-исследовательском институте сооружений при Высшем совете народного хозяйства УССР.

1. Украинский научно-исследовательский институт сооружений является научно-исследовательским учреждением, состоящим в ведении Высшего совета народного хозяйства УССР.

2. Задачами Института является:

1) научно-экспериментальное изучение новых способов в строительстве, технических особенностей строительных материалов, условий и методов проектирования сооружений и вопросов, касающихся рациональной организации строительства;

2) широкое ознакомление промышленности и соответствующих технических кругов с научно-техническими достижениями в области строительства, а также содействие подготовке квалифицированных специалистов по строительству.

3. Свої завдання Інститут виконує через:

1) лабораторні спроби, проваджувані як у самому Інституті, так і в лабораторіях відповідних вищих шкіл;

2) всебічне дослідження й вивчення конструкції та матеріалів у будівництві;

3) допомогу підчас будування спробних будинків і розробок спробних конструкцій;

4) розробку типових проєктів будівельних споруд;

5) розробку стандартних типів і деталей будівництва;

6) технічну консультацію й постановку контролю в царині будівництва;

7) скликання, додержуючи встановленого порядку, періодичних конференцій, з'їздів і нарад у справах раціоналізації будівництва;

8) систематичне обслідування засобів і способів провадження робіт як на звичайному, як і на спробному будівництві;

9) випуск, додержуючи встановлених правил, періодичних і неперіодичних видань у справах будівництва;

10) організацію періодичних курсів, що програми їх погоджуються з Народнім комісаріатом освіти УСРР, доповіді й лекції для фахівців у галузі будівництва;

11) організацію конкурсів та преміювання за найліпші дослідження і праці в царині роботи Інституту.

4. Для розвитку своєї діяльності в межах, передбачених цією постановою, і з дозволу Вищої ради народнього господарства УСРР, Інститут організує лабораторії, кабінети, проєктні бюро, майстерні, музеї, архіви, книгозбірні й інші допоміжні спробно-виробничі установи.

5. Інституту надається право безпосередньо зноситися з усіма установами Союзу РСР, крім Центрального виконавчого комітету Союзу РСР, Ради народніх комісарів Союзу РСР, Ради праці й оборони, Вищої ради народнього господарства Союзу РСР, а так само Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народніх комісарів УСРР і Української економічної наради, що з ними Інститут зноситься через Вищу Раду народнього господарства УСРР.

3. Свои задачи Институт выполняет путем;

1) лабораторных опытов, производимых как в самом Институте, так и в лабораториях соответствующих высших учебных заведений;

2) всестороннего исследования и изучения конструкции и материалов в строительстве;

3) содействия при постройке опытных зданий и разработке опытных конструкций;

4) разработки типовых проектов строительных сооружений;

5) разработки стандартных типов и деталей строительства;

6) технической консультации и постановки контроля в области строительства;

7) созыва, с соблюдением установленного порядка, периодических конференций, съездов и совещаний по вопросам рационализации строительства;

8) систематического обследования способов и приемов производства работ как на обычном, так и на опытном строительстве;

9) выпуска, с соблюдением установленных правил, периодических и неперіодических изданий по вопросам строительства;

10) организации периодических курсов, программы которых согласовываются с Народным комиссариатом просвещения УСРР, докладов и лекций для специалистов в отрасли строительства;

11) организации конкурсов и премирования за наилучшие исследования и труды в области работы Института.

4. В целях развития своей деятельности в пределах, предусмотренных настоящим постановлением, и с разрешения Высшего совета народного хозяйства УССР, Институт организует лаборатории, кабинеты, проектные бюро, мастерские, музеи, архивы, библиотеки и прочие подсобные учреждения опытно-производственного характера.

5. Институту предоставляется право непосредственного сношения со всеми учреждениями Союза ССР, за исключением Центрального исполнительного комитета Союза ССР, Совета народных комиссаров Союза ССР, Совета труда и обороны, Высшего совета народного хозяйства Союза ССР, а также Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания с которыми Институт сносится через Высший совет народного хозяйства УССР.

6. Відповідно до порядку, встановленого у Митному кодексі Союзу РСР, Інститут має право одержувати з-за кордону без уплати мита та акцизу вантажі, призначені для наукової й дослідчої мети Інституту.

7. Щодо оподаткування державними й місцевими податками та зплатами Інститут має всі права, надані за законом науково-дослідчим установам, що є на державному бюджеті.

8. Для потреб допоміжних спробно-виробничих установ, що є при ньому, Інститут має право від свого імені:

- 1) приймати замовлення й укладати всі інші потрібні правочини;
- 2) кредитуватися в кредитових установах і зобов'язуватися векселями;
- 3) вступати за членів в організації й об'єднання, засновані для технічних удосконалень і що не мають безпосередньої мети одержувати комерційний зиск.

Увага. Стягання за зобов'язаннями Інституту, що виникли на підставі цього артикулу, можна звертати тільки на прибутки від спробно-виробничих установ, а так само й на майно їх, коли його, згідно з чинним законодавством, не вилучено з обороту й ним вільно розпоряджає Інститут. Державна скарбниця за ці зобов'язання не відповідає.

9. Інститут здійснює зазначені в арт. 7 права відповідно до інструкції Вищої ради народного господарства УСРР, виданої за порозумінням з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

10. Інститут має печатку із своєю назвою.

11. Програми науково-дослідчої діяльності Інституту затверджує Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом освіти УСРР.

Загальний нагляд за науково-дослідчою діяльністю Інституту здійснює Народній комісаріат освіти УСРР.

12. На чолі Інституту стоїть управа. Управу Інституту й, зокрема, голову Управи встановлює Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народнім

6. В соответствии с порядком, установленным Таможенным кодексом Союза ССР, Институт имеет право получать из-за границы без уплаты таможенных пошлин и акциза грузы, предназначенные для научных и исследовательских целей Института.

7. В отношении обложения государственными и местными налогами и сборами Институт пользуется всеми правами, предоставленными по закону учреждениям научно-исследовательского характера, находящимся на государственном бюджете.

8. Для нужд состоящих при нем вспомогательных учреждений опытно-производственного характера Институт имеет право от своего имени:

- 1) принимать заказы и заключать все прочие необходимые сделки;
- 2) кредитоваться в кредитных учреждениях и обязываться векселями;
- 3) вступать в качестве члена в организации и объединения, учрежденные для технических усовершенствований и не имеющие непосредственной целью получение коммерческой выгоды.

Примечание. Взыскания по обязательствам Института, возникшие на основании настоящей статьи, могут быть обращаемы только на доходы от опытно-производственных учреждений, а также и на имущество последних, если таковое, согласно действующему законодательству, не исключено из оборота и состоит в свободном распоряжении Института. Государственная казна по этим обязательствам не отвечает.

9. Институт осуществляет указанные в ст. 7 права в соответствии с инструкцией Высшего совета народного хозяйства УССР, изданной по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

10. Институт имеет печать со своим наименованием.

11. Программы научно-исследовательской деятельности Института утверждаются Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР.

Общий надзор за научно-исследовательской деятельностью Института осуществляется Народным комиссариатом просвещения УССР.

12. Во главе Института стоит Правление. Правление Института и, в частности, председатель Правления назначаются Высшим советом народного хозяйства УССР по сог-

комісаріатом освіти УСРР з тим, проте, що в складі членів Управи обов'язково повинні бути представники по одному від Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР і Народного комісаріату праці УСРР—з призначення цих наркоматів. Управа з свого складу виділяє директора Інституту, що його затверджує Вища рада народного господарства УСРР.

У в а г а. Взаємини між Управою й директором визначається в спеціальній інструкції, що її видає Вища рада народного господарства УСРР.

13. До відання Управи Інституту належить:

1) загально наставляти й керувати науково-дослідною роботою Інституту;

2) наперед розглядати кошториси і звіти Інституту, як на кошти, одержувані з державного бюджету, як і на спеціальні кошти, для подання цих кошторисів і звітів на затвердження до Вищої ради народного господарства УСРР;

3) розглядати річні плани работ і кошториси на наукові дослідження й розподіляти кошти між установами, що увіходять до складу Інституту, а так само розглядати звіти про наукову роботу лабораторій Інституту;

4) розглядати інші питання, що їх подає на обговорення Управі директор Інституту;

14. До обов'язків директора належить:

1) керувати, за директивами Управи Інституту, діяльністю Інституту в науковому, адміністративному й господарському відношеннях;

2) складати плани работ і кошториси;

3) складати й видавати інструкції, що визначають діяльність підурядних Інституту установ;

4) здійснювати зв'язок з державними установами й підприємствами у справах Інституту;

5) приймати і звільняти співробітників Інституту, додержуючи чинних законів і правил;

6) наглядати правильне надходження й витрачання коштів Інституту;

7) укладати договори й угоди відповідно до завдань Інституту як за готівку, як і на кредит, додержуючи чинних законів і розпоряджень Вищої ради народного господар-

лашенню с Народным комиссариатом просвещения УССР с тем, однако, что в составе членов Правления обязательно состоят представители по одному от Народного комиссариата внутренних дел УССР и Народного комиссариата труда УССР—по назначению последних. Правление из своего состава выделяет директора Института, утверждаемого Высшим советом народного хозяйства УССР.

Примечание. Взаимоотношения между Правлением и директором определяются в особой инструкции, издаваемой Высшим советом народного хозяйства УССР.

13. К ведению Правления Института относится:

1) общее наставление и руководство научно-исследовательской работой Института;

2) предварительное рассмотрение смет и отчетов Института, как по средствам, получаемым из государственного бюджета, так и по специальным средствам, для представления этих смет и отчетов на утверждение Высшего совета народного хозяйства УССР;

3) рассмотрение годичных планов работ и смет на научные исследования и распределение средств между учреждениями, входящими в состав Института, а также рассмотрение отчетов о научной работе лабораторий Института;

4) рассмотрение иных вопросов, вносимых на обсуждение Правления директором Института.

14. К обязанностям директора относится:

1) руководство, по директивам Правления Института, деятельностью Института в научном, административном и хозяйственном отношениях;

2) составление планов работ и смет;

3) составление и издание инструкций, определяющих деятельность подведомственных Институту учреждений;

4) осуществление связи с государственными учреждениями и предприятиями по делам Института;

5) прием и увольнение сотрудников Института, с соблюдением действующих законов и правил;

6) наблюдение за правильным поступлением и расходованием средств Института;

7) заключение договоров и соглашений в соответствии с задачами Института, как за наличные, так и в кредит, с соблюдением действующих законов и распоряжений Вы-

ства УСРР, у межах бюджетових асигнувань Інституту та його спеціальних коштів;

8) представляти Інститут в усіх установах і організаціях, додержуючи правил арт. 6 цієї устави;

9) представляти інтереси Інституту в судових установах без спеціальної довіреності;

10) видавати від імені Інституту довіреності.

15. При Інституті організується Науково-технічну раду. До відання цієї ради належить: розглядати програми, порядок і методологію розробітку питань, що їх висувують заінтересовані народні комісаріати, Інститут, промисловість або сама Рада.

16. До складу Ради увіходять: наукові робітники Інституту, фахівці-представники від Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР, Народного комісаріату праці УСРР, Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР, Народного комісаріату земельних справ УСРР, Уповноваженого Народного комісаріату шляхів Союзу РСР при Уряді УСРР і інших установ та підприємств, заінтересованих у роботах Інституту, робітники заводських лабораторій і конструкторських бюро та спеціально запрошені особи.

17. Персональний склад Науково-технічної ради, в тому числі й Голову її, настановлює Вища рада народнього господарства УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом освіти УСРР.

18. Кошти Інституту складаються з:

1) асигнувань з державного бюджету;

2) асигнувань з загальносоюзного фонду фінансування спробного будівництва й науково-дослідчих робіт по будівництву;

3) спеціальних коштів.

Увага. Порядок одержання, схову й витрачання спеціальних коштів, а так само звітність по них визначається у спеціальних законах і інструкції, що її видає Вища рада народнього господарства УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

19. Штати Інституту встановлюється й затверджується на загальних підставах.

шого совета народного хозяйства УССР, в пределах бюджетных ассигнований Института и его специальных средств;

8) представительство от имени Института во всех учреждениях и организациях, с соблюдением правил ст. 5 настоящего положения;

9) представительство интересов Института в судебных учреждениях без особой доверенности;

10) выдача от имени Института доверенностей.

15. При Институте организуется Научно-технический совет, к ведению которого относятся: рассмотрение программ, порядка и методологии разработки вопросов, выдвигаемых заинтересованными народными комиссариатами, Институтом, промышленностью или самим Советом.

16. В состав Совета входят: научные работники Института, специалисты—представители от Народного комиссариата внутренних дел УССР, Народного комиссариата труда УССР, Народного комиссариата торговли УССР, Народного комиссариата здравоохранения УССР, Народного комиссариата земледелия УССР, Уполномоченного Народного комиссариата путей сообщения Союза ССР при Правительстве УССР и иных учреждений и предприятий, заинтересованных в работах Института, работники заводских лабораторий и конструкторских бюро и специально приглашенные лица.

17. Личный состав Научно-технического совета в том числе и председатель его назначаются Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР.

18. Средства Института составляют из:

1) ассигнований по государственному бюджету;

2) ассигнований из общесоюзного фонда финансирования опытного строительства и научно-исследовательских работ по строительству;

3) специальных средств.

Примечание. Порядок получения, хранения и расходования специальных средств, а также отчетность по ним определяется специальными законами и инструкцией, издаваемой Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

19. Штаты Института устанавливаются и утверждаются на общих основаниях.

20. Інститут ліквідується за постановою Ради народніх комісарів УСРР на подання Вищої ради народнього господарства УСРР.

Все майно Інституту, що залишилось по його ліквідації, передається Вищій раді народнього господарства УСРР.

Харків, 27 серпня 1929 р.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР **Я. Касян.**

20. Інститут ліквідується по постановленню Совета народных комиссаров УССР по представлению Высшего совета народного хозяйства УССР.

Все имущество Института, оставшееся после его ликвидации, передается Высшему совету народного хозяйства УССР.

Харьков, 27 августа 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Я. Касян.**

179. Як утворювати і витратити республіканський фонд фінансування місцевого шляхового будівництва, фонд шляхового будівництва АМСРР і округові фонди шляхового будівництва.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Утворити республіканський фонд фінансування місцевого шляхового будівництва, фонд шляхового будівництва АМСРР і округові фонди шляхового будівництва.

2. Республіканський фонд фінансування місцевого шляхового будівництва утворюється з:

1) відрахувань розміром 25% надходжень браного на території УСРР місцевого податку з вантажів, довозуваних і вивозуваних залізницями і водними шляхами; розмір відрахувань АМСРР і окремих округ до зазначеного фонду встановлюється на кожний рік за спеціальною постановою Ради народніх комісарів УСРР;

2) асигнувань Уряду УСРР за державним бюджетом УСРР;

3) спеціальних асигнувань Уряду Союзу РСР;

4) сум, асигнуваних за постановою Ради народніх комісарів УСРР з республіканського фонду регулювання місцевих бюджетів;

5) відсотків на капітали фонду.

3. Республіканський фонд фінансування місцевого шляхового будівництва витрачається на видачу запитом Раді народніх комі-

179. О порядке образования и расходования республиканского фонда финансирования местного дорожного строительства, фонда дорожного строительства АМСРР и окружных фондов дорожного строительства.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Образовать республиканский фонд финансирования местного дорожного строительства, фонд дорожного строительства АМСРР и окружные фонды дорожного строительства.

2. Республиканский фонд финансирования местного дорожного строительства образуется из:

1) отчислений в размере 25% поступлений взимаемого на территории УССР местного налога с грузов, привозимых и вывозимых по железно-дорожным и водным путям сообщения, размер отчислений АМСРР и отдельных округов в указанный фонд устанавливается на каждый год специальным постановлением Совета народных комиссаров УССР;

2) ассигнований Правительства УССР по государственному бюджету УССР;

3) специальных ассигнований Правительства Союза ССР;

4) сумм, ассигнуемых постановлением Совета народных комиссаров УССР из республиканского фонда регулирования местных бюджетов;

5) процентов на капиталы фонда.

3. Республиканский фонд финансирования местного дорожного строительства расходуется на выдачу пособий Совету народ-

сарів АМСРР і округовим виконавчим комітетам на відбудову та прокладання нових округових шляхів першого й другого розрядів, на влаштування і капітальний ремонт споруд на цих шляхах та на набуття шляхових машин і знаряддя, а так само на виконання на зазначених шляхах Головною управою шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР за спеціальними постановами Української економічної наради окремих великих шляхових і мостових робіт та на провадження технічних дослідів і спробних робіт в галузі шляхівництва.

Увага. Асигнування з фонду видається на певне цілеве призначення і їх не можна витратити на інші потреби.

4. Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР щороку складає план шляхового будівництва, призначеного до провадження коштом республіканського фонду фінансування місцевого шляхового будівництва у наступному бюджетовому році, урахувавши при цьому планові заявки АМСРР і окремих округових виконавчих комітетів та спеціальні завдання, покладені на Головну управу від Української економічної наради в галузі шляхового будівництва. Разом з тим Голова управи складає план розподілу між АМСРР і окремими округами кредитів за рахунок фонду.

Зазначені в цьому артикулі плани Головна управа погоджує з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

5. Кошти республіканського фонду фінансування місцевого шляхового будівництва передає Народній комісаріат фінансів УСРР Всеукраїнській конторі центрального банку комунального господарства і житлового будівництва на підставі спеціально укладеного між ними договору. Зазначені кошти Всеукраїнська контора центрального банку комунального господарства і житлового будівництва видає Головній управі шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР, Раді народніх комісарів АМСРР і округовим виконавчим комітетам на підставі розподілу Головної управи, відповідно до плану, передбаченого в арт. 4 цієї постанови.

них комісаров АМСРР і окружним исполнительным комітетам на восстановление и строительство новых окружных дорог первого и второго разрядов, на устройство и капитальный ремонт сооружений на этих дорогах и на приобретение дорожных машин и орудий, а также на выполнение на указанных дорогах Главным управлением шоссежных и грунтовых дорог и автомобильного транспорта УССР по особым постановлениям Украинского экономического совещания отдельных крупных дорожных и мостовых работ и на производство технических исследований и опытных работ в отрасли дорожного дела.

Примечание. Ассигнования из фонда выдаются по определенному целевому назначению и не могут быть расходованы на иные нужды.

4. Главное управление шоссежных и грунтовых дорог и автомобильного транспорта УССР ежегодно составляет план дорожного строительства, предназначенного к проведению за счет республиканского фонда финансирования местного дорожного строительства в наступающем бюджетном году, с учетом при этом плановых заявок АМСРР и отдельных окружных исполнительных комитетов специальных заданий, возложенных на Главное управление Украинским экономическим совещанием в отрасли дорожного строительства. Вместе с тем Главное управление составляет план распределения между АМСРР и отдельными округами кредитов за счет фонда.

Указанные в настоящей статье планы Главное управление согласовывает с Народным комиссариатом финансов УССР.

5. Средства республиканского фонда финансирования местного дорожного строительства передаются Народным комиссариатом финансов УССР Всеукраинской конторе центрального банка коммунального хозяйства и жилищного строительства на основании специально заключенного между ними договора. Указанные средства выдаются Всеукраинской конторой центрального банка коммунального хозяйства и жилищного строительства Главному управлению шоссежных и грунтовых дорог и автомобильного транспорта УССР, Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам на основании распределения Главного управления в соответствии с планом, предусмотренным в ст. 4 настоящей постановления.

6. Рада народніх комісарів АМСРР і округові виконавчі комітети витрачають кошти, видані за рахунок республіканського фонду фінансування місцевого шляхового будівництва, додержуючи правил витрачання коштів місцевого бюджету.

7. Фонд шляхового будівництва АМСРР і округові фонди шляхового будівництва утворюється з:

1) надходжень збираного на території АМСРР або даної округи місцевого податку з вантажів, довозуваних і вивозуваних залізницею і водними шляхами, крім тої частини цього податку, що їй належить відрахувати до республіканського фонду фінансування місцевого шляхового будівництва (арт. 2 цієї постанови);

2) асигнувань з місцевих бюджетів;

3) фінансування від промисловости;

4) інших надходжень, звернених на підсилення шляхового будівництва місцевого значення.

8. Зазначені в арт. 7 фонди витрачається на:

1) прокладення нових округових шляхів першого і другого розряду та будову нових шляхових споруд на тих самих шляхах;

2) перебудову, відбудову і капітальний ремонт наявних округових шляхів та шляхових споруд;

3) на набуття шляхових машин і устаткування для механізації шляхових робіт.

Увага. Видатки на звичайний і поточний ремонт, на утримання шляхів і шляхових споруд тощо, провадиться за рахунок загальних коштів бюджетів АМСРР або округових виконавчих комітетів і їх покривати за рахунок зазначених в арт. 7 фондів не можна.

9. Фонд шляхового будівництва АМСРР і округові фонди шляхового будівництва є в розпорядженні Ради народніх комісарів АМСРР або відповідних округових виконавчих комітетів, за належністю, і їх вони витрачають на підставі затверджених від них планів шляхового будівництва відповідно до планів, що їх затверджує Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автотранс-

6. Совет народных комиссаров АМСРР и окружные исполнительные комитеты расходуют средства, отпущенные за счет республиканского фонда финансирования местного дорожного строительства, с соблюдением правил расходования средств местного бюджета.

7. Фонд дорожного строительства АМСРР и окружные фонды дорожного строительства образуются из:

1) поступлений взимаемого на территории АМСРР или данного округа местного налога с грузов, привозимых и вывозимых по железнодорожным и водным путям сообщения, за исключением той части этого налога, которая подлежит отчислению в республиканский фонд финансирования местного дорожного строительства (ст. 2 настоящего постановления);

2) ассигнований из местных бюджетов;

3) финансирования со стороны промышленности;

4) иных поступлений, обращаемых на усиление дорожного строительства местного значения.

8. Указанные в ст. 7 фонды расходуются на:

1) строительство новых окружных дорог первого и второго разрядов и новых дорожных сооружений на тех же дорогах;

2) переустройство, восстановление и капитальный ремонт существующих окружных дорог и дорожных сооружений;

3) на приобретение дорожных машин и оборудования для механизации дорожных работ.

Примечание. Расходы по обычному текущему ремонту, по содержанию дорог и дорожных сооружений и т. д. производятся за счет общих средств бюджетов АМСРР или окружных исполнительных комитетов и покрываются за счет указанных в ст. 7 фондов не могут.

9. Фонд дорожного строительства АМСРР и окружные фонды дорожного строительства состоят в распоряжении Совета народных комиссаров АМСРР или соответствующих окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, и расходуются ими на основании утвержденных ими планов дорожного строительства в соответствии с планами, утверждаемыми Главным управлением

порту УСРР і додержуючи правил витрачання коштів місцевого бюджету.

10. Річні звіти про стан і використання коштів республіканського фонду фінансування місцевого шляхового будівництва складає Головна управа шосевих і ґрунтових шляхів та автотранспорту УСРР на підставі матеріалів Ради народніх комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетів і їх з висновком Народнього комісаріату фінансів УСРР подається до Ради народніх комісарів УСРР.

Річні звіти про стан і використання фонду шляхового будівництва АМСРР та окружних фондів шляхового будівництва складає орган, що відає шляховою справою в АМСРР, і окружні шляхові відділи, за належністю, і їх з висновком Народнього комісаріату фінансів АМСРР або окружного фінансового відділу подається до Ради народніх комісарів АМСРР або окружного виконавчого комітету, а так само до Головної управи шосевих і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР.

II

11. З виданням цієї постанови касується:

1) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 31 серпня 1925 р. «Про шляховий фонд окружних виконавчих комітетів УСРР і Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 66, арт. 378);

2) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 31 серпня 1925 р. «Про порядок утворення і видаткування республіканського фонду шляхового будівництва по місцевому бюджетові» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 66, арт. 379);

3) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 11 лютого 1927 р. «Про зміну арт. 1 і виключення арт. 8 постанови РНК УСРР «Про шляховий фонд окружних виконавчих комітетів УСРР і Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 5, арт. 25);

4) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 11 лютого 1927 р. «Про зміну п. «а» арт. 1 і про виключення арт. 9 постанови РНК УСРР «Про порядок утворення і

шосейних і ґрунтових дорог и автотранспорта УСРР и с соблюдением правил расходования средств местного бюджета.

10. Годовые отчеты о состоянии и использовании средств республиканского фонда финансирования местного дорожного строительства составляются Главным управлением шосейных и грунтовых дорог и автотранспорта УСРР на основании материалов Совета народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетов и с заключением Народного комиссариата финансов УСРР представляются в Совет народных комиссаров УСРР. Годовые отчеты о состоянии и использовании фонда дорожного строительства АМСРР и окружных фондов дорожного строительства составляются органом, ведающим дорожным делом в АМСРР и окружными дорожными отделами, по принадлежности, и с заключением Народного комиссариата финансов АМСРР или окружного финансового отдела представляются Совету народных комиссаров АМСРР или окружному исполнительному комитету, а также Главному управлению шосейных и грунтовых дорог и автомобильного транспорта УСРР.

II

11. С изданием настоящего постановления отменяются:

1) постановление Совета народных комиссаров УСРР от 31 августа 1925 г. «О дорожном фонде окружных исполнительных комитетов УСРР и Автономной молдавской социалистической советской республики» (С. У. УСРР 1925 г. № 66 ст. 378);

2) постановление Совета народных комиссаров УСРР от 31 августа 1925 г. «О порядке образования и расходования республиканского фонда дорожного строительства по местному бюджету» (С. У. УСРР 1925 г. № 66, ст. 379);

3) постановление Совета народных комиссаров УСРР от 11 февраля 1927 г. «Об изменении ст. 1 и исключении ст. 8 постановления СНК УСРР «О дорожном фонде окружных исполнительных комитетов УСРР и Автономной молдавской социалистической советской республики» (С. У. УСРР 1927 г. № 5, ст. 25);

4) постановление Совета народных комиссаров УСРР от 11 февраля 1927 г. «Об изменении п. «а» ст. 1 и об исключении ст. 9 постановления СНК УСРР «О порядке обра-

витрачання республіканського фонду шляхового будівництва по місцевому бюджету» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 5, арт. 26).

Харків, 27 серпня 1929 р.

Заст. Голови ради народних комісарів УСРР Дудник.

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР Касян.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 6 вересня 1929 р., № 206.

зовання і расходовання республіканського фонду дорожнього строительства по местному бюджету» (С. У. УССР 1927 г. № 5, ст. 26).

Харьков, 27 августа 1929 г.

Зам. Председателя совета народных комиссаров УССР Дудник.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР Касян.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 6 сентября 1929 г., № 206.

180. Про преміювання за пропозиції, що сприяють раціоналізації роботи державних установ і підприємств та кооперативних організацій.

Щоб найширше втягти трудящі маси до справи раціоналізації державного і кооперативного управлінського та оперативного апарату через заохочування ініціативи як самих робітників зазначеного апарату, як і сторонніх йому осіб, що своїми пропозиціями сприятимуть поліпшенню, спрощенню і здешевленню роботи та структури державних установ і підприємств та кооперативних організацій, Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

I.

1. Зобов'язати керівників державних установ і підприємств республіканського та місцевого значення, а так само управи кооперативних організацій, що чинять на території УСРР, утворити спеціальний фонд для преміювання пропозицій, що сприяють поліпшенню, спрощенню і здешевленню роботи і структури управлінського та оперативного апарату, підвищенню якості його роботи та продуктивності праці, а так само усуненню небезпек і шкідливостей у роботі.

Увага 1. Цю постанову не поширюється: а) на раціоналізаторські пропозиції щодо виробництва й транспорту; ці пропозиції преміюється особливим порядком; б) на осіб, передбачених у постанові Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 7 березня 1927 р. «Про порядок видання заохотливої винагороди особам провідного персоналу державних підприємств та акційних товариств (пайових товариств) з пе-

180. О премировании за предложения, содействующие рационализации работы государственных учреждений и предприятий и кооперативных организаций.

В целях наиболее широкого вовлечения трудящихся масс в дело рационализации государственного и кооперативного управленческого и оперативного аппарата путем поощрения инициативы как самих работников указанного аппарата, так и посторонних ему лиц, содействующих своими предложениями улучшению, упрощению и удешевлению работы и структуры государственных учреждений и предприятий и кооперативных организаций, Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Обязать руководителей государственных учреждений и предприятий республіканского и местного значения, а также правления кооперативных организаций, действующих на территории УССР, образовать особый фонд для премирования предложений, содействующих улучшению, упрощению и удешевлению работы и структуры управленческого и оперативного аппарата, повышению качества его работы и производительности, труда, а также устранению опасностей и вредностей в работе.

Примечание 1. Настоящее постановление не распространяется: а) на рационализаторские предложения, относящиеся к производству и транспорту; эти предложения подлежат премированию в особом порядке; б) на лиц, предусмотренных постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 7 марта 1927 г. «О порядке выдачи поощрительного вознаграждения лицам руководящего персонала государственных предприятий

реважною участю державного капіталу» (Зб Зак. СРСР 1927 р. № 16, арт. 167, і № 64, арт. 643) і на керівників державних установ УСРР щодо заходів, проводжуваних у підурядному їм апараті.

Увага 2. Цю постанову, як загально правило, не поширюється на робітників, що працюють у царині раціоналізації щодо раціоналізаторських пропозицій, подаваних від них порядком виконання покладених на них службових обов'язків. Проте, як виняток, дозволяється преміювати цих робітників за окремі, особливо цінні пропозиції.

2. Преміювати за зазначені в арт. 1 пропозиції можна і окремих осіб, і групи їх, як з числа робітників даної установи, підприємства або організації, як і з числа сторонніх осіб.

3. Преміювати дозволяється як за тих випадків, коли наслідком зробленої пропозиції є безпосередня грошева економія, як і тоді, коли наслідки від здійснення пропозицій не можна визначити у грошовій формі.

4. Зазначений в арт. 1 спеціальний фонд преміювання складається:

а) через виділення на цю мету певних сум із коштів, передбачених за кошторисами відповідних установ, підприємств і організацій на адміністративно-господарські витрати;

б) за рахунок економії, що маємо в наслідок проведення раціоналізаторських пропозицій в розмірі від 10% до 20% цієї економії.

5. З фонду преміювання виплачується винагорода за раціоналізаторські пропозиції і покривається затрати, потрібні на остаточний розробіток поданих пропозицій (виготовлення рисунків, моделей тощо).

6. Розмір преміальної винагороди за кожен окрему раціоналізаторську пропозицію встановлюється залежно від користності даної пропозиції, зокрема, від розміру гаданої грошевої економії, простоти прикладання її, розміру затрат, що їх зробив автор пропозиції під час розробітку, і часу, витраченого їм на розробіток пропозиції.

и акционерных обществ (шаевых товариществ) с преобладающим участием государственного капитала» (С. З. СССР 1927 г. № 16, ст. 167 и № 64 ст. 643) и на руководителей государственных учреждений СССР—в отношении мероприятий, проводимых в подведомственном им аппарате.

Примечание 2. Настоящее постановление, как общее правило, не распространяется на работников в области рационализации—в отношении рационализаторских предложений, вносимых ими в порядке выполнения возложенных на них служебных обязанностей. Однако, в виде исключения, допускается премирование этих работников за отдельные, особо ценные, предложения.

2. Премироваться за указанные в ст. 1 предложения могут как отдельные лица, так и группы их, как из числа работников данного учреждения, предприятия или организации, так и из числа посторонних лиц.

3. Премирование допускается как в тех случаях, когда результатом сделанного предложения является прямая денежная экономия, так и тогда, когда результат от осуществления предложения в денежной форме выражен быть не может.

4. Указанный в ст. 1-й особый фонд премирования составляет:

а) путем выделения для этой цели определенных сумм из средств, предусмотренных по сметам соответственных учреждений, предприятий и организаций на административно-хозяйственные расходы;

б) за счет экономии, получаемой в результате проведения рационализаторских предложений, в размере от 10% до 20% этой экономии.

5. За счет фонда премирования производится как выплата вознаграждения за рационализаторские предложения, так и покрытие затрат, необходимых для окончательной разработки внесенных предложений (изготовление чертежей, моделей и т. д.).

6. Размер премиального вознаграждения за каждое отдельное рационализаторское предложение устанавливается в зависимости от полезности данного предложения, в частности, от размера предполагаемой денежной экономии, простоты его применения. размера затрат, произведенных автором предложения при его разработке, и времени, потраченного им на разработку предложения.

7. Розв'язувати питання про прийняття раціоналізаторських пропозицій, про визначення розміру гаданої економії або ступеня економії зазначених пропозицій і про встановлення розміру винагороди, що їй належить виплатити авторам пропозицій, покладається на керівників установ, підприємств і організацій, за порозумінням з відповідними професійними організаціями.

8. Порядок преміювання за пропозиції, що сприяють раціоналізації роботи державних установ і підприємств та кооперативних організацій АМСРР, встановлює Рада народних комісарів АМСРР стосовно до правил цієї постанови.

II.

9. Цю постанову видається на підставі арт. 8 постанови Ради народних комісарів Союзу РСР з 4 січня 1929 р. «Про преміювання за пропозиції, що сприяють раціоналізації роботи і структури апарату державних установ і підприємств» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 5, арт. 48).

Харків, 27 серпня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Я. Касян**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 3 вересня 1929 р., № 203.

7. Разрешение вопросов принятия рационализаторских предложений, определения размера предполагаемой экономии или степени полезности указанных предложений и установления размера подлежащего выплате авторам предложений вознаграждения возлагается на руководителей учреждений, предприятий и организаций по соглашению с соответственными профессиональными организациями.

8. Порядок премирования за предложения, содействующие рационализации работы государственных учреждений и предприятий и кооперативных организаций АМСРР устанавливается Советом Народных комиссаров АМСРР применительно к правилам настоящего постановления.

II.

9. Настоящее постановление издается на основании ст. 8 постановления Совета народных комиссаров Союза ССР от 4 января 1929 г. «О премировании за предложения, содействующие рационализации работы и структуры аппарата государственных учреждений и предприятий» (С. З. СССР 1929 г. № 5, ст. 48).

Харьков, 27 августа 1929 г.

Зам Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Я. Касян**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 3 сентября 1929 г., № 203.

ПОПРАВКА ДО ЗБ. ЗАК. ЗА 1929 Р.

36. Зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано	Повинно бути
18	650	23 зн.	... ухвалені порядком п. 1 арт. 1... ... прийняте в порядку п. 1 ст. 1...	українськ. ... ухвалені порядком п. 1 арт. 2... російськ. ... прийняте в порядку п. 1 ст. 2...

[34]

ФУНДАМЕНТАЛЬНА
БІБЛІОТЕКА

Київського Інституту
Народного Господарства

ЗБІРНИК

ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ

РОБІТНИЧО - СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 22 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.

ВІДДІЛ ПЕРШИЙ

8 ЖОВТНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів УСРР

(10—20 вересня 1929 р.)

181. Про зміну Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та про акти громадянського стану.
182. Про скасування деяких спеціальних коштів, що є в розпорядженні урядницьких установ.
183. Про державну виробничу інспекцію молочних продуктів.
184. Про зміну й доповнення Положення про інститути УСРР.
185. Як заселяти житлові приміщення, що їх звільняють робітники робітничо-селянської міліції й поправно-трудоустанов УСРР, через перевід цих робітників на службу до інших місцевостей.
186. Про ознаки куркульських господарств, що до них належить прикладати Кодекс законів про працю.
187. Як розподіляти відрахування до місцевих бюджетів від спеціальної оплати з буряку, перероблюваного на цукроварнях Цукротресту й Укрсельцукру.
188. Про порядок довгореченцевого кредитування й безповоротного фінансування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(10—20 сентября 1929 г.)

181. Об изменении Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния.
182. Об упразднении некоторых специальных средств, находящихся в распоряжении ведомств и учреждений.
183. О государственной производственной инспекции молочных продуктов.
184. Об изменении и дополнении Положения об институтах УССР.
185. О порядке заселения жилых помещений, освобождаемых работниками рабоче-крестьянской милиции и исправительно-трудоустройств УССР, в виду перевода этих работников на службу в другие местности.
186. О признаках кулацких хозяйств, в которых должен применяться Кодекс законов о труде.
187. О порядке распределения отчислений в местные бюджеты от специального сбора со свеклы, перерабатываемой на сахарных заводах Сахаротреста и Укрсельцукра.
188. О порядке долгосрочного кредитования и безвозвратного финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
№ 665024

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОД-
НИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

181. Про зміну Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та про акти громадянського стану.

Щоб надати громадянам право змінювати не тільки імена й прізвища, але й по-батькові, а також, щоб спростити порядок реєстрації актів громадянського стану, скасувавши деякі формальності підчас зазначеної реєстрації, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I. Проробити в Кодексі законів про родину, опіку, подружжя та про акти громадянського стану (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 67—69, арт. 440 і 1927 р. № 29, арт. 139) такі зміни й доповнення:

1) В увазі до арт. 109 слова «Центральний відділок ЗАГС Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР» замінити на слова: «Народний комісаріат внутрішніх справ АМСРР».

2) Заголовок поділу IV Кодексу ухвалити в такій редакції: «Про право громадян змінювати свої прізвища, імена й по-батькові».

3) Артикули 142 і 147 ухвалити в такій редакції:

«142. Особи, що бажають змінити своє прізвище, ім'я або по-батькові, подають про те заяву до окрутового адміністративного відділу, а в АМСРР—до Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР, додавши документи, які свідчать їхню особовість, а так само і те, що за цими особами не лічиться недоплат з державних і місцевих податків, або копії зазначених документів, засвідчені установленим порядком».

«147. Зміну прізвища неповнолітніх, крім випадку, передбаченого в арт. 146 цього Кодексу, а так само імена їх перед досягненням 14 років робиться на заяву їхніх законних представників (батьків чи опікунів).

По досягненні ж неповнолітніми 14 років їм надається право змінювати своє ім'я (імена) на їхню власну заяву, не питаючи на це дозволу батьків або опікунів. Змінювати прізвище або по-батькові неповноліт-

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА
НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

181. Об изменении Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния.

В целях предоставления гражданам права изменять не только имена и фамилии, но и отчества, а также в целях упрощения порядка регистрации актов гражданского состояния путем отмены некоторых формальностей при указанной регистрации, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I. Внести в Кодекс законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния (С. У. УССР 1926 г. № 67—69, ст. 440 и 1927 г. № 29, ст. 139) нижеследующие изменения и дополнения:

1) В примечении к ст. 109 слова: «Центральное отделение ЗАГС Народного комиссариата внутренних дел АМСРР» заменить словами: «Народный комиссариат внутренних дел АМСРР».

2) Заголовок раздела IV Кодекса изложить в следующей редакции: «О праве граждан изменять свои фамилии, имена и отчества».

3) Статьи 142 и 147 изложить в следующей редакции:

«142. Лица, желающие изменить свою фамилию, имя или отчество подают о том заявление в окружной административный отдел, а в АМСРР—в Народный комиссариат внутренних дел АМСРР с приложением документов, удостоверяющих их личность, а также и то, что за этими лицами не числится недоимок по государственным и местным налогам, или копий указанных документов, засвидетельствованных установленным порядком».

«147. Изменение фамилии несовершеннолетних, вне случая, предусмотренного ст. 146 настоящего Кодекса, а также имени их до достижения 14-тилетнего возраста, производится по заявлению их законных представителей (родителей или опекунов).

По достижении же несовершеннолетними 14-тилетнего возраста им предоставляется право изменять свое имя (имена) по их собственному заявлению, без необходимости испрашивать на это разрешения родителей или опекунов. Изменение фамилии или от-

чих, що дійшли 14 років, можна на їхню заяву, але за згодою батьків чи опікунів.

Змінюючи прізвище, ім'я або по-батькові неповнолітніх, додержують загального порядку, зазначеного в арт. арт. 142—144 цього Кодексу з тим, проте, що про осіб, які не дійшли 14 років, не робиться публікації і не повідомляється установи, що ведуть списки про кримінальну судимість».

4) Додати до Кодексу арт. 146¹ такої редакції:

«146¹. Діти до 14 років осіб, що змінили своє ім'я, приймають нове по-батькові.

По досягненні дітьми 14 років, на зміну їхнього по-батькові, потрібна так само згода самих дітей».

5) В арт. арт. 141 і 144 після слова: «ім'я» додати слова: «або по-батькові».

II. Поробити в «Уставі про реєстрацію актів громадянського стану» (Зб. Уз. УРСР 1926 р. № 67—69, арт. 440, додаток 1 і 1928 р. № 17, арт. 152) такі зміни й доповнення:

1) Арт. 3 ухвалити в такій редакції:

«3. Органами запису актів громадянського стану є:

1) адміністративне управління Народного комісаріату внутрішніх справ УРСР і Народний комісаріат внутрішніх справ АМССР;

2) округові адміністративні відділи і адміністративні відділки районних виконавчих комітетів».

2) Пункт «б» арт. 9 скасувати.

3) У п. «б» арт. 9¹, у п. «а» арт. 10 і в п. «ж» арт. 12 після слова: «імен» додати слово: «по-батькові».

4) Пункт «д» арт. 10¹ ухвалити в такій редакції:

«д) безпосередньо наглядати діяльність сільських і селищних рад та міських рад неокругових центрів щодо ведіння запису актів громадянського стану і схову архівів запису актів громадянського стану, а так само інструктувати зазначені ради у цих справах».

5) Арт. 14 ухвалити в такій редакції:

«14. Кожен запис, що його вноситься до відповідної книги записів, повинні прочита-

чества несовершеннолетних, достигших 14-тилетнего возраста, производится по их заявлению, но с согласия родителей или опекунов.

При изменении фамилии, имени или отчества несовершеннолетних соблюдается общий порядок, указанный в ст. ст. 142—144 настоящего Кодекса с тем, однако, что о лицах, не достигших 14-тилетнего возраста, публикация и извещение учреждений, ведущих списки об уголовной судимости, не производится».

4) Дополнить Кодекс статьей 146¹ в следующей редакции:

«146¹. Дети до 14 лет лиц, изменивших свое имя, принимают новое отчество.

По достижении детьми 14-тилетнего возраста, на изменение их отчества требуется также согласие самих детей;

5) В ст. ст. 141 и 144 после слова: «имя» добавить слова: «или отчество».

II. Внести в «Положение о регистрации актов гражданского состояния» (С. У. УССР 1926 г. № 67—69, ст. 440, приложение 1 и 1928 г. № 17, ст. 152) нижеследующие изменения и дополнения:

1) Ст. 3 изложить в следующей редакции:

«3. Органами записи актов гражданского состояния являются:

1) административное управление Народного комиссариата внутренних дел УССР и Народный Комиссариат внутренних дел АМССР;

2) окружные административные отделы и административные отделения районных исполнительных комитетов».

2) Пункт «б» ст. 9—отменить;

3) В п. «б» ст. 9¹, в п. «а» ст. 10 и в п. «ж» ст. 12 после слова: «имен» добавить слово: «отчеств».

4) Пункт «д» ст. 10¹ изложить в следующей редакции:

«д) непосредственный надзор за деятельностью сельских и поселковых советов и городских советов неокружных центров в отношении ведения записи актов гражданского состояния и хранения архивов записи актов гражданского состояния, а также инструктирование указанных советов по этим вопросам».

5) Ст. 14 изложить в следующей редакции:

«14. Каждая запись, вносимая в соответствующую книгу записи, должна быть про-

ти і підписати заявники. Коли вони пись-
менні, а так само підписати урядовець, що
вчає акта.

Коли заявник неписьменний, він має
право доручити прочитати акта і розписа-
тися за нього будь-кому з своїх родичів чи
знайомих».

6) Увагу до арт. 18 ухвалити в такій ре-
дакції:

«У в а г а. Заяви, що їх подано з про-
гаєнням місячного від дня народження ре-
ченця, треба реєструвати, коли органи за-
пису актів громадянського стану, що про-
водять запис, визнає причини несвочас-
ної заяви за уважливі і коли для органів
запису актів громадянського стану не-
важко точно встановити час народження
дитини.

Коли для органів запису актів грома-
дянського стану не можна або важко вста-
новити час народження дитини, запис
проводиться тільки на підставі постано-
ви народного суду порядком арт. 224 Ци-
вільного процесуального кодексу УСРР.

Коли нема важливих причин до про-
гаєння реченця, орган запису актів гро-
мадянського стану, зареєструвавши акт
народження, складає протокола для вжит-
тя заходів адміністративного впливу по-
рядком, встановленим в Адміністратив-
ному кодексі УСРР, до осіб, що на них
лежав обов'язок вчасно заявити про на-
родження дитини».

7) До арт. 21 додати увагу 2 такої редак-
ції:

«У в а г а 2. У разі заяви про народжен-
ня дитини від осіб, що перебувають у за-
реєстрованому подружжі, сільська рада
реєструє факт народження, не вимагаю-
чи підписки батьків про те, що дитина
дійсно походить від них».

8) Арт. 22 скасувати.

9) Арт. 26 ухвалити в такій редакції:

«26. Запис про засиновлення робиться
негаймо по одержанні повідомлення від на-
лежного опікунського органу, сільської або
селищної ради, за належністю, про відбулу
постанову або після подання від заінтере-
сованих осіб копії постанови зазначених ор-
ганів. У записові зазначається назву опі-

читана и подписана заявителями, если они
грамотны, а также подписана должностным
лицом, совершающим акт.

Если заявитель неграмотный, он имеет
право поручить прочесть акт и расписать-
ся за него кому-либо из своих родственни-
ков или знакомых».

6) Примечание к ст. 18 изложить в сле-
дующей редакции:

«П р и м е ч а н и е. Заявления, сделан-
ные с пропуском месячного со дня рож-
дения срока, подлежат регистрации, если
орган записи актов гражданского состоя-
ния, производящий запис, признает при-
чины несвоевременной заявки уважитель-
ными и если для органов записи актов
гражданского состояния не представляет
трудности точно установить время рожде-
ния ребенка.

В случае невозможности или затрудни-
тельности для органов записи актов гра-
жданского состояния установить время
рождения ребенка, запис производится
лишь на основании постановления народ-
ного суда в порядке ст. 224 Гражданского
процессуального кодекса УСРР.

При отсутствии уважительных причин
к пропуску срока, орган записи актов
гражданского состояния, зарегистрировав
акт рождения, составляет протокол для
применения мер административного воз-
действия в порядке, установленном Адми-
нистративным кодексом УСРР, к лицам,
на которых лежала обязанность своевре-
менного заявления о рождении ребенка».

7) Статью 21 дополнить примечанием 2-м
следующей редакции:

«П р и м е ч а н и е 2. В случае заявле-
ния о рождении ребенка от лиц, состоя-
щих в зарегистрированном браке, сель-
ский совет регистрирует факт рождения
без требования подписки родителей о том,
что ребенок действительно происходит от
них».

8) Статью 22 отменить.

9) Статью 26 изложить в следующей ре-
дакции:

«26. Запись об усыновлении делается
немедленно по получении уведомления от
подлежащего опекунского органа, сельского
или поселкового совета, по принадлежности,
о состоявшемся постановлении или по пред-
ставлении заинтересованными лицами ко-
пии постановления указанных органов. В

кунчого органу, сільської або селищної ради, число постанови і дату, коли постанова відбулася, та коротко переказується зміст постанови. Засиновленому видається новий випис з актів громадянського стану із зазначенням внесених до книги відомостей про його засиновлення».

10) Увагу до арт. 29 ухвалити в такій редакції:

«Увага. Заяви, зроблені після прогання трьохденного від дня події реченця, треба реєструвати, коли орган запису актів громадянського стану, що вчиняє запис, визнає причини несвочасної заяви за вважливі та коли для органів запису актів громадянського стану не важко точно встановити час смерті або знайдення трупу».

Коли для органів запису актів громадянського стану не можна або важко встановити час смерті чи знайдення трупу запис учиняється тільки на підставі постанови народного суду порядком арт. 224 Цивільного процесуального кодексу УРСР.

Коли нема вважливих причин до прогання реченця, орган запису актів громадянського стану, зареєструвавши акт смерті або знайдення трупу, складає протокол для вжиття заходів адміністративного впливу порядком, встановленим Адміністративним кодексом УРСР до осіб, що на них лежав обов'язок вчасно заявити про смерть або знайдення трупу».

11) Арт. 34 ухвалити в такій редакції:

«34. За неподання або невчасне подання відомостей про народження чи смерть (арт. арт. 19 і 30 цієї устави) застосовується заходи адміністративного впливу порядком, встановленим Адміністративним кодексом УРСР. За занесення до книг запису актів громадянського стану записки неправдивих відомостей, до урядових осіб застосовується заходи, встановлені у Кримінальному кодексі УРСР за службове фальшування».

12) Увагу до арт. 35 ухвалити в такій редакції:

записи указується найменування опекунського органу, сільського или поселкового совета, номер постановлення и число, когда постановление состоялось, и кратко излагается содержание постановлення. Усыновленному выдается новая выписка из актов гражданского состояния с указанием занесенных в книгу сведений об его усыновлении».

10) Примечание к ст. 29 изложить в следующей редакции:

«Примечание. Заявления, сделанные с пропуском трехдневного со дня события срока, подлежат регистрации, если орган записи актов гражданского состояния, производящий запись, признает причины несвоевременной заявки уважительными и если для органов записи актов гражданского состояния не представляет трудности точно установить время смерти или нахождения трупа».

В случае невозможности или затруднительности для органов записи актов гражданского состояния установить время смерти или нахождения трупа, запись производится лишь на основании постановления народного суда в порядке ст. 224 Гражданского процессуального кодекса УССР.

При отсутствии уважительных причин к пропуску срока, орган записи актов гражданского состояния, зарегистрировав акт смерти или нахождения трупа, составляет протокол для применения мер административного воздействия в порядке, установленном Административным кодексом УССР, к лицам, на которых лежала обязанность своевременного заявления о смерти или нахождении трупа».

11) Статью 34 изложить в следующей редакции:

«34. Непредставление или несвоевременное представление сведений о рождении или смерти (ст. ст. 19 и 30 настоящего положения) влечет за собой применение мер административного воздействия в порядке, установленном Административным кодексом УССР. Внесение должностными лицами в книги записи актов гражданского состояния заведомо неправильных сведений влечет за собой применение мер, установленных Уголовным кодексом УССР за служебный подлог».

12) Примечание к ст. 35 изложить в следующей редакции:

«Увага. Коли судові невідомо, в якому місцевому органі запису актів громадянського стану зареєстровано народження особи, що її визнано за померлу, то суд повідомляє про відбулу ухвалу місцевий орган запису актів громадянського стану останньої домівки особи, визнаної за померлу».

13) В арт. арт. 48 і 49 після слів: «імені», «імен», «ім'я» додати відповідно слова: «або по-батькові».

14) Додати до арт. 50 увагу такої редакції:

«Увага. Коли факт події, що її треба записати у книгах актів громадянського стану, не викликає будь-яких сумнівів або може бути доведений без участі суду, органи, що видають записом актів громадянського стану, мають право встановити цей факт самостійно порядком інструкції, що її видає Народний комісаріят внутрішніх справ УСРР і Народний комісаріят юстиції УСРР».

15) В усіх артикулах Устави слова: «адміністративний відділ Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР» замінити на слова: «адміністративна управа Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР»; слова: «адміністративний відділ Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР» замінити на слова: «Народний комісаріят внутрішніх справ АМСРР»; слова: «округові органи ЗАГС» замінити на слова: «округові адміністративні відділи»; слова: «адміністративно-міліційні відділки районних виконавчих комітетів» замінити на слова: «адміністративні відділки районних виконавчих комітетів».

III. Відповідно до цієї постанови пункт «о» арт. 55 «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 56-57, арт. 231) ухвалити в такій редакції:

«о) наглядати, як сільські і селищні ради та міські ради неокругових центрів ведуть записи актів громадянського стану і як вони зберігають архіви записів актів громадянського стану, інструктувати зазначені

«Примечание. Если суду неизвестно, в каком местном органе записи актов гражданского состояния зарегистрировано рождение лица, признанного умершим, суд о состоявшемся определении извещает местный орган записи актов гражданского состояния по последнему месту жительства лица, признанного умершим».

13) В ст. ст. 48 и 49 после слов: «имени», «имен», «имья» добавитъ соответственно слова: «или отчества», «или отчествъ», «или отчество».

14) Дополнить ст. 50 примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Если факт события, подлежащего записи в книги актов гражданского состояния, не вызывает никаких сомнений или может быть доказан без участия суда, органы, ведающие записью актов гражданского состояния, имеют право установить этот факт самостоятельно в порядке инструкции, издаваемой Народным комиссариатом внутренних дел УССР и Народным комиссариатом юстиции УССР».

15) Во всех статьях Положения слова: «административный отдел народного комиссариата внутренних дел УССР» заменить словами: «административное управление Народного комиссариата внутренних дел УССР»; слова: «административный отдел Народного комиссариата внутренних дел АМСРР» заменить словами: «Народный комиссариат внутренних дел АМСРР»; слова: «округные органы ЗАГС» заменить словами: «округные административные отделы»; слова: «административно-милицейские отделения районных исполнительных комитетов» заменить словами: «административные отделения районных исполнительных комитетов».

III. В соответствии с настоящим постановлением пункт «о» ст. 55 «Положения о районных с'ездах советов и районных исполнительных комитетах» (С. У. УССР 1927 г. № 56-57, ст. 231) изложить в следующей редакции:

«о) надзор за ведением сельскими и поселковыми советами и городскими советами неокругных центров записей актов гражданского состояния и за хранением ими архивов записей актов гражданского состоя-

ради в цих справах, а так само завідувати районним архівом записів актів громадянського стану».

Харків, 18 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 28 вересня
1929 р., № 225.

Киевского Института
исследования указанных Советов
по вопросам государственного
районным архивом записей актов граждан-
ского состояния».

Харьков, 18 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Заст. Председателя Совета Народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 сентября
1929 г., № 225.

182. Про скасування деяких спеціальних коштів, що є в розпорядженні урядництв і установ.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Скасувати нижченаведені спеціальні кошти, що є в розпорядженні урядництв і установ:

1) спеціальні кошти на землевпорядження, утворювані з сум, що їх беруть земельні органи за виконання землевпорядчих чинностей і переведення земельної реєстрації;

2) спеціальні кошти лісокультурних робіт Всеукраїнської центральної управи лісами Народного комісаріату земельних справ УСРР, утворювані з застав на провадження лісокультурних робіт, вкладок лісоспоживачів за дозвіл літніх лісозаготівельних операцій у лісництвах і застав на очистку бутинів, у разі лісозаготівельних операцій не виконують покладених на них договорами зобов'язань щодо очистки місця рубанок;

3) спеціальні кошти державних заводських стаснь, утворювані з сум, одержаних за припуск, уторгованих від продажу забра-

182. Об упразднении некоторых специальных средств, находящихся в распоряжении ведомств и учреждений.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Упразднить нижеперечисленные специальные средства, находящиеся в распоряжении ведомств и учреждений:

1) специальные средства по землеустройству, образуемые из взимаемых земельными органами сумм за исполнение землеустроительных действий и производство земельной регистрации;

2) специальные средства лесокulturных работ Всеукраинского центрального управления лесами Народного комиссариата земледелия УССР, которые образуются из залогов на проведение лесокulturных работ, взносов лесопотребителей за разрешение летних лесозаготовительных операций в лесничествах и залогов на очистку лесосек, в случае невыполнения лесозаготовителями возложенных на них договорами обязанностей по очистке места рубок;

3) специальные средства государственных заводских конюшен, образуемые из сумм, полученных за случку, вырученных от

кованих жеребців розплідників та робочих коней стаєнь та інших випадкових надходжень;

4) фонди, утворювані з 25% оплати за судово-виконавчі чинності, і що є в розпорядженні Головного суду АМСРР і окружних судів;

5) спеціальні кошти Вищої ради народного господарства УСРР та її місцевих органів, утворювані з сум, що їх вони одержують за провадження работ щодо затвердження ескізних технічних проєктів на промислове будівництво, що його провадять кооперативні організації, а так само мішані акційні товариства;

6) спеціальні кошти Української головної палати мір та ваги, утворювані з зисків від майстерень і виробничих підприємств, організованих цією палатою.

II.

2. З виданням цієї постанови касується:

1) Постанову РНК УСРР з 8 червня 1926 року «Про спеціальні кошти лісокультурних работ Всеукраїнського центрального Управління Лісами Народного Комісаріату Земельних Справ УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1926 року № 46, арт. 296);

2) постанову РНК УСРР з 9 травня 1927 р. «Про спеціальні кошти на землеустроєння» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 21, арт. 101);

3) п. 3 арт. 17 постанови РНК УСРР з 25 вересня 1928 р. «Устава про Українську головну Палату мір та ваги та її місцеві органи» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 26, арт. 231).

III.

3. Поробити такі зміни в чинному законодавстві УСРР:

1) арт. 5 постанови РНК з 28 травня 1926 р. «Про краєві державні заводські стайні» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 30, арт. 237) ухвалити в такій редакції:

«5. Краєві державні заводські стайні є на державному бюджеті за кошторисом Народного комісаріату земельних справ УСРР».

продажи забракованных племенных жеребцов и рабочих лошадей конюшен и других случайных поступлений;

4) фонды, образуемые из 25% сборов за судебные исполнительные действия и находящиеся в распоряжении Главного суда АМСРР и окружных судов;

5) специальные средства Высшего совета народного хозяйства УССР и его местных органов, образуемых из сумм, получаемых ими за проведение работ по утверждению эскизных технических проектов по промышленному строительству, производимому кооперативными организациями, а также смешанными акционерными обществами;

6) специальные средства Украинской главной палаты мер и весов, образуемые из доходов мастерских и производственных предприятий, организованных этой палатой.

II.

2. С изданием настоящего постановления отменяются:

1) постановление СНК УССР от 8 июня 1926 г. «О специальных средствах лесокультурных работ Всеукраинского центрального Управления Лесами Народного Комиссариата Земледелия УССР» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 46, ст. 296);

2) постановление СНК УССР от 9 мая 1927 г. «О специальных средствах по землеустроєнью» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 21, ст. 101);

3) п. 3 ст. 17 постановления СНК УССР от 25 сентября 1928 г. «Положение об Украинской главной палате мер и весов и ее местных органах» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 26, ст. 231).

III.

3. Внести следующие изменения в действующее законодательство УССР:

1) ст. 5 постановления СНК УССР от 28 мая 1926 г. «Об областных государственных заводских конюшнях» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 30, ст. 237) изложить в следующей редакции:

«5. Областные государственные заводские конюшни находятся на государственном бюджете по смете Народного комиссариата земледелия УССР»;

2) арт. 2 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 р. «Про оплати за судово-виконавчі чинності» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 38) ухвалити в такій редакції:

«2. Суми оплати за судово-виконавчі чинності надходять:

а) коли оплату справлено за чинності судових виконавців, утримуваних коштом державного бюджету,—на прибуток держави, за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР або Народного комісаріату юстиції АМСРР, за чім слід;

б) коли оплату справлено за чинності судових виконавців, утримуваних коштом місцевого бюджету,—на прибуток відповідних місцевих бюджетів;

в) коли оплату справлено за виконавчі чинності, що їх провадила сільська рада, виділена в самостійну бюджетову одиницю,—на прибуток бюджету відповідної сільської ради;

г) коли оплату справлено за виконавчі чинності, що їх провадила сільська рада, не виділена в самостійну бюджетову одиницю,—на прибуток бюджету відповідного районного виконавчого комітету за кошторисом сільської ради».

3) Арт. 4 постанови РНК УСРР з 23 жовтня 1928 р. «Устава про порядок, як затверджувати ескізи технічні проекти на промислове будівництво, що його провадять кооперативні організації, а так само міщані акційні товариства, де бере участь Вища рада народного господарства УСРР, підурядні їй установи, підприємства та її місцеві органи» (Зб. Уз. 1928 р. № 29, арт. 255) ухвалити в такій редакції:

«4. За провадження работ щодо затвердження ескізних технічних проектів, зазначені в арт. 3 органи, що на них покладається затверджувати проекти, беруть плату розміром, що його встановлює Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР. Надходження від цієї плати залічуються до державного бюджету УСРР, АМСРР або до відповідних місцевих бюджетів, в залежності від того, яка установа затверджує проект».

2) ст. 2 постановлення ВУЦВК и СНК УССР от 12 января 1929 г. «О сборах за судебно-исполнительные действия» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 5, ст. 38) изложить в следующей редакции:

«2. Суммы сбора за судебно-исполнительные действия поступают:

а) если сбор взыскан за действия судебных исполнителей, содержащихся за счет государственного бюджета,—в доход государства, по смете Народного комиссариата юстиции УССР или Народного комиссариата юстиции АМССР, по принадлежности;

б) если сбор взыскан за действия судебных исполнителей, содержащихся за счет местного бюджета,—в доход соответствующих местных бюджетов;

в) если сбор взыскан за исполнительные действия, произведенные сельским советом, выделенным в самостоятельную бюджетную единицу,—в доход соответствующего сельского совета;

г) если сбор взыскан за исполнительные действия, произведенные сельским советом, не выделенным в самостоятельную бюджетную единицу,—в доход бюджета соответствующего районного исполнительного комитета по смете сельского совета»;

3) ст. 4 постановлення СНК УССР от 23 октября 1928 г. «Положение о порядке утверждения эскизных технических проектов по промышленному строительству, производимому кооперативными организациями, а также смешанными акционерными обществами, в которых принимают участие Высший совет народного хозяйства УССР, подведомственные ему учреждения, предприятия и его местные органы» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 29, ст. 255) изложить в следующей редакции:

«4. За проведение работ по утверждению эскизных технических проектов указанные в ст. 3 органы, на которые возлагается утверждение проектов, взимают плату в размерах, устанавливаемых Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. Поступления этой платы зачисляются в государственные бюджеты УССР, АМССР или соответствующие местные бюджеты, в зависимости от того, какое учреждение утверждает проект».

IV.

4. Цій постанові надати чинності з 1 жовтня 1929 року.

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх
комісарів УСРР **Дудник.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 24 вересня
1929 р., № 221.

IV.

4. Настоящее постановление ввести в действие с 1 октября 1929 года.

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УСРР **Дудник.**

Вр. и. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 24 сен-
тября 1929 г., № 221.

183. Про державну виробничу інспекцію молочних продуктів.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили затвердити нижченаведену.

УСТАВУ

про державну виробничу інспекцію молочних продуктів.

1. Для контролю й технічного нагляду над виробництвом молочних продуктів у державних, кооперативних і приватних молочно-масляних заводах та над якістю цих продуктів утворюється державна виробничу інспекцію молочних продуктів.

Державною виробничою інспекцією молочних продуктів безпосередньо відає Народній комісаріат земельних справ УСРР і вона знаходиться на державному бюджеті УСРР за конторисом Народнього комісаріату земельних справ УСРР.

2. На державну виробничу інспекцію молочних продуктів покладається:

1) контролювати виконання встановлених від відповідних урядових органів технічних правил виробництва, переховування, пакування та вазового перевозу молочно-масляних продуктів;

2) контролювати справність апаратури заводів та інвентаря, а так само точність ро-

183. О государственной производственной инспекции молочных продуктов.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили утвердить нижеследующее

ПОЛОЖЕНИЕ

о государственной инспекции молочных продуктов.

1. В целях контроля и технического надзора за производством молочных продуктов в государственных, кооперативных и частных молочно-масляных заводах, а равно за качеством этих продуктов образуется государственная производственная инспекция молочных продуктов.

Государственная производственная инспекция молочных продуктов находится в непосредственном ведении Народного комиссариата земледелия УСРР и состоит на государственном бюджете УСРР по смете Народного комиссариата земледелия УСРР.

2. На государственную производственную инспекцию молочных продуктов возлагается:

1) контроль за выполнением установленных соответствующими правительственными органами технических правил производства, хранения, упаковки и гужевого перевозки молочно-масляных продуктов;

2) контроль за исправностью аппаратуры заводов и инвентаря, а также точностью

боти приладь, що їх вживається на молочно-масляних заводах, зливних пунктах тоще:

3) перевіряти відповідність якості молока, а так само якості й кількості матеріалів, що їх вживається у виробництві молочно-масляних продуктів, установленим нормам;

4) систематично перевіряти продукцію молочно-масляних заводів як безпосередньо, як і через молочно-випробні лабораторії;

5) перевіряти ступінь підготовленості майстрів, що працюють на молочно-масляних заводах, провадити їхню роботу.

Увага. Правила цієї постанови не виключають спеціальної контролі медично-санітарних органів за санітарним станом заводів для виробництва молочно-масляних продуктів і за додержанням санітарно-гігієнічних норм, установлених для цих продуктів.

3. За тих випадків, коли інспекція виявить зламання чинних технічних правил виробництва і переховування молочних продуктів, або виявить випадки вживання сировини та допоміжних матеріалів, що не відповідають встановленим нормам, то державна виробнича інспекція робить адміністрації відповідних підприємств пропозиції про усунення спостережених хиб, зазначивши реченець, протягом якого ці хиби треба усунути.

4. За зламання правил виробництва і переховування молочних продуктів, установлених від відповідних урядових органів або за вживання сировини та допоміжних матеріалів, що не відповідають встановленим нормам, а так само за невиконання пропозицій державної виробничої інспекції молочних продуктів про усунення спостережених нею зламань Народний комісаріат земельних справ АМСРР і округові земельні відділи мають право, на подання державної виробничої інспекції, накладати на осіб, що відповідають за це, штраф розміром найбільш сто карбованців.

У разі повторного зламання зазначених правил або повторного невиконання пропозицій або вказівок державної виробничої інспекції, Народний комісаріат земельних

работы приборов, применяемых на молочно-масляных заводах, сливных пунктах и т. д.;

3) проверка соответствия качества молока, а также качества и количества материалов, применяемых при производстве молочно-масляных продуктов, установленным нормам;

4) систематическая проверка продукции молочно-масляных заводов как непосредственно, так и через молочно-испытательные лаборатории;

5) проверка степени подготовленности мастеров, работающих на молочно-масляных заводах, к производимой ими работе;

Примечание. Правила настоящего постановления не исключают специального контроля медико-санитарных органов за санитарным состоянием заводов по производству молочно-масляных продуктов и за соблюдением санитарно-гигиенических норм, установленных для этих продуктов.

3. В тех случаях, когда инспекция выявит нарушение действующих технических правил производства и хранения молочных продуктов, или выявит случаи употребления сырья и вспомогательных материалов, не соответствующих установленным нормам, государственная производственная инспекция делает администрации соответствующих предприятий предложения об устранении замеченных недостатков, с указанием срока, в течение которого эти недостатки должны быть устранены.

4. За нарушение правил производства и хранения молочных продуктов, установленных соответствующими правительственными органами, либо за применение сырья и вспомогательных материалов, не соответствующих установленным нормам, а также за невыполнение предложений государственной производственной инспекции молочных продуктов об устранении замеченных ею нарушений Народный комиссариат земледелия АМССР и окружные земельные отделы имеют право, по представлению государственной производственной инспекции, налагать на ответственных за это лиц штраф в размере не свыше ста рублей.

В случае повторного нарушения указанных правил или повторного невыполнения предложений или указаний государственной производственной инспекции, Народный ко-

справ УСРР. Народний комісаріят земельних справ АМСРР або окружний земельний відділ, на подання державної виробничої інспекції, мають право зупинити діяльність підприємства на час до усунення виявлених хиб.

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Дудник.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 24 вересня
1929 р. № 221.

миссаріят земледілля УССР, Народний коміссаріят земледілля АМСРР или окружний земельний відділ, по представленню державної виробничої інспекції, имеют право приостановить деятельность предприятия на время впредь до устранения выявленных недостатков.

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Дудник.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 24 сентября
1929 г., № 221.

184. Про зміну й доповнення Положення про інститути УСРР.

Для погодження законодавства УСРР про інститути з директивами Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР у справі про готування нових фахівців та про порядок розміщення на роботу осіб, що закінчили інститути, а так само з постановою Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів УСРР з 16 травня 1928 р. «Про робітничі факультети»,—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в Положенні про інститути УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 30, арт. 141) такі зміни й доповнення:

1. Додати до арт. 2 зазначеного Положення увагу 2 такої редакції:

«Увага 2. Стосовно індустріально-технічних інститутів, що їх на підставі спеціальних законів передано у відання органів Союзу РСР, Народньому комісаріатові освіти належить програмно-методичне керівництво».

184. Об изменении и дополнении Положения об институтах УССР.

В целях согласования законодательства УССР об институтах с директивами Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР по вопросу о подготовке новых специалистов и о порядке размещения на работу лиц, окончивших институты, а также с постановлением Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 16 мая 1928 г. «О рабочих факультетах»,—Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в «Положение об институтах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 30, ст. 141) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Дополнить ст. 2 указанного Положения примечанием 2-м в следующей редакции:

«Примечание 2. В отношении индустриально-технических институтов, на основании специальных законов, переданных в ведение органов Союза ССР, Народному комиссариату просвещения принадлежит программно-методическое руководство».

2. Арт. арт. 5, 22 і 37 зазначеного Положення ухвалити в такій редакції:

«5. При інститутах можна організувати робітничі факультети, що мають за мету підготувати до праці в інститутах осіб зпоміж пролетаріату та селянства, які не мають достатнього підготовки для вступу в інститути.

Робітничі факультети організуються і діють на підставі спеціального про них положення».

«22. До складу факультетської комісії входить, як члени, голова, їхні заступники й секретарі всіх циклових (предметових) комісій даного факультету, представники по одному від державного органу або підприємства, що до нього прикріплено інститут або факультет, і відповідної професійної спілки, а так само секретар комісії (з числа викладачів факультету)».

«37. Працю в інститутах провадиться за навчальними планами й програмами, що їх затверджує Народний комісаріят освіти УСРР, порозумівшись з відповідними народними комісаріятами, а стосовно індустріально-технічних інститутів—з відповідними господарськими органами, а так само з відповідними професійними спілками.

Реченець навчання в інститутах встановлює Народний комісаріят освіти, залежно від фаху інституту.

Перебування студентів в інститутах з 4 і 5 річним курсом навчання не може перевищувати відповідно 5 і 6 років».

3. До арт. 40 додати увагу такої редакції:

Увага. Виробнича практика кожного студента індустріально-технічних інститутів повинна тривати за час його навчання в інституті загалом найменш 10 місяців, з тим що направляти студентів на практику повинно протягом всього року.

Виробничою практикою зазначених студентів керують відповідні підприємства, порозумівшись з інститутами, на підставі правил, що їх встановлює Вища рада народного господарства Союзу РСР та Народний комісаріят шляхів Союзу РСР (за належністю), порозумів-

2. Ст. ст. 5, 22 и 37 указанного Положения изложить в следующей редакции:

«5. При институтах могут быть учреждены рабочие факультеты, имеющие целью подготовку к занятиям в институтах лиц из среды пролетариата и крестьянства, не имеющих достаточной подготовки для поступления в институты.

Рабочие факультеты организуются и действуют на основании особого о них положения».

«22. В состав факультетской комиссии входят, в качестве членов, председатели, их заместители и секретари всех цикловых (предметных) комиссий данного факультета, представители по одному от государственного органа или предприятия, к которому прикреплён институт или факультет, и соответствующего профессионального союза, а также секретарь комиссии (из числа преподавателей факультета)».

«37. Занятия в институтах проводятся по учебным планам и программам, утверждаемым Народным комиссариатом просвещения УССР по соглашению с соответствующими народными комиссариатами, а в отношении индустриально-технических ин- ститутотв — с соответствующими хозяйственными органами, а также с соответствующими профессиональными союзами.

Срок обучения в институтах устанавливается Народным комиссариатом просвещения в зависимости от специальности института.

Пребывание студентов в институтах с 4 и 5-летним курсом обучения не может превышать соответственно 5 и 6 лет».

3. Статью 40 дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Производственная практика каждого студента индустриально-технических ин- ститутотв должна продолжаться за время его обучения в институте в общем не менее 10 месяцев, при чем направление студентов на практику должно производиться в течение всего года.

Руководство производственной практикой указанных студентов осуществляется соответствующими предприятиями по соглашению с институтами на основании правил, устанавливаемых Высшим советом народного хозяйства Союза ССР и Народным комиссариатом путей сообще-

пись із Народнім комісаріатом освіти УСРР».

4. Пункт «а» арт. 42 ухвалити в такій редакції:

«а) загальні професійні секції».

5. Арт. 43 ухвалити в такій редакції:

«43. Професійні секції та їхні виконавчі бюро діють на підставі правил, установлених від Всеукраїнської ради професійних спілок, за порозумінням з Народнім комісаріатом освіти УСРР».

6. П. «б» арт. 48 ухвалити в такій редакції:

«б) відбуванням стажу, коли його встановлено для інституту даного фаху».

7. Арт. 49 ухвалити в такій редакції:

«49. Студентів, що закінчили індустріально-технічні й сільсько-господарські, економічні/ медичні та педагогічні інститути, а так само індустріально-технічні, сільсько-господарські, економічні, медичні й педагогічні факультети та відділки інститутів, по одержанні диплому розміщуються на роботу порядком, встановленим у спеціальних законах.

Студенти інших інститутів чи факультетів та відділків, як прослухають вони курси, повинні відбутися в державних установах, або державних, громадських чи приватних підприємствах стаж із свого фаху».

8. До арт. 51 додати увагу такої редакції:

«У в а г а. Студентам інститутів, а так само факультетів і відділків, перелічених у абз. 1 арт. 49, посвідку про закінчення інституту (диплом) видається після виконання кваліфікаційної (дипломної) праці».

9. До арт. 57 додати частину 2 такої редакції:

«Професорів індустріально-технічних інститутів затверджує Народній комісаріат освіти УСРР, порозумівшись з Вищою радою народного господарства Союзу РСР або Народнім комісаріатом шляхів Союзу РСР, за належністю».

ния Союза ССР (по принадлежности) по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР».

4. Пункт «а» ст. 42 изложить в следующей редакции:

«а) общие профессиональные секции».

5. Ст. 43 изложить в следующей редакции:

«43. Профессиональные секции и их исполнительные бюро действуют на основании правил, установленных Всеукраинским советом профессиональных союзов по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР».

6. Пункт «б» ст. 48 изложить в следующей редакции:

«б) прохождение стажу, если таковой установлен для института данной специальности».

7. Ст. 49 изложить в следующей редакции:

«49. Студенты, окончившие индустриально-технические и сельско-хозяйственные, экономические, медицинские и педагогические институты, а также индустриально-технические, сельско-хозяйственные, экономические, медицинские и педагогические факультеты и отделения институтов, по получении диплома размещаются на работу в порядке, установленном специальными законами.

Студенты прочих институтов либо факультетов и отделений после прослушания курса обязаны отбыть в государственных учреждениях, либо в государственных, общественных или частных предприятиях стаж по своей специальности.

8. Статью 51 дополнить примечанием в следующей редакции:

«П р и м е ч а н и е. Студентам институтов, а также факультетов и отделений, перечисленных в абз. 1 ст. 49, удостоверение об окончании института (диплом) выдается после выполнения квалификационной (дипломной) работы».

9. Статью 57 дополнить частью 2-й в следующей редакции:

«Профессора индустриально-технических институтов утверждаются Народным комиссариатом просвещения УССР по соглашению с Высшим советом народного хозяйства Союза ССР или Народным комиссариатом путей сообщения Союза ССР, по принадлежности».

II.

Цю постанову видається на підставі постанов Центрального виконавчого комітету й Ради народних комісаріатів Союзу РСР з 27 липня 1928 р. «Про передачу до відання Вищої Ради Народного Господарства Союзу РСР і Народного Комісаріату Шляхів деяких вищих технічних учбових закладів та технікумів» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 46, арт. 409), з 29 серпня 1928 р. «Про підготовку нових фахівців, їх розподіл та використання» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 58, арт. 513) і з 18 травня 1929 р. «Про порядок розміщення на роботу осіб, які скінчили вищі учбові заклади й технікуми» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 298).

З виданням цієї постанови змінюється постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 8 червня 1927 р. «Положення про інститути УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 30, арт. 141) і касується арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 10 жовтня 1928 року «Про зміну Положення про інститути УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 28, арт. 247).

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 24 вересня 1929 р., № 221.

185. Як заселяти житлові приміщення, що їх звільняють робітники робітничо-селянської міліції й поправно-трудових установ УСРР, через перевід цих робітників на службу до інших місцевостей.

Особливі умови роботи в органах робітничо-селянської міліції та в поправно-трудових установах УСРР спричиняють частий перевід робітників цих органів та установ з одної місцевості до іншої. Переводи ці знач-

II.

Настоящее постановление издается на основании постановлений Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 27 июля 1928 г. «О передаче в ведение Высшего Совета Народного Хозяйства Союза ССР и Народного Комиссариата Путей Сообщения некоторых высших технических учебных заведений и техникумов» (С. З. СССР 1928 г. № 46, ст. 409), от 29 августа 1928 г. «О подготовке новых специалистов, их распределении и использовании» (С. З. СССР 1928 г. № 58, ст. 513) и от 18 мая 1929 г. «О порядке размещения на работу лиц, окончивших высшие учебные заведения и техникумы» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 298).

С изданием настоящего постановления изменяется постановление ВУЦИК и СНК УССР от 8 июня 1927 г. «Положение об институтах УССР» (Зб. Уз. УССР 1927 г. № 30, ст. 141) и отменяется ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 10 октября 1928 года «Об изменении Положения об институтах УССР» (Зб. Уз. УССР 1928 г. № 28, ст. 247).

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Зр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 24 августа 1929 г., № 221.

185. О порядке заселения жилых помещений, освобождаемых работниками рабоче-крестьянской милиции и исправительно-трудовых учреждений УССР, ввиду перевода этих работников на службу в другие местности.

Особые условия работы в органах рабоче-крестьянской милиции и в исправительно-трудовых учреждениях УССР вызывают необходимость частых переводов работников этих органов и учреждений из одной мест-

но збільшують житлову кризу серед цих робітників.

Щоб полегшити, кризу треба органам робітничо-селянської міліції УСРР і поправно-трудовим установам спеціальні права щодо заселення приміщень, що їх звільняють робітники цих органів.

Через це Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Житлові приміщення, що їх звільняють робітники муштрового, активно-розшукового й політичного складу робітничо-селянської міліції УСРР, а так само робітники адміністративно-муштрового складу поправно-трудових установ УСРР, через перевід їх на службу до інших місцевостей, можна заселяти робітниками тієї самої категорії.

2. Заселення зазначених приміщень провадиться з розпорядження начальника того органу робітничо-селянської міліції УСРР або тієї поправно-трудової установи, де був на службі робітник, що звільняє приміщення.

В іншому заселення приміщень провадиться тим самим порядком, який встановлено для заселення приміщень, що їх звільняють військові службовці, через перевід їх до іншої місцевості (постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 3 квітня 1929 р. «Про право військового урядництва на житлові приміщення, що їх звільняють військові службовці, переводжувані на службу до інших місцевостей» — 36. Зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 86).

3. Цю постанову не поширюється на ті приміщення, що стосовно порядку заселення їх чинять спеціальні закони (приміщення в будівлях, збудованих на земельних ділянках, наданих на праві забудови або на праві безреченцевого користування, приміщення маневрового фонду тощо).

II.

Ця постанова доповнює такі постанови ВУЦВК і РНК УСРР:

1) з 20 січня 1926 р. «Про пільги й переваги особам, що перебувають на службі у

ности в другу. Переводи эти значительно усиливают жилищный кризис среди этих работников.

Чтобы смягчить кризис, необходимо предоставить органам рабоче-крестьянской милиции УССР и исправительно-трудовым учреждениям особые права по заселению помещений, освобождаемых работниками этих органов.

Вследствие этого Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Жилые помещения, освобождаемые работниками строевого, активно-разыскного и политического состава рабоче-крестьянской милиции УССР, а равно работниками административно-строевого состава исправительно-трудовых учреждений УССР, вследствие перевода их на службу в другие местности, могут быть заселяемы работниками той же категории.

2. Заселение указанных помещений производится по распоряжению начальника того органа рабоче-крестьянской милиции УССР либо того исправительно-трудового учреждения, где состоял на службе работник, освобождающий помещение.

В остальном заселение помещений производится в том же порядке, какой установлен для заселения помещений, освобождаемых военнослужащими вследствие их перевода в другую местность (постановление ВУЦИК и СНК УССР от 3 апреля 1929 г. «О праве военного ведомства на жилые помещения, освобождаемые военнослужащими, переводимыми на службу в другие местности» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 11, ст. 86).

3. Настоящее постановление не распространяется на те помещения, относительно порядка заселения которых действуют специальные законы (помещения в строениях, возведенных на земельных участках, предоставленных на праве застройки либо на праве бессрочного пользования, помещения маневренного фонда и т. д.).

II.

Настоящим постановлением дополняются такие постановления ВУЦИК и СНК УССР:

1) от 20 января 1926 г. «О льготах и преимуществах лицам, состоящим на служ-

міліції й кримінальному розшуку УСРР, і їхнім родинам» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 3, арт. 33);

2) з 14 березня 1928 р. «Про поширення пільг і переваг, наданих робітникам робітничо-селянської міліції та кримінального розшуку УСРР і їхнім родинам, на осіб адміністративно-муштрового складу поправно-трудоустанов УСРР і їхні родини» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 5, арт. 66);

3) з 11 липня 1928 р. «Устава про належні державні будинки в містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 167).

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх
комісарів УСРР **Дудник.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 18 вересня
1929 р., № 216.

бе в милиции и в уголовном розыске УССР и их семьям» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 3, ст. 33);

2) от 14 марта 1928 г. «О распространении льгот и преимуществ, предоставленных работникам рабоче-крестьянской милиции и уголовного розыска УССР и их семьям на лиц административно-строевого состава исправительно-трудоустанов УССР и их семьи» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 5, ст. 66);

3) от 11 июля 1928 г. «Положение о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 18, ст. 167).

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета
народных комиссаров УССР **Дудник.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 18 сентября
1929 г., № 216.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

186. Про ознаки куркульських господарств, що до них належить прикладати Кодекс законів про працю.

Рада Народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Встановлюючи ознаки куркульських господарств, що в них належить прикладати Кодекс законів про працю із змінами й доповненнями, передбаченими у постанові Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 20 лютого 1929 р. «Про порядок прикладання Кодексу законів про працю у куркульських господарствах» (Зб. Зак. СРСР 1929 р., № 14, ст. 117), визнати, що до куркульських гос-

ПОСТАНОВАЛЕНИЯ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

186. О признаках кулацких хозяйств, в которых должен применяться Кодекс законов о труде.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. При установлении признаков кулацких хозяйств, в которых применяется Кодекс законов о труде с изменениями и дополнениями, предусмотренными постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 20 февраля 1929 г. «О порядке применения Кодекса законов о труде в кулацких хозяйствах» (С. З. СССР 1929 г., № 14, ст. 117), признать, что к кулацким хозяйствам от-

подарств належать усі селянські господарства, що мають одну з таких ознак:

1) коли в господарстві систематично вживається найману працю для сільсько-господарських робіт або в кустарних промислах та підприємствах у розмірах, що спричиняють позбавлення виборчих прав за арт. 4 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 жовтня 1928 р. «Про вибори до рад» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 27, арт. 238);

2) коли в господарстві є: млин, олійня, крушодерня, шеретовка, вовночесальня, шаповальня, терковий заклад, сушарня для картоплі, плодів або городини, гарбарня або цегельня чи інший промисловий заклад,— якщо в цих підприємствах вживається живу рушійну силу або механічні двигуни, а так само, коли в господарстві є водяний млин, або вітряк з двома й більше осадами;

3) коли господарство систематично здає в найми складні сільсько-господарські машини з механічними двигунами;

4) коли господарство здає в найми постійно або на сезон окремі устатковані приміщення під житло або підприємство;

5) коли члени господарства торгують, живуть з лихварства, комерційного посередництва, є служителями культу або мають інші нетрудові прибутки, а так само, коли будь-хто з членів господарства вибирає реєстраційну посвідку на держання промислового підприємства, де вживається найману працю.

2. Господарства, перелічені у п.п. 3 і 4 арт. 1, вважаються за куркульські в тому разі, коли підчас вирахування прибутку, оподаткованого єдиним сільсько-господарським податком, до них прикладається відсоткові надвишки і коли прибуток від здачі в найми складних сільсько-господарських машин та приміщень протягом сезону перевищує 250 карбованців на місяць.

3. Селянські господарства, де нема ознак, перелічених в арт. 1, належать до куркульських, якщо до них прикладається індивідуальний порядок визначення прибутку, оподаткованого єдиним сільсько-господарським податком.

4. Кодекс законів про працю повністю прикладається до тих господарств, що мають одну з ознак, зазначених в арт. 1, в яких розмір прибутку, вирахованого підчас

носяться все крестьянские хозяйства, обладающие одним из следующих признаков:

1) если в хозяйстве систематически применяется наемный труд для сельско-хозяйственных работ или в кустарных промыслах и предприятиях в размерах, влекущих за собой лишение избирательных прав, согласно ст. 4 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 3 октября 1928 г. «О выборах в советы» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 27, ст. 238);

2) если в хозяйстве имеется: мельница, маслобойня, крупорушка, просорушка, волночесалка, шерстобитка, терочное заведение, картофельная, плодовая или овощная сушилка, кожевенный либо кирпичный завод или другое промышленное предприятие—при условии применения в тех предприятиях живой двигательной силы либо механических двигателей, а также, если в хозяйстве имеется водяная или ветряная мельница с двумя или более поставами;

3) если хозяйство систематически сдает в наем сложные сельско-хозяйственные машины с механическими двигателями;

4) если хозяйство сдает в наем постоянно или на сезон отдельные оборудованные помещения под жилье или предприятие;

5) если члены хозяйства занимаются торговлей, ростовщичеством, коммерческим посредничеством, состоят служителями культуры, или имеют другие нетрудовые доходы, а также если кто-нибудь из членов хозяйства выбирает регистрационное удостоверение на ведение промышленного предприятия, в котором применяется наемный труд.

2. Хозяйства, перечисленные в п.п. 3 и 4, ст. 1 считаются кулацкими в том случае, когда при исчислении дохода, облагаемого единым сельско-хозяйственным налогом, к ним применяются процентные надбавки и если доход от сдачи в наем сложных сельско-хозяйственных машин и помещений в течение сезона превышает 250 рублей в месяц.

3. Селянские хозяйства, в которых нет признаков перечисленных в ст. 1, относятся к кулацким, если к ним применяется индивидуальный порядок определения дохода, облагаемого единым сельско-хозяйственным налогом.

4. Кодекс законов о труде полностью применяется в тех из хозяйств, подпадающих под один из признаков, указанных в ст. 1, в которых размер дохода, исчисленного при

оподаткування єдиним сільсько-господарським податком, більший як 300 карбованців на їдця, але не менший як 1.500 карбованців на господарство.

5. Провадити облік і складати списки господарств, зазначених в арт. арт. 1—4, покладається на сільські ради. Списки складається окремо на господарства куркульського типу і на господарства підприємницького типу.

6. Доручити Раді народніх комісарів АМСРР і окружним виконавчим комітетам вжити заходів, щоб негайно було запроваджено до життя цю постанову.

7. Доручити Народньому комісаріатові праці УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською радою професійних спілок і Народнім комісаріатом земельних справ УСРР, видати інструкцію на розвиток цієї постанови.

II.

8. Цю постанову видано на підставі постанови РНК Союзу РСР з 21 травня 1929 р. «Про ознаки глтайських господарств, до яких належить прикладати Кодекс законів про працю» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 301).

9. З виданням цієї постанови касується постанову РНК УСРР з 19 червня 1928 р. «Про селянські господарства, що вживають найману працю, на які ширяться правила Кодексу законів про працю» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 15, арт. 138).

Харків, 6 вересня 1929 р.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко**.

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР **Я. Касян**.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 10 вересня 1929 р., № 209.

187. Як розподіляти відрахування до місцевих бюджетів від спеціальної оплати з буряку, перероблюваного на цукроварнях Цукротресту й Укрсельцукру.

Рада Народніх Комісарів УСРР постановила:

обложенні єдиним сільсько-хазяйственным налогом, больше 300 рублей на едока, но не менее 1.500 рублей на хозяйство.

5. Учет и состояние списков хозяйств, указанных в ст. ст. 1—4, возлагается на сельские советы. Списки составляются особо по хозяйствам кулацкого типа и по хозяйствам предпринимательского типа.

6. Поручить Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам принять меры к немедленному проведению в жизнь настоящего постановления.

7. Поручить Народному комиссариату труда УССР по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов и Народным комиссариатом земледелия УССР издать инструкцию в развитие настоящего постановления.

II.

8. Настоящее постановление издано на основании постановления СНК Союза ССР от 21 мая 1929 г. «О признаках кулацких хозяйств, в которых должен применяться Кодекс законов о труде» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 301).

9. С изданием настоящего постановления отменяется постановление СНК УСРР от 19 июня 1928 г. «О селянских хозяйствах, применяющих наемный труд, на которые распространяются правила Кодекса законов о труде» (Зб. Уз. УСРР 1928 г., № 15, ст. 138).

Харьков, 6 сентября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Я. Касян**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 10 сентября 1929 г., № 209.

187. О порядке распределения отчислений в местные бюджеты от специального сбора со свеклы, перерабатываемой на сахарных заводах Сахаротреста и Укрсельцукру.

Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

I.

1. Відрахування на користь місцевих бюджетів УСРР від спеціальної оплати з буряку, перероблюваного на цукроварнях Цукротресту і Укрсельцукру, розподіляється між АМСРР і окремими округами УСРР пропорційно до загальної кількості буряку, зданої АМСРР або даною округою для переробітки на цукроварні.

2. Доручити народньому комісаріатові фінансів УСРР, починаючи з 1929-30 року, розподіляти між АМСРР і окремими округами УСРР належні їм із зазначених в арт. 1 відрахувань суми, виходячи із зазначеного порядку розподілу, на підставі одержаних від Цукротресту й Укрсельцукру даних про кількість буряку, зданого на цукроварні.

II.

3. Цю постанову видається відповідно до арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 25 квітня 1928 р. «Про звільнення від орендової плати земель сільсько-господарського призначення радянських господарств Цукротресту» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 23, арт. 201).

4. З виданням цієї постанови касується постанову Ради народніх комісарів УСРР з 19 лютого 1929 р. «Про порядок, як розподіляти відрахування до місцевих бюджетів від спеціальної оплати з буряку, перероблюваного на цукроварнях Цукротресту» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 59).

Харків, 10 вересня 1929 р.

Заст. Голови Рад народніх
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народніх
комісарів УСРР **Касян.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 20 вересня
1929 р., № 218.

188. Про порядок довгороченового кредитування й безповоротного фінансування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння.

Щоб пляново кредитувати й фінансувати державну промисловість і електрогосподарство місцевого значіння, Рада народніх

I.

1. Отчисления в пользу местных бюджетов УССР от специального сбора со свеклы, перерабатываемой на сахарных заводах Сахаротреста и Укрсельцукра, распределяются между АМСРР и отдельными округами УССР пропорционально к общему количеству свеклы, сданной АМСРР или данным округом для переработки на сахарные заводы.

2. Поручить Народному комиссариату финансов УССР, начиная с 1929-30 года, распределять между АМСРР и отдельными округами УССР следуемые им из указанных в ст. 1 отчислений суммы, исходя из указанного порядка распределения, на основании полученных от Сахаротреста и Укрсельцукра данных о количестве сданной на сахарные заводы свеклы.

II.

3. Настоящее постановление издается в соответствии ст. 6 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 25 апреля 1928 г. «Об освобождении от арендной платы земель сельско-хозяйственного назначения советских хозяйств Сахаротреста» (Сб. Зак. СССР 1928 г. № 23, ст. 201).

4. С изданием настоящего постановления отменяется постановление Совета народных комиссаров УССР от 19 февраля 1929 г. «О порядке распределения отчислений в местные бюджеты по специальному сбору от перерабатываемой на заводах Сахаротреста свеклы» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 7, ст. 59).

Харьков, 10 сентября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных
комиссаров УССР **Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 сентября
1929 г., № 218.

188. О порядке долгосрочного кредитования и безвозвратного финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения.

В целях планового кредитования и финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значе-

комісарів УСРР постановила затвердити нижченаведену Уставу про порядок довгореченцевого кредитування й безповоротного фінансування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння:

УСТАВА

про порядок довгореченцевого кредитування й безповоротного фінансування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння

З а с а д и.

1. Для довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння утворюються: округові фонди довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння, фонд довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства АМСРР і центральний фонд довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння.

У в а г а. Всі правила, встановлені в нижченаведених артикулах дотично округових фондів, застосовуються відповідно до фонду АМСРР з тим, що відносно цього фонду функції, покладені на округові виконавчі комітети, виконує Рада народних комісарів АМСРР.

2. Зазначені в арт. 1 фонди витрачається:

1) на будівництво нових виробничих підприємств, спорудження й реконструкцію або значне поширення наявних, коли за пляновими передбаченнями після запровадження зазначених заходів рентабельність витрат буде не нижча дисконтного відсотку Державного банку Союзу РСР;

2) на поповнення обігових коштів підприємства, виключно за випадків, коли недостачу цих коштів спричиняють причини минулого порядку й коли при цьому коштів, що їх не вистачає, не можна поповнити короткотерміновим кредитом.

3. Безповоротне фінансування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння провадиться коштом спеціальних асигнувань за місцевим бюджетом: ці асигнування передається міським

ний, Совет Народных Комиссаров УССР постановила утвердить нижеследующее Положение о порядке долгосрочного кредитования и безвозвратного финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения.

ПОЛОЖЕНИЕ

о порядке долгосрочного кредитования и безвозвратного финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения

Общие положения.

1. Для долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения образуются: окружные фонды долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения, фонд долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства АМССР и центральный фонд долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения.

Примечание. Все правила, установленные нижеследующими статьями в отношении окружных фондов, соответственно применяются к фонду АМССР, причем, в отношении этого фонда функции, возложенные на окружные исполнительные комитеты, выполняет Совет Народных Комиссаров АМССР.

2. Указанные в ст. 1 фонды расходуются:

1) На строительство новых производственных предприятий, сооружение и реконструкцию или значительное расширение существующих, если согласно плановым предположениям после проведения указанных мероприятий рентабельность затрат будет не ниже учетного процента Государственного Банка Союза ССР;

2) на пополнение оборотных средств предприятий, исключительно в случаях, если недостаток этих средств вызывается причинами преходящего порядка и если при этом недостающие средства не могут быть пополнены путем краткосрочного кредита.

3. Безвозвратное финансирование государственной промышленности и электрохозяйства местного значения производится за счет специальных ассигнований по местному бюджету; ассигнования эти передаются

банкам на підставі спеціальних договорів, що їх складають банки з округовими виконавчими комітетами.

4. Порядком безповоротних асигнувань фінансується:

1) первісне утворення обігових коштів підприємства, що його знов організується;

2) поповнення обігових коштів наявних підприємств у разі органічної недостачі цих коштів;

3) організація виробництв, що мають досвідний характер;

4) провадження розвідчих робіт і досліджень;

5) провадження капітальних ремонтів, що мають за мету підтримати наявний рівень виробництва або незначно його поширити, коли власних капіталів не вистачає;

6) будівництво нових виробничих підприємств, або реконструкція й значне поширення існуючих, коли капітали, що їх вкладається за цих випадків, згідно з планами передбаченнями, даватимуть рентабельність нижче дисконтного відсотку Державного банку Союзу РСР;

7) будівництво науково-дослідчих інститутів, що мають промислове значіння.

5. Розпоряджати центральним фондом покладається на Всеукраїнську контору Банку довготермінового кредитування промисловости та електрогосподарства Союзу РСР, з тим, що позики за рахунок цього фонду видається через кредитові установи, що здійснюють безпосередньо довгореченцеве кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння (арт. 6).

6. Довгореченцеве кредитування коштом округових фондів і безповоротне фінансування коштом асигнувань з місцевого бюджету (арт. 3) державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння, збирання коштів округових фондів і облік надходжень та видаваних сум, складання договорів, контролю за правильним використанням видаваних сум тощо покладається на міські банки.

В тих адміністративних центрах, де нема міських банків, зазначені обов'язки можна покласти за постановою Ради народніх

городським банкам, на основани особьх договоров, заключаемых ими с окружными исполнительными комитетами.

4. Финансирование в порядке безвозвратных ассигнований предоставляется для:

1) первоначального образования оборотных средств вновь организуемого предприятия;

2) пополнения оборотных средств существующих предприятий в случаях органического недостатка этих средств;

3) организации производств, имеющих опытный характер;

4) производства разведывательных работ и исследований;

5) производства капитальных ремонтов, целью которых является поддержание существующего производства, или незначительное расширение его, в случае недостаточности собственных капиталов;

6) строительства новых производственных предприятий или реконструкции и значительного расширения существующих, если вложенные в этих случаях капиталы будут, согласно плановым исчислениям, давать рентабельность ниже учетного процента Государственного банка Союза ССР;

7) строительства научно-исследовательских институтов, имеющих промышленное значение.

5. Распоряжение центральным фондом возлагается на Всеукраинскую контору Банка долгосрочного кредитования промышленности и электрохозяйства Союза ССР, причем ссуды за счет этого фонда выдаются через те кредитные учреждения, которые осуществляют непосредственно долгосрочное кредитование государственной промышленности и электрохозяйства местного значения (ст. 6).

6. Долгосрочное кредитование за счет окружных фондов и безвозвратное финансирование за счет ассигнований из местного бюджета (ст. 3) государственной промышленности и электрохозяйства местного значения, собиранье средств окружных фондов и учет поступлений и выдач, заключение договоров, контроль за правильным использованием выданных сумм и т. п. возлагается на городские банки.

В тех административных центрах, в которых нет городских банков, указанные обязанности могут быть возлагаемы, по по-

комісарів АМСРР або округового виконавчого комітету, або слід, або на місцеву філію Державного банку Союзу РСР або на контору чи відділок Банку довгореченцевого кредитування промисловости та електрогосподарства Союзу РСР.

7. Міські банки видають довгореченцеві позики підприємствам державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння, що чинять на підставі устави про державні трести УСРР з 4 червня 1928 р. (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 165) за рахунок всіх коштів округових фондів; всім іншим підприємствам державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння довгореченцеві позики видаються за рахунок коштів округових фондів, що їх утворюються з асигнувань за місцевим бюджетом (п. 1 арт. 16 і п. 1 арт. 17) і на умовах, що встановлює кожного окремого разу відповідний округовий виконавчий комітет.

8. Довгореченцеві позики за рахунок коштів округового фонду й безповоротні видачі за рахунок асигнувань за місцевим бюджетом міські банки провадять на підставі річних плянів. Ці пляни складає відповідний банк стосовно до виробничо-фінансових завдань, що їх встановлено на підставі постанови Рад народних комісарів Союзу РСР з 5 вересня 1928 р. «Про порядок щорічного планування промисловости Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 57, арт. 508), їх затверджує округовий виконавчий комітет і їх подається до Вищої ради народного господарства й до Народного комісаріату фінансів УСРР для ознайомлення.

9. На позики, що їх видається з фондів довгореченцевого кредитування промисловости та електрогосподарства, нараховується відсотки розміром до 5% річних. Позики з округових фондів видається на реченець найбільш 5 років, а з центрального фонду на реченець найбільш 10 років.

10. Річні звіти про стан і використання округових фондів міські банки подають з висновком округового відділу місцевої промисловости (місцевого господарства і округо-

становленню Совета народных комиссаров АМСРР или окружного исполнительного комитета, по принадлежности, либо на местный филиал Государственного банка Союза ССР, или на контору либо отделение Банка долгосрочного кредитования промышленности и электрохозяйства Союза ССР.

7. Городские банки выдают долгосрочные ссуды предприятиям государственной промышленности и электрохозяйства местного значения, действующим на основании положения о государственных промышленных трестах УСРР от 4 июля 1928 г. (С. У. УСРР 1928 г. № 18, ст. 165) за счет всех средств окружных фондов; всем остальным предприятиям государственной промышленности и электрохозяйства местного значения долгосрочные ссуды выдаются за счет средств окружного фонда, образуемых из ассигнований по местному бюджету (п. 1 ст. 16 и п. 1 ст. 17) и на условиях, определяемых в каждом отдельном случае соответствующим окружным исполнительным комитетом.

8. Долгосрочные ссуды за счет средств окружного фонда и безвозвратные выдачи за счет ассигнований по местному бюджету городские банки производят на основании годовых планов. Эти планы составляются соответствующими банками в соответствии с производственно-финансовыми заданиями, установленными на основании постановления Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 5 сентября 1928 г. «О порядке ежегодного планирования промышленности Союза ССР» (С. З. СССР 1928 г., № 57, ст. 508), утверждаются окружными исполнительными комитетами и представляются в Высший совет народного хозяйства и в Народный комиссариат финансов СССР для сведения.

9. На выдаваемые из фондов ссуды долгосрочного кредитования промышленности и электрохозяйства начисляются проценты в размере до 5% годовых; ссуды из окружных фондов выдаются на срок не свыше 5 лет, а из центрального фонда — на срок не свыше 10 лет.

10. Годовые отчеты о состоянии и использовании окружных фондов представляются городскими банками с заключением окружного отдела местной промышленно-

вого фінансового відділу до округового виконавчого комітету на затвердження.

Затвержені звіти у копії подається до Вищої ради народного господарства й до Народнього комісаріату фінансів УСРР.

11. Зиск по всіх операціях довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння надходить на збільшення відповідних фондів. Втрати по цих операціях покладається на ці самі фонди. На покриття організаційних витрат по зазначених операціях з прибутків по них відраховується на користь банків винагорода, розміром, що її встановлює Народній комісаріат фінансів УСРР.

12. Банки, що відають фондами (арт. 5 і 6), відповідають по вкладах, зазначених в арт. 17, тільки активами по операціях довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння.

13. Підчас звертання стягань з довгореченцевих позик, виданих порядком цієї постанови, банки, що відають фондами, мають право на переважне задоволення з усілякого майна довжника, не заставленого іншим особам так, ніби це майно було заставлено банкові. З вартости майна, заставленого іншим особам, банк одержує задоволення безпосередньо після заставодержця.

14. Якщо міський банк ліквідується, то його активи та пасиви по операціях довгореченцевого кредитування й безповоротного фінансування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння передається за постановою округового виконавчого комітету або місцевої філії Державного банку РСР, або конторі чи відділкові Банку довгореченцевого кредитування державної промисловости й електрогосподарства Союзу РСР.

Округовий фонд довгореченцевого кредитування.

15. Округовий фонд довгореченцевого кредитування складається з:

сти (местного хозяйства) и окружного финансового отдела в окружной исполнительный комитет на утверждение.

Утвержденные отчеты в копии представляются в Высший совет народного хозяйства и в Народный комиссариат финансов УССР.

11. Чистая прибыль по всем операциям долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения поступает на увеличение соответствующих фондов. Убытки по этим операциям относятся за счет тех же фондов. На покрытие организационных расходов по указанным операциям из прибыли по ним отчисляется в пользу банков вознаграждение в размере, устанавливаемом Народным Комиссариатом Финансов УССР.

12. Банки, ведающие фондами (ст.ст. 5 и 6) отвечают по вкладам, указанным в ст. 17 только активами по операциям долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения.

13. При обращении взыскания по долгосрочным ссудам, выданным в порядке настоящего постановления, банки, ведающие фондами, имеют право на преимущественное удовлетворение из всякого имущества должника, не заложеного другим лицам, как если бы это имущество было заложено банку. Из стоимости имущества, заложеного другим лицам, банк получает удовлетворение непосредственно после залогодержателя.

14. В случаях ликвидации городского банка, его активы и пассивы по операциям долгосрочного кредитования и безвозвратного финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения передаются по постановлению окружного исполнительного комитета либо местному филиалу Государственного банка ССР, либо конторе или отделению Банка долгосрочного кредитования государственной промышленности и электрохозяйства Союза ССР.

Окружной фонд долгосрочного кредитования.

15. Окружной фонд долгосрочного кредитования составляется из:

1) спеціальних капіталів довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння; ці капітали є власні кошти фонду;

2) довгореченцевих вкладів, що їх зазначено в арт. 17; ці вклади є позичкові кошти фонду;

У вага. Умови передачі міським банкам сум, як довгореченцевих вкладів, визначається кожного окремого разу погодженням сторін, з тим що реченець вкладів не може бути менший, як один рік і більший, як 10 років, з нарахуванням на суми вкладу найбільше 6% річних.

16. Спеціальні капітали довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння (п. 1, арт. 15) складається з:

1) сум, що їх асигнується до цього капіталу за місцевим бюджетом;

2) відрахувань від внесків державних промислових трестів місцевого значіння, що чинять на підставі Устави про державні промислові трести УСРР з 4 липня 1928 р. і промислових державних акційних товариств, що є у віданні місцевих органів, розміром, встановленим п. 3 арт. 45 Устави про державні промислові трести УСРР (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 165) і арт. 366^{оо} Цивільного кодексу УСРР (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 12, арт. 93);

3) відрахувань, розміром найменше 50% від плати (разом з відрахуваннями на амортизацію) за державні промислові підприємства місцевого значіння, що їх здано в оренду;

4) сум, втрачених від перевласнення нечинних державних промислових підприємств місцевого значіння, їх обладнання й майна, що не входить до статутного капіталу трестів;

5) відрахувань від зиску даного міського банку, розміром найменш 10%;

6) усього зиску даного міського банку з операцій довгореченцевого кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння;

1) спеціальних капіталов довгосрочного кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння; капіталы эти составляют собственные средства фонда;

2) долгосрочных вкладов, указанных в ст. 17; вклады эти составляют заемные средства фонда;

Примечание. Условия передачи городским банкам сумм, в качестве долгосрочных вкладов, определяются в каждом отдельном случае соглашением сторон с тем, что срок вкладов не может быть менее одного года и свыше 10 лет, с начислением на суммы вклада не более 6% годовых.

16. Специальные капиталы долгосрочного кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння (п. 1 ст. 15) составляются из:

1) сумм, ассигнуемых в этот капитал по местному бюджету;

2) отчислений от прибылей государственных промышленных трестов местного значения, действующих на основе Положения о государственных промышленных трестах УСРР от 4 июля 1928 г. и промышленных государственных акционерных обществ, состоящих в ведении местных органов, в размере, установленном п. 3, ст. 45 Положения о государственных промышленных трестах УСРР (Зб. Уз. УСРР, 1928 г. № 18 ст. 165), и ст. 366^{оо} Гражданского кодекса УСРР (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 12, ст. 93);

3) отчислений в размере не менее 50% от платы (включая и отчисления на амортизацию) за отданные в аренду государственные промышленные предприятия местного значения;

4) сумм, вырученных от отчуждения бездействующих государственных промышленных предприятий местного значения, их оборудования и имущества, не входящего в уставный капитал трестов;

5) отчислений от чистой прибыли данного городского банка в размере не менее 10%;

6) всей чистой прибыли данного городского банка по операциям долгосрочного кредитування державної промисловости та електрогосподарства місцевого значіння;

7) надходжень на сплатення задовженості державних промислових підприємств місцевого значіння з позик, що їх видано за місцевим бюджетом до надання чинності постанові ЦВК і РНК СРСР з 27 лютого 1929 р. «Засади про порядок довгострокового кредитування й безповоротного фінансування державої промисловості й електрогосподарства місцевого зачіння». (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 18 арт. 147);

8) сум, що надходять на сплатення позик, видаваних з даного фонду;

9) сум округових фондів довгореченцевого кредитування, що їх утворено згідно з постановою Української економічної наради з 27 вересня 1928 р. «Про округові й центральні фонди довгореченцевого кредитування місцевої промисловості» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. відділ II, № 2, арт. 2), в тому числі й не використані для видач позик державним промисловим підприємствам;

10) сум, що надходять від органів державного страхування у формі винагороди за втрати, понесені підприємствами державної промисловості та електрогосподарства місцевого значіння за тих випадків, коли одержану страхову винагороду не повертається безпосередньо на відбудування пошкодженого майна.

17. Міські банки приймають як довгореченцеві вклади для кредитування державної промисловості та електрогосподарства місцевого значіння (п. 2 арт. 15):

1) поворотні асигнування на фінансування промисловості та електрогосподарства місцевого значіння за місцевим бюджетом на підставі спеціальних договорів між банками і місцевими виконавчими комітетами і радами;

2) 50% відрахувань до капіталів поширення підприємств, що їх провадять державні промислові трести місцевого значіння на підставі п. 4 арт. 45 Устави про державні промислові трести УСРР (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 165), а так само частину відрахувань до капіталів поширення підприємств, що їх провадять державні промислові акційні товариства, що є у віданні місцевих органів, за випадків, коли

7) поступлений в погашення задовженості державних промислових підприємств місцевого значіння по судам, виданим по місцевому бюджету до введення в дію постановлення ЦВК і СНК Союзу ССР от 27 февраля 1929 г. «Основные положения о порядке долгосрочного кредитования и безвозвратного финансирования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения» (С. 3. СССР 1929 г. № 18, ст. 147);

8) сумм, поступающих в погашение суд. выданных из данного фонда;

9) сум окружных фондов долгосрочного кредитования, образованных согласно постановления Украинского экономического совещания от 27 сентября 1928 г. «Об окружных и центральном фондах долгосрочного кредитования местной промышленности» (С. У. УССР 1929 г. отд. II № 2, ст. 2), в том числе и не использованных для выдачи суд государственным промышленным предприятиям;

10) сумм, поступающих от органов государственного страхования в форме вознаграждения за убытки, понесенные предприятиями государственной промышленности и электрохозяйства местного значения в тех случаях, когда полученное страховое вознаграждение не обращается непосредственно на восстановление поврежденного имущества.

17. Городские банки принимают, в качестве долгосрочных вкладов, для кредитования государственной промышленности и электрохозяйства местного значения (п. 2 ст. 15):

1) возвратные ассигнования на финансирование промышленности и электрохозяйства местного значения по местному бюджету на основе специальных договоров между банками и местными исполнительными комитетами и советами;

2) 50% отчислений в капиталы расширения предприятий, производимых государственными промышленными трестами местного значения на основании п. 4 ст. 45 положения о государственных промышленных трестах УССР (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 18, ст. 165), а также часть отчислений в капиталы расширения предприятий, производимых государственными промышленными акционерными обществами, состоя-

тих капіталів передбачені їхніми статутами, і в розмірі, встановленому статутом;

3) частину амортизаційних відрахувань державних промислових трестів місцевого значіння й промислових державних акційних товариств, що є у віданні місцевих органів, що її встановлюється на підставах, зазначених в арт. 44 Уставу про державні промислові трести УСРР (36. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 165) і арт. 366^{**} Цивільного кодексу УСРР (36. Узак. УСРР 1929 р. № 12, арт. 93);

4) кошти, що надходять від інших правних і фізичних осіб на підставі договорів, що їх укладається з ними;

18. Всі належні установи й підприємства зобов'язані передати міським банкам для зарахування до округових фондів всі відрахування, передбачені в арт. арт. 16 і 17, починаючи з відрахувань за 1928-1929 р. Порядок цієї передачі встановлюють відповідні округові виконавчі комітети.

Центральний фонд довгочасного кредитування.

19. Центральний фонд довгочасного кредитування складається з:

1) 15% коштів округового фонду з числа зазначених в арт. 15, при чому 15% спеціальних капіталів довгочасного кредитування є власні кошти центрального фонду, а 15% довгочасних вкладів є позичкові кошти;

2) задолженість на 1 жовтня 1928 року підприємств державної промисловості та електрогосподарства місцевого значіння по повернутих позиках, що їх одержано з центральних джерел фінансування (фонд регулювання, позика на господарську відбудову тощо);

3) спеціальних асигнувань за загальнодержавним бюджетом;

4) асигнувань для державної промисловості місцевого значіння за рахунок центральних джерел фінансування, що їх видає Банк довгочасного кредитування промисловості та електрогосподарства Союзу РСР, Центральний банк комунального

значіння в веденні місцевих органів, в случаях, когда такие капиталы предусмотрены их уставами и в установленном уставом размере;

3) часть амортизационных отчислений государственных промышленных трестов местного значения и промышленных государственных акционерных обществ, состоящих в ведении местных органов, определяемую на основаниях, указанных в ст. 44 постановления о государственных промышленных трестах УССР (36. Уз. УСРР 1928 р. № 18 ст. 165) ст. 366^{**} Гражданского Кодекса УССР (36. Зак. УСРР 1929 р. № 12, ст. 93);

4) средства, поступающие от иных юридических и физических лиц, на основании заключаемых с ними договоров.

18. Все подлежащие учреждения и предприятия обязаны передать городским банкам для зачисления в окружные фонды все отчисления, предусмотренные в ст. ст. 16 и 17, начиная с отчислений за 1928-29 г. Порядок такой передачи устанавливается соответствующими окружными исполнительными комитетами.

Центральный фонд долгосрочного кредитования.

19. Центральный фонд долгосрочного кредитования составляется из:

1) 15% средств округового фонда из числа указанных в ст. 15, при чем 15% специальных капиталов долгосрочного кредитования составляют собственные средства центрального фонда, а 15% долгосрочных вкладов составляют заемные средства;

2) задолженности на 1 октября 1928 г. предприятий государственной промышленности и электрохозяйства местного значения по возвратным ссудам, полученным из центральных источников финансирования (фонд регулирования, ссуды на хозяйственное восстановление и т. п.);

3) специальных ассигнований по общегосударственному бюджету;

4) ассигнований для государственной промышленности местного значения за счет центральных источников финансирования, выдаваемых: Банком долгосрочного кредитования промышленности и электрохозяйства Союза РСР, Центральным бан-

господарства й житлового будівництва, Управа державного страхування тощо:

5) прибутків від операцій центрального фонду;

6) сум, що надходять на сплатення позик, що їх видано з центрального фонду.

20. Поворотні й безповоротні асигнування за загальнодержавним бюджетом на державну промисловість і електрогосподарство місцевого значіння (п. 1 арт. 17) надходять до Всеукраїнської контори Банку довгочасного кредитування промисловости та електрогосподарства Союзу РСР на підставі спеціальних договорів між Банком і Народними комісаріатами фінансів СРСР або УСРР.

21. Відрахування до центрального фонду з окружних фондів провадиться щорічно протягом I кварталу по тому, як окружний виконавчий комітет затвердить встановленим порядком план витрачання окружних фондів.

Відрахування з інших джерел вносяться до фонду в міру їх надходження.

22. Призначення кредитів з центрального фонду й реченні цих кредитів встановлюється планом, що його складає, відповідно до контрольних цифр, Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, і що його затверджує Українська економічна нарада; черговість видачі позик з центрального фонду встановлює Вища рада народного господарства, порозумівшись з Всеукраїнською конторою Банку довгочасного кредитування промисловости та електрогосподарства Союзу РСР.

23. Підчас складання річного плану фінансування на операційний рік ураховується асигнування з центрального фонду минулих років; з загальної суми, що її призначено для фінансування, 20% коштів не підлягає розподілу і залишається у резерві.

Розподіл цього резерву на потреби, не передбачені планом, провадиться за погодженням між Вищою радою народного господарства й Народним комісаріатом фінансів УСРР.

II.

24. Цю постанову видається на підставі арт. 4 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з

ном коммунального хозяйства и жилищного строительства, Правлением государственного страхования и т. п.;

5) прибылей от операций центрального фонда;

6) сумм, поступающих в погашение осуд, выданных из центрального фонда.

20. Возвратные и безвозвратные ассигнования по общегосударственному бюджету на государственную промышленность и электрохозяйство местного значения (п. 1 ст. 17) поступают во Всеукраинскую контору Банка долгосрочного кредитования промышленности и электрохозяйства Союза ССР, на основании специальных договоров между банком и Народными комиссариатами финансов СССР либо УССР.

21. Отчисления в центральный фонд от окружных фондов производятся ежегодно в течение I квартала после утверждения окружными исполнительными комитетами в установленном порядке планов, расходований окружных фондов.

Отчисления из прочих источников вносятся в фонд по мере их поступления.

22. Назначение кредитов из центрального фондов и сроки этих кредитов устанавливаются планом, составляемым, в соответствии с контрольными цифрами, Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР и утверждаемым Украинским экономическим совещанием; очередность выдачи займов и осуд из центрального фонда устанавливается Высшим советом народного хозяйства по соглашению с Всеукраинской конторою банка долгосрочного кредитования промышленности и электрохозяйства Союза ССР.

23. При составлении годичного плана финансирования на операционный год учитываются ассигнования из центрального фонда прошлых лет; из общей суммы, предназначенной для финансирования, 20% средств не подлежат распределению и остаются в резерве.

Распределение этого резерва на непредусмотренные в плане нужды производится по соглашению между Высшим советом народного хозяйства и Народным комиссариатом финансов УССР.

II.

24. Настоящее постановление издается на основании ст. 4 постановления ЦИК и

27 лютого 1929 р. «Про затвердження за-
сад про порядок довгострокового кредитуван-
ня й безповоротного фінансування держав-
ної промисловости та електрогосподарства
місцевого значіння» (Зб. Зак. СРСР 1929 р.
№ 18, арт. 146).

25. З виданням цієї постанови втрачає
силу постанова Української економічної
наради з 27 вересня 1928 р. «Про окру-
гові й центральний фонд довгороченцевого
кредитування місцевої промисловости» (Зб.
Зак. УСРР 1929 р. відділ II. № 2, арт. 2).

Харків, 10 вересня 1929 р.

Голова Ради народніх комісарів
УСРР Чубар.

Керівничий справ Ради народніх
комісарів УСРР Касян.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 19 вересня
1929 р., № 217.

СНК Союза ССР от 27 февраля 1929 г.
«Об утверждении основных положений о
порядке долгосрочного кредитования и без-
возвратного финансирования государствен-
ной промышленности и электрохозяйства
местного значения» (С. З. СССР 1929 г.
№ 18, ст. 146).

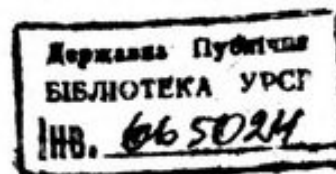
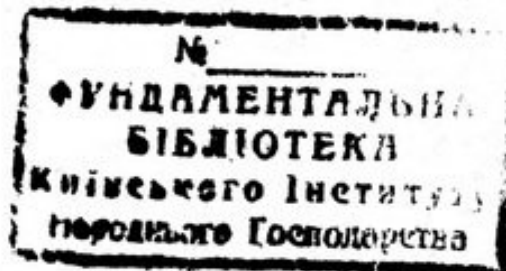
25. С изданием настоящего постановле-
ния утрачивает силу постановление Укра-
инского экономического совещания от
27 сентября 1928 г. «Об окружных и цент-
ральных фондах долгосрочного кредито-
вания местной промышленности» (Зб. Зак.
УСРР 1929 г., отд. II, № 2, ст. 2).

Харьков, 10 сентября 1929 г.

Председатель Совета народных
комиссаров УССР Чубарь.

Управляющий делами совета
Народных комиссаров УССР Касян.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 19 сентября
1929 г., № 217.

RECEIVED
GENERAL INVESTIGATIVE
DIVISION
FEDERAL BUREAU OF
INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C.

RECEIVED
GENERAL INVESTIGATIVE
DIVISION
FEDERAL BUREAU OF
INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C.

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, 31

Проф. Г. ВОЛКОВ

**У Ч Б О В И Й К У Р С
К Р И М І Н А Л Ь Н О Г О П Р А В А
П І Д Р У Ч Н И К Д Л Я В У З І В**

Ціна 4 крб. 50 коп.

Отто Липманн и Леонгард Адам

Л О Ж Ь В П Р А В Е

Предисловіе и перевод А. Брусиловского

Ціна 60 коп.

НОВИНКА!

ЮРИДИЧНИЙ ПОРАДНИК

для хат-читалень, сельбудів та сільрад

За редакцією БОМАША Б. П. та ВОЛКОВА М. Г.

С К Л А Л И

Проф. ГЕРШОНОВ, БОМАШ, ЖИТЛОВСЬКИЙ, СЕДЛІС,
ЖЕЛЕЗНОГОРСЬКИЙ та інш.

Цей poradnik складено так, що кожний письменний селянин, селькор, комсомолец, сільський вчитель та інш. знайде відповідь на всі питання, що виникають у щоденному життю села при застосуванні тих або інших законів

Ціна 4 крб. 25 коп.

1-го ГРУДНЯ 1929 року
НКЮ УСРР ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДКРИТИ
ВИЩІ ПОЗАОЧНІ
ЮРИДИЧНІ КУРСИ

при НКЮ УСРР

(Уставу затвердив Держнаукметодком НКЮ УСРР 9-ХІ-28 р.).

В. П. Ю. К. мають на меті: 1) підвищити кваліфікацію робітників юстиції, ДПУ, міліції й розшуку; 2) розповсюдити юридичну освіту серед робітників адміністративного апарату; 3) підготувати висуванців — робітників та селян до самостійної праці в органах юстиції та в адміністративному апараті.

В. П. Ю. К. розраховані на 24 місяці. Протягом цього часу, через видання друкованих лекцій та методологічних порадників, буде пройдено курс дисциплін відповідно до програми правничого факультету інституту народного господарства.

Слухачами-передплатниками В. П. Ю. К. можуть бути робітники юстиції, ДПУ, міліції та розшуку, робітники адміністративного апарату та інші особи.

До складу авторів-викладачів запрошені кращі наукові сили.

Особи, що бажають стати слухачами-передплатниками В. П. Ю. К., повинні попередю надіслати до Юридичного Видавництва НКЮ УСРР (Харків, вул. Артема, 31) заяви з своєю адресою. Потім їм надішлють безплатно проспекти з вказівками про курс навчання, умови прийняття та передплату.

Київська Народна Республіка
 Народного Уряду

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 23 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** р.
 ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 8 ЖОВТНЯ

З М І С Т

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів УСРР

(30 серпня 1929 р.)

189. Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УСРР та про зміну: арт. 13 „Положення про сільські ради“, арт. 14 „Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів“, арт. 13 „Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів“ і „Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети“.

СО Д Е Р Ж А Н И Е

Постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(30 августа 1929 г.)

189. Об изменении и дополнении Административного кодекса УССР и об изменении: ст. 13 „Положения о сельских советах“, ст. 14 „Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов“, ст. 13 „Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов“ и „Положения о районных с'ездах советов и районных исполнительных комитетах“.

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

189. Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УСРР та про зміну: арт. 13 «Положення про сільські ради», арт. 14 «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», арт. 13 «Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» і «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети».

Для дальшого розширення прав місцевих рад, обмеження вживання штрафів адміністративним порядком, уточнення розуміння маловажних правопорушень, спрощення порядку відновлення втрачених документів, а також само для погодження Адміністративного ко-

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

189. Об изменении и дополнении Административного кодекса УССР и об изменении: ст. 13 «Положения о сельских советах», ст. 14 «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», ст. 13 «Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» и «Положения о районных с'ездах советов и районных исполнительных комитетах».

В целях дальнейшего расширения прав местных советов, ограничения применения штрафов в административном порядке, уточнения понятия маловажных правонарушений, упрощения порядка возобновления утраченных документов, а равно для согласо-

дексу УСРР і положень про місцеві органи влади УСРР з чинним законодавством Союзу РСР і для об'єднання окремих законів УСРР в адміністративній царині, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I

Поробити в Адміністративному кодексі УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 63—65, арт. 240 і 1928 р. № 9, арт. 84, № 16, арт. 143, № 24, арт. 206 такі зміни й доповнення:

1. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. арт. 11¹ і 27¹ такої редакції:

«11¹. Функції, покладені цим кодексом на округові адміністративні відділи як першої інстанції, крім функцій, що стосуються культур чужоземних справ та інших, які законом виключно покладено на них, виконують на території округових міст міські адміністративні відділи, де їх організовано».

«27¹. За зламання або невиконання інструкцій, що їх видають урядництва Союзу РСР або УСРР, коли в цих інструкціях, згідно з чинним законодавством, передбачено обов'язки, покладені на людину, заходи адміністративного впливу застосовується порядком арт. арт. 44—65, крім випадків, коли законом передбачено інший порядок адміністративного впливу».

2. Увагу до арт. 28 Адміністративного кодексу УСРР скасувати і додати до цього самого артикулу уваги 1 і 2 такої редакції:

«Увага 1. Право видавати обов'язкові постанови Рада народних комісарів АМСРР або відповідні округові виконавчі комітети можуть надавати сільським радам економічно дужих та багатонаселених сел.»

Увага 2. Постанови, що їх ухвалили виконавчі комітети, міські, селищні і сільські ради на своїх засіданнях, які не відповідають ознакам, зазначеним у цьому артикулі, не можна вважати за «обов'язкові постанови».

важня Адміністративного кодексу УСРР і положень о местных органах власти УСРР с действующим законодательством Союза ССР и для объединения отдельных законов УСРР в административной области, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I

Внести в Административный кодекс УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 63—65, ст. 240 и 1928 г. № 9, ст. 84, № 16, ст. 143, № 24, ст. 206) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Дополнить Административный кодекс УСРР ст. ст. 11¹ и 27¹ в следующей редакции:

«11¹. Функции, возложенные настоящим кодексом на окружные административные отделы в качестве первой инстанции, кроме функций, относящихся к культу, иностранным делам и иным, которые законом возложены исключительно на них, исполняют на территории окружных городов городские административные отделы, где таковые организованы».

«27¹. За нарушение или неисполнение инструкций, издаваемых ведомствами Союза ССР или УСРР, если в этих инструкциях, согласно действующему законодательству, предусмотрены обязанности, налагаемые на население, меры административного воздействия применяются в порядке ст. ст. 44—65, за исключением случаев, когда законом предусмотрен иной порядок административного воздействия».

2. Примечание к ст. 28 Административного кодекса УСРР отменить и дополнить ту же статью примечаниями 1 и 2 в следующей редакции:

«Примечание 1. Право издания обязательных постановлений может быть предоставлено сельским советам экономически мощных и многонаселенных сел Советом народных комиссаров АМСРР или соответствующими окружными исполнительными комитетами.»

Примечание 2. Постановления, принятые исполнительными комитетами, городскими, поселковыми и сельскими советами на своих заседаниях, не отвечающие признакам, указанным в настоящей статье, не могут считаться «обязательными постановлениями».

3. Арт. арт. 31, 34 і 35 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«31. Округові й районні виконавчі комітети, міські й селищні ради мають право видавати обов'язкові постанови в таких справах:

1) охорони революційного ладу, громадського спокою й безпеки та ще охорони державного, громадського й приватного майна;

2) боротьби з нияцтвом і незаконним гуральництвом;

3) впорядкування;

4) комунального господарства, зокрема, як користуватися й берегти комунальні транспортні засоби загального користування (трамвай, автобуси, таксомотори тощо);

5) запобігання й боротьби з пожежами, повідюта іншими злигоднями;

6) народного здоров'я (боротьби з пошестями, з антисанітарним станом місць громадського користування, забруднення джерел питної води тощо);

7) жестокого поводження з тваринами;

8) житлових;

9) расквартирування проходящих військ;

10) встановлення такс для осіб, що обслуговують потреби широких мас трудящих, а саме: для перукарів, візників, володільців парових і перевозів, водовозів, володільців приватних асепізаційних валок, володільців гостиниць, заїздів, мебльованих кімнат і нічліжок;

11) боротьби із шкідниками сільського та лісового господарства, із шкідниками садів та городів і з епізоотіями;

12) охорони корисних тварин та птахів, а так само лісів, парків, скверів, садів і деревних посадок вздовж вулиць, шляхів, річок, ставків тощо і боротьби із спашем та псуванням засівів, луків і зелених насаджень;

13) боротьби із вляманням правил щодо мисливства, а так само рибальства у водах місцевого значення;

14) визначення місць, часу і порядку провадження торгівлі у закритих і відкритих приміщеннях, а так само на ярмарках, ринках, базарах і в інших місцях, відведених

3. Ст. ст. 31, 34 і 35 Адміністративного кодекса УРСР изложить в следующей редакции:

«31. Округные и районные исполнительные комитеты, городские и поселковые советы имеют право издавать обязательные постановления по вопросам:

1) охраны революционного порядка, общественной тишины и безопасности, а также охраны государственного, общественно-го и частного имущества;

2) борьбы с пьянством и незаконным влпокурением;

3) благоустройства;

4) коммунального хозяйства, в частности, правила пользования и охраны коммунальных транспортных средств общего пользования (трамвай, автобусы, таксомоторы и проч.);

5) предупреждения и борьбы с пожарами, наводнениями и другими стихийными бедствиями;

6) народного здравия (борьба с эпидемиями, с антисанитарным состоянием мест общественного пользования, загрязнением источников питьевой воды и проч.);

7) жестокого обращения с животными;

8) жилищного дела;

9) расквартирования проходящих войск;

10) установления такс для лиц, обслуживающих нужды широких масс трудящихся, а именно: для парикмахеров, извозчиков, владельцев паромов и перевозов, водовозов, владельцев частных асепізаціонных обозов, владельцев гостиниц, заезжих дворов, мебльованных комнат и ночлежек;

11) борьбы с вредителями сельского и лесного хозяйства, с вредителями садов и огородов и с эпизоотіями;

12) охраны полезных животных и птиц, а также лесов, парков, скверов, садов и древесных насаждений вдоль улиц, дорог, рек, прудов и проч. и борьбы с погровами и порчей посевов, лугов и зеленых насаждений;

13) борьбы с нарушениями правил в отношении охоты, а также рыболовства в водах местного значения;

14) установления мест, времени и порядка производства торговли в закрытых и в открытых помещениях, а также на ярмарках, рынках, базарах и в других местах, от-

для торгівлі та встановлення ваг, щоб користувалися вірною мірою й вагою;

15) регулювання вуличного і шляхового руху;

16) будівництва шляхів у межах, установлених законом;

17) охорони пам'яток культури й природи;

18) в інших справах, спеціально зазначених у законодавстві Союзу РСР та УРСР.

Крім того, районні виконавчі комітети видають обов'язкові постанови, щоб людина вживала мінімальні агрикультурні заходи у межах, зазначених у спеціальному законі, і відповідно до вказівок Народного комісаріату земельних справ УРСР, Ради народних комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетів, за належністю.

Сільським радам економічно цужих і багатозалюднених сел, за постановами Ради народних комісарів АМСРР і окружних виконавчих комітетів, за належністю, можна надавати право видавати обов'язкові постанови у справах, зазначених у п.п. 1, 2, 5, 6, 9, 11, 12, 16 і 18 цього артикулу.

Увага. Місцевим радам і виконавчим комітетам забороняється видавати обов'язкові постанови у справах, що їх регулюється постановами вищих органів влади».

«34. Окружні та районні виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради видають обов'язкові постанови без обмеження речення їх чинності або можуть видавати тимчасові обов'язкові постанови на певний, визначений у них реченець.

Обов'язкові постанови касується, коли в них мине потреба, а так само коли скасовано або змінено законодавчі акти, що на підставі їх видано ці обов'язкові постанови.

Окружні та районні виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради щороку переглядають видані від них обов'язкові постанови з погляду доцільності прикладання їх надалі, а так само й з погляду потреби запровадити до них зміни та доповнення».

ведених для торгівлі, а право установа-ння надзора за польовангем правильными мерами и весами;

15) регулирования порядка уличного и дорожного движения;

16) дорожного строительства, в пределах, установленных законом;

17) охраны памятников культуры и природы;

18) по другим вопросам, специально указанным в законодательстве Союза ССР и УССР.

Кроме того, районные исполнительные комитеты издают обязательные постановления о применении населением минимальных агрикультурных мероприятий в пределах, указанных в специальном законе, и в соответствии с указаниями Народного комиссариата земледелия УССР, Совета народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетов, по принадлежности.

Сельским советам экономически мощных и многонаселенных сел, по постановлениям Совета народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, может быть предоставлено право издания обязательных постановлений по вопросам, указанным в п.п. 1, 2, 5, 6, 9, 11, 12, 16 и 18 настоящей статьи.

Примечание. Местным советам и исполнительным комитетам воспрещается издание обязательных постановлений по вопросам, урегулированным постановлениями вышестоящих органов власти».

«34. Окружные и районные исполнительные комитеты, городские, поселковые и сельские советы издают обязательные постановления без ограничения срока их действия или могут издавать временные обязательные постановления на известный определенный в них срок.

Обязательные постановления отменяются в случаях: минования в них потребности, а также отмены или изменения законодательных актов, на основании которых изданы эти обязательные постановления.

Окружные и районные исполнительные комитеты, городские, поселковые и сельские советы ежегодно пересматривают изданные ими обязательные постановления с точки зрения целесообразности дальнейшего их применения, а также необходимости внесения в них изменений и дополнений».

«35. **Обов'язкові постанови не можуть суперечити чинним законам і розпорядженням вищих виконавчих комітетів, Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР і Української економічної наради, а так само розпорядженням народних комісаріатів і прирівнених до них центральних установ.**

Обов'язкові постанови, що суперечать інструкціям, обіжникам чи розпорядженням народних комісаріатів та прирівнених до них центральних установ, касує окружний виконавчий комітет порядком арт. 38; коли ж окружний виконавчий комітет не касує такої обов'язкової постанови, то справу передається на розв'язання Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, на подання заінтересованого урядництва або окружного виконавчого комітету».

4. Уваги до арт. арт. 34 і 35 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

5. Арт. арт. 36, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46 і 47 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«36. **Всі обов'язкові постанови, що їх видають виконавчі комітети і місцеві ради, для нагляду їх законності, треба протягом 48 годин від моменту їх ухвали подавати на території Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки—прокуророві АМСРР, а в округах—округовому прокуророві.**

Обов'язкові постанови, що їх видають округові виконавчі комітети і міські ради міст, які є округовими центрами, надсилається одночасно і до відділу прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР».

«39. **Протести органів прокурорського нагляду на незаконні обов'язкові постанови, що їх видають виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради, подається до вищих виконавчих комітетів протягом двох тижнів від дня винесення постанови і їх розглядають: Всеукраїнський центральний виконавчий комітет—протягом місяця, а округові та районні виконавчі комітети—протягом двох тижнів від дня одержання протесту».**

«35. **Обязательные постановления не могут противоречить действующим законам и распоряжениям вышестоящих исполнительных комитетов, Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания, а также распоряжениям народных комиссариатов и приравненных к ним центральных учреждений.**

Обязательные постановления, противоречащие инструкциям, циркулярам или распоряжениям народных комиссариатов и приравненных к ним центральных учреждений, отменяются окружным исполнительным комитетом в порядке ст. 38; если же окружной исполнительный комитет не отменит такого обязательного постановления, то вопрос передается на разрешение Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, по представлению заинтересованного ведомства или окружного исполнительного комитета».

4. Примечания к ст. ст. 34 и 35 Административного кодекса УССР отменить.

5. Ст. ст. 36, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46 и 47 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«36. **Все обязательные постановления, издаваемые исполнительными комитетами и местными советами, для надзора за их законностью, должны представляться в течение 48 часов с момента их принятия: на территории Автономной молдавской социалистической советской республики — прокурору АМСРР, а в округах—округовому прокурору.**

Обязательные постановления, издаваемые окружными исполнительными комитетами и городскими советами городов, являющихся окружными центрами, направляются одновременно и в отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР».

«39. **Протесты органов прокурорского надзора на незаконные обязательные постановления, издаваемые исполнительными комитетами, городскими, поселковыми и сельскими советами, подаются в вышестоящие исполнительные комитеты в двухнедельный срок со дня вынесения постановления и рассматриваются: Всеукраинским центральным исполнительным комитетом — в месячный срок, а окружными и районными исполнительными комитетами—в двухнедельный срок со дня получения протеста».**

«40. Коли скасується, змінюється або доповнюється обов'язкову постанову, то виконавчий комітет, міська, селищна або сільська рада, за належністю, оповіщує про це до загального відома встановленням порядком.

Питання про застосування заходів адміністративного впливу за зламання скасованої або зміненої обов'язкової постанови в незакінчених справах розв'язується за кожного окремого випадку постановою відповідного виконавчого комітету, міської, селищної або сільської ради.

Виконання заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкової постанови, що скасована, як незаконна, припиняється, а стягнені штрафи вертається.

41. Обов'язкові постанови, що їх видають виконавчі комітети й місцеві ради, поширюється так само на територію шляхів сполучення і морських торгових портів, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землі, надані транспортові, за винятком обов'язкових постанов у справах, що по них право видавати обов'язкові постанови належить Народному комісаріату шляхів, Уповноваженому Народного комісаріату шляхів Союзу РСР при Уряді УСРР і начальникам морських торгових портів.

Увагу до арт. 41 скасувати.

«42. Наглядати виконання зазначених у арт. 41 обов'язкових постанов, що мають чинність на території шляхів сполучення і морських торгових портів, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землях, наданих транспортові, а так само складати протоколи за їх зламання покладається на органи транспортного відділу Державного політичного управління. Ці протоколи надсилається встановленням порядком для застосування заходів адміністративного впливу до округових або міських адміністративних відділів, начальників міської міліції округових центрів, до адміністративних відділів районних виконавчих комітетів, до селищних рад або сільських рад, за належністю, а про зламання, що їх вчинили військові службовці й військово-зобов'язані, які перебувають у лавах Робітни-

«40. В случае отмены, изменения или дополнения обязательного постановления, исполнительный комитет, городской, поселковый или сельский совет, по принадлежности, оповещает об этом во всеобщее сведение установленным порядком.

Вопрос о применении мер административного воздействия за нарушение отмененного или измененного обязательного постановления по незаконченным производством делам разрешается в каждом отдельном случае постановлением соответствующего исполнительного комитета, городского, поселкового или сельского совета.

Приведение в исполнение мер административного воздействия за нарушение обязательного постановления, отмененного, как незаконное, превращается, а взысканные штрафы подлежат возврату.

41. Обязательные постановления, издаваемые исполнительными комитетами и местными советами, распространяются также на территории путей сообщения и морских торговых портов, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на земли, предоставленные транспорту, за исключением обязательных постановлений по вопросам, по которым право издания обязательных постановлений принадлежит Народному комиссариату путей сообщения, Уполномоченному Народного комиссариата путей сообщения Союза ССР при Правительстве УССР и начальникам морских торговых портов.

Примечание к ст. 41 отменить.

«42. Наблюдение за исполнением указанных в ст. 41 обязательных постановлений, действующих на территории путей сообщения и морских торговых портов, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на землях, предоставленных транспорту, а также составление протоколов за их нарушение возлагается на органы транспортного отдела Государственного политического управления. Эти протоколы направляются в установленном порядке для применения мер административного воздействия в окружные или городские административные отделы, начальникам городской милиции окружных центров, в административные отделения районных исполнительных комитетов, в поселковые советы или сельские советы, по принадлежности, а о нарушениях, совершенных военнослужа-

о-селянської червоної армії,—до відповідного командира військової частини.

Увага. Випадки і порядок коли і як мають органи міліції складати протоколи на території шляхів сполучення і морських торгових портів, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землях, наданих транспортові, регулюється спеціальною інструкцією, що її видає Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, порозумівшись з Державним політичним управлінням УСРР і Народним комісаріатом юстиції УСРР.

43. Спеціальними правилами регулюється порядок, як видавати обов'язкові постанови та застосовувати заходи адміністративного впливу за таких-от випадків:

1) видання обов'язкових постанов у справах охорони революційного ладу і безпеки за чинності воєнного та виняткового стану і надзвичайних заходів охорони революційного ладу на залізницях, заводах, фабриках, інших закладах і склепах, що мають військове значіння (постанова ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 квітня 1925 р. «Положення про надзвичайні заходи охорони революційного порядку»—36. Зак. СРСР 1925 р. № 25, арт. 167 і 1929 р. № 8, арт. 74);

2) видання обов'язкових постанов від Народного комісаріату шляхів Союзу РСР і, з його дозволу, від Уповноваженого Народного комісаріату шляхів Союзу РСР при Уряді УСРР, а так само начальниками морських торгових портів у справах: а) охорони порядку й безпеки руху, б) охорони транспортного майна, в) запобігання й перешиття випадків незаконного використання транспорту, г) провадження санітарних і протипожежних заходів на шляхах сполучення та морських торгових портах, що є у віданні Народного комісаріату шляхів, і взагалі на землях, наданих транспортові, з вилученнями, що їх устанавлюється погодженням Народного комісаріату шляхів з Народним комісаріатом внутрішніх справ УСРР (постанова ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 травня 1928 р. «Про порядок видання Народним комісаріатом шляхів обов'язкових постанов і про накладення за їх зламання

щими і військообязанними, состоящими в рядах Рабоче-крестьянской Красной армии,—соответствующему командиру воинской части.

Примечание. Случаи и порядок составления органами милиции протоколов на территории путей сообщения и морских торговых портов, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на землях, предоставленных транспорту, регулируются особой инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом внутренних дел УСРР по соглашению с Государственным политическим управлением УСРР и Народным комиссариатом юстиции УСРР.

43. Специальными правилами регулируется порядок издания обязательных постановлений и применение мер административного воздействия в следующих случаях:

1) издания обязательных постановлений по вопросам охраны революционного порядка и безопасности во время действия воєнного и исключительного положений и чрезвычайных мер охраны революционного порядка на железных дорогах, заводах, фабриках, иных заведениях и складах, имеющих военное значение (постановление ЦИК и СНК Союза ССР от 3 апреля 1925 г. «Положение о чрезвычайных мерах охраны революционного порядка»—С. 3. СССР 1925 г. № 25, ст. 167 и 1929 г. № 8, ст. 74);

2) издания обязательных постановлений Народным комиссариатом путей сообщения Союза ССР и с его разрешения, Уполномоченным Народного комиссариата путей сообщения Союза ССР при Правительстве УСРР, а также начальниками морских торговых портов, по вопросам: а) охраны порядка и безопасности движения, б) охраны транспортного имущества, в) предупреждения и пресечения случаев незаконного использования транспорта, г) проведения санитарных и противопожарных мероприятий на путях сообщения и морских торговых портах, находящихся в ведении Народного комиссариата путей сообщения, и вообще на землях, предоставленных транспорту, за изъятиями, устанавливаемыми соглашением Народного комиссариата путей сообщения с Народным комиссариатом внутренних дел УСРР (постановление ЦИК и СНК Союза ССР от 30 мая 1928 г. «О порядке издания Народным комиссариатом путей сообще-

адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 36, арт. 325)».

«45. Склавши протоколи, їх негайно повинно надсилати до відповідного округового або міського адміністративного відділу, до начальника міської міліції округового центру, до районного адміністративного відділу, селищної або сільської ради, за належністю, а про зламання, що їх вчинили військові службовці і військово-зобов'язані, які перебувають у лавах Робітничо-селянської червоної армії,—до відповідного командира військової частини, згідно з арт. 229 постанови ЦВК і РНК СРСР з 8 серпня 1928 р. «Закон про обов'язкову військову службу» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449).

46. За зламання обов'язкових постанов можна встановлювати такі заходи адміністративного впливу:

1) в обов'язкових постановах, що їх видають народні комісаріати і інші прирівнені до них центральні органи влади: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш сто карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш один місяць, г) арешт на реченець найбільш два тижні;

2) в обов'язкових постановах, що їх видає Рада народних комісарів АМСРР, округові виконавчі комітети, міські ради міст, що є округовими центрами, і міські ради адміністративного центру АМСРР: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф за зламання, вчинювані в містах, найбільш 100 карбованців і за зламання, вчинювані в сільських місцевостях, найбільш десять карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш один місяць, г) арешт на реченець найбільш два тижні;

3) в обов'язкових постановах, що їх видають районні виконавчі комітети, міські ради неокругових міст і селищні ради: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш три карбованці, в) примусові роботи на реченець найбільш сім днів, г) арешт на реченець найбільш три доби;

ния обязательных постановлений и о изложении за нарушение их изысканий в административном порядке» (С. З. СССР 1928 г. № 36, ст. 325)».

«45. Протоколы немедленно по их составлении должны представляться в соответствующий окружной или городской административный отдел, начальнику городской милиции окружного центра, в районное административное отделение, поселковый или сельский совет, по принадлежности, а о нарушениях, совершенных военнослужащими и военнообязанными, состоящими в рядах Рабоче-крестьянской Красной армии,—соответствующему командиру воинской части, согласно ст. 229 постановления ЦИК и СНК СССР от 8 августа 1928 г. «Закон об обязательной военной службе» (С. З. СССР 1928 г. № 51, ст. 449).

46. За нарушение обязательных постановлений могут быть устанавливаемы следующие меры административного воздействия:

1) в обязательных постановлениях, издаваемых народными комиссариатами и иными приравненными к ним центральными органами власти: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше ста рублей, в) принудительные работы на срок не более одного месяца, г) арест на срок не более двух недель;

2) в обязательных постановлениях, издаваемых Советом народных комиссаров АМСРР, окружными исполнительными комитетами, городскими советами городов, являющихся окружными центрами, и городским советом административного центра АМСРР: а) выражение общественного порицания, устно или через печать, б) штраф за нарушения, совершаемые в городах, не свыше ста рублей, и за нарушения, совершаемые в сельских местностях, не свыше десяти рублей, в) принудительные работы на срок не более одного месяца, г) арест на срок не более двух недель;

3) в обязательных постановлениях, издаваемых районными исполнительными комитетами, городскими советами неокружных городов и поселковыми советами: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше трех рублей, в) принудительные работы на срок не более семи дней, г) арест на срок не более трех суток;

4) в обов'язкових постановах сільських рад, що їм надано право видавати їх: а) вислів промадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш один карб., в) примусові роботи на реченець найбільш два дні.

Увага. Чинність цього артикулу не поширюється на випадки видання обов'язкових постанов за силою спеціальних декретів та постанов Союзу РСР і УСРР, де встановлено інші види і розміри заходів адміністративного впливу».

«47. Право застосовувати заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов належить:

1) Народному комісарові внутрішніх справ АМСРР—за зламання обов'язкових постанов Ради народних комісарів АМСРР і міської ради адміністративного центру АМСРР, а так само за зламання чинних на території АМСРР обов'язкових постанов народних комісаріатів і прирівнених до них центральних органів влади Союзу РСР і УСРР;

2) завідаючим округових адміністративних відділів за вчинені на території округового міста зламання обов'язкових постанов народних комісаріатів і прирівнених до них центральних органів влади, округового виконавчого комітету і міської ради округового міста за тих випадків, коли в даному округовому місті нема ні міського адміністративного відділу, ні міського управління міліції, а так само за вчинені на території округи зламання обов'язкових постанов округового виконавчого комітету й вищих органів влади за випадків, коли питання про застосування заходів адміністративного впливу передають на їхнє розв'язання районні виконавчі комітети порядком арт. 48.

3) завідаючим міських адміністративних відділів, де їх буде зорганізовано, а там, де їх нема, начальникам міської робітничо-селянської міліції округових міст, за вчинені на території округових міст зламання обов'язкових постанов міських рад, округових виконавчих комітетів і вищих органів влади;

4) в обов'язкових постановленнях сільських советов, которым предоставлено право издания таковых: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше одного рубля, в) принудительные работы на срок не более двух дней.

Примечание. Действие настоящей статьи не распространяется на случаи издания обязательных постановлений в силу специальных декретов и постановлений Союза ССР и УССР, в которых установлены иные виды и размеры мер административного воздействия».

«47. Право применения мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений принадлежит:

1) Народному комиссару внутренних дел АМССР—за нарушение обязательных постановлений Совета народных комиссаров АМССР и городского совета административного центра АМССР, а также за нарушение действующих на территории АМССР обязательных постановлений народных комиссариатов и приравненных к ним центральных органов власти Союза ССР и УССР;

2) заведывающим окружными земинистративными отделами за совершенные на территории окружного города нарушения обязательных постановлений народных комиссариатов и приравненных к ним центральных органов власти, окружного исполнительного комитета и городского совета окружного города в тех случаях, когда в данном окружном городе нет ни городского административного отдела, ни городского управления милиции, а также за совершенные на территории округа нарушения обязательных постановлений окружного исполнительного комитета и вышестоящих органов власти в случаях, когда вопрос о применении мер административного воздействия будет передан на их разрешение районными исполнительными комитетами в порядке ст. 48;

3) заведывающим городскими административными отделами, где таковые будут организованы, а там, где их нет, начальникам городской рабоче-крестьянской милиции окружных городов, за совершенные на территории окружных городов нарушения обязательных постановлений городских советов, окружных исполнительных комитетов и вышестоящих органов власти;

4) завідателям адміністративних відділків районних виконавчих комітетів за зламання обов'язкових постанов міських рад міст, що є районними центрами, районних виконавчих комітетів і вищих органів влади;

5) президіям міських районних рад за зламання обов'язкових постанов, що їх видає окружний виконавчий комітет і міська рада, коли це право буде надано їм в самій обов'язковій постанові;

6) президіям селищних рад за зламання обов'язкових постанов цих селищних рад, районних і окружних виконавчих комітетів і вищих органів влади;

7) сільським радам і їхнім президіям, де такі організовані, за зламання обов'язкових постанов районного і окружного виконавчих комітетів, крім тих, де буде зазначено про заборону сільським радам застосовувати заходи адміністративного впливу за їх зламання, а так само за зламання обов'язкових постанов самої сільської ради, коли їй надано право видавати їх.

Увага. Заходи адміністративного впливу не може застосовувати одноособово голова сільської ради.

8) начальникам міських районів міліції окружних центрів за зламання обов'язкових постанов міської ради, окружного виконавчого комітету і вищих органів влади;

9) урядовим особам органів міліції, крім зазначених у п.п. 3 і 8, за зламання чинних на території міста або селища обов'язкових постанов виконавчих комітетів і місцевих рад у царині охорони громадського ладу і впорядкування у містах громадського користування, коли це право їм буде надане в самій обов'язковій постанові;

10) іншим урядовим особам, що їм це право надане спеціальними законами».

6. Додати до Адміністративного кодексу УРСР арт. арт. 47¹—47⁸ такої редакції:

4) заведуючим адміністративними відділеннями районних виконавчих комітетів за порушення обов'язкових постановлений городских советов городов, являющихся районными центрами, районных исполнительных комитетов и вышестоящих органов власти;

5) президиумам городских районных советов за нарушения обязательных постановлений, издаваемых окружным исполнительным комитетом и городским советом, если это право будет предоставлено им в самом обязательном постановлении;

6) президиумам поселковых советов за нарушения обязательных постановлений этих поселковых советов, районных и окружных исполнительных комитетов и вышестоящих органов власти;

7) сельским советам и их президиумам, где таковые организованы, за нарушения обязательных постановлений районного и окружного исполнительных комитетов, за исключением тех, в которых будет указано запрещение сельским советам применять меры административного воздействия за их нарушение, а также за нарушение обязательных постановлений самого сельского совета, если ему предоставлено право издания таковых.

Примечание. Меры административного воздействия не могут быть применены единолично председателем сельского совета.

8) начальникам городских районов милиции окружных центров за нарушения обязательных постановлений городского совета, окружного исполнительного комитета и вышестоящих органов власти;

9) должностным лицам органов милиции, кроме указанных в п.п. 3 и 8, за нарушение действующих на территории города или поселка обязательных постановлений исполнительных комитетов и местных советов в области охраны общественного порядка и благоустройства в местах общественного пользования, если это право будет им предоставлено в самом обязательном постановлении;

10) иным должностным лицам, которым это право предоставлено специальными законами».

6. Дополнить Административный кодекс УССР ст. ст. 47¹—47⁸ в следующей редакции:

«47». Зазначені в арт. 47 органи влади застосовують заходи адміністративного впливу в таких межах:

1) Народний комісар внутрішніх справ АМОРР, завідателі округових і міських адміністративних відділів і начальники міської міліції округових міст мають право застосовувати всякий захід адміністративного впливу, передбачений в обов'язковій постанові;

2) завідателі адміністративних відділів районних виконавчих комітетів і президії селищних рад, застосовуючи заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов районних виконавчих комітетів, міських рад неокругових центрів і селищних рад, мають право застосовувати всякий захід, передбачений в обов'язковій постанові; а за зламання обов'язкових постанов вищих органів влади такі заходи: а) вислів громадської догани, б) штраф найбільш десять карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш два тижні, г) арешт на реченець найбільш сім діб;

3) президії міських районних рад мають право застосовувати такі заходи адміністративного впливу: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш п'ятдесят карбованців, в) примусові роботи на реченець найбільш два тижні, г) арешт на реченець найбільш сім діб;

4) сільські ради і їхні президії мають право застосовувати такі заходи адміністративного впливу: а) вислів громадської догани на словах або через пресу, б) штраф найбільш один карбованець, в) примусові роботи на реченець найбільш два дні;

5) начальники міських районів міліції округових центрів мають право застосовувати, як захід адміністративного впливу, штраф найбільш десять карбованців;

6) інші урядові особи органів міліції за зламання обов'язкових постанов у царині охорони громадського ладу і впорядкування у місцях громадського користування накладають штрафи: в округових містах найбільш один карбованець, в інших містах і селищах найбільш 50 коп.;

«47». Указанные в ст. 47 органы власти применяют меры административного воздействия в следующих пределах:

1) Народный комиссар внутренних дел АМССР, заведывающие окружными и городскими административными отделами и начальники городской милиции окружных городов в праве применять любую меру административного воздействия, предусмотренную в обязательном постановлении;

2) заведывающие административными отделениями районных исполнительных комитетов и президиумы поселковых советов при применении мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений районных исполнительных комитетов, городских советов неокружных центров и поселковых советов в праве применять любую меру, предусмотренную в обязательном постановлении, а за нарушение обязательных постановлений вышестоящих органов власти—следующие меры: а) выражение общественного порицания, б) штраф не свыше десяти рублей, в) принудительные работы на срок не более двух недель, г) арест на срок не более семи суток;

3) президиумы городских районных советов в праве применять следующие меры административного воздействия: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше пятидесяти рублей, в) принудительные работы на срок не более двух недель, г) арест на срок не более семи суток;

4) сельские советы и их президиумы в праве применять следующие меры административного воздействия: а) выражение общественного порицания устно или через печать, б) штраф не свыше одного рубля, в) принудительные работы на срок не более двух дней;

5) начальники городских районов милиции окружных центров в праве применять в виде меры административного воздействия штраф не свыше десяти рублей;

6) прочие должностные лица органов милиции за нарушение обязательных постановлений в области охраны общественного порядка и благоустройства в местах общественного пользования налагают штрафы; в окружных городах не свыше одного рубля, в прочих городах и поселках не свыше 50 копеек;

7) урядові особи, що їм право застосовувати заходи адміністративного впливу надане спеціальними законами, застосовують ці заходи в межах, встановлених цими спеціальними законами.

Увага 1. За зламання обов'язкової постанови можна застосовувати тільки один із заходів адміністративного впливу, зазначених в обов'язковій постанові. Об'єднувати декілька видів і застосовувати додаткові заходи адміністративного впливу забороняється.

Увага 2. Запорізькому округовому виконавчому комітетові, на виключення з правил цього артикулу, надається право в своїх обов'язкових постановах про збірні зламання громадського ладу уповноважувати урядових осіб органів міліції с. Бичкасу накладати адміністративним порядком штраф до п'ятих карбованців за зламання цих постанов.

47². Заходи адміністративного впливу, встановлені цим кодексом за зламання обов'язкових постанов, за маловажні і лісові праволомства (арт. арт. 46, 72 і 74), не можна застосовувати до малолітніх до 14 років.

47³ Щодо неповнолітніх від 14 до 18 років заходи адміністративного впливу застосовується з виключеннями, зазначеними в арт. арт. 47⁴—47⁷.

47⁴. До неповнолітніх до 16 років арешта, як заходу адміністративного впливу, не застосовується.

47⁵. До неповнолітніх від 14 до 16 років заходи адміністративного впливу застосовується тільки в тому разі, коли комісія в справах неповнолітніх визнає за неможливе обмежитися медично - педагогічними заходами.

В цьому разі вищі заходи адміністративного впливу, встановлені за дане праволомство, зменшуються наполовину, а конкретні заходи адміністративного впливу (арт. 52) вибирається в цих зменшених межах.

47⁶. До неповнолітніх від 16 до 18 років застосовується заходи адміністративного впливу, як до неповнолітніх, але вищі заходи адміністративного впливу, встановлені за дане праволомство, зменшуються на одну третину, а конкретні заходи адміністратив-

7) должностные лица, которым право применения мер административного воздействия предоставлено специальными законами, применяют эти меры в пределах, установленных этими специальными законами.

Примечание 1. За нарушение обязательного постановления может быть применена только одна из мер административного воздействия, указанных в обязательном постановлении. Объединять несколько видов и применять дополнительные меры административного воздействия воспрещается.

Примечание 2. Запорожскому окружному исполнительному комитету, в изъятие из правил настоящей статьи, предоставляется право в своих обязательных постановлениях о мелких нарушениях общественного порядка уполномочивать должностных лиц органов милиции с. Бичкаса налагать в административном порядке штраф до пяти рублей за нарушение этих постановлений.

47². Меры административного воздействия, установленные настоящим кодексом за нарушение обязательных постановлений, за маловажные и лесные правонарушения (ст. ст. 46, 72 и 74), не могут быть применяемы в отношении малолетних до 14 лет.

47³. В отношении несовершеннолетних от 14 до 18 лет меры административного воздействия применяются с изъятиями, указанными в ст. ст. 47⁴—47⁷.

47⁴. К несовершеннолетним до 16-ти лет арест, как мера административного воздействия, не применяется.

47⁵. К несовершеннолетним от 14 до 16 лет меры административного воздействия применяются только в том случае, если комиссия по делам несовершеннолетних признает невозможным опрачатися мерами медико-педагогического характера.

В этом случае высший предел мер административного воздействия, установленных за данное правонарушение, понижается на половину, а конкретная мера административного воздействия (ст. 52) избирается в этих пониженных пределах.

47⁶. К несовершеннолетним от 16 до 18 лет, применяются меры административного воздействия, как к совершеннолетним, но высший предел мер административного воздействия, установленных за данное правонарушение, понижается на одну треть, а

ного впливу (арт. 52) вибирається в цих зменшених межах.

За постановою адміністративних органів до неповнолітніх від 16 до 18 років можна застосовувати медично - педагогічні заходи в тому разі, коли адміністративні органи визнають це за потрібне.

47'. Коли неповнолітні, що зламали обов'язкові постанови або вчинили маловажні чи лісові правопорушення (арт. 72 і 74), не мають коштів, то, як заходи адміністративного впливу, до таких злочинців вибирається примусові роботи. При цьому вищу межу примусових робіт знижується щодо неповнолітніх від 14 до 16 років наполовину, а щодо неповнолітніх від 16 до 18 років—на одну третину.

47". Якщо виявлені: а) зламання обов'язкової постанови, б) маловажне правопорушення вчинили неповнолітні, які не дійшли (арт. 74) буде встановлено, що правопорушення вчинили неповнолітні, які не дійшли 16 років, під безпосереднім впливом і за вказівками дорослих або в інтересах цих дорослих, або буде встановлено, що дорослі свідомо користали з наслідків правопорушення неповнолітніх, то за цих випадків дорослих притягається до відповідальності і до них застосовується заходи адміністративного впливу, як до осіб, що вчинили правопорушення».

7. Частина 2 арт. 48 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Начальники міських районів міліції округових центрів, вважаючи за потрібне застосувати заходи адміністративного впливу розміром, що перевищує їхні повноваження, не застосовуючи заходу адміністративного впливу, вдаються з поданням про це до начальника міської міліції (завідателя міського адміністративного відділу, де такий організовано)».

8. Пункт «а» арт. 49 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«а) завідателі міських адміністративних відділів, начальники міської робітничо-се-

кретная мера административного воздействия (ст. 52) избирается в этих пониженных пределах.

По постановлению административных органов, к несовершеннолетним от 16 до 18 лет могут применяться меры медико-педагогического характера в тех случаях, когда административные органы признают это необходимым.

47'. В случае отсутствия средств у несовершеннолетних, нарушивших обязательные постановления или совершивших маловажные или лесные правонарушения (ст. ст. 72 и 74), мерой административного воздействия в отношении таких нарушителей избираются принудительные работы. При этом высший предел принудительных работ понижается в отношении несовершеннолетних от 14 до 16 лет—на половину, а в отношении несовершеннолетних от 16 до 18 лет—на одну треть.

47". Если при обнаружении: а) нарушения обязательного постановления; б) маловажного правонарушения (ст. 72) и в) лесного правонарушения (ст. 74) будет установлено, что правонарушение совершено несовершеннолетним, не достигшим 16 лет, под непосредственным влиянием и по указанию взрослых или в интересах этих последних, или же будет установлено, что взрослые сознательно пользовались последствиями правонарушения несовершеннолетних, то в таких случаях взрослые привлекаются к ответственности и к ним применяются меры административного воздействия, как к лицам, совершившим правонарушение».

7. Часть 2 ст. 48 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Начальники городских районов милиции округных центров, считая необходимым применение меры административного воздействия в размере, превышающем их полномочия, делают представление об этом, не принимая меры административного воздействия, начальнику городской милиции (заведывающему городским административным отделом, где таковой организован)».

8. Пункт «а» ст. 49 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«а) заведывающими городскими административными отделами, начальниками го-

лянської міліції, завідателі адміністративних відділків районних виконавчих комітетів, міських районних рад, начальники міських районів міліції, селищні і сільські ради — протягом місяця від дня з'ясування обов'язкової постанови».

9. Артикул 53 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«53. Постанова про застосування заходу адміністративного впливу повинна містити в собі: точну вказівку на особу, що зламала обов'язкову постанову, в чому саме полягає зламання обов'язкової постанови, розмір заходу адміністративного впливу, а так само вказівку, що робити з речовими доказами, коли вони є, додержуючи правил Кримінально-процесуального кодексу УСРР».

10. Пункт «б» арт. 55 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«б) на постанови завідача округового адміністративного відділу—до голови округового виконавчого комітету або міської ради округового центру, за належністю, а на постанови завідача міського адміністративного відділу—до голови міської ради округового центру».

11. Додати до арт. 55 Адміністративного кодексу УСРР новий пункт «е» такої редакції:

«е) на постанови президії міської районної ради—президії міської ради».

12. В абзаці 1 уваги до арт. 51 Адміністративного кодексу УСРР покликання на арт. 46 замінити покликанням на арт. 47, в увазі 2 до арт. 55 покликання на п.п. «е» та «з» арт. 46 замінити покликанням на відповідні п.п. 9 і 10 арт. 47 і в артикулі 66 покликання на п. «е» арт. 46 замінити покликанням на п. 6 арт. 47¹.

13. Артикул 58 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

14. Артикул 72 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«72. Народному комісаріату внутрішніх справ АМСРР, адміністративним відділам округових виконавчих комітетів, міським адміністративним відділам, начальникам

городской рабоче-крестьянской милиции, заведывающими административными отделениями районных исполнительных комитетов, городскими районными советами, начальниками городских районов милиции, поселковыми и сельскими советами—в течение месяца со дня нарушения обязательного постановления».

9. Статью 53 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«53. Постановление о применении меры административного воздействия должно содержать в себе: точное указание лица, нарушившего обязательное постановление, в чем именно заключается нарушение обязательного постановления, размер меры административного воздействия, а также указание, как поступить с вещественными доказательствами, если они есть, руководствуясь правилами Уголовно-процессуального кодекса УССР».

10. Пункт «б» ст. 55 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«б) на постановления заведывающего окружным административным отделом—председателю окружного исполнительного комитета или городского совета окружного центра, по принадлежности, а на постановления заведывающего городским административным отделом — председателю городского совета окружного центра».

11. Дополнить ст. 55 Административного кодекса УССР новым пунктом «е» в следующей редакции:

«е) на постановления президиума городского районного совета—президиуму городского совета».

12. В абзаце 1 примечания к ст. 51 Административного кодекса УССР ссылку на ст. 46 заменить ссылкой на ст. 47, в примечании 2 к ст. 55 ссылки на п.п. «е» и «з» ст. 46 заменить ссылками на соответствующие п.п. 9 и 10 ст. 47 и в статье 66 ссылку на п. «е» ст. 46 заменить ссылкой на п. 6 ст. 47¹.

13. Статью 58 Административного кодекса УССР отменить.

14. Ст. 72 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«72. Народному комиссариату внутренних дел АМСРР, административным отделам окружных исполнительных комитетов, городским административным отделам, начальни-

міської міліції округових центрів, начальникам міліції міських районів округових центрів, адміністративним відділком районних виконавчих комітетів і президіям селищних рад надається право, в межах наданих їм прав у царині застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов, вживати заходів адміністративного впливу за такі маловажні праволомства:

1) за виготовлення самогону, за схов його на власний спожиток, за збут самогону не в характері промислу, за виготовлення, схов, ремонт і збут не в характері промислу апаратів, що спеціально вправлять до виготовлення самогону;

Увага. Правила про преміювання за викриття злочинів і праволомств, сплучених з виробленням і продажем трюнків, викладено в додаткові 2 до цього кодексу.

2) за хуліганство, тобто за бешкетні чинності, поєднані з очевидною неповагою до Республіки або суспільства, і коли ці чинності не обтяжуються буйством чи іншими обставинами, передбаченими в арт. 70 Кримінального кодексу УСРР;

3) за мисливство на території УСРР без відповідного на те свідоцтва, або за мисливство з чужим свідоцтвом, або в заборонений час, або в заборонених місцях, чи забороненими способами, за зламання правил мисливства, що їх видає Народний комісаріят земельних справ, зокрема, за руйнування гнізд, збирання пташиних яєць, нищення молодняка дичини, а так само за нищення дичини підчас лісових пожеж, у великі морози, ожеледицю, підчас заметів тощо;

4) за зламання встановлюваних від Народного комісаріату земельних справ правил рибальства у водах місцевого значення, а так само за зламання правил рибальства у водах загальнодержавного значення, якщо це зламання відбулося при непромисловому рибальстві;

Увага 1. Знаряддя незаконного мисливства і рибальства, а так само незаконно здобуті дичину, яйця й рибу—конфіскуються.

Увага 2. Правила преміювання робітників рибпромислового нагляду, мілі-

кам городской милиции окружных центров, начальникам милиции городских районов окружных центров, административным отделением районных исполнительных комитетов и президиумам поселковых советов предоставляется право, в пределах предоставленных им прав в области применения мер административного воздействия за нарушения обязательных постановлений, налагать меры административного воздействия за нижеследующие маловажные правонарушения:

1) за изготовление самогона, за хранение его для собственного потребления, за сбыт самогона не в виде промысла, за изготовление, хранение, ремонт и сбыт не в виде промысла аппаратов, специально служащих для изготовления самогона;

Примечание. Правила премирования за раскрытие преступлений и правонарушений, связанных с выделкой и продажей спиртных напитков, изложены в приложении 2 к настоящему кодексу.

2) за хулиганство, т. е. озорные, сопряженные с явным неуважением к Республике или обществу, действия, если эти действия не осложнялись буйством или другими обстоятельствами, предусмотренными ст. 70 Уголовного кодекса УСРР;

3) за охоту на территории УСРР без соответствующего на то свидетельства, или за охоту с чужим свидетельством, или в запрещенное время, или в запрещенных местах, или запрещенными способами, за нарушение правил охоты, издаваемых Народным комиссариатом земледелия, в частности, за разрушение гнезд, собирание птичьих яиц, уничтожение молодняка дичи, а также за уничтожение дичи во время лесных пожаров, в большие морозы, гололедицу, во время снежных заносов и т. п.;

4) за нарушение устанавливаемых Народным комиссариатом земледелия правил рыболовства в водах местного значения, а также за нарушение правил рыболовства в водах общегосударственного значения, если это нарушение совершено при непромышленном рыболовстве;

Примечание 1. Орудия незаконной охоты и рыболовства, а также незаконно добытые дичь, яйца и рыба—конфискуются.

Примечание 2. Правила премирования работников рыбопромышленного

ції і сільських рад, а так само членів Всеукраїнської спілки мисливців і рибалок за виявлення зламаних правил рибальства у водах загальнодержавного і місцевого значення викладено у додаткові 3 до цього кодексу.

5) за те, що особи, вислані судовим або адміністративним порядком, не прибудуть на реєстрацію до органів міліції в обраному ними або призначеному їм місці перебування і за те, що вони не заявлять про переміну місця свого перебування, а так само за самовільне залишення призначеного з розпорядження судових або адміністративних органів місця перебування та за неприбуття в реченець до призначеного від тих самих органів місця перебування;

У в а г а. Заходи адміністративного впливу щодо осіб, виявлених у місцевостях, де цим особам перебувати заборонено, застосовують: Народній комісаріат внутрішніх справ АМСРР, округові або міські адміністративні відділи, за належністю, порядком арт. 280^а.

6) за те, що особи до того зобов'язані, не повідомлять належних органів влади про заразливі захворювання людей або про заразливі захворювання чи падіж худоби, крім неповідомлення за випадків, передбачених в арт. 193 Кримінального кодексу УСРР;

7) за зламання встановлених від Української курортної управи правил про охорону джерел, лиманів і санітарного впорядкування курортів;

8) за зламання правил, установлених для обліку військово-зобов'язаних, а так само за ухиляння від допризывної підготовки та перевірочних зборів;

У в а г а. Якщо правомовства, зазначені у цьому пункті, вчинив командний склад, то заходи адміністративного впливу застосовує округовий військовий комісар.

9) за те, що військові службовці перемінного рядового й молодшого начальницького складу територіальних частин не з'являться на короткочасні збори, що тривають менш як дві доби, а так само за те, що вони самовільно відлучаються протягом останніх двох діб, встановленого для них трьохмісячного навчання й зборів, якщо вони до закін-

надзора, міліції и сельских советов, а также членов Всеукраїнського союзу охотників и рыболовов за обнаружение нарушения правил рыболовства в водах общесоветского и местного значения изложены в приложении 3 к настоящему кодексу.

5) за неявку лиц, высланных в судебном или административном порядке, для регистрации в органы милиции в избранном ими или назначенном им месте жительства и за незаявление ими о перемене места своего жительства, а также за самовольное оставление назначенного распоряжением судебных или административных органов места пребывания и за неявку в срок в назначенное теми же органами место жительства;

П р и м е ч а н и е. Меры административного воздействия в отношении лиц, обнаруженных в местностях, где этим лицам пребывание запрещено, применяются Народным комиссариатом внутренних дел АМСРР, окружными или городскими административными отделами, по принадлежности, в порядке ст. 280^а.

6) за неизвещение подлежащих органов власти лицами, в тому обязательными, о заразных заболеваниях людей или о заразных заболеваниях или падеже скота, за исключением неизвещения в случаях, предусмотренных ст. 193 Уголовного кодекса УССР;

7) за нарушение установленных Украинским курортным управлением правил об охране источников, лиманов и санитарного благоустройства курортов;

8) за нарушение правил, установленных для учета военнообязанных, а равно за уклонение от допризывной подготовки и проверочных сборов;

П р и м е ч а н и е. В случае совершения правонарушений, указанных в настоящем пункте, командным составом—меры административного воздействия применяются окружным военным комиссаром.

9) за неявку военнослужащих переменного рядового и младшего начальствующего состава территориальных частей на краткосрочные сборы, продолжающиеся менее двух суток, а также за самовольную отлучку их в течение последних двух суток, установленных для них трехмесячного обучения и сборов, если они до окончания этого

чення цього панчання або зборів не повернуться до частини;

У в а г а. Заходів адміністративного впливу за п. 9 вживається на повідомлення відповідних військових начальників.

10) за те, що військово-зобов'язані не подають відомостей про зміну складу родини, що позбавляє права на пільгу або змінює розряд пільг через родинно-майновий стан, а так само за подання неправдивих відомостей про зазначені обставини, якщо ці чинності заподіяно не з метою ухилитися від виконання обов'язків військової служби;

11) за зламання правил про військовий облік тягової худоби (коней, волів, верблюдів тощо), возів, збруї, тракторів, автомобілів, мотоциклів, велосипедів тощо та справилля або запасних частин до цих машин, а так само за неподачу їх без уважливих причин на переоблік, перепис та підчас сиробних і перевірчих мобілізацій;

12) за відмову поодиноких громадян виконати натуральні й трудові відбутки або виконати обов'язкові роботи загальнодержавного значіння, якщо за зламання їх не встановлено судової відповідальності (арт. 58 Кримінального кодексу УСРР);

13) за ухил фахівців від обліку й реєстрації, що їх встановлюють відповідні органи влади для певних груп фахівців;

14) за зламання встановлених від Народного комісаріату внутрішніх справ УСРР правил про обов'язки домоуправ та домоволодільців;

15) за незаконну відмову взяти на себе обов'язки опіки;

16) за те, що особи, які не мають на те права, носять встановлену форму одягу, а так само за те, що особи, які не мають на те права, носять ордени Трудового прапора або Червоного прапора чи користуються знаками Червоного хреста та Червоного півмісяця;

У в а г а. Незаконно ношені ордени відбирається й, коли особи, яким вони належать, невідомі, то їх передається до відповідних комісій нагороди цими орденами.

обучення либо сборов не возвратились в часть;

П р и м е ч а н и е. Меры административного воздействия по п. 9 применяются по сообщениям соответствующих военных начальников.

10) за несообщение военнообязанными сведений об изменении состава семьи, влекущем за собою лишение права на льготу или изменение разряда льгот по семейно-имущественному положению, а также за сообщение ложных сведений об указанных обстоятельствах, если эти действия совершены не в целях уклонения от исполнения обязанностей военной службы;

11) за нарушение правил о военном учете: рабочего скота (лошадей, волков, верблюдов и т. д.), повозок, упряжи, тракторов, автомобилей, мотоциклов, велосипедов и т. д. и принадлежащих им запасных частей к этим машинам, а также за представление их без уважительных причин на переучет, перепись и при опытных или поверочных мобилизациях;

12) за отказ отдельных граждан от исполнения натуральных и трудовых повинностей, либо от проведения обязательных работ общегосударственного значения, если за нарушение их не установлена судебная ответственность (ст. 58 Уголовного кодекса УССР);

13) за уклонение специалистов от учета и регистрации, устанавливаемых соответствующими органами власти для определенных групп специалистов;

14) за нарушение установленных Народным комиссариатом внутренних дел УССР правил об обязанностях домоуправлений и домовладельцев;

15) за незаконный отказ от принятия на себя опекунских обязанностей;

16) за ношение установленной форменной одежды лицами, не имеющими на то права, а также за ношение орденов Трудового знамени или Красного знамени или за пользование знаками Красного креста и Красного полумесяца лицами, не имеющими на то права;

П р и м е ч а н и е. Незаконно носимые ордена отбираются и, если не известны лица, которым они принадлежат, передаются в соответствующие комиссии по награждению этими орденами.

17) за неподання або невчасне подання без уважливих причин особами, що законом до того зобов'язані, відомостей про народження або смерть, а так само за неподання відомостей про знайдення немовляти;

18) за подання зазнаки неправдивих відомостей державним установам, підприємствам і організаціям або урядовим особам підчас вступу на посаду, коли в справі нема ознак складу злочину, передбаченого Кримінальним кодексом УРСР;

19) за користування чужими документами для реєстрації в адресовому бюро і для засвідчення своєї особовості перед адміністративними органами;

20) за відкриття чинностей товариств, спілок і їхніх об'єднань до зареєстрування їхніх статутів, за запровадження до життя змін статутів до їх зареєстрування, а так само за об'єднання кількох товариств і спілок, ламаючи встановлені правила;

Увага. Заходи адміністративного впливу за зламання, передбачені у цьому пункті, застосовують органи влади тих округ або районів, де були зареєстровані або де треба було зареєструвати статут.

21) за відкриття клубів перед зареєструванням їхніх статутів в окружних адміністративних відділах, за винятком клубів, що їх організують державні установи й підприємства, професійні організації, а так само громадські організації, коли право останніх відкривати клуби передбачено в статуті цих громадських організацій;

22) за скликання з'їздів, нарад, конференцій, зборів громадськими й приватними організаціями та приватними особами без дозволу відповідних адміністративних органів, за випадків, коли одержання такого дозволу вимагається законом;

23) за влаштування без дозволу відповідних адміністративних органів походів і маніфестацій, коли одержувати такий дозвіл слід за законом, а так само за зламання правил, що з умовою додержувати їх зазначені походи і маніфестації були дозволені;

24) за влаштування релігійних походів, крім похорону, або за виконання на дворі релігійних обрядів поза межами огорожі мо-

17) за непредставлення или несвоевременное представление без уважительных причин лицами, законом к тому обязанными, сведений о рождении или смерти, а равно за непредставление сведений о находке младенца;

18) за сообщение заведомо ложных сведений государственным учреждениям, предприятиям и организациям или должностным лицам при поступлении на службу, если в деле нет признаков состава преступления, предусмотренного Уголовным кодексом УССР;

19) за пользование чужими документами для регистрации в адресном столе и для удостоверения своей личности перед административными органами;

20) за открытие действий обществ, союзов и их объединений ранее регистрации их уставов, за проведение в жизнь изменений уставов до их регистрации, а также за объединение нескольких обществ и союзов с нарушением установленных правил;

Примечание. Меры административного воздействия за нарушения, предусмотренные настоящим пунктом, применяются органами власти тех округов или районов, в которых были зарегистрированы или подлежали регистрации уставы.

21) за открытие клубов до регистрации их уставов в окружных административных отделах, за исключением клубов, организуемых государственными учреждениями и предприятиями, если право последних на открытие клубов предусмотрено в уставе этих общественных организаций;

22) за созыв съездов, совещаний, конференций, собраний общественными и частными организациями и частными лицами без разрешения соответствующих административных органов, в случаях, если получение этого разрешения требуется законом;

23) за устройство без разрешения соответствующих административных органов шествий или манифестаций, в случаях, если получение такого разрешения требуется законом, а также за нарушение правил, при условии соблюдения которых указанные шествия и манифестации разрешены;

24) за устройство религиозных процессий, кроме похорон, или исполнение религиозных обрядов под открытым небом вне

литоень або поза територію, що безпосередньо прилягає до молитовень, без спеціального кожного окремого разу дозволу округового адміністративного відділу або районного виконавчого комітету, за належністю (арт. 349);

25) за прилюдне порушення чи перенесення релігійними обрядами або культовими церемоніями волі руху інших громадян, всупереч законів або розпорядженню влади;

26) за скликання загальних зборів релігійної громади без попереднього повідомлення або з повідомленням, але ламаючи встановлені для цього реченці (арт. 361);

27) за провадження релігійною громадою добродійного збору поза складом її членів без дозволу округового або районного виконавчого комітету, за належністю, або ламаючи умови, на яких було дано дозвола (арт. 364);

28) за провадження будьяких добродійних зборів або збирання пожертв без дозволу на те встановленим порядком, а так само за інші зламання законів про порядок провадження добродійних зборів і пожертв;

29) за відкриття підприємств для улаштування прилюдних видовищ і розваг, без спеціального про те повідомлення адміністративних органів (арт. 377), а так само за вламання правил, установлених для улаштування прилюдних видовищ і розваг;

30) за улаштування або користування радіо-установ і трансляційним устаткуванням, ламаючи обов'язки, встановлені законом і правилами, виданими на його розвиток від Народного комісаріату пошти і телеграфу, а так само за невиконання від будинково-власників, орендарів будинків та домоуправ покладених на них законом і виданими на його розвиток інструкціями Народного комісаріату пошти і телеграфу обов'язків щодо складання списків радіо-установ, які є в будинках, і щодо лізування документів про радіо-установи;

31) за улаштування лотерій без дозволу належних органів влади;

32) за відкриття закладів для платної гри в негасардові ігри, не реєструючи їх у місцевих органах міліції, а так само за улаштування всупереч законів гасардових ігор;

пределов ограды молитвенных зданий или вне территории, непосредственно примыкающей к молитвенным зданиям, без особого в каждом отдельном случае разрешения окружного административного отдела или районного исполнительного комитета, по принадлежности (ст. 349);

25) за публичное нарушение или стеснение религиозными обрядами или культовыми церемониями свободы передвижения других граждан, вопреки закону или распоряжению властей;

26) за созыв общего собрания религиозного общества без предварительного уведомления или с уведомлением, но с нарушением установленных для этого сроков (ст. 361);

27) за производство добровольного сбора религиозным обществом вне круга членов последнего без разрешения окружного или районного исполнительного комитета, по принадлежности, либо с нарушением условий, на которых было дано разрешение (ст. 364);

28) за производство каких-либо добровольных сборов или собирание пожертвований без разрешения на то в установленном порядке, а также за иные нарушения законов о порядке производства добровольных сборов и пожертвований;

29) за открытие предприятий по устройству публичных зрелищ и увеселений, без особого о том уведомления административных органов (ст. 377), а также за нарушение правил, установленных для устройства публичных зрелищ и увеселений;

30) за устройство или пользование радио-установками и трансляционным оборудованием с нарушением установленных законом и правилами, изданными в его развитие Народным комиссариатом почт и телеграфов обязанностей, а также за неисполнение домо-владельцами, арендаторами домов и домоуправлениями возложенных на них законом и изданными в его развитие инструкциями Народного комиссариата почт и телеграфов обязанностей по составлению списков радио-установок, находящихся в домовладениях, и по визированию документов, касающихся радиоустановок;

31) за устройство лотерей, без разрешения надлежащих органов власти;

32) за открытие заведений для платной игры в неазартные игры без регистрации их в местных органах милиции, а также за устройство вопреки закону азартных игр;

33) за невивішування прапору встановленого зразку в дні революційних свят, а за належних випадків—калібного прапору обов'язаними до того представниками державних установ, професійних, кооперативних і інших громадських установ та організацій;

34) за те, що підприємства, організації, об'єднання та поодинокі особи користуються печаткою або штампами, не маючи на те права;

Увага. Зазначені в цьому пункті печатки та штампи відбирається та знищується, склавши про це відповідного акта.

35) за те, що різбарні та інші майстерні, які виготовляють печатки, виготовляють без дозволу округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділу печатки з державним гербом (арт. 415);

36) за те, що поліграфічні підприємства не подають належним органам влади шостимісячного звіту в 2 примірниках про всі одержані і виконані замовлення;

37) за зламання будівельних і протипожежних правил, правил охорони народного здоров'я та ветеринарних правил, що їх встановили законодавчі або інші центральні органи влади, якщо зламання цих правил не спричинило тяжких наслідків;

38) за заподіяння шкоди через недбале поводження з вогнем або через інші ненавмисні загальнонебезпечні «чинності»;

39) за невиконання або зламання правил, установлених для одвернення пошкодження морського телеграфного кабеля;

40) за зламання правил про торгівлю, якщо за зламання їх не встановлено судової відповідальності (арт. 135 Кримінального кодексу УСРР), або іншої відповідальності адміністративним порядком на підставі спеціальних законів;

41) за таємний заріз худоби і продаж м'яса без встановлених пломб або тавра;

42) за відкриття промислових підприємств без дозволу відповідних органів влади або без попереднього повідомлення їх в установлені реченці й установленім порядком, а так само за зламання правил цього кодексу про спеціальні галузі промисловости, або виданих на розвиток його інструкцій центральних органів, якщо зазначені правомом-

33) за невывешивание флага установленного образца в дни революционных праздников, а в надлежащих случаях—траурного флага обязанными к этому представителями государственных учреждений, профессиональных, кооперативных и других общественных учреждений и организаций;

34) за пользование предприятиями, организациями, объединениями и отдельными лицами печатью или штампами, на которые они не имеют права;

Примечание. Указанные в настоящем пункте печати и штампы отбираются и уничтожаются с составлением об этом соответствующего акта.

35) за изготовление без разрешения окружного административного отдела или районного административного отделения печати с государственным гербом граверными или иными мастерскими, изготавливающими печати (ст. 415);

36) за непредставление полиграфическими предприятиями подлежащим органам власти ежемесячного отчета в 2-х экземплярах всех полученных и выполненных заказов;

37) за нарушение строительных и противопожарных правил, правил охраны народного здоровья и ветеринарных правил, установленных законодательными или иными центральными органами власти, если нарушение этих правил не повлекло за собой тяжелых последствий;

38) за причинение ущерба вследствие небрежного обращения с огнем или вследствие иных неумышленных общеопасных действий;

39) за невыполнение или нарушение правил, установленных для устранения порчи морского телеграфного кабеля;

40) за нарушение правил о торговле, если за нарушение их не установлена судебная ответственность (ст. 135 Уголовного кодекса УССР) или иная ответственность в административном порядке на основании специальных законов;

41) за тайный убой скота и продажу мяса без установленных пломб или клейм;

42) за открытие промышленных предприятий без разрешения надлежащих органов власти или без предварительного их уведомления в установленные сроки и установленным порядком, а также за нарушение правил настоящего кодекса о специальных отраслях промышленности, либо изданных в развитие его инструкций центральных орга-

ства не мають однак кримінального впливу або не спричинили таких наслідків, за які встановлено судову відповідальність;

43) за зламання правил про влаштування механічних двигунів;

44) за те, що приватні особи, голови й члени правління товариств, спілок й організацій не виконують покладеного на них законом обов'язку — друкувати своїм коштом в офіційних виданнях публікації, а так само за неоголошення за визначених у законі випадків статутів та звітів про діяльність товариств, спілок й організацій;

45) за провадження торгівлі в залюднених місцях з наметів, будок, лотків, кіосків без дозволу на те відповідного органу, що видає місцевим (комунальним) господарством, а в сільських місцевостях — сільській раді (арт. 433);

46) за схов пальної зброї невійськового зразку і січної зброї військового зразку без дозволу чи реєстрації встановленим порядком, а так само за схов пороху в кількості, що сягає понад потреби мисливця;

Увага. Пальну зброю невійськового зразку, переховувану без дозволу чи реєстрації встановленим порядком, та порох кількістю понад потреби мисливця можна відібрати від правоземця й продати з прилюдних торгів за постановою відповідних органів влади (арт. 72) з тим, що уторгована від продажу гроші треба вернути володільцеві, вивернувши видатки на торги та накладений штраф. Січну зброю військового зразку за цих випадків конфіскується й передається в розпорядження військових органів.

47) за ухиляння неписьменних осіб віком 18—19 років, допризывників і осіб зміненого складу територіальних частин Робітничо-селянської червоної армії від реєстрації або відвідування шкіл ліквідації неписьменності або поодинокі-групового навчання».

15. Додати до Адміністративного кодексу УСРР артикула 72¹ такої редакції:

нов, если указанные правонарушения не имеют признаков уголовного деяния или не повлекли за собой последствий, за которые установлена ответственность в судебном порядке;

43) за нарушение правил об установке механических двигателей;

44) за неисполнение частными лицами, председателями и членами правлений обществ, союзов и организаций возложенной на них законом обязанности помещения за их счет в официальных изданиях публикаций, а равно за неопубликование в определенных законом случаях уставов и отчетов о деятельности обществ, союзов и организаций;

45) за производство торговли в населенных местах из палаток, будок, лотков, киосков без разрешения на то соответствующего органа, ведающего местным (коммунальным) хозяйством, а в сельских местностях — сельского совета (ст. 433);

46) за хранение огнестрельного оружия невоенного образца и холодного оружия военного образца без разрешения или регистрации в установленном порядке, а также за хранение пороха в пределах, превышающих потребности охотника;

Примечание. Огнестрельное оружие невоенного образца, хранимое без разрешения или регистрации в установленном порядке, а также порох в пределах, превышающих потребность охотника, могут быть отобраны у правонарушителя и проданы с публичных торгов по постановлению соответствующих органов власти (ст. 72), причем вырученные от продажи деньги подлежат выдаче владельцу, с удержанием расходов по производству торгов и наложенного штрафа. Холодное оружие военного образца в этих случаях конфискуется и передается в распоряжение военных органов.

47) за уклонение неграмотных лиц в возрасте 18—19 лет, допризывников и лиц переменного состава территориальных частей Рабоче-крестьянской красной армии от регистрации или посещения школ ликвидации неграмотности или одиночно-группового обучения».

15. Дополнить Административный Кодекс УССР статьей 72¹ в следующей редакции:

«72¹. Сільським радам надається право застосовувати заходи адміністративного впливу у формі вислову громадської думки (на словах або через пресу), штрафу найбільш один карбованець або примусові роботи на реченець найбільш два дні за такі праволомства:

1) за несвоєчасну реєстрацію актів громадянського стану;

2) за перешкоду дітям відвідувати школу, на заяву про це завідателя школи;

3) за відмову сільських виконавців виконувати свої обов'язки».

16. Арт. арт. 73 і 74 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«73. За праволомства, перелічені в арт. 72, заходи адміністративного впливу застосовуються у межах прав, наданих адміністративним органам щодо застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов (арт. 47¹). Сільські і селищні ради, завідателі адміністративними відділками районних виконавчих комітетів та начальники міських районів міліції округових центрів, вважаючи за потрібне застосовувати заходи адміністративного впливу розміром, що перевищує їхні повноваження, чинять порядком, установленим арт. 48.

74. Крім випадків, передбачених в арт. 72, адміністративні відділки районних виконавчих комітетів мають право застосовувати заходи адміністративного впливу за зламання законів та правил, встановлених в інтересах охорони від загарбання і нищення лісів, парків, скверів, садів і деревинних насаджень уздовж вулиць, шляхів, річок, ставків тощо, коли заподіяна шкода, врахована за нормальними таксами, не перевищує 15 карбованців, і коли це зламання вчинено вперше.

Увага. Заходи адміністративного впливу за зламання, передбачені у цьому артикулі, можна застосовувати, коли від часу вчинення зламання до його виявлення минуло не більш як рік, а постанову про застосування заходів адміністративного впливу повинно виносити найпізніше за два місяці від дня виявлення праволомства».

«72¹. Сельским советам предоставляется право применять меры административного воздействия в форме выражения общественного порицания (устно или через печать), штрафа не свыше одного рубля или принудительных работ на срок не более двух дней за нижеследующие правонарушения.

1) за несвоевременную регистрацию актов гражданского состояния;

2) за препятствие детям посещать школу, по заявлению об этом заведывающего школой;

3) за отказ сельских исполнителей от исполнения своих обязанностей».

16. Ст. ст. 73 и 74 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«73. За правонарушения, перечисленные в ст. 72, меры административного воздействия применяются в пределах предоставленных административным органам прав по применению мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений (ст. 47¹). Сельские и поселковые советы, заведывающие административными отделениями районных исполнительных комитетов и начальники городских районов милиции окружных центров, считая необходимым применение меры административного воздействия в размере, превышающем их полномочия, действуют в порядке, установленном ст. 48.

74. Кроме случаев, предусмотренных в ст. 72, административные отделения районных исполнительных комитетов имеют право применять меры административного воздействия за нарушение законов и правил, установленных в интересах охраны от хищения и истребления лесов, парков, скверов, садов и древесных насаждений вдоль улиц, дорог, рек, прудов, и проч., если причиненный убыток, исчисленный по нормальным таксам, не превышает 15 рублей, и если это нарушение совершено впервые.

Примечание. Меры административного воздействия за нарушения, предусмотренные настоящей статьей, могут быть применены, если со времени совершения нарушения до его обнаружения прошло не более года, а постановление о применении меры административного воздействия должно быть вынесено не позднее двух месяцев со дня обнаружения правонарушения».

17. В арт. 75 Адміністративного кодексу УРСР слова: «районові виконавчі комітети» замінити на слова: «адміністративні відділки районних виконавчих комітетів».

18. Частина 2 арт. 77 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«Відібрані речі, добуті самовільним користуванням в лісах, продає лісова адміністрація, з тим, що 30% від сум, уторгованих від продажу відібраного лісу, лісових матеріалів та продуктів побічного користування в лісах, йдуть до фонду преміювання».

19. Додати до арт. 78 Адміністративного кодексу УРСР увагу такої редакції:

«Увага. Фонд преміювання, зазначений в арт. арт. 77 і 78, звертається на видачу винагороди лісовій сторожі, міліції, членам сільських комісій допомоги збереженню лісів або уповноваженим від них громадянам за виявлення осіб, що самовільно рубають і незаконно користуються лісом та лісовими виддами, а так само за розшук самовільно зрубленого лісу та лісових матеріалів.

Порядок схову і видаткування фонду преміювання визначається в інструкції, що її видає Народній комісаріят земельних справ, порозумівшись з Народнім комісаріятком внутрішніх справ та фінансів УРСР».

20. Артикул 78¹ Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«78¹. За затаїння об'єктів оподаткування єдиним сільсько-господарським податком, коли це зробила вперше поодинокі особа без попередньої з будь-ким згоди, районні виконавчі комітети мають право накладати штраф розміром не вищим від п'ятиразової суми податку, що припадає на знов виявлену суму прибутку».

21. Додати до підлогу III Адміністративного кодексу УРСР арт. 78² такої редакції:

«78². Порядок застосування заходів адміністративного впливу за влямання постанов про працю визначається спеціальним законом».

17. В ст. 75 Адміністративного кодексу УРСР слова: «районные исполнительные комитеты» заменить словами: «административные отделения районных исполнительных комитетов».

18. Часть 2 ст. 77 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Продажа отобранных предметов, добытых путем самовольных пользований в лесах, производится лесной администрацией, при чем 30% от сумм, вырученных от продажи отобранных леса, лесных материалов и продуктов побочного пользования в лесах, обращается в фонд премирования».

19. Дополнить ст. 78 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Фонд премирования, указанный в ст. ст. 77 и 78, обращается на выдачу вознаграждения лесной страже, милиции, членам сельских комиссий содействия збереженню лесов или уполномоченным ими гражданам за обнаружение лиц, производящих самовольные порубки и незаконное пользование лесом и лесными угодьями, а равно за разыскание самовольно срубленного леса и лесных материалов.

Порядок хранения и расходования фонда премирования определяется инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом земледелия по соглашению с Народными комиссариатами внутренних дел и финансов УССР».

20. Статью 78¹ Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«78¹. За сокрытие объектов обложения единым сельскохозяйственным налогом, если это сделано впервые отдельным лицом без предварительного с кем-либо соглашения, районные исполнительные комитеты имеют право налагать штраф в размере не свыше пятикратной суммы налога, падающей на вновь выявленную сумму дохода».

21. Дополнить раздел III Административного кодекса УССР ст. 78² в следующей редакции:

«78². Порядок применения мер административного воздействия за нарушение постановлений о труде определяется особым законом».

22. Пункт «и» арт. 83 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«и) військових службовців та військово-зобов'язаних, що перебувають у лавах Робітничо-селянської червоної армії, без додержання таких умов:

затриманих негайно направляється до військової частини, до якої вони належать, а коли не можна направити до неї, то—до найближчої військової частини або до найближчого органу місцевого військового управління. У разі віддаленості військових частин і органів місцевого військового управління, військових службовців та військово-зобов'язаних можна тимчасово затримувати, негайно повідомивши про це командира частини, до якої належить затриманий, або орган місцевого військового управління».

23. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. арт. 87¹, 97¹—97¹⁰ такої редакції:

«87¹. Голови сільських рад, особи, що їх заступають, або члени сільських рад, за дорученням голови сільської ради, мають право провадити трус і виїмання за випадків і порядком, зазначених в арт. арт. 97¹—97¹⁰».

«97¹. В тих сільських місцевостях, де нема органів міліції, коли є підстави побоюватися, що потрібні для справи речові докази можуть бути приховані, а сліди злочину або праволомства знищені, голови сільських рад, особи, що їх заступають, або члени сільських рад, за дорученням голови сільської ради, можуть провадити трус і виїмання за таких випадків: 1) коли є достатні підстави запідозрювати, що в будь-якому приміщенні чи у будь-якої особи є речі, які можуть мати значіння для виявлення: а) грабіжу чи крадіжу, зокрема, крадіжу коней, волів або іншої худоби і б) виготовлення самогону як на продаж, як і для власного споживання; 2) коли злочинця або праволомця захоплено безпосередньо підчас вчинення злочину, або праволомства чи безпосередньо після його вчинення».

97². До трусу й виїмання голови сільських рад або особи, що їх заступають, або члени

22. Пункт «и» ст. 83 Адміністративного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«и) военнослужащих и военнообязанных, состоящих в рядах Рабоче - крестьянской красной армии, без соблюдения следующих условий:

задержанные подлежат немедленному направлению в воинскую часть, к которой они принадлежат, а при невозможности направить в нее — в ближайшую воинскую часть или в ближайший орган местного военного управления. В случае отдаленности воинских частей и органов местного военного управления, военнослужащие и военнообязанные могут быть подвергнуты временному задержанию с немедленным уведомлением об этом командира части, к которой принадлежит задержанный, либо органа местного военного управления».

23. Дополнить Административный кодекс УССР ст. ст. 81¹, 97¹—97¹⁰ в следующей редакции:

«87¹. Председатели сельских советов, лица, их заменяющие, или члены сельских советов, по поручению председателя сельского совета, имеют право производить обыски и выемки в случаях и в порядке, указанных в ст. ст. 97¹—97¹⁰».

«97¹. В тех сельских местностях, где нет органов милиции, при наличии оснований для опасения, что необходимые для дела вещественные доказательства могут быть скрыты, а следы преступления или правонарушения уничтожены, председатели сельских советов, лица, их заменяющие, или члены сельских советов, по поручению председателя сельского совета, могут производить обыски и выемки в следующих случаях: 1) если есть достаточные основания подозревать о наличии в каком-либо помещении или у какого-либо лица предметов, могущих иметь значение для обнаружения: а) грабежа или кражи, в частности, кражи лошадей, волов или иного скота, и б) изготовления самогона, как для продажи, так и для собственного потребления; 2) если преступник или правонарушитель захвачены непосредственно при совершении преступления или правонарушения или непосредственно после его совершения».

97². К обыску и выемке председатели сельских советов или лица, их заменяющие,

сільської ради, з доручення голови, приступають; склавши мотивовану постанову, у разі відмови від добровільної видачі тих, що мають або що можуть мати значіння для справи речей, коли є зазначені в арт. 97¹ умови.

97². Починаючи трус або виймання, особа, що робить їх, повинна оголосити відповідну постанову.

97⁴. Особа, що робить трус та виймання, повинна керуватися, крім спеціальних правил, передбачених арт. арт. 97¹—97³, так само і загальними правилами про трус та виймання, встановленими в арт. арт. 92, 95, 96 і 97 цього кодексу.

97⁵. Про переведений трус або виймання, особа, що робила його, складає протокол, де зазначається: а) час та місце переведення трусу чи виймання, хто робив трус або виймання й осіб, що були при трусі і вийманні; б) підстави переведення трусу; в) точно перераховується та описується за зовнішньою ознакою й формою знайдені речі, що є в справі речовими доказами; г) де власне і за яких умов речові докази виявлено; д) підстави, що за ними ті чи інші речі визнаються за речові в справі докази і вважаються за такі, що належать даній особі.

97⁶. Різні зауваження з приводу трусу або виймання обов'язково заносяться до протоколу.

97⁷. Протокола підписує особа, що провадить трус або виймання, поняті й особа, що у неї робилося трус чи виймання.

97⁸. Всі відібрані підчас трусу чи виймання документи й інші речі показується понятим та іншим присутнім особам і перераховується в протоколі або в окремому описові, що його складається на місці трусу чи виймання та додається до протоколу.

97⁹. Складеного протокола і відібрані речі разом з описом надсилається найпізніше через 24 години до органу міліції для дальшого провадження дізнання.

97¹⁰. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції УСРР, видає інструкцію про застосування арт. арт. 97¹—97⁹.

24. У пункті 4 арт. 103 Адміністративного кодексу УСРР покликання на арт. 7 і

или члены сельского совета, по поручению председателя, — приступают, составив мотивированное постановление, в случае отказа от добровольной выдачи имеющих или могущих иметь значение для дела предметов, при наличии указанных в ст. 97¹ условий.

97². Приступая к обыску или выемке, лицо, производящее их, обязано огласить соответствующее постановление.

97⁴. Лицо, производящее обыск или выемку, обязано руководствоваться, кроме специальных правил, предусмотренных ст. ст. 97¹—97³, также и общими правилами об обысках и выемках, установленными ст. ст. 92, 95, 96 и 97 настоящего кодекса.

97⁵. О произведенном обыске или выемке лицо, производящее его, составляет протокол, в котором обозначаются: а) время и место производства обыска или выемки, кем производится обыск или выемка и лица, присутствующие при обыске и выемке; б) основания производства обыска; в) предметы, являющиеся по делу вещественными доказательствами; г) где собственно и при каких условиях вещественные доказательства обнаружены; д) основания, по которым те или иные предметы признаются вещественными по делу доказательствами и считаются принадлежащими данному лицу.

97⁶. Разного рода замечания по поводу обыска или выемки обязательно заносятся в протокол.

97⁷. Протокол подписывается лицом, производящим обыск или выемку, понятыми и лицом, у которого производится обыск или выемка.

97⁸. Все отобранное при обыске или выемке документы и иные предметы предъявляются понятым и явным присутствующим лицам и должны быть перечислены в протоколе или в отдельной описи, составляемой на месте обыска или выемки и прилагаемой к протоколу.

97⁹. Составленный протокол и отобранные вещи с описью отсылаются не позже 24 часов органу милиции для дальнейшего ведения дознания.

97¹⁰. Народный комиссариат внутренних дел УССР, по согласованию с Народным комиссариатом юстиции УССР, издает инструкцию о применении ст. ст. 97¹—97⁹.

24. В пункте 4 ст. 103 Административного кодекса УССР ссылка на ст. 7 и приме-

увагу до нього постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 жовтня 1926 р. «Про заходи до місцевого шляхового будівництва» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 63, арт. 414) замінити покликанням на арт. 10 і увагу до нього постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 27 лютого 1929 р. «Про трудовий шляховий відбуток» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63).

25. Пункт 10 арт. 103 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«10) штрафи, що їх накладають належні органи Народного комісаріату шляхів на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 травня 1928 р. «Про порядок видання Народним комісаріатом шляхів обов'язкових постанов і про накладення за їх зламання справлянь адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 36, арт. 325)».

26. Додати до арт. 103 Адміністративного кодексу УСРР п.п. 17^а, 17^б, 17^в, 17^г і 17^д такої редакції:

«17^а. Оплату з справ, що їх розглядається на житлових єднально-конфліктних комісіях, коли сторона, що проти неї відбулася постанова комісії, не внесе належної з неї оплати протягом встановленого від комісії речення, а так само штраф за невиконання постанови комісії (арт. арт. 10 і 16 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 квітня 1928 р. «Про житлові єднально-конфліктні комісії» — Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 10, арт. 92).

17^б. Штрафи, що їх накладає Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР і округові відділи торгівлі за зламання правил про торгову реєстрацію на підставі постанови РНК УСРР з 29 грудня 1928 р. «Про заходи адміністративного впливу за недодержання реченців торгової реєстрації» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 21).

17^в. Штрафи, що їх накладає Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР і округові відділи торгівлі за зламання постанови РНК УСРР з 7 січня 1929 року «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 29).

17^г. Штрафи, що їх накладають уповноважені на це органи Народного комісаріату

чання к неї постановлення ВУЦВК и СНК УССР от 20 октября 1926 г. «О мероприятиях по местному дорожному строительству» (Зб. Уз. УСРР 1926 г., № 63, ст. 414) заменить ссылкой на ст. 10 и примечание к ней постановлення ВУЦВК и СНК УССР от 27 февраля 1929 г. «О трудовой дорожной повинности» (Зб. Уз. УСРР 1929 р., № 7, ст. 63).

25. Пункт 10 ст. 103 Адміністративного кодексу УССР изложить в следующей редакции:

«10) штрафы, налагаемые надлежащими органами Народного комиссариата путей сообщения на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 30 мая 1928 г. «О порядке издания Народным комиссариатом путей сообщения обязательных постановлений и о наложении за нарушение их взысканий в административном порядке» (С. 3. ССР 1928 р., № 36, ст. 325).

26. Дополнить ст. 103 Адміністративного кодексу УССР пунктами 17^а, 17^б, 17^в, 17^г и 17^д в следующей редакции:

«17^а. Сбор по делам, рассматриваемым в жилищных примирительно-конфликтных комиссиях, если сторона, против которой состоялось постановление комиссии, не внесет причитающегося с нее сбора в течение установленного комиссией срока, а также штраф за неисполнение постановлений комиссии (ст. ст. 10 и 16 постановления ВУЦВК и СНК УССР от 4 апреля 1928 г., «О жилищных примирительно-конфликтных комиссиях» — Зб. Уз. УСРР 1928 г., № 10, ст. 92).

17^б. Штрафы, налагаемые Народным комиссариатом торговли УССР, Народным комиссариатом торговли АМСРР и окружными отделами торговли за нарушение правил о торговой регистрации, на основании постановления СНК УССР от 29 декабря 1928 года «О мерах административного воздействия за несоблюдение сроков торговой регистрации» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 4, ст. 21).

17^в. Штрафы, налагаемые Народным комиссариатом торговли УССР, Народным комиссариатом торговли АМСРР и окружными отделами торговли за нарушение постановления СНК УССР от 7 января 1929 г., «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г., № 4, ст. 29).

17^г. Штрафы, налагаемые уполномоченными на это органами Народного комиссари-

пошти й телеграфу за зламання обов'язкових постанов в НКПТ про охорону ліній і споруджень зв'язу загального користування й радіомовлення (арт. 12 пост. РНК Союзу РСР з 15 лютого 1929 р. «Сатут поштового, телеграфного, телефонного й радіозв'язку Союзу РСР; 36. Зак. Союзу РСР 1929 р. № 22, арт. 194).

17⁷. Штрафи, що їх накладають земельні органи за зламання арт. арт. 1, 3 і 5 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 17 травня 1929 р. «Як реєструвати та перевласнювати трактори» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 102).

27. Арт. арт. 110 *) і 114 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«110. Безспірне стягання неподаткових сум не можна звертати:

1) на готівку, потрібну щоб задовольнити заробітною платою робітників та службовців за минулий час та за 2 тижні вперед, а так само, щоб заплатити внески на соціальне страхування й аліменти за той самий час;

2) на пайові вклади членів кооперативних організацій усіх видів та ступенів, товариств взаємного та сільсько-господарського кредиту і трудових артелей;

3) на суми, що належать недоплатникові з обов'язкового окладного та неокладного страхування;

4) на державне майно, що за чинним законодавством, не підлягає вивласненню і заставі тими органами, у віданні яких воно є;

5) на сировину та паливо, потрібне для фактичної роботи підприємства протягом трьох місяців;

6) на будинки державних установ і підприємств;

7) на знаряддя виробництва та струмент, потрібний для ремесла або кустарного промисла недоплатників тих категорій, які користуються податковими пільгами, передбаченими чинним законодавством, а так само на знаряддя виробництва, струмент, підруч-

*) Арт. 110—в редакції постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 28 вересня 1929 р. («Вісті ВУЦВК» з 29 вересня 1929 р. № 226).

ата пошт и телеграфов за нарушение обязательных постановлений НКПТ об охране линий и сооружений связи общего пользования и радиовещания (ст. 12 пост. СНК Союза ССР от 15 февраля 1929 г. «Устав почтовой, телеграфной, телефонной и радио связи Союза ССР»—С. 3. СССР 1929 г., № 22, арт. 194).

17⁷. Штрафы, налагаемые земельными органами за нарушение ст. ст. 1, 3 и 5 постановления ВУЦИК и СНК от 17 мая 1929 г. «О порядке регистрации тракторов и о порядке перехода прав собственности на тракторы» (36. Зак. УСРР 1929 р., № 15, арт. 102).

27. Ст. ст. 110 *) и 114 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«110. Взыскание сумм неналогового характера в бесспорном порядке не может быть обращено:

1) на наличные суммы, необходимые для удовлетворения заработной платой рабочих и служащих за истекшее время и за две недели вперед, а также для уплаты взносов на социальное страхование и алиментов за то же время;

2) на пайовые взносы членов кооперативных организаций всех видов и степеней, общества взаимного и сельско-хозяйственного кредита и трудовых артелей;

3) на суммы, причитающиеся недоимщику по обязательному окладному и неокладному страхованию;

4) на государственное имущество, не подлежащее, согласно действующему законодательству, отчуждению и залогу теми органами, в ведении которых оно состоит;

5) на сырье и топливо, необходимое для фактической работы предприятия в течение трех месяцев;

6) на строения государственных учреждений и предприятий;

7) на орудия производства и инструменты, необходимые для ремесла или кустарного промысла недоимщиков тех категорий, которые пользуются налоговыми льготами, предусмотренными действующим законодательством, а также на орудия производства,

*) Ст. 110—в редакции постановления ВУЦИК и СНК УСРР с 28 сентября 1929 г. («Вісті ВУЦВК» с 29 сентября 1929 г. № 226).

мики та книжки, потрібні для персональних професійних занять недоплатника;

8) на потрібні для недоплатника та осіб, що є на його утриманні, необхідний зимовий та літній одяг—по одному комплекту, білизни—по три зміни, взуття—по одній парі, ліжка—по одному, стільці—по одному, стіл—один для всієї родини, а так само речі, потрібні для приготування їжі та прання білизни—в потрібній кількості;

9) на запаси палива, потрібні на 3 місяці в розрахунку на один місяць: 250 кілограмів каменного вугілля, або 500 кілограмів дров, або 750 кілограмів соломи, або 700 кілограмів торфу на все господарство;

10) на продукти харчування для селян, що живуть із трудового сільського господарства, в кількості, потрібній до нового врожаю, відповідно до числа членів господарства двору, за нормами, встановлюваними від Ради народних комісарів АМСРР та округових виконавчих комітетів, від кого належить.

На продукти харчування, потрібні для інших недоплатників та осіб, що живуть разом із недоплатником на його утриманні, до нового врожаю, але в кожному разі найбільше на 3 місяці, за нормами, встановлюваними від Ради народних комісарів АМСРР, або округових виконавчих комітетів, від кого належить;

11) на сільсько-господарський живий та мертвий реманент кількістю на одне господарство: один плуг, одну соху, одну борону, одну корову, одного коня, або пару волів, чи відповідну кількість іншої тяглової худоби, а так само на пашу худоби в кількості, потрібній до вигону худоби на пашу, за нормами, встановлюваними від Ради народних комісарів АМСРР і округових виконавчих комітетів, від кого належить.

12) на бугаїв, коли вони обслуговують громадську череду, а так само на молодняк тяглової худоби віком до трьох років і телят до півтора роки в кількості, не більш від одної голови будь-якої породи на господарство, та потрібну кількість паші для кожної голови на реченець, зазначений у попередньому пункті;

13) на житло та господарські будівлі, що є невід'ємною приналежністю сільського

інструменти, учебники і книги необхідні для личних професійних занять недоплатника;

8) на необходимые для недоплатников и лиц, состоящих на его иждивении, носильное зимнее и летнее платье—по одному комплекту, белье—по три смены, обувь—по одной паре, кровати—по одной, стулья—по одному, стол—один для всей семьи, а также предметы, необходимые для приготовления пищи и стирки белья—в потребном количестве;

9) на запасы топлива, необходимые на 3 месяца из расчета на 1 месяц: 250 килограмм каменного угля или 500 килограмм дров, или 750 килограмм соломы, или 700 килограмм торфа на все хозяйство;

10) на продукты питания для селян, живущих от трудового сельского хозяйства, в количестве, необходимом до нового урожая, в соответствии с количеством членов хозяйства (двора) по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами, по принадлежности.

На продукты питания, необходимые для других недоплатников и лиц, живущих вместе с недоплатником на его иждивении, до нового урожая, но во всяком случае не более чем на 3 месяца по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМСРР или окружными исполнительными комитетами, по принадлежности;

11) на сельско-хозяйственный живой и мертвый инвентарь, в количестве на 1 хозяйство: один плуг, одну соху, одну борону, одну корову, одну лошадь или пару волов, или соответственное количество иного рабочего скота, а также на корм для скота, в количестве, необходимом до выгона его на пашбище, по нормам, устанавливаемым Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами, по принадлежности;

12) на быков - производителей, если они обслуживают общественное стадо, а также на молодняк рабочего скота в возрасте до трех лет и телят до полутора лет в количестве не более одной головы какой-либо породы на хозяйство и необходимое количество корма для каждой головы на срок, указанный в предыдущем пункте;

13) на составляющие неотъемлемую принадлежность сельского хозяйства жилье и

господарства, як-от: потрібний для прокля-
твення родини недоплатника один будинок,
одну комору або клуню, два хліви та одні
льох;

14) на незнятий врожай, крім врожаю
промислових садів та городів, що не нале-
жать трудовим комунам і кооперативним
організаціям;

15) на насіння для майбутнього засіву
землі, що її оброблює недоплатник у поточ-
ному сільсько-господарському році, у потріб-
ній кількості за нормами, встановленими
від Ради народніх комісарів АМСРР і округо-
вих виконавчих комітетів, за належністю».

16) на майно осіб, що живуть з недо-
платником, але не є на його утриманні, че-
каючи від того, чи є вони членами роди-
ни недоплатника, чи ні;

17) на майно, продане недоплатникові
порядком закону «Про роздрібову купівлю-
продаж з розстрочкою виплати» (Зб. Уз.
УСРР 1924 р. № 40, арт. 261) і закону «Про
роздрібову купівлю-продаж з розстрочкою
виплати сільсько-господарських машин та
знаряди, що його набувають селяни» (Зб.
Уз. УСРР 1925 р. № 2, арт. 12) та ще ціл-
ком не виплачене, коли є докази цих зо-
бов'язань;

18) на натуральне постачання, що його
одержують особи рядового і старшинського
складу Робітничо-селянської червоної армії,
а так само на грошове постачання, що його
одержують особи рядового складу Робітничо-
селянської червоної армії (арт. 223 по-
станови ЦВК і РНК Союзу РСР з 8 серпня
1928 р. «Закон про обов'язкову військову
службу».—Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51,
арт. 449);

19) на такі грошові суми, що належать
трудящим:

а) пенсії та заповоги в порядку соціаль-
ного страхування та соціального забезпе-
чення;

б) плату за громадські роботи, що їх
організують комісії громадських робіт або
комітети бірж праці, з умовою, коли опла-
та праці трудящого не перевищує розміру
заробітної плати, встановленої для даної
місцевості для громадських робіт;

в) за роботу в колективах безробітних,
що їх організують біржі праці, та в колек-
тивах інвалідів, що їх організують органи

хозяйственные постройки, а именно: одно-
здание для проживания семьи недоимщика,
один амбар или клуня, два сарая и один
погреб;

14) на неснятый урожай, кроме урожая
промышленных садов и огородов, не принад-
лежащих трудовым коммунам и коопера-
тивным организациям;

15) на семена для будущего засева земли,
обрабатываемой недоимщиком в текущем
сельско-хозяйственном году, в необходимом
количестве, по нормам, устанавливаемым Со-
ветом народных комиссаров АМОСР и окруж-
ными исполнительными комитетами, по при-
надлежности».

16) на имущество лиц, проживающих с
недоимщиком, но не состоящих на его ижди-
вении, независимо от того, являются ли они
членами семьи недоимщика или нет;

17) на имущество, проданное недоимщи-
ку в порядке закона «О купле-продаже в
розницу с рассрочкой платежа» (С. У. УССР
1924 г. № 40, ст. 261) и закона «О купле-
продаже в розницу с рассрочкой платежа
сельскохозяйственных машин и орудий,
приобретаемых селянами» (С. У. УССР
1925 г. № 2, ст. 12) и еще полностью не
оплаченное, если имеются доказательства
этих обязательств;

18) на натуральное довольствие, полу-
чаемое лицами рядового и начальствующего
состава Рабоче-крестьянской красной армии,
а также на денежное довольствие, получае-
мое лицами рядового состава рабоче-кре-
стьянской красной армии (ст. 223 постано-
вления ЦИК и СНК Союза ССР от 8 августа
1928 г. «Закон об обязательной военной
службе».—С. З. СССР 1928 г. № 51
ст. 449);

19) на нижеследующие денежные суммы,
причитающиеся трудящимся:

а) пенсии и пособия в порядке социаль-
ного страхования и социального обеспече-
ния;

б) плату за общественные работы, орга-
низованные комиссиями общественных ра-
бот или комитетами бирж труда, при усло-
вии, если оплата труда трудящегося не
превышает размера заработной платы, ус-
тановленной для данной местности для об-
щественных работ;

в) за работу в коллективах безработных,
организуемых биржами труда, и в коллек-
тивах инвалидов, организуемых органами

Народного комісаріату соціального забезпечення, з умовою, коли оплата праці трудячого не перевищує розміру заробітної плати, встановленого для даної місцевості для громадських робіт;

г) стипендії слухачам робітничих факультетів, комуністичних університетів та вищих шкіл;

д) запомоги, позики та насіннєві позики від сільських товариств взаємодопомоги, а так само на запомоги і позики від міських товариств взаємодопомоги чи товариств допомоги;

е) вибувну допомогу при звільненні із служби чи роботи;

ж) компенсацію за невикористану відпустку;

з) відрядні, добові та запомоги, давані при відрядженнях та переводах, згідно з арт. 81 і 82 Кодексу законів про працю;

и) за зношування належного робітникам струменту, а так само за набутий ними спеціальний одяг та спеціальне харчування (арт. арт. 85, 86 та увага до арт. 142 Кодексу законів про працю);

20) на нижченаведене майно, що належить професійним організаціям:

а) страйкові і культурно-освітні фонди, а так само фонди для видачі допомоги безробітним членам спілки;

б) будинки й устаткування, потрібне для нормальної і безперешкодної роботи організації.

Увага. Предмети устаткування фабрик, заводів та майстерень можна арештовувати не окремо, а тільки в разі звернення стягання на підприємство в цілому, коли на підставі чинного законодавства, на це підприємство можна звернути стягання».

«114. Стягати з грошового постачання осіб середнього, старшого і вищого, а так само молодшого понадреченцевої служби старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії провадиться порядком, зазначеним в частині 2 арт. 223 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 8 серпня 1928 р. «Закон про обов'язкову військову службу» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449)».

Народного комісаріату соціального забезпечення, при умови, если оплата труда трудящегося не превышает размера заработной платы, установленной для данной местности для общественных работ;

г) стипендии слушателям рабочих факультетов, коммунистических университетов и высших учебных заведений;

д) пособия, ссуды и семенные ссуды от сельских обществ взаимопомощи, а также на пособия и ссуды от городских обществ взаимопомощи или обществ помощи;

е) выходное пособие при увольнении со службы или работы;

ж) компенсацию за неиспользованный отпуск;

з) командировочные, суточные и пособия, выдаваемые при командировках и переводах, согласно ст. ст. 81 и 82 Кодекса законов о труде;

и) за изнашивание принадлежащего рабочим инструмента, а также за приобретенные ими специальную одежду и специальное питание (ст. ст. 85 и 86 и примечание к ст. 142 Кодекса законов о труде);

20) на нижеследующее имущество, принадлежащее профессиональным организациям:

а) стачечные и культурно-просветительные фонды, а также фонды для выдачи пособий безработным членам союза;

б) здания и оборудование, необходимое для нормальной и беспрепятственной работы организации.

Примечание. Предметы оборудования фабрик, заводов и мастерских могут быть подвергнуты аресту не отдельно, а лишь в случае обращения взыскания на предприятие в целом, если, на основании действующего законодательства, на данное предприятие можно обратить взыскание».

«114. Взыскание из денежного довольствия лиц среднего, старшего и высшего, а также младшего сверхсрочной службы начальствующего состава Рабоче-крестьянской красной армии производится в порядке, указанном в части 2 ст. 223 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 8 августа 1928 г. «Закон об обязательной военной службе» (С. З. СССР 1928 г., № 51, ст. 449)».

28. Частина 2 арт. 115 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«Обмеження розмірів стягання, встановлені п. п. «а» і «б» цього артикулу, не поширюється на заохотливі винагороди, видавані згідно з чинним законодавством особам провідного персоналу державних підприємств та акційних товариств (пайових товариств) з переважною участю державного капіталу, а так само торговим службовцям державних і кооперативних підприємств та акційних товариств (пайових товариств) з переважною участю державного і кооперативного капіталу».

29. Додати до арт. 115 Адміністративного кодексу УРСР увагу такої редакції:

«Увага. Примусове стягання штрафів, накладених на робітників та службовців адміністративним порядком за зламання інструкції та обов'язкових постанов, не можна звертати на належну віднаймачів робітникам та службовцям заробітну плату».

30. Арт. арт. 150, 151 і 152 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«150. Коли торги не відбулися, то правіжники протягом сімох днів можуть заявити, щоб продаване майно залишити за ними в сумі оцінювання. Переважне право залишити за собою продаване майно мають правіжники, що їм належать найбільші претензії.

Правіжник, що залишив майно за собою, повинен протягом двох місяців виплатити суму, що становить різницю між сумою оцінювання і сумою, яка за рахунком належних кожному правіжникові сум, що його складає виконавець, припадає на його частку. Виплачену суму розподіляється на загальних підставах (арт. 152); решту суми після задоволення стягання вертається доважникові.

151. Якщо торги не відбулися і ніхто з правіжників не залишив майно за собою, призначається другі торги найраніше через тиждень. Ці другі торги відбуваються за правилами, встановленими для перших торг

28. Часть 2 ст. 115 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Ограничения размеров взыскания, установленные п.п. «а» и «б» настоящей статьи, не распространяются на поощрительные вознаграждения, выдаваемые согласно действующему законодательству, лицам руководящего персонала государственных предприятий и акционерных обществ (паевых товариществ) с преобладающим участием государственного капитала, а также торговым служащим государственных и кооперативных предприятий и акционерных обществ (паевых товариществ) с преобладающим участием государственного и кооперативного капитала».

29. Дополнить ст. 115 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Принудительное взыскание штрафов, наложенных на рабочих и служащих в административном порядке за нарушение инструкций и обязательных постановлений, не может быть обращено на причитающуюся рабочим и служащим от нанимателей заработную плату».

30. Ст.ст. 150, 151 и 152 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«150. В случае, если торги не состоялись, взыскатели в течение семи дней могут заявить об оставлении за ними продаваемого имущества в сумме оценки. Преимущественное право на оставление за собой продаваемого имущества имеют взыскатели, которым принадлежат наибольшие претензии.

Взыскатель, оставивший имущество за собою, должен в течение двух месяцев уплатить сумму, составляющую разницу между суммой оценки и суммой, которая по расчету следуемых каждому взыскателю сумм, составляемому исполнителем, падает на его долю. Уплаченная сумма распределяется на общих основаниях (ст. 152); остаток суммы после удовлетворения взыскания возвращается должнику.

151. В случае, если торги не состоялись и никто из взыскателей не оставил имущества за собою, назначаются вторичные торги не ранее, чем через неделю. Эти вторичные торги производятся по прави-

гів, але з тією різницею, що їх починається з першої запропонованої на цих торгах суми і майно можна продати й нижче від оцінювання.

Якщо другі торги не відбудуться і ніхто з правіжників на умовах, зазначених в арт. 150, не залишить майна за собою, то особа, що провадить стягання, реалізує описане майно всіма законними способами протягом двох місяців після других торгів.

Коли ж у реченець, зазначений у другій частині цього артикулу, майно не буде реалізоване, особа, що провадить стягання, зносить арешт, накладений на це майно, і воно підлягає передачі неплатієві під його управління, а правіжники можуть направити стягання на інше неплатієве майно або на те саме на загальних підставах.

152. Коли сум, що надійшли від продажу арештованого майна, не вистачає на задоволення всіх звернених на неплатія стягань, то насамперед покривається видатки на арешт, схов і приставку майна, що сталися при стяганні, а решту суми розподіляється між правіжниками порядком, зазначеним в Цивільному процесуальному кодексі УСРР».

31. Арт. арт. 153, 154 і 155 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

32. Арт. 159 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«159. Коли домоволодільці чи володільці торгових і промислових підприємств або їхні завідателі, а так само орендарі домоволодінь чи підприємств настільки небайдливо будуватимуть нові будівлі й споруди цивільного будівництва чи перебудовуватимуть існуючі, або настільки небайдливо утримуватимуть існуючі домоволодіння чи підприємства, що це очевидно загрожує громадській безпеці або народньому здоров'ю,—то округові і міські адміністративні відділи, районні адміністративні відділки або селищні ради мають право кооптом зазначених осіб і організацій вживати потрібних заходів до усунення виявленого небайдальства, якщо ці небайдальства не буде зліквідовано на реченець, призначений від адміністративного органу».

лам, установленным для первых торгов, но с тем различием, что они начинаются с первой предложенной на этих торгах суммы и имущество может быть продано и ниже оценки.

Если вторичные торги не состоятся и никто из взыскателей на условиях, указанных в ст. 150, не оставит имущества за собою, лицо, производящее взыскание, реализует описанное имущество всеми законными способами в течение двух месяцев после вторичных торгов.

Если же в срок, указанный во второй части настоящей статьи, имущество не будет реализовано, лицо, производящее взыскание, снимает арест, наложенный на это имущество, и оно подлежит передаче плательщику в его управление, а взыскатели могут направить взыскание на другое имущество плательщика или на то же самое на общих основаниях.

152. В случае, если поступившие от продажи арестованного имущества суммы недостаточны для удовлетворения всех обращенных на плательщика взысканий, то первоначально покрываются расходы по аресту, хранению и доставке имущества, понесенные при производстве взысканий, а остающаяся сумма распределяется между взыскателями в порядке, указанном Гражданским процессуальным кодексом УССР».

31. Ст.ст. 153, 154 и 155 Административного кодекса УССР отменить.

32. Ст. 159 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«159. В случаях, когда домовладельцами или владельцами торговых и промышленных предприятий или их заведывающими, а также орендаторами домовладений или предприятий будут допущены такие упущения при постройке новых строений и сооружений гражданского строительства или при переоборудовании существующих, либо будут допущены такие упущения по содержанию существующих домовладений или предприятий, которые явно угрожают общественной безопасности или народному здоровью,—округные и городские административные отделы, районные административные отделения или поселковые советы, имеют право принимать за счет указанных лиц и организаций необходимые меры к устранению обнаруженных упущений, если эти упущения не будут устранены в назначенному административным органом сроку».

33. Додати до арт. 193 Адміністративного кодексу УСРР увагу 4 такої редакції:

«Увага 4. Притягнення людної до трудового відбутку для робіт щодо утримання, відбудування, поліпшення й прокладення нових шосових та ґрунтових шляхів, збудування й ремонт шляхових споруд провадиться на підставі постанови ВУЦВК і РНК УСРР, з 27 лютого 1929 р. «Про трудовий шляховий відбуток» (Зб. Уз. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63).

34. Частина 2 арт. 249 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Сільські і селищні ради видають особові посвідки на реченець до трьох років безплатно, на словні заяви, усім громадянам, що постійно перебувають на території даної сільської або селищної ради».

35. Розділ 2 поділу VIII Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

РОЗДІЛ 2.

Відновлення втрачених документів.

256. Особи, що живуть у містах, де є офіційний орган преси, у разі, коли вони втратили особові посвідки, обліковий військовий білет, або інші документи, що свідчать їхню особовість (арт. 248), або службові права, а так само у разі втрати обліково-кінського квитка, повинні негайно, як виявлять втрату, зробити про це своїм коштом публікацію в місцевому офіційному органі преси, або в іншому будь-якому органі преси за вказівкою округового адміністративного відділу. В публікації треба зазначити: назву втраченого документу, орган, що видав його, по змозі—дату видачі і номер документу, а так само особу, що їй видано документ (якщо документ іменний).

257. Особи, що живуть у сільських місцевостях або у залюднених пунктах, де організовано селищні ради, а так само в містах, де нема органів преси, зазначеної в арт. 256, публікації не роблять, а повинні заявити про це сільській, селищній або міській раді, які вивішують відповідну об'яву.

33. Дополнить ст. 193 Административного кодекса УССР примечанием 4 в следующей редакции:

«Примечание 4. Привлечение населения к трудовой повинности для работ по содержанию, возобновлению, улучшению и проведению новых шоссе и грунтовых дорог, сооружению и ремонту дорожных сооружений производится на основании постановления ВУЦИК и СНК УССР от 27 февраля 1929 г. «О трудовой дорожной повинности» (Зб. Зак. УСРР 1929 р., № 7, ст. 63)».

34. Часть 2 ст. 249 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«Сельские и поселковые советы выдают удостоверения личности на срок до трех лет бесплатно, по словесным заявлениям всем гражданам, постоянно проживающим на территории данного сельского или поселкового совета».

35. Изложить главу 2 раздела VIII Административного кодекса УССР в следующей редакции:

ГЛАВА 2.

Возобновление утраченных документов.

256. Лица, проживающие в городах, где имеется официальный орган печати, в случае утраты ими удостоверения личности, учебного военного билета или иных документов, удостоверяющих их личность (ст. 248) или служебные права, а также в случае утраты учебного военного билета, обязаны немедленно, по обнаружении утраты, сделать об этом за собственный счет публикацию в местном официальном органе печати, либо в ином каком-либо органе печати по указанию окружного административного отдела. В публикации должны быть указаны: название утраченного документа, орган, выдавший его, по возможности — дата выдачи и номер документа, а также лицо, которому документ выдан (если документ именной).

257. Лица, проживающие в сельских местностях или в населенных пунктах, где организованы поселковые советы, а также в городах, где нет органов печати, публикации, указанной в ст. 256, не делают, а обязаны сделать об этом заявление в сельский, поселковый или городской совет, которые вывешивают соответствующие объявления.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР
№ 665024

258. У разі втрати документів особливой важливості, використання яких людиною, що їх знайшла, може завести шкоду державі, а так само обліково-військових й обліково-кінських документів, громадяни, що втратили такі документи, повинні одночасно з публікацією або з заявою місцевій раді (арт. арт. 256 і 257), заявити про втрату тій установі, що видала цього документа.

259. Як мине 7 день, відколи оголошено публікацію або вивішено об'яву про втрату, відповідна установа по пред'явленні публікації може видати особі, що втратила документ, інший документ замість втраченого, з тим, що на видаваному документі обов'язково робиться напис: «Дублікат видано замість утраченого».

260. Особа, що знайшла втрачені документи, повинна негайно подати їх до сільської або селищної ради або до місцевого органу міліції, за належністю, а ці направляють документи особі, що їх втратила, коли адреса її відома.

Коли місця перебування особи, що втратила документа, невідомо, документа надсилається до тієї установи, що видала його».

36. Додати до поділу VIII Адміністративного кодексу УСРР розділ 7 такої редакції:

«РОЗДІЛ 7.

Про обмеження права пересуви соціально-небезпечних осіб на території УСРР.

280¹. Особам, що їх вислано на підставі постанов органів Союзу РСР, на підставі вироків судів інших союзних республік або на підставі постанов адміністративних органів інших союзних республік, в'їжджати до УСРР і перебувати на території її забороняється.

Увага. Особам, зазначеним у цьому артикулі, що прибули на територію УСРР до встановлення заборони в'їзду в УСРР, Державне політичне управління УСРР, коли є компрометуючі дані про цих осіб, мають право заборонити далі перебувати в УСРР і вислати їх за її межі.

280². Особам, що їх вислано на підставі вироків судів УСРР або на підставі постанов адміністративних органів УСРР, заборо-

258. В случае утраты документов особой важности, использование которых лицом, их нашедшим, может нанести вред государству, а также учетно-воинских и учетно-конских документов, граждане, утратившие такие документы, обязаны одновременно с публикацией или с заявлением местному совету (ст.ст. 256 и 257), заявить об утрате тому учреждению, которое выдало этот документ.

259. По истечении 7 дней со дня публикации или вывешивания объявления об утрате, соответствующее учреждение после пред'явления публикации, может выдать лицу, утратившему документ, другой документ взамен утраченного, причем на выдаваемом документе обязательно делается надпись: «Дубликат выдан взамен утраченного».

260. Лицо, нашедшее утраченные документы, обязано немедленно представить их в сельский или поселковый совет или в местный орган милиции, по принадлежности, которые направляют документ лицу, их утратившему, если известен его адрес.

Если местонахождение лица, утратившего документ, неизвестно, документ направляется тому учреждению, которым он был выдан».

36. Дополнить раздел VIII Административного кодекса УССР главой 7 в следующей редакции:

«ГЛАВА 7.

Об ограничении права передвижения социально-опасных лиц на территории УССР.

280¹. Лицам, высланным по постановлениям органов Союза ССР по приговорам судов иных союзных республик или по постановлениям административных органов иных союзных республик, в'езд в УССР и пребывание на ее территории воспрещается.

Примечание. Лицам, указанным в настоящей статье, прибывшим на территорию УССР до установления, воспрещения в'езда в УССР, Государственное политическое управление УССР, при наличии компрометирующих данных об этих лицах, имеет право запретить дальнейшее пребывание в УССР и выслать их за ее пределы.

280². Лицам, высланным по приговорам судов УССР или по постановлениям административных органов УССР, воспрещает-

няється на час застосування до них зазначених заходів життя на території АМСРР і таких округ: Харківської, Київської, Боростенської, Волинської, Шепетівської, Проскурівської, Кам'янецької, Могилівської, Тульчинської, Вінницької, Одеської, Миколаївської, Херсонської, Маріупільської, Артемівської, Луганської, Сталінської і Криворізької.

280³. Особи, що їх вислано на підставі вироків судів або на підставі постанов адміністративних органів, повинні найпізніше протягом трьох днів від моменту прибуття до обраного ними або призначеного їм місця перебування прибути на реєстрацію: в окружних центрах—до окружного або міського управління міліції, а в інших місцевостях—до районного управління міліції.

Коли зазначені особи міняють місце перебування, вони повинні заявити про це органам міліції в місці свого перебування і прибути на реєстрацію до відповідних органів міліції у новому місці свого перебування.

280⁴. Коли особи, що їм заборонено в'їжджати до УСРР (арт. 280¹), прибудуть на територію УСРР, а так само, коли особи, що їх вислали судові або адміністративні органи УСРР (арт. 280²), прибудуть в місцевості, де їм перебувати заборонено, то на них, за постановою Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР або окружного чи міського адміністративного відділу в місці їх виявлення накладається штраф до ста карбованців з висланням їх етапним порядком».

37. Увагу до арт. 281 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«Увага. Чинність цього артикулу не поширюється на професійні організації, що їх об'єднує Всеукраїнська рада професійних спілок, а так само на кооперативні товариства й артілі та на інші об'єднання, що діють на підставі спеціальних законів».

38. Додати до розділу 1 поділу IX Адміністративного кодексу УСРР арт. 282¹ такої редакції:

«282¹. У тих місцевостях, де утворено міські адміністративні відділи, реєструвати статути товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиску, діяльність яких не виходить за межі даного міста, наглядати

ся на время применения к ним указанных мер прошивать на территории АМСРР и следующих округов: Харьковского, Киевского, Боростенского, Волинского, Шепетовского, Проскурковского, Каменицкого, Могилевского, Тульчинского, Винницкого, Одесского, Николаевского, Херсонского, Мариупольского, Артемовского, Луганского, Сталинского и Криворожского.

280³. Лица, высланные по приговорам судов или по постановлениям административных органов, обязаны не позднее трех дней с момента прибытия в избранное ими или назначенное им место жительства, явиться для регистрации: в окружных центрах—в окружное или городское управление милиции, а в прочих местностях — в районное управление милиции.

В случае перемены указанными лицами места жительства, они обязаны заявить об этом органам милиции по месту своего жительства и явиться для регистрации в соответствующие органы милиции в новом месте своего жительства.

280⁴. Лица, которым воспрещен въезд в УСРР (ст. 280¹), в случае прибытия их на территорию УСРР, а равно лица, высланные судебными или административными органами УСРР (ст. 280²), в случае прибытия их в местности, где им пребывание запрещено, подвергаются по постановлению Народного комиссариата внутренних дел АМСРР либо окружного или городского административного отдела в месте их обнаружения, штрафу до ста рублей с высылкой их этапным порядком».

37. Примечание к ст. 281 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«Примечание. Действие настоящей статьи не распространяется на профессиональные организации, объединяемые Всеукраинским советом профессиональных союзов, а также на кооперативные товарищества и артели и на другие объединения, действующие на основании специальных законов».

38. Дополнить главу 1 раздела IX Административного кодекса УСРР статьей 282¹ в следующей редакции:

«282¹. В тех городах, где образованы городские административные отделы, регистрация уставов обществ и союзов, не преследующих целей извлечения прибыли, деятельность которых не выходит за преде-

за чинними на території міста товариствами і спілками, а так само здійснювати інші, передбачені в арт. 285 обов'язки округових адміністративних відділів, покладається на міські адміністративні відділи».

39. Додати до арт. 286 Адміністративного кодексу УСРР частину 4 такої редакції:

«Коли заінтересоване урядництво не погоджується з постановою міського адміністративного відділу про реєстрацію товариства або спілки, справу, на протест урядництва, протягом тижня, передається на розв'язання до округового адміністративного відділу, що постанови його можна опротестовувати до Центральної міжурядницької комісії при Народньому комісаріаті внутрішніх справ УСРР».

40. В артикулах 288, 294, 296, 298, 299, 303, 304 і 308 Адміністративного кодексу УСРР після слів: «округовий адміністративний відділ» додати слова: «міський адміністративний відділ».

41. До арт. 306 Адміністративного кодексу УСРР додати частину 4 такої редакції:

«Скарги на постанови міських адміністративних відділів про відмову в реєстрації статутів, а так само про закриття товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиску, можна подавати до відповідного округового адміністративного відділу, що вирішення його є остаточні».

42. Додати до поділу IX Адміністративного кодексу УСРР розділ 1^а такої редакції:

«РОЗДІЛ 1^а.

Нагрудні значки членів товариств і спілок.

309^а. Товариства, спілки та інші організації можуть установлювати особлі для своїх членів нагрудні значки тільки в умову, коли таке право передбачено в статутах цих об'єднань.

309^б. Всі товариства, спілки й організації, що діють на території УСРР, за винятком партійних і професійних організацій, можуть виготовляти і випускати зазначені в арт. 309^а нагрудні значки тільки після того, як зразок цих значків затвердить — для всеукраїнських об'єднань — Народній комісаріат внутрішніх справ УСРР, для об'єднань АМСРР — Народній комісаріат

лы данного города, надзор за действующими на территории города обществами и союзами, а также осуществление иных, предусмотренных ст. 285, обязанностей окружных административных отделов, возлагается на городские административные отделы».

39. Дополнить ст. 286 Административного кодекса УССР частью 4 в следующей редакции:

«При несогласии заинтересованного ведомства с постановлением городского административного отдела о регистрации общества или союза, вопрос, по протесту ведомства, в недельный срок передается на разрешение в окружной административный отдел, постановления которого могут быть опротестованы в Центральную межведомственную комиссию при Народном комиссариате внутренних дел УССР».

40. В статьях 288, 294, 296, 298, 299, 303, 304 и 308 Административного кодекса УССР после слов: «окружной административный отдел» добавить слова: «городской административный отдел».

41. Статью 306 Административного кодекса УССР дополнить частью 4 в следующей редакции:

«Жалобы на постановления городских административных отделов об отказе в регистрации уставов, а также о закрытии обществ и союзов, не преследующих целей извлечения прибыли, могут быть поданы в соответствующий окружной административный отдел, решения которого являются окончательными».

42. Дополнить раздел IX Административного кодекса УССР главой 1^а в следующей редакции:

«ГЛАВА 1^а.

Нагрудные значки членов обществ и союзов.

309^а. Общества, союзы и иные организации могут устанавливать отличительные для своих членов нагрудные значки лишь при условии, если такое право предусмотрено в уставах этих объединений.

309^б. Все общества, союзы и организации, действующие на территории УССР, за исключением партийных и профессиональных организаций, могут изготовлять и выпускать указанные в ст. 309^а нагрудные значки лишь после утверждения образцов этих значков: для объединений всеукраинского характера — Народным комиссариатом внутренних дел УССР, для об'єд-

внутрішніх справ АМСРР, а для округових об'єднань—відповідний округовий адміністративний відділ.

Увага 1. Чинність арт. 309² не поширюється на ті нагрудні значки, що зразки їх затверджено у всесоюзному масштабі або законодавчим порядком.

Увага 2. Зразки нагрудних значків з виображенням на них В. І. Леніна (Ульянова) затверджує Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР тільки після того, як їх ухвалить комісія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету для увічнення пам'яті В. І. Леніна (Ульянова).

309³. Своїм виглядом і змістом зазначені нагрудні значки мають відповідати тій меті, для якої їх випущено, і не повинні скидатися на значки державного або урядницького зразку.

309⁴. Різні організації можуть випускати в благодійною метою значки, тільки одержавши на те дозвола порядком постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 5 вересня 1924 р. «Про порядок роблення добровільних зборів та пожертв» (Зб. Зак. СРСР 1924 р. № 8, арт. 81).

309⁵. Значки, що їх випускає Центральний комітет ленинської комуністичної спілки молоді України й Центральний комітет допомоги дітям при Всеукраїнському центральному виконавчому комітеті, розповсюджується й продається без особливого на те дозволу.

309⁶. Право виготовляти, розповсюджувати й продавати ті чи інші нагрудні значки належить тільки об'єднанням, зазначеним в арт. арт. 309¹, 309⁴ і 309⁵, або особам та підприємствам, що одержали дозвола на це від зазначених об'єднань.

309⁷. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР видає інструкцію про прикладення цього розділу».

43. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. 310¹ такої редакції:

«310¹. Клуби робітників і службовців, що мають за мету об'єднання робітників, службовців та членів їхніх родин навколо завдань професійних спілок, організується на підставі і порядком, встановлених від Всесоюзної центральної ради професійних

об'єднань АМСРР — Народним комісаріатом внутрішніх дел АМСРР, а для об'єднань округового характеру — відповідуючим округовим адміністративним відділом.

Примечание 1. Действие ст. 309² не распространяется на нагрудные значки, образцы которых утверждены во всесоюзном масштабе или в законодательном порядке.

Примечание 2. Образцы нагрудных значков с изображением на них В. И. Ленина (Ульянова) утверждаются Народным комиссариатом внутренних дел УССР лишь после одобрения их комиссией Всеукраинского центрального исполнительного комитета по увековечению памяти В. И. Ленина (Ульянова).

309³. Своим видом и содержанием указанные нагрудные значки должны соответствовать той цели, для которой их выпускают, и не должны быть похожими на значки государственного или ведомственного образца.

309⁴. Выпуск с благотворительной целью различными организациями значков может последовать лишь по получении на то разрешения в порядке постановления ЦИК и СНК СССР от 5 сентября 1924 г. «О порядке производства добровольных сборов и пожертвований» (С. З. СССР 1924 г. № 8, ст. 81).

309⁵. Выпускаемые Центральным комитетом ленинского коммунистического союза молодежи Украины и Центральным комитетом помощи детям при Всеукраинском центральном исполнительном комитете значки распространяются и продаются без особого на то разрешения.

309⁶. Право изготовления, распространения и продажи тех или иных нагрудных значков принадлежит только объединениям, указанным в ст.ст. 309¹, 309⁴ и 309⁵, или лицам и предприятиям, получившим разрешение на это от указанных объединений.

309⁷. Народный комиссариат внутренних дел УССР издает инструкцию по применению этой главы».

43. Дополнить Административный кодекс УССР ст. 310¹ в следующей редакции:

«310¹. Клубы рабочих и служащих, преследующие цель сплочения рабочих, служащих и членов их семей вокруг задач профессиональных союзов, организуются на основании и в порядке, установленных Всесоюзным центральным советом профес-

спілок на підставі постанови ЦВК і РНК УСРР з 2 січня 1929 року «Про клуби робітників і службовців» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 3, арт. 24).

Від моменту реєстрації у відповідних органах професійних спілок клуби робітників і службовців мають права юридичної особи і можуть усіма законними способами набувати і перевласнювати всіляке майно, укладати правочини, позивати й відповідати на суді».

44. Арт. 315 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«315. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, Народний комісаріат внутрішніх справ АМСРР, округові адміністративні відділи та адміністративні відділки районних виконавчих комітетів закривають клуби, відкриті без реєстрації їх статутів, коли реєстрацію вимагається законом, притягаючи осіб, що відкрили клуб, до відповідальності адміністративним порядком за п. 21 арт. 72».

45. Додати до розділу 3 поділу IX Адміністративного кодексу УСРР арт. 322¹ такої редакції:

«322¹. Нагляд за проведенням з'їздів, нарад і конференцій, що для їх скликання потрібний дозвіл відповідних адміністративних органів, ці органи здійснюють порядком, передбаченим у розділі 4 поділу IX щодо нагляду за прилюдними зборами».

46. Арт. арт. 379 і 394 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«379. Дозволи на постанову театральних вистав, концертів, кіно, прилюдних доповідей, диспутів, лекцій і на інші культурно-освітні прилюдні вистави, видають органи Народного комісаріату освіти УСРР встановленим порядком, про що повідомляється міській адміністративний відділ, міську міліцію або районний адміністративний відділок, за належністю.

Увага. У дні жалоби — 21 січня в день смерті В. І. Леніна (Ульянова) та 22 січня в день спогадів про 9 січня 1905 року — забороняється: а) влаштовувати різні вечори та концерти й інші видовища, що мають на меті добувати комерційний зиск; б) продавати з благодійною метою всілякі марки, значки тощо».

специальных союзов на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 2 января 1929 г. «О клубах рабочих и служащих» (С. З. СССР 1929 г. № 3, ст. 24).

С момента регистрации в соответствующих органах профессиональных союзов, клубы рабочих и служащих пользуются правами юридического лица и могут всеми законными способами приобретать и отчуждать всякого рода имущество, совершать сделки, искать и отвечать на суде».

44. Ст. 315 Адміністративного кодексу УСРР изложить в следующей редакции:

«315. Народный комиссариат внутренних дел УСРР, Народный комиссариат внутренних дел АМСРР, окружные и городские административные отделы и административные отделения районных исполнительных комитетов закрывают клубы, открытые без регистрации их уставов, когда таковая требуется законом, с привлечением лиц, открывших клуб, к ответственности в административном порядке согласно п. 21, ст. 72».

45. Дополнить главу 3 раздела IX Административного кодекса УСРР ст. 322¹ в следующей редакции:

«322¹. Надзор за проведением съездов, совещаний и конференций, для созыва которых требуется разрешение соответствующих административных органов, эти органы осуществляют в порядке, предусмотренном главой 4 раздела IX в отношении надзора за публичными собраниями».

46. Ст.ст. 379 и 394 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«379. Разрешения на постановку театральных представлений, концертов, кино, публичных докладов, диспутів, лекцій и на прочие культурно-просветительные публичные постановки выдаются органами Народного комиссариата просвещения УСРР в установленном порядке, о чем сообщается городскому административному отделу, городской милиции или районному административному отделению, по принадлежности.

Примечание. В траурные дни — 21 января в день смерти В. И. Ленина (Ульянова) и 22 января в день воспоминания о 9 января 1905 года — воспрещается: а) устраивать различные вечера и концерты и прочие зрелища, преследующие извлечение коммерческой выгоды; б) продавать с благотворительной целью всякого рода марки, значки и пр.»

394. Відкривати заклади для заплатної гри в негазардові ігри, як-от: більярд, кеглі тощо, допускається без особливого щоразу дозволу адміністративних органів, але з наступною реєстрацією їх у місцевих органах міліції.

Увага. Відкривати заклади для газардової гри, як-от: лото, механічний піподром, рулетку, карти тощо, забороняється».

47. Арт. арт. 395 і 396 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

48. Арт. 398 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«398. Коли ламається правила, вазначені в арт. 394, а так само буде встановлено злочинний характер гри або порушено громадський лад у закладах для заплатного грання в негазардову гру, праволомців притягається до відповідальности, а заклади, з розпорядження адміністративних відділів, судових і слідчих органів або прокуратури, можна закрити».

49. Додати до арт. 403 Адміністративного кодексу УСРР увагу такої редакції:

«Увага. Державні й громадські установи та організації, а так само приватні установи, підприємства, організації й приватні особи в загальносоюзній республіканській дні жалоби повинні вивішувати жалобні прапори червоного коліру з чорними краями».

50. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. арт. 406¹—406⁴, ухваливши арт. 406 Адміністративного кодексу УСРР в такій редакції:

«406. Всі державні установи й урядовці УСРР, що їм надане право користуватися печатками з державним гербом, користуються печатками з державним гербом УСРР, за правилами цього розділу.

406¹. Державні установи Союзу РСР, що перебувають на території УСРР, яким установленим порядком надано право користуватися печаткою з державним гербом, користуються нею на підставі відповідних постанов органів Союзу РСР.

406². Державні установи Автономної молдавської соціалістичної радянської респуб-

«394. Открытие заведений для платной игры в неазартные игры, как-то: биллиард, кегли и т. п., допускается без особого каждый раз на то разрешения административных органов, но с последующей регистрацией их в местных органах милиции.

Примечание. Открытие заведений для азартной игры, как-то: лото, механический шипподром, рулетка, карты и т. п. воспрещается».

47. Ст.ст. 395 и 396 Административного кодекса УССР отменить.

48. Ст. 398 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«398. В случаях нарушения правил, указанных в ст. 394, а также установления преступного характера игры или нарушения общественного порядка в учреждениях для платной игры в неазартные игры, нарушители привлекаются к ответственности, а заведения, по распоряжению административных отделов, судебных и следственных органов или прокуратуры, могут быть закрыты».

49. Дополнить ст. 403 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Государственные и общественные учреждения и организации, а также частные учреждения, предприятия, организации и частные лица в общесоюзные и республиканские дни траура обязаны вывешивать траурные флаги красного цвета с черной каймой».

50. Дополнить Административный кодекс УССР ст.ст. 406¹—406⁴, изложив ст. 406 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«406. Все государственные учреждения и должностные лица УССР, которым предоставлено право пользоваться печатями с государственным гербом, пользуются печатями с государственным гербом УССР на основании правил, изложенных в настоящей главе.

406¹. Государственные учреждения Союза ССР, находящиеся на территории УССР, которым в установленном порядке предоставлено право пользоваться печатью с государственным гербом, пользуются таковой на основании соответствующих постановлений органов Союза ССР.

406². Государственные учреждения Автономной молдавской социалистической совет-

ліки користуються печаткою з державним гербом АМСРР, відповідно до Конституції АМСРР.

406³. Філії державних установ і підприємств інших союзних радянських республік, що працюють на території УСРР, користуються печаткою з державним гербом, згідно з законодавством відповідних республік.

406⁴. Чужоземні державні установи на території УСРР щодо користування печаткою керуються правилами, звичайно прийнятими за таких випадків у міжнародних стосунках.

51. Арт: арт. 411, 412, 413, 414, 415 і 416 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«411. Коли міне потреба в печатці з державним гербом тому, що вона зіпсується або її змінюється чи замінюється на нову, або ліквідується установу, тоді печатку знищується в присутності особи, що стоїть на чолі установи, складаючи про це акта. Копію цього акта надсилається до відома відповідному округовому адміністративному відділові або районному адміністративному відділкові, кому слід.

412. Коли треба замовити печатку з державним гербом, установа обов'язана дістати на це дозвола від округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, від кого слід.

Увага 1. Коли треба замовити печатку з державним гербом в іншій окрузі, то установа, одержавши дозвола зготувити печатку від округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку у місці свого перебування, повинна зареєструвати цей дозвіл в округовому адміністративному відділі або районному адміністративному відділкові у місці виготовлення печатки.

Увага 2. Коли треба замовити печатку з державним гербом Союзу РСР або одної з союзних республік, крім УСРР, установи та підприємства, що замовляють ці печатки, подають до округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, за належністю, для одержання дозвола відпо-

свої республіки користуються печаткою з державним гербом АМСРР, согласно Конституции АМСРР.

406³. Действующие на территории УССР отделения государственных учреждений и предприятий других союзных советских республик пользуются печатью с государственным гербом, согласно законодательству соответствующих республик.

406⁴. Иностранные государственные учреждения на территории УССР относительно пользования печатью руководствуются правилами, обычно принятыми в таких случаях в международных отношениях.

51. Ст. ст. 411, 412, 413, 414, 415 и 416 Административного кодекса УССР изложить в следующей редакции:

«411. По миновании надобности в печати с государственным гербом вследствие порчи, изменения или замены новой либо при ликвидации учреждения, печать уничтожается в присутствии лица, возглавляющего учреждение, с составлением об этом акта. Копия этого акта направляется для сведения в соответствующий окружной административный отдел или районное административное отделение, по принадлежности.

412. В случае необходимости изготовить печать с государственным гербом, учреждение обязано получить на это разрешение от окружного административного отдела или районного административного отделения, по принадлежности.

Примечание 1. В случае необходимости заказать печать с государственным гербом в другом округе, учреждение, по получении разрешения на изготовление печати от окружного административного отдела или районного административного отделения по месту своего нахождения, обязано зарегистрировать это разрешение в окружном административном отделе или районном административном отделении по месту изготовления печати.

Примечание 2. В случае необходимости заказать печать с государственным гербом Союза ССР или одной из союзных республик, кроме УССР, учреждения и предприятия, заказывающие эти печати, представляют в окружной административный отдел или районное административное отделение, по принадлежности, для получения разрешения союз-

відну довідку, що свідчить про право на таку печатку.

413. Видаючи дозвола на виготовлення печатки з державним гербом, округовий адміністративний відділ або районний адміністративний відділок повинні упевнитися, за переліком, складеним від Народнього комісаріату внутрішніх справ УССР, чи має дана установа або урядовець право користуватися печаткою з державним гербом.

Увага. Заяву про видачу дозволу на виготовлення печатки з державним гербом повинний підписати керівник установи або його заступник.

414. Усі дозволи, що їх видає округовий адміністративний відділ або районний адміністративний відділок, на виготовлення печаток з державним гербом, записується в окрему книгу. Всі заяви про видачу дозволів на виготовлення печаток переховується в окремій справі, до цієї справи підшивається так само копії актів про знищення старих і зайвих печаток.

415. Різбарні та інші майстерні, що виготовляють печатки, не можуть виконувати замовлень на виготовлення печаток з державним гербом, коли їм не буде подано дозволу округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, від кого слід.

416. Зазначені в передуючому артикулі майстерні повинні вести книги замовлень на виготовлення печаток, переховувати при книгах усі виправдані документи і щомісяця подавати до округового адміністративного відділу або районного адміністративного відділку, у місці свого перебування, відомості про замовлення на виготовлення печаток, що їх вони виконали, для перевірки та порівняння з виданими дозволами».

52. Додати до поділу XII Адміністративного кодексу УССР розділ 3 такої редакції:

РОЗДІЛ 3.

Вивіски.

418¹. Встановити однакову форму написів (вивісок) на будинках, де містяться державні радянські установи.

ветствующую справку, свидетельствующую о праве на такую печать.

413. При выдаче разрешений на изготовление печати с государственным гербом окружной административный отдел или районное административное отделение обязаны удостовериться по перечню, составленному Народным комиссариатом внутренних дел УССР, имеет ли данное учреждение или должностное лицо право пользоваться печатью с государственным гербом.

Примечание. Заявление о выдаче разрешения на изготовление печати с государственным гербом должно быть подписано руководителем учреждения или его заместителем.

414. Все выданные окружным административным отделом или районным административным отделением разрешения на изготовление печатей с государственным гербом, записываются в особую книгу. Все заявления о выдаче разрешений на изготовление печатей хранятся в особом деле, к которому подшиваются также копии актов об уничтожении старых и излишних печатей.

415. Граверные и другие мастерские, изготовляющие печати, не могут исполнять заказов на изготовление печатей с государственным гербом без представления им разрешения окружного административного отдела или районного административного отделения, по принадлежности.

416. Указанные в предыдущей статье мастерские обязаны вести книги заказов на изготовление печатей, сохранять при них все оправдательные документы и ежемесячно подавать в окружной административный отдел или районное административное отделение, по месту своего нахождения, сведения о выполненных ими заказах на изготовление печатей для проверки и сравнения с выданными разрешениями».

52. Дополнить раздел XII Административного кодекса УССР главой 3-й в следующей редакции:

ГЛАВА 3.

Вывески.

418¹. Установить одинаковую форму надписей (вывесок) на зданиях, занимаемых государственными советскими учреждениями.

418². Написи (вивіски) повинні мати повну назву (без скорочення слів) установи.

На написах (вивісках) установ УСРР не нижче від районного масштабу має бути обов'язково намальований державний герб Української соціалістичної радянської республіки.

Увага. Щодо мови написів (вивісок), то додержується правил, установлених у постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 6 липня 1927 р. «Про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвитку української культури» (Зб. Уз. УОРР 1927 р. № 34, арт. 157).

418³. Форму написів (вивісок) для радянських установ АМСРР встановлює Центральний виконавчий комітет АМСРР відповідно до цього розділу.

418⁴. Вивіски державних, кооперативних, громадських і приватних промислових та торгових підприємств мають відповідати правилам, встановленим у постанові ЦВК і РНК Союзу РСР з 22 червня 1927 р. «Устава про фірму» (Зб. Зак. Союзу РСР 1927 р. № 40, арт. 395). Приватні підприємства не мають права привласнювати скорочені назви, що нагадують назви державних підприємств.

418⁵. Вказівки про розмір та зразковий малюнок написів (вивісок) державних радянських установ дає Народний комісаріат внутрішніх справ УССР.

53. Додати до арт. 419 Адміністративного кодексу УССР увагу такої редакції:

«Увага. Чинність цього артикулу не поширюється на фотографічні підприємства, проте, їх конче треба зареєструвати в округовому адміністративному відділі або в районних адміністративних відділках, за належністю, порядком, встановленим від Народного комісаріату внутрішніх справ УССР, в спеціальній інструкції, погодженій з заінтересованими урядництвами».

54. Додати до арт. 425 Адміністративного кодексу УССР увагу такої редакції:

«Увага. Штампово-різбярні майстерні подають звіти про виконані за-

418². Надписи (вывески) должны содержать полное наименование (без сокращения слов) учреждения.

На надписях (вывесках) учреждений УССР не ниже районного масштаба должен быть обязательно изображен государственный герб Украинской социалистической советской республики.

Примечание. В отношении языка надписей (вывесок) соблюдаются правила, установленные постановлением ВУЦВК и СНК УССР от 6 июля 1927 г. «Об обеспечении равноправия языков и о содействии развитию украинской культуры» (Зб. Уз. УССР 1927 г. № 34, ст. 157).

418³. Форма надписей (вывесок) для советских учреждений АМСОРР устанавливается Центральным исполнительным комитетом АМСОРР в соответствии с настоящей главой.

418⁴. Вывески государственных, кооперативных, общественных и частных промышленных и торговых предприятий, должны соответствовать правилам, установленным постановлением ЦВК и СНК Союза ССР от 22 июня 1927 г. «Положение о фирме» (С. З. СССР 1927 г. № 40, ст. 395). Частные предприятия не имеют права присваивать сокращенные названия, напоминающие названия государственных предприятий.

418⁵. Указания о размере и образце рисунка надписей (вывесок) государственных советских учреждений дает Народный комиссариат внутренних дел УССР.

53. Дополнить ст. 419 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Действие настоящей статьи не распространяется на фотографические предприятия, но последние должны быть обязательно зарегистрированы в окружном административном отделе или в районных административных отделениях, по принадлежности, в порядке, установленном Народным комиссариатом внутренних дел УССР в особой инструкции, согласованной с заинтересованными ведомствами».

54. Дополнить ст. 425 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Штамповально-гравёрные мастерские представляют отчеты

мовлення, порядком, передбаченим в арт. 416».

55. Арт. арт. 434, 445, 446, 447, 452 і 453 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«434. Право торгувати, за винятком видів торгівлі, спеціально передбачених цим кодексом та іншими законами, набувається вибраним реєстраційної посвідки на право торгувати порядком, установленим спеціальними законами».

«445. Виявивши провадження торгівлі: а) без акцизного патенту, б) товарами, не оплаченими акцизом, в) ламаючи чинні закони та розпорядження по фінансовому урядництву, органи міліції складають преце протокола, що його надсилається до відповідного фінансового органу для вжиття передбачених у законі заходів.

446. Наглядати, щоб правильно вибиралося реєстраційні посвідки, акцизні патенти та інші торгові документи мають виключно Народний комісаріят фінансів УСРР і Народний комісаріят фінансів АМСРР та їхні місцеві органи.

Увага 1. Наглядати, щоб у місцях розташування базарної торгівлі у межах ринку не торгували без реєстраційних посвідок та акцизних патентів, повинні так само й комітети ринкових торгівців.

Увага 2. Митниці наглядають торгівлю виключно з метою боротися з продажем пачварських товарів, а так само тих чужоземних товарів, що їх випустили митниці, за силою Митного кодексу Союзу РСР, без права продавати їх.

447. Наглядати додержання від осіб і організацій, що торгують, етикетних цін на товари, повинні органи Народного комісаріату торгівлі УСРР і Народного комісаріату торгівлі АМСРР».

«452. Коли буде викрито, що вкрадено за ціну дорожчу за етикетну, то представники органів Народного комісаріату торгівлі УСРР або АМСРР складають про це відповідний протокол, а коли етикетних цін

об исполненных заказах в порядке, предусмотренном ст. 416».

55. Изложить ст.ст. 434, 445, 446, 447, 452 и 453 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«434. Право на производство торговли, за исключением видов торговли, особо оговоренных настоящим кодексом и другими законами, приобретается путем выборки регистрационного удостоверения на право торговли в порядке, установленном особыми законами».

«445. В случае обнаружения органами милиции производства торговли: а) без акцизного патента, б) товарами, не оплаченными акцизными сборами, в) с нарушением действующих законов и распоряжений по финансовому ведомству, органы милиции составляют об этом протокол, который направляется в соответствующий финансовый орган для принятия предусмотренных законом мер.

446. Наблюдение за правильной выборкой регистрационных удостоверений, акцизных патентов и других торговых документов лежит исключительно на обязанности Народного комиссариата финансов УССР и Народного комиссариата финансов АМСРР и их местных органов.

Примечание 1. Наблюдение за тем, чтобы в местах расположения базарной торговли в пределах рынка не производилась торговля без регистрационных удостоверений и акцизных патентов, возлагается также на комитеты рыночных торговцев.

Примечание 2. Таможенные учреждения имеют наблюдение за торговлей исключительно в целях борьбы с продажей контрабандных товаров, а также тех иностранных товаров, которые выпущены таможенными, на основании Таможенного кодекса Союза ССР, без права обращения их в продажу.

447. Надзор за соблюдением торгующими лицами и организациями этикетных цен на товары возлагается на органы Народного комиссариата торговли УССР и Народного комиссариата торговли АМСРР».

«452. При обнаружении продажи по цене выше этикетной, представители органов Народных комиссариатов торговли УССР или АМСРР составляют соответствующий о том протокол, а в случае повторного наруше-

недодержано повторно—проводять дізнання порядком Кримінально-процесуального кодексу УСРР.

Протоколи надсилається за належністю до Народного комісаріату внутрішніх справ АМСРР, округового чи міського адміністративного відділу, начальника міської міліції округового центру, начальника міліції міського району округового центру, до адміністративного відділку районного виконавчого комітету або до президії селищної ради, а матеріали дізнання—до належного суду.

453. Зазначені у попередньому артикулі адміністративні органи найпізніше у три дні після одержання від органів Народного комісаріату торгівлі протоколу про недодержання етикетних цін, ухвалюють постанови про накладення штрафу, керуючися арт. 450 і правилами про застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов (арт. арт. 44—61), оскільки ці правила не перечать спеціальним правилам про нагляд додержання етикетних цін на товари (арт. арт. 450—452).

Про накладення штрафу зазначені адміністративного кодексу УСРР ст. 466¹ та Народного комісаріату торгівлі, що вони надіслали протокола про недодержання етикетних цін на товари».

Уваги до арт. арт. 452 і 453 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

56. Додати до розділу 3 поділу XIV Адміністративного кодексу УСРР ст. 466¹ такої редакції:

«466¹. Чинність арт. арт. 462—466 поширюється і на спеціальні види промисловости».

57. Арт. арт. 468, 471, 475, 480, 481, 485, 487 і 490 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«468. Особи, що бажають відкрити торгівлю зброєю, вибуховим надіб'ям, а також фейєрверковими (піротехнічними) виробами, повинні подати заяву до округового або міського адміністративного відділу у місці, де гадається відкрити торгівлю, додержуючи вправил, викладених в арт. арт. 457 і 458.

«471. Мисливську зброю реєструється таким порядком:

1) зброєю, що належить членам Всеукраїнської спілки мисливців та рибалок, які

нія етикетних цін—производят дознання в порядку Уголовно-процесуального кодекса УСРР.

Протоколи направляються по принадлежности в Народный комиссариат внутренних дел АМСРР, окружной или городской административный отдел, начальнику городской милиции окружного центра, начальнику милиции городского района окружного центра, в административное отделение районного исполнительного комитета или в президиум поселкового совета, а материалы дознания—в подлежащий суд.

453. Указанные в настоящей статье административные органы не позднее трех дней по получении от органов Народного комиссариата торговли протокола о нарушении етикетных цен, выносят постановления о наложении штрафа, руководствуясь ст. 450 и правилами о применении мер административного воздействия за нарушение обязательных постановлений (ст.ст. 44—61), поскольку эти правила не противоречат специальным правилам о надзоре за соблюдением етикетных цен на товары (ст. ст. 450—452).

О наложении штрафа указанные административные органы сообщают органам Народного комиссариата торговли, приславшим протокол о нарушении етикетных цен на товары».

Примечания в ст.ст. 452 и 453 Административного кодекса УСРР отменить.

56. Дополнить главу 3 раздела XIV Административного кодекса УСРР ст. 466¹ в следующей редакции:

«466¹. Действие ст.ст. 462—466 распространяется и на специальные виды промышленности».

57. Ст.ст. 468, 471, 475, 480, 481, 485, 487 и 490 Административного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«468. Лица, желающие открыть торговлю оружием, взрывчатыми веществами, а также фейерверочными (пиротехническими) изделиями, должны подать в окружной или городской административный отдел по месту нахождения предполагаемой в открытию торговли заявлению с соблюдением правил, изложенных в ст.ст. 457 и 458».

«471. Регистрация охотничьего оружия производится в таком порядке:

1) оружие, принадлежащее членам Всеукраинского союза охотников и рыболовов».

живуть в округових містах та районних центрах, реєструють відповідні округові або районні філії цієї спілки;

2) зброю, що належить промацьянам, які не є членами Всеукраїнської спілки мисливців та рибалок і живуть у містах, реєструють органи міської міліції;

3) за всіх інших випадків мисливську зброю реєструють селищні або сільські ради, за належністю.

Філії Всеукраїнської спілки мисливців та рибалок надсилають списки мисливців, що їхню зброю вони зареєстрували, до відповідних органів міської міліції або до адміністративних відділів районних виконавчих комітетів.

Селищні і сільські ради надсилають списки осіб, що їхню зброю вони зареєстрували, до відповідних адміністративних відділів районних виконавчих комітетів.

Увага. Усіляку іншу зброю реєструється в органах Державного політичного управління».

Увагу 2 до арт. 471 скасувати.

«475. Торговлю, в тому числі й тимчасову, виноградним, плодово-ягідним, — редвинковим вином, хлібним вином (горілкою), наливками, настійками, пивом та іншими трюнками міцністю, що не перевищує встановленої законом норми, допускається, крім випадків, зазначених в арт. 485, в округових містах — з дозволу округового або міського адміністративного відділу, а в інших місцевостях — з дозволу адміністративного відділу районного виконавчого комітету.

Увага 1. Центроспирт або броварні відкривають місця гуртової торгівлі (підвали) без спеціального дозволу адміністративних органів. За цих випадків місця продажу повинні зареєструвати в округових фінансових відділах, повідомивши про те відповідний округовий адміністративний відділ і місцевий орган санітарного нагляду.

проживаючим в окружных городах и районных центрах, регистрируют соответствующие окружные или районные отделения указанного союза;

2) оружие, принадлежащее гражданам, не состоящим членами Всеукраинского союза охотников и рыболовов и проживающим в городах, регистрируют органы городской милиции;

3) во всех прочих случаях охотничье оружие регистрируют поселковые или сельские советы, по принадлежности.

Отделения Всеукраинского союза охотников и рыболовов препровождают списки охотников, оружие которых зарегистрировано ими, соответствующим органам городской милиции или административным отделениям районных исполнительных комитетов.

Поселковые и сельские советы препровождают списки лиц, оружие которых зарегистрировано ими, в соответствующие административные отделения районных исполнительных комитетов.

Примечание. Регистрация всякого иного оружия производится в органах Государственного политического управления».

Примечание 2 к ст. 471 отменить.

«475. Торговля, в том числе и временная, виноградными, плодово-ягодными и изюмными винами, хлебным вином (водкой), наливками, настоекками, пивом и прочими спиртосодержащими напитками, крепости не свыше установленной законом нормы, допускается, за исключением случаев, указанных в ст. 485, в окружных городах — с разрешения окружного или городского административного отдела, а в прочих местностях — с разрешения административного отделения районного исполнительного комитета.

Примечание 1. Открытие Центроспиртом или пивоваренными заводами оптовых мест торговли (подвалы), производится без особого разрешения административных органов. В этих случаях места продажи должны быть зарегистрированы в окружных финансовых отделах, с сообщением о том соответствующему окружному административному отделу и местному органу санитарного надзора.

У вага 2. Відкривати заклади, що на розлив продають хлібне вино (горілку), виноградну горілку, горіччані вироби і кон'як довільними мірами та в налив з карафок у місцевостях, віднесених до 4 і 5 класу щодо брання акцизної патентної оплати (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 49, арт. 438), допускається з спеціального дозволу округових адміністративних відділів, погодженого з округовими фінансовими відділами».

«480. Забороняється продавати на виніс трунки, крім виноградного, плодово-ягідного і родзинкового вина і пива, із закладів, що провадять розливний продаж напоїв, як от: в їдальень, вокзальних буфетів, ресторанів тощо.

481. Забороняється продавати трунки, крім виноградних, плодово-ягідних і родзинкових вин та пива, в буфетах при клубах, театрах, кіно, селянських будинках, а так само в закритих їдальнях при установах і промислових підприємствах».

«485. У районах винарства виноградарям і винарям та їх об'єднанням, а так само радянським господарствам, надається право вільно, не вибираючи дозволу, продавати гуртом та в роздріб на виніс свої вина при своїх виноградниках та садах, а на базарах—з возів, в місцях, відведених для цієї торгівлі. Таке саме право на всій території УСРР надається і особам, що виробляють при своїх садибах плодово-ягідні та родзинкові вина».

1 і 2 уваги до арт. 485 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

«487. Одержавши заяву про видачу дозволу на право торгувати хлібним вином (горілкою), пивом та іншими трунками, округові і міські адміністративні відділи або районні адміністративні відділки, якщо вони не матимуть перешкод до видачі такого дозволу, відбирають від заявника підписку в тому, що приміщення, призначене для торгівлі, відповідає вимогам закону і санітарним правилам».

«490. Гуртові склади або підвали вина та трунків повинні мати відповідні вивіски».

Примечание 2. Открытие заведений, производящих распивочную продажу хлебного вина (водки), виноградной водки, водочных изделий и коньяка, произвольными мерами и в налив из графинов в местностях, отнесенных к 4 и 5 классам по взиманию акцизного патентного сбора (С. З. СССР 1928 г., № 49, ст. 438), допускается с особого разрешения окружных административных отделов, согласованного с окружными финансовыми отделами».

«480. Воспрещается продажа на вынос спиртных напитков, за исключением виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин и пива, из заведений, производящих распивочную продажу напитков, как-то: из столовых, стационарных буфетов, ресторанов и т. п.

481. Воспрещается продажа спиртных напитков, за исключением виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин и пива, в буфетах при клубах, театрах, кинематографах, селянских будинках, а также в закрытых столовых при учреждениях и промышленных предприятиях».

«485. В районах виноделия виноградарям и виноделам и их объединениям, а также советским хозяйствам предоставляется право свободной, без выборки разрешения, продажи оптом и в розницу на вынос своих вин при своих виноградниках и садах, а на базарах—с возов в местах, предназначенных для такой торговли. Такое же право на всей территории УССР предоставляется и лицам, производящим при своих усадьбах плодово-ягодные и изюмные вина».

Примечание 1 и 2 к ст. 485 Административного кодекса УССР отменить.

«487. По получении заявления о выдаче разрешения на право торговли хлебным вином (водкой), пивом и прочими спиртосодержащими напитками, окружные и городские административные отделы или районные административные отделения, если с их стороны не будет препятствий к выдаче такого разрешения, отбирают от заявителя подписку в том, что помещение, предназначенное для торговли, отвечает требованиям закона и санитарным правилам».

«490. Оптовые склады или подвалы вина и спиртных напитков должны иметь соответствующие вывески».

58. Увагу до арт. 492 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«Увага. Пиво, а так само виноградні, плодово-ягідні та родзинкові вина можна відпускати в місця роздрібного продажу і нерозлиті».

59. Додати до арт. 493 Адміністративного кодексу УРСР увагу такої редакції:

«Увага. Заборона службовцям торгових винних закладів жити в приміщеннях, що мають внутрішнє сполучення з торговими закладами, не поширюється на крамниці Центроспирту для роздрібного продажу трунків».

60. Арт. 494 Адміністративного кодексу УРСР ухвалити в такій редакції:

«494. Відпускати й держати трункі, крім виноградних, плодово-ягідних і родзинкових вин, у місцях роздрібного продажу, що торгують на виніс і розлив у запечатаному посуді, можна виключно розлиті в шклянний посуд, а за належних випадків—і обандеролені.

Увага 1. Продаж пива в місцях розливного продажу можна провадити і в закоркованих пляшках і кувалами із забитих барил.

Увага 2. Продавати виноградні, плодово-ягідні і родзинкові вина з роздрібних крамниць дозволяється як в розлив, в посуд покупця, довільною мірою, як і в пляшках або в іншому посуді».

61. Арт. 497 Адміністративного кодексу УРСР та увагу до нього ухвалити в такій редакції:

«497. Державні установи й підприємства, а так само партійні і професійні організації мають право відеривати торг друкованими творами й зображеннями (літературою, жетонами, ювілейними знаками, поштовими марками, барельєфами тощо), не беручи на те спеціального дозволу адміністративних органів, а тільки повідомляючи перед початком торгу про відкриття його: в округових містах—округові чи міські адміністративні відділи, а в інших місцевостях—адміністративні відділи районних виконавчих комітетів у місці торгу.

58. Изложить примечание к ст. 492 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«Примечание. Пиво, а также виноградные, плодово-ягодные и изюмные вина могут быть отпускаемы в места розничной продажи и не в разлитом виде».

59. Дополнить ст. 493 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Запрещение служащим торговых винных заведений жить в помещениях, имеющих внутреннее сообщение с торговыми заведениями, не распространяется на магазины Центроспирта для розничной продажи спиртных напитков».

60. Изложить ст. 494 Административного кодекса УССР в следующей редакции:

«494. Отпуск и хранение спиртосодержащих напитков, кроме виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин, местами розничной продажи, торгующими на вынос и распивочно, в запечатанной посуде может производиться исключительно в разлитом виде в стеклянной посуде, а в подлежащих случаях—и в обандероленном виде.

Примечание 1. Отпуск пива в местах распивочной продажи может производиться как в закупоренных бутылках, так и кружками из закрытых бочек.

Примечание 2. Продажа виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин из розничных лавок разрешается, как в разлив, в посуде покупателя, произвольными мерами, так и в бутылках или в иной посуде».

61. Изложить ст. 497 Административного кодекса УССР с примечанием к ней в следующей редакции:

«497. Государственные учреждения и предприятия, а также партийные и профессиональные организации имеют право открывать торговлю произведениями печати и изображениями (литературой, жетонами, юбилейными значками, бюстами, барельефами и т. д.) свободно, без получения на это особого разрешения административных органов и лишь доводят об открытии такой торговли, до начала ее производства, до сведения: в округных городах—округных или городских административных отделов, а в прочих местностях—административных отделений районных исполнительных комитетов по месту торговли.

Усі інші організації і приватні особи, щоб торгувати друкованими творами й виображеннями, повинні наперед одержати дозвола відповідного у місці торгу округового чи міського адміністративного відділу або адміністративного відділку районного виконавчого комітету.

Зазначеного дозвола видається після висновку органів Народного комісаріату торгівлі УРСР, додержавши правил, встановлених цим Бюдексом.

Увага. Книгоноші, агенти й уповноважені для розповсюдження друкованих творів і зображень, а так само інших речей, що торгівлю ними віднесено до спеціальних галузей, повинні реєструвати свої посвідки в окружних адміністративних відділах, міських адміністративних відділах, або районних адміністративних відділках, у місці своєї діяльності, як перед початком своєї роботи, як і по скінченні її».

62. Додати до арт. 504 Адміністративного кодексу УРСР увагу такої редакції:

Увага. Державні установи мають право набувати для власного вжитку скляграфи й інші множильні апарати, не беручи для цього спеціального дозволу адміністративних органів, але повинні зареєструвати їх у зазначених органах негайно після набуття їх».

63. В усіх артикулах Адміністративного кодексу УРСР назву «Адміністративний відділ Народного комісаріату внутрішніх справ — замінити на: «Адміністративна управа Народного комісаріату внутрішніх справ і назву: «адміністративно-міліційний відділок районного виконавчого комітету» замінити на: «адміністративний відділок районного виконавчого комітету».

64. Доповнити Адміністративний кодекс УРСР додатком 2 (до п. 1 арт. 72) такої редакції:

«Про преміювання за розкриття злочинів і праволомств, зв'язаних з виготовленням і продажем трупків.

1. Штрафні суми, що їх стягається судовим і адміністративним порядком за не-

Все остальные организации и частные лица для производства торговли произведениями печати и изображениями должны получить разрешение от соответствующего по месту торговли окружного или городского административного отдела или административного отделения районного исполнительного комитета.

Указанное разрешение выдается по заключению органов Народного комиссариата торговли УССР с соблюдением правил, установленных настоящим кодексом.

Примечание. Книгоноши, агенты и уполномоченные по распространению произведений печати и изображений, а также иных предметов, торговля которыми относится к специальным видам, обязаны регистрировать свои удостоверения в окружных административных отделах, городских административных отделах или районных административных отделениях, по месту своей деятельности как перед началом своей работы, так и по ее окончании».

62. Дополнить ст. 504 Административного кодекса УССР примечанием в следующей редакции:

Примечание. Государственные учреждения имеют право приобретать для собственного употребления скляграфы и другие множильные аппараты, не беря для этого специального разрешения административных органов, но обязаны зарегистрировать их в указанных органах немедленно после их приобретения».

63. Во всех статьях Административного кодекса УССР название: «Административный отдел Народного комиссариата внутренних дел» заменить на: «Административное управление Народного комиссариата внутренних дел» и название: «административно-милицийское отделение районного исполнительного комитета» заменить на: «административное отделение районного исполнительного комитета».

64. Дополнить Административный кодекс УССР приложением 2 (к п. 1 ст. 72) в следующей редакции:

«О премировании за раскрытие преступлений и правонарушений, связанных с изготовлением и продажей спиртных напитков.

1. Штрафные суммы, взыскиваемые в судебном и административном порядке за не-

законне виготовлення, схов і збут самогону та самогонних апаратів, за ремонт самогонних апаратів, а так само за незаконний збут спиртових напоїв, розподіляється таким порядком: 50% іде на преміювання співробітників міліції й загальне поліпшення становинця міліції, 25%—на винагороду інших осіб, що допомагали виявити місце виготовлення, схову і збуту самогону та самогонних апаратів або ремонту самогонних апаратів чи збуту спиртових напоїв, і 25% на прибуток місцевих виконавчих комітетів або рад, кому належить.

2. Народний комісаріат внутрішніх справ УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, має видати інструкцію про порядок використання фонду преміювання».

65. Як додатки 3 і 4 до Адміністративного кодексу УСРР внести: а) постанову Ради народних комісарів УСРР з 17 травня 1928 р. «Про преміювання робітників рибпромислового нагляду, міліції та сільських рад, а так само членів Всеукраїнської спілки мисливців і рибалок (ВУСМР) за виявлення зламів правил рибальства у водах загальнодержавного і місцевого значіння» (36. Уз. УСРР 1928 р. № 17, арт. 146) і б) постанову Ради Народних Комісарів УСРР з 19 червня 1926 р. «Про порядок розв'язання скарг, поданих від селян і робітників до центральних установ» (36. Уз. УСРР 1926 р. № 40—41, арт. 279).

66. Дововнити літ. «А» додатку до арт. 3 постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету «Про надання чинності Адміністративному кодексові УСРР» — «Перелік узаконень, що втратили силу і змінені з наданням чинності Адміністративному кодексові УСРР» пунктами 58—69 такої редакції:

«58. Постанова ВУЦВК з 4 січня 1922 р. «Про невжиток до неповнолітніх арешту, як способу дисциплінарної й адміністративної карі» (36. Уз. УСРР 1922 р. № 1, арт. 9).

59. Арт. арт. 4 і 5 постанови РНК УСРР з 29 травня 1922 р. «Декрет про охорону, зелених насаджень у містах та інших населених пунктах України» (36. Уз. УСРР 1922 р. № 27, арт. 405).

законное изготовление, хранение и сбыт самогона и самогонных аппаратов, за ремонт самогонных аппаратов, а также за незаконный сбыт спиртных напитков распределяются в следующем порядке: 50% идет на премирование сотрудников милиции и общее улучшение положения милиции, 25% — на вознаграждение иных лиц, способствовавших обнаружению мест изготовления, хранения и сбыта самогона и самогонных аппаратов, или сбыта спиртных напитков, и 25% в доход местных исполнительных комитетов или советов, по принадлежности.

2. Народному комиссариату внутренних дел УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР издать инструкцию о порядке использования фонда премирования».

65. В качестве приложений 3 и 4 к Административному кодексу УССР внести: «а) постановление Совета народных комиссаров УССР от 17 мая 1928 г. «О премировании работников рыбопромышленного надзора, милиции и сельских советов, а также членов Всеукраинского союза охотников и рыболовов (ВУСОП) за обнаружение нарушений правил рыболовства в водах общегосударственного и местного значения» (36. Уз. УСРР 1928 г. № 17, ст. 146) и б) постановление Совета народных комиссаров УССР от 19 июня 1926 г. «О порядке разрешения жалоб, подаваемых крестьянами и рабочими в центральные учреждения» (36. Уз. УСРР 1926 г. № 40—41, ст. 279).

66. Дополнить лит. «А» приложения к ст. 3 постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета «О введении в действие Административного кодекса УССР» — «Перечень узаконений, утративших силу и изменяемых с введением в действие Административного кодекса УССР» пунктами 58—69 в следующей редакции:

«58. Постановление ВУЦИК от 4 января 1922 г. «О неприменении к несовершеннолетним ареста, как меры дисциплинарного и административного взыскания» (С. У. УССР 1922 г. № 1, ст. 9).

59. Ст. ст. 4 и 5 постановления СНК УССР от 29 мая 1922 г. «Декрет об охране зеленых насаждений в городах и других населенных пунктах Украины» (С. У. УССР 1922 г. № 27, ст. 405).

60. Постанова РНК УСРР з 30 січня 1923 р. «Про встановлення преміювання за виявлення злочинів, що зв'язані з виробленням та продажем спиртового питва та спиртосодержащих речовин» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 4, арт. 79).

61. Постанова ВУЦВК з 30 березня 1923 р. «Про надання УпНКШС права видання обов'язкових постанов на забезпечення порядку на залізницях» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 12, арт. 213).

62. Постанова РНК УСРР з 19 лютого 1924 р. «Про преміювання за викриття осіб, що свавільно рубають і беззаконно користають з лісів і лісових ділянок» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 6, арт. 49).

63. Постанова ВУЦВК з 13 січня 1925 р. «Про заборону продажу в день роковин смерті В. І. Леніна (Ульянова) усякого роду добродійних марок, значків та інш.» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 3, арт. 18).

64. Постанова ВУЦВК з 30 квітня 1925 р. «Про порядок виготовлення, розповсюдження, продажу й носіння різних нагрудних відзнак» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 24, арт. 183).

65. Постанова РНК УСРР з 21 вересня 1925 р. «Про вживання державними установами й підприємствами на території УСРР печаток з державним гербом» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 70, арт. 399).

66. Постанова РНК УСРР з 10 жовтня 1925 р. «Про форму написів (вивісок) на будинках, де містяться радянські установи» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 78, арт. 448).

67. Арт. арт. 61, 62, ч. 1 арт. 63 і ч. 3 арт. 65 Кримінального Кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 26—27, арт. 132).

68. Постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1928 р. «Про заборону суспільно-небезпечним особам перебувати в певних місцевостях УСРР і про реєстрацію осіб, висланих судовим або адміністративним порядком» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 28).

69. Постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 10 квітня 1928 р. «Про зміну постанови ВУЦВК «Про надання УпНКШС права видання обов'язкових постанов для забезпе-

60. Постановление СНК УССР от 30 января 1923 г. «Об установлении премирования за раскрытие преступлений, связанных с выделкой и продажей спиртных напитков и спиртосодержащих веществ» (С. У. УССР 1923 г. № 4, ст. 79).

61. Постановление ВУЦИК от 30 марта 1923 г. «О предоставлении УпНКШС права издания обязательных постановлений в обеспечении порядка на железнодорогах» (С. У. УССР 1923 г. № 12, ст. 213).

62. Постановление СНК УССР от 19 февраля 1924 г. «О премировании за обнаружение лиц, производящих самовольные порубки и незаконное пользование лесами и лесными угодьями» (С. У. УССР 1924 г. № 6, ст. 49).

63. Постановление ВУЦИК от 13 января 1925 г. «О воспрещении продажи в день годовщины смерти В. И. Ленина (Ульянова) всякого рода благотворительных марок, значков и прочее» (С. У. УССР 1925 г. № 3, ст. 18).

64. Постановление ВУЦИК от 30 апреля 1925 г. «О порядке изготовления, распространения, продажи и ношения различных нагрудных значков» (С. У. УССР 1925 г. № 24, ст. 183).

65. Постановление СНК УССР от 21 сентября 1925 г. «О пользовании государственными учреждениями и предприятиями на территории УССР печатями с государственным гербом» (С. У. УССР 1925 г. № 70, ст. 399).

66. Постановление СНК УССР от 10 октября 1925 г. «О форме надписей (вывесок) на зданиях, занимаемых советскими учреждениями» (С. У. УССР 1925 г. № 78, ст. 448).

67. Ст. ст. 61, 62, ч. 1 ст. 63 и ч. 3 ст. 65 Уголовного кодекса УССР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 26—27, ст. 132).

68. Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 25 января 1928 г. «О воспрещении общественно-опасным лицам пребывания в определенных местностях УССР и о регистрации лиц, высланных в судебном или административном порядке» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 3, ст. 28).

69. Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 10 апреля 1928 г. «Об изменении постановления ВУЦИК «О предоставлении УпНКШС права издания обязательных поста-

чення порядку на залізницях» (Зб. Уз. УССР 1928 р. № 9, арт. 87).

67. Доповнити літеру «Б» додатку до арт. 3 постанови ВУЦВК «Про надання чинності Адміністративному Кодексові УССР» — «Перелік узаконень, що втратили силу й змінювані з наданням чинності Адміністративному Кодексові УССР» пунктом 3 такої редакції:

«3. Арт. 10 постанови РНК УССР з 14 листопада 1922 р. «Про заріз худоби і торгівлю м'ясними продуктами» (Зб. Уз. УССР 1922 р. № 47, арт. 705), змінений п. 40 арт. 72 Адміністративного кодексу УССР».

II

68. Вступну частину й пункти «а», «б» і «в» арт. 13 «Положення про сільські ради», що його затвердив Всеукраїнський центральний виконавчий комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УССР 1927 р. № 47—48, арт. 212) ухвалити в такій редакції:

«13. В галузі адміністративній сільські ради:

а) складають проекти обов'язкових постанов, що стосуються до життя села (самоохорони, впорядкування, санітарні тощо) і подають їх на затвердження до районного виконавчого комітету, а сільські ради економічно могутніх і багатозалюднених сел, яким це право надасть окружний виконавчий комітет, самостійно видають обов'язкові постанови, додержуючи правил Адміністративного кодексу УССР;

б) застосовують, згідно з правилами Адміністративного кодексу УССР, заходи адміністративного впливу: 1) за зламання виданих від вищих виконавчих комітетів обов'язкових постанов, за винятком тих, де буде зазначено, що сільським радам забороняється застосовувати заходи адміністративного впливу; 2) за зламання обов'язкових постанов самої сільської ради, коли їй надано право видавати їх; 3) за нижченаведені правопорушення: за несвоєчасну реєстрацію актів громадянського стану, за перешкоду дітям відвідувати школу, на заяву про це завідателя школи, і за відмо-

влений в забезпечення порядку на залізницях» (Зб. Уз. УССР 1928 г. № 9, ст. 87).

67. Дополнить литеру «Б» приложения к ст. 3 постановления ВУЦИК «О введении в действие Административного Кодекса УССР» — «Перечень узаконений, утративших силу и изменяемых с введением в действие Административного Кодекса УССР» пунктом 3 в следующей редакции:

«3. Ст. 10 постановления СНК УССР от 14 ноября 1922 года «Об убойе скота и торговле мясными продуктами» (С. У. УССР 1922 г. № 47, ст. 705), измененная п. 40 ст. 72 Административного кодекса УССР».

II

68. Вступительную часть и пункты «а», «б», и «в» ст. 13 «Положения о сельских советах», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УССР 1927 г. № 47—48, ст. 212) изложить в следующей редакции:

«13. В отрасли административной сельские советы:

а) составляют проекты обязательных постановлений, относящихся к жизни села (самоохрана, благоустройство, санитария и т. п.) и представляют их на утверждение районного исполнительного комитета, а сельские советы экономически мощных и многонаселенных сел, которым такое право будет предоставлено окружным исполнительным комитетом, самостоятельно издают обязательные постановления с соблюдением правил Административного кодекса УССР;

б) применяют, согласно правилам Административного кодекса УССР меры административного воздействия: 1) за нарушение изданных вышестоящими исполнительными комитетами обязательных постановлений за исключением тех, в которых будет указано запрещение сельским советам применять меры административного воздействия; 2) за нарушение обязательных постановлений самого сельского совета, если ему предоставлено право издания таковых; 3) за нижеследующие правонарушения: за несвоевременную регистрацию актов гражданского состояния, за препятствова-

ву сільських виконавців виконувати свої обов'язки.

Увага. Постанову сільської ради про застосування заходів адміністративного впливу можна оскаржити до президії районного виконавчого комітету, постанови якої є остаточні. Ці скарги подаються через сільську раду протягом трьох днів від дня повідомлення особи, притягнутої до відповідальності.

Подання скарги в зазначений реченець зупиняє виконання постанови сільської ради».

«е) провадять справляння, додержуючи правил Цивільного процесуального кодексу УСРР, за виконавчими листами судових установ на суму до 50 крб., а за спеціальною пропозицією суду—на всяку суму і виконують свої постанови про розв'язання спорів між трудовими рільницькими господарствами та поодинокими членами господарств (п. «у» арт. 15), незалежно від розмірів спірної суми, а так само провадять стягання безспірним порядком, згідно з правилами Адміністративного кодексу УСРР, неподаткових сум, зокрема, штрафів, що їх наклали адміністративним порядком вищі органи влади».

69. Пункт «б» арт. 14 «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», що його затвердив Всеукраїнський центральний виконавчий комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 49—50, арт. 213) ухвалити в такій редакції:

«б) застосовують, згідно з правилами Адміністративного кодексу УСРР, заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов селищної ради і вищих органів влади, а так само за маловажні праволомства.

Увага. Заходи адміністративного впливу як у тих селищах, що є районними центрами, як і в усіх інших, де утворено селищні ради, застосовують президії селищних рад».

70. Пункт «в» арт. 14 зазначеного «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» скасувати.

ние детям посещать школу, по заявлениям об этом заведывающей школой, и за отказ сельских исполнителей от исполнения своих обязанностей.

Примечание. Постановление сельского совета о применении меры административного воздействия может быть обжаловано в президиум районного исполнительного комитета, постановление которого является окончательным. Эти жалобы подаются через сельский совет в трехдневный срок со времени уведомления лица, привлеченного к ответственности.

Подача жалобы в указанный срок приостанавливает приведение в исполнение постановления сельского совета».

«е) производят взыскания, с соблюдением правил Гражданского процессуального кодекса УСРР, по исполнительным листам судебных утреждений на сумму до 50 рублей, а по особому предложению суда—на всякую сумму, и приводят в исполнение свои постановления по разрешению споров между трудовыми сельскохозяйственными хозяйствами и отдельными членами хозяйств (п. «у» ст. 15) независимо от размеров спорной суммы, а также производят взыскания в бесспорном порядке, согласно правилам Административного Кодекса УСРР, сумм неналогового характера, в частности, штрафов, наложенных в административном порядке вышестоящими органами власти».

69. Пункт «б» ст. 14 «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР, 1927 г. № 49—50, ст. 213) изложить в следующей редакции:

«б) применяют, согласно правилам Административного кодекса УСРР, меры административного воздействия за нарушение обязательных постановлений поселкового совета и вышестоящих органов власти, а также за маловажные правонарушения.

Примечание. Меры административного воздействия как в тех поселках, которые являются районными центрами, так и во всех остальных, где образованы поселковые советы, применяются президиумами поселковых советов».

70. Пункт «в» ст. 14 указанного «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» отменить.

71. Пункт «б» арт. 13 «Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», що його затвердив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 51—52, арт. 214) ухвалити в такій редакції:

«б) застосовують заходи адміністративного впливу, згідно з правилами Адміністративного Кодексу УСРР, через міські адміністративні відділи, де вони є, через начальників міської міліції в округових містах або через округові адміністративні відділи, чи через районні адміністративні відділки, за належністю, за зламання обов'язкових постанов міської і вищих органів влади, а так само за маловажні правопомства».

72. Пункти «а» і «г» арт. 17 «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети», що його затвердив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет 12 жовтня 1927 р. (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 56—57, арт. 231) ухвалити в такій редакції:

«а) видають обов'язкові постанови на території району у справах і порядку, передбачених у Адміністративному Кодексі УСРР»;

«г) застосовують, згідно з правилами Адміністративного Кодексу УСРР, заходи адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов районного виконавчого комітету і вищих органів влади, а так само за маловажні й легкі правопомства».

73. В усіх артикулах «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети», що його затвердив Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет 12 жовтня 1927 року (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 56—57, арт. 231) і в інших узаконеннях УСРР назву «адміністративно-міліційний відділок» замінити на назву «адміністративний відділок».

III.

74. Цю постанову видається, відповідно до нижчезазначених законів Союзу РСР:

1) постанови Центрального Виконавчого Комітету й Ради Народніх Комісарів Союзу

71. Пункт «б» ст. 13 «Положення о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», утвержденного Всеукраинским Центральным Исполнительным Комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 51—52, ст. 214) изложить в следующей редакции:

«б) применяют меры административного воздействия, согласно правилам Административного Кодекса УСОР, через городские административные отделы, где таковые есть, через начальников городской милиции в окружных городах либо через окружные административные отделы или через районные административные отделения, по принадлежности, за нарушения обязательных постановлений городского совета и вышестоящих органов власти, а также за маловажные правонарушения».

72. Пункты «а» и «г» ст. 17 «Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 56-57, ст. 231) изложить в следующей редакции:

«а) издают обязательные постановления на территории района по вопросам и в порядке, предусмотренных Административным кодексом УСОР»;

«г) применяют, согласно правилам Административного кодекса УСОР, меры административного воздействия за нарушения обязательных постановлений районного исполнительного комитета и вышестоящих органов власти, а также за маловажные и легкие правонарушения».

73. Во всех статьях «Положения о районных съездах советов и районных исполнительных комитетах», утвержденного Всеукраинским центральным исполнительным комитетом 12 октября 1927 г. (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 56—57, ст. 231) и в иных узаконениях УСРР наименование «административно-милицийское отделение» заменить наименованием: «административное отделение».

III.

74. Настоящее постановление издается в соответствии с нижеследующими законами Союза ССР:

1) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных ко-

РСР з 4 січня 1928 р. «Про обмеження накладення штрафів адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 5, арт. 42);

2) арт. 19 постанови Президії Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР від 8 лютого 1928 р. «Засади організації міських рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів в Союзі РСР» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 10, арт. 86);

3) постанов Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 25 квітня 1928 р. «Про скасування акцизу з виноградних, плодово-ягідних та родзинкових вин і про акциз з виноградного й кон'якового спирту» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 31, арт. 270) і «Про скасування окремої патентної оплати за право виробляти і торгувати виноградними, плодово-ягідними і родзинковими винами і про зміну постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 23 жовтня 1925 р. «Про ставки окремої патентної оплати за право торгівлі хлібним вином (горілкою), горілочаними виробами, кон'яком, виноградними, плодово-ягідними і родзинковими винами й пивом» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 31, арт. 271);

4) Арт. 6 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 23 травня 1928 р. «Про персональний облік інженерів, техніків, агрономів та інших фахівців народнього господарства» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 31, арт. 275);

5) арт. 17 постанови Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 14 травня 1928 р. «Про радіоустановки і трансляційне устаткування» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 33, арт. 293);

6) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 30 травня 1928 р. «Про порядок видання Народнім Комісаріатом Шляхів обов'язкових постанов і про накладення за їх зламання справлянь адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 36, арт. 325);

7) уваги 1 до арт. 1 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 1 серпня 1928 р. «Про акцизну патентну оплату за право торгівлі хлібним вином (горілкою), вино-

миссаров Союзу ССР от 4 января 1928 г. «Об ограничении наложения штрафов в административном порядке» (С. З. СССР 1928 г. № 5, ст. 42);

2) ст. 19 постановления Президиума Центрального исполнительного комитета Союза ССР от 8 февраля 1928 г. «Основные положения об организации в Союзе ССР городских советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» (С. З. СССР 1928 г. № 10, ст. 86);

3) постановлениями Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 25 апреля 1928 г. «Об отмене акциза с виноградных, плодово-ягодных и изюмных вин и об акцизе с виноградного и коньячного спирта» (С. З. СССР 1928 г. № 31, ст. 270) и «Об отмене особого патентного сбора за право производства и торговли виноградными, плодово-ягодными и изюмными винами и об изменении постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 23 октября 1925 г. «О ставках особого патентного сбора за право торговли хлібным вином (водкою), водочными изделиями, коньяком, виноградными, плодово-ягодными и изюмными винами и пивом» (С. З. СССР 1928 г. № 31, ст. 271);

4) ст. 6 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 23 мая 1928 г. «О персональном учете инженеров, техников, агрономов и иных специалистов народнього хозяйства» (С. З. СССР 1928 г. № 31, ст. 275);

5) ст. 17 постановления Совета народных комиссаров Союза ССР от 14 мая 1928 г. «О радиоустановках и трансляционных устройствах» (С. З. СССР 1928 г. № 33, ст. 293);

6) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 30 мая 1928 г. «О порядке издания Народным Комиссариатом Путей Сообщения обязательных постановлений и о наложении за нарушение их выданных в административном порядке» (С. З. СССР 1928 г. № 36, ст. 325);

7) примечанием 1 к ст. 1 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 1 августа 1928 г. «Об акцизном патентном сборе за право торговли хлібным вином

градною горілкою, горілочаними виробами, кон'яком, пивом, тютюном і тютюновими виробами» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 49, арт. 438);

8) арт. 6 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 10 серпня 1928 р. «Про надання чинності уставі про державний промисловий податок» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 50, арт. 442);

9) арт. VIII постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 3 серпня 1928 р. «Про надання чинності законові про обов'язкову військову службу» в новій редакції (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 448);

10) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 5 вересня 1928 р. «Про доповнення арт. 2 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 4 січня 1928 р. «Про обмеження накладання штрафів адміністративним порядком» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 60, арт. 536);

11) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 19 вересня 1928 р. «Про зміну арт. 1 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР від 11 січня 1928 р. «Про догляд за додержанням ярликівих цін на товари» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 61, арт. 547);

12) постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 2 січня 1929 р. «Про клуби робітників і службовців» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 3, арт. 24);

13) арт. 82 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 20 лютого 1929 р. «Устава про єдиний сільсько-господарський податок» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 12, арт. 103);

14) арт. 4 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 23 січня 1929 р. «Про майнову відповідальність професійних спілок» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 7, арт. 63);

(водкой), випограндой водкой, виночными изделиями, коньяком, пивом, табаком и табачными изделиями» (С. З. СССР 1928 г. № 49, ст. 438);

8) ст. 6 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 10 августа 1928 г. «О введении в действие положения о государственном промышленном налоге» (С. З. СССР 1928 г. № 50, ст. 442);

9) ст. VIII постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 8 августа 1928 г. «О введении в действие закона об обязательной военной службе в новой редакции» (С. З. СССР 1928 г. № 51, ст. 448);

10) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 5 сентября 1928 г. «О дополнении ст. 2 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 4 января 1928 г. «Об ограничении наложения штрафов в административном порядке» (С. З. СССР 1928 г. № 60, ст. 536);

11) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 19 сентября 1928 г. «Об изменении ст. 1 постановления Центрального Исполнительного Комитета и Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 11 января 1928 г. «О надзоре за соблюдением этикетных цен на товары» (С. З. СССР 1928 г. № 61, ст. 547);

12) постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 2 января 1929 г. «О клубах рабочих и служащих» (С. З. СССР 1929 г. № 3, ст. 24);

13) ст. 82 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 20 февраля 1929 г. «Положение о едином сельскохозяйственном налоге» (С. З. СССР 1929 г. № 12, ст. 103);

14) ст. 4 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 23 января 1929 г. «Об имущественной ответственности профессиональных союзов» (С. З. СССР 1929 г. № 7, ст. 63);

14) арт. 3 постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів Союзу РСР з 3 травня 1929 р. «Про відновальність адміністративним порядком військових службовців перемінного складу територіальних частин за деякі випадки неявок на збори й самовільні відлучки» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 33, арт. 291).

Харків, 30 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народніх
комісарів УСРР **В. Чубар.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

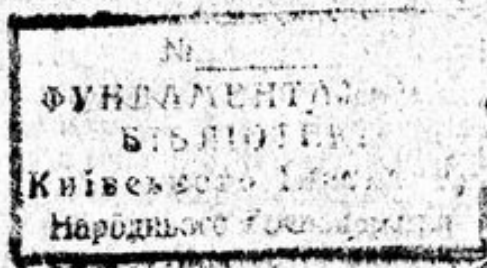
15) ст. 3 постановлення Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров СССР от 3 мая 1929 г. «Об ответственности в административном порядке военнослужащих переменного состава территориальных частей за некоторые случаи неявок на сборы и самовольные отлучки» С. З. СССР 1929 г. № 33, ст. 291).

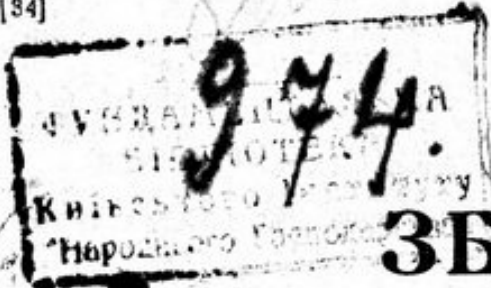
Харьков, 30 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных
комиссаров УСРР **В. Чубарь.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 24 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 30 ЖОВТНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР

(30 серпня—28 вересня 1929 р.)

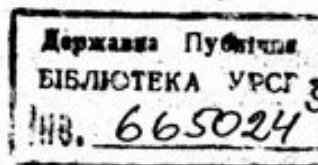
- 190. Про організацію спробно-показової округи.
- 191. Зміна постанови „Про затвердження Устави про векселі“.
- 192. Устава про Народній комісаріат юстиції УСРР.
- 193. Про утворення на території Запорізької округи Хортицького району з переважною німецькою людністю.
- 194. Про зміну уваги до арт. 106 Кодексу законів про працю.
- 195. Про зміну арт. 201 Кримінального кодексу УСРР.
- 196. Про об'єднання робіт у царині статистики праці.
- 197. Про зміну арт. 57 та додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР.
- 198. Про ради й бюро професійної консультації і професійного добору.
- 199. Про комісію будівництва нових міст у Донецькому басейні.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(30 августа—28 сентября 1929 г.)

- 190. Об организации опытно-показательного округа.
- 191. Изменение постановления „Об утверждении Положения о векселях“.
- 192. Положение о Народном комиссариате юстиции УССР.
- 193. Об образовании на территории Запорожского округа Хортицкого района с преобладающим немецким населением.
- 194. Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде.
- 195. Об изменении ст. 201 Уголовного кодекса УССР.
- 196. Об объединении работ в области статистики труда.
- 197. Об изменении ст. 57 и приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УССР.
- 198. О советах и бюро по профессиональной консультации и профессиональному отбору.
- 199. О комиссии по строительству новых городов в Донецком бассейне.

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

190. Про організацію спробно-показової округи.

Для поліпшення роботи радянських органів, підготівлі їх до запровадження в життя заходів, що випливають з п'ятирічного плану розвитку народного господарства Союзу РСР, наближення органів влади до людини, рішучої боротьби з бюрократизмом та більшого втягнення широких мас трудящих у роботу рад—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Провести в Зинов'ївській округі, як спробу, реорганізацію системи управління, передавши оперативні обов'язки районним виконавчим комітетам, міським, селищним і сільським радам, зосередивши увагу округового виконавчого комітету на діяльному керівництві роботою зазначених комітетів і рад, систематично допомагаючи місцевим радянським органам виконувати завдання Уряду і систематично перевіряючи якість їхньої роботи.

Реорганізацію треба провести через: поширення прав низових радянських органів, утворення фінансово-матеріальної бази для їх роботи, підсилення кадрів робітників та поліпшення їх матеріального становища.

2. Для проведення реорганізації округового районного радянського апарату в Зинов'ївській округі підсилити провідні кадри робітників, що забезпечили б сміливе й рішуче проведення реорганізації.

3. Утворити в Зинов'ївській округі один зразковий район, доручивши округовому виконавчому комітетові зразково поставити в цьому районі все культурно-господарське будівництво.

4. Реорганізацію округового апарату Зинов'ївської округи провести на таких засадах:

1) ліквідувати такі відділи округового виконавчого комітету: фінансовий, земель-

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

190. Об организации опытно-показательного округа.

В целях улучшения работы советских органов, подготовки их к проведению в жизнь мероприятий, вытекающих из пятилетнего плана развития народного хозяйства Союза ССР, приближения органов власти к населению, решительной борьбы с бюрократизмом и большего вовлечения широких масс трудящихся в работу советов—Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Провести в Зиновьевском округе, в виде опыта, реорганизацию системы управления путем передачи оперативных обязанностей районным исполнительным комитетам, городским, поселковым и сельским советам сосредоточения внимания окружного исполнительного комитета на плановом руководстве работой указанных комитетов и советов, систематической помощи местным советским органам по выполнению ими заданий Правительства и систематической проверке качества их работы.

Реорганизация должна быть проведена путем расширения прав низовых советских органов, создания финансово-материальной базы для их работы, усиления кадров работников и улучшения их материального положения.

2. Для проведения реорганизации окружного и районного советского аппарата в Зиновьевском округе усилить руководящие кадры работников, которые могли бы обеспечить смелое и решительное проведение реорганизации.

3. Образовать в Зиновьевском округе один образцовый район, поручив окружному исполнительному комитету поставить образцово в этом районе все культурно-хозяйственное строительство.

4. Реорганизацию окружного аппарата Зиновьевского округа провести на следующих основах:

1) ликвидировать следующие отделы окружного исполнительного комитета: финан-

ний, шляхів, комунального господарства, місцевої промисловости, торгівлі, адміністративний, а так само інструкторсько-організаційний відділ секретаріату президії окрутового виконавчого комітету.

Зліквідувати так само, як окремі самостійні структурні одиниці в апараті, такі інспектури: народної освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення і праці;

2) замість зліквідованих відділів та інспектур при президії ОВК утворюються такі інспекції (інспектори): фінансів, промисловости, сільського господарства, землепорядження, будівельно-комунальну, шляхів, транспорту й зв'язку, торгівлі, народної освіти, праці, охорони здоров'я, соціального забезпечення і міліції.

Інспекції ОВК комплектуються з відповідальних і кваліфікованих робітників в різних галузях радянського будівництва. Інспектори мають за своє завдання: від імені ОВК безпосередньо інструктувати місцеві ради, райвиконкоми та допомагати організовувати, а так само перевіряти виконання завдань усіх органів радянської влади. Інспектори так само беруть участь і в роботі окрутового планового бюро.

Інспектори інформують президію ОВК про наслідки перевірки роботи на місцях та в разі потреби вносять на затвердження пропозиції в найважливіших питаннях;

3) всю планову роботу зліквідованих відділів та інспектур зосередити в окрутовому плановому бюро, апарат якого відповідно поширити. У складі окрутового планового бюро організувати такі секції: а) фінансову, б) сільсько-господарську, в) товарообігу й кооперації, г) промислову, д) комунально-будівельну, е) культурно-соціальну, ж) шляхово-транспортну й зв'язку;

4) окрутове статистичне бюро, виконуючи завдання Центральної статистичної управи і поточну (оперативну) роботу, так само виконує статистичні роботи щодо збирання і розроблення звітності про виконання планів окрутового виконавчого комітету, районних виконавчих комітетів, міських рад і оперативних установ. Окрутове статистичне бюро щодо встановлення прог-

новий, земельний, дорожний, комунального господарства, місцевої промисловости, торгівлі, адміністративної, а також інструкторсько-організаційний відділ секретаріату президіума окружного исполнительного комитета.

Ликвидировать так же, как отдельные самостоятельные структурные единицы с аппаратом, следующие инспектуры: народного просвещения, здравоохранения, социального обеспечения и труда;

2) взамен ликвидированных отделов и инспектур при президиуме ОИК создаются следующие инспекции (инспекторы): финансов, промышленности, сельского хозяйства, землеустройства, строительно-коммунальная, дорог, транспорта и связи, торговли, народного просвещения, труда, здравоохранения, социального обеспечения и милиции.

Инспекции ОИК комплектуются из ответственных и квалифицированных работников в разных отраслях советского строительства. Инспекторы имеют своей задачей: от имени ОИК непосредственно инструктировать местные советы, райисполкомы и помогать организовывать, а также проверять исполнение заданий всех органов советской власти. Инспекторы также принимают участие и в работе окружного планового бюро.

Инспекторы информируют президиум ОИК о результатах проверки работы на местах и вносят на утверждение предложения по важнейшим вопросам в случае необходимости;

3) всю плановую работу ликвидированных отделов и инспектур сосредоточить в окружном плановом бюро, аппарат которого соответственно расширить. В составе окружного планового бюро организовать следующие секции: а) финансовую, б) сельскохозяйственную, в) товарооборота и кооперации, г) промышленную, д) коммунально-строительную, е) культурно-социальную, ж) дорожно-транспортную и связи;

4) окружное статистическое бюро, выполняя задания Центрального статистического управления и текущую (оперативную) работу, также выполняет статистические работы по оводу и разработке отчетности по исполнению планов окружного исполнительного комитета, районных исполнительных комитетов, городских советов и оперативных учреждений. Окружное статистическое

рам і форм звітності по окрузі підлягає округовому плановому бюро;

5) всю роботу президії округового виконавчого комітету, округового планового бюро і інспекцій (інспекторів) технічно обслуговує одна загальна канцелярія (технічне бюро);

6) при секретаріаті округового виконавчого комітету утворюється єдина бухгалтерія, що на неї покладається роз'яснювати кошти за округовим бюджетом і робити облік видаткам на утримання апарату округового виконавчого комітету;

7) щоб більше притягти до провідної роботи робітників та селян з виробництва і підсилити керівництво у зв'язку з переходом на систему роботи відповідальних виконавців, склад президії Зінов'ївського округового виконавчого комітету збільшити до 19 членів і 6 кандидатів до них;

8) оперативно-адміністративні функції, що їх виконували ліквідовані відділи та інспектури Зінов'ївського округового виконавчого комітету, передається відповідно міським радам і районним виконавчим комітетам. Для виконання технічних землепорядчих робіт, при президії ОВК утворюється землепорядчо-технічне бюро, а для виконання будівельних і будівельно-шляхових робіт можна утворювати відповідні будівельні контори;

9) складання бюджету округового виконавчого комітету і бюджету округу покладається на округове планове бюро. Нарахування і стягання державних та місцевих податків покладається на міські, селищні й сільські ради та районні виконавчі комітети;

10) функції і апарат державної фінансової контролю передається округовому відділові робітничо-селянської інспекції; на цей же відділ покладається і керувати районними ревізійними комісіями;

11) реорганізацію існуючих і організацію нових філіалів підприємств загально-союзного і республіканського значення, що діють на засадах господарського розрахунку, провадять центральні органи цих підприємств, порозумівшись з Зінов'ївським округовим виконавчим комітетом;

бюро в отношении установления программы и форм отчетности по округу подчиняется окружному плановому бюро;

5) всю работу президиума окружного исполнительного комитета, окружного планового бюро и инспекций (инспекторов) технически обслуживает одна общая канцелярия (техническое бюро);

6) при секретариате окружного исполнительного комитета создается единая бухгалтерия, на которую возлагается разассигнование средств по окружному бюджету и учет расходов на содержание аппарата окружного исполнительного комитета;

7) для большего привлечения к руководящей работе рабочих и крестьян с производства и для усиления руководства в связи с переходом на систему работы ответственных исполнителей, состав президиума Зиновьевского окружного исполнительного комитета увеличить до 19 членов и 6 кандидатов к ним;

8) оперативно-административные функции, выполнявшиеся ликвидированными отделами и инспектурами Зиновьевского окружного исполнительного комитета, передаются соответственно городским советам и районным исполнительным комитетам. Для выполнения технических землеустроительных работ при президиуме ОИК образуется землеустроительно-техническое бюро, а для выполнения строительных и строительно-дорожных работ могут быть образованы соответствующие строительные конторы;

9) составление бюджета окружного исполнительного комитета и бюджета округа возлагается на окружное плановое бюро. Начисление и взимание государственных и местных налогов возлагаются на городские, поселковые и сельские советы и районные исполнительные комитеты;

10) функции и аппарат государственного финансового контроля передаются окружному отделу рабоче-крестьянской инспекции; на этот же отдел возлагается и руководство районными ревизионными комиссиями;

11) реорганизация существующих и организация новых филиалов предприятий общесоюзного и республиканского значения, действующих на началах хозяйственного расчета, производится центральными органами этих предприятий по соглашению с Зиновьевским окружным исполнительным комитетом;

12) на Зінов'ївський окружний виконавчий комітет покладеться наглясти за ув'язкою будівельних планів підприємств місцевого значення з будівельними планами підприємств загально-союзного і республіканського значення, що розташовані на території округу;

13) поручити Народному комісаріату юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом робітничо-селянської інспекції УСРР, змінити для Зінов'ївської округи підсудність у земельних, цивільних і кримінальних справах, в напрямкові розширення компетенції народних судів; так само встановити категорії справ, що вирок по них не підлягають оскарженню касаційним порядком та вжити заходів до спрощення розгляду порядком нагляду справ, що їх розв'язали судові органи, і до усунення рівнобжності в роботі цих органів.

5. Реорганізацію районного апарату Зінов'ївської округи провести на таких засадах:

1) у районних виконавчих комітетах зосереджується виконання всіх оперативно-адміністративних функцій, зв'язаних з економічним, господарським і культурно-соціальним будівництвом та всіма потребами по обслуговуванню людини, у зв'язку з чим права районних виконавчих комітетів відповідно розширюється;

2) існуючі відділки районних виконавчих комітетів ліквідується, і роботу районних виконавчих комітетів організується за системою відповідальних виконавців у кожній галузі роботи;

3) роботу районних виконавчих комітетів провадиться за єдиним оперативним планом всіх господарських і культурно-соціальних заходів у районі;

4) президії районних виконавчих комітетів, що на них покладається керувати роботою апарату та координувати роботу на території району, а так само інструктувати сільські ради й перевіряти їхню роботу, розширюється;

5) так само розширюється існуючі штати районних виконавчих комітетів, підсилюється склад провідних робітників та фахівців і уніфікується заробітню платню всего апарату району.

12) на Зінов'євський окружний виконавчий комітет возлагается наблюдение за увязкой строительных планов предприятий местного значения со строительными планами предприятий общесоюзного и республиканского значения, расположенных на территории округа;

13) поручить Народному комиссариату юстиции УССР, по соглашению с Народным комиссариатом рабоче-крестьянской инспекции УССР, изменить для Зінов'євского округа подсудность по земельным, гражданским и уголовным делам в направлении расширения компетенции народных судов; установить также категории дел, приговоры по которым не подлежат обжалованию в кассационном порядке, а равно принять меры по упрощению рассмотрения в порядке надзора дел, разрешенных судебными органами и к устранению параллелизма в работе этих органов.

5. Реорганизацию районного аппарата Зінов'євского округа произвести на следующих основах:

1) в районных исполнительных комитетах сосредотачивается выполнение всех оперативно-административных функций, связанных с экономическим, хозяйственным и культурно-социальным строительством и всеми потребностями по обслуживанию населения, в связи с чем права районных исполнительных комитетов соответственно расширяются;

2) существующие отделения районных исполнительных комитетов ликвидируются, и работа районных исполнительных комитетов организуется по системе ответственных исполнителей в каждой отрасли работы;

3) работа районных исполнительных комитетов проводится по единому оперативному плану всех хозяйственных и культурно-социальных мероприятий в районе;

4) президиумы районных исполнительных комитетов, на которые возлагается руководство работой аппарата и координация работы на территории района, а равно инструктирование сельских советов и проверка их работы расширяются;

5) расширяются также существующие штаты районных исполнительных комитетов, усиливается состав руководящих работников и специалистов и унифицируется заработная плата всего аппарата района.

6. Реорганізацію роботи сільських рад у Зінов'ївській окрузі провести на таких засадах:

1) існуючі за положенням комісії при сільрадах реорганізуються в секції; всього утворюється 5 секцій: фінансова, сільсько-господарська, адміністративно-господарська, культурно-соціальна, і робітничо-селянської інспекції; ці секції повинні стати основним робочим апаратом сільських рад. Надати право секціям сільрад самостійно розв'язувати частину питань, що їх буде передбачено окремою інструкцією. Всі тимчасові комісії, що їх утворено для проробітку періодичних питань, ліквідується, а роботу передається відповідним секціям. Робота, права і обов'язки голів сільрад та окремих керівників секцій передбачається спеціальною інструкцією;

2) у всіх сільських радах Зінов'ївської округи в 1929-30 році треба утворити самостійні сільські бюджети.

7. Здійснення керівництва відповідними галузями роботи Зінов'ївського окрвиконкому народні комісаріати проводять через президію окрвиконкому.

8. Здійснення загального керівництва роботою по реорганізації апарату Зінов'ївської округи проводить Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Рівночасно Зінов'ївська округа є під спеціальним доглядом Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції УСРР, а здійснення реорганізації покладається на Зінов'ївський ОВК під безпосереднім керівництвом Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції УСРР.

Народному комісаріатові робітничо-селянської інспекції УСРР доручається проробити і внести на затвердження Президії ВУЦВК питання про потрібні для Зінов'ївської округи вилучення з чинного законодавства та зміни відповідних директивних розпоряджень, у зв'язку з реорганізацією.

Так само Народному комісаріатові робітничо-селянської інспекції УСРР нада-

6. Реорганизацию работы сельских советов в Зиновьевском округе провести на следующих основах:

1) существующие по положению комиссии при сельсоветах реорганизуются в секции; всего создается 5 секций: финансовая, сельско-хозяйственная, административно-хозяйственная, культурно-социальная и рабоче-крестьянской инспекции; эти секции должны стать основным рабочим аппаратом сельских советов. Предоставить право секциям сельсоветов самостоятельно разрешать часть вопросов, которые будут предусмотрены особой инструкцией. Все временные комиссии, созданные для проработки периодических вопросов, ликвидируются, а работа передается соответствующим секциям. Работа, права и обязанности председателей сельсоветов и отдельных руководителей секций предусматриваются специальной инструкцией;

2) во всех сельских советах Зиновьевского округа в 1929-30 году должны быть образованы самостоятельные сельские бюджеты.

7. Осуществление руководства соответствующими отраслями работы Зиновьевского окружного исполнительного комитета проводится народными комиссариатами через президиум окружного исполнительного комитета.

8. Осуществление общего руководства работой по реорганизации аппарата Зиновьевского округа проводится Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета. Вместе с тем Зиновьевский округ находится под особым наблюдением Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции УСРР, а осуществление реорганизации возлагается на Зиновьевский ОИК под непосредственным руководством Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции УСРР.

Народному комиссариату рабоче-крестьянской инспекции УСРР поручается проработать и внести на утверждение Президиума ВУЦИК вопрос о необходимых для Зиновьевского округа изъятиях из действующего законодательства и изменениях соответствующих директивных распоряжений, в связи с реорганизацией.

Народному комиссариату рабоче-крестьянской инспекции УСРР предоставляется также право производить все необходимые

ється право робити всі потрібні зміни в структурі апарату на території округу.

9. Доручити Оргінструм Всесоюзного центрального виконавчого комітету розробити в місячний реченець за погодженням з Народним комісаріатом робітничо-селянської інспекції та подати на затвердження Президії Всесоюзного центрального виконавчого комітету відповідні зміни до Устави про окружконкоми, райвиконкоми, міські, селищні й сільські ради по Зінов'ївській та Вінницькій округах, використавши для цього досвід підготовчої роботи.

У той же реченець встановити нову структуру міських та селищних рад по цих округах, стосовно до цього.

10. Доручити Державній плановій комісії УСРР разом з відповідними народними комісаріатами протягом місяця розробити певні вказівки про заходи в галузі господарського і культурно-соціального будівництва, потрібні для перетворення одного з районів Зінов'ївської округи на вразковий, виділивши такий район.

11. Зобов'язати Зінов'ївський окружний виконавчий комітет внести до свого бюджету кошти, потрібні на підсилення апарату районних виконавчих комітетів. Народному комісаріату фінансів УСРР окремо забезпечити потрібні видатки по проведенню реорганізації Зінов'ївської округи в спробно-показову та видатки на утворення вразкового району.

12. Підготовчу роботу щодо передбаченої цією постановою реорганізації закінчити до 15 жовтня 1929 року.

Реченці для звітів Народного комісаріату робітничо-селянської інспекції УСРР і Зінов'ївського окружного виконавчого комітету про хід роботи щодо реорганізації округи встановити такі: 15 листопада 1929 року, 20 лютого і 20 червня 1930 року.

13. Щоб порівняти наслідки спроб реорганізації радянського апарату в різних умовах, зазначену в цій постанові реорганізацію окружного і районного апарату провести так само і у Вінницькій округі з тим, щоб зазначену спробу було б проведено в цій округі коштами самої Вінницької округи, без спеціальної видачі коштів з державного бюджету.

змінення в структурі апарату на території округу.

9. Поручити Оргінструму Всесоюзного центрального виконавчого комітету розробити в місячний срок по погодженню з Народним комісаріатом робітничо-селянської інспекції УСРР и подати на утверждение Президиума Всесоюзного Центрального Исполнительного Комитета соответствующие изменения к положению об окружполкомах, райисполкомах, городских, поселковых и сельских советах по Зиновьевскому и Винницкому округам, использовав для этого опыт подготовительной работы.

В тот же срок установит новую структуру городских и поселковых советов по этим округам в соответствии с этим.

10. Поручить Государственной плановой комиссии УСРР совместно с соответствующими народными комиссариатами в течение месяца разработать определенные указания о мероприятиях в отрасли хозяйственного и культурно-социального строительства, необходимых для преобразования одного из районов Зиновьевского округа в образцовый с выделением такого района.

11. Обязать Зиновьевский окружной исполнительный комитет внести в свой бюджет средства, необходимые для усиления аппарата районных исполнительных комитетов. Народному комиссариату финансов УСРР особо обеспечить необходимые расходы по проведению реорганизации Зиновьевского округа в опытно-показательный и расходы по образованию образцового района.

12. Подготовительную работу по предусмотренной настоящим постановлением реорганизации закончить к 15 октября 1929 года.

Установит нижеследующие сроки отчетов Народного комиссариата рабоче-крестьянской инспекции УСРР и Зиновьевского окружного исполнительного комитета о ходе работ по реорганизации округа: 15 ноября 1929 г., 20 февраля и 20 июня 1930 года.

13. Для сравнения результатов опыта реорганизации советского аппарата в различных условиях, указанную в настоящем постановлении реорганизацию окружного и районного аппарата провести также и в Винницком округе с тем, чтобы в этом округе указанный опыт был проведен на средства самого Винницкого округа, без специальной выдачи средств из государственного бюджета.

II.

14. Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 липня 1929 року «Про спробно-показові округи» (Зб. Зак. СРСР 1929 року № 45, арт. 389).

Харків, 30 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 17 вересня 1929 р., № 215

II.

14. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 июля 1929 г. «Об опытно-показательных округах» (С. З. СССР 1929 г. № 45, ст. 389).

Харьков, 30 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного Комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 сентября 1929 г., № 215

191. Про зміну постанови «Про затвердження Уставу про векселі».

- Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Затвердженій 26 червня 1929 р. «Уставі про векселі» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 148) надати чинності з 1 грудня 1929 року.

2. Поробити в зазначеній уставі такі зміни:

1) Арт. 1 ухвалити в такій редакції:

«1. Вексель є грошове зобов'язання, що його одна сторона (вексельодавець) видає другій стороні (векселедержавцю) на письмі, додержуючи вимог цієї уставу.

Векселі бувають прості й переказові».

2) Пункт 5 арт. 2 ухвалити в такій редакції:

«5) зазначити літерами термін виплати».

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 17 вересня 1929 р., № 215.

191. Об изменении постановления «Об утверждении Положения о векселях».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Утвержденное 26 июня 1929 г. Положение о векселях (С. З. УССР 1929 г. № 18, ст. 148) ввести в действие с 1 декабря 1929 г.

2. Внести в указанное Положение следующие изменения:

1) Статью 1 изложить в следующей редакции:

«1. Векселем называется денежное обязательство, выданное одной стороной (векселедателем) другой стороне (векселедержателем) в письменной форме с соблюдением требований настоящего положения.

Векселя бывают простые и переводные».

2) Пункт 5 ст. 2 изложить в следующей редакции:

«5) указание прописью срока платежа».

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 сентября 1929 г., № 215

192. Устава про Народний комісаріат юстиції УСРР.

I.

1. Народний комісаріат юстиції УСРР в межах наданих йому повноважень ведає:

- 1) провадженням на території УСРР єдиної судової політики;
- 2) організацією, загальним керівництвом та інструктуванням судових установ, прокуратури, органів слідства і допоміжних при органах юстиції установ;
- 3) наглядом від імені держави за законністю чинностей усіх, крім Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та Ради народних комісарів УСРР, органів влади в УСРР, державних господарських установ і громадських організацій, а так само вжиттям встановлених законом заходів до приватних організацій і осіб, якщо вони заподіють незаконні чинності;
- 4) наглядом і керівництвом діяльністю органів дізнання у царині боротьби із злочинністю;
- 5) розробленням, спільно Народним комісаріатом внутрішніх справ УСРР, відповідних заходів у царині поправно-трудова справи і наглядом за поправно-трудовами установами;
- 6) попереднім розглядом подаваних до законодавчих органів законопроектів, систематизацією, кодифікацією та тлумаченням чинного законодавства і оголошенням законів та інших офіційних актів.

2. На чолі Народного комісаріату юстиції УСРР стоїть Народний комісар юстиції і Генеральний прокурор республіки. При народньому комісарі юстиції є колегія в складі заступника народнього комісара і членів колегії числом, що його визначає Рада народніх комісарів УСРР.

Права та обов'язки Народнього комісара юстиції, заступника Народнього комісара юстиції і членів колегії, а так само порядок настановлення і звільнення їх з посади визначається «Загальним Положенням про народні комісаріати УСРР».

3. Народний комісаріат юстиції УСРР складається з таких відділів:

- 1) загального відділу;

192. Положение о Народном комиссариате юстиции УССР.

I.

1. Народный комиссариат юстиции УССР ведает в пределах предоставленных ему полномочий:

- 1) проведением на территории УССР единой судебной политики;
- 2) организацией, общим руководством и инструктированием судебных учреждений, прокуратуры, органов следствия и подсобных при органах юстиции учреждений;
- 3) надзором от имени государства за законностью действий всех, кроме Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР, органов власти в УССР, государственных хозяйственных учреждений и общественных организаций, а также принятием установленных законом мер в отношении частных организаций и лиц, в случае совершения ими незаконных действий;
- 4) надзором и руководством деятельностью органов дознания в области борьбы с преступностью;
- 5) разработкой, совместно с Народным комиссариатом внутренних дел УССР, соответствующих мероприятий в области исправительно-трудова дела и надзором за исправительно-трудовыми учреждениями;
- 6) предварительным рассмотрением вносимых в законодательные органы законопроектів, систематизацией, кодификацией и толкованием действующего законодательства, а также опубликованием законов и других официальных актов.

2. Во главе Народного комиссариата юстиции УССР стоит Народный комиссар юстиции и Генеральный прокурор Республики. При Народном Комиссаре юстиции состоит коллегия в составе заместителя Народного комиссара и членов коллегии в числе, определяемом Советом народных комиссаров УССР.

Права и обязанности Народного комиссара юстиции, заместителя Народного комиссара юстиции и членов коллегии, а также порядок назначения и освобождения их от должности, определяются «Общим Положением о народных комиссариатах УССР».

3. Народный комиссариат юстиции УССР состоит из следующих отделов:

- 1) общего отдела;

2) організаційно-інструкторського відділу;

3) відділу обліку, розподілу і підготовки персонального складу;

4) відділу прокуратури;

5) відділу законодавчих проєктів і кодифікації законів.

4. При народньому комісаріаті юстиції УСРР є інститути науково-судової експертизи, центральне довідкове бюро, юридичні курси і юридичне видавництво. Інститути науково-судової експертизи діють на підставі правил Устави про судоустрій, а центральне довідкове бюро і юридичні курси—на підставі устав, що їх затверджує Рада народніх комісарів УСРР. Юридичне видавництво діє на засадах господарського розрахунку, на підставі статуту, що його затверджує Народній комісар юстиції УСРР.

5. До відання Народнього комісаріату юстиції по загальному відділу належить:

1) розробляти структуру і штати центрального апарату Народнього комісаріату юстиції та чинних установ при ньому;

2) розробляти і здійснювати заходи до запровадження в центральному апараті народнього комісаріату юстиції режиму економії і наглядати провадження цієї роботи місцевими органами юстиції;

3) завідувати технічним бюро, таємною частиною і архівом Народнього комісаріату юстиції, контролювати, щоб відділи Народнього комісаріату юстиції і місцеві органи юстиції виконували завдання вищих урядових органів і Народнього комісаріату юстиції;

4) складати проєкти кошторисів Народнього комісаріату юстиції, керувати роботою місцевих органів юстиції щодо складання проєктів кошторисів, розподіляти кредити, видані за кошторисом Народнього комісаріату юстиції, між місцевими органами юстиції, а так само контролювати видаткування цих коштів;

5) підготовляти та провадити в судових і інших установах УСРР та інших союзних республік справи, що в них Народній комісаріат юстиції або підурядний йому орган виступає як позовник або зацікавлений;

2) организационно-инструкторского отдела;

3) отдела учета, распределения и подготовки личного состава;

4) отдела прокуратуры;

5) отдела законодательных предположений и кодификации законов.

4. При Народном комиссариате юстиции УССР существуют институты научно-судебной экспертизы, центральное справочное бюро, юридические курсы и юридическое издательство.

Институты научно-судебной экспертизы действуют на основании правил Положения о судоустройстве, а центральное справочное бюро и юридические курсы—на основании положений, утверждаемых Советом народных комиссаров УССР, Юридическое издательство действует на началах хозяйственного расчета, на основании устава, утверждаемого Народным комиссаром юстиции УССР.

5. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по общему отделу относятся:

1) разработка структуры и штатов центрального аппарата Народного комиссариата юстиции и учреждений, действующих при нем;

2) разработка и осуществление мероприятий по проведению в центральном аппарате Народного комиссариата юстиции режима экономии и наблюдение за проведением этой работы местными органами юстиции;

3) заведывание техническим бюро, секретной частью и архивом Народного комиссариата юстиции, контроль за исполнением отделами Народного комиссариата юстиции и местными органами юстиции заданий вышних правительственных органов и Народного комиссариата юстиции;

4) составление проектов смет Народного комиссариата юстиции, руководство работой местных органов юстиции по составлению проектов смет, распределение кредитов, отпущенных по смете Народного комиссариата юстиции, между местными органами юстиции, а также контроль за израсходованием указанных средств;

5) подготовка и проведение в судебных и иных учреждениях УССР и других союзных республик дел, по которым Народный комиссариат юстиции или подведомственный ему орган выступает в качестве истца или ответчика;

6) господарсько обслуговувати Народний комісаріат юстиції;

7) розробляти і проводити заходи щодо внутрішнього ладу, робіт Народного комісаріату юстиції.

6. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по організаційно-інструкторському відділу належить:

1) організувати, загально керувати, інструктувати, наглядати й ревізувати судові установи УСРР, органи прокуратури, нотаріальні органи, судових перекладачів, судових виконавців та інститути науково-судової експертизи;

2) загально керувати, інструктувати, наглядати і ревізувати органи юридичної допомоги людині (колегії оборонців, юридичні консультації тощо); проводити облік членів колегії оборонців і регулювати розподіл їх на території УСРР; розробляти питання юридичної допомоги людині;

3) видавати накази та інструкції у справах оперативної діяльності й управління судових органів, органів прокуратури й інших місцевих органів та установ юстиції;

4) загально наглядати і брати участь, безпосередньо або через відповідні місцеві органи юстиції, в організації спеціальних судів і інших органів, що виконують судові функції, зокрема, — товариських судів і єдинальних камер для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ, а так само інструктувати зазначені суди і органи в межах і порядку, встановлених законом;

5) загально керувати масовою роботою місцевих органів юстиції щодо притягнення до іднної роботи широких верств трудящих та щодо наближення до трудящих самих органів юстиції;

6) брати участь у розробці законопроектів та в тлумаченні законів у галузі судочинства й судоустрою;

7) вивчати судову практику судових установ УСРР;

8) розробляти поточний інформаційний матеріал про роботу Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції та складати періодичні звіти про цю роботу;

9) складати збірний план роботи Народного комісаріату юстиції, керувати місце-

6) хозяйственное обслуживание Народного комиссариата юстиции;

7) разработка и проведение мероприятий, касающихся внутреннего распорядка работ Народного комиссариата юстиции.

6. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по организационно-инструкторскому отделу относятся:

1) организация, общее руководство, инструкторство, наблюдение и ревизия судебных учреждений УССР, органов прокуратуры, нотариальных органов, судебных переводчиков, судебных исполнителей и институтов научно-судебной экспертизы;

2) общее руководство, инструкторство, надзор и ревизия органов юридической помощи населению (коллегии защитников, юридических консультаций и т. п.); учет членов коллегий защитников и регулирование их распределения на территории УССР; разработка вопросов юридической помощи населению;

3) издание приказов и инструкций по вопросам оперативной деятельности и управления судебных органов, органов прокуратуры и иных местных органов и учреждений юстиции;

4) общее наблюдение и участие, непосредственное или через соответствующие местные органы юстиции, организация специальных судов и иных органов, выполняющих судебные функции, в частности, — товарищеских судов и примирительных камер для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел, а также инструкторство указанных судов и органов в пределах и порядке, установленных законом;

5) общее руководство массовой работой местных органов юстиции по привлечению к их работе широких слоев трудящихся и по приближению к трудящимся самих органов юстиции;

6) участие в разработке законопроектов и в толковании законов в отрасли судопроизводства и судоустройства;

7) изучение судебной практики судебных учреждений УССР;

8) разработка текущего информационного материала о работе Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции и составление периодических отчетов об этой работе;

9) составление сводного плана работы Народного комиссариата юстиции, руководство

ними органами юстиції щодо складання планів їх роботи і контролювати запровадження цих планів до життя;

10) розробляти заходи до раціоналізації структури центрального апарату Народного комісаріату юстиції і місцевих органів й установ юстиції, а так само до раціоналізації їх роботи;

11) брати участь у складанні проектів кошторисів Народного комісаріату юстиції;

12) розробляти статистичні матеріали про роботу Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції, зокрема, — розробляти судовий статистичний матеріал;

13) листуватися у справах судових установ УСРР з вищими органами влади, а так само з судами чужоземних держав, порядком, встановленим у законі;

14) організовувати з'їзди робітників юстиції.

Увага. При організаційно-інструкторському відділі є бюро раціоналізації, що діє на підставі устави, яку затверджує Народний комісар юстиції УСРР.

7. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по відділу обліку, розподілу і готуванню персонального складу належить:

1) провадити облік відповідальних робітників центрального апарату Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції;

2) керувати роботою облікових осередків місцевих органів юстиції;

3) систематично і планово вивчати якість відповідальних робітників Народного комісаріату юстиції і місцевих органів юстиції та давати їм атестації;

4) настановлювати, звільняти і переміщати відповідальних робітників органів юстиції;

5) розробляти заходи до систематичного й планового втягнення в органи юстиції нових робітничих і селянських кадрів і до використання на роботі в органах юстиції осіб, що кінчають юридичні факультети вищих шкіл;

6) організувати, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР, юридичні курси, керувати і наглядати за ними, організовувати і керувати заочною юридичною освітою, брати участь у розробці програм і

местными органами юстиции по составлению планов их работы и контроль над проведением указанных планов в жизнь;

10) разработка мероприятий по рационализации структуры центрального аппарата Народного комиссариата юстиции и местных органов и учреждений юстиции, а также по рационализации их работы;

11) участие в составлении проектов смет Народного комиссариата юстиции;

12) разработка статистических материалов о работе Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции, в частности, — разработка судебного статистического материала;

13) переписка по делам судебных учреждений УСРР с высшими органами власти, а также с судами иностранных государств, в порядке, установленном в законе;

14) организация съездов работников юстиции.

Примечание. При организационно-инструкторском отделе состоит бюро рационализации, действующее на основании положения, утверждаемого Народным комиссаром юстиции УСРР.

7. К ведению Народного комиссариата юстиции УСРР по отделу учета, распределения и подготовки личного состава относятся:

1) учет ответственных работников центрального аппарата Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции;

2) руководство работой учетных ячеек местных органов юстиции;

3) систематическое и плановое изучение качества ответственных работников Народного комиссариата юстиции и местных органов юстиции и дача им аттестаций;

4) назначение, увольнение и перемещение ответственных работников органов юстиции;

5) разработка мероприятий по систематическому и плановому вовлечению в органы юстиции новых рабочих и сельских кадров и по использованию на работе в органах юстиции лиц, окончивающих юридические факультеты высших учебных заведений;

6) организация, по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УСРР, юридических курсов, руководство и надзор за ними, организация и руководство заочным юридическим образованием, участие в разработке программ и учебных планов юри-

навчальних плянів юридичних факультетів вищих шкіл;

7) розробляти інші заходи до підвищення кваліфікації робітників юстиції;

8. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по відділу прокуратури належать:

1) наглядати від імени держави законність чинностей усіх, крім Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та Ради народних комісарів УСРР, органів влади в УСРР, державних господарських установ і громадських організацій, опротестовувати встановленим законом порядком постанови, накази, обіжники і розпорядження, що ламають Конституцію Союзу РСР, Конституцію УСРР або чинні закони, а так само вживати встановлених законом заходів до приватних організацій і осіб, якщо вони заподіють незаконні чинності;

2) наглядати і керувати оперативною діяльністю органів дільництва і слідства та інститутів науково-судової експертизи в царині викриття злочинів і виявлення осіб, що їх вчинили, а так само наглядати діяльність органів Державного політичного управління;

3) наглядати через округових прокурорів законність і правильність тримання в'язнів під вартою;

4) здійснювати всі функції прокурорського нагляду; що їх передбачено Кримінально-процесуальним кодексом і Цивільним процесуальним кодексом УСРР;

5) здійснювати всі функції прокурорського нагляду щодо комісій: судово-земельних, арбітражних, у справах про неповнолітніх і інших спеціальних судів та органів, що виконують судові функції;

6) наглядати через місцевих прокурорів діяльність дозорчих комісій при поправно-трудових установах;

7) керувати наглядом округових прокурорів за виконанням вироків судів;

8) наглядати провадження пенітенціарної політики й режиму у поправно-трудових установах;

9) провадити у важливіших справах слідства на пропозицію Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народ-

дических факультетов вищих учебных заведений;

7) разработка иных мероприятий по повышению квалификации работников юстиции.

8. К ведению Народного комиссариата юстиции УСОР по отделу прокуратуры относятся:

1) надзор от имени государства за законностью действий, всех, кроме Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УСОР, органов власти в УСОР, государственных и хозяйственных учреждений и общественных организаций, опротестование в установленном порядке постановлений, приказов, циркуляров и распоряжений, нарушающих Конституцию Союза ССР, Конституцию УСОР или действующие законы, а также принятие установленных законом мер в отношении частных организаций и лиц, в случае совершения ими незаконных действий;

2) надзор и руководство оперативной деятельностью органов дознания и следствия и институтов научно-судебной экспертизы в области раскрытия преступлений и обнаружения совершивших таковые лиц, а также надзор за деятельностью органов Государственного политического управления;

3) осуществление через округных прокуроров надзора за законностью и правильностью содержания заключенных под стражей;

4) осуществление всех функций прокурорского надзора, предусмотренных Уголовно-процесуальным кодексом и Гражданским процессуальным кодексом УСОР;

5) осуществление всех функций прокурорского надзора в отношении комиссий: судебно-земельных, арбитражных, по делам о несовершеннолетних и других специальных судов и органов, выполняющих судебные функции;

6) наблюдение через местных прокуроров за деятельностью наблюдательных комиссий при исправительно-трудовых учреждениях;

7) руководство надзором округных прокуроров за исполнением приговоров судов;

8) наблюдение за проведением пенитенциарной политики и режима в исправительно-трудовых учреждениях;

9) производство по важнейшим делам следствия по предложению Всеукраинского центрального исполнительного комитета,

ніх комісарів УСРР і Української економічної наради;

10) здійснювати інші функції, покладені на прокуратуру Республіки Уставом про судоустрій та іншими законами.

9. До відання Народного комісаріату юстиції УСРР по відділу законодавчих проєктів і кодифікації законів належить:

1) наперед розглядати законодавчі проєкти окремих урядниць та давати на них висновки і самим урядництвом і Раді народних комісарів УСРР;

2) давати висновки Раді народних комісарів УСРР на проєкти загальносоюзних законодавчих актів, надісланих за висновком Уряду УСРР;

3) розробляти й давати висновки у справах Конституції Союзу РСР та Конституції УСРР, а так само порушувати встановленням порядком справи про перегляд суперечних Конституції Союзу РСР і Конституції УСРР декретів і постанов законодавчих органів Союзу РСР;

4) розробляти законопроєкти на доручення Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР, Української економічної наради та з власної ініціативи;

5) тлумачити закони, Конституцію Союзу РСР і Конституцію УСРР на окремі запитання центральних органів влади і місцевих виконавчих комітетів, а так само—на пропозицію Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР, Української економічної наради та з власної ініціативи;

6) систематизувати та кодифікувати закони;

7) оголошувати затверджені від Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР і Української економічної наради постанови, урядницькі постанови й інші акти та матеріали, що оголошення їх до загального відома встановлено законом, а так само оголошувати роз'яснення Пленуму Найвищого суду УСРР;

Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания;

10) осуществление других функций, возложенных на прокуратуру Республики Положением о судоустройстве и иными законами.

9. К ведению Народного комиссариата юстиции УССР по отделу законодательных предположений и кодификации законов относится:

1) предварительное рассмотрение законодательных предположений отдельных ведомств и дача по ним заключений как самим ведомствам, так и Совету народных комиссаров УССР;

2) дача заключений Совету народных комиссаров УССР по проектам общесоюзных законодательных актов, присылаемых на заключение Правительства УССР;

3) разработка и дача заключений по вопросам Конституции Союза ССР и Конституции УССР, а также возбуждение в установленном порядке вопросов о пересмотре противоречащих Конституции Союза ССР и Конституции УССР декретов и постановлений законодательных органов Союза ССР;

4) разработка законопроектів по поручениям Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания, а также по собственной инициативе;

5) толкование законов, Конституции Союза ССР и Конституции УССР по отдельным запросам как центральных органов власти, так и местных исполнительных комитетов, а также по предложению Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания и по собственной инициативе;

6) систематизация и кодификация законов;

7) опубликование утвержденных Всеукраїнским центральним виконавчим комітетом, Советом народных комиссаров УССР и Украинским экономическим совещанием постановлений, ведомственных постановлений и иных актов и материалов, опубликование которых во всеобщее сведение установлено законом, а также опубликование раз'яснений Пленума Верховного суда УССР;

8) редагувати офіційну частину «Вістей ВУЦВК» і Збірник законів та розпоряджень Робітничо-Селянського Уряду України;

9) наглядати приватні видання законів та розпоряджень Уряду УСРР і Союзу РСР.

10. При відділі законодавчих проєктів і кодифікації законів Народного комісаріату юстиції УСРР є комісія для розгляду справ тлумачення законів і для погодження законопроектів діяльності органів юстиції, у складі представників по одному від відділу законодавчих проєктів і кодифікації законів, організаційно-інструкторського відділу, відділу прокуратури та двох представників від Найвищого суду УСРР. Комісія має право запрошувати на свої засідання з правом дорадчого голосу представників різних урядниць у справах, що стосуються цих урядниць.

11. Вказівки Народного комісаріату юстиції УСРР щодо форми проєктів декретів і постанов, їхнього кодифікаційного погодження й термінології є обов'язкові для всіх урядниць.

12. Загальне тлумачення законів Народного комісаріату юстиції УСРР має обов'язкову силу, для всіх чинних на території УСРР судів, для народних комісаріатів та інших органів і приватних осіб.

13. Всі народні комісаріати та прирівнені до них установи проєкти своїх протестів на постанови й розпорядження народних комісаріатів Союзу РСР подають до Всеукраїнського центрального виконавчого комітету через Народний комісаріат юстиції УСРР по відділу прокуратури.

II.

Цю постанову видається на підставі постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з 12 жовтня 1924 р. «Про затвердження загального Положення про народні комісаріати УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 43, арт. 273) і на скасування арт. 9 цієї постанови, а так само на скасування постанов ВУЦВК: з 1 серпня 1923 р. «Положення про Народний комісаріат юстиції» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 29, арт. 433), з 15 серпня 1923 р. «Про зміну п. «в» арт. 9 «Положення про Народний комісаріат юстиції» (Зб. Уз. УСРР 1923 р.

8) редакция официальной части «Вестей ВУЦВК» и Собрания Законов и Распоряжений Рабоче-Крестьянского Правительства Украины;

9) надзор за частными изданиями законов и распоряжений Правительства УССР и Союза ССР.

10. При отделе законодательных предположений и кодификации законов Народного комиссариата юстиции УССР состоит комиссия для рассмотрения вопросов толкования законов и для согласования законопроектов, касающихся деятельности органов юстиции, в составе представителей по одному от отдела законодательных предположений и кодификации законов, организационно-инструкторского отдела, отдела прокуратуры и двух представителей от Верховного суда УССР. Комиссия имеет право приглашать на свои заседания с правом совещательного голоса представителей разных ведомств по вопросам, имеющим к ним отношение.

11. Указания Народного комиссариата юстиции УССР в отношении формы проектов декретов и постановлений, их кодификационного согласования и терминологии обязательны для всех ведомств.

12. Общее истолкование законов Народного комиссариата юстиции УССР имеет обязательную силу как для всех действующих на территории УССР судов, так и для народных комиссариатов и других органов и частных лиц.

13. Всенародные комиссариаты и приравненные к ним учреждения проеки своих протестов на постановления и распоряжения народных комиссариатов Союза ССР представляют Всеукраинскому центральному исполнительному комитету через Народный комиссариат юстиции УССР по отделу прокуратуры.

II.

Настоящее постановление издается на основании постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета от 12 октября 1924 г. «Об утверждении общего положения о народных комиссариатах УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 43, ст. 273) и в отмену ст. 9 этого постановления, а также в отмену постановлений ВУЦИК от 1 августа 1923 г. «Положение о Народном комиссариате юстиции» (С. У. УССР 1923 г. № 29, ст. 433), от 15 августа 1923 г. «Об изменении п. «в» ст. 9 «Положения о Народном комиссариате юстиции» (С. У. УССР

№ 30, арт. 448) і з 21 листопада 1923 р. «Про доповнення Положення про НКЮ» (Зб. Уз. УСРР 1923 р. № 38, арт. 523) та постанов ВУЦВК і РНК УСРР з 26 листопада 1924 р. «Про зміну й доповнення Положення про Народній комісаріат юстиції УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р. № 50, арт. 305) і з 29 вересня 1926 р. «Про зорганізування у складі відділу судоустрою і догляду Народнього комісаріату юстиції підвідділів: юридичної допомоги населенню й нотаріального» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 57, арт. 381).

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

1923 г. № 30, ст. 448) и от 21 ноября 1923 г. «О дополнении Положения о НКЮ» (С. У. УССР 1923 г. № 38, ст. 523) и постановлений ВУЦВК и РНК УССР от 26 ноября 1924 г. «Об изменении и дополнении Положения о Народном комиссариате юстиции УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 50, ст. 305) и от 29 сентября 1926 г. «Об организации в составе отдела судостройства и надзора Народного комиссариата юстиции подотделов: юридической помощи населению и нотариального» (Зб. Уз. УСРР 1926 г. № 57, ст. 381).

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

193. Про утворення на території Запорізької округи Хортицького району з переважною німецькою людністю.

Щоб здійснити на практиці національну політику й створити умовини вільного господарського і культурно-соціального розвитку німецьких трудящих мас, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Утворити на території Запорізької округи Хортицький район з переважною німецькою людністю, з центром у селі Верхня Хортиця, в складі Верхне-Хортицької, Нижне-Хортицької, Кічкаської, Широчанської, Павлівської, Бабурської, Смолянської, Миколайпільської, Веселівської, Лукашівської, Ново-Запорізької та Зеленогайської сільських рад сучасного Хортицького району Запорізької округи.

2. Решту сільських рад сучасного Хортицького району Запорізької округи віднести до складу таких районів:

1) Розумівську, Мар'ївську, Ново-Сергіївську, Білянську, Августинівську, Федорівську, Івангороднівську та Ново-Олександрівську сільські ради—Запорізького району Запорізької округи;

2) Михайлівську, Жмеринську, Гарбузівську та Ганнівську сільські ради—Томаківського району Запорізької округи;

193. Об образовании на территории Запорожского округа Хортицкого района с преобладающим немецким населением.

В целях практического осуществления национальной политики и создания условий свободного хозяйственного и культурно-социального развития немецких трудящихся масс, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Образовать на территории Запорожского округа Хортицкий район с преобладающим немецким населением с центром в селе Верхняя Хортица, в составе Верхне-Хортицкого, Нижне-Хортицкого, Кичкасского, Широчанского, Павловского, Бабурского, Смолянского, Николаипольского, Веселовского, Лукашевского, Ново-Запорожского и Зеленогайского сельских советов нынешнего Хортицкого района Запорожского округа.

2. Остальные сельские советы нынешнего Хортицкого района Запорожского округа отнести к составу следующих районов:

1) Разумовский, Марьевский, Ново-Сергеевский, Белянский, Августиновский, Федоровский, Ивангородневский и Ново-Александровский сельские советы—Запорожского района Запорожского округа;

2) Михайловский, Жмеринский, Гарбузовский и Ганновский сельские советы—Томаковского района Запорожского округа;

3) Любимівську сільську раду—Солонянського району Дніпропетровської округи.

3. Вважати Хортицький район за національно-німецьким.

Харків, 18 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено у Вістях ВУЦВК* 4 жовтня 1929 р. № 230

3) Любимовський сільський совет—Солонянського району Дніпропетровського округу.

3. Считать Хортицкий район национально-немецким.

Харьков, 18 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 октября 1929 г. № 230

194. Про зміну уваги до арт. 106 Кодексу законів про працю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Увагу до арт. 106 Кодексу законів про працю (36. Уз. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751 і 1928 р. № 27, арт. 240) ухвалити в такій редакції:

«Увага. В окремих галузях господарства, що мають сезонний характер, число позачергових робіт може збільшити Народний комісаріят праці УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською радою професійних спілок, понад установлену в арт. 106 крайню норму».

2. Постанову свою з 10 жовтня 1928 р. «Про зміну уваги до арт. 106 Кодексу законів про працю» (36. Уз. УСРР 1928 р. № 27, арт. 240)—скасувати.

Харків, 18 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 4 жовтня 1929 р. № 230

194. Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Изложить примечание к ст. 106 Кодекса законов о труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 751 и 1928 г. № 27, ст. 240) в следующей редакции:

«Примечание. В отдельных отраслях хозяйства, имеющих сезонный характер, количество сверхурочных работ может быть увеличено Народным комиссариатом труда УССР, по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов, сверх установленной в ст. 106 предельной нормы».

2. Постановление свое от 10 октября 1928 г. «Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде» (С. У. УССР 1928 г. № 27, ст. 240)—отменить.

Харьков, 18 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4 октября 1929 г. № 230

195. Про зміну арт. 201 Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Арт. 201 Кримінального кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 26—27, арт. 132) ухвалити в такій редакції:

«201. За повідомлення зазнаки неправдивих відомостей державним органам, іншим організаціям та урядовим особам за тих випадків, коли подання цих відомостей є обов'язкове за силою закону або за постановою вищих органів влади й коли за це з'ясування не встановлено відповідальності адміністративним порядком,—

примусова праця на реченець до трьох місяців або штраф до трьохсот карбованців».

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 9 жовтня 1929 р. № 234.

195. Об изменении ст. 201 Уголовного кодекса УССР.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Изложить ст. 201 Уголовного кодекса УССР (С. У. УССР 1927 г. № 26—27, ст. 132) в следующей редакции:

«201. Сообщение заведомо ложных сведений государственным органам, иным организациям и должностным лицам в тех случаях, когда представление этих сведений обязательно в силу закона или постановления высших органов власти, и когда за это нарушение не установлена ответственность в административном порядке,—

принудительные работы на срок до трех месяцев или штраф до трехсот рублей».

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 9 октября 1929 г. № 234.

196. Про об'єднання робіт у царині статистики праці.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Об'єднати роботи в царині статистики праці, що їх виконує Центральна статистична управа УСРР, Народний комісаріят праці УСРР і Всеукраїнська Рада професійних спілок, а так само місцеві органи зазначених установ та відповідні установи АМСРР.

2. Здійснення зазначеного об'єднання робіт покласти на Всеукраїнське об'єднане бюро статистики праці, об'єднане бюро статистики праці АМСРР та округові об'єднані бюро статистики праці; зазначені бюро чинять на підставі спеціальної про них устави.

196. Об объединении работ в области статистики труда.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Объединить работы в области статистики труда, исполняемые Центральным статистическим управлением УССР, Народным комиссариатом труда УССР и Всеукраинским советом профессиональных союзов, а также местными органами указанных учреждений и соответствующими учреждениями АМСРР.

2. Осуществление означенного объединения работ возложить на Всеукраинское объединенное бюро статистики труда, Обединенное бюро статистики труда АМСРР и окружные объединенные бюро статистики труда; указанные бюро действуют на основании особого о них положения.

3. Усі роботи щодо статистики праці, передбачені у республіканському плані статистичних робіт УСРР, незалежно від органів, що провадять ці роботи, оплачується, починаючи з 1 жовтня 1929 р. за кошторисом Центральної статистичної управи УСРР.

Роботи щодо статистики праці, передбачені у загальносоюзному плані статистичних робіт і виконувані органами УСРР, у тому числі й органами АМСРР, починаючи з 1 жовтня 1929 р. оплачується за кошторисами центральних статистичних управлінь Союзу РСР або УСРР, за належністю.

У в а г а. Роботи щодо статистики праці, що їх виконує Народний комісаріят праці УСРР, оплачується за кошторисом цього комісаріату на загальних підставах:

II.

4. На підставі правил поділу 1 цієї постанови додати до арт. 5 «Устави про Центральну статистичну управу УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 68) другий абзац такої редакції:

«Крім того, при Центральній статистичній управі УСРР є Всеукраїнське об'єднане бюро статистики праці, що чинить на підставі спеціальної устави».

5. П. 4 арт. 129 «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 18)—виключити.

6. Додати до арт. 129 «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 18) увагу такої редакції:

«У в а г а. Роботу щодо статистики праці в окрузі провадить округове об'єднане бюро статистики праці при окрстатбюро, що чинить на підставі спеціальної устави».

III.

7. Цю постанову видається на підставі постанови Центрального виконавчого комітету і ради народних комісарів Союзу РСР з 26 червня 1929 р. «Про об'єднання робіт у

3. Все работы по статистике труда, предусмотренные республиканским планом статистических работ УССР, независимо от органов, производящих эти работы, оплачиваются, начиная с 1 октября 1929 г. по смете Центрального статистического управления УССР.

Работы по статистике труда, предусмотренные общесоюзным планом статистических работ и исполняемые органами УССР, в том числе и органами АМСРР, начиная с 1 октября 1929 г. оплачиваются по сметам центральных статистических управлений Союза ССР или УССР, по принадлежности.

П р и м е ч а н и е. Работы по статистике труда, исполняемые Народным комиссариатом труда УССР, оплачиваются по смете этого комиссариата на общих основаниях.

II.

4. На основании правил раздела I настоящего постановления дополнить ст. 5 «Положения о Центральном статистическом управлении УССР» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 9, ст. 68) абзацом вторым в следующей редакции:

«Кроме того, при Центральном статистическом управлении УССР состоит Всеукраинское об'єднане бюро статистики труда, действующее на основании особого положения».

5. П. 4 ст. 129 «Положения об окружных с'єздах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 3, ст. 18)—исключить.

6. Дополнить ст. 129 Положения об окружных с'єздах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УССР 1929 г. № 3, ст. 18) примечанием в следующей редакции:

«П р и м е ч а н и е. Работу в отношении статистики труда в окрузе проводит окружное об'єднане бюро статистики труда при окрстатбюро, действующее на основании особого положения».

III.

7. Настоящее постановление издается на основании постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 26 июля 1929 г.

дарині статистичні праці» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 47, арт. 406) і вона набуває сили з 1 жовтня 1929 року.

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербичинка.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Горинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 12 жовтня 1929 р. № 236.

«Об объединении работ в области статистики труда» (С. З. СССР 1929 г. № 47, ст. 406) и вступает в силу с 1 октября 1929 года.

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербичинка.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Горинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 октября 1929 г. № 236.

197. Про зміну арт. 57 і додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. 57 Кримінального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«57. За масову, з попередньої змови, відмову або ухиляння платити податки, або відбувати повинності (зокрема, військову, авто-транспортну, військово-кінську, військово-повозову, військово-судову), від муштрових зборів, від підприємничої підготовки, від перевірчих зборів військово-зобов'язаних запасу, від спробних і перевірчих мобілізацій, вастосовується—

позбавлення волі на реченець не менший як шість місяців з конфіскацією всього або частини майна або штраф в десятиразовому розмірі невиплачених платежів.

2. Увагу до п. 8 додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР, 1928 р. № 11, арт. 104) ухвалити в такій редакції:

«Увага. Кількість і рід речей, що не підлягають конфіскації за п.п. 1, 2, 3, 4, 6 і 7 цього переліку, визначається в переліковому майна, що на нього не можна повертати стягання за арт. 110 Адміністративного кодексу УСРР, або за правилами, зазначеними у спеціальному законі».

197. Об изменении ст. 57 и приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УСРР.

Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет и Совет Народных Комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Ст. 57 Уголовного кодекса УСРР изложить в следующей редакции:

«57. Массовый, по предварительному сговору, отказ или уклонение от внесения налогов или от выполнения повинностей (в частности, военной, авто-транспортной, военно-конской, военно-повозочной, военно-судовой), от учебных сборов, от допризывной подготовки, от поверочных сборов военно-обязанных запаса, от опытных и поверочных мобилизаций влекут за собой— лишение свободы на срок не ниже шести месяцев с конфискацией всего или части имущества, либо штраф в десятикратном размере неуплаченных платежей».

2. Примечание к п. 8 приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УСРР (С. У. УСРР 1928 г. № 11, ст. 104) изложить в следующей редакции:

«Примечание. Количество и род предметов, не подлежащих конфискации, согласно п. п. 1, 2, 3, 4, 6 и 7 настоящего перечня, определяется перечнем имущества, на которое не может быть обращено взыскание на основании ст. 110 Административного кодекса УСРР или правил, указанных в специальном законе».

II.

3. Артикул 2 постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 4 листопада 1927 р. «Про обмеження застосування виключного заходу соціальної оборони (розстріл) і про зміну арт. арт. 57 і 67 Кримінального кодексу УСРР» (Зб. Уз. УСРР, 1927 р. № 55, арт. 230),—скасувати.

4. Цій постанові надати чинності радіо-телеграфом.

Харк в, 23 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 29 вересня 1929 р. № 226.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

198. Про ради й бюро професійної консультації і професійного добору.

Для керівництва й регулювання справою професійної консультації й професійного добору безробітних підлітків, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Організувати центральну й округові ради професійної консультації й професійного добору.

2. Центральна рада професійної консультації й професійного добору перебуває при Народному комісаріаті праці УСРР.

3. До складу центральної ради увходять: представник Народного комісаріату праці УСРР (голова) й по одному представнику: від Народного комісаріату освіти УСРР, Вищої ради народного господарства УСРР, Всеукраїнської ради професійних спілок, Ленінської комуністичної спілки молоді України, Українського науково-дослідного інституту педагогіки, Всеукраїнського інституту патології й гігієни праці при Народ-

II.

3. Статью 2 постановлення Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 4 ноября 1927 г. «Об ограничении применения исключительной меры социальной защиты (расстрела) и об изменении ст. ст. 57 и 67 Уголовного кодекса УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 55, ст. 230),—отменить.

4. Настоящее постановление ввести в действие по радио-телеграфу.

Харьков, 28 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 29 сентября 1929 г. № 226.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

198. О советах и бюро по профессиональной консультации и профессиональному отбору.

Для руководства и регулирования делом профессиональной консультации и профессионального отбора безработных подростков, Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

1. Организовать центральный и окружные советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору.

2. Центральный совет по профессиональной консультации и профессиональному отбору состоит при Народном Комиссариате Труда УССР.

3. В состав центрального совета входят: представитель Народного комиссариата труда УССР (председатель) и по одному представителю: от Народного комиссариата просвещения УССР, Высшего совета народного хозяйства УССР, Всеукраинского совета профессиональных союзов, Ленинского коммунистического союза молодежи Украины, Украинского научно-исследовательского института педагогика, Всеукраинского института

ньому комісаріаті охорони здоров'я УСРР, Всеукраїнського інституту праці й бюро психотехніки при Управлінні південних залізниць.

4. Округові ради професійної консультації й професійного добору організуються при округових відділах (інспектурах) праці в містах за вказівкою Народного комісаріату праці УСРР, в складі голови, що його настановлює завідаючий округового відділу (інспектури) праці і по одному представнику від округової ради професійних спілок, округового відділу місцевої промисловости або місцевого господарства, округового комітету Ленінської комуністичної спілки молоді України й відповідних науково-дослідчих або методологічних органів Народного комісаріату освіти УСРР і Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР.

5. На ради професійної консультації й професійного добору покладається:

1) брати на облік досягнення різних науково-дослідчих установ у царині професійної консультації і професійного добору;

2) обмінюватися досвідом у справах професійної консультації і професійного добору;

3) встановлювати методи й форми практичної роботи в царині професійної консультації й професійного добору безробітних підлітків;

4) погоджувати питання щодо розмежування функцій різних науково-дослідчих установ, що провадять роботу в царині професійної консультації й професійного добору, щоб уникнути рівнобіжності в роботі цих установ.

Увага. На центральну раду покладається крім того, керувати роботою місцевих рад професійної консультації й професійного добору.

6. Для практичної роботи в справі професійної консультації і професійного добору організуються округові бюро професійної консультації й професійного добору при округових відділах (інспектурах) праці. Округові бюро діють на підставі спеціальної

патології і гігієни труда при Народном комиссариате здравоохранения УССР, Всеукраїнського інституту труда и бюро психотехніки при Управлении южных железных дорог.

4. Округные советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору организуются при окружных отделах (инспектурах) труда в городах по указанию Народного комиссариата труда УССР, в составе председателя, назначаемого заведывающим окружным отделом (инспектурой) труда и по одному представителю от окружного совета профессиональных союзов, окружного отдела местной промышленности или местного хозяйства, окружного комитета Ленинского коммунистического союза молодежи Украины и соответствующих научно-исследовательских или методологических органов Народного комиссариата просвещения УССР и Народного комиссариата здравоохранения УССР.

5. На советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору возлагается:

1) учет достижений разных научно-исследовательских учреждений в области профессиональной консультации и профессионального отбора;

2) обмен опытом по вопросам профессиональной консультации и профессионального отбора;

3) установление методов и форм практической работы в области профессиональной консультации и профессионального отбора безработных подростков;

4) согласование вопросов по разграничению функций разных научно-исследовательских учреждений, проводящих работу в области профессиональной консультации и профессионального отбора, в целях устранения параллелизма в работе этих учреждений.

Примечание. На центральный совет возлагается, кроме того, руководство работой местных советов по профессиональной консультации и профессиональному отбору.

6. Для практической работы по вопросам профессиональной консультации и профессиональному отбору организуются окружные бюро по профессиональной консультации и профессиональному отбору при окружных отделах (инспектурах) труда. Окружные

устава, що її видає Народний комісаріят праці УСРР, і в своїй роботі керуються станом ринку праці та встановленими методами професійного добору.

У в а г а. Центральна й округові ради професійної консультації і професійного добору не мають права втручатися в оперативну діяльність зазначених в цьому артикулі бюр, а так само в науково-практичну роботу відповідних установ Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР і Народного комісаріату освіти УСРР у царині професійної консультації і професійного добору.

7. Центральна і округові ради професійної консультації й професійного добору своїх окремих апаратів не мають і їх обслуговують апарати Народного комісаріату праці УСРР або округових відділів (інспектур) праці за належністю.

Харків, 20 вересня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий Справ Ради народних комісарів УСРР **Я. Касян.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 26 вересня 1929 р. 223.

бюро дійсують на основани особого положення, издаваемого Народным комиссариатом труда УССР и в своей работе руководствуются состоянием рынка труда и установленными методами профессионального отбора.

Примечание. Центральный и окружные советы по профессиональной консультации и профессиональному отбору не вправе вмешиваться в оперативную деятельность указанных в настоящей статье бюро, а также в научно-практическую работу соответствующих учреждений Народного комиссариата здравоохранения УССР и Народного комиссариата просвещения УССР в области профессиональной консультации и профессионального отбора.

7. Центральный и окружные советы по профессиональной консультации и профессионального отбора отдельных аппаратов при себе не имеют и обслуживаются аппаратами Народного комиссариата труда УССР или окружных отделов (инспектур) труда, по принадлежности.

Харьков, 20 сентября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Я. Касьян.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 26 сентября 1929 г. № 223.

199. Про Комісію будівництва нових міст у Донецькому Басейні.

Рада Народних Комісарів УСРР постановила:

1. Для складання генерального плану будівництва нових міст у Донецькому Басейні і здійсненні цього будівництва, утворити при Раді народних комісарів УСРР Комісію в справах будівництва нових міст у Донецькому Басейні в складі голови Комісії, його заступника і членів, що їх персонально встановлює Рада народних комісарів УСРР.

2. На Комісію покладається:

1) збирати й вивчати наявні матеріали, потрібні для виконання поставлених перед Комісією завдань, а так само організувати

199. О Комиссии по строительству новых городов в Донецком Бассейне.

Совет Народных Комиссаров УССР постановил:

1. Для составления генерального плана строительства новых городов в Донецком Бассейне и осуществления этого строительства, образовать при Совете народных комиссаров УССР Комиссию по строительству новых городов в Донецком Бассейне в составе председателя Комиссии, его заместителя и членов, персонально назначаемых Советом народных комиссаров УССР.

2. На Комиссию возлагается:

1) собиранне и изучение имеющихся в наличии материалов, необходимых для выполнения поставленных перед Комиссией

№ 665024

вишукування і розвідки для поповнення цих матеріалів та керувати цими роботами;

2) виробляти схему розміщення житлових масивів на території Донецького Басейну, ґрунтуючись на перспективах його розвитку;

3) детально виробляти завдання й програми для розробки планів окремих міст, як матеріали для організації конкурсу на проектування нових міст у Донецькому Басейні;

4) розробляти і подавати на розгляд Уряду фінансовий план будівництва нових міст у Донецькому Басейні;

5) організаційно керувати й контролювати виконання усіх робіт, зв'язаних із будівництвом нових міст у Донецькому Басейні;

3. Для виконання покладених на неї завдань, Комісія має право вимагати від усіх державних установ і господарських органів УСРР потрібні відомості й матеріали.

4. Постанови і вирішення Комісії в межах покладених на неї завдань (арт. 2) обов'язкові для всіх державних установ і господарських органів УСРР.

5. Комісії надається право організувати спеціальний технічний апарат для виконання покладених на неї завдань, а так само використовувати для цього інші організації й поодинокі осіб, на основі спеціальних з ними угод.

6. Кошти на провадження своїх робіт Комісія одержує від заінтересованих в цих роботах державних установ і господарських органів, а так само з асигнувань з державного бюджету. Зазначені кошти витрачається за кошторисом, що його затверджує Голова ради народних комісарів УСРР.

7. Про хід своїх робіт Комісія періодично доповідає Раді народних комісарів УСРР.

Харків, 25 вересня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Касян**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 28 вересня 1929 р. № 225.

задач, а також організація пошуків и изысканий для пополнения этих материалов и руководство этими работами;

2) выработка схемы размещения жилищных массивов на территории Донецкого Басейна на основе перспектив развития последнего;

3) детальная выработка заданий и программ по разработке планов отдельных городов, как материалов по организации конкурса на проектирование новых городов в Донецком Басейне.

4) разработка и представление на рассмотрение Правительства финансового плана строительства новых городов в Донецком Басейне;

5) организационное руководство и контроль над выполнением всех работ, связанных со строительством новых городов в Донецком Басейне.

3. Для выполнения возложенных на нее задач, Комиссия имеет право требовать от всех государственных учреждений и хозяйственных органов УССР представления необходимых сведений и материалов.

4. Постановления и решения Комиссии в пределах возложенных на нее задач (ст. 2) обязательны для всех государственных учреждений и хозяйственных органов УССР.

5. Комиссии предоставляется право организовать специальный технический аппарат для выполнения возложенных на нее задач, а также использовать для этого иные организации и отдельных лиц на основе особых с ними соглашений.

6. Средства на ведение своих работ Комиссия получает от заинтересованных в этих работах государственных учреждений и хозяйственных органов, а также путем ассигнований из государственного бюджета. Указанные средства расходуются по смете, утверждаемой Председателем Совета народных комиссаров УССР.

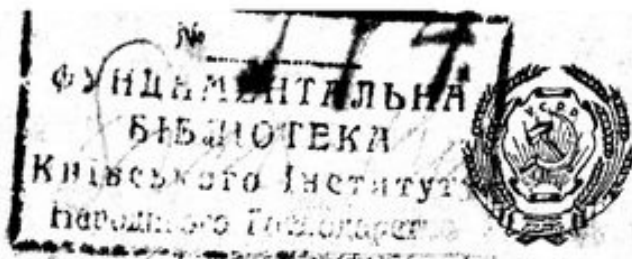
7. О ходе своих работ Комиссия периодически докладывает Совету народных комиссаров УССР.

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Касян**.

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 28 сентября 1929 г. № 225.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 25 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 21 ЛИСТОПАДА

ЗМІСТ

- Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР
(11 вересня 1929 р.)
200. Про затвердження Цивільного процесуального кодексу УСРР 1929 року.
201. Цивільний процесуальний кодекс УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

- Постановление Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР
(11 сентября 1929 г.)
200. Об утверждении Гражданского процессуального кодекса УССР 1929 года.
201. Гражданский процессуальный кодекс УССР

ПОСТАНОВА

**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ
НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

200. Про затвердження Цивільного процесуального кодексу УСРР 1929 року.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Затвердити й надати чинності від 1 грудня 1929 року Цивільному процесуальному кодексові УСРР 1929 року.
2. У зв'язку з падінням чинності Цивільному процесуальному кодексові УСРР 1929 року поробити в законодавстві УСРР нижченаведені зміни:

1. Арт. 101 Цивільного кодексу УСРР (36. зак. УСРР 1922 р., № 55, арт. 780), ухвалити в такій редакції:

«101. У разі всього незаставленого заставничого майна не вистачить на повне задоволення заявлених до нього претензій,

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

**ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО
ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И
СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ
УССР.**

200. Об утверждении Гражданского процессуального кодекса УССР 1929 года.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Утвердить и ввести в действие с 1 декабря 1929 года Гражданский процессуальный кодекс УССР 1929 года.
2. В связи с введением в действие Гражданского Процессуального Кодекса УССР 1929 года внести в законодательство УССР нижеследующие изменения:

1. Статью 101 Гражданского кодекса УССР (С. з. УССР 1922 г. № 55, ст. 780), изложить в следующей редакции:

«101. Если всего незаложенного имущества залогодателя недостаточно для полного удовлетворения предъявленных к нему пре-

треба додержувати такої черги задоволення:

1) перед задоволенням забезпечених заставою претенсій Державного банку Союзу РСР з цінності заставленого майна задовольняється: а) претенсії робітників і службовців, що виникають із законодавства про працю, а так само з колективних і трудових договорів; б) претенсії про відшкодування за каліцтво і смерть, у тому числі й капіталізовані встановленим порядком платежі; в) претенсії на аліменти, за нормами, що їх установлює Народній комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись із Народнім комісаріятим соціального забезпечення УСРР; г) претенсії авторів і їхніх спадкоємців на плату за повне або часткове відчуження їх виключного права; д) претенсії винахідників і авторів промислових зразків (крім юридичних осіб), а так само їх спадкоємців на плату за використання зареєстрованих винаходів і промислових зразків у частині, що не перебільшує шість тисяч карбованців; е) претенсії старателів, передбачені арт. 17 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 22 червня 1928 р. «Про умови вживання праці старателів, що працюють над здобутком благородних металів і дорогоцінного каміння» (Зб. зак. СРСР 1928 р. № 40, арт. 365); ж) претенсії професійних спілок на відрахування на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів;

2) перед задоволенням забезпечених заставою претенсій інших кредитових установ, у тому числі державних трудових ощадниць, з цінності заставленого майна задовольняється: всі претенсії, перелічені у літ. літ. «а»—«ж» пун. «1», а так само претенсії за соціальним страхуванням з належною пенею, та стягання за акцизом, що лежить на заставленому майні, якщо воно було заставлено підчас знаходження в місці виробництва на базисному складі або на митниці;

3) перед задоволенням забезпечених заставою претенсій інших заставоємців з цінності заставленого майна задовольняється: всі претенсії, зазначені в пунктах 1 і 2, а так само: а) претенсії на задоволення за загально-державними і місцевими

тензій, соблюдается следующая очередность удовлетворения:

1) перед удовлетворением обеспеченных залогом претензий Государственного банка Союза ССР из ценности заложенного имущества удовлетворяются: а) претензии рабочих и служащих, возникающие из законодательства о труде, а равно из коллективных и трудовых договоров; б) претензии по вознаграждению за увечье и смерть, в том числе в виде капитализированных в установленном порядке платежей; в) претензии по алиментам по нормам, установленным Народным комиссариатом юстиции УССР, по соглашению с Народным комиссариатом социального обеспечения УССР; г) претензии авторов и их наследников по вознаграждению за полное или частичное отчуждение их исключительного права; д) претензии изобретателей и авторов промышленных образцов (кроме юридических лиц), а также их наследников за вознаграждение за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов в части, не превышающей шести тысяч рублей; е) претензии старателей, предусмотренные ст. 17 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 22 июня 1928 г. «Об условиях применения труда старателей, занятых добычей благородных металлов и драгоценных камней» (С. в. СССР 1928 г. № 40, ст. 365); ж) претензии профессиональных союзов по отчислениям на содержание фабрично-заводских и местных комитетов;

2) перед удовлетворением обеспеченных залогом претензий прочих кредитных учреждений, в том числе государственных трудовых сберегательных касс, из ценностей заложенного имущества удовлетворяются: претензии, перечисленные в лит. лит. «а» «ж» п. 1, а также претензии по социальному страхованию с причитающейся пеней и взыскания по акцизу, лежащему на заставленном имуществе, если оно было заложено во время нахождения в месте производства на базисном складе или в таможне;

3) перед удовлетворением обеспеченных залогом претензий иных залогодержателей из ценности заложенного имущества удовлетворяются: все претензии, указанные в пунктах 1 и 2, а также: а) претензии о должностях по общегосударственным и

податками з належною пенєю, б) претенсії на задовженість за тими неподатковими прибутками, на які законом поширений порядок стягання, встановлений для податків, з належною за цією задовженістю пенєю, а так само претенсії на задовженість за банківськими позиками, забезпеченими гарантійними листами НКФ Союзу РСР, НКФ УСРР і НКФ інших союзних республік, і в) забезпечені заставою претенсії Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями.

Заставоємець, що залишив за собою встановленим у законі порядком непродане з прилюдних торгів заставлене майно, повинен задовольнити претенсії, що мають за цим артикулом перевагу перед його претенсією, проте, в розмірі, не більшому від встановленої для прилюдних торгів оцінки цього майна.

Взаємна черговість задоволення претенсій, що мають перевагу перед претенсіями заставоємців, визначається в правилах про виконання судових вироків, викладених у Цивільному процесуальному кодексі УСРР.

У в а г а 1. Зазначена в цьому артикулі черговість задоволення претенсій не касує: 1) передбаченого спеціальними законами (Сатутом залізниць Союзу РСР—Зб. зак. СРСР 1927 р. № 30, арт. 308—і постановою РНК Союзу РСР з 26 вересня 1925 р. «Про порядок огляду й затримання вантажів, багажу та ручної кладі, що їх перевозяться залізничними і водними шляхами»—Зб. зак. СРСР 1925 р. № 66, арт. 497) права відповідних підприємств на переважне перед усіма іншими кредиторами задоволення відповідних претенсій з цінності перевозимого вантажу; 2) прав органів, що провадять продаж з прилюдних торгів на покриття з уторгованих від продажу сум витрат на арешт, схов, доставу й продаж зазначеного майна; 3) передбаченого постановою ЦВК і РНК СРСР з 4 вересня 1925 р. «Про документи, що видаються товарними складами при прийомі товарів для переховування» (Зб. зак. СРСР 1925 р. № 60, арт. 445) права названих складів на одержання належних їм за схов товарів сум; 4) передбачених Митним кодексом прав митниць на одержан-

ням налогам с причитающейся пеней, б) претензии о задолженности по тем неналоговым доходам, на которые законом распространен порядок взыскания, установленный для налогов с причитающейся по этой задолженности пеней, а также претензии о задолженности по банковским ссудам, обеспеченным гарантийными листами НКФ СССР, НКФ УССР и НКФ иных союзных республик, и в) обеспеченные залогом претензии Государственного банка Союза СССР по его кредитным операциям.

Залогодержатель, оставивший за собою в установленном законом порядке не проданное с публичных торгов заложенное имущество, обязан удовлетворить претензии, пользующиеся согласно настоящей статье преимущественно перед его претензией, однако, в размере, не превышающем установленной для публичных торгов оценки этого имущества.

Взаимная очередность удовлетворения претензий, пользующихся преимущественно перед претензиями залогодержателей, определяется правилами об исполнении судебных решений, изложенными в Гражданском процессуальном кодексе УССР.

Примечание 1. Указанная в настоящей статье очередность удовлетворения претензий не отменяет: 1) предусмотренного специальными законами (Уставом железных дорог Союза ССР—Соб. зак. СССР 1927 г., № 30, ст. 308—и постановлением СНК СССР от 26 сентября 1925 г. «О порядке осмотра и задержания грузов, багажа и ручной клади, перевозимых по железнодорожным и водным путям сообщения»—Соб. зак. СССР 1925 г. № 66, ст. 497) права соответствующих предприятий на преимущественное перед всеми другими кредиторами удовлетворение из ценности перевозимого груза соответствующих претензий; 2) прав органов, производящих продажу с публичных торгов, на покрытие из вырученных от продажи сумм расходов по аресту, хранению, доставке и продаже указанного имущества; 3) предусмотренного постановлением ЦИК и СНК СССР от 4 сентября 1925 года «О документах, выдаваемых товарными складами в приеме товаров на хранение» (С. з. СССР 1925 г. № 60, ст. 445) права названных складов на по-

ня мита та інших оплат, що припадають на вантаж підчас випуску вантажу з відання митних установ; 5) окремого порядку задоволення претенсій установ довгореченцевого кредиту за незабезпеченими заставами довгореченцевими позиками, передбаченого спеціальними законами; 6) встановлених законами про право забудови переважних прав на задоволення претенсій до забудівників від органів, що здають ділянки під забудову; 7) порядку задоволення претенсій, що його встановлено арт. арт. 182—191 Кодексу торгового мореплавства Союзу РСР.

Увага 2. Коли заставлено майно кредитово-кооперативної організації, то за випадків, зазначених у п.п. 2 і 3 арт. 101, переважно перед претензіями заставосців, задовольняється крім того: 1) вимоги про повернення внесків і 2) вимоги за позиками, одержаними від державних установ для видачі позик сільським господарям, кустарям і ремісникам (крім позик до основного і спеціального капіталів)».

2) Поробити в Нотаріальній уставі (36. зак. УСРР 1928 р. № 20, арт. 183), такі зміни:

1) абзац 1 арт. 37 ухвалити в такій редакції:

«Дії нотарів і інших органів, що виконують нотаріальні функції, а так само відмову перевести дії можна оскаржити порядком, установленим у Цивільному процесуальному кодексі УСРР для оскарження дій нотарів і органів, що виконують нотаріальні функції».

2) Арт. 49 ухвалити в такій редакції:

«49. Виконавчі написи на зазначених в арт. 48 цієї Устави документах не учиняються, коли виконання зобов'язання, що на ньому оснований вимогу, поставлено в самому документі залежно від умов, що їх настання належить довести».

лучення причитаючихся їм за хранение товаров сумм; 4) предусмотренных Таможенным кодексом прав таможен на получение пошлины и прочих сборов, числящихся на грузе при выпуске груза из ведения таможенных учреждений; 5) особого порядка удовлетворения претензий учреждений долгосрочного кредита по необеспеченным залогом долгосрочным ссудам, предусмотренного специальными узаконениями; 6) установленных законами о праве застройки преимущественных прав на удовлетворение претензий к застройщикам органов, сдающих участки земли под застройку; 7) порядка удовлетворения претензий, установленного ст.ст. 182—191 Кодекса торгового мореплавания Союза ССР.

Примечание 2. Когда заложенным является имущество кредитно-кооперативной организации, то в случаях, указанных п.п. 2 и 3 ст. 101, преимущественно перед претензиями залогодержателей, удовлетворяются сверх того: 1) требования о возврате вкладов и 2) требования по ссудам, полученным от государственных учреждений для выдачи ссуд сельским хозяйствам, кустарям и ремесленникам (кроме ссуд в основной и специальные капиталы)».

2) Внести в Нотариальное положение (С. з. УССР 1928 г. № 20, ст. 183) нижеследующие изменения:

1) абзац 1 ст. 37 изложить в следующей редакции:

«Действия, совершенные нотариусами, либо иными органами, выполняющими нотариальные действия, а также отказ в совершении действий могут быть обжалованы в порядке, установленном в Гражданском процессуальном кодексе УССР для обжалования действий нотариусов и органов, выполняющих нотариальные действия».

2) Ст. 49 изложить в следующей редакции:

«49. Исполнительные надписи на указанных в ст. 48 настоящего Положения документах не учиняются, если исполнение обязательства, на котором основано требование, поставлено в самом документе в зависимости от условий, наступление которых должно быть доказано».

3) Арт. 52 ухвалити в такій редакції:

«52. На вчинення нотарем виконавчих написів можна подавати скарги порядком, встановленим Цивільним процесуальним кодексом УСРР для оскарження судових наказів».

4) Арт. 64 ухвалити в такій редакції:

«64. У разі потреби виконати вирок полюбовного суду примусово, нотаріальний орган вчиняє на вироківі виконавчий напис за правилами цієї Устави».

Увага. Вчиняючи виконавчий напис, нотаріальна контора має упевнитися, що вирок не суперечить чинним законам».

5) Арт. 87 ухвалити в такій редакції:

«87. Нотаріальні контори вручають заяви за правилами Цивільного процесуального кодексу УСРР, встановленими для вручення повідомлень, що їх надсилають судові органи».

3. Від дня надання чинності Цивільному процесуальному кодексові УСРР у редакції 1929 р. скасувати такі закони УСРР:

1) Постанову ВУЦВК з 3 вересня 1924 р. «Про надання чинності Цивільному процесуальному кодексові УСРР» (Зб. зак. УСРР 1924 р. № 16—17, арт. 156).

2) Арт. арт. 1 і 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1925 р. «Про доповнення арт. арт. 46, 210 і 271 Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 6—7, арт. 56).

3) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 30 квітня 1925 р. «Про доповнення арт. 304 Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 24, арт. 174).

4) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 липня 1925 р. «Про доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. 289¹» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 45—46, арт. 299).

5) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 4 листопада 1925 р. «Про доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. арт. 300¹, 300², 300³» (Зб. зак. УСРР 1925 р. № 81, арт. 483).

6) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 7 липня 1926 р. «Про доповнення арт. 271

3) Ст. 52 изложить в следующей редакции:

«52. На учинение нотариусом исполнительных надписей могут быть приносимы жалобы в порядке, установленном Гражданским процессуальным кодексом УССР для обжалования судебных приказов».

4) Ст. 64 изложить в следующей редакции:

«64. В случае надобности привести принудительно в исполнение решение третейского суда, нотариальный орган учиняет на решении исполнительную надпись по правилам настоящего Положения».

Примечание. При учинении исполнительной надписи нотариальная контора должна удостовериться в том, что решение не противоречит действующим законам».

5) Ст. 87 изложить в следующей редакции:

«87. Заявления вручаются нотариальными конторами по правилам Гражданского процессуального кодекса УССР, установленных для вручения извещений, посылаемых судебными органами».

3. Со дня введения в действие Гражданского процессуального кодекса УССР в редакции 1929 г. отменить нижеследующие законы УССР:

1) Постановление ВУЦИК от 3 сентября 1924 г. «О введении в действие Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1924 г. № 16—17, ст. 156).

2) Ст. ст. 1 и 3 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 25 февраля 1925 г. «О дополнении ст. ст. 46, 210 и 271 Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1925 г. № 6—7, ст. 56).

3) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 30 апреля 1925 года «О дополнении ст. 304 Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1925 г. № 24, ст. 174).

4) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 1 июля 1925 г. «О дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР ст. 289¹» (С. з. УССР 1925 г. № 45—46, ст. 299).

5) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 4 ноября 1925 г. «О дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР ст. ст. 300¹, 300², 300³» (С. з. УССР 1925 г. № 81, ст. 483).

6) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 7 июля 1926 г. «О дополнении ст. 271 Граж-

Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1926 р. № 42, арт. 288).

7) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 29 вересня 1926 р. «Про зміну і доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1926 р. № 57, арт. 382).

8) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 5 січня 1927 р. «Про доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. 235²» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 2—3, арт. 5).

9) Арт. 1 розділу V постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 27 червня 1927 р. «Про розширення прав місцевих органів влади і спрощення порядку управління» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 29, арт. 139).

10) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 6 липня 1927 р. «Про зміну і доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 33, арт. 156).

11) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про доповнення арт. 210 Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 43, арт. 193).

12) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 р. «Про доповнення арт. арт. 266 і 266¹ Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 32).

13) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 11 липня 1928 р. «Про зміну і доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 17, арт. 156).

14) Пункти 1, 2 і 3 арт. 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 1 серпня 1928 р. «Про увільнення органів Робітничо-селянської міліції УСРР від обов'язків, що не впливають з їхніх безпосередніх функцій» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 21, арт. 186).

15) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 8 серпня 1928 р. «Про врегулювання порядку справляння комірного» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 21, арт. 189).

16) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 29 серпня 1928 р. «Про зміну і доповнення арт. 43, 187, 210, 266, 266¹ і 271 Цивільного процесуального кодексу УСРР та про доповнення його арт. 291¹» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 25, арт. 214).

17) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 р. «Про витрати на розсилання від судових органів повісток у цивільних справах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 37).

данского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1926 г. № 42, ст. 288).

7) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 29 сентября 1926 г. «Об изменении и дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1926 г. № 57, ст. 382).

8) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 5 января 1927 г. «О дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР ст. 235²» (С. з. УССР 1927 г. № 2—3 ст. 5).

9) Ст. 1 главы V постановления ВУЦИК и СНК УССР от 27 июня 1927 г. «О расширении прав местных органов власти и упрощении порядка управления» (С. з. УССР 1927 г. № 29, ст. 139).

10) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 6 июля 1927 г. «Об изменении и дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1927 г. № 33, ст. 156).

11) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 31 августа 1927 г. «О дополнении ст. 210 Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1927 г. № 43, ст. 193).

12) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 1 февраля 1928 г. «О дополнении ст. ст. 266 и 266¹ Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1928 г. № 3, ст. 32).

13) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 11 июля 1928 г. «Об изменении и дополнении Гражданского процессуального кодекса УССР» (С. з. УССР 1928 г. № 17, ст. 156).

14) Пункты 1, 2 и 3 ст. 3 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 1 августа 1928 г. «Об освобождении органов Рабочей-крестьянской милиции УССР от обязанностей, не вытекающих из них прямых функций» (С. з. УССР 1928 г. № 21, ст. 186).

15) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 8 августа 1928 г. «Об урегулировании порядка взъскания квартирной платы» (С. з. УССР 1928 г. № 21 ст. 189).

16) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 29 августа 1928 г. «Об изменении и дополнении ст. ст. 43, 187, 210, 266, 266¹ и 271 Гражданского процессуального кодекса УССР и о дополнении его ст. 291¹» (С. з. УССР 1928 г. № 25, ст. 214).

17) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 12 января 1929 г. «О расходах по рассылке судебными органами повесток по гражданским делам» (С. з. УССР 1929 г. № 5, ст. 37).

18) Поділ II постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 12 січня 1929 р. «Про оплати за судово-виконавчі дії» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 38).

19) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 3 квітня 1929 р. «Про відшкодування втрат активним робітникам села від осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10 арт. 82).

20) Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 28 вересня 1929 р. «Про зміну арт. 271³ Цивільного процесуального кодексу УСРР та про доповнення цього Кодексу арт. 271⁴» «Вісті ВУЦВК» № 226 з 29 вересня 1929 р.

4. У зв'язку із зміною редакції арт. 101 Цивільного кодексу УСРР скасували такі закони УСРР:

1) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 2 серпня 1926 р. «Про зміну арт. 101 Цивільного кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1926 р. № 47, арт. 314);

2) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 13 липня 1927 р. «Про доповнення арт. 101 Цивільного кодексу УСРР увагою 4» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 35, арт. 163);

3) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 р. «Про зміну і доповнення арт. 101 Цивільного кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 31).

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

18) Раздел II постановления ВУЦИК и СНК УССР от 12 января 1929 г. «О сборах за судебно-исполнительные действия» (С. з. УССР 1929 г. № 5, ст. 38).

19) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 3 апреля 1929 г. «О возмещении убытков активным работникам села лицами, которые на почве классової борьбы уничтожили их имущество путем поджогов» (С. з. УССР 1929 г. № 10, ст. 82).

20) Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 28 сентября 1929 г. «Об изменении ст. 271³ Гражданского процессуального кодекса УССР и о дополнении этого Кодекса ст. 271⁴» «Вісті ВУЦВК» № 226 от 29 сентября 1929 г.

4. В связи с изменением редакции ст. 101 Гражданского кодекса УССР отменить ниже следующие законы УССР:

1) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 2 августа 1926 г. «Об изменении ст. 101 Гражданского кодекса УССР» (С. з. УССР 1926 г. № 47, ст. 314);

2) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 13 июля 1927 г. «О дополнении ст. 101 Гражданского кодекса УССР примечанием 4» (С. з. УССР 1927 г. № 35, ст. 163);

3) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 1 февраля 1928 г. «Об изменении и дополнении ст. 101 Гражданского кодекса УССР» (С. з. УССР 1928 г. № 3, ст. 31).

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

И. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

201. Цивільний процесуальний кодекс УСРР.

ЧАСТИНА ПЕРША.

Розділ 1.

Засади.

1. Правила провадження цивільного процесу, викладені в цьому Кодексі, є обов'язкові для всіх установ єдиної судової системи УСРР (народного суду, окружного суду, Головного суду АМСРР і Найвищого суду),

201. Гражданский процессуальный кодекс УССР.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.

Глава 1.

Основные положения.

1. Правила ведения гражданского процесса, изложенные в настоящем Кодексе, обязательны для всех учреждений единой судебной системы УССР (народного суда, окружного суда, Главного суда АМСРР и Верхов-

в так само для установ, що їм надано судові функції на підставі спеціальних про них устав, з тими виключеннями, які установлено у цих уставах і в спеціальних правилах, що регулюють діяльність цих установ.

2. Суд розпочинає розгляд справи не інакше, як на заяву заінтересованої в тому сторони.

Позивач має право протягом усього часу присутнього розгляду справи змінити підставу і об'єкт позову, збільшити або зменшити свої позовні вимоги. Відмовитися від позову або вчинити мирову із записаним позивач може у всякому стані справи.

Суд приймає відмову сторони від належних їй прав, а так само такі заяви про зміну підстав позову або його розміру, що є відмовою від своїх прав, якщо ця відмова не суперечить законові, інтересам держави або інтересам трудящих. Коли суд таку відмову прийме, то це позбавляє сторону права вдатися до суду знову з тим самим позовом.

3. Прокурор має право і почати справу, і вступити у справу в усякій стадії процесу, коли на його думку цього потребує охорона інтересів держави або трудящих.

В кожній справі суд має право визнати за бажану участь у справі прокурора, повідомляючи про це прокурора; неприбуття прокурора не перешкоджає проте далі розглядати справу.

4. Справи, де за позивачів є державні органи або кооперативні організації всіх видів і ступенів, суд може закрити в усякому їх стані, коли в процесі розгляду справи виявиться нецільність дальшого провадження справи, зокрема—з причини явної неможливості виконати вирок, що може бути винесений, або коли витрати на провадження справи явно перевищуватимуть позовну суму.

5. Суд зобов'язаний розв'язувати справи на підставі чинних законів Робітничо-селянського уряду, а так само на підставі виданих у межах чинних законів постанов центральних і місцевих органів влади.

6. Суд не може відмовити розв'язати справу під приводом неповноти, неясности

ного суда), а также для учреждений, снабженных судебными функциями на основании особых о них положений, с теми изъятиями, какие установлены в этих положениях и в специальных правилах, регулирующих деятельность этих учреждений.

2. Суд приступает к рассмотрению дела не иначе, как по заявлению заинтересованной в том стороны.

Истец имеет право в течение всего времени рассмотрения дела по существу изменить основание и предмет иска, увеличить или уменьшить свои исковые требования. Отказаться от иска либо заключить мировое соглашение с ответчиком истец может во всяком положении дела.

Суд принимает отказ стороны от принадлежащих ей прав, а также такие заявления об изменении оснований иска либо его размера, которые являются отказом от своих прав, если этот отказ не противоречит закону, интересам государства или интересам трудящихся. Принятие судом такого отказа лишает сторону права обратиться к суду вновь с тем же самым иском.

3. Прокурор вправе как начать дело, так и вступить в дело в любой стадии процесса, если по его мнению этого требует охрана интересов государства или трудящихся.

По каждому делу суд может признать желательным участие в деле прокурора, уведомляя его об этом; неявка прокурора не препятствует однако дальнейшему рассмотрению дела.

4. Дела, в которых истцами являются государственные органы или кооперативные организации всех видов и степеней, могут быть прекращены судом во всяком положении дела, если в процессе рассмотрения дела обнаружится нецелесообразность дальнейшего производства дела, в частности—в виду явної неможливості виконання рішення, яке може бути винесено, або в виду того, що расходи по производству дела явно превысят сумму иска.

5. Суд обязан разрешать дела на основании действующих законов Рабоче-крестьянского правительства, а также на основании изданных в пределах действующих законов постановлений центральных и местных органов власти.

6. Суд не может отказать в решении дела под предлогом неполноты, неясности или про-

чи суперечності закону й розв'язує справу, керуючись загальними засадами радянського законодавства та загальною політикою Робітничо-селянського уряду.

7. Суд зобов'язаний всяким способом намагатися з'ясувати дійсні права та взаємини сторін, тому, не обмежуючись поданими поясненнями та матеріалами, він повинен, через поставлені сторонам запитання, допомагати з'ясувати присутні для розв'язання справи обставини та ствердити їх доказами. Трудящим, що вдаються до суду, суд активно допомагає боронити їхні права та законні інтереси, щоб юридичну невідомість, малописьменність та інші такі обставини не можна було використати на їхню шкоду. Суд також пояснює сторонам, що до нього вдаються, їхні процесуальні права та потрібні формальності, попереджуючи про наслідки, що походять з процесуальних дій чи з недодержання їх.

8. Сторони зобов'язані сумлінно користуватися з усіх належних їм процесуальних прав. Всіляким зловживанням та заявам, що мають на меті затримати чи заплутати процес, суд негайно кладе вілець.

9. Розглядаючи договори та акти, укладені закордоном, суд бере на увагу закони, що мають чинність на місці укладення договору чи акту, коли такі договори чи акти дозволено на підставі законів Союзу РСР або УСРР чи на підставі угод Союзу РСР, УСРР і інших союзних республік з тою державою, що в її межах зазначені акти укладено.

10. У разі ускладнення щодо застосування чужоземних законів, суд здається до Народнього комісаріату юстиції, що безпосередньо дає судові потрібні довідки та роз'яснення, а коли треба — просить Народний комісаріат закордонних справ Союзу РСР порозумітися з належними чужоземними урядами про надіслання висновку на винятку справу.

11. Судочинство в судах провадиться українською мовою. В судових установах національних адміністративно-територіальних одиниць та в окремих національних суду-

тиворечня закона и решает дело, руководствуясь общими началами советского законодательства и общей политикой Рабоче-крестьянского правительства.

7. Суд обязан всемерно стремиться к выяснению действительных прав и взаимоотношений сторон, почему, не ограничиваясь представленными объяснениями и материалами, он должен, посредством предложенных сторонами вопросов, способствовать выяснению существенных для разрешения дела обстоятельств и подтверждению их доказательствами. Трудящимся, обращающимся к суду, суд оказывает активное содействие к ограждению их прав и законных интересов, чтобы юридическая неосведомленность, малограмотность и подобные тому обстоятельства не могли быть использованы во вред им. При этом суд разъясняет обращающимся к нему сторонам их процессуальные права и необходимые формальности, предупреждая о последствиях, связанных с процессуальными действиями или упущением их.

8. Стороны обязаны добросовестно пользоваться принадлежащими им процессуальными правами. Всякие злоупотребления и заявления, имеющие целью затянуть или затемнить процесс, немедленно пресекаются судом.

9. При рассмотрении судом договоров и актов совершенных за границей, принимаются во внимание законы, действующие в месте совершения договора или акта, если такие договоры или акты допускаются на основании законов Союза ССР либо УССР или на основании соглашений Союза ССР, УССР и иных союзных республик с тем государством, в пределах которого указанные акты совершены.

10. В случае затруднения в применении иностранных законов суд обращается в Народный комиссариат юстиции, который дает суду непосредственно необходимые справки и разъяснения, а в случаях необходимости — просит Народный комиссариат иностранных дел Союза ССР войти в сношение с подлежащими иностранными правительствами о доставлении заключения по возникшему вопросу.

11. Судопроизводство ведется в судах на украинском языке. В судебных учреждениях национальных административно-территориальных единиц и в отдельных национальных

вих камерах судочинство провадиться мовою відповідної національності.

В разі сторони, свідки або експерти не володіють мовою, що нею ведеться судочинство в даній судовій установі, суд, коли і він не володіє тією мовою, якою володіють сторони, свідки або експерти, повинен запрошувати перекладача і освідомлювати заінтересованих осіб про кожну судову дію через перекладача. В разі суд володіє відповідною мовою, перекладача не запрошують і суд сам повинен освідомлювати заінтересованих осіб про кожну судову дію.

Усілякі заяви й папери заінтересованої особи можуть подавати своєю рідною мовою.

На бажання заінтересованих осіб, всі постанови, документи та інші матеріали в судовій справі належить писати й оголошувати заінтересованим особам, крім мови, якою провадиться судочинство в даній судовій установі, також рідною мовою даних осіб.

12. Цивільний позов про втрати, заподіяні злочинном, коли його не розв'язано підчас самого розгляду справи в кримінальному порядку, можна подати в порядку цивільного судочинства.

13. Сторони, прокуратура, треті особи, допущені до участі в справі, та їхні представники мають право в кожному стані справи оглядати оригінали справ, робити з них витяги та діставати копії паперів та документів, що є в справі, заплатавши за належних випадків установлені оплати.

Розділ 2.

Представництво на суді.

14. Сторони можуть вести справи в суді особисто або через своїх представників.

15. В справах осіб, оголошених за недієздатних або обмежених за силою закону в своїй дієздатності (арт. арт. 7, 8 та 9 Цивільного кодексу), позови вчиняють їхні законні представники, а позивати можна їхніх законних представників.

16. Державні установи, що є на державному або місцевому бюджетах і є самостійними бюджетово - кошторисними одиницями (народні комісаріати, відділи та інспек-

судебних камерах судопроизводство ведеться на мові відповідної національності.

Если стороны, свидетели или эксперты не владеют языком, на котором ведется судопроизводство в данном судебном учреждении, суд, если он не владеет тем языком, которым владеют стороны, свидетели или эксперты, обязан пригласить переводчика и через переводчика осведомлять заинтересованных лиц о каждом судебном действии. Если суд владеет соответствующим языком, переводчик не приглашается и суд непосредственно осведомляет заинтересованных лиц о каждом судебном действии.

Всякого рода заявления и бумаги могут быть подаваемы заинтересованными лицами на их родном языке.

По желанию заинтересованных лиц, все постановления, документы и иные материалы по судебному делу должны быть изложены и объявлены заинтересованным лицам, кроме языка, на котором ведется судопроизводство в данном судебном учреждении, также на родном языке данных лиц.

12. Гражданский иск об убытках, причиненных преступным деянием, если он не был разрешен при самом разборе дела в уголовном порядке, может быть предъявлен в порядке гражданского судопроизводства.

13. Стороны, прокуратура, третьи лица, допущенные к участию в деле, и представители их могут во всяком положении дела знакомиться с подлинными производствами, делать из них выписки и получать копии находящихся в деле бумаг и документов, с уплатой в подлежащих случаях установленных сборов.

Глава 2.

Представительство на суде.

14. Стороны могут вести дела в суде лично или через своих представителей.

15. По делам лиц, объявленных недееспособными или ограниченными в силу закона в своей дееспособности (ст. ст. 7, 8 и 9 Гражданского кодекса), иски предъявляются их законными представителями или к их законным представителям.

16. Государственные учреждения, состоящие на государственном или местном бюджетах и являющиеся самостоятельными бюджетно-сметными единицами (народные

тури округових вишовавчих комітетів, лікарні, школи, дослідні станції тощо), вчиняють позови і відповідають за ними від свого імені через своїх керівників.

Державні установи і підприємства, кооперативні та громадські організації, а так само інші об'єднання, що мають права юридичної особи, вчиняють позови і відповідають за ними через установлені законом або статутом органи.

17. Представництво на суді може бути: 1) добровільно обраним стороною, 2) законним представництвом за невіддатних, 3) представництвом за арт. 16 Цивільного кодексу.

18. За представників сторін можуть бути: 1) члени колегії оборонців; 2) професійні організації в особі своїх уповноважених—у справах робітників та службовців;

3) комітети незаможних селян в особі своїх уповноважених—у справах незаможних селян;

4) керівники та постійні співробітники установ та об'єднань, передбачених у арт. 16,—у справах цих установ та об'єднань;

5) особи, допущені судом, що розглядає справу, до представництва в даній справі;

6) кооперативні спілки в особі уповноважених від них на те осіб—у справах кооперативних організацій, що ввійшли до кооперативної системи, об'єднаної цією спілкою;

7) інші організації, що їм за спеціальним законом надано право обороняти інтереси своїх членів, в особі своїх уповноважених.

19. Представники сторін повинні мати відповідні повноваження. Таке повноваження сторона дає або словесно на суді, а суд записує його до протоколу, або особливою довірчістю, засвідченою за правилами Нотаріальної устави. Робітники й службовці можуть засвідчувати довірчість на ведення справи в своїй установі чи підприємстві, а червоноармійці—у своїй військовій частині.

Для членів колегій оборонців у справах, прийнятих через юридичні консультації за повноваження на ведення справи правять

воинвоисарматы, отделы и инспектуры окружных исполнительных комитетов, больницы, школы, опытные станции и т. п.) предъявляют иски и отвечают по ним от своего имени через своих руководителей.

Государственные учреждения и предприятия, кооперативные и общественные организации, а также иные объединения, имеющие права юридического лица, предъявляют иски и отвечают по ним через установленные законом или уставом органы.

17. Представительство на суде может быть: 1) добровольно выбранным стороной, 2) законным представительством за недееспособных, 3) представительством согласно статье 16 Гражданского кодекса.

18. Представителями сторон могут быть: 1) члены коллегии защитников; 2) профессиональные организации в лице своих уполномоченных—по делам рабочих и служащих;

3) комитеты незаможных селян в лице своих уполномоченных—по делам незаможных селян;

4) руководители и постоянные сотрудники учреждений и объединений, предусмотренных ст. 16,—по делам этих учреждений и объединений;

5) лица, допущенные судом, разбирающим дело, к представительству по данному делу;

6) кооперативные союзы в лице уполномоченных ими на то лиц—по делам кооперативных организаций, входящих в кооперативную систему, объединяемую этим союзом;

7) иные организации, которым специальным законом предоставлено право защищать интересы своих членов, в лице своих уполномоченных.

19. Представители сторон должны быть снабжены соответствующими полномочиями. Эти полномочия даются стороной либо в суде устно с занесением судом в протокол, либо особой доверенностью, удостоверенной в соответствии с правилами Нотариального положения. Рабочие и служащие могут удостоверить доверенность на ведение дела в своем учреждении или предприятии, красноармейцы—в своей воинской части.

Для членов колегий защитников по делам, принятым через юридические консультации, полномочием на ведение дела служит ордер

ордер на дану справу, видаваний їм від відповідної юридичної консультації.

20. Коли повноваження урядової особи на судове представництво передбачено в законі або у відповідному статуті, такій особі особливого повноваження не потрібно. Коли ці особи уповноважують на судове представництво будь-яких інших осіб, то вони видають довіреності на загальних підставах.

Для членів органів управи юридичних осіб за уповноваження править витяг з протоколу засідання належного органу управи, що уповноважив їх на судове представництво.

21. Повноваження надає представникові право провадити всі процесуальні дії, опріч закінчення справи мировою, передання спору до полюбовного суду, відмовлення в цілому чи частково від позовної вимоги або її визнання, передання повноваження іншій особі та одержання майна чи грошей. Зазначені права представника треба спеціально застерігати в повноваженнях. Спори про фальшування можна заявляти тільки на підставі спеціального на те повноваження в даній справі.

22. Професійні спілки, в особі своїх уповноважених, мають право у справах, що випливають з трудових взаємин, провадити всі процесуальні дії без спеціальної на те довіреності від заінтересованих осіб. В цьому разі уповноважені професійних спілок чинять за загальними правилами на підставі довіреності, що її видає професійна спілка; таку довіреність нотаріально засвідчувати не треба.

23. За представників сторін не можуть бути: 1) особи, що не дійшли 18 років; 2) особи, обмежені в правах за судовим вироком за арт. 29 Кримінального кодексу УСРР, на весь час обмеження; 3) особи, що є під опікою; 4) особи, виключені в колегії оборонців; 5) народні судді, члени суду, слідчі та прокурори.

Розділ 3.

Підсудність.

24. До відання народного суду в складі народного судді та двох народних засідателів належать:

по данному делу, выдаваемый им соответствующей юридической консультацией.

20. В случае, если полномочие должностного лица на судебное представительство предусмотрено в законе либо в соответствующем уставе, такое лицо в особом уполномочии не нуждается. Если эти лица уполномочивают на судебное представительство каких-либо иных лиц, то они выдают доверенности на общих основаниях.

Для членов органов управления юридических лиц уполномочием служит выписка из протокола заседания надлежащего органа управления, уполномочившего их на судебное представительство.

21. Полномочие дает представителю право на совершение всех процессуальных действий, кроме окончания дела миром, передачи спора в третейский суд, отказа полностью или частично от искового требования или признания его, передачи полномочия другому лицу и получения имущества или денег. Указанные права представителя должны быть специально оговорены в полномочиях. Спор о подлоге может быть заявлен только по специальному на то полномочию по данному делу.

22. Профессиональные союзы, в лице своих уполномоченных, имеют право по делам, вытекающим из трудовых взаимоотношений, производить все процессуальные действия без специальной на то доверенности заінтересованных лиц. При этом уполномоченные профессиональных союзов действуют по общим правилам на основании доверенности, выдаваемой профессиональным союзом; такая доверенность в нотариальном удостоверении не нуждается.

23. Не могут быть представителями сторон: 1) лица, не достигшие 18-ти лет; 2) лица, ограниченные в правах по судебному приговору, согласно ст. 29 Уголовного кодекса УССР, на все время ограничения; 3) лица, состоящие под опекой; 4) лица, исключенные из коллегии защитников; 5) народные судьи, члены суда, следователи и прокуроры.

Глава 3.

Подсудность.

24. Ведению народного суда в составе народного судьи и двух народных заседателей подлежат:

- 1) позови на суму від 50 карбованців до 3.000 крб.;
- 2) справи про аліменти, незалежно від позовної суми;
- 3) всі позови, що не підлягають оцінці.

З числа справ, визначених у п.п. 1 і 3, народному суду не підсудні справи, що на підставі нижченаведених артикулів, а так само на підставі спеціальних законів підсудні народному суду одноособово, а так само справи, підсудні Головному суду АМССР, окружним судам та арбітражним комісіям і іншим установам, що мають судові функції.

Увага. Коли під час розгляду справи в народному суді виявиться, що справа за позовною ціною народному суду не підсудна, то розгляд справи повинно закінчити в цьому суді, крім випадків, коли народний суд визнає за потрібне передати справу до вищого суду, якому вона підсудна.

25. До відання трудових сесій народного суду належать індивідуальні й групові спори між наймачами, з одного боку, та робітниками й службовцями, з другого боку, що виникають з причин невиконання законів про працю, колективних і трудових договорів та правил внутрішнього розпорядку або з неправильного прикладення таблиці заходів впливу, за випадків:

- 1) коли конфлікт, що підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії, на цій комісії не був розв'язаний;
- 2) коли конфлікт за чинним законодавством не підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії й не був переданий на цю комісію на бажання робітника;
- 3) коли постанову розціночно-конфліктної комісії скасував орган праці порядком нагляду.

Трудовим сесіям так само підсудні справи про встановлення розміру грошових сум, належних робітникам або професійним опікам на підставі постанов розціночно-конфліктних комісій, єдиальних камер і полюбовних судів, коли в цих постановах точно не встановлено, які суми належить справити.

- 1) дела по искам на сумму от 50 рублей до 3.000 рублей;
- 2) дела об алиментах—независимо от суммы иска;
- 3) дела по всем искам, не подлежащим оценке.

Из числа дел, указанных в п.п. 1 и 3, народному суду не подсудны дела, которые на основании нижеследующих статей, а равно на основании специальных законов подсудны народному суду единолично, а также дела, подсудные Главному суду АМССР, окружным судам, а равно арбитражным комиссиям и иным учреждениям, снабженным судебными функциями.

Примечание. Если при рассмотрении дела в народном суде окажется, что дело не подсудно народному суду по цене иска, дело заканчивается рассмотрением в этом суде, кроме случаев, когда народный суд признает необходимым передать дело в вышестоящий суд, по подсудности.

25. Ведению трудовых сессий народного суда подлежат индивидуальные и групповые споры между нанимателями, с одной стороны, и рабочими и служащими, с другой стороны, возникающие вследствие неисполнения законов о труде, коллективных и трудовых договоров и правил внутреннего распорядка, или вследствие неправильного применения таблицы взысканий в случаях:

- 1) когда конфликт, подлежащий обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии, при рассмотрении в этой комиссии не получил разрешения;
- 2) когда конфликт не подлежит по действующему законодательству обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии и не был передан в эту комиссию по желанию работника;
- 3) когда решение расценочно-конфликтной комиссии было отменено органом труда в порядке надзора.

Трудовым сессиям также подсудны дела об установлении размера денежных сумм, причитающихся работникам или профессиональным союзам на основании постановлений расценочно-конфликтных комиссий, примирительных камер и третейских судов, если в данных постановлениях подлежащие взысканию суммы точно не определены.

Всі вищезазначені справи підсудні трудовим сесіям, незалежно від позовної ціни.

У місцях, де трудових сесій нема, підсудні їм справи розглядають народні суди звичайного складу (арт. 24), додержуючи правил, встановлених для трудових сесій.

26. До відання народнього судді одноособово належать:

1) позови на суму до 50 крб., крім справ, підсудних еднальним камерам для розгляду деяких кримінальних і цивільних справ;

2) позови між державними установами і підприємствами на суму до 100 крб.;

3) справи про видачу судових наказів, за тих випадків, коли ці справи, на підставі правил про видачу судових наказів, не належать до відання Головного суду АМСРР і окружних судів;

4) інші справи окремого судочинства, окрім справ про звільнення від військової служби через релігійні переконання і скарги на нотареві дії.

27. До відання Головного суду АМСРР по Цивільній судовій колегії та окружних судів по цивільному відділові належать:

1) позови на суму понад 3.000 карбованців;

2) незалежно від позовної ціни:

а) позови, що випливають з договорів різних товариств, крім простого товариства;

б) позови, що випливають із прав на промислові винаходи, на товарні знаки, промислові зразки і фірму;

в) позови, що випливають з авторського права, крім позовів про справлення авторського гонорару за прилюдне виконання творів;

г) позови Народнього комісаріату земельних справ АМСРР і окружних земельних відділів на товариства і об'єднання селянської трудової людності про відібрання від них переданих на їхнє користування лісів;

д) позови на державні установи і урядових осіб про втрати, заподіяні незаконними або неправильними діями при виконанні функцій влади, а так само про повернення неправильно відібраного майна;

Все вышеуказанные дела подсудны трудовым сессиям независимо от цены иска.

В местах, в которых не учреждено трудовых сессий, подсудные им дела рассматриваются народными судами обычного состава (ст. 24), с соблюдением правил, установленных для трудовых сессий.

26. Ведению народного судьи единолично подлежат:

1) дела по искам на сумму до 50 рублей, за исключением дел, подсудных примирительным камерам по разрешению некоторых уголовных и гражданских дел;

2) дела по искам между государственными учреждениями и предприятиями на сумму до 100 рублей;

3) дела о выдаче судебных приказов, в тех случаях, когда эти дела, на основании правил о выдаче судебных приказов, не подлежат ведению Главного суда АМСРР и окружных судов;

4) дела по прочим особым производствам, за исключением дел об освобождении от военной службы по религиозным убеждениям и по жалобам на действия нотариусов.

27. Ведению Главного суда АМСРР по Гражданской судебной коллегии и окружных судов по гражданскому отделу подлежат дела:

1) по искам на сумму свыше 3.000 рублей;

2) независимо от суммы иска:

а) по искам, вытекающим из договоров разного вида товариществ, за исключением простого товарищества;

б) по искам, вытекающим из прав на промышленные изобретения, на товарные знаки, промышленные образцы и фирму;

в) по искам, вытекающим из авторского права, за исключением исков о взыскании авторского гонорара за публичное исполнение произведений;

г) по искам Народного комиссариата земельных дел АМСРР и окружных земельных отделов к обществам и объединениям селянского трудового населения об отобрании от них переданных в их пользование лесов;

д) по искам к государственным учреждениям и должностным лицам об убытках, причиненных незаконными или неправильными действиями, произведенными при осуществлении функций власти, а также о возврате неправильно отобранного имущества;

3) справи про видачу судових наказів за випадків, зазначених у п.п. 14—19 арт. 219, коли сума вимоги перевищує 3.000 карбованців, і справи окремого судочинства про звільнення від військової служби та скарги на нотареві дії;

4) справи про неспроможність приватних осіб.

28. До відання особливих сесій Головного суду АМСРР і округових судів у справах про неспроможність кооперативних організацій належать справи про неспроможність кооперативних організацій усіх видів і ступенів, крім справ про неспроможність кооперативних центрів УСРР.

29. Справи про неспроможність кооперативних центрів УСРР усіх видів кооперації належать до відання Найвищого суду УСРР у спеціальному складі, передбаченому в уставі про судоустрій УСРР для розгляду справ як суду першої інстанції.

30. Позови належить подавати до суду, в районі якого записаний має постійне місце осідку або постійну працю.

Позови про утримання (аліменти), позови робітників і службовців, що впливають з трудових і колективних договорів, та позови про відшкодування за каліцтво і смерть можна вчиняти так само в місці осідку позивача.

31. Позови, підсудні Головному судові АМСРР або округовому судові як першій інстанції, коли за сторону в них є Головний суд АМСРР або округовий суд, вчиняється на загальних підставах. Проте, коли сторона заперечуватиме проти того, щоби Головний суд АМСРР або округовий суд розглядали дану справу, то він повинен такі позови протягом трьох днів від дня вчинення передати до найближчого округового суду.

Такого самого порядку треба додержувати й за касаційного розгляду справи, які розглянув народний суд, що в них Головний суд АМСРР або округовий суд є стороною.

32. Позови про повернення втрат, заподіяних оутичкою суден, вчиняється на бажання позивача або в місці постійного осідку записаного, або в місці, де є судно, що на нього падає відповідальність за втрати

3) дела о выдаче судебных приказов в случаях, указанных в п.п. 14—19 ст. 219, если сумма требования превышает 3.000 рублей, и дела по особым производствам об освобождении от военной службы и по жалобам на действия нотариусов;

4) дела о несостоятельности частных лиц.

28. Ведению особых сессий Главного суда АМСРР и окружных судов по делам о несостоятельности кооперативных организаций подлежат дела о несостоятельности кооперативных организаций всех видов и степеней, за исключением дел о несостоятельности кооперативных центров УСРР.

29. Дела о несостоятельности кооперативных центров УСРР всех видов кооперации подлежат ведению Верховного суда УСРР в специальном составе, предусмотренном положением о судоустройстве УСРР для рассмотрения дел в качестве суда первой инстанции.

30. Иски предъявляются суду, в районе которого ответчик имеет постоянное жительство или постоянное занятие.

Иски о содержании (алиментах), иски рабочих и служащих, вытекающие из трудовых и коллективных договоров, и иски о вознаграждении за увечье и смерть могут предъявляться также по месту жительства истца.

31. Иски, подсудные Главному суду АМСРР либо окружному суду в качестве первой инстанции, если стороной в них является Главный суд АМСРР либо окружной суд, предъявляются на общих основаниях. Если однако, сторона возражает против того, чтобы Главный суд АМСРР либо окружной суд рассматривали данное дело, то последний обязан такие иски в течение трех дней со дня предъявления представить в ближайший окружной суд.

Тот же порядок применяется при рассмотрении в кассационном порядке дел, рассмотренных народным судом, в коих Главный суд АМСРР либо окружной суд являются стороною.

32. Иски о возмещении убытков, причиненных столкновением судов, предъявляются по желанию истца либо по месту постоянного жительства ответчика, либо по месту нахождения судна, на которое падает ответ-

від сутички, або в місці, де є порт, до якого приписано зазначене судно.

33. Позови на записаного, що його постійний осідок є невідомим, вчиняється в місці, де знаходиться майно, або в місці тимчасового осідку чи перебування, або в останньому відомому місці постійного осідку чи праці записаного.

Позови на записаного, що не має в Союзі РСР місця осідку або тимчасового перебування, можна вчинити в місці, де знаходиться майно, або в останньому відомому місці осідку чи праці записаного.

Місце, де знаходиться майно, та останнє відоме місце осідку чи праці записаного, в кожному разі, належить певно встановити.

34. Позови на державні установи та на всілякі об'єднання, що мають права юридичної особи, належить вчиняти в місці осідку центрального органу або ж у місці осідку місцевого органу, коли позов випливає з правочину, учиненого з цим місцевим органом.

Позови на залізниці належить вчиняти до управ залізниць у місцях їхнього осідку, дотримуючи відповідних правил Статуту залізниць Союзу РСР.

Позови на Державний банк в усіх справах Всеукраїнської контори Державного банку, філій та агентств Державного банку в УССР, що випливають з їхніх операцій, належить вчиняти в місці осідку Всеукраїнської контори Державного банку в м. Харкові.

35. Позови, що випливають з договорів, де зазначено місце виконання, або коли їхнє виконання можна перевести, через їхні особливості, тільки в певному місці, можна вчиняти в місці виконання.

36. Позови про право на будівлі, земельні ділянки, підприємства, позови про увільнення майна від опісу та продажу, позови на майно, залишене після смерті власника, належить вчиняти в місці, де знаходиться це майно або його основна частина.

37. Вбір поміж кількома судами, що їм оправа підсудна, належить позивачеві.

ственность за убытки от столкновения, либо по месту нахождения порта, к которому приписано указанное судно.

33. Иски к ответчику, место постоянного жительства которого неизвестно, предъявляются по месту нахождения имущества или по месту временного жительства или нахождения, или по последнему известному месту постоянного жительства или занятия ответчика.

Иски к ответчику, не имеющему в Союзе ССР местожительства или временного пребывания, могут быть предъявлены по месту нахождения имущества или по последнему известному месту жительства или занятия ответчика.

Местонахождение имущества и последнее известное место жительства или занятия ответчика должны быть, во всяком случае, достоверно установлены.

34. Иски к государственным учреждениям и ко всякого рода объединениям, имеющим права юридического лица, предъявляются по месту нахождения центрального органа или же по месту нахождения местного органа, если иск вытекает из сделки, заключенной с этим местным органом.

Иски к железным дорогам предъявляются к правлениям железных дорог в местах их нахождения с соблюдением соответствующих правил Устава железных дорог Союза ССР.

Иски к Государственному банку по всем делам Всеукраинской конторы Государственного банка, отделений и агентств Государственного банка в УССР, возникающие из их операций, предъявляются по месту нахождения Всеукраинской конторы Государственного банка в г. Харькове.

35. Иски, возникающие из договоров, в которых означено место исполнения, или исполнение которых, по их свойству, может последовать только в определенном месте, могут быть предъявлены по месту исполнения.

36. Иски о праве на строения, земельные участки, предприятия, иски об освобождении имущества от опісу и продажи, иски к имуществу, оставшемуся после смерти собственника, предъявляются по месту нахождения этого имущества или основной его части.

37. Выбор между несколькими судами, которым дело подсудно, принадлежит истцу.

Сторонам надається право встановити за позовами договірну місцеву підсудність, крім позовів на залізниці, на Державний банк за його операціями та позовів, що їх належить вчинити в місці, де знаходиться майно або його основна частина (арт. 36).

38. Коли народний суддя, член Головного суду АМСРР чи, відповідно, член округового суду, визнають, що справа не підсудна даному судові, то вони повертають позивачеві подану від нього позовну заяву з усіма додатками до неї й з копією своєї постанови про неприйняття позовної заяви для подання до належного суду.

Якщо позовну заяву надіслано поштою або якщо її неподсудність даному судові виявлено не за самого її прийому, суд, що одержав позовну заяву, безпосередньо пересилає її до належного суду, повідомивши про це позивача.

Постанову суду про неприйняття позовної заяви через неподсудність можна оскаржити, подавши окрему скаргу до Найвищого суду УСРР, до Головного суду АМСРР або, відповідно, до округового суду.

39. Найвищий суд УСРР по Цивільній касаційній колегії може на прохання сторін чи на пропозицію прокурорського нагляду або з власної ініціативи, залежно від особливих обставин справи, постановити перенести розгляд справи до іншого суду або передати справу на розгляд до Найвищого суду УСРР, як суду першої інстанції.

Головний суд АМСРР у межах території АМСРР, за постановою Цивільної касаційної колегії, або округові суди, в межах території своєї округи, за постановою цивільного відділу, можуть за тих самих випадків переносити справи з одного народного суду до іншого.

40. Народний комісар юстиції та Генеральний прокурор республіки має право, на прохання сторін або з власної ініціативи, вимогти кожну цивільну справу, що є в справуванні будьякої судової установи, і передати її на розгляд іншого відповідного суду або на розгляд до Найвищого суду УСРР, як суду першої інстанції.

41. Суперечок між судами про підсудність не дозволяється.

Сторонам предоставляется право установить по искам договорную местную подсудность, за исключением исков к железным дорогам, к Государственному банку по его операциям и исков, которые должны быть предъявлены по месту нахождения имущества либо основной его части (ст. 36).

38. Если народный судья, член Главного суда АМСРР либо член окружного суда, по принадлежности, признают дело неподсудным данному суду, они возвращают истцу поданное им исковое заявление со всеми приложениями к нему и с копией своего постановления о неприятии искового заявления для представления в надлежащий суд.

Если исковое заявление было прислано по почте или если его неподсудность данному суду обнаружилась не при самом его приеме, суд, получивший исковое заявление, непосредственно пересылает его в надлежащий суд, уведомив об этом истца.

Постановление суда о неприятии искового заявления по неподсудности может быть обжаловано путем подачи частной жалобы в Верховный суд УССР, в Главный суд АМСРР или в окружной суд, по принадлежности.

39. Верховный суд УССР по Гражданской кассационной коллегии может по просьбе сторон, или по предложению прокурорского надзора, или по собственной инициативе, в зависимости от особых обстоятельств дела, постановить о переносе рассмотрения дела в другой суд или передать дело на рассмотрение Верховного суда УССР в качестве суда первой инстанции.

Главный суд АМСРР в пределах территории АМСРР, по постановлению Гражданской кассационной коллегии, или окружные суды в пределах территории своего округа, по постановлению гражданского отдела, могут в этих же случаях переносить дела из одного народного суда в другой.

40. Народный комиссар юстиции и Генеральный прокурор республики имеет право, по просьбе сторон или по собственной инициативе, затребовать всякое гражданское дело, находящееся в производстве любого судебного учреждения, и передать таковое на рассмотрение другого соответствующего суда либо на рассмотрение Верховного суда УССР в качестве суда первой инстанции.

41. Пререкания о подсудности между судами не допускаются.

Розділ 4.

Судові витрати.

42. Судові видатки на провадження справи становлять:

1) судова оплата; 2) гербова оплата; 3) канцелярського збору; 4) расходов по провадженню справи.

43. З кожної первісної й зустрічної позовної заяви треба брати судову оплату за позовної ціни від 10 до 50 крб.—в розмірі 1%, за ціни від 50 до 500 крб.—2% і за ціни понад 500 крб.—3% позовної ціни. З кожної касаційної скарги на судовий вирок треба брати судову оплату в половинному проти зазначених розмірів, враховуючи її із спірної за скаргою суми. Повози ціною менш як 10 карбованців, а так само немайнові позови від судової оплати звільнено.

44. Суд, що до нього подано позов, може постановити, коли є вважливі обставини, про відкладення або розкладення належної судової оплати на реченець не далі закінчення справи в суді першої інстанції, але в кожному разі не далі 3 місяців від дня вчинення позову.

Як мине термін внести оплату або справа буде закінчена, недовнесена сума повинно стягнути безспірним порядком, з тим, що до заплати усього належного недоплату виконавчого листа видавати не можна.

45. Позовну ціну треба визначати:

1) в позовах за гроші та за майно—справлюваною сумою або вартістю справлюваного майна, що її первісно встановлює позивач;

2) в позовах, що складаються з декількох самостійних позовних вимог, загальною сумою всіх вимог;

3) в позовах про термінові видачі та виплати—сукупністю всіх виплат або видач, але не більше від десятирічного їхнього розміру;

4) в позовах про видачу утримання незможним та непрацездатним батькам, дітям та дружині—сукупністю виплат та видач за один рік, а в позовах про безтермінові або довгочасні виплати та видачі—за три роки;

5) в позовах про розірвання або продовження чинності арендного договору—сумою

Глава 4.

Судебные расходы.

42. Судові витрати на провадження справи складаються із:

1) судової пошлини; 2) гербового збору; 3) канцелярського збору; 4) расходов по провадженню дела.

43. С кожного первонаачального и встречного искового заявления взыскивается судебная пошлина при цене иска от 10 до 50 руб.—в размере 1%, при цене от 50 до 500 руб.—2% и при цене свыше 500 руб.—3% цены иска. С каждой кассационной жалобы на решение суда взыскивается судебная пошлина в половинном против указанных ставок размере, исчисляемая со спорной по жалобе суммы. Иски ценой менее 10 рублей, а также иски неимущественного характера от обложения судебными пошлинами освобождаются.

44. Суд, в котором предъявлен иск, может постановить, при наличии уважительных обстоятельств, об отсрочке или рассрочке причитающейся судебной пошлины на срок не далее окончания дела в суде первой инстанции, но во всяком случае не далее 3-х месяцев со дня предъявления иска.

При наступлении сроков уплаты пошлины или по окончании дела, недовнесенная сумма взыскивается бесспорным порядком, при этом до уплаты всей причитающейся недоимки исполнительный лист не может быть выдан.

45. Цена иска определяется:

1) в исках о взыскании денежных сумм и об имуществе—отыскиваемой суммой или стоимостью отыскиваемого имущества, первоначально определяемой истцом;

2) в исках, состоящих из нескольких самостоятельных исковых требований,—общей суммой всех требований;

3) в исках о срочных выдачах и платежах—совокупностью всех платежей или выдач, но не свыше десятилетней сложности их;

4) в исках о выдаче содержания неимущим и нетрудоспособным родителям, детям и супругу—совокупностью платежей и выдач за один год, а в исках о бессрочных или пожизненных платежах и выдачах—за три года;

5) в исках о прекращении или продолжении силы арендного договора—суммой аренд-

арендної плати за реченець, що лишається до кінця чинності договору.

46. Позовну ціну встановлює позивач. Коли зазначена ціна явно не відповідає дійсній вартості справлюваного, то позовну ціну встановлює суд.

47. В позовах, що їх оцінити в момент вчинення позову важко, розмір судової оплати заздалегідь встановлює суд, проте цей розмір не може бути менший від 10 крб., з наступним справленням оплати відповідно до позовної ціни, встановленої від суду при розв'язанні справи.

В справах окремого судочинства оплата береться з волі суду, але найбільш 2 крб., крім окремо зазначених випадків.

48. У разі зменшення позовних вимог внесена судову оплату не повертають. У разі збільшення позову недоплачену суму судових оплат належить ввести одночасно з заявою збільшених вимог. В цьому разі від суду залежить відкласти або розкласти за плату судової оплати за арт. 44.

49. Від судової та інших оплат і витрат у справі звільнено:

1) державні установи та державні підприємства, звільнені від промислового податку, і організації, що їх, за спеціальними законами, прирівнено до державного бюджету, коли позовна ціна вища за 1.000 крб.;

2) професійні спілки, трудові каси взаємодопомоги і робітничі клуби, зареєстровані у відповідних органах професійних спілок, комітети незаможних селян, а так само товариства взаємодопомоги та товариства допомоги в містах і селищах міського типу;

3) позивачів у позовах працюючих, що виникають з колективних та трудових договорів, у позовах про справляння коштів на утримання (аліменти) та авторів і їх спадкоємців у позовах про справляння плати за повне чи часткове відчуження авторського права;

4) винахідників, авторів промислових зразків і їх спадкоємців (крім юридичних осіб) у позовах про плату за використання

ної плати за остаючийся срок действия договора.

46. Цена иска показывается истцом. В случае явного несоответствия указанной цены действительной стоимости отыскиваемого цену иска определяет суд.

47. По искам, по которым оценка представляется затруднительной в момент предъявления иска, размер судебной пошлины предварительно определяется судом, но не может быть ниже 10 рублей, с последующим довысканием пошлины сообразно цене иска, определенной судом при решении дела.

По делам особого производства пошлины взыскивается по усмотрению суда, но не свыше 2 рублей, за исключением особо указанных случаев.

48. При уменьшении исковых требований внесенная судебная пошлина не возвращается. При увеличении иска недостающая сумма судебной пошлины вносится одновременно с заявлением увеличенных требований, при этом от суда зависит допустить отсрочку или рассрочку уплаты судебной пошлины в порядке ст. 44.

49. Судебная пошлина и иные сборы и расходы по делу не взыскиваются:

1) с государственных учреждений и государственных предприятий, освобожденных от промышленного налога, и с организаций, которые согласно специальным законам приравнены в отношении взимания налогов и сборов к учреждениям, состоящим на государственном бюджете, если сумма иска выше 1.000 рублей;

2) с профессиональных союзов, с трудовых касс взаимопомощи и с рабочих клубов, зарегистрированных в соответствующих органах профессиональных союзов, с комитетов незаможных селян, а также с обществ взаимопомощи и обществ помощи в городах и поселениях городского типа;

3) с истцов по искам трудящихся, основанным на коллективных и трудовых договорах, по искам о взыскании средств на содержание (алиментов) и с авторов и их наследников по искам о взыскании вознаграждения за полное или частичное отчуждение авторского права;

4) с изобретателей, авторов промышленных образцов и их наследников (за исключением юридических лиц) по искам о вознагра-

зареєстрованих винаходів та промислових зразків, в частині позову, що не перевищує 6.000 крб.;

5) трудящих та їхні об'єднання, що їх за постановою народного судді або суду, що розглядає справу, визнано за таких, що не мають потрібних коштів заплатити судові оплати;

6) інші установи, організації і осіб, увільнених від судових оплат на підставі спеціальних законів.

50. Гербову оплату повинно брати за правилами Статуту про державну гербову оплату.

51. За всі видавані на прохання сторін копії, довідки, листи, свідоцтва, протоколи і подібні документи треба брати канцелярську оплату в 10 копійок зі сторінки.

52. За викликаними на суд свідками зберігається їхній пересічний заробіток на місці служби або роботи.

Свідок, що бажає дістати плату за відірвання його від роботи, виконуваної не на підставі трудового договору, а також безробітний, повинен про це заявити судові після допиту; розмір плати в цьому разі встановлює суд, проте вона не повинна бути вища за пересічну заробітну плату в даній місцевості. Коли свідок живе поза районом даного суду, йому треба повернути й вартість переїзду.

Установи та підприємства, що заплатили робітникам та службовцям, викликаним на суд за свідків, заробітну плату за дим артикулом, мають право протягом місяця заявити судові, яку суму вони заплатили, для повернення її через заведення до судових витрат, передбачених в арт. 56. Коли така заява надійде після розв'язання справи, суд виносить додаткову постанову порядком судового наказу.

53. Плату експертів суд встановлює тоді, коли його викликає.

54. Кошти на виклик сторін, свідків, експертів, на видатки на послання повісток, оплату експертів, переїзд експертів та суду за місцевого огляду, вносять наперед сторона, що просила про виклик або про місцевий огляд. У разі ж виклику чи виїзду з

гражданства за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов, в части иска, не превышающей 6.000 рублей;

5) с трудящихся и их объединений, признанных постановлением народного судьи или суда, разбирающего дело, не имеющими достаточных средств для уплаты судебных пошлин;

6) с иных учреждений, организаций и лиц, освобожденных от внесения судебных пошлин на основании специальных законов.

50. Гербовый сбор взывается по правилам Устава о государственном гербовом сборе.

51. За все выдаваемые по просьбе сторон копии, справки, листы, свидетельства, протоколы и т. п. документы взывается канцелярский сбор в размере 10 коп. со страницы.

52. За вызванными в суд свидетелями сохраняется их средний заработок по месту службы или работы.

Свидетель, желающий получить вознаграждение за отвлечение его от работы, выполняемой не по трудовому договору, а также безработный, должен об этом заявить суду после допроса; размер вознаграждения в этом случае устанавливается судом, но оно не может быть выше средней заработной платы в данной местности. В случае если свидетель живет вне района данного суда, ему возмещается и стоимость проезда.

Учреждения и предприятия, выплачившие рабочим и служащим, вызванным в суд в качестве свидетелей, заработную плату, согласно настоящей статье, в праве в месячный срок заявить суду о выплаченных ими суммах для возмещения их путем включения в число судебных расходов, предусмотренных ст. 56. Если такое заявление поступит после разрешения дела, суд выносит дополнительное постановление в порядке судебного приказа.

53. Вознаграждение эксперта определяется судом при его вызове.

54. Суммы, необходимые для вызова сторон, свидетелей, экспертов, и расходы посылке повесток, вознаграждение экспертов, проезд экспертов и суда при местном осмотре, вносятся вперед стороной, просившей о вызове или о местном осмотре. В слу-

ініціативи суду, гроші вносять наперед обидві сторони порівну.

55. Кошти на розіслання повісток беруться з сторін в розмірі, встановленому загальним поштовим тарифом для оплати рекомендованих листів з поворотною розпискою. Ці кошти зараховуються: на прибуток державного бюджету, якщо судовий орган, що надсилав повістку, є на державному бюджеті, і на прибуток місцевого бюджету, якщо судовий орган є на місцевому бюджеті.

56. Судові оплати й усі інші витрати в справі, що їх заплатила сторона, яка вчиняла позов, належить справити з записаної сторони відповідно до розміру позовних вимог, задоволених судовим вирокком. Записаний також має право на повернення своїх витрат, відповідно до тієї частини позову, в якій суд відмовив.

Понад оплати, витрачені від сторін, до витрат на справу додається також втрачена сторонами, у наслідок участі в справі, заробітна плата в розмірі, передбаченому в арт. 52.

Понад оплати, витрачені на справу, включаючи також заробітну плату, суд має право присудити стороні, що на її користь розв'язано справу, винагороду за провадження справи в розмірі до 5% тієї частини позову, дотично якої вирок ухвалено на користь цієї сторони.

57. Витрати, що їх зробив суд, розглядаючи цивільні справи, зокрема на виклик свідків та експертів та на оплату експертизи, належить справити з кожної сторони відповідно до тієї частини позову, дотично якої вирок ухвалено проти неї, на прибуток місцевого бюджету в справах, розглянутих народними судами, і на прибуток державного бюджету — у справах, розглянутих окружними судами і Головним судом АМСРР.

58. Коли за сторону є установа або особа, звільнена від судових витрат, а за другу сторону є установа або особа, не звільнена від них, то у разі розв'язання справи в цілому або в частині на користь особи, звільненої від витрат, сторона, не звільнена від витрат, повинна внести на прибуток дер-

чає вызова или выезда по инициативе суда, деньги вносятся вперед поровну обеими сторонами.

55. Суммы, необходимые для рассылки повесток, взыскиваются со сторон в размере, установленном общим почтовым тарифом для оплаты заказных писем с обратной распискою. Суммы эти зачисляются в доход государственного бюджета, если судебный орган, посылающий повестку, состоит на государственном бюджете, и в доход местного бюджета, если судебный орган состоит на местном бюджете.

56. Судебная пошлина, а равно все прочие расходы по делу, понесенные стороной, заявившей иск, подлежат взысканию с ответной стороны пропорционально размеру исковых требований, удовлетворенных решением суда. Ответчик также имеет право на возмещение своих расходов, пропорционально той части иска, в которой судом отказано.

Сверх пошлин и сборов, понесенных сторонами, в расходы по делу включается также утраченная сторонами, вследствие участия в деле, заработная плата в размере, предусмотренном ст. 52.

Сверх пошлин и сборов, понесенных по делу, включая также заработную плату, суд в праве присудить стороне, в пользу которой решено дело, вознаграждение за ведение дела в размере до 5% той части иска, в отношении которой решение состоялось в ее пользу.

57. Расходы, произведенные судом при рассмотрении гражданских дел, в частности по вызову свидетелей и экспертов и уплате вознаграждения за экспертизы, подлежат взысканию с каждой из сторон пропорционально той части иска, в отношении которой решение состоялось против нее, и зачисляются в доход местного бюджета по делам, рассмотренным народными судами, и в доход государственного бюджета — по делам, рассмотренным окружными судами и Главным судом АМСРР.

58. Когда стороной является учреждение или лицо, освобожденное от уплаты судебных расходов, а другой стороной является учреждение или лицо, не освобожденное от их уплаты, то в случае разрешения дела в целом, либо в части в пользу лица, освобожденного от сборов, сторона, не освобожден-

жави або на прибуток місцевих коштів, куди належить, кошти на оплату витрат у справі, не справлені з сторони, звільненої від витрат, у розмірі, встановлюваному за арт. 56.

Решта витрат приймається за рахунок держави або місцевих коштів.

59. Коли сума належних до справлення з одної сторони на користь державного або місцевого бюджету судових витрат і тих коштів, що їх витратив суд на провадження справи (арт. 58) за тих випадків, коли позивача звільнено від них за арт. 49 Цивільного процесуального кодексу УСРР, а так само зроблених від суду витрат на провадження справи (арт. 57) менша, як один карбованець, то цієї суми не справляється, а зроблені від суду витрати приймається за рахунок держави.

60. На неправильне встановлення від суду позовної ціни та вирахування встановлених оплат можна подати окрему скаргу.

Розділ 5.

Штрафи.

61. Коли викликаний на суд свідок не з'явиться з причин, що їх суд визнає за неповажні, то його повинно штрафувати за першим разом від 3 карб. до 10 карб., залежно від майнового стану, за другим разом його припроваджують примусово та штрафують у подвійному розмірі.

62. В разі свідок відмовиться свідчити з причин, що їх суд визнає за неповажні, його суд штрафує в розмірі до 50 крб.

63. В разі нез'явлення або за відмову дати висновок з причин, що їх визнає суд за неповажні, експерта штрафується від 3 крб. до 10 крб.

64. В разі відмови на вимогу суду подати документи, що є у них, третіх осіб, які не беруть участі в справі, штрафується до 50 крб.

За явно несумлінне провадження справи сторін та їхніх представників можна поштрафувати до 50 крб.

65. На постанови про штрафи, передбачені в цьому розділі, можна подавати окремі скарги.

ная от сборов, обязана внести в доход государства либо в доход местных средств, по принадлежности, пошлины, сборы и расходы по делу, не взысканные со стороны, освобожденной от расходов, в размере, определяемом в порядке ст. 56.

Остальная часть расходов принимается за счет государства либо местных средств.

59. Если сумма подлежащих взысканию с одной стороны в пользу государственного либо местного бюджета судебных пошлин и понесенных судом расходов по производству дела (ст. 58) в тех случаях, когда истец был освобожден от них, согласно ст. 49 Гражданского процессуального кодекса УССР, а также понесенных судом расходов по производству дела (ст. 57), менее одного рубля, взыскания этой суммы не производится, а понесенные судом расходы принимаются за счет государства.

60. На неправильное определение судом цены иска и исчисление установленных сборов может быть принесена частная жалоба.

Глава 5.

Штрафы.

61. Если вызванный судом свидетель не явится по причинам, признанным судом неуважительными, то он подвергается в первый раз денежному штрафу от 3 рублей до 10 рублей, в зависимости от имущественного положения, во второй раз принудительному приводу и денежному штрафу в двойном размере.

62. В случае отказа давать показания по причинам, признанным судом неуважительными, свидетель подвергается штрафу в размере до 50 рублей.

63. В случае неявки или отказа от дачи заключений по причинам, признанным судом неуважительными, эксперт подвергается штрафу в размере от 3 рублей до 10 рублей.

64. В случае отказа по требованию суда представить находящиеся у них документы, третьи лица, не участвующие в деле, подвергаются штрафу в размере до 50 рублей.

За явно недобросовестное ведение дела стороны и их представители могут быть подвергнуты штрафу в размере до 50 руб.

65. На постановления о штрафах, предусмотренных настоящей главой, допускается принесение частных жалоб.

66. Якщо за представників сторін є урядовці або члени колегії оборонців, то вони за несумлінне провадження справи відповідають дисциплінарним або кримінальним порядком.

Розділ 6.

Процесуальні реченці.

67. Реченці в процесі, в тому разі, коли їх не встановлено в законі, призначає суд.

68. Реченці, встановлені в законі або призначувані від суду, вираховується місяцями, тижнями й днями.

69. Реченець, вираховуваний місяцями, закінчується в відповідний день останнього місяця. Коли кінець реченця, вираховуваного місяцями, припадає на такий місяць, що відповідного дня не має, то він кінчається в останній день цього місяця.

70. Реченець, вираховуваний тижнями, закінчується в відповідний день останнього тижня. Коли реченець вираховувано днями, то вираховування починається з дня, наступного після того, що з нього починається реченець.

71. Коли кінець реченця за загальним розрахунком припадав би на день неробочий, то за останній день реченця вважається перший після того робочий день.

72. Останній день реченця тягнеться до 12 годин ночі, але коли в цей реченець належало щось учинити в суді, де урядування кінчається раніш, то реченець кінчається в момент припинення цього урядування.

73. Реченець не вважається за проганий, коли скаргу або вимаганий судом папір здано на пошту перед скінченням реченця.

74. З зупиненням судочинства зупиняються й усі біжучі, але ще не закінчені за ним реченці. Зупинення реченців починається з того випадку, що в наслідок його судочинство припинено.

75. Реченці, призначені від суду, на прохання заінтересованої сторони можна продовжувати.

76. Стороні, що прогаяла встановлений у законі або призначений від суду реченець з

66. Если представителями сторон являются должностные лица либо члены коллегии защитников, то таковые за недобросовестное ведение дела отвечают в дисциплинарном или уголовном порядке.

Глава 6.

Процесуальні строки.

67. Назначение сроков в процессе, в тех случаях, когда они не установлены законом, производится судом.

68. Сроки, определенные законом или назначаемые судом, исчисляются месяцами, неделями и днями.

69. Срок, исчисляемый по месяцам, истекает в соответствующее число последнего месяца. Если конец срока, исчисляемого по месяцам, приходится в таком месяце, который соответствующего числа не имеет, то он оканчивается в последний день этого месяца.

70. Срок, исчисляемый по неделям, истекает в соответствующий день последней недели. Если срок исчисляется днями, то исчисление начинается со дня, следующего за тем, с которого начинается течение срока.

71. Когда окончание срока по общему расчету пришлось бы в день неробочий, то последним днем срока считается первый за тем рабочий день.

72. Предельный день срока продолжается до 12 часов ночи, но если в этот срок подлежало что-либо совершить в суде, где занятия заканчиваются раньше, то срок оканчивается в момент прекращения таковых занятий.

73. Срок не считается пропущенным, если жалоба или требуемая судом бумага сдана до истечения срока на пошту.

74. С приостановлением производства останавливаются и все текущие, но еще не истекшие по нему сроки. Приостановление сроков начинается с того события, вследствие которого приостановлено было производство.

75. Сроки, назначенные судом, могут быть по просьбе заинтересованной стороны продлены.

76. Стороне, пропустившей установленный законом или назначенный судом срок по

причин, визваних судом за вважливі, суд може відновити прогаяний реченець.

77. Питання про відновлення прогаяного реченця розв'язується в тім суді, що в ньому належало вчинити прогаяну дію або до якого належало подати папера. Ці питання розв'язує без виклику сторін народній суддя одноособово, а в Головному суді АМСРР та округовому суді—член суду. Ухвали народнього судді та члена суду в цих питаннях є остаточні й оскарженню не підлягають.

78. Одночасно з проханням про відновлення реченця належить провести ту дію чи подати той папір, що про них порушено прохання.

79. Папери, подані по скінченні встановлених для них у законі реченців, залишаються без розгляду.

Розділ 7.

Виклик до суду та інші судові повідомлення.

80. Судові повідомлення надсилається рекомендованим листом з поворотною розпискою або через посильних; можна так само передавати судові повідомлення через належний районний виконавчий комітет або сільську раду; у разі утруднення вручити повідомлення таким порядком, його можна видати на руки стороні для вручення другій стороні.

81. Усі зносини суду з особами та установами, що є поза межами Союзу радянських соціалістичних республік, провадиться через Народній комісаріят закордонних справ Союзу РСР.

82. В повістках про виклик до суду належить зазначити: 1) назву суду; 2) місце та час засідання, сторін та в якій справі кого викликають; 3) за кого викликають дану особу; 4) пропозицію подати всі докази в справі і реченець, що протягом його їх треба подати, а так само 5) наслідки нез'явлення. Повістку про виклик до суду записаного належить йому надсилати з таким розрахунком, щоб він міг одержати її не пізніш, як за сім днів до судового засідання в справі.

83. Повістки та судові повідомлення належить вручати самим викликуваним осо-

причинам, признаним судом уважливими, пропущений срок может быть восстановлен судом.

77. Вопрос о восстановлении пропущенного срока разрешается в том суде, в котором должно быть совершено просроченное действие или в который надлежало подать бумагу. Вопросы эти разрешает без вызова сторон народный судья единолично, а в Главном суде АМСРР и в окружном суде—член суда. Определения народного судьи и члена суда по этим вопросам являются окончательными и обжалованию не подлежат.

78. Одновременно с просьбой о восстановлении срока должно быть совершено то действие или подана та бумага, в отношении которых возбуждается просьба.

79. Бумаги, подаваемые по истечении установленных для них законом сроков, оставляются без рассмотрения.

Глава 7.

Вызов в суд и другие извещения суда.

80. Извещения суда доставляются заказным пакетом с обратной распиской или через рассыльных; допускается также передача извещений суда через подлежащий районный исполнительный комитет или сельский совет; при затруднительности вручения извещения таким порядком, оно может быть выдано на руки стороне для вручения другой стороне.

81. Все сношения суда с лицами и учреждениями, находящимися за границами Союза советских социалистических республик, производятся через Народный комиссариат иностранных дел Союза ССР.

82. Повестки о вызове в суд должны содержать: 1) наименование суда; 2) указание места и времени заседания, сторон и дела, по которому производится вызов; 3) указание, в качестве кого вызывается данное лицо; 4) предложение представить все доказательства по данному делу и срок, в течение которого они должны быть представлены, а также 5) указание последствий неявки. Повестку о вызове в суд ответчика надлежит посылать ему с таким расчетом, чтобы он мог получить ее не позже, чем за 7 дней до судебного заседания по делу.

83. Повестки и извещения суда вручаются лично вызываемым лицам. Время вру-

бам. Час вручення повинно відмічати на вручуваному повідомленні й на розписці про одержання, що їй належить повертати до суду.

Коли повідомлення для вручення буде видане стороні на руки (арт. 80), підпис особи, що його дістала, належить засвідчити в сільській раді, міліції або в адміністрації будинку чи установи, де повідомлюваний живе чи має постійну працю.

84. Коли урядовець, що доставляє повідомлення, не застане викликуваного вдома, то він вручає повідомлення комусь з членів родини, що живуть разом із ним, адміністрації будинку чи установи, де повідомлювана особа живе чи постійно працює.

85. Коли особа, що їй доставлено повідомлення суду, відмовиться прийняти його, доставник відмічає про те на розписці про одержання.

86. Коли місце фактичного перебування зацікавленого невідоме, суд не обов'язаний чекати повідомлення, що викликуваний дійсно одержав повістку, а призначає справу на розгляд після того, як до суду надійде копія повістки з написом поштового органу або районного виконавчого комітету чи сільської ради в місці, де знаходиться майно зацікавленого або домової управи останнього відомого місця перебування зацікавленого, що зазначені органи чи домова управа одержали повістку.

Коли ж невідоме місце фактичного перебування зацікавленого в справах про заробітну плату, про аліменти на всяку суму, а також за позовів державних органів на приватних осіб на суму, більшу за 1.000 крб., суд має право запропонувати органам міліції розшукати зацікавленого та повідомити суд про його місце перебування.

87. Повідомлення суду належить доставляти відповідній особі на адресу, що їй подала сторона.

88. Сторони зобов'язані самі повідомляти суд про зміну своєї адреси під час провадження справи. Коли нема такої заяви, повістку належить надсилати на останню відому судовій адресу, що за нею вручувано повістки, й їй вважається за доставлену, навіть коли б адресат за цією адресою більш не жив.

чення отмечается на вручаемом извещении и на подлежащей возврату в суд расписке в получении.

При вручении извещения, выданного стороне на руки (ст. 80), подпись лица, получающего таковое, должна быть удостоверена сельским советом, милицией или администрацией дома или учреждения, в котором извещаемый проживает или имеет постоянное занятие.

84. Если должностное лицо, доставляющее извещение, не застанет вызываемого, то вручает извещение кому-нибудь из совместно с ним проживающих членов семьи, администрации дома или учреждения, в котором извещаемое лицо имеет жительство или постоянное занятие.

85. В случае отказа лица, которому доставляется извещение суда, принять таковое, доставляющий делает об этом отметку на расписке в получении.

86. При неизвестности фактического местопребывания ответчика суд не обязан ожидать извещения о действительном получении повестки вызываемым, а назначает дело к слушанию по поступлении в суд копии повестки с надписью почтового органа или районного исполнительного комитета или сельского совета по месту нахождения имущества ответчика, или домоуправления последнего известного местожительства ответчика, о состоявшемся получении повестки указанными органами или домоуправлением.

В случае неизвестности фактического местопребывания ответчика по делам о заработной плате, об алиментах на всякую сумму, а также по искам государственных органов к частным лицам на сумму более 1.000 рублей, суд имеет право предложить органам милиции разыскать ответчика и известить суд о его местопребывании.

87. Извещение суда доставляется подлежащему лицу по адресу, указанному стороной.

88. Стороны обязаны сами уведомлять суд о перемене своего адреса во время производства дела. При отсутствии такового заявления повестка посылается по последнему известному суду адресу, по которому вручались повестки, и считается доставленной, хотя бы адресат по этому адресу более не проживал.

ЧАСТИНА ДРУГА.

ПОЗОВНЕ СУДОЧИНСТВО.

Розділ 8.

Вчинення позову.

89. Суд стає до розгляду справи на писану заяву; словесну заяву можна робити тільки в справах, підсудних народньому суду.

90. Повози на державні органи і кооперативні організації всіх видів і ступенів у справах про відшкодування за каліцтво чи смерть суд приймає до розгляду тільки після того, як відповідну вимогу розглянув державний орган або кооперативна організація, що є зацікавлені в справі, і коли за цього задоволити вимогу відмовлено або коли протягом місяця позивач не одержав остаточної відповіді на свою заяву.

До позовної заяви в зазначених у цьому артикулі справах треба додавати довідку про відмову зацікавленого задовольнити претензії позивача, або довідку про час, коли позивач заявив претензію, що вказує на те, що місячний реченець від дня подання претензії до зацікавленого вийшов. Коли до суду надійде поштою подібна позовна заява без відповідної довідки, суд не приймає справи до свого справування, а повинен післати заяву до відповідного державного органу чи кооперативної організації для розгляду претензії позивача вищенаведеним порядком; про це суд повідомляє позивача.

91. Позовна заява повинна містити в собі:

1) точну назву позивача, тобто особи, що заявляє позовну вимогу, а також його представника, коли він подає позовну заяву; 2) точну назву зацікавленого, тобто особи, що її притягається до відповідальності за позовом; 3) точне означення постійного осідку або місця постійної праці позивача та зацікавленого; 4) виклад обставин, що становлять підстави позову, та зазначення доказів, що стверджують позов; 5) вимогу позивача в зазначенням позовної ціни; 6) перелік додаваних до заяви документів; 7) підпис позивача.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ.

ИСКОВОЕ ПРОИЗВОДСТВО.

Глава 8.

Пред'явление иска.

89. Суд приступает к разбору дела по письменному заявлению; устное заявление допускается только по делам, подсудным народному суду.

90. Иск к государственным органам и кооперативным организациям всех видов и степеней по делам о вознаграждении за увечье или смерть принимается к рассмотрению судом лишь после того, как соответствующее требование было рассмотрено государственным органом либо кооперативной организацией, которые являются ответчиками по делу и если притом в удовлетворении требования было отказано, либо если в течение месячного срока истец не получил окончательного ответа на свое заявление.

К исковому заявлению по указанным в настоящей статье делам должна быть приложена справка об отказе ответчика от удовлетворения претензии истца, либо справка о времени заявления истцом претензии, указывающая на то, что месячный срок со дня подачи претензии ответчику истек. В случае, если в суд поступит по почте подобной рода исковое заявление без соответствующей справки, суд не принимает дела к своему производству и обязан послать заявление соответствующему государственному органу или кооперативной организации для рассмотрения претензии истца в указанном выше порядке; при этом суд уведомляет о такой отсылке истца.

91. Исковое заявление должно содержать в себе:

1) точное наименование истца, т. е. лица, заявляющего исковое требование, а также его представителя, если исковое заявление подается им; 2) точное наименование ответчика, т. е. лица, привлекаемого к ответу по иску; 3) точное указание постоянного местожительства или места постоянного занятия истца и ответчика; 4) изложение обстоятельств, служащих основанием иска, и указание доказательств, подтверждающих иск; 5) требование истца с обозначением цены иска; 6) перечисление прилагаемых к заявлению документов; 7) подпись истца.

До позовних заяв, поданих від представника, треба додавати довіреність чи уповноваження.

У в а г а. Під висловом «особа» в цьому артикулі треба розуміти осіб і фізичних і юридичних.

92. Словесну заяву народній суддя або, з його доручення, секретар записує до протоколу, зачитує позивачеві, й її підписують суддя та позивач.

93. У справах, що підлягають розглядові в окружних судах, у Головному суді АМСРР і Найвищому суді, позовні заяви й усі документи треба подавати з копіями відповідно до числа учасників другої сторони.

Народній суддя має право, коли він визнає це за потрібне, залежно від складності справи, вимагати від позивача копії позовної заяви та всіх доданих до неї документів, відповідно до числа учасників у справі на стороні зацікавленого.

Якщо позова вчиняється в народньому суді і зацікавленим є державна установа або підприємство, то з писаною позовною заявою належить подати тільки копію її для зацікавленої сторони, а подавати копії документів, доданих до заяви, не обов'язково.

Правило цього артикулу не шириться на позовні заяви про заробітну плату й про відшкодування за каліцтво або смерть; вчиняючи такі позови, подавати копій не треба.

94. Поданий у справі оригінал документу можна забрати назад, залишивши при справі копію, яку має засвідчити сторона, що її подала. В цьому разі на оригіналі документу, що є за підставу позову, належить зробити напис про те, що на підставі його провадиться позовна справа, а в разі одержання оригіналу документу після закінчення справи—також і про ухваленій в справі вирок.

95. Суддя може до першого судового засідання в справі задовольнити окремі прохання сторін про виклик свідків, видання свідоцтв на одержання документів або довідок тощо, або сам вимагати їх, якщо вони потрібні для розв'язання справи.

96. Зацікавлений в справі може, не пізніше першого судового засідання для присутнього

К исковым заявлениям, поданным представителем, прилагается доверенность или уполномочие.

Примечание. Под выражением «лицо» в настоящей статье разумеются лица как физические, так и юридические.

92. Словесное заявление заносится народным судьей или, по его поручению, секретарем в протокол, прочитывается истцу и подписывается судьей и истцом.

93. По делам, подлежащим разбору в окружных судах, в Главном суде АМСРР и Верховном суде, исковые заявления и все документы представляются с копиями по количеству участников другой стороны.

Народный судья имеет право, в случае, если, он признает это необходимым, в зависимости от сложности дела, потребовать от истца представления копий искового заявления и всех приложенных к нему документов в числе, соответствующем числу участвующих в деле на стороне ответчика.

Если иск предъявляется в народном суде и ответчиком является государственное учреждение или предприятие, то при письменном исковом заявлении должна быть представлена копия такого для ответной стороны, представление же копий документов, приложенных к заявлению, не обязательно.

Правило настоящей статьи не распространяется на исковые заявления о заработной плате и о вознаграждении за увечье или смерть; при предъявлении таких исков представления копий не требуется.

94. Представленный к делу подлинный документ может быть взят обратно с оставлением в деле копии, засвидетельствованной представившей его стороной, при этом на подлиннике документа, служащего основанием иска, должна быть сделана надпись о том, что на основании его производится исковое дело, а в случае получения подлинного документа по окончании дела—также и какое по нему состоялось решение.

95. Судья может до первого судебного заседания по делу удовлетворить отдельные просьбы сторон о вызове свидетелей, выдаче свидетельств для получения документов или справок и т. п., или сам затребовать таковые, если они необходимы для разрешения дела.

96. Ответчик по делу может не позже первого судебного заседания, рассматриваю-

розгляду справи, вчинити проти позовів. Прийняти проти позовів, вчинених після закінчення цього речення, залежить від волі суду.

97. Суд приймає проти позовів для спільного розгляду з основним позовом, зважаючи на взаємну зв'язаність обох цих позовів і доцільність спільно їх розглядати.

Коли проти позовів за родовою підсудністю є підсудний вищому суду, ніж той, що йому підсудний основний позов, то суд визнавши за доцільне спільно розглядати основний і проти позовів, передає обидва ці позови до належного вищого суду.

98. Коли позову заяву подано без дотримання вимог, викладених у арт. арт. 91 і 93, або не сплачено судовою оплатою, крім випадків, коли суд дозволив її розкласти чи відкласти, або подано без оплати гербовим, чи у разі невнесення коштів, потрібних на виклик сторін, свідків та експертів, суд залишає таку заяву без руху. Про це суд повинен повідомити позивача й дати йому речення для виправлення зазначених хиб.

Якщо протягом зазначеного речення хиб позовної заяви не буде виправлено, то її вважатимуть за неподану.

Ті самі правила прикладаються до касаційних і окремих скарг та до проти позовів. Всі хиб позовної заяви мають бути виправлені не далі дня першого засідання для присутнього розгляду справи, інакше вчиненого проти позову в даному процесі не розглядається.

99. Трудові справи в першій і касаційній інстанціях повинно призначати на розгляд найпізніше через 7 днів від дня їхнього надходження до відповідного суду.

Розділ 9.

Забезпечення позову.

100. У кожному стані справи, доки не винесено вирока, позивач може просити про забезпечення позову.

У справах про справлення аліментів, заробітної плати та відшкодування за каліцтво або смерть, а так само про справлення авторами та їх спадкоємцями плати за повне або часткове відчуження автор-

ського делу по существу, пред'явить встречный иск. Принятие встречного иска, пред'явленного по истечении этого срока зависит от усмотрения суда.

97. Суд принимает встречный иск для совместного рассмотрения с основным иском, руководствуясь взаимной связанностью обоих этих исков и целесообразностью их совместного рассмотрения.

Если встречный иск по родовой подсудности подсуден высшему суду, чем тот, которому подсуден основной иск, то суд, признав целесообразным совместное рассмотрение основного и встречного исков, передает оба эти иска соответствующему высшему суду.

98. При подаче искового заявления без соблюдения требований, изложенных в ст. ст. 91 и 93, либо неоплаченного судебного пошлиною, за исключением случаев, когда суд дал разрешение на ее рассрочку или отсрочку, либо неоплаченного гербовым сбором, либо при невнесе сумм, необходимых для вызова сторон, свидетелей или экспертов, суд оставляет такое заявление без движения. Об этом суд обязан известить истца и предоставить ему срок для исправления указанных недостатков.

Если в течение назначенного срока недостатки искового заявления не будут устранены, оно считается неподанным.

Те же правила применяются к касаційним і частним скаргам і к зустрічним искам. Все недостатки встречного искового заявления должны быть устранены не позже дня первого заседания по существу дела; в противном случае пред'явлений встречный иск в данном процессе не рассматривается.

99. Трудовые дела в первой и в касаційній інстанціях должны быть назначены к слушанию не позже 7 дней со дня их поступления в соответствующий суд.

Глава 9.

Обеспечение иска.

100. Во всяком положении дела, пока не вынесено решение, истец может просить об обеспечении иска.

По делам о взыскании алиментов, заработной платы и вознаграждения за смерть либо увечье, а также по делам о взыскании авторами и их наследниками вознаграждения за полное или частичное отчуждение ав-

ського права, суд повинен, приймаючи такі справи до свого справування, з власної ініціативи поставити на своє обговорення і розв'язати справу про забезпечення позову.

Такого самого порядку належить дотримуватися у справах про справляння винахідниками і авторами промислових зразків та їх спадкоємцями (крім юридичних осіб), плати за користування зареєстрованими винаходами і промисловими зразками, в частині, що не перебільшує 6.000 крб.

101. Забезпечувати позов можна:

1) коли позов достатньо обґрунтований поданими документами;

2) коли невжиття заходів до забезпечення позову може унеможливити позивачеві дістати задоволення або коли за самим характером вимоги проволікання утруднить або унеможливить виконання вирока.

102. Суд, допускаючи забезпечення позову, може вимагати від позивача подати зі свого боку забезпечення можливих для зацікавленого витрат.

103. Суд може забезпечити позов повністю або тільки в тих частинах, що їх визнає за достатньо обґрунтованими.

104. Прохання про забезпечення позовів розв'язує народний суддя або член Головного суду АМСРР чи член окружного суду, кому це належить, в той самий день, не викликаючи супротивну сторону.

105. Позови забезпечуються:

1) арештуванням майна, належного зацікавленому, або грошей, що є в нього чи в сторонніх осіб, або

2) заборобою провадити певні дії.

Забезпечувати позов через арештування заробітної плати не можна.

106. У позовах кредитових установ, що впливають з їхніх банківських операцій, на державні органи, можна застосовувати всі способи забезпечення позову, зазначені в арт. 105.

У всіх інших позовах на державні органи забезпечувати позов можна тільки у формі заборони провадити певні чинності.

107. Забезпечуючи позов, що його вчинила державна установа чи державне під-

торського права, суд обязан, при приєме таких дел к своему производству, по собственной инициативе поставить на свое обсуждение и разрешить вопрос об обеспечении иска.

Тот же порядок должен соблюдаться по делам о взыскании изобретателями и авторами промышленных образцов и их наследниками (за исключением юридических лиц) вознаграждения за пользование зарегистрированными изобретениями и промышленными образцами, в части, не превышающей 6.000 рублей.

101. Обеспечение иска допускается:

1) когда иск достаточно обоснован представленными документами;

2) когда непринятие мер обеспечения иска может повлечь за собой для истца невозможность получить удовлетворение, или когда по самому характеру требования промедление сделает затруднительным или невозможным исполнение решения.

102. Суд, допуская обеспечение иска, может потребовать от истца, в свою очередь, представления обеспечения возможных для ответчика убытков.

103. Суд может обеспечить иск полностью или только в тех частях, которые он признает достаточно обоснованными.

104. Просьбы об обеспечении исков разрешаются народным судьей или членом Главного суда АМСРР либо членом окружного суда, по принадлежности, в тот же день без вызова противной стороны.

105. Обеспечение иска может состоять:

1) в наложении ареста на принадлежащее ответчику имущество или на денежные суммы, находящиеся у него или у посторонних лиц, либо

2) в запрещении производить определенные действия.

Обеспечение иска путем наложения ареста на заработную плату не допускается.

106. По искам кредитных учреждений, вытекающим из их банковских операций, к государственным органам, допускается применение всех способов обеспечения иска, указанных в ст. 105.

По иным искам к государственным органам обеспечение иска допускается лишь в форме запрещения производить определенные действия.

107. При обеспечении иска, предъявленного государственным учреждением или го-

присметво на володільця приватного підприємства, суд може дозволити позивачеві призначити свого представника для нагляду за правильним функціонуванням підприємства.

108. Народний суддя, член Головного суду АМСРР чи окружного суду, кому це належить, можуть, на заяву однієї із сторін і вважаючи на заперечення супротивної сторони, допустити заміну одного виду забезпечення на інший, та допустити декілька забезпечень з тим, щоб загальна сума забезпечення не сягала понад позовну суму.

Коли забезпечується грошовий позов, позивач може, замість допущеного від суду забезпечення, внести до депозиту позовну суму.

109. Ухвали про забезпечення позовів виконуються порядком, встановленим для виконання судових вироків.

110. Судові ухвали в справі про забезпечення позовів можна оскаржити, подавши окрему скаргу; коли ухвалу складено за відсутності скажника, семиденний реченець на подання окремої скарги починається з дня одержання повістки судового виконавця. Подання скарги не зупиняє виконання ухвали про забезпечення. Подання скарги не є перешкодою до дальшого розгляду справи.

111. Суд може протягом усього часу провадження справи скасувати раніш дозволене ним забезпечення позову. Скарга на ухвалу про скасування вжитого заходу забезпечення зупиняє виконання цієї ухвали.

112. Позиваний, що на його користь розв'язано справу, може справляти з позивача втрати, заподіяні йому забезпеченням позову.

Розділ 10.

Розгляд справ.

113. Розгляд справи відбувається прилюдно й словесно.

Коли з обставин справи прилюдний розгляд може бути не бажаний з погляду охорони публічного інтересу, а так само, коли обставини справи стосуються суто особистого життя сторони, суд, на свій почин або на заяву сторін, постановляє розглянути

сударственным підприємством к владельцу частного предприятия, суд может допустить назначение истцом своего представителя для наблюдения за правильным ходом предприятия.

108. Народный судья, член Главного суда АМСРР либо окружного суда, по принадлежности, могут, по заявлению одной из сторон и сообразуясь с возражением противной стороны, допустить замену одного вида обеспечения другим, а также допустить несколько обеспечений, с тем, чтобы общая их сумма не превышала суммы иска.

При обеспечении денежного иска ответчик может взамен допущенного судом обеспечения внести в депозит исковую сумму.

109. Определения об обеспечении исков приводятся в исполнение в порядке, установленном для исполнения судебных решений.

110. Определения суда по делам об обеспечении исков могут быть обжалованы путем частной жалобы. Если определение состоялось в отсутствие жалобщика, течение семидневного срока на подачу частной жалобы начинается со дня получения повестки судебного исполнителя. Подача жалобы не приостанавливает приведения определения об обеспечении в исполнение. Подача жалобы не препятствует дальнейшему рассмотрению дела.

111. Суд может в течение всего времени производства дела отменить ранее допущенное им обеспечение иска. Жалоба на определение об отмене принятой меры обеспечения приостанавливает исполнение этого определения.

112. Ответчик, в пользу которого решено дело, может отыскивать с истца убытки, причиненные ему обеспечением иска.

Глава 10.

Разбирательство дела.

113. Разбирательство дела происходит публично и устно.

Если по обстоятельствам дела публичность разбирательства может оказаться нежелательной с точки зрения охраны публичного интереса, а также, если обстоятельства дела касаются интимной жизни стороны, суд, по своему усмотрению или по

справу або окремі її частини при закритих дверях.

Розглядаючи справу при закритих дверях, суд допускає тільки сторін та їхніх представників, свідків і експертів. Судовий вирок в усякому разі оголошується прилюдно.

114. Голова судового засідання керує судовим засіданням і видає розпорядження, потрібні для додержання порядку на засіданні, навіть видаляючи з зали судового засідання тих осіб що беруть участь у справі, а також сторонніх, що не слухатимуться його розпорядження. Окрім того, на зазначених осіб можна накладати штраф не більше 50 крб. чи арешт на реченець до двох тижнів.

Постанову про видалення з зали судового засідання не можна поширювати на представників прокуратури. Про їхні неправильні дії суд повідомляє відповідні установи прокуратури для порушення дисциплінарної справи і, в разі потреби, ухвалює відкласти справу.

115. Починаючи розглядати справу, суд з'ясовує, хто з викликаних осіб став на суд та які є відомості про причини неяви інших.

116. Коли будь-яка сторона на суд не стане, а судові відомо, що їй повістку вручено, то суд може розглядати справу й без неї.

В разі не ставуть обидві сторони, а судові відомо, що повістки їм вручено, від суду залежить, відповідно до обставин справи, або розглянути справу без сторін, або, коли докази у справі будуть визнані за недостатні чи суд визнає причини нествання сторін за вважливі, відкласти розгляд справи або зупинити судочинство.

Справи, що їх зупинено зазначеним вище порядком і про відновлення яких сторона не вимагатиме протягом місяця, закриттяються. Таке закриття не позбавляє позивача права вчинити в межах позовної давності новий позов у тій самій справі. Зупиняючи судочинство, суд протягом семи днів

заявленню сторін, постановляє розбирати дело или отдельные его части при закрытых дверях.

При слушании дела при закрытых дверях, суд допускает только стороны и их представителей, свидетелей и экспертов. Решение суда во всяком случае объявляется публично.

114. Председательствующий в судебном заседании управляет ходом судебного заседания и делает распоряжения, необходимые для поддержания порядка в заседании, вплоть до удаления из зала судебного заседания участвующих в деле лиц, а также посторонних, не подчиняющихся его распоряжениям. Сверх того, на означенных лиц может быть наложен штраф не свыше 50 рублей или арест сроком до двух недель.

Постановление об удалении из зала судебного заседания не может распространяться на представителей прокуратуры. О неправильных действиях последних суд сообщает надлежащим учреждениям прокуратуры для возбуждения дисциплинарного дела и, в случае необходимости, выносит определение об отложении дела.

115. Приступая к рассмотрению дела, суд выясняет, кто из вызванных в суд лиц явился и какие имеются сведения о причинах неявки остальных.

116. При неявке стороны, относительно которой суду известно, что повестка ей была вручена, суд может рассмотреть дело в ее отсутствие.

В случае неявки обеих сторон, относительно которых суду известно, что повестка им была вручена, суд может, в зависимости от обстоятельств дела, либо рассмотреть дело в отсутствие сторон, либо, если доказательства по делу будут признамы недостаточными или если суд признает причины неявки сторон уважительными, отложить рассмотрение дела либо приостановить производство дела.

Дела, производство которых приостановлено в указанном выше порядке и о возобновлении которых сторона не будет просить в течение месяца, прекращаются. Такое прекращение не лишает истца права на предъявление в пределах исковой давности нового иска по тому же делу. Приоста-

повідомляє про це сторони, а так само про наслідки такого зупинення.

117. В разі суд визнає за потрібне, щоб сторона, що не з'явилась, дала особисті пояснення, він відкладає розгляд справи. Викликати позивача або зацікавленого для особистих пояснень можна й тоді, коли в справі бере участь їхній представник.

118. В разі нез'явлення без поважних причин на другий виклик з зазначенням потреби дати особисті пояснення, справу розв'язується на підставі готових даних.

119. В справах про справлення утримання неможливим та непрацездатним дружині й дітям (аліменти) та про заробітну плату, а так само відшкодування за смерть або каліцтво, суд має право постановити припровадити зацікавленого, проте тільки в разі суд вважає за потрібне, щоб він з'явився особисто, та після другого виклику з відповідним попередженням.

120. Перед початком присутнього розгляду справи сторони мають право показати заяви про неможливість розглядати справу в даному суді або за даного складу суду.

121. Суд може постановити перенести справу до іншого суду або до іншої установи за таких випадків: 1) коли суд визнає, що даний позов з обставин справи можна найзручніше розв'язати в місці переведення найголовніших перевірних дій або взагалі в іншому суді, а не в суді, обраному позивачем; 2) коли прохання зацікавленого, що його осідок не був відомий, про перенесення справи в місце його дійсного осідку буде визнано за уважливе; 3) коли після відставлення народного судді замінити його в даному суді буде важко.

122. В разі заінтересованості в наслідках закінчення справи або особливих відносин з сусперечниками, суддю або народного засідателя відставляється від участі в розгляді справи, так на заяву сторін, як і на власну заяву, що її суддя чи засідатель зобов'язані зробити судові навіть коли б не було заяви сторін.

123. Посутній розгляд справи починається доповіддю одного з членів судового за-

навлявая производство дела, суд в течение семи дней извещает стороны об этом, а равно о последствиях такого приостановления.

117. В случае признания судом необходимости личных объяснений неявившейся стороны, он откладывает разбирательство. Вызов истца или ответчика для личных объяснений допускается и в тех случаях, когда в деле участвует их представитель.

118. В случае неявки без уважительных причин по вторичному вызову с указанием на необходимость личных объяснений, дело разрешается на основании имеющихся данных.

119. По делам об истребовании содержания неимущим и нетрудоспособным супругу и детям (алименты), о заработной плате, а равно о вознаграждении за смерть или увечье, суд может постановить о приходе ответчика, однако только в случае признания судом необходимости его личной явки и после вторичного вызова с соответственным предупреждением.

120. До начала разбора дела по существу стороны могут делать заявления о невозможности разбирать дело в данном суде или при данном составе суда.

121. Суд может постановить перенести дело в другой суд или другое учреждение в следующих случаях: 1) если суд признает, что данный иск по обстоятельствам дела может быть с большим удобством разрешен по месту производства главнейших поверочных действий или вообще в другом суде, а не в суде, избранном истцом; 2) если просьба ответчика, место жительства которого не было известно, о переносе дела по месту его действительного проживания, будет признано заслуживающим удовлетворения; 3) если по устранении народного судьи замена его в данном суде явится затруднительной.

122. В случае заинтересованности в исходе дела или особых отношений с тяжущимися, судья или народный заседатель устраняются от участия в разборе дела, как по заявлению сторон, так и по собственному заявлению, которое судья или заседатель обязаны сделать суду даже при отсутствии заявления сторон.

123. Рассмотрение дела по существу начинается докладом дела одним из членов су-

сідання. Після цього суд пропонує сторонам дати пояснення, поклинаючись на всі докази, що їх вони мають в справі.

Кожній стороні треба давати можливість відповісти на кожну заяву та прохання супротивної сторони.

124. Сторони повинні подати свої докази й заявити свої прохання щодо підготовки справи до розгляду не пізніше, як за три дні до першого судового засідання в справі. Прийняти докази й задоволити прохання після цього рішення залежить від суду, відповідно до обставин справи.

125. Відкладаючи справу, суд призначає рішення на подання або перевірку доказів, а так само, коли можна, і день нового засідання. Відкладаючи справу, суд повинен допитати свідків, що прибули на суд. Тільки за виняткових випадків, за окремою ухвалою суду, свідків можна не допитувати на даному засіданні і викликати знову.

126. В разі сторони замиряться, то умови мирової затверджує суд, записуючи їх до протоколу судового засідання, а справу закривається.

Кали мирова суперечить законіві або ламає інтереси держави чи трудящих, суд повинен відмовити затвердити мирову.

127. Суд, вважаючи справу за досить з'ясовану, закриває судові дебати й стає до складання вироку.

Розділ 11.

Протоколи.

128. Про кожне засідання та про кожну окрему судову дію, переведену поза засіданням, складається протокола.

129. В протоколі належить зазначити: місце та час засідання або дії, склад суду, сторін, що з'явилися, суть пояснень та заяв осіб, свідків і експертів, що беруть участь у справі, окремі прохання осіб, що беруть участь у справі, заперечення на них і постанови суду, подавані докази та документи.

130. Протоколи складаються на самому засіданні або, за преведення окремих дій поза засіданням; їх підписує голова су-

дебного присутствия, после чего суд предлагает сторонам дать объяснения со ссылкой на все имеющиеся у них по делу доказательства.

Каждой стороне должна быть дана возможность ответить на каждое заявление и просьбу противной стороны.

124. Стороны обязаны представить свои доказательства и заявить свои просьбы по подготовке дела к слушанию не позже, чем за три дня до первого судебного заседания по делу. Принятие доказательств и удовлетворение просьб после этого срока может производиться по усмотрению суда, в зависимости от обстоятельства дела.

125. Откладывая дело, суд назначает срок для представления или проверки доказательств, а также, если возможно, и день нового заседания. Откладывая дело, суд обязан допросить свидетелей, которые явились в суд. Лишь в исключительных случаях, по особому определению суда, свидетели могут быть не допрошены в данном заседании и вызваны вновь.

126. При примирении сторон условия мировой сделки утверждаются судом и записываются в протокол судебного заседания, а дело производством прекращается.

Если мировая сделка противоречит закону или нарушает интересы государства или трудящихся, суд обязан отказать в утверждении мировой сделки.

127. Суд, признавая дело достаточно выясненным, прекращает судопроизводство и приступает к вынесению решения.

Глава 11.

О протоколах.

128. О каждом заседании и о каждом отдельном судебном действии, совершаемом вне заседания, составляется протокол.

129. В протоколе должны быть указаны: место и время заседания или действия, состав суда, явившиеся стороны, сущность объяснений и заявлений участвующих в деле лиц, свидетелей и экспертов, частные просьбы участвующих в деле лиц, возражения по ним и постановления суда, представляемые доказательства и документы.

130. Протоколы составляются в самом заседании или, при совершении отдельных действий вне заседания, подписываются

БІБЛІОТЕКА УРС.
№ 665024

дового засідання або суддя, що переводить окрему дію, та секретар.

131. Особи, що беруть участь у справі можуть оглядати протокол й можуть не далі трьохденного реченця з дня його підпису подавати до нього зауваження. Від голови залежить, з приводу якихсь зауважень на протокол, внести в нього відповідні зміни.

Розділ 12.

Зупинення судочинства.

132. Суд зобов'язаний зупинити судочинство в разі: 1) смерті сторони; 2) потреби встановити опіку над стороною або іншого обмеження права позивати та відповідати на суді; 3) припинення існування юридичної особи, що є за стороною в справі; 4) призову сторони до дієвої частини Червоної армії; 5) коли дану справу не можна розв'язати раніш розв'язання іншої справи, що її розглядається цивільним, кримінальним чи адміністративним порядком.

133. Окрім того, суд може зупинити судочинство в разі: 1) взаємного погодження сторін; 2) призову однієї із сторін до Червоної армії або до відбування обов'язкової новинності, що замінює обов'язкову військову службу; 3) неприбуття обидвох сторін (арт. 116).

134. Справи, зупинені за п. 1 арт. 133 і не відновлені на прохання будь-якої із сторін на протязі шістьох місяців з дня зупинення, вважається за закриті й про це треба повідомляти сторін, коли відбирається від них заяву про зупинення. Закриття справи в такому випадкові не позбавляє права позивача вчинити позов у тій самій справі в межах позовної давності.

135. За випадків, передбачених у пп. 1, 2 і 3 арт. 132, судочинство зупиняється надалі аж до вступу в справу або до притягнення супротивною стороною до справи правонаступника або законного представника вибулої сторони.

136. Давнісний реченець (арт. 51 Цивільного кодексу) починається для справ, зупинених через причини, зазначені в п.п.

председательствующим в судебном заседании либо судьей, производящим отдельное действие, и секретарем.

131. Участвующим в деле лица допускаются к обозрению протокола и могут не позднее трехдневного срока со дня подписания его представлять замечания на него. От председателя зависит по поводу тех или иных замечаний на протокол внести в него соответствующие изменения.

Глава 12.

Приостановление производства.

132. Суд обязан приостановить производство в случае: 1) смерти стороны; 2) в случае необходимости учреждения опеки над стороной или иного ограничения в праве искать и отвечать на суде; 3) прекращения существования юридического лица, являющегося стороной в деле; 4) призыва стороны в действующую часть Красной армии; 5) когда данное дело не может быть решено ранее разрешения другого дела, рассматриваемого в гражданском, уголовном или административном порядке.

133. Сверх того, производство может быть приостановлено судом: 1) по взаимному соглашению сторон; 2) в случае призыва одной из сторон в Красную армию или для отбывания заменяющих обязательную воинскую службу видов обязательной повинности; 3) в случае неявки обеих сторон (ст. 116).

134. Дела, приостановленные по п. 1 ст. 133 и не возобновленные по просьбе какой-либо из сторон в течение шести месяцев со дня приостановления, считаются прекращенными, о каковых последствиях объявляется сторонам при приеме от них заявлений о приостановлении. Прекращение дела в таком случае не лишает права истца на предъявление иска по тому же делу в пределах исковой давности.

135. В случаях, предусмотренных п. п. 1, 2, и 3 ст. 132, производство приостанавливается впредь до вступления в дело или привлечения противной стороной к делу правопреемника или законного представителя выбувшей стороны.

136. Течение давностного срока (ст. 51 Гражданского кодекса) начинается для дел, приостановленных по причинам, указанным

1, 2 і 3 арт. 132, від дня зупинення судочинства, а за випадків, передбачених у п. 4 того самого артикулу, — від моменту припинення перебування сторони в дієвій частині Червоної армії.

137. В разі відновлення судочинства суд викликає сторін на загальних підставах.

Розділ 13.

Докази.

138. Кожна сторона повинна довести ті обставини, що на них вона покликуються, як на підставу своїх вимог та заперечень. Докази подають сторони, і суд може збирати їх із своєї ініціативи. Коли поданих доказів недостатньо, суд може запропонувати сторонам подати додаткові докази.

139. Допустити будь-які докази, подані від сторін, залежить від того, чи суд уважатиме їх за важливі для справи.

140. Суд може визнати певну обставину за таку, що не потребує доказів.

141. Суд може на свій почин або на заяву сторін переводити потрібні перевірки дії щодо поданих доказів через огляд на місці, виклик знавців (експертів), виклик та допит свідків і перевірку писаних документів.

142. Сторін повідомляється про перевірку доказів і в тому разі, коли її переводиться поза місцем судового засідання.

Розділ 14.

Забезпечення доказів.

143. Особи, що мають підстави побоюватися, що подання потрібних для них доказів стане згодом неможливо або дуже утруднено, мають право просити суд забезпечити ці докази так швидко судочинства, як і перед вчиненням позову.

144. Заяви про забезпечення доказів розглядає одноособово народній суддя, що в

в ш. п. 1, 2 и 3 ст. 132, со дня приостановления производства, а в случае, предусмотренном п. 4 той же статьи, — с момента прекращения пребывания стороны в действующей части Красной армии.

137. В случае возобновления производства суд вызывает стороны на общих основаниях.

Глава 13.

О доказательствах.

138. Каждая сторона должна доказать те обстоятельства, на которые она ссылается, как на основание своих требований и возражений. Доказательства представляются сторонами, а также могут быть собираемы по инициативе суда. Если представленные доказательства недостаточны, суд может предложить сторонам представить дополнительные доказательства.

139. Допущение тех или иных доказательств, представленных сторонами, зависит от того, найдет ли их суд существенными для дела.

140. Суд может признать известное обстоятельство не нуждающимся в доказательствах.

141. Суд может, по собственной инициативе или по заявлению сторон, производить необходимые поверочные действия по представленным доказательствам с помощью осмотра на месте, вызова сведущих лиц (экспертов), вызова и допроса свидетелей и проверки письменных документов.

142. Стороны уведомляются о проверке доказательств и в том случае, когда она производится вне места судебного заседания.

Глава 14.

Обеспечение доказательств.

143. Лица, имеющие основание опасаться, что представление необходимых для них доказательств сделается впоследствии невозможным или весьма затруднительным, могут просить суд об обеспечении этих доказательств как во время производства дела, так и до предъявления иска.

144. Заявление об обеспечении доказательств рассматривается единолично тем

його районі належить перевести дії для забезпечення доказів.

145. Заява про забезпечення доказів повинна містити в собі: 1) суть та форму потрібних доказів; 2) зазначення обставин, що їхнім ствердженням є ці докази; 3) підставу, що через неї просять забезпечити докази.

146. За невідкладних випадків, а так само за випадків, коли не можна встановити, на кого позивач може згодом вчинити позов, заяви про забезпечення доказів можна розглядати й забезпечення доказів можна провадити, не викликаючи записаної сторони.

147. В ухвалі про допущення забезпечення доказів суд зазначає порядок та спосіб його переведення. На ухвали народного судді про допущення забезпечення доказів подавати окремої скарги не можна.

Розділ 15.

Окремі види доказів.

1. Свідчення свідків.

148. Свідчення свідків допускається за усіх випадків, крім тих, коли в законі для певних чинностей та відносин встановлено обов'язкову писану форму.

149. Ніхто не має права відмовлятися від свідчення на суді, крім випадків, коли подання потрібних фактів спов'язано з порушенням державної чи службової таємниці.

150. В разі сторона заявить про заінтересованість свідка в наслідках справи або в разі особливих відносин між свідками та сторонами, суд може не дозволити допитувати цього свідка.

151. Сторона, що покликається на свідка, зобов'язана зазначити ці обставини, що їх він повинен ствердити, та його ім'я принаймні й осідок.

152. Свідків допитується після попередження про кримінальну відповідальність за кривосвідчення.

153. Кожного свідка допитується окремо.

народним суддею, в районі которого должны быть произведены действия по обеспечению доказательств.

145. Заявление об обеспечении доказательств должно заключать в себе: 1) сущность и форму требуемых доказательств; 2) указание обстоятельств, в подтверждение которых послужат эти доказательства; 3) основание, по которому испрашивается обеспечение доказательств.

146. В случаях, не терпящих отлагательства, а также в случаях, когда нельзя определить, к кому истец может впоследствии предъявить иск, заявления об обеспечении доказательств могут рассматриваться и обеспечение доказательств может производиться без вызова ответной стороны.

147. В определении о допущении обеспечения доказательств, суд указывает порядок и способ его производства. На определение народного судьи о допущении обеспечения доказательств частная жалоба не допускается.

Глава 15.

Отдельные виды доказательств.

1. Показания свидетелей.

148. Свидетельские показания допускаются во всех случаях, кроме тех, когда закон для определенных действий и отклонений устанавливает обязательную письменную форму.

149. Никто не имеет права отказываться от свидетельства на суде, за исключением случаев, когда сообщение требуемых фактов сопряжено с нарушением государственной или служебной тайны.

150. В случае заявления стороны о заинтересованности свидетеля в исходе дела или в случае особых отношений между свидетелем и стороной, суд может не допустить допроса этого свидетеля.

151. Сторона, ссылающаяся на свидетеля, обязана указать те обстоятельства, которые он должен подтвердить, и обозначить его имя, фамилию и местожительство.

152. Свидетели допрашиваются с предварением об ответственности за ложные показания в уголовном порядке.

153. Каждый свидетель допрашивается отдельно.

154. Свідки, що не дали ще свідчень, не можуть бути в залі засідання під час розгляду справи.

155. Чергу допиту свідків устанавлює голова судового засідання.

156. Кожен допитаний свідок повинен лишатися на засіданні суду до закінчення допиту всіх свідків, коли суд не дозволить йому відійти раніш.

157. Свідка можна допитувати вдруге на тому ж чи на наступному засіданні на його власну заяву, на заяву сторін або з ініціативи суду.

158. Суд може призначити звести свідків для пояснення розбіжностей в їхніх свідченнях.

159. Свідків, що постійно живуть поза містом або сільським районом народного суду, в якому розглядається справа, може допитувати на місці їхнього проживання, з доручення суду, що розглядає справу, член суду чи народний суддя на судовому засіданні, проте коли вони прибудуть на суд, що розглядає справу, їх допускається до допиту.

Свідок, викликаний на суд поза містом чи поза сільським районом народного суду, де він має осілок, має право вимагати допиту через народний суд свого району.

2. Писані докази.

160. Писані докази, а саме: всілякі писані акти, документи, листування ділове й приватне, подають на суд самі сторони або їх може вимагати суд.

161. Сторона, що вимагає через суд від іншої сторони або від осіб, що не беруть участі в справі, подання документу, повинна докладно визначити вимаганий документ і зазначити підстави, що через них вона вважає, що документ має супротивна сторона або ці особи, й обставини, що їх він може встановити.

162. Документи, що їх вимагає суд від державних установ та приватних осіб, слід надсилати безпосередньо до суду. Суд може видати сторонам свідоцтво на одержання документів, копій та всіляких довідок від державних установ та приватних осіб для подання судові.

154. Свидетели, не давшие еще показания, не могут присутствовать в зале заседания во время разбора дела.

155. Очередь допроса свидетелей определяется председательствующим в судебном заседании.

156. Каждый допрошенный свидетель должен оставаться в заседании суда до окончания допроса всех свидетелей, если суд не позволит ему удалиться раньше.

157. Свидетель может быть вторично допрошен в том же или последующем заседании по собственному заявлению, по заявлению сторон или по инициативе суда.

158. Суд может назначить свидетелям очную ставку для разъяснения разногласия в их показаниях.

159. Свидетели, имеющие постоянное жительство вне города или сельского района народного суда, в котором разбирается дело, могут допрашиваться по месту жительства, по поручению суда, разбирающего дело, членом суда или народным судьей в судебном заседании, но в случаях явки их в суд, разбирающий дело, допускаются к допросу.

Свидетель, вызванный в суд вне города или сельского района народного суда, в котором он имеет место жительства, вправе требовать допроса через народный суд своего района.

2. Письменные доказательства.

160. Письменные доказательства, как: всякие письменные акты, документы, переписка делового и частного характера, представляются в суд самими сторонами или могут быть истребованы судом.

161. Сторона, требующая через суд от другой стороны или от не участвующих в деле лиц представления документа, должна подробно означить требуемый документ и указать основания, по которым она предполагает, что документ находится у противной стороны или у этих лиц, и обстоятельства, которые могут быть им установлены.

162. Документы, требуемые судом от государственных учреждений и частных лиц, направляются непосредственно в суд. Сторонам суд может выдать свидетельство на получение документов, копий и всякого рода справок от государственных учреждений и частных лиц для представления в суд.

163. Згадані в попередньому артикулі установи та особи, що не мають змоги в установленій від суду реченці подати вимаганий документ, зобов'язані повідомити про те суд, зазначивши причину. В разі неповажності причини, а також в разі неповідомлення, суд може накласти штраф за арт. 64 цього Кодексу.

164. Коли подання документів до суду є утруднене, наприклад, через їхню численність або в наслідок того, що тільки частина з них має значення для суду, суд може вимагати почати належно засвідчені витяги або оглянути документи на місці.

165. Документи, писані іншою мовою, ніж та, що нею провадиться судові дебати, сторона повинна подати з належним перекладом.

166. Писані документи можна заперечувати, крім випадків, спеціально зазначених у законі.

167. Писані документи вважаються за доказ і в тому разі, коли їх укладено із зламанням правил про гербові, але суд негайно після подання такого документу виносить ухвалу про стягнення з осіб, що зламали Статут про державну гербову оплату, всіх належних оплат та штрафів. Цю постанову можна оскаржити через подання окремої скарги.

Увага. Поданий документ, не оплачений гербовим, без оплати гербовим назад не видається.

168. В разі заяви од супротивної сторони, що поданий до справи документ є фальшивий, сторона-подавець цього документу має право, відмовившись від ужиття його, як доказу в справі, просити суд провадити далі розгляд справи на підставі інших доказів.

169. Коли на вимогу сторони, що подала запідозрений документ (арт. 168), його залишається в справі як доказ, то сторона, що заявила про фальшивість документу, зобов'язана в установленій від суду реченці подати докази про фальшивість документу.

163. Упомянутые в предыдущей статье учреждения и лица, не имеющие возможности в установленный судом срок представить требуемый документ, обязаны известить об этом суд с указанием причины. В случае неважтельности причины, а также в случае неизвещения, суд может наложить штраф согласно ст. 64 настоящего Кодекса.

164. Если представление в суд документов является затруднительным, например, вследствие их многочисленности или вследствие того, что только часть из них имеет значение для суда, суд может потребовать представления надлежащим образом засвидетельствованных выписок или произвести осмотр документов на месте.

165. Документы, представленные на ином языке, нежели тот, на котором происходит судопроизводство, представляются стороной с надлежащим переводом.

166. Письменные доказательства могут быть оспариваемы, за исключением случаев, особо в законе указанных.

167. Письменные документы принимаются в доказательство и в том случае, когда они совершены с нарушением правил о гербовом сборе, но суд немедленно по представлении такого документа выносит определение о взыскании с лиц, нарушивших Устав о государственном гербовом сборе, всех следуемых сборов и штрафов. Это постановление может быть обжаловано в частном порядке.

Примечание. Представленный документ, не оплаченный гербовым сбором, без оплаты гербовым сбором обратно не выдается.

168. В случае заявления противной стороны, что представленный в дело документ является подложным, представившая документ сторона может, отказавшись от пользования им, как доказательством по делу, просить суд продолжать рассмотрение дела на основании иных доказательств.

169. Если по требованию стороны, представившей заподозренный документ (ст. 168), таковой оставляется в деле в качестве доказательства, то сторона, заявившая о подложности документа, обязана в установленный судом срок представить доказательства подложности документа.

170. В разі заяви про фальшивість документу, суд, що розглядає цивільну справу, перевіряє правдивість документу одним з таких способів:

1) через огляд документу та порівняння його з іншими документами;

2) через допит свідків, зазначених у документі або що на них покликаються сторони, а так само викликаних судом з його ініціативи;

3) через порівняння письма та підпису на заподозреному документі з підписом тої самої особи на інших безспірних документах;

4) через експертизу.

171. Коли суд переконається, що документ фальшивий, він усуває його з числа доказів і порушує кримінальну справу.

Розділ 16.

Експертиза та огляд на місці.

172. Для з'ясування питань, що виникають за розгляду справи та потребують спеціального знання, суд може призначити експертів.

173. Сторони мають право відставляти осіб, намечених за експертів, на тих самих підставах, що й свідків.

174. В ухвалі про призначення експертів належить зазначити, на які обставини потрібні їхні висновки.

175. Експерти дають свої висновки словесно або на письмі, з уподоби суду. Словесні висновки записуються до протоколу, і їх підписує експерт. В разі давання писаного висновку суд має право зобов'язати експертів дати словесне пояснення свого висновку.

176. Експерти для з'ясування суттєвих для них обставин мають право ставити запитання сторонам та свідкам і брати участь у місцевому огляді та перевірці доказів.

177. Висновки експертів повинні мати в собі обґрунтування всіх тверджень.

178. В разі потреби доповнити дослід чи пояснити висновки експертів, а так само в разі суперечності висновків кількох експертів, суд може вимагати від них подати

170. В случае заявления о подложности документа, суд рассматривающий гражданское дело, производит проверку подлинности документа одним из следующих способов:

1) путем освидетельствования документа и сравнения его с другими документами;

2) путем допроса свидетелей, указанных в документе или на которых ссылаются стороны, а равно вызванных судом по своей инициативе;

3) путем сличения почерка и подписи на заподозренном документе с подписью того же лица на других бесспорных документах;

4) путем экспертизы.

171. В случае, если суд придет к убеждению в подложности документа, он устраняет его из числа доказательств и возбуждает дело в уголовном порядке.

Глава 16.

Об экспертизе и осмотре на месте.

172. Для разъяснения возникающих при разборе дела вопросов, требующих специальных познаний, суд может назначить экспертов.

173. Стороны могут заявлять отвод лиц, намеченных в качестве экспертов, на тех же основаниях, как и свидетелей.

174. В определении о назначении экспертов должно быть указано, по каким обстоятельствам требуется их заключение.

175. Эксперты дают свои заключения устно или письменно, по усмотрению суда. Устные заключения записываются в протокол и подписываются экспертом. В случае дачи письменного заключения эксперты могут быть обязаны судом дать устное разъяснение своего заключения.

176. Эксперты для выяснения интересующих их обстоятельств могут задавать вопросы сторонам и свидетелям и участвовать в местном осмотре и проверке доказательств.

177. Заключение экспертов должно содержать в себе обоснование всех выводов.

178. В случае необходимости дополнить исследование или разъяснить заключение экспертов, а также в случае противоречия заключений нескольких экспертов, суд мо-

додаткові пояснення, або як призначити інших експертів.

179. Експертизу проводять на суді чи поза судом, коли це потрібно з характеру досліджу або коли трудно приставити об'єкт досліджу на суд.

180. Огляд на місці суд проводять або в цілому складі або сам голова судового з'їзду.

181. На місцевому огляді бувають присутні сторони, коли вони з'являться.

182. Про місцевий огляд та переведені за огляду дії складається протокола, якого підписують всі особи, що беруть участь в огляді. До протоколу додається разом з описом усі складені чи порівнені підчас огляду плани, рисунки, знімки тощо.

Розділ 17.

Участь в процесі декількох позивачів або зацікавлених та участь третіх осіб.

183. Позов можуть учинити спільно декілька позивачів, а позивати можна декількох зацікавлених.

184. Кожен з позивачів або зацікавлених супроти другої сторони виступає в процесі самостійно, і дії одного з співучасників у позові на суді не йдуть ні на користь, ні на шкоду іншим, крім позовів, що випливають з солідарних зобов'язань.

185. Співучасники можуть доручити вести справу одному зі співучасників, хоч би він взагалі і не мав права вести чужі справи.

186. Коли підчас судочинства виявиться, що позов учинила не та особа, що має право на даний позов, або зацікавлено не ту особу, що мала бути зацікавлена, то суд може, не закриваючи справи, дозволити замінити першого позивача або зацікавленого, що вибувають зі справи, належним позивачем або зацікавленим.

187. Позивач і зацікавлений можуть притягати на свій бік третіх осіб, коли вирок у даній справі може створити для останніх права та обов'язки супроти одної із сторін.

188. Треті особи можуть вступати в справу на боці позивача чи зацікавленого, коли вирок у даній справі може створити

жет потребовать от них дополнительных объяснений или же назначить других экспертов.

179. Экспертиза производится в суде или вне суда, если это необходимо по характеру исследования или в силу затруднительности доставить предмет исследования в суд.

180. Осмотр на месте производится судом либо в полном составе либо председательствующим в судебном заседании.

181. При местном осмотре присутствуют стороны, если они явятся.

182. О местном осмотре и совершенных во время осмотра действиях составляется протокол, подписываемый всеми участвующими в осмотре лицами. К протоколу прилагаются вместе с описанием все составленные или сличенные при осмотре планы, чертежи, снимки и т. п.

Глава 17.

Об участии в процессе нескольких истцов или ответчиков и об участии третьих лиц.

183. Иск может быть предъявлен совместно несколькими истцами или к нескольким ответчикам.

184. Каждый из истцов или ответчиков по отношению к противной стороне выступает в процессе самостоятельно, и действия одного из соучастников по иску на суде не служат ни в пользу, ни во вред остальным, за исключением исков, вытекающих из солидарных обязательств.

185. Соучастники могут поручить ведение дела одному из соучастников, хотя бы он вообще и не имел права ведения чужих дел.

186. Если во время производства дела обнаружится, что иск предъявлен не тем лицом, которое имеет право на данный иск, или не к тому лицу, которое отвечает по нему, то суд может, не прекращая дела, допустить замену выбывающего из дела первоначального истца или ответчика надлежащим истцом или ответчиком.

187. Истец и ответчик могут привлекать на свою сторону третьих лиц, если решение по данному делу может создать для последних права и обязанности по отношению к одной из сторон.

188. Третьи лица могут вступать в дело на стороне истца или ответчика, если решение по данному делу может создать для них

для них права та обов'язки сувороти одної із сторін.

189. Суд має право, з'ясувавши за розгляду справи взаємини сторін з третіми особами, винести вирок на користь або проти третіх осіб.

190. Треті особи, що мають самостійні права на об'єкт спору, вступають у справу через вчинення позову на загальних підставах на одну з суперечних сторін або на обох разом.

191. В заявах сторін про притягнення третіх осіб та в заявах третіх осіб про вступ у справу на боці позивача або зацікавленого повинно точно зазначати, на яких підставах третіх осіб належить притягти або допустити до справи.

192. Третім особам вчиняти самостійні позови на сторін, а так само вступати в заведену справу можна тільки підчас присутнього розгляду справи.

193. Коли підчас судочинства в справі виявиться, що в її наслідках заінтересована державна установа чи підприємство, що не бере участі в справі, суд зобов'язаний повідомити про заведену справу державну установу чи державне підприємство та прокурорський нагляд.

194. Коли суд провадить декілька справ, що в них беруть участь ті самі особи на стороні позивача чи зацікавленого, суд може злучити ці справи в одну і постановити розглядати ці справи разом.

Розділ 18.

Внесення вироків.

195. Вирок постановляється більшістю голосів. Ніхто з судів не має права утримуватися від подання свого голосу. Кожен суддя може додати до справи свою окрему думку.

Коли виносять вирок, в особливій кімнаті (карадній) ніхто не має права бути присутнім, окрім складу суду в даній справі.

права и обязанности по отношению к одной из сторон.

189. Суд имеет право, выяснив при рассмотрении дела взаимоотношения сторон с третьими лицами, вынести решение в пользу либо против третьих лиц.

190. Третьи лица, имеющие самостоятельные права на предмет спора, вступают в дело путем предъявления иска на общих основаниях к одной из тяжущихся сторон или к обоим вместе.

191. Заявления сторон о привлечении третьих лиц и заявления третьих лиц о вступлении в дело на стороне истца или ответчика должны содержать в себе точные указания на основания, по которым третьи лица должны быть привлечены или допущены к делу.

192. Предъявления самостоятельных исков третьих лиц к сторонам, а также вступление третьих лиц в производящееся дело, допускается лишь во время рассмотрения дела по существу.

193. Если во время производства дела обнаружится, что в исходе его заинтересовано государственное учреждение или предприятие, не принимающее участия в деле, суд обязан известить о производящемся деле государственное учреждение или государственное предприятие, а также и прокурорский надзор.

194. Если в суде производится несколько дел, в которых участвуют одни и те же лица на стороне истца или ответчика, суд может соединить эти дела в одно производство и постановит о совместном разборе этих дел.

Глава 18.

Вынесение решений.

195. Решение постановляется большинством голосов. Никто из судей не может воздержаться от подачи своего голоса. Каждый судья может приложить к делу свое особое мнение.

При постановлении решения в особой комнате (совещательной) никто не должен присутствовать, кроме состава суда по данному делу.

196. Винесений вирок викладає в письмій формі голова чи один зі складу суддів, а підписують його усі судді.

197. Винесений вирок має містити в собі: 1) час винесення; 2) склад суду та назву сторін; 3) зазначення об'єкту спору; 4) підстави вироку та закону, що ними суд керувався; 5) зміст винесеного в справі вироку та порядок його виконання; 6) порядок оскарження; 7) розподіл судових витрат.

У в а г а. Коли записаний визнає позов, суд може вирок про задоволення позову вилучити, не зазначаючи мотивів.

198. За виняткових випадків, коли справа є складна й виготовання вироку потребує багато часу або попередньої підготовки, суд має право, після особливої ухвали, оголошеної прилюдно, відкласти оголошення вироку на реченець не довший від трьох днів.

199. Винесений судовий вирок оголошується прилюдно ім'ям Української соціалістичної радянської республіки.

200. Коли через непередбачені обставини хтось із членів суду не може підписати вирока, то про це робиться нотатка за підписом голови.

201. Вироки й ухвали в трудових справах, незалежно від їх оголошення, повинно протягом трьох днів від дня їх оголошення надсилати в боїнях сторонам, що брали участь у справі.

202. Коли розмір позовних вимог не встановлено законом (вексель, тарифи тощо), то суд, винесючи вирок у справі, залежно від зазначених на суді обставин, може вийти за межі вимог, заявлених позивачем.

203. Коли присуджено передати майно натурою або перевести певні дії, суд зазначає в самому вироці реченець для виконання вироку.

204. Кожна із сторін, протягом сімох днів від дня винесення вироку, має право просити суд винести додатковий вирок: 1) коли достатньо якоїсь позовної вимоги, що про неї сторони подавали докази та давали пояснення, не винесено вироку суду та 2) коли суд, розв'язавши питання про право, не зазна-

196. Постановленое решение излагается в письменной форме председателем или одним из состава судей и подписывается всеми судьями.

197. Постановленное решение должно содержать в себе: 1) время постановления; 2) состав суда и наименование сторон; 3) указание предмета спора; 4) основания решения и закон, которыми суд руководствовался; 5) содержание вынесенного по делу решения и порядок его исполнения; 6) порядок обжалования; 7) распределение судебных расходов.

П р и м е ч а н и е. В случае признания ответчиком иска суд может решение об удовлетворении иска изложить без указания мотивов.

198. В исключительных случаях, если в силу сложности дела изготовление решения требует продолжительного времени или предварительной подготовки, суд может, по особому определению, публично объявляемому, отложить объявление решения на срок не свыше трех дней.

199. Вынесенное судебное решение объявляется публично именем Украинской социалистической советской республики.

200. Если в силу непредвиденных обстоятельств кто-либо из членов суда не может подписать решение, то об этом делается отметка за подписью председателя.

201. Решения и определения по трудовым делам, независимо от их объявления, посылаются в копии в течение трех дней со дня их объявления сторонам, принимавшим участие в деле.

202. Если размер исковых требований не определен законом (вексель, тарифы и т. п.), то суд, вынося решение по делу, в зависимости от выяснившихся на суде обстоятельств, может выйти за пределы заявленных истцом требований.

203. В случае присуждения к передаче имущества натурой или к совершению определенных действий, суд указывает в самом решении срок для исполнения решения.

204. Каждая из сторон в течение семи дней со дня вынесения решения может просить суд о вынесении дополнительного решения в случае: 1) если по какому-либо исковому требованию, по которому стороны представляли доказательства и давали объяснения, не последовало решения суда

чів точно розміру присудженого справляння або речі, що її належить передати чи направити, або дій, що їх треба виконати.

205. За ухвали вироку, суд, встановлюючи порядок виконання вироку, має право відкласти або розкласти його виконання, вважаючи за майновий стан сторін та на інші обставини справи.

206. Коли вирок видано на користь або проти кількох співучасників процесу, суд вказує, в якій частині вирок стосується кожного з них і чи є відповідальність або право справляння солідарним.

207. Вирок виносять тільки судді, що брали участь на засіданні, на якому закінчено розгляд справи.

208. Роз'яснювати і тлумачити вирок має суд, що розв'язав справу. Подання прохання про тлумачення вироку жодним реченням не обмежено, коли вирок ще не виконано або він не втратив сили через скінчення трьохрічної давності.

Розділ 19.

Попереднє виконання і видача виконавчих листів.

209. Вирок суду набуває чинності і підлягає виконанню з моменту закінчення речення на оскарження вироку касаційним порядком, а коли подано касаційну скаргу, то з моменту розв'язання справи касаційною інстанцією.

210. Суд, що виніс вирок, може дозволити попереднє виконання вироку за таких випадків: 1) коли від затримання виконання вироку може статися значна шкода для сторони, що на її користь вирок видано, 2) коли є підстави гадати, що виконання вироку згодом може стати неможливим або буде дуже утруднене, 3) за інших випадків, на заяву сторони, що на її користь винесено вирок, з умовою, що вона забезпечить втрати противній стороні в разі скасування вироку.

В разі порушення питання про попереднє виконання вироку суд пропонує залізаному

и 2) если суд, разрешив вопрос о праве, не указал в точности размера присужденного взыскания или предмета, подлежащего передаче или истребованию, или действий, подлежащих исполнению.

205. При постановлении решения суд, определяя порядок исполнения решения, может отсрочить или расорочить его исполнение, исходя из имущественного положения сторон или иных обстоятельств дела.

206. Если решение состоялось в пользу или против нескольких соучастников, процесса, суд указывает, в какой доле решение относится к каждому из них и является ли ответственность или право взыскания солидарными.

207. Решения постановляются только судьями, участвовавшими в заседании, в котором закончено рассмотрение дела.

208. Раз'яснение и толкование решений принадлежит суду, которым решено дело. Подача просьб об истолковании решения никаким сроком не ограничена, если решение еще не приведено в исполнение или не утратило силы вследствие истечения трехлетней давности.

Глава 19.

Предварительное исполнение и выдача исполнительных листов.

209. Решение суда вступает в силу и подлежит исполнению с момента истечения срока на обжалование решения в кассационном порядке, если же подана кассационная жалоба, то с момента разрешения дела кассационной инстанцией.

210. Суд, постановивший решение, может допустить предварительное исполнение решения в следующих случаях: 1) когда от замедления исполнения решения может произойти значительный ущерб для стороны, в пользу которой вынесено решение, 2) когда есть основание предполагать, что исполнение решения впоследствии окажется невозможным или крайне затруднительным, 3) в иных случаях, по заявлению стороны, в пользу которой постановлено решение, при условии представления ею обеспечения убытков противной стороне на случай отмены решения.

В случае возбуждения вопроса о предварительном исполнении решения суд пред-

дати свої пояснення в справі про допущення попереднього виконання та про потребу виконувати його частинами.

211. Попереднє виконання є обов'язкове:

1) у справах, що їх розв'язали трудові сесії, про справляння на користь робітника грошей у межах місячного заробітку робітника;

2) у справах про справляння авторами і їхніми спадкоємцями плати за повне або часткове відчуження авторського права, а так само у справах про справляння винахідниками, авторами промислових зразків і їх спадкоємцями (крім юридичних осіб) плати за користування зареєстрованими винаходами або промисловими зразками в частині, що не перевищує 6.000 карбованців;

3) у справах про відшкодування за каліцтво або смерть—в межах найбільш місячного заробітку пошкодованого або померлого;

4) у справах про аліменти—в межах коштів, потрібних на прожиття позивачеві.

212. Попереднього виконання не допускається:

1) у справах, що в них зацікавленим є державні установи або підприємства, крім справ, у яких у цілому чи в частині, за арт. 211, попереднє виконання є обов'язкове; крім того, коли є загальні умови для допущення попереднього виконання (арт. 210), попереднє виконання можна допускати за позовів кредитових установ на вимоги до державних установ і підприємств, що впливають з банківських операцій кредитових установ;

2) коли попереднє виконання може спричинитися до таких змін в майні, що тієї того вернути його до попереднього стану зі скасуванням вироку буде неможливим або дуже утрудненим;

3) у справах про виселення трудящих з приміщень.

213. Замість попереднього виконання суд має право вжити заходів до забезпечення виконання вироку. Для цього суд або зберігає

лагає відповідачу представити свої об'ясненні по вопросу о допущении предварительного исполнения и о необходимости рассрочки его.

211. Допущение предварительного исполнения является обязательным:

1) по разрешенным трудовыми сессиями делам о взыскании в пользу работника денежных сумм в пределах месячного заработка работника;

2) по искам о взыскании авторами и их наследниками вознаграждения за полное или частичное отчуждение авторского права, а также по искам о взыскании изобретателями, авторами промышленных образцов и их наследниками (за исключением юридических лиц) вознаграждения за пользование зарегистрированными изобретениями или промышленными образцами в части, не превышающей 6.000 рублей;

3) по делам о вознаграждении за увечье или смерть—в пределах не свыше месячного заработка потерпевшего или умершего;

4) по делам об алиментах—в пределах сумм, необходимых для существования истца.

212. Предварительное исполнение не допускается:

1) по делам, в которых ответчиком являются государственные учреждения или предприятия, за исключением дел, по которым в целом либо в части, согласно ст. 211, предварительное исполнение является обязательным; кроме того, при наличии общих условий для допущения предварительного исполнения (ст. 210), предварительное исполнение может быть допущено по искам кредитных учреждений по требованиям к государственным учреждениям и предприятиям, вытекающим из банковских операций кредитных учреждений;

2) когда предварительное исполнение может вызвать такие изменения в имуществе, после которых приведение последнего в прежнее состояние, в случае отмены решения, будет невозможно или крайне затруднительно;

3) по делам о выселении трудящихся из помещений.

213. Взамен предварительного исполнения суд имеет право принять меры к обеспечению исполнения решения. Для этого

забезпечення позову, допущене під час розгляду справи, або, коли раніш не було допущено забезпечення позову, вживає заходів до забезпечення виконання.

Ухвалу суду про збереження раніш вжитих заходів забезпечення, а так само про вжиття нових заходів забезпечення, можна оскаржити тільки разом з поданням касаційної скарги.

214. У позовах про призначення утримання одному з подружжя або дітям суд, у разі потреби, до посутнього розв'язання справи, має право видати ухвалу про те, в якому розмірі один з подружжя повинен тимчасово надавати утримання другому з подружжя, а так само, хто з подружжя та в якому розмірі повинен тимчасово давати кошти на утримання та виховання дітей. Ухвалу цю виконується негайно, й для цього суд видає позивачеві виконавчого листа.

Питання про видання такої ухвали розв'язує одноособово народний суддя або член Головного суду АМСРР чи округового суду, кому це належить, на прилюдному засіданні.

215. Щоб виконати судовий вирок або ухвалу про забезпечення позову, суд, відповідно до заяви сторони, або видає їй виконавчого листа на руки, або надсилає його безпосередньо до судового виконавця з пропозицією виконати, або, за належних випадків, надсилає должникові.

216. Коли на підставі винесеного вироку належить передати майно, що є в кількох місцях, або коли вирок видано на користь кількох позивачів або проти кількох заповідачів, суд має право на заяву правіжників видати кілька виконавчих листів, точно визначивши ту частину вироку, що їй за даним листом належить виконати.

217. Замість загубленого оригіналу виконавчого листа суд, що виніс вирок, має право видати дубліката; заяву про видачу дублікату розглядається з викликом сторін.

суд либо оставляет в силе обеспечение иска, допущенное при рассмотрении дела, либо, если ранее не было допущено обеспечение иска, принимает вновь меры к обеспечению исполнения.

Определение суда о сохранении ранее принятых мер обеспечения, а также о применении новых мер обеспечения, может быть обжаловано лишь одновременно с подачей кассационной жалобы.

214. В исках о назначении содержания одному из супругов или детям суд, в случае надобности, до разрешения дела по существу, вправе вынести определение о том, в каком размере один из супругов должен временно выплачивать средства на содержание другому супругу, а также—кто из супругов и в каком размере должен временно давать средства на содержание и воспитание детей. Определение это приводится в исполнение немедленно, а для этого суд выдает истцу исполнительный лист.

Вопрос о вынесении такого определения разрешается единолично народным судьей или членом Главного суда АМСРР либо окружного суда, по принадлежности, в публичном заседании.

215. Для приведения в исполнение судебного решения или определения об обеспечении иска суд, согласно заявлению стороны, либо выдает ей исполнительный лист на руки, либо направляет его непосредственно судебному исполнителю с предложением о приведении в исполнение, либо, в надлежащих случаях, направляет должнику.

216. Если по состоявшемуся решению подлежит передаче имущество, находящееся в нескольких местах, или если решение состоялось в пользу нескольких истцов или против нескольких ответчиков, суд может по заявлению взыскателей выдать несколько исполнительных листов с точным обозначением той части решения, которая по данному листу подлежит исполнению.

217. Взамен утерянного подлинника исполнительного листа суд, постановивший решение, может выдать дубликат; заявление о выдаче дубликата рассматривается с вызовом сторон.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ.

ОКРЕМЕ СУДОЧИНСТВО.

Розділ 20.

Засади.

218. До окремого судочинства належать справи: 1) про видачу судових наказів; 2) про видачу дозволів на звернення безспірних справлянь на біжучі рахунки та вклади в кредитових установах; 3) про встановлення обставин, що від них залежить виникнення публичних прав громадян; 4) про поновлення прав на загублені цінні папери на подання (виключне судочинство); 5) про увільнення від військової служби через релігійні переконання; 6) за скаргами на дії нотарів.

Розділ 21.

Видача судових наказів.

219. Судових наказів уживається, встановленим в цьому розділі порядком, за прошевих справлянь і вимог про повернення або передання майна, оснований на таких документах:

- 1) мирових, затверджених судовою;
- 2) угодах про розмір утримання дітям чи дружині, укладених передбаченим у законі порядком;
- 3) розрахункових книжках на заробітну плату або розрахункових листах, що замінюють їх;
- 4) зобов'язаннях, виданих должниками державним і кооперативним організаціям, в тому числі зобов'язаних селян і селянських організацій за договорами купівлі-продажу на вишлат;
- 5) документах, що встановлюють пропуск терміну встановлених вишлат за індивідуальне товарове кредитування, що його одержали должники в споживчих товариствах та їх спілках;
- 6) договорах про державне обов'язкове ненакладне страхування у справах справляння платежів із страхувачів;
- 7) зобов'язаннях, що їх видали трудовим касам взаємодопомоги члени цих кас;
- 8) вимогах кредитових установ, які виникають з документів, що встановлюють про-

ЧАСТЬ ТРЕТЬЯ.

ОСОБЫЕ ПРОИЗВОДСТВА.

Глава 20.

Общие положения.

218. В делах особого производства относятся дела: 1) о выдаче судебных приказов; 2) о выдаче разрешений на обращение в беспорядном порядке взысканий на текущие счета и вклады в кредитных учреждениях; 3) об установлении обстоятельств, от наличия которых зависит возникновение публичных прав граждан; 4) о восстановлении прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя (вызывное производство); 5) об освобождении от военной службы по религиозным убеждениям; 6) по жалобам на действия нотариусов.

Глава 21.

О выдаче судебных приказов.

219. Судебные приказы применяются, в установленном в настоящей главе порядке, к денежным взысканиям и к требованиям о возвращении или передаче имущества, основанным на следующих документах:

- 1) мировых соглашениях, утвержденных в судебном порядке;
- 2) соглашениях о размере содержания детям или супругу, заключенных предусмотренным в законе порядком;
- 3) расчетных книжках на заработную плату или расчетных листах, заменяющих их;
- 4) обязательствах, выданных должниками государственным и кооперативным организациям, в том числе обязательствах селян и селянских организаций по договорам купли-продажи с рассрочкой платежа;
- 5) документах, устанавливающих просрочку установленных платежей по индивидуальному товарному кредитованию, полученному должниками в потребительских обществах и их союзах;
- 6) договорах государственного обязательного неокладного страхования по делам о взыскании платежей со страхователей;
- 7) обязательствах, выданных трудовым кассам взаимодопомоги членам этих касс;
- 8) требованиях кредитных учреждений, возникающих из документов, устанавливаю-

пуск терміну платежів, належних їм за їхніми кредитовими операціями, в тому числі за вимогами Центрального сільсько-господарського банку Союзу РСР і Центрального банку комунального господарства та житлового будівництва, що ґрунтуються на договорах і зобов'язаннях, укладених або виданих за позиковими операціями, а також само за комісійними операціями цих банків;

9) розрахункових книжках або писаних трудових договорах за пред'явлення вимоги про виселення домогого робітника (робітниця) із обсадженого наймачевого помещення;

10) видавничих договорах;

11) розрахунках, подаваних від ліквідаційних комісій кооперативних організацій, оголошених за неспроможних, щодо справляння з членів цих організацій сум порядком додаткової відповідальності членів за довги цих організацій;

12) особових картках (особових рахунках) абонентів телефонних мереж;

13) насмних зобов'язаннях на музичні інструменти, видаваних державним установам й підприємствам;

14) нотаріально-засвідчених правочинах, крім договорів застави;

15) договорах, укладених органами, що видають комунальним господарством, на оренду торгових, промислових і складових приміщень, за вимогами зазначених органів до орендарів приміщень, що ґрунтуються на цих договорах;

16) рахунках, прийнятих та підписаних обома сторонами;

17) колективних або трудових договорах на вимоги професійних спілок до наймачів про справляння з них відсотків на утримання комітетів професійних спілок і на освітню роботу серед робітників та службовців;

18) витягах з торгових книжок державних органів і кооперативних організацій, — за розрахунками цих органів і організацій між собою;

19) розрахунках належної з довжника суми комирного, плати за комунальні послуги та опалення, подаваних від домоуправ або власників будинків.

ащих просрочку платежей, причитающихся им по кредитным операциям, в том числе по требованиям Центрального сельскохозяйственного банка Союза ССР и Центрального банка коммунального хозяйства и жилищно-строительства, вытекающим из договоров и обязательств, совершенных или выданных по ссудным операциям, а также комиссионным операциям этих банков;

9) расчетных книжкам или письменных трудовых договорах при предъявлении требования о выселении домашнего работника (работницы) из занимаемого у нанимателя помещения;

10) издательских договорах;

11) расчетах, представляемых ликвидационными комиссиями кооперативных организаций, объявленных несостоятельными, по взысканию с членов этих организаций сумм в порядке дополнительной ответственности членов по долгам этих организаций;

12) личных карточках (личных счетах) абонентов телефонных сетей;

13) прокатных обязательствах на музыкальные инструменты, выданных государственным учреждениям и предприятиям;

14) нотариально-удостоверенных сделках, за исключением договоров о залоге;

15) договорах, заключенных органами, ведающими коммунальным хозяйством, на сдачу в аренду торговых, промышленных и складских помещений, по вытекающим из этих договоров требованиям указанных органов к арендаторам помещений;

16) счетах, принятых и подписанных обеими сторонами;

17) коллективных или трудовых договорах по требованиям профессиональных союзов к нанимателям о взыскании с них процентных отчислений на содержание комитетов профессиональных союзов и на просветительную работу среди рабочих и служащих;

18) выписках из торговых книг государственных органов и кооперативных организаций, — по расчетам этих органов и организаций между собой;

19) расчетах причитающейся с должника суммы квартирной платы, платы за коммунальные услуги и отопление, представляемых домоуправлениями или собственниками домов.

Увага. За всіх інших випадків, не зазначених в цьому артикулі, судовий наказ можна видавати тоді, коли це встановлено в спеціальних законах.

220. Заяви про видачу судового наказу треба подавати до відповідного суду в місці осідку должника, або в місці, де знаходиться вимагане майно, або в місці виконання, зазначеному в документі.

На вимоги, зазначені в п. 11 арт. 219, заяви про видачу судового наказу треба подавати до народного суду у місці осідку ліквідаційної комісії.

Питання про видачу судового наказу розв'язує народний суддя або член Головного суду АМСРР чи окружного суду, одноособово, не викликаючи супротивної сторони.

221. За документами, зазначеними в п.п. 1—13 арт. 219, незалежно від суми справління, судового наказу видає народний суддя протягом трьох днів після подання відповідних документів.

222. За документами, зазначеними в п.п. 14—19 арт. 219, якщо сума справління не перевищує підсудності народного суду, судового наказу видає народний суддя, а за інших випадків—член Головного суду АМСРР або окружного суду, кому належить, додержуючи правил, викладених в арт. арт. 225—227 цього Кодексу.

223. Подаючи заяву про справління порядком судового наказу, належить подавати оригінали документів, що на підставі їх подається вимогу, а так само засвідчені підписом заявника копії з них.

У справах про справління пропущених платежів за індивідуальний товарний кредит, що його должниками одержали в споживчих товариствах та їх спілках, крім того належить подати витяг з особистого должникового рахунку.

У справах про виселення домового робітника (робітниця) з наймачевого помешкання належить подати розрахункову книжку або писаний трудовий договір з нотаткою на ньому про розірвання трудового договору, з якої можна встановити вплив речення на звільнення звільненим робітником (робітницею) наймачевого помешкання.

У справах про справління авторської плати належить подавати писані видавничі

Примечание. Во всех иных случаях, не указанных в настоящей статье, судебный приказ может быть выдан в случае, если это установлено специальными законами.

220. Заявления о выдаче судебного приказа подаются в соответствующий суд по месту жительства должника, или по месту нахождения требуемого имущества, или по месту исполнения, указанному в документе.

По требованиям, указанным в п. 11 ст. 219, заявления о выдаче судебного приказа подаются в народный суд по месту нахождения ликвидационной комиссии.

Вопрос о выдаче судебного приказа разрешается народным судьей или членом Главного суда АМСРР или окружного суда единолично, без вызова противной стороны.

221. По документам, указанным в п.п. 1—13 ст. 219, независимо от суммы взыскания, судебный приказ выдается народным судьей в течение трех дней после представления соответствующих документов.

222. По документам, указанным в п.п. 14—19 ст. 219, если сумма взыскания не превышает подсудности народного суда, судебный приказ выдается народным судьей, а в прочих случаях—членом Главного суда АМСРР или окружного суда, по принадлежности, с соблюдением правил, изложенных в ст.ст. 225—227 настоящего Кодекса.

223. При заявлении о взыскании в порядке судебного приказа представляются подлинные документы, на основании которых пред'является требование, а также заверенные подписью заявителей копии их.

По делам о взыскании просроченных платежей по индивидуальному товарному кредиту, полученному должником в потребительских обществах и их союзах, сверх того должна быть представлена выписка из личного счета должника.

По делам о выселении домашнего работника (работницы) из помещения нанимателя должна быть представлена расчетная книжка или письменный трудовой договор с отметкою на нем о расторжении трудового договора, из которой может быть установлено истечение срока на освобождение уволенным работником (работницей) помещения у нанимателя.

По делам о взыскании вознаграждения авторам должны быть представлены пись-

договори, де повинно бути зазначено характер і умови використання авторського права, а так само визначена належна авторові або його правонаступникові плата за повне або часткове відчуження авторського права. За тих випадків, коли в законі обов'язкової писаної форми для видавничого договору не встановлено, належить подавати примірники друкованого твору або копії рукопису, чи інші документи, які свідчать, що рукопис видавництво прийняло для надрукування.

У справах про справляння комірного, плати за комунальні послуги, та опалення належить подати розрахунок належних з довжника платежів.

224. Судового наказу, незалежно від виду документу, не видається:

1) коли для встановлення прав позивача на подання вимоги треба подати додаткові докази;

2) коли відповідальність довжника не випливає з самого тексту подаваних документів;

3) коли виконання зобов'язання, що на ньому оснований вимогу, поставлено в самому документі залежно від умов, що їхню настання належить перед тим довести.

225. У справах про видачу судового наказу за документами, зазначеними в п.п. 14—19 арт. 219, народний суддя або член суду на протязі трьох днів після одержання від позивача відповідної заяви надсилає її копію записаному.

Записаний протягом семи днів від дня одержання копії заяви позивача має право подати народному судді або членові суду писане заперечення проти заявленої вимоги.

226. Коли протягом семи днів по одержанні копії заяви позивача записаний не подасть заперечень на вимогу позивача або коли подане в реченць заперечення суддя визнає за неповажне, суддя видає позивачеві судового наказу на загальних підставах.

227. Коли подане від записаного заперечення суддя визнає за поважне, він виносить ухвалу про відмову видати судового наказу та передає справу на розгляд загальнопозовним порядком.

менше издательские договоры, в которых указан характер и условия использования авторского права, а также определено следующее автору или его проваприемнику вознаграждение за полное или частичное отчуждение авторского права. В тех же случаях, когда законом обязательная письменная форма для издательского договора не установлена, должны быть представлены экземпляры печатного произведения или копии рукописей либо иные документы, удостоверяющие, что рукопись принята издательством для напечатания.

По делам о взыскании квартирной платы, платы за коммунальные услуги и отопление должен быть представлен расчет следуемых с должника платежей.

224. Судебный приказ, независимо от вида документа, не выдается:

1) если для установления прав истца на предъявление требования необходимо представление дополнительных доказательств;

2) если ответственность должника не явствует из самого текста представляемых документов;

3) если исполнение обязательства, на котором основано требование, поставлено в самом документе в зависимости от условий, наступление которых должно быть предварительно доказано.

225. По делам о выдаче судебного приказа по документам, указанным в п.п. 14—19 ст. 219, народный судья либо член суда в течение трех дней после получения от истца соответствующего заявления посылает копию заявления ответчику.

Ответчик в течение семи дней со дня получения копии заявления истца имеет право подать народному судье либо члену суда в письменной форме возражение против заявленного требования.

226. Если в течение семи дней после получения копии заявления истца ответчик не представит возражений по требованиям истца либо если поданное в срок возражение будет признано судьей не заслуживающим уважения, судья выдает истцу судебный приказ на общих основаниях.

227. Если представленное ответчиком возражение будет признано судьей заслуживающим уважения, судья выносит определение об отказе в выдаче судебного приказа и передает дело на рассмотрение в общем порядке.

Коли записаний подать заперечення тільки проти частини подавої до нього вимоги й це заперечення суддя визнає за поважне, то судовий наказ видається у безспірній частині вимоги, а в останньому спір розв'язується загальнопозовним порядком, й про це суддя виносить окрему ухвалу.

228. Разом з заявою про видачу судового наказу повинно вносити й судову оплату в розмірі $\frac{1}{4}$ оплати, встановленої для позовів, вчинюваних загальнопозовним порядком, від суми, зазначеної в заяві про видачу судового наказу. Заперечення, що їх подають записані проти вимог про видачу судового наказу (арт. 226), судовою оплатою не оплачуються.

Якщо вимогу про видачу судового наказу передається на розгляд загальнопозовним порядком, з позивача береться повністю судову оплату, встановлену для вимог, заявлених загальнопозовним порядком, віднявши суми, що їх позивач вніс, подаючи заяву про видачу судового наказу.

Якщо для розгляду загальнопозовним порядком буде передано тільки частину вимоги заперечену записаним (арт. 226), з позивача береться судову оплату тільки від спірної суми. Судову оплату, що її вніс позивач разом із заявою про видачу судового наказу, за цих випадків зараховується пропорційно до той частини вимоги, яку передається для розгляду загальнопозовним порядком.

229. Судовий наказ повинен містити в собі: 1) номер, під яким записано в справах суду заяву про видачу судового наказу; 2) рік, місяць і день, коли винесено ухвалу про видачу судового наказу; 3) суд, що виніс ухвалу, та місце його осідку; 4) назву та місце осідку позивача й записаного; 5) точну назву та визначення документів (час та місце їх вчинення, назву установи, що їх засвідчила, день та номер засвідчення; 6) визначення реченців, за які провадиться справляння реченцевих виплат (за часткових справлянь—за певні реченці); 7) суму або речі, що їх належить справити; 8) судові витрати, що припадають на записаного; 9) відсотки, коли вони припадають;

Если ответчик представит возражение только против части предъявленного к нему требования и это возражение будет признано уважительным, судебный приказ выдается по бесспорной части требования, а в остальной части спор передается на разрешение в общесудовом порядке, о чем судья выносит особое определение.

228. Одновременно с заявлением о выдаче судебного приказа должны быть представлены также и суммы судебной пошлины в размере $\frac{1}{4}$ пошлины, установленной для исков, заявляемых в общесудовом порядке, с суммы, указанной в заявлении о выдаче судебного приказа. Возражения, представляемые ответчиками против требований о выдаче судебного приказа (ст. 226), судебной пошлиной не оплачиваются.

Если требование о выдаче судебного приказа будет передано на рассмотрение в общесудовом порядке, с истца взыскивается полностью судебная пошлина, установленная для требований, заявляемых в общесудовом порядке, за вычетом сумм, внесенных истцом при подаче заявления о выдаче судебного приказа.

Если для рассмотрения в общесудовом порядке будет передана лишь часть требования, оспоренная ответчиком (ст. 226), с истца взыскивается пошлина только со спорной суммы. Судебная пошлина, внесенная истцом при подаче заявления о выдаче судебного приказа, в этих случаях зачитывается пропорционально той части требования, которая передается для рассмотрения в общесудовом порядке.

229. Судебный приказ должен содержать: 1) номер, под которым в делах суда значится заявление о выдаче судебного приказа; 2) год, месяц и день, когда вынесено определение о выдаче судебного приказа; 3) обозначение суда, вынесшего определение, и места его пребывания; 4) наименование и место жительства истца и ответчика; 5) точное наименование и обозначение документов (время и место их совершения, наименование учреждения, их удостоверившего, день и номер удостоверения); 6) обозначение сроков, за которые производится взыскание срочных платежей (при частичных взысканиях—за определенные сроки); 7) сумму или предметы, подлежащие взысканию;

10) підпис народного судді або члена суду й печатку суду.

230. Оригінал документу з викладенням на ньому судовим наказом повертається позивачеві, а копію його залишається при справах суду.

231. У разі відмови видати судового наказу, коли справу не передано на розгляд загальнопозовним порядком, суддя повертає позивачеві всі подані від нього документи.

232. Судовий наказ має силу виконавчого листа.

233. Про вчинення справлення судовий виконавець робить напис на оригіналі документу; коли вчиненням справлення зобов'язання, що є в документі, уморюється цілком, довжникові видається оригінал документу.

234. Судовий наказ можна оскаржити (опротестувати) загальним касаційним порядком до Найвищого суду УСРР, Головного суду АМСРР або до окружного суду, куди належить.

Реченець для оскарження судового наказу вираховується з моменту одержання повідомлення про виконання.

Оскарження (опротестування) судового наказу не зупиняє його виконання.

За касаційні скарги на судові накази оплату береться від суми скарги в половинному розмірі оплати, що її береться підчас подання заяви про видачу судового наказу.

235. Ухвали про відмову розв'язати справу через видачу судового наказу, а за належних випадків—про передання справи на розгляд загальнопозовним порядком, оскарженню не підлягають.

Розділ 22.

Порядок видання дозволу на звернення безспірнегo справляння на біжучі рахунки та вклади в кредитних установах.

236. Коли підчас справляння введолат з податків та сум неподаткового характеру, що їх за законом справляється безспірним порядком, виникає потреба звернути це справляння на біжучі рахунки та вклади у

8) судебные расходы, причитающиеся с ответчика; 9) проценты, если таковые причитаются; 10) подпись народного судьи либо члена суда и печать суда.

230. Подлинный документ с изложенным на нем судебных приказов возвращается истцу, а копия его остается в делах суда.

231. В случае отказа в выдаче судебного приказа, если дело не передано на рассмотрение в общем порядке, истцу возвращаются все представленные им документы.

232. Судебный приказ имеет силу исполнительного листа.

233. О произведенных взысканиях судебный исполнитель делает надпись на подлинном документе; если произведенным взысканием обязательство, содержащееся в документе, погашается полностью, должнику выдается подлинный документ.

234. Судебный приказ может быть обжалован (опротестован) в общем кассационном порядке в Верховный суд УССР, в Главный суд АМСРР или в окружной суд, по принадлежности.

Срок для обжалования судебного приказа исчисляется с момента получения уведомления об исполнении.

Обжалование (опротестование) судебного приказа не приостанавливает приведения его в исполнение.

По кассационным жалобам на судебные приказы пошлины взыскиваются с суммы жалобы в размере половины пошлины, взыскиваемой при подаче заявления о выдаче судебного приказа.

235. Определения об отказе от разрешения дела путем выдачи судебного приказа, а в надлежащих случаях, о передаче дела на рассмотрение в общем порядке, обжалованию не подлежат.

Глава 22.

О порядке выдачи разрешения на обращение взысканий в бесспорном порядке на текущие счета и вклады в кредитных учреждениях.

236. Если при взыскании недоимок по налогам и суммам неналогового характера, которые по закону взыскиваются в бесспорном порядке, возникает необходимость обратиться эти взыскания на текущие счета и

кредитових установах, то орган, що направляє справляння, надсилає свою постанову про вчинення справляння до суду, щоб одержати дозвіл на звернення справляння.

237. У подаваних до суду постановах має бути зазначено: 1) з кого саме справляється; 2) на якій підставі справляється; 3) в якому розмірі справляється; 4) в якій кредитовій установі знаходяться суми, що на них звертається справляння.

238. Дозвола судді у формі ухвали надсилається до установи, що провадить справляння, а установа на підставі цього дозволу звертається безпосередньо з вимогою до належної кредитової установи.

Розділ 23.

Встановлення обставин, що від них залежить виникнення публічних прав громадян.

239. Справи про встановлення обставин, що від них залежить виникнення публічних прав громадян за випадків, коли за чинними законами обставини ці може засвідчити суд, розглядає народній суддя одноособово, на прилюдному засіданні, на заяви заінтересованих осіб, викликаючи за сторону представника заінтересованого урядництва.

До зазначених справ належать:

1) справи про встановлення прізвища, імені, по батькові, часу народження і рідного стану особи, якщо нема змоги для неї дістати будь-який документ, що може правити за підставу для видачі від адміністративних органів особової посвідки;

2) справи про встановлення фактів народження, одруження, розводу, смерті або іншого факту, що його належить записати в книгах запису актів громадянського стану, за випадків, зазначених в Уставі про реєстрацію актів громадянського стану;

3) справи про встановлення неправильностей запису в книгах актів громадянського стану і про виправлення таких неправильностей (арт. 15 Уставу про реєстрацію актів громадянського стану);

4) справи про встановлення безвісної відсутності, про визнання безвісно відсутнього

вклади в кредитних установах, орган, що направляє справляння, надсилає свою постанову про вчинення справляння до суду, щоб одержати дозвіл на звернення справляння.

237. В представляемых в суд постановлениях указывается: 1) с кого именно взыскивается сумма; 2) на основании чего происходит взыскание; 3) в каком размере производится взыскание; 4) в каком кредитном учреждении находятся суммы, на которые обращается взыскание.

238. Разрешение судьи в форме определения направляется учреждению, производящему взыскание, каковое на основании этого разрешения обращается непосредственно с требованием в подлежащее кредитное учреждение.

Глава 23.

Об установлении обстоятельств, от которых зависит возникновение публичных прав граждан.

239. Дела об установлении обстоятельств, от которых зависит возникновение публичных прав граждан в случаях, когда по действующему законодательству обстоятельства эти могут быть удостоверены судом, рассматриваются народным судьей единолично, в публичном заседании, по заявлениям заинтересованных лиц, с вызовом в качестве стороны представителя заинтересованного ведомства.

К указанным делам относятся:

1) дела об установлении фамилии, имени, отчества, времени рождения и семейного положения лица, в случае невозможности для него получить какой-либо из документов, могущих служить основанием для выдачи административными органами удостоверения личности;

2) дела об установлении событий рождения, брака, развода, смерти или иного события, подлежащего записи в книгах записей актов гражданского состояния, в случаях, указанных в Положении о регистрации актов гражданского состояния;

3) дела об установлении неправильностей записей в книгах актов гражданского состояния и об исправлении таких неправильностей (ст. 15 Положения о регистрации актов гражданского состояния);

4) дела об установлении безвестного отсутствия, о признании безвестно отсутствующим

за померлого, а також про встановлення факту, що особа, яка явилася по тому, як судово її визнано за померлу, перебувала невідомо де з непереможних для неї причин (арт. арт. 150, 155 і 162 Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та акти громадянського стану);

5) справи про встановлення наявності або відсутності законних перешкод до реєстрації подружжя, за випадку, передбаченого в арт. 42 Устави про реєстрацію актів громадянського стану;

6) справи за скаргами на відмову органів запису актів громадянського стану зареєструвати подію, що їй належить записати в книгах запису актів громадянського стану (арт. 16 Устави про реєстрацію актів громадянського стану);

7) справи про встановлення факту перебування на військовій службі й набуття в зв'язку з нею інвалідності, що їх провадиться за увагою до арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про порядок встановлення трудового стажу інвалідам праці й встановлення факту перебування громадян на військовій службі та набуття в зв'язку з нею інвалідності»;

8) справи про встановлення факту одержання освіти в тій чи іншій школі;

9) справи про встановлення інших обставин, що їх на підставі спеціальних законів може засвідчити суд.

Увага. Заяви в зазначених в цьому артикулі справах подається до народного суду в місці, де живе заявник, крім:

1) справ, зазначених у п. 4 цього артикулу, що їх розглядає народний суд у місці, де востаннє жив той, хто перебуває невідомо де або що його визнано за померлого;

2) справ, зазначених у п. 6 цього артикулу, що їх розглядає народний суд у місці, де має осідок орган запису актів громадянського стану, що відмовив зареєструвати факт, що його належало записати;

3) справ, зазначених у п.п. 7 і 8 цього артикулу, що їх розглядається в місці осідку відповідного органу соціального забезпечення чи школи, де належить.

щого умершим, а також об установленні факта, що лице, явившись после судебного признания его умершим, было в отсутствии по непреодолимым для него причинам (ст. ст. 150, 155 и 162 Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния);

5) дела об установлении наличия или отсутствия законных препятствий к регистрации брака, в случае, предусмотренном ст. 42 Положения о регистрации актов гражданского состояния;

6) дела по жалобам на отказ органов записи актов гражданского состояния в регистрации события, подлежащего записи в книгах записи актов гражданского состояния (ст. 16 Положения о регистрации актов гражданского состояния);

7) дела об установлении факта нахождения на военной службе и получения в связи с нею инвалидности, производимые в порядке примечания к ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УССР «О порядке установления трудового стажа инвалидов труда и установления факта нахождения граждан на военной службе и получения ими в связи с нею инвалидности»;

8) дела об установлении факта получения образования в том или ином учебном заведении;

9) дела об установлении иных обстоятельств, которые на основании специальных законов могут быть удостоверены судом.

Примечание. Заявления по указанным в настоящей статье делам подаются в народный суд по месту жительства заявителя, за исключением:

1) дел, указанных, в п. 4 настоящей статьи, которые рассматриваются народным судом в месте последнего жительства безвестно отсутствующего или признанного умершим;

2) дел, указанных в п. 6 настоящей статьи, которые рассматриваются народным судом в месте нахождения органа записи актов гражданского состояния, отказавшего в регистрации подлежащего записи события;

3) дел, указанных в п.п. 7 и 8 этой статьи, которые рассматриваются в месте нахождения соответствующего органа социального обеспечения или учебного заведения, по принадлежности.

240. В ухвалі суду належить точно зазначати, яку саме встановив суд обставину, на якій підставі та на яку потребу.

Розділ 24.

Відновлення прав на втрачені цінні папери на подавця (виключне судочинство).

241. Для відновлення прав на втрачені цінні папери на подавця особи, що втратили їх, подають до народнього суду у місці осідку установи або особи, що видала цінного папера, заяву, що містить: 1) точну назву заявника і вказівку, де він має осідок; 2) копію втраченого цінного паперу або назву й відмінні ознаки його (число, серія тощо); 3) вказівку про ті обставини, за яких папера втрачено; 4) прохання визнати цінний папір за втрачений.

242. Народній суддя, коли визнає заяву за поважну, виносить постанову: 1) зробити публікацію про виклик держців цінного паперу до народнього суду, до якого подано заяву про втрату, і 2) про заборону провадити будь-яке виконання за цінним папером і вчиняти правочини з ним.

У в а г а. Зобов'язані за втраченим цінним папером установи і особи можуть від моменту публікації вносити належні з них платежів в депозит нотаріальних органів.

243. На відмову народнього судді задовольнити зазначене в п. 4 арт. 241 прохання можна подавати окрему скаргу до Головного суду АМСРР або, відповідно, до округового суду.

244. Публікацію, передбачену в п. 1 арт. 242, робиться коштом заявника один раз у «Вістях ВУЦВК».

В публікації про втрату цінного папера повинно подавати: 1) ім'я, по батькові, прізвище й місце осідку заявника, 2) назву і відмінні ознаки паперу, що про втрату його подано до суду заяву; 3) протягом якого речення держці паперу, про втрату якого заявлено, повинні подати до суду заяву про

240. В определении суда должно быть точно означено устанавливаемое судом обстоятельство, основания для его установления, а также для какой надобности необходимо установление этого обстоятельства.

Глава 24.

О восстановлении прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя (вызывное производство).

241. Для восстановления прав по утраченным ценным бумагам на предъявителя лица, утратившие их, подают в народный суд по месту нахождения учреждения или лица, выдавшего ценную бумагу, заявление, содержащее: 1) точное наименование заявителя и указание места его жительства; 2) копию утерянной ценной бумаги или название и отличительные признаки ее (номер, серия и т. п.); 3) указание тех обстоятельств, при которых бумага утрачена; 4) просьбу о признании ценной бумаги утраченной.

242. Народный судья, если признает заявление уважительным, выносит постановление: 1) о производстве публикации о вызове держателей ценной бумаги в народный суд, в который подано заявление об утрате и 2) о запрещении производить какое-либо исполнение по ценной бумаге и совершать сделки с нею.

П р и м е ч а н и е. С момента публикации обязанные по утраченной ценной бумаге учреждения и лица могут вносить подлежащие с них платежи в депозит нотариальных органов.

243. На отказ народного судьи в удовлетворении указанного в п. 4 ст. 241 просьбы может быть принесена частная жалоба в Главный суд АМСРР или окружный суд, по принадлежности.

244. Публикация, предусмотренная п. 1 ст. 242, производится за счет заявителя один раз в «Вістях ВУЦВК».

Публикации об утрате ценной бумаги должны содержать в себе: 1) имя, отчество, фамилию и место жительства заявителя; 2) название и отличительные признаки бумаги, об утрате которой подано в суд заявление; 3) указание срока, в течение которого держатели бумаги, об утрате которой заявлено,

свої права на нього (п. 1 арт. 242); 4) заборону, передбачену в п. 2 арт. 242.

245. Держець втраченого цінного папера повинен подати до зазначеного в оголошенні суду заяву про те, що він є держець папера, і подати оригінал зазначеного папера або засвідчену копію його.

Для подання такої заяви держцем квитанції на подавця, виданої від кредитової установи, про вкладення на схов і про заставу цінних паперів, встановлюється річний реченець від дня оголошення про те, що до суду надійшла заява про втрату квитанції. Для подання заяви держцем інших цінних паперів, що до них прикладається правила викличного судочинства, встановлюється трьохмісячний реченець від того самого моменту.

246. Якщо заяву держця цінного папера одержить народний суд протягом встановленого реченця (арт. 245), то народний суддя виносить постанову про надання особи, що заявила про втрату цінного папера, реченця на вчинення загальним порядком на держця зазначеного цінного папера позову про відібрання від нього цього цінного папера.

Зазначений реченець не може бути більший як два місяці.

247. Якщо протягом встановленого в арт. 245 реченця заява держця цінного папера не надійде до належного народного суду, то він виносить постанову про визнання втраченого цінного папера за недійсний і про обов'язок установи або особи, що його видала, видати заявникові дублікат цінного папера замість втраченого, або про обов'язок установи чи особи, що видали папера, виконати те зобов'язання, яке в ньому є, коли настали умови, що за них можна вимагати виконання.

Увага. Права сумлінного заставодержця, передбачені в арт. 86 Цивільного кодексу УСРР, лишаються в силі.

248. Про слухання справи за позовом заявника на держця цінного папера, а також про слухання справи про визнання папера за недійсний, у разі не надійде заяви від держця, повідомляється заявника, установу або особу, що видали втраченого цінного па-

перу, повинен подати до зазначеного в оголошенні суду заяву про те, що він є держець папера, і подати оригінал зазначеного папера або засвідчену копію його.

245. Держатель утраченої цінної бумаги должен подать указанному в объявлении суду заявление о том, что он является держателем бумаги и представить оригинал указанной бумаги или заверенную копию ее.

Для подачи такого заявления держателем квитанции на предъявителя, выданной кредитным учреждением по вкладам на хранение и по залогоу ценных бумаг, устанавливается годичный срок со дня публикации о поступившем в суд заявлении об утрате квитанции. Для подачи заявления держателем прочих ценных бумаг, к которым применяются правила вызывного производства, устанавливается трехмесячный срок с того же момента.

246. Если заявление держателя ценной бумаги будет получено народным судом в течение установленного срока (ст. 245), народный судья выносит постановление о предоставлении лицу, заявившему об утрате ценной бумаги, срока для предъявления в общем порядке к держателю указанной ценной бумаги иска об изъятии от него этой ценной бумаги.

Указанный срок не может быть больше двух месяцев.

247. Если в течение установленного в ст. 245 срока заявление держателя ценной бумаги не поступит в подлежащий народный суд, последний выносит постановление о признании утраченной ценной бумаги недействительной и об обязанности учреждения или лица, ее выдавшего, выдать заявителю дубликат ценной бумаги вместо утраченной или же об обязанности учреждения или лица, выдавших бумагу, исполнить то обязательство, которое в ней содержится, если наступили условия, при которых исполнение может быть потребовано.

Примечание. Права добросовестного залогодержателя, предусмотренные ст. 86 Гражданского кодекса УССР, остаются в силе.

248. О слушании дела по иску заявителя к держателю ценной бумаги, а также о слушании дела о признании бумаги недействительной, в случае непоступления заявления от держателя, извещаются заявитель, учреждение или лицо, выдавшее утраченную

пера, а за належних випадків і держця цінного папера, що заявив про свої права на нього. Нестання зазначених осіб не припиняє розгляду справи.

249. Ухвалу народного суду, винесену за арт. арт. 246 і 247, можна оскаржити касаційним порядком до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окрутового суду.

250. Якщо заявник не вчинить на держця цінного папера позову протягом установленого від суду реченця, то заходи, вжиті від суду порядком виключного судочинства (п. 2 арт. 242), втрачають силу, а держець цінного папера має право справляти з заявника втрати, що він мав через вжиття від суду зазначених заходів.

251. Держець втраченого цінного папера, що не заявив вчасно з будь-яких причин про свої права на нього (арт. 245) по тому, як набрала сили ухвала суду про визнання цінного папера за недійсний, може подати в суд позов про безпідставне збагачення на особу, що за нею визнано право одержати дублікат цінного папера замість загубленого.

252. Правила цього розділу застосовується виключно до тих категорій цінних паперів, що на них порядок виключного судочинства поширено спеціальними законами.

Розділ 25.

Звільнення від військової служби через релігійні переконання.

253. Особи, що бажають на підставі закону про обов'язкову військову службу (постанова ЦВК і РНК СРСР з 8 серпня 1928 р.—Зб. зак. СРСР 1928 р. № 51, арт. 449) порушити справу про звільнення їх від військової служби через релігійні переконання, подають про те заяву до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окрутового суду. Справи ці розглядається з викликом заявника та з обов'язковою участю представника прокуратури.

254. У таких справах участі представників не допускається.

255. Виносячи вирок, суд вислухує висновки експертів про те, чи дійсно релігійне вчення секти, що до неї належить, на його твердження, заявник, забороняє тепер і за-

ціную бумажу, а в належних випадках, держатель цінної бумажки, заявивши о своїх правах на неї. Неявка указаних лиц не припиняє розгляду справи.

249. Определение народного суда, вынесенное в порядке ст.ст. 246 и 247, может быть обжаловано в кассационном порядке в Главный суд АМСРР или окружной суд, по принадлежности.

250. Если заявитель не предъявит к держателю ценной бумаги иска в течение установленного судом срока, меры, принятые судом в порядке вынужденного производства (п. 2 ст. 242), теряют силу, а держатель ценной бумаги имеет право взыскивать с заявителя убытки, понесенные им вследствие принятия судом указанных мер.

251. Держатель утраченной ценной бумаги, не заявивший своевременно по каким-либо причинам о своих правах на нее (ст. 245), после вступления в силу определения суда о признании ценной бумаги действительной может предъявить в суд иск о неосновательном обогащении к лицу, за которым признано право на получение дубликата ценной бумаги вместо утраченной.

252. Правила настоящей главы применяются исключительно к тем категориям ценных бумаг, на которые порядок вынужденного производства распространен специальными законами.

Глава 25.

Об освобождении от военной службы по религиозным убеждениям.

253. Лица, желающие на основании закона об обязательной военной службе (постановление ЦИК и СНК СССР от 8 августа 1928 г.—С. З. СССР 1928 г. № 51, ст. 449) возбудить дело об освобождении их от военной службы по религиозным убеждениям, подают о том заявление в Главный суд АМСРР или окружной суд, по принадлежности. Дела эти слушаются с вызовом заявителя и при обязательном участии представителя прокуратуры.

254. По делам этого рода участие представителей не допускается.

255. При постановлении решения суд выслушивает заключение экспертов о том, действительно ли религиозное учение секты, к которой принадлежит по его утверждению

бороняло до 1917 року відбувати військову службу зі зброєю в руках, і розв'язує справу, чи дійсно до цього вчення належить заявник з народження й виховання (арт. 233 Закону про обов'язкову військову службу).

256. Незалежно від висновків експертів, запрошених судом, суд має право вимагати на всі обставини справи висновку компетентних установ і осіб.

257. В ухвалі суду про звільнення від військової служби зі зброєю в руках мають бути наведені мотиви звільнення. Копію ухвали суду про звільнення від військової служби належить надсилати до народніх комісаріятів внутрішніх справ УРСР й АМССР або, відповідно, до адміністративного відділу округового виконавчого комітету та до місцевого військового комісаріату.

Розділ 26.

Скарги на дії нотаря й інших органів, що виконують нотаріальні функції.

258. Скарги на неправильно вчинені від нотаря, народнього судді або районного виконавчого комітету нотаріальні дії або на відмову вчинити дію розглядають Цивільна касаційна колегія Головного суду АМССР або, відповідно, цивільні відділи окружних судів, на судовому засіданні, яке виносить у справі окрему ухвалу. Окрему ухвалу можна оскаржити до Найвищого суду, подавши окрему скаргу.

Скарги на неправильно вчинені від селищних або сільських рад нотаріальні дії, або на їх відмову вчинити покладені на них дії, розглядає одноособово на судовому засіданні той народній суддя, що в районі його є сільська або селищна рада, на дію якої подано скаргу. Ухвали народнього судді в цих справах можна оскаржити до окружного суду або, відповідно, до Головного суду АМССР, подавши окрему скаргу.

259. Реченець на подання скарги встановлюється двотижневий від дня, коли оскаржувачеві стало відоме розпорядження нотаря або органу, що виконує нотаріальні функції.

заявитель, запрещает ныне и запрещало до 1917 года отбывание военной службы с оружием в руках, и разрешает вопрос, действительно ли к этому учению принадлежит заявитель по рождению и воспитанию (ст. 233 Закона об обязательной военной службе).

256. Независимо от заключений экспертов, приглашенных судом, суд вправе требовать по всем обстоятельствам дела заключения компетентных учреждений и лиц.

257. В определении суда об освобождении от военной службы с оружием в руках должны быть приведены мотивы освобождения. Копия определения суда об освобождении от военной службы должна быть направлена в народные комиссариаты внутренних дел УССР и АМССР или административные отделы окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, и в местный военный комиссариат.

Глава 26.

Жалобы на действия нотариусов и иных органов, выполняющих нотариальные действия.

258. Жалобы на неправильно совершенные нотариусом, народным судьей либо районным исполнительным комитетом нотариальные действия, или на отказ в совершении действия, рассматриваются Гражданской кассационной коллегией Главного суда АМССР или гражданскими отделами окружных судов, по принадлежности, в судебном заседании, которое выносит по делу частное определение. Последнее может быть обжаловано в Верховный суд в порядке частной жалобы.

Жалобы на неправильно совершенные поселковыми или сельскими советами нотариальные действия либо на их отказ в совершении возложенных на них действий рассматриваются единолично в судебном заседании тем народным судьей, в районе которого расположен сельский либо поселковый совет, на действие которого подана жалоба. Определения народного судьи по этим делам могут быть обжалованы в окружной суд либо в Главный суд АМССР, по принадлежности, в порядке частной жалобы.

259. Срок на принесение жалоб устанавливается двухнедельный со дня, когда жалующемуся стало известно распоряжение нотариуса либо органа, выполняющего нотариальные действия.

260. Скарги подається нотареві або органі, що його дії оскаржено, а він їх подає до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду чи до народного судді, не далі трьох днів від дня надходу скарги, з поясненням щодо суті скарги й поданням оригіналу справи або копій потрібних документів.

Скарги можна подавати так само безпосередньо до Головного суду АМСРР або, відповідно, до окружного суду чи до народного судді.

261. Нотарі й органи, що виконують нотаріальні функції, повертають скарги, подані з прогаянням речення, повідомляючи про це Головний суд АМСРР або, відповідно, окружний суд чи народний суддю.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА.

ОСКАРЖЕННЯ ТА ПЕРЕГЛЯД ВИРОКІВ.

Розділ 27.

Оскарження вироків.

262. На вирок суду особи, що беруть участь у справі, можуть подати касаційну скаргу, а органами прокуратури можуть подати касаційний протест до відповідного окружного суду, до Головного суду АМСРР або до Найвищого суду, куди належить. Скаргу (протеста) подається через суд, що виніс вирок. До касаційної скарги (протеста) додається копія скарги (протеста) відповідно до числа учасників супротивної сторони.

263. Вироки Найвищого суду в цивільних справах, що він їх ухвалив як суд першої інстанції, не можна оскаржувати касаційним порядком. Генеральному прокуророві республіки та Голові Найвищого суду надається право опротестовувати вироки Найвищого суду до Пленуму Найвищого суду протягом семи днів від дня оголошення вироку.

Так само не можна оскаржувати касаційним порядком вироки у справах, закритих за арт. 4. На ці вироки органи прокуратури можуть подати касаційний протест на загальних підставах.

264. На вироки арбітражних комісій при товарних і фондових біржах особи, що бе-

260. Жалобы подаются нотариусу либо органу, действия которого обжалованы, каковой представляет их в Главный суд АМСРР или окружной суд, либо народному судье, по принадлежности, не позже трех дней со дня поступления жалобы, с объяснением по существу жалобы и с представлением подлинного дела или копий необходимых документов.

Жалобы могут быть поданы также непосредственно в Главный суд АМСРР или в окружной суд либо народному судье, по принадлежности.

261. Нотариусы и органы, выполняющие нотариальные действия, возвращают жалобы, поданные с пропуском срока, сообщая об этом в Главный суд АМСРР, в окружной суд либо народному судье, по принадлежности.

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТАЯ.

ОБЖАЛОВАНИЕ И ПЕРЕСМОТР РЕШЕНИЙ.

Глава 27.

Обжалование решений.

262. На решение суда лицами, участвующими в деле, может быть подана кассационная жалоба, а органами прокуратуры может быть подан кассационный протест в соответствующий окружной суд или в Главный суд АМСРР либо в Верховный суд, по принадлежности. Жалоба (протест) подается через суд, постановивший решение. К кассационной жалобе (протесту) прилагаются копии жалобы (протеста) по числу участников противной стороны.

263. Решения Верховного суда по гражданским делам, вынесенные им в качестве суда первой инстанции, не подлежат обжалованию в кассационном порядке. Генеральному прокурору республіки и Председателю Верховного суда предоставляется право опротестования решений Верховного суда в Пленум Верховного суда в семидневный срок со дня объявления решения.

Не могут быть обжалуемы в кассационном порядке решения по делам, прекращенным в порядке ст. 4. На эти решения может быть однако подан органами прокуратуры кассационный протест на общих основаниях.

264. На решения арбитражных комиссий при товарных и фондовых биржах участвующи-

руть участь у справі, можуть подавати касаційні скарги до Головного суду АМСРР або, відповідно, до округового суду.

Скарги подається запальним порядком через арбітражну комісію, що винесла вирок.

265. Не можна касаційно оскаржувати вирок у справах державних органів між собою, якщо позовна ціна не перевищує 1.000 крб.

266. Не можна касаційно оскаржувати, а так само опротестовувати вирок трудових сесій народного суду: 1) в справах про вжиття заходів впливу за табеллю, крім випадків звільнення з посади; 2) в грошових позовах на суму, що не перебільшує місячного заробітку робітника, не зв'язаних із звільненням робітника з посади; 3) у справах, що розглядалися вдруге після скасування першого вироку, якщо другого вироку винесено відповідно до вказівок касаційної інстанції.

267. В скарзі повинно зазначати: 1) вирок, що його скаргник вважає за неправильний, 2) в чому саме полягає неправильність вироку, 3) прохання скаргника про повне чи часткове скасування вироку.

268. Підставою до скасування вироку може бути: 1) зламання або хибне прикладення чинних законів, зокрема артикулу 7 цього Кодексу, або 2) очевидна суперечність вироку до фактичних обставин справи, встановлених від суду під час розв'язання справи.

269. Касаційні скарги й протести на вирок народних судів, Головного суду АМСРР і округових судів належить подавати протягом 14 днів від дня оголошення вироку.

270. Суд передає подану скаргу й усю справу до суду вищої інстанції не далі, як через три дні з дня її одержання і рівночасно з тим надсилає копію учасникам супротивної сторони.

271. Протягом тижня з дня одержання копії скарги друга сторона має право подати до суду, що виніс вирок, пояснення на касаційну скаргу, додавши копію. Пояснення це направляється до суду вищої інстанції, а копію надсилається подавцеві скарги.

щими в деле лицами могут быть поданы кассационные жалобы в Главный суд АМСРР или окружной суд, по принадлежности.

Жалобы подаются в общем порядке через постановившую решение арбитражную комиссию.

265. Не могут быть обжалованы в кассационном порядке решения по делам государственных органов между собой, если цена иска не превышает 1.000 рублей.

266. Не могут быть обжалованы и опротестованы в кассационном порядке решения трудовых сессий народного суда: 1) по делам о наложении взысканий, согласно табели, за исключением случаев увольнения; 2) по денежным искам на сумму не более месячного заработка работника, не связанным с увольнением работника; 3) по делам, рассмотренным вторично после отмены первого решения, если вторичное решение вынесено в соответствии с указаниями кассационной инстанции.

267. Жалоба должна содержать в себе: 1) указание на решение, которое жалобщик считает неправильным; 2) указание, в чем заключается неправильность решения; 3) просьбу жалобщика о полной или частичной отмене решения.

268. Основанием к отмене решения может служить: 1) нарушение или неправильное применение действующих законов, в частности, статьи 7 настоящего Кодекса или 2) явное противоречие решения фактическим обстоятельствам дела, установленным при разрешении дела судом.

269. Кассационные жалобы и протесты на решения народных судов, Главного суда АМСРР и окружных судов должны быть поданы в течение 14 дней со дня объявления решения.

270. Суд препровождает поданную жалобу и все производство по делу в суд высшей инстанции не позже, как через три дня со дня ее получения и одновременно препровождает копию участникам противной стороны.

271. В недельный срок со дня получения копии жалобы другая сторона может подать в суд, постановивший решение, объяснение на кассационную жалобу с приложением копии. Объяснение это направляется в суд высшей инстанции, а копия—лицу, подавшему жалобу.

272. Співучасники в процесі мають право не далі першого засідання в справі в суді вищої інстанції приєднатися до скарги, поданої від сторони, що на ній вони беруть участь.

273. Сторін викликається на слухання справи в касаційній інстанції з розсуду суду. Якщо сторони прибудуть на суд до розгляду справи з власної ініціативи, то питання про допущення їх для подання пояснень у справі розв'язує суд після доповіді справи.

Список справ, призначених на розгляд у касаційній інстанції, вивіщується в самому будинкові суду за сім днів до судового засідання.

274. Якщо сторони, повідомлені про день розгляду справи, не з'являться, то це не становить перешкоди до її розгляду.

275. Коли розглядається справу касаційним порядком, прокурор має право дати в справі свій висновок на письмі чи словесно на судовому засіданні.

276. Суд вищої інстанції, розглядаючи касаційну скаргу (протеста), має право розглянути справу в цілому ревізійним порядком.

277. Касаційна інстанція, визнавши скаргу (протеста) за безпідставну, залишає її без наслідків. Визнавши скаргу (протеста) за слушну, суд вищої інстанції касає вирок у цілому чи частково, а справу або закриває, коли вона не підлягає судовому розсудові чи коли нема права на позов, або повертає її на новий розгляд у цілому чи в скасованій частині до іншого суду чи до того самого суду з іншим складом.

Касаційна інстанція може сама змінити вирок, не повертаючи справу для пересуду в тому разі, коли вирок має хиби, що впливають з неправильного прикладення тогочасного чи іншого закону, і ці хиби можна виправити через виводи із самого вироку та встановлення у ньому обставин справи. Касаційна інстанція може так само змінити вирок першої інстанції повністю, в разі очевидної суперечності вироку фактичним обставинам справи, встановленим судом першої інстанції.

272. Соучастники в процессе могут не позже первого заседания по делу в суде высшей инстанции присоединиться к жалобе, поданной стороной, на которую они участвуют.

273. Стороны вызываются к слушанию дела в кассационной инстанции по усмотрению суда. Если стороны придут в суд к рассмотрению дела по собственной инициативе, то вопрос о допущении их к даче объяснений разрешается судом после доклада дела.

Список дел, назначенных к слушанию в кассационной инстанции, вывешивается в здании суда за семь дней до судебного заседания.

274. неявка сторон, извещенных о дне слушания дела, не является препятствием к рассмотрению его.

275. При рассмотрении дела в кассационном порядке прокурор может дать по делу свое заключение как в письменной форме, так и словесно в судебном заседании.

276. Суд высшей инстанции при рассмотрении кассационной жалобы (протеста), имеет право рассмотреть дело в целом в реви́зционном порядке.

277. Кассационная инстанция, признав жалобу (протест) неосновательной, оставляет ее без последствий. В случае признания жалобы (протеста) заслуживающей уважения, суд высшей инстанции отменяет решение полностью или частично, а дело либо прекращает производством, когда оно не подлежит разрешению в судебном порядке либо при отсутствии права на иск, или возвращает его на новое рассмотрение в полном объеме или в отмененной части в иной суд либо в тот же суд в ином составе.

Кассационная инстанция может самостоятельно изменить решение, не возвращая дела для пересмотра в том случае, когда решение имеет недостатки, вытекающие из неправильного применения того или иного закона, причем эти недостатки могут быть исправлены путем выводов из самого решения и установленных в нем обстоятельств дела. Кассационная инстанция может также изменить решение первой инстанции по существу в случае очевидного противоречия решения фактическим обстоятельствам дела, установленным судом первой инстанции.

278. Розглядаючи скарги (протести) у справах трудових сесій, касаційна інстанція керується правилами арт. 277 та, крім того, має право змінити вирок повністю, не повертаючи справи для перегляду за тих випадків, коли це можна зробити за достатньої ясності фактичної сторони справи, базуючись на матеріалах, що є в справі, не притягаючи нових доказів або даних.

Так само, касаційна інстанція має право винести вирок щодо суті справи, не передаючи її на новий розгляд до трудової сесії за випадків, коли трудова сесія за другого розгляду справи зламала вказівки касаційної інстанції, які вона дала, касуючи першого вирока трудової сесії в справі.

Увага. Питання про те, чи правильно застосувала трудова сесія вказівки касаційної інстанції, переглядаючи справу, може бути порушено через подання до касаційної інстанції окремої скарги на загальних підставах.

279. Коли Касаційна колегія Найвищого суду, розглядаючи справу, зважатиме за потрібне одержати керівниче з'ясування розуміння закону, то розгляд справи відкладається до з'ясування розуміння закону на Пленумі Найвищого суду.

280. В ухвалі касаційної інстанції належить зазначати ті міркування, що через них вирок скасовано або скаргу залишено без наслідків. Ці зазначення обов'язкові для суду, що переглядає справу.

281. Ухвали Касаційної колегії Найвищого суду може опротестувати Генеральний прокурор республіки, Голова Найвищого суду та Прокурор Найвищого суду до Пленуму Найвищого суду протягом семи днів від моменту винесення ухвали. Так само, голова засідання Касаційної колегії, протягом трьох днів від моменту винесення ухвали, має право перенести справу на розгляд до Пленуму Найвищого суду, подавши разом з тим в писаній формі свою мотивовану окрему думку. Опротестування ухвали Касаційної колегії зупиняє її виконання.

278. При рассмотрении жалоб (протестов) по делам трудовых сессий кассационная инстанция руководствуется правилами ст. 277 и, сверх того, имеет право изменить решение по существу, не возвращая дела для пересмотра в тех случаях, когда это может быть сделано при достаточной ясности фактической стороны дела, исходя из материалов, находящихся в деле, без привлечения новых доказательств или данных.

Кассационная инстанция имеет также право вынести решение по существу дела, не передавая его на новое рассмотрение в трудовую сессию, в случаях, когда трудовая сессия при вторичном рассмотрении дела нарушила указания кассационной инстанции, данные последней при отмене первого решения трудовой сессии по делу.

Примечание. Вопрос о правильности применения трудовой сессией указаний кассационной инстанции при пересмотре дела может быть возбужден путем подачи в кассационную инстанцию частной жалобы на общих основаниях.

279. Если при рассмотрении дела Кассационной коллегией Верховного суда она находит необходимым получить руководящее разъяснение смысла закона, то разбирательство дела откладывается до разъяснения смысла закона в Пленуме Верховного суда.

280. В определении кассационной инстанции должны быть указаны те соображения, по которым решение отменено или жалоба оставлена без последствий. Указания эти обязательны для суда, пересматривающего дело.

281. Определения Кассационной коллегии Верховного суда могут быть опротестованы Генеральным прокурором республики, Председателем Верховного суда и Прокурором Верховного суда в Пленум Верховного суда в течение семи дней с момента вынесения определения. Равным образом, председательствовавший в заседании Кассационной коллегии, в течение трех дней с момента вынесения определения, вправе перенести дело на рассмотрение в Пленум Верховного суда, представив при этом в письменном виде свое мотивированное особое мнение. Опротестование определения Кассационной коллегии приостанавливает приведение его в действие.

Член Касаційної колегії, що брав участь у винесенні ухвали й не погодився з нею, має право висласти на письмі свою окрему думку. Цю окрему думку протягом трьох днів від моменту винесення ухвали той, хто заявив її, має доповісти Голові Найвищого суду, який на протязі того самого реченця має або залишити окрему думку без руху або направити справу на розгляд до Пленуму Найвищого суду.

282. Окремо від касаційної скарги можна подавати окремі скарги так за випадків, спеціально передбачених у цьому Кодексі, як і за тих випадків, коли оскаржувана окрема ухвала закінчує судочинство в справі. Ці скарги подаються протягом семи днів від дня винесення ухвали, що підлягає оскарженню; до цих скарг прикладається правила цього розділу.

Розділ 28.

Перегляд судових вироків.

283. Генеральному прокуророві республіки належить право вимагати на перегляд всі справи, розв'язані на території УСРР, а також і в АМСРР, що в них вироки набули правової сили, а Прокуророві АМСРР і окружним прокурорам—справи, розв'язані в межах АМСРР або відповідної округи, за належністю.

284. Розв'язувати питання про перегляд судових вироків, що на них касаційну скаргу залишено без наслідків або що для них закінчився касаційний реченець, належить виключно Найвищому суду, а в АМСРР щодо вироків народних судів—Головному суду АМСРР.

285. Питання про перегляд судових вироків можна порушувати перед Найвищим судом по Цивільній касаційній колегії і на заяву сторони в процесі і з ініціативи Генерального прокурора республіки або Прокурора Найвищого суду, а так само Прокурора АМСРР або окружної прокуратури, кого належить, через Генерального прокурора республіки.

Питання про перегляд вироків народних судів АМСРР можна порушувати перед Го-

Член Касаційної колегії, учасником в винесенні определень и не согласный с таковым, вправе изложить в письменном виде свое особое мнение. Это особое мнение в течение трех дней с момента вынесения определень докладывается заявителем его Председателю Верховного суда, который в течение того же срока либо оставляет особое мнение без движения, либо направляет дело на рассмотрение в Пленум Верховного суда.

282. Отдельно от кассационной жалобы могут подаваться частные жалобы, как в случаях, специально предусмотренных настоящим Кодексом, так и в тех случаях, когда обжалуемым частным определением заканчивается производство по делу. Эти жалобы подаются в семидневный срок со дня вынесения определень, подлежащего обжалованию; по отношению к этим жалобам применяются правила настоящей главы.

Глава 28.

Пересмотр судебных решений.

283. Генеральному прокурору республіки належить право истребования для просмотра всех дел, разрешенных на территории УССР, в том числе и в АМСРР, решения по которым вступили в законную силу, а Прокурору АМСРР и окружным прокурорам—дел, разрешенных в пределах АМСРР или соответствующего округа, по принадлежности.

284. Разрешение вопроса о пересмотре судебных решений, по которым кассационная жалоба была оставлена без последствий или для которых истек кассационный срок, принадлежит исключительно Верховному суду, а в АМСРР в отношении решений народных судов—Главному суду АМСРР.

285. Вопрос о пересмотре судебных решений может быть возбуждаем перед Верховным судом по Гражданской кассационной коллегии как по заявлению стороны в процессе, так и по инициативе Генерального прокурора республіки или Прокурора Верховного суда, а также Прокурора АМСРР либо окружной прокуратуры, по принадлежности, через Генерального прокурора республіки.

Вопрос о пересмотре решений народных судов АМСРР может быть возбуждаем перед

ловним судом АМСРР по Цивільній касаційній колегії і на заяву сторін у процесі, і з ініціативи Прокурора АМСРР або Генерального прокурора республіки.

286. Вирок можна переглянути тільки за таких випадків: 1) коли виявлено нові обставини, що мають посутнє для справи значення і що були невідомі якійсь стороні, 2) коли в справі, що в ній видано вирока, судовно встановлено неправдиві свідчення свідків, злочинні вчинки сторін, їхніх представників чи експертів, або злочинні вчинки членів суду, що брали участь у справі, та 3) коли вирок оснований на документах, визнаних згодом на підставі судового вироку в кримінальній справі за підроблені, або коли скасовано постанову суду, взяту за основу даного вироку.

287. Заяви про перегляд судових вироків сторона може подавати не пізніше як протягом одного місяця від дня, коли встановлено обставини, що стали за підставу для заяви про перегляд вироку.

288. Генеральний прокурор республіки, а так само округові прокурори через Генерального прокурора республіки мають право протесту перед Найвищим судом УССР у кожній закінченій судовій справі, якщо вирок суперечить загальним засадам радянського законодавства, загальній політиці Робітничо-селянського уряду, або взагалі ламає інтереси Робітничо-селянської держави і трудящих.

З тих самих мотивів Прокурор АМСРР має право протесту перед Головним судом АМСРР у кожній закінченій у народньому суді АМСРР судовій справі, а в судовій справі, закінченій у Головному суді АМСРР—перед Найвищим судом через Генерального прокурора республіки.

289. У справах, опротестованих за артикулом 288, Генеральному прокуророві республіки належить право зупиняти виконання вироків усіх судів УССР, в тому числі і АМСРР, а Прокуророві АМСРР—народніх судів АМСРР.

290. Вироки щодо суті справи, що їх виніс Головний суд АМСРР і округові суди, як касаційна інстанція у справах трудових сесій, а так само вирок трудових сесій у

Головним судом АМСРР по Гражданской кассационной коллегии как по заявлению сторон в процессе, так и по инициативе Прокурора АМСРР или Генерального прокурора республики.

286. Решение может быть пересмотрено лишь в следующих случаях: 1) когда открылись новые обстоятельства, имеющие существенное для дела значение, которые не были известны той или иной стороне; 2) когда по делу, по которому состоялось решение, установлены судебным приговором ложные показания свидетелей, преступные деяния сторон, их представителей или экспертов, или преступные деяния членов суда, участвовавших в деле, и 3) когда решение основано на документах, признанных впоследствии по приговору суда по уголовному делу подложными, или когда отменено постановление суда, положенное в основание данного решения.

287. Заявления о пересмотре судебных решений могут подаваться стороной не позднее одного месяца с того дня, когда установлены обстоятельства, служащие основанием для заявления о пересмотре решения.

288. Генеральный прокурор республики, а также окружные прокуроры через Генерального прокурора республики имеют право протеста перед Верховным судом УССР по любому законченному производством делу, если решение противоречит общим началам советского законодательства или общей политике Рабоче-крестьянского правительства, или вообще нарушает интересы Рабоче-крестьянского государства и трудящихся.

По тем же мотивам Прокурор АМСРР имеет право протеста перед Главным судом АМСРР по любому законченному производством в народном суде АМСРР делу, а по делу, законченному производством в Главном суде АМСРР—перед Верховным судом через Генерального прокурора республики.

289. По делам, опротестованным в порядке, изложенном в ст. 288, Генеральному прокурору республики принадлежит право приостанавливать исполнение решений всех судов УССР, в том числе и АМСРР, а Прокурору АМСРР—народных судов АМСРР.

290. Решения по существу дела, вынесенные Главным судом АМСРР и окружными судами в качестве кассационной инстанции по делам трудовых сессий, а также решения

справах, переглянути після скасування першого вироку в справі, якщо ці вирокі складено відповідно до вказівок касаційної інстанції, не можна опротестувати за арт. 288.

Інші вирокі трудових сесій можна опротестувати за артикулом 288 тільки протягом трьох місяців від дня їх винесення і тільки за виняткових випадків.

291. У разі скасування порядком нагляду або за нових обставин вироків у трудових справах, суми, виплачені робітникам на підставі цих вироків, можна справити з робітника тільки за випадку, коли ці вирокі були основані на поданих від робітника фальшивих документах або неправдивих відомостях.

292. На пропозицію Генерального прокурора республіки або Голови Найвищого суду УСРР Пленум Найвищого суду повинен переглядати вирокі і ухвали Найвищого суду, що набули правної сили, коли ці вирокі або ухвали на думку Голови або Прокурора Найвищого суду Союзу РСР суперечать загальносоюзному законодавству, або коли вони порушують інтереси інших союзних республік.

ЧАСТИНА П'ЯТА.

ВИКОНАННЯ СУДОВИХ ВИРОКІВ ТА УХВАЛ.

Розділ 29.

Засади.

293. Виконувати за нижченаведеними артикулами належить:

1) ті, що їх виносять суди в цивільних справах, вирокі, ухвали окремого судочинства, ухвали про забезпечення позовів і ухвали про накладення штрафів, а так само судові накази, видавані у цивільних справах;

2) вирокі і ухвали, з числа зазначених у п. 1, що їх виносять арбітражні комісії, розв'язуючи майнові спори між державними установами й підприємствами, а так само судові накази, видавані від цих комісій;

3) вирокі загальних полюбовних судів;

4) вирокі арбітражних комісій при товарних і фондових біржах;

трудова сесія по делах, пересмотренным после отмены первого решения по делу, если эти решения вынесены в соответствии с указаниями кассационной инстанции, не могут быть опротестованы в порядке ст. 288.

Прочие решения трудовых сессий могут быть опротестованы в порядке ст. 288 лишь в течение трех месяцев со дня вынесения и лишь в исключительных случаях.

291. В случае отмены в порядке надзора либо по вновь открывшимся обстоятельствам решений по трудовым делам, суммы, уплаченные работнику на основании таких решений, могут быть взысканы с работника лишь в случае, если решения были основаны на представленных работником подложных документах либо неправильных сведениях.

292. По предложению Генерального прокурора республики или Председателя Верховного суда УССР, Пленум Верховного суда обязан пересматривать решения и определения Верховного суда, вступившие в законную силу, если эти решения либо определения по суждению Председателя либо Прокурора Верховного суда Союза ССР противоречат общесоюзному законодательству либо когда они затрагивают интересы иных союзных республик.

ЧАСТЬ ПЯТАЯ.

ИСПОЛНЕНИЕ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ И ОПРЕДЕЛЕНИЙ.

Глава 29.

Общие положения.

293. Исполнению в порядке, определенном в нижеследующих статьях, подлежит:

1) выносимые судами по гражданским делам решения, определения по особым производствам, определения об обеспечении исков и определения о наложении штрафов, а также выдаваемые по гражданским делам судебные приказы;

2) решения и определения, из числа указанных в п. 1, выносимые арбитражными комиссиями по разрешению имущественных споров между государственными учреждениями и предприятиями, а также выдаваемые этими комиссиями судебные приказы;

3) решения общих третейских судов;

4) решения арбитражных комиссий при товарных и фондовых биржах;

5) виконавчі написи, що їх учиняють нотаріальні органи відповідно до правил Нотаріальної устави;

6) постанови відповідних органів Народного комісаріату праці про виконання постанов розціночно-конфліктних комісій, єдиних комісій при районних виконавчих комітетах, сільських і селищних радах для розв'язання трудових конфліктів у селянських господарствах, єдиних камер і полюбовних судів у трудових справах;

7) постанови житлових єдиного-конфліктних комісій за випадків, зазначених в уставі про них;

8) постанови слідчих і судів у кримінальних справах: про забезпечення цивільного позову у кримінальному процесі, про вжиття заходів забезпечення проти затайня майна винуваченого, про справлення з майна засудженого штрафу або судових витрат (арт. арт. 118, 119 і 388 Кримінально-процесуального кодексу).

294. Вироки судово-земельних комісій виконуються порядком, передбаченим у законі про них та в інструкціях Народного комісаріату земельних справ і Народного комісаріату юстиції, видаваних відповідно до правил цього кодексу.

295. Порядок виконання вироків чужоземних судів встановлюється спеціальними угодами з відповідними державами.

296. Виконувати вирок і ухвали, накази та постанови, перелічені в арт. 293, покладається на судових виконавців.

297. Справляння на суму до 50 карбованців включно за виконавчими листами судових установ провадять у межах своєї території так само сільські ради. На прохання позивача суд може доручити сільській раді так само провадити справляння на суму понад 50 карбованців. За особливо складних справлянь народний суддя може провадження справляння у межах території села на суму до 50 карбованців передати судовому виконавцеві.

298. До виконавчих дій судовий виконавець стає на усну чи писану заяву правника або на безпосередню пропозицію суду

5) исполнительные надписи, совершаемые нотариальными органами в соответствии с правилами Нотариального положения;

6) постановления соответствующих органов Народного комиссариата труда об исполнении постановлений расценочно-конфликтных комиссий, примирительных комиссий при районных исполнительных комитетах, сельских и поселковых советах по разрешению трудовых конфликтов в селянских хозяйствах, примирительных камер и третейских судов по трудовым делам;

7) постановления жилищных примирительно-конфликтных комиссий в случаях, указанных положением о них;

8) постановления следователей и судов по уголовным делам: об обеспечении гражданского иска в уголовном процессе, о принятии мер обеспечения против сокрытия имущества обвиняемого, о взыскании с имущества осужденного штрафа или судебных расходов (ст.ст. 118, 119 и 388 Уголовно-процесуального кодекса).

294. Решения судебно-земельных комиссий приводятся в исполнение в порядке, предусмотренном законом о них и инструкциями Народного комиссариата земледелия и Народного комиссариата юстиции, издаваемыми в соответствии с правилами настоящего кодекса.

295. Порядок исполнения решений иностранных судов определяется специальными соглашениями с подлежащими государствами.

296. Исполнение решений и определений, приказов и постановлений, перечисленных в ст. 293, возлагается на судебных исполнителей.

297. Взыскания на сумму до 50 рублей включительно по исполнительным листам судебных учреждений производятся в пределах своей территории также сельскими советами. По просьбе истца суд может поручить сельскому совету также производство взыскания на сумму более 50 рублей. При особо сложных взысканиях народный судья может производство взыскания в пределах территории села на сумму до 50 рублей передать судебному исполнителю.

298. К производству исполнительных действий судебный исполнитель приступает по устным и письменным заявлениям взыска-

ти слідчого, на підставі належно виданих виконавчих документів.

299. Починаючи виконувати вирок, судовий виконавець посилає должнику повістку про виконання за загальними правилами вручення повісток.

300. Коли должник брав участь у справі особисто чи через представника, повістку про виконання можна на протязі місяця від дня винесення вироку надіслати на адресу должника, яка є в суді, і її вважається за вручену, коли б навіть должник і не перебував в цьому місці.

301. Коли місце осідку чи місце праці должника невідомі й повістку вручити не можна, виконавець має право просити суд, за місцем виконання, призначити офіційного представника должнику.

302. Коли для добровільного виконання ще призначено в судовому вирокі особливого реченця, судовий виконавець одночасно з поданням або надісланням должнику повістки призначає йому реченець не довший від семи днів на виконання.

303. Виконання провадить судовий виконавець, в районі чинності якого знаходиться должникове майно, що його належить справити. В разі потреби судовий виконавець продовжує виконавчі дії й поза своїм районом, але в межах того самого міста чи округи; коли виконавчі дії треба провадити поза межами округи, судовий виконавець надсилає окрему вимогу відповідному судовому виконавцеві дотичної округи.

304. Після закінчення виконання судовий виконавець повертає виконавчого листа до належної судової установи з написом на листі про виконання.

305. Вчиняючи виконання, судовий виконавець може, коли це потрібно для вчинення справляння, оглянути должникове помешкання й сховища. Огляд, а в разі потреби — відкриття помешкання і сховищ, робиться при представникові домової адміністрації або сільської ради.

306. В неробочі дні і серед ночі виконувати вирок можна тільки за невідкладних ви-

тея або непосредственному предложению суда или следователя, на основании надлежаще выданных исполнительных документов.

299. Приступая к исполнению решения, судебный исполнитель доставляет должнику повестку об исполнении по общим правилам вручения повесток.

300. В том случае, когда должник принимал лично или через представителя участие в деле, повестка об исполнении может быть в течение месяца со дня вынесения решения послана по имеющемуся в деле суда адресу должника и считается врученной, хотя бы должник в этом месте и не находился.

301. Если место жительства или место занятия должника неизвестно и повестка вручена быть не может, взыскатель может просить суд, по месту исполнения, о назначения официального представителя должника.

302. Если для добровольного исполнения не назначено судебным решением особого срока, судебный исполнитель одновременно с предъявлением или посылкою должнику повестки назначает ему срок не более семи дней для исполнения.

303. Исполнение производится судебным исполнителем, в районе действия которого находится имущество должника, подлежащее взысканию, но в случае необходимости судебный исполнитель продолжает исполнительные действия вне своего района; в пределах того же города или округа; если исполнительные действия должны быть произведены вне пределов округа, судебный исполнитель посылает особое требование соответствующему судебному исполнителю другого округа.

304. По окончании исполнения судебный исполнитель возвращает исполнительный лист по принадлежности судебному учреждению с надписью на листе об исполнении.

305. При совершении исполнительных действий судебный исполнитель может, если это необходимо для производства взыскания, произвести осмотр помещения должника и его хранилищ. Осмотр, а в случае необходимости — вскрытие помещения и хранилищ, производится в присутствии представителя домовой администрации или сельского совета.

306. В нерабочие дни и в ночное время исполнение решений допускается лишь в

надійв, з дозволу народного судді, що в його районі провадиться виконання.

307. Судовий виконавець не має права відкладати або припиняти виконання інакше, як на заяву правозникця або за спеціальною судовою ухвалою чи постановою Генерального прокурора республіки, а в АМССР—за виконання вироків народних судів АМССР, крім того, на підставі постанови Прокурора АМССР.

308. Судовий виконавець відкладає справляння: 1) у разі довжикової смерті; 2) у разі потреби настановити над довжником опіку; 3) у разі визнання довжника за неспроможного; 4) у разі призову довжника до дієвої частини Робітничо-селянської червоної армії. В цьому разі виконання відкладається до вступу довжникових правонаступників чи до призначення законного представника його, або до закінчення ліквідації, або до закінчення військових дій чи до повернення довжника з Червоної армії раніш, ніж закінчатися військові дії.

309. Судовий виконавець зупиняє виконання за силою мирової поміж сторонами. Складену між сторонами мирову подають судовому виконавцеві, який не пізніш як протягом трьох днів передає її судові на затвердження.

310. Органи, уповноважені законом на справляння або розподіл справлених сум, а так само всілякі ліквідаційні органи, в разі збігання претенсій кредиторів, задовольняють ці претенсії з довжикового майна, додержуючи такої черги:

1) до першого розряду належать: а) претенсії робітників і службовців, що виникають із законодавства про працю, а так само з колективних і трудових договорів; б) претенсії на відшкодування за каліцтво і смерть, у тому числі у формі капіталізованих установленим порядком платежів; в) претенсії на аліменти за нормами, що їх установлює Народний комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом соціального забезпечення УСРР; г) претенсії авторів та їхніх спадкоємців на плату за повне або часткове відчуження їх

случаях, не терпящих отлагательств, с разрешения народного судьи, в районе которого производится исполнение.

307. Судебный исполнитель не вправе отлагать или прекращать исполнение иначе, как по заявлению взыскателя, по специальному определению суда или по постановлению Генерального прокурора республики, а в АМССР—при исполнении решений народных судов АМССР, сверх того, по постановлению Прокурора АМССР.

308. Судебный исполнитель откладывает взыскание: 1) в случае смерти должника; 2) в случае необходимости установить над должником опеку; 3) в случае признания должника несостоятельным; 4) в случае призыва должника в действующие части Рабоче-крестьянской красной армии. При этом исполнение откладывается до вступления правопреемников должника или до назначения его законного представителя, либо до окончания ликвидационного производства, либо до прекращения военных действий или до возвращения должника из Красной армии до окончания военных действий.

309. Судебный исполнитель приостанавливает исполнение в силу мирового соглашения между сторонами. Заключенное сторонами мировое соглашение представляется судебному исполнителю, каковой передает его не позже трех дней суду на утверждение.

310. Органы, уполномоченные законом на производство взысканий либо на распределение взысканных сумм, а также всякого рода ликвидационные органы, в случае стечения претензий кредиторов, удовлетворяют эти претензии из имущества должника в соответствии со следующим порядком очередности:

1) к первому разряду относятся: а) претензии рабочих и служащих, вытекающие из законодательства о труде, а равно из коллективных и трудовых договоров; б) претензии по вознаграждению за увечье и смерть, в том числе в виде капитализированных в установленном порядке платежей; в) претензии по алиментам по нормам, установленным Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом социального обеспечения УССР; г) претензии авторов и их наследников по вознаграждению за полное или частичное

виключного права; д) претенсії винахідників і авторів промислових зразків (крім юридичних осіб), а так само їх спадкоємців на плату за використання зареєстрованих винаходів і промислових зразків у частині, що не перебільшує шість тисяч карбованців; е) претенсії старателів, передбачені арт. 17 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 22 червня 1928 року «Про умови застосування праці старателів, що заняті добучею благородних металів і коштовних каміннів» (Зб. зак. СРСР 1928 р., № 40, арт. 365); ж) претенсії професійних спілок на відрахування на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів; з) претенсії з соціального страхування з належною пенєю;

2) до другого розряду належать: а) задовженість за загально-державними і місцевими податками з належною пенєю; б) задовженість за тими «неналоговими» прибутками, на які законом поширено порядок справляння, встановлений для податків, з належною за цією задовженістю пенєю, а так само задовженість за банківськими позиками, забезпеченими гарантійними листами НКФ Союзу РСР, НКФ УСРР і НКФ інших союзних республік; в) претенсії Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями; г) претенсії держстраху й організацій взаємного кооперативного страхування за страхуванням майна у суспільного сектора;

3) до третього розряду належать: а) претенсії державних установ і підприємств, мішаних акційних товариств, а так само акційних товариств з перевагою кооперативного капіталу; б) штрафи за зламання законів про соціальне страхування, а так само штрафи за загальнодержавними і місцевими податками і всі інші штрафи, що їх стягають державні органи; в) претенсії професійних спілок, крім зазначених у літ. «ж» пункт 1 цього артикулу; г) претенсії кооперативних організацій; д) претенсії всіх кредитових установ за їх кредитовими операціями, крім претенсій Державного банку за його кредитовими операціями (літ. «в» п. 2); е) претенсії вкладників за їхніми реченцевими і безреченцевими вкладами і біжучими рахунками у кредитових установах з перева-

отчуждение их исключительного права; д) претензии изобретателей и авторов промышленных образцов (кроме юридических лиц), а также их наследников по вознаграждению за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов в части, не превышающей шести тысяч рублей; е) претензии старателей, предусмотренные ст. 17 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 22 июня 1928 года «Об условиях применения труда старателей, занятых добычей благородных металлов и драгоценных камней» (С. З. СССР 1928 г. № 40, ст. 365); ж) претензии профессиональных союзов по отчислениям на содержание фабрично-заводских и местных комитетов; з) претензии по социальному страхованию с причитающейся пеней;

2) ко второму разряду относятся: а) задолженность по общегосударственным и местным налогам с причитающейся пеней; б) задолженность по тем неналоговым доходам, на которые законом распространен порядок взыскания, установленный для налогов, с причитающейся по этой задолженности пеней, а также задолженность по банковским ссудам, обеспеченным гарантийными письмами НКФ Союза ССР, НКФ УСРР и НКФ иных союзных республик; в) претензии Государственного банка Союза ССР по его кредитным операциям; г) претензии госстраха и организаций взаимного кооперативного страхования по страхованию имущества общественного сектора.

3) к третьему разряду относятся: а) претензии государственных учреждений и предприятий, смешанных акционерных обществ, а также акционерных обществ с преобладанием кооперативного капитала; б) штрафы за нарушение законов о социальном страховании, а также штрафы по общегосударственным и местным налогам и все прочие штрафы, взыскиваемые государственными органами; в) претензии профессиональных союзов, кроме указанных в лит. «ж» п. 1 настоящей статьи; г) претензии кооперативных организаций; д) претензии всех кредитных учреждений по их кредитным операциям, кроме претензий Государственного банка по его кредитным операциям (лит. «в» п. 2); е) претензии вкладчиков по их срочным и бессрочным

гою державного і кооперативного капіталу; ж) подавані до кооперативної організації претенсії її членів; з) претенсії інших громадських організацій, залучених до цього розряду спеціальними постановами законодавчих органів УСРР;

4) до четвертого розряду належать всі інші претенсії.

Вимоги про повернення внесків до складникового (статутного) капіталу в разі ліквідації повних товариств, товариств на віру, товариств з обмеженою відповідальністю, синдикатів і кооперативних організацій задовольняється тільки після повної сплати або забезпечення всіх довгів ліквідованого підприємства або організації.

311. Коли справляння звертається на майно, належне кредитно-кооперативній організації, в разі збігання претенсій кредиторів, органи, уповноважені на справляння або розподіл справлених сум, задовольняють ці претенсії з довгів майна, додержуючи такої черги задоволення:

1) до першого розряду належать: а) претенсії робітників і службовців, що випливають з законодавства про працю, а так само з колективних і трудових договорів; б) претенсії на відшкодування за каліцтво і смерть, в тому числі і про капіталізовані встановленим порядком платежі; в) претенсії авторів і їхніх спадкоємців на плату за повне або часткове відчуження їхнього виключного права; г) претенсії винахідників і авторів промислових зразків (крім юридичних осіб) та їх спадкоємців на плату за використання зареєстрованих винаходів і промислових зразків у частині, що не перебільшує шести тисяч карбованців; д) претенсії професійних спілок на відрахування на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів; е) претенсії за соціальним страхуванням з належного шеню;

2) до другого розряду належать вимоги про повернення вкладів;

3) до третього розряду належить задоволеність за позиками, одержаними від кредитових установ на видачу позик сільським

вкладам и текущим счетам в кредитных учреждениях с преобладанием государственного и кооперативного капитала; ж) предъявленные к кооперативной организации претензии ее членов; з) претензии других общественных организаций, отнесенные к настоящему разряду специальными постановлениями законодательных органов УССР;

4) к четвертому разряду относятся все остальные претензии.

Требования о возврате взносов в складочный (уставный) капитал в случае ликвидации полных товариществ, товариществ на вере, товариществ с ограниченной ответственностью, синдикатов и кооперативных организаций удовлетворяются лишь после полного погашения или обеспечения всех долгов ликвидируемого предприятия или организации.

311. В тех случаях, когда взыскание обращается на имущество, принадлежащее кредитно-кооперативной организации при стечении претензий кредиторов, органы, уполномоченные на производство взыскания либо на распределение взысканных сум, удовлетворяют эти претензии из имущества должника, с соблюдением следующей очередности удовлетворения:

1) к первому разряду относятся: а) претензии рабочих и служащих, вытекающие из законодательства о труде, а равно из коллективных и трудовых договоров; б) претензии по вознаграждению за увечье и смерть, в том числе в виде капитализированных в установленном порядке платежей; в) претензии авторов и их наследников по вознаграждению за полное или частичное отчуждение их исключительного права; г) претензии изобретателей и авторов промышленных образцов (кроме юридических лиц), а также их наследников по вознаграждению за использование зарегистрированных изобретений и промышленных образцов в части, не превышающей шести тысяч рублей; д) претензии профессиональных союзов по отчислениям на содержание фабрично-заводских и местных комитетов; е) претензии по социальному страхованию с причитающейся пеней;

2) ко второму разряду относятся требования о возврате вкладов;

3) к третьему разряду относятся задолженность по ссудам, полученным от кредитных учреждений для выдачи ссуд сельским

господарям, кустарям і ремісникам (крім позик в основний і спеціальний капітал);

4) до четвертого розряду належить: а) задовженість за загально-державними і місцевими податками з належною пенєю; б) задовженість за тими неподатковими прибутками, на які законом поширено порядок справляння, встановлений для податків, з належною за цією задовженістю пенєю; в) претенсії Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями; г) претенсії держстраху й організацій взаємного кооперативного страхування за страхуванням майна усунутого сектора;

5) до п'ятого розряду належать: а) претенсії державних установ і підприємств, мішаних акційних товариств, а так само акційних товариств з перевагою кооперативного капіталу; б) штрафи за зламання законів про соціальне страхування, а так само штрафи за загально-державними і місцевими податками і всі інші штрафи, що їх стягають державні органи; в) претенсії професійних спілок, крім зазначених у літ. «д» п. 1 цього артикулу; г) претенсії кооперативних організацій; д) претенсії всіх кредитових установ за їх кредитовими операціями, крім претенсій Державного банку за його кредитовими операціями (літ. «в» п. 4); е) подані до кредитово-кооперативної організації претенсії її членів, крім претенсій про повернення паїв і вкладів; ж) претенсії інших громадських організацій, що їх віднесено до цього розряду спеціальними постановами законодавчих органів УОПР;

6) до шостого розряду належать претенсії, не зазначені в інших пунктах цього артикулу;

7) до сьомого розряду належать вимоги про задовженість за позиками в основний і спеціальні капіталі;

8) до восьмого розряду належать вимоги про повернення паїв.

312. Зазначена в артикулах 310 і 311 черга задоволення претенсій не касує: 1) передбаченого спеціальними законами (статутом залізниць Союзу РСР—Зб. зак. СРСР 1927 р. № 30, арт. 308—і постановою РНК Союзу РСР з 26 вересня 1925 р. «Про порядок огляду й затримання вантажів, бага-

жованам, кустарям и ремесленникам (кроме ссуд в основной и специальные капиталы);

4) к четвертому разряду относятся: а) задолженность по общегосударственным и местным налогам с причитающейся пеней; б) задолженность по тем неналоговым доходам, на которые законом распространен порядок взыскания, установленный для налогов, с причитающейся по этой задолженности пеней; в) претензии Государственного банка Союза ССР по его кредитным операциям; г) претензии госстраха и организаций взаимного кооперативного страхования по страхованию имущества обобществленного сектора;

5) к пятому разряду относятся: а) претензии государственных учреждений и предприятий, смешанных акционерных обществ, а также акционерных обществ с преобладанием кооперативного капитала; б) штрафы за нарушение законов о социальном страховании, а также штрафы по общегосударственным и местным налогам и все прочие штрафы, взыскиваемые государственными органами; в) претензии профессиональных союзов, кроме указанных в лит. «д» пун. 1 настоящей статьи; г) претензии кооперативных организаций; д) претензии всех кредитных учреждений по их кредитным операциям кроме претензий Государственного банка по его кредитным операциям (лит. «в» пун. 4); е) предъявленные к кредитно-кооперативной организации претензии ее членов, за исключением претензий о возвращении паев и вкладов, ж) претензии других общественных организаций, отнесенные к настоящему разряду специальными постановлениями законодательных органов УССР;

6) к шестому разряду относятся претензии, не указанные в иных пунктах настоящей статьи;

7) к седьмому разряду относятся требования о задолженности по ссудам в основной и специальные капиталы;

8) к восьмому разряду относятся требования о возврате паев.

312. Указанная в статьях 310 и 311 очередность удовлетворения претензий не отменяет: 1) предусмотренного специальными законами (Уставом железных дорог Союза ССР—С. З. СССР 1927 г. № 30, ст. 308—и постановлением СНК СССР от 26 сентября 1925 г. «О порядке осмотра и задер-

жу та ручної кладі, що їх перевозяться залізничними й водними шляхами»—Зб. зак. СРСР 1925 р. № 66, арт. 497) права відповідних підприємств на переважне перед усіма іншими кредиторами задоволення відповідних претенсій з цінності перевозимого вантажу; 2) прав органів, що провадять продаж з прилюдних торгів, на покриття з виторгованих від продажу сум вдатків на арешт, схов, доставку й продаж зазначеного майна; 3) передбаченого у постанові ЦВК і РНК СРСР з 4 вересня 1925 р. «Про документи, що видаються товарними складами при прийомі товарів для переходування» (Зб. зак. СРСР 1925 р. № 60, арт. 445) права названих складів на одержання належних їм за схов товарів сум; 4) передбачених Митним кодексом прав митниць на одержання мита і інших оплат, що припадають на вантаж підчас випуску вантажу з відання митних установ; 5) окремого порядку задоволення претенсій установ довгореченцевого кредиту за незабезпеченнями заставою довгореченцевими позиками за випадків, передбачених спеціальними законами; 6) установлених законами про право забудови переважних прав на задоволення претенсій до забудовників від органів, що дають земельні ділянки під забудову; 7) порядку задоволення претенсій, що його встановлено арт. арт. 182—191 Кодексу торгового мореплавання Союзу РСР.

313. Задоволення претенсій кожного з наступних розрядів черговості, зазначених в арт. арт. 310 і 311, провадиться після повної оплати претенсій попереднього розряду. За претенсіями, віднесеними до першого розряду, задоволення провадиться в перших призначених на розподіл сум, відповідно до їхнього надходження, не чекаючи на скінчення будь-яких реченців.

314. В разі недостатності суми на задоволення претенсій будь-якого із зазначених в арт. арт. 310 і 311 розрядів, претенсій цього розряду задовольняється домірно. Проте, в разі недостатності суми на повне сплатення всіх претенсій першого розряду, сперше задовольняється претенсії, зазначені у літ. літ. «а»—«ж» пун. 1 арт. 310, або в літ. «а» — «д» пун. 1 арт. 311, і ту частину претенсій за соціальним страхуван-

жання грузов, багажа и ручной клади, перевозимых по железнодорожным и водным путям сообщения»—Соб. зак. СССР 1925 г., № 66, ст. 497) права соответствующих предприятий на преимущественное перед всеми другими кредиторами удовлетворение из ценности перевозимого груза соответствующих претензий; 2) прав органов, производящих продажу с публичных торгов, на покрытие из вырученных от продажи сумм расходов по аресту, хранению, доставке и продаже указанного имущества; 3) предусмотренного постановлением ЦИК'а и СНК СССР от 4 сентября 1925 г. «О документах, выдаваемых товарными складами в приеме товаров на хранение» (С. з. СССР 1925 г., № 60, ст. 445) права названных складов на получение причитающихся им за хранение товаров сумм; 4) предусмотренных Таможенным кодексом прав таможен на получение пошлин и прочих сборов, числящихся на грузе при выпуске груза из ведения таможенных учреждений; 5) особого порядка удовлетворения претензий учреждений долгосрочного кредита по необеспеченным залогом долгосрочным ссудам в случаях, предусмотренных специальными законами; 6) установленных законами о праве застройки преимущественных прав на удовлетворение претензий к застройщикам органов, сдающих участки земли под застройку; 7) порядка удовлетворения претензий, установленного ст. ст. 182—191 Кодекса торгового мореплавання Союза ССР.

313. Удовлетворение претензий каждого из последующих разрядов очередности, указанных в ст. ст. 310 и 311, производится после полной оплаты претензий предыдущего разряда. По претензиям, отнесенным к первому разряду, удовлетворение производится из первых предназначенных к распределению сумм, по мере их поступления, не ожидая истечения каких-либо сроков.

314. В случае недостаточности суммы для удовлетворения претензий какого-нибудь из разрядов, указанных в ст. ст. 310 и 311, претензии этого разряда удовлетворяются по соразмерности. Однако, в случае недостаточности суммы для полного погашения всех претензий первого разряда, сначала удовлетворяются претензии, указанные в лит. лит. «а»—«ж» пун. 1. ст. 310, либо в лит. лит. «а»—«д», пун. 1, ст. 311, и та часть пре-

ням, що припадає на заробітну плату, не виплачену до оголошення неспроможності або до розподілу за арт. арт. 310 і 311. Іншу ж частину задоволеності за соціальним страхуванням задовольняється тільки з коштів, що залишилися після задоволення інших претензій першого розряду.

315. Претенсії, забезпечені заставою, задовольняється з цінності заставленого майна порядком, визначеним в арт. 101 Цивільного кодексу УСРР.

316. Коли на протязі трьох днів від дня складення розрахунку не надійде заперечень з боку правіжників або з боку довжника, судовий виконавець видає всім правіжникам гроші за розрахунком. В разі заперечень судовий виконавець подає розрахунок народному судді на затвердження. Постанова народного судді про затвердження розрахунку оскарженню не підлягає. Постанову про зміну розрахунку можна оскаржити, подавши окрему скаргу.

317. Суми, призначені на задоволення правіжників за виконавчими листами, виданими на прохання про забезпечення позову, передається правіжникові не раніше подання ним виконавчого листа, виданого на підставі вироку в справі. В разі відмови в позові суми ці розкладається додатково загальним порядком між усіма правіжниками, що брали участь у початковому розподілі, або видається назад довжникові, коли інші справляння вже сплачено.

318. Всі кошти на виконання вносять правіжники підчас виконання кожної дії, в розмірі, передбаченому такою оплат за судово-виконавчі дії. Таксу що встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись із Народним комісаріатом фінансів УСРР. Кошти, що їх вніс правіжник, повертається із справлених сум і повертається правіжникові.

Правіжників, звільнених від судових оплат і інших оплат та витрат у справі, звільняється від витрат на виконання судових вироків. Виняток становлять державні органи, звільнені від судових оплат. Ці органи вносять кошти на витрати виконан-

тених по соціальному страхуванню, котра причитається з заробітної плати, не виплаченної до об'явлення неспроможності или производства распределения в порядке ст. ст. 310 и 311. Остальная же часть задолженности по социальному страхованию удовлетворяется лишь из сумм, оставшихся после удовлетворения прочих претензий первого разряда.

315. Требования, обеспеченные залогом, удовлетворяются из ценности заложенного имущества в порядке, указанном в ст. 101 Гражданского кодекса УССР.

316. Если в течение трех дней со дня составления расчета не поступит возражений со стороны взыскателей или со стороны должника, судебный исполнитель выдает всем взыскателям деньги, согласно расчета. В случае возражений судебный исполнитель представляет расчет народному судье на утверждение. Постановление народного судьи об утверждении расчета обжалованию не подлежит. Постановление об изменении расчета может быть обжаловано в порядке частной жалобы.

317. Суммы, предназначенные на удовлетворение взыскателей по исполнительным листам, выданным по просьбам об обеспечении иска, передаются взыскателю не ранее предъявления им исполнительного листа, выданного на основании решения по делу. В случае отказа в иске суммы эти распределяются дополнительно в общем порядке между всеми взыскателями, участвовавшими в первоначальном распределении, или выдаются обратно должнику, если другие взыскания уже погашены.

318. Все расходы по исполнению вносятся взыскателем при совершении каждого действия в размере, предусмотренном такою сборов за судебно-исполнительные действия. Такса эта устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. Расходы, внесенные взыскателем, удерживаются из взысканных сумм и возвращаются взыскателю.

Взыскатели, освобожденные от уплаты судебных пошлин и прочих сборов и расходов по делу, освобождаются от расходов по исполнению судебных решений. Исключения составляют государственные органы, освобожденные от судебных сборов и по-

ня вироків в розмірі і порядку, визначуваним такою оплат за судово-виконавчі дії.

В разі, правісника звільнено від витрат на виконання, витрати ці справляється з довжника літчас виконання вироку.

319. Скарги на процесуальні дії судового виконавця належать подавати до народнього суду того району, де виконується вирок, впротязом трьох днів від дня вчинення оскаржуваної дії або від моменту, коли про ню дізнався скажник.

Скарги на дії судових виконавців розв'язує сам народній суддя на судових засіданнях, перевіряючи докази та викликаючи заінтересованих осіб, коли це потрібно. Вироки народнього судді, винесені з приводу зазначених скарг, можуть бути оскаржені через подання окремої скарги.

Подання скарги не зупиняє виконавчих дій, проте народній суддя, коли він вважає це са потрібне, може ці дії зупинити.

Розділ 30.

Звернення справляння на майно

320. Справляння провадиться через заарештування довжникового майна, вчинення опису, опечатання й продажу.

Справляння не можна звертати на:

1) потрібну для довжника і його утриманців одогу, білизну, взуття і інші речі хатнього вжитку;

2) харчі й запаси палива, потрібні самому довжникові і його утриманцям, що живуть при ньому, на речевець найбільш шість місяців;

3) житлові й господарські будинки, що є на землях трудового користування і потрібні для мешкання довжникові й иним членам господарства й для ведення трудового сільського господарства, а так само на будівельний ліс, що його одержано від державних органів безплатно або на пільгових умовах для збудування будівель, потрібних для ведення трудового господарства;

шани. Эти органы вносят расходы по исполнению решений в размере и в порядке, определяемом такой сборов за судебные исполнительные действия.

В случаях, когда взыскатель освобожден от несения расходов по исполнению, расходы эти взыскиваются с должника при исполнении решения.

319. Жалобы на процессуальные действия судебного исполнителя подаются в народный суд того района, в котором исполняется решение, в течение трех дней со дня совершения обжалуемого действия или с момента, когда оно стало известным жалобщику.

Жалобы на действия судебных исполнителей рассматриваются народным судьей единолично в судебных заседаниях, с проверкою доказательств и с вызовом заинтересованных лиц, если это окажется необходимым. Решения народного судьи, вынесенные по указанным жалобам, могут быть обжалованы путем частной жалобы.

Подача жалобы не приостанавливает исполнительных действий, однако народный судья, если он сочтет это необходимым, может эти действия приостановить.

Глава 30.

Обращение взыскания на имущество

320. Взыскание производится путем наложения на имущество должника ареста, производства описи, опечатания и продажи.

Взыскание не может быть обращено:

1) на необходимые для должника и для находящихся на его иждивении лиц платье, белье, обувь и иные предметы домашнего обихода;

2) на предметы питания и запасы топлива, необходимые должнику и лицам, находящимся на его иждивении и проживающим совместно с ним, на срок не более шести месяцев;

3) на жилые и хозяйственные строения, находящиеся на землях трудового пользования и необходимые для проживания должника и иных членов хозяйства и для ведения трудового сельского хозяйства, а также на строительный лес, полученный от государственных органов бесплатно либо на льготных условиях для возведения строений, необходимых для ведения трудового хозяйства;

4) потрібний для ведення трудового сільськогосподарського господарства мертвий реманент і робочу худобу з потрібною для неї кількістю паші;

5) насіння в кількості, потрібній для чергового (весняного чи осіннього) засіву, оброблюваної довжником землі;

6) виробничі знаряддя і струмент, потрібні для професійної праці, ремесла чи дрібного кустарного промислу довжника, коли суд не позбавив його права працювати в даному ремеслі, промислі або професії;

7) виплати, що належать довжникові за договором контрактації сільськогосподарських культур від державних органів і кооперативних організацій, а так само законтрактоване насіння або іншу сільськогосподарську продукцію;

8) пайові внески довжника до кооперативних організацій усіх видів і ступенів, товариств сільськогосподарського кредиту, а так само внески членів до трудових кас взаємодопомоги;

9) авторське право, через його примусове відчуження;

10) натуральні пожитки, що їх одержують особи рядового та старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії, і на грошові пожитки, що їх одержують особи рядового складу Робітничо-селянської червоної армії;

11) суми страхової плати, належні страхувачам за обов'язковим накладним і не накладним страхуванням, призначені на відновлення загиблих або ушкоджених об'єктів страхування, крім випадків звернення справляння за претенсіями робітників і службовців, що повстають з колективних і трудових договорів, за претенсіями на аліменти та на відшкодування за каліцтво і смерть, а так само за претенсіями, забезпеченими заставою застрахованого майна.

Увага 1. Точний перелік речей, що на них не можна звертати справляння за п. п. 1—6 цього артикулу, встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

Увага 2. Обмеження, встановлені у п. 7 цього артикулу, не прикладається за справлянь державних органів і коопера-

4) на необхідний для ведення трудового сільського господарства мертвий інвентарь и рабочий скот с необходимым для него количеством корма;

5) на семена в количестве, необходимом для очередного (весеннего либо осеннего) посева обрабатываемой должником земли;

6) на орудия производства и инструменты, необходимые для профессионального занятия, ремесла или мелкого кустарного промысла должника. если судом он не лишен права заниматься данным ремеслом, промыслом либо профессией;

7) на платежи, которые причитаются должнику по договору контрактации сельско-хозяйственных культур от государственных органов и кооперативных организаций, а также законтрактованные семена либо иную сельско-хозяйственную продукцию;

8) на паевые взносы должника в кооперативные организации всех видов и степеней, в общества сельско-хозяйственного кредита, а также членские взносы в трудовые кассы взаимопомощи;

9) на авторское право путем его принудительного отчуждения;

10) на предметы натурального довольствия, получаемого лицами рядового и начальствующего состава Рабоче-крестьянской красной армии и на денежное довольствие, получаемое лицами рядового состава Рабоче-крестьянской красной армии;

11) на суммы страхового вознаграждения, причитающиеся страхователям по обязательному окладному и неокладному страхованию, предназначенные на восстановление погибших или поврежденных объектов страхования, за исключением случаев обращения взысканий по претензиям рабочих и служащих, вытекающим из коллективных и трудовых договоров, по претензиям об алиментах и по вознаграждению за увечье и смерть, а также по претензиям, обеспеченным залогом застрахованного имущества.

Примечание 1. Точный перечень предметов, на которые не может быть обращено взыскание по п. п. 1—6 настоящей статьи, устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

Примечание 2. Ограничения, установленные п. 7 настоящей статьи, не применяются при взысканиях государ-

тивних організацій, що законтракували продукцію, на яку звертається справляння.

У в а г а 3. Накладати арешт і звертати стягнення на майно, що належить чужоземній державі, можна тільки з попереднього кожного окремого разу дозволу Ради народних комісарів Союзу РСР. Правило це стосується проте тільки майна тих чужоземних держав, що додержують стосовно майна, належного Союзові РСР, засад взаємності.

321. Справляння коштів, що їх присудив кримінальний або цивільний суд на покриття розтраченого, загарбаного або привласненого майна державних установ і підприємств, кооперативних, професійних і громадських організацій, можна звертати на все майно засудженого (запівзаного), крім такого:

1) безумовно потрібних для засудженого (запівзаного) і осіб, що є на його утримання, вбрання, білизни, взуття і речей хатнього вжитку;

2) одної житлової хати, найпростішого сільсько-господарського знаряддя і будівель, потрібних для ведення трудового сільського господарства;

3) насіння для наступного засіву в кількості, потрібній для провадження трудового сільського господарства;

4) найпростішого знаряддя особистої праці засудженого (запівзаного), коли його суд не позбавив права працювати в даній професії;

5) пайових внесків у кооперативні організації;

6) заробітної плати в розмірі, що його визначає суд, але не нижчому від встановленого для даної місцевості державного мінімуму заробітної плати, а також пенсій та допомоги, видаваних від страхових кас, допомоги у разі народження дитини (на догляд і годування) та в разі смерті членів родини (на похорон).

У в а г а. Назву й число речей, що на них не можна звертати справляння за п.п. 1, 2, 3, і 4 цього артикулу, встановлюється в передкові, що його видає Народ-

ствених органів і кооперативних організацій, законтракувавших продукцію, на которую обращается взыскание.

П р и м е ч а н и е 3. Наложение ареста и обращение взыскания на имущество, принадлежащее иностранному государству, может быть произведено лишь с предварительного, в каждом отдельном случае, разрешения Совета народных комиссаров Союза ССР. Правило это применяется однако лишь к имуществу тех иностранных государств, которые придерживаются в отношении имущества, принадлежащего Союзу ССР, начала взаимности.

321. Взыскание присужденных уголовным или гражданским судом сумм в возмещение растрченного, похищенного или присвоенного имущества государственных учреждений и предприятий, кооперативных, профессиональных и общественных организаций, может быть обращено на все имущество осужденного (ответчика), кроме нижеследующего:

1) безусловно необходимых для осужденного (ответчика) и лиц находящихся на его иждивении одежды, белья, обуви и предметов домашнего обихода;

2) одной жилой избы, простейших сельскохозяйственных орудий и построек, необходимых для ведения трудового сельского хозяйства;

3) семян для предстоящего посева в количестве, необходимом для ведения трудового сельского хозяйства;

4) простейших орудий личного труда осужденного (ответчика), если он не лишен судом права на занятие данной профессией;

5) паявых взносов в кооперативные организации;

6) заработной платы в размере, определяемом судом, но не ниже установленного для данной местности государственного минимума заработной платы, а также пенсий и пособий, выдаваемых страховыми кассами, пособий по случаю рождения ребенка (на уход и кормление) и по случаю смерти членов семьи (на погребение).

П р и м е ч а н и е. Наименование и количество предметов, на которые не может быть обращено взыскание согласно п.п. 1, 2, 3 и 4 настоящей статьи, устанавли-

ній комісаріят юстиції, порозумівшись з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

322. Справляння коштів, що їх присудив кримінальний або цивільний суд активним робітникам села з осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами, можна звертати на все майно засудженого (записаного), навіть і на те, що на нього за інших випадків за чинним законодавством не можна звертати справляння, зокрема, на одяг, речі хатнього вжитку, знаряддя виробництва, живий і мертвий реманент, насіння, а так само на страхову плату (п.п. 1—6 та 11 арт. 320), за винятком найпотрібніших речей. Ці речі цих речей встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

Справляння штрафів, що їх присудив кримінальний суд за відмову здати хліб, що сталася з попередньої змови групи господарств, або за опір переведенню хлібозаготовного плану, так само можна звертати на все майно засудженого, навіть й на те, що зазначено в п.п. 1—6 та 11 арт. 320, за винятком найпотрібніших речей. Список речей, що на них за цих випадків не можна звертати справляння, встановлює Народній комісаріят торгівлі УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом юстиції та Народнім комісаріатом земельних справ УСРР.

323. За випадків, зазначених в арт. 322, та в межах, у ньому встановлених, справляння можна звертати й на все майно селянського господарства (двору), що до нього належить засуджений (записаний), а так само на спільне майно подружжя.

Звертати справляння на все майно селянського господарства (двору) або на спільне майно подружжя можна тільки тоді, коли про це є відповідна вказівка у вирокові кримінального або цивільного суду.

324. Забороняється звертати справляння на належні професійним організаціям: 1) страйкові та культурно-освітні фонди, а так само фонди для видачі допомоги безробітним членам спілки і 2) будинки та устат-

вуються в переліку, издаваному Народним комісаріатом юстиції що погоджено з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

322. Взыскание сумм, присужденных уголовным или гражданским судом активным работникам села с лиц, которые на почве классовой борьбы уничтожили их имущество путем поджогов, может быть обращено на все имущество осужденного (ответчика), даже и на то, на которое в иных случаях по действующему законодательству не может быть обращено взыскание, в частности, на одежду, предметы домашнего обихода, орудия производства, живой и мертвый инвентарь, семена, а также на страховое вознаграждение (п.п. 1—6 и 11, ст. 320), за исключением самых необходимых вещей. Перечень этих предметов устанавливается Народным комиссариатом юстиции УСРР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УСРР.

Взыскание штрафов, присужденных уголовным судом за отказ от сдачи хлеба по предварительномуговору группы хозяйств или за противодействие проведению хлебозаготовительного плана, также может быть обращено на все имущество осужденного, даже на перечисленное в п.п. 1—6 и 11, ст. 320, за исключением самых необходимых предметов. Список предметов, на которые в этом случае не допускается обращение взыскания, устанавливается Народным комиссариатом торговли УСРР по соглашению с Народным комиссариатом юстиции и Народным комиссариатом земледелия УСРР.

323. В случаях, указанных в ст. 322, и в установленных этой статьей пределах взыскание может быть обращено и на все имущество селянского хозяйства (двора), к которому принадлежит осужденный (ответчик), а также на общее имущество супругов.

Обращение взыскания на все имущество селянского хозяйства (двора) или на общее имущество супругов может производиться только тогда, когда об этом есть соответствующее указание в приговоре уголовного суда либо в решении гражданского суда.

324. Взыскание не может быть обращено на принадлежащие профессиональным организациям: 1) стачечные и культурно-просветительные фонды, а также фонды для выдачи пособий безработным членам союза

ковання, потрібні для нормальної й безперешкодної роботи професійних організацій.

325. Речі устаткування фабрик, заводів та майстерень можна заарештовувати не окремо кожну, а лише в разі звернення справляння на підприємство в цілому, коли за чинним законодавством на це підприємство загалом можна звернути справляння.

326. Майно, що є в приміщенні, в якому мешкає dłużник разом з іншими особами, не підлягає арештові тільки в тому разі, коли воно очевидно належить іншій особі.

327. Коли майно арештовується за відсутності dłużника, то обов'язково повинен бути представник домової адміністрації або сільської ради.

328. Арешт накладається через вчинення акту про опис майна й оголошення dłużникові заборони розпоряджати ним.

329. Опис майна повинен містити в собі:

- 1) назву особи, що провадить опис;
- 2) час і місце складення акту;
- 3) підстави арешту;
- 4) назву правління і dłużника;
- 5) назву та опис кожної заарештованої речі;
- 6) відмітки про особливі якості чи рідкість зазначених речей;
- 7) оцінку кожної заарештованої речі;
- 8) назву охоронця, пояснення обов'язків щодо охову та підпис охоронця;
- 9) зауваження сторін та осіб, що були при описі, й розпорядження на них судового виконавця;
- 10) підписи усіх присутніх.

330. Коли під час арешту треті особи заявляють на заарештоване майно свої права, що виключають можливість звернення на нього справляння за довги dłużника, то про це зазначається в описі.

331. Судовий виконавець, на вимгу правління, має право опечатати описані речі, зазначаючи про це в акті опису.

и 2) здания и оборудование, необходимые для нормальной и беспрепятственной работы профессиональных организаций.

325. Предметы оборудования фабрик, заводов и мастерских могут подлежать аресту не в отдельности, а лишь при обращении взыскания на предприятие в целом, если по действующему законодательству на это предприятие вообще может быть обращено взыскание.

326. Имущество, находящееся в помещении, занимаемом должником совместно с другими лицами, не подлежит аресту лишь в том случае, если оно явно принадлежит другому лицу.

327. Если арест имущества производится в отсутствие должника, обязательно присутствие представителя домовой администрации или сельского совета.

328. Арест налагается посредством совершения акта об описи имущества и объявления должнику запрета распоряжения им.

329. Опись имущества должна содержать в себе:

- 1) наименование лица, совершающего опись;
- 2) время и место составления акта;
- 3) основание ареста;
- 4) наименование взыскателя и должника;
- 5) наименование и описание каждого арестованного предмета;
- 6) отметки об особых качествах или редкости означенных предметов;
- 7) оценку каждого арестованного предмета;
- 8) наименование хранителя, разъяснение обязанностей по хранению и подпись хранителя;
- 9) замечания сторон и лиц, присутствовавших при описи и распоряжении по ним судебного исполнителя;
- 10) подписи всех присутствовавших.

330. Если во время наложения ареста третьи лица предъявляют на арестуемое имущество свои права, исключающие возможность обращения на него взыскания за долги должника, то об этом делается в описи отметка.

331. Судебный исполнитель по требованию взыскателя может опечатать описанные предметы, о чем упоминает в акте описи.

332. Разом з описом судовий виконавець оцінює описане майно за пересічними ринковими цінами. В разі потреби для оцінки можна запросити експерта.

333. Описане майно передається на схов должникові. В разі відмови должника переховувати або в разі його відсутності охоронця призначає судовий виконавець. Судовий виконавець має право призначити охоронця й на заяву правіжника, коли він вважає цю заяву за поважну.

334. Охоронець, коли на нього призначено не должником, дістає за схов плату за таксою, встановленою від Народного комісаріату юстиції; крім того, йому вертається за належних випадків фактично зроблені витрати на схов.

335. Должник, що йому передано на схов майно, має право з нього користатися, коли через особливості переховуваного майна користання з майна не зменшує його цінності.

Розділ 31.

Справляння за виконавчими листами з державних установ та державних підприємств, кооперативних і громадських організацій

336. Коли справляється за виконавчими листами з державних установ і державних підприємств, кооперативних та громадських організацій, то встановлюється такі винятки із загальних правил справляння.

337. Правіжник або, на його заяву, суд, що виніс вирок, направляє виконавчого листа безпосередньо до должника.

338. Должник повинен протягом двох тижнів від дня одержання виконавчого листа виконати вирок. Якщо протягом цього речення вирок не буде виконано, а должником є державне підприємство, переведене на господарський розрахунок, або кооперативна чи громадська організація, то судовий виконавець, на заяву правіжника, виконує вирок примусово.

339. За справляння з державного підприємства, що є на комерційному (господар-

332. Одновременно с описью производится оценка описанного имущества судебным исполнителем по средним рыночным ценам. В случае необходимости для оценки может быть приглашен эксперт.

333. Описанное имущество отдается на хранение должнику. В случае отказа должника от хранения или отсутствия его хранитель назначается судебным исполнителем. Судебный исполнитель может также назначить хранителя и по заявлению взыскателя, если найдет это заявление уважительным.

334. Хранитель, если таковым назначается не должник, получает за хранение вознаграждение по таксе, установленной Народным комиссариатом юстиции; кроме того, ему возмещается в подлежащих случаях фактически понесенные по хранению расходы.

335. Должник, которому сдано на хранение имущество, может им пользоваться, если по свойствам охраняемого имущества пользование им не сопряжено с уменьшением ценности имущества.

Глава 31.

Взыскание по исполнительным листам с государственных учреждений и государственных предприятий, кооперативных и общественных организаций

336. При взыскании по исполнительным листам с государственных учреждений и государственных предприятий, кооперативных и общественных организаций устанавливаются следующие изъятия из общих правил взыскания.

337. Взыскатель либо, по его заявлению, суд, который вынес решение, направляет исполнительный лист непосредственно должнику.

338. Должник обязан в двухнедельный срок со дня получения исполнительного листа исполнить решение. Если в течение этого срока не будет приведено в исполнение решение, по которому должником является государственное предприятие, переведенное на хозяйственный расчет, либо кооперативная или общественная организация, то судебный исполнитель, по заявлению взыскателя, приводит решение в исполнение в принудительном порядке.

339. При взыскании с государственного предприятия, состоящего на коммерческом

ському) розрахувкові, описати, арештувати та продати можна тільки те майно, що на нього, за чинним законодавством, можна звертати справляння.

Не можна звертати справляння на кошти державних установ і підприємств, кооперативних і громадських організацій, потрібні на видання заробітної плати за минулий час та два тижні наперед.

340. На майно, яке належить державній установі або підприємству, що є на державному або місцевому бюджеті, справляння не звертається, але, у разі невиплати, заявником надається право подати скаргу.

Керівник державної установи або підприємства за чинимим платежу або за невжиття потрібних заходів до виникання коштів на покриття справлянь відповідає, як за урядові праволомства.

341. Справляння коштів, присуджених з державних установ або підприємств, що є на державному або місцевому бюджеті, за позовами трудящих і професійних спілок, розгляненими порядком, установленим для розв'язання трудових конфліктів, а так само справляння з тих самих установ і підприємств коштів, що їх стично порядку справляння прирівнено законом до заробітної плати, провадиться таким порядком:

Зазначені установи або підприємства, у разі звернення до них справляння, коли за відповідним підвідомом кошторису нема кредитів на задоволення правіжника, повинні протягом тижня від дня звернення справляння погодити з Народним комісаріатом фінансів УСРР або АМСРР чи з окружним фінансовим відділом справу про те, з яких кошторисних підвідомів кредитів даної установи або підприємства треба сплатити задоволеність.

Коли протягом зазначеного речення довгу не буде заплачено, правіжник може подати скаргу до Народного комісаріату фінансів УСРР чи АМСРР або до відповідного окружного фінансового відділу. В цьому разі Народний комісаріат фінансів УСРР чи АМСРР або окружний фінансовий відділ для сплатення довгу вивертає кошти з кошторису відповідної установи або підприєм-

(хозяйственном) расчете, опись, арест и продажа может быть совершена только в отношении того имущества, на которое по действующему законодательству может быть обращено взыскание.

Не может быть обращено взыскание на средства государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций, необходимые для выплаты заработной платы за истекшее время и за две недели вперед.

340. На имущество, принадлежащее государственному учреждению или предприятию, находящемуся на государственном или местном бюджете, взыскание не обращается, но, в случае неплатежа, заявителю предоставляется право подачи жалобы.

Уклонение заведывающего государственным учреждением или предприятием от платежа или непринятие необходимых мер к изысканию средств на покрытие взысканий влечет за собой ответственность, как за должностные правонарушения.

341. Взыскания сумм, присужденных с государственных учреждений или предприятий, состоящих на государственном или местном бюджете, по искам трудящихся и профессиональных союзов, рассмотренным в порядке, установленном для разрешения трудовых конфликтов, а равно взыскание с тех же учреждений и предприятий сумм, которые в отношении порядка взыскания приравнены законом к заработной плате, производится в следующем порядке:

Указанные учреждения или предприятия, при обращении к ним взыскания, если по соответствующим подразделениям нет кредитов для удовлетворения взыскателя, обязаны в течение недели со дня обращения взыскания согласовать с Народным комиссариатом финансов УСРР или АМСРР либо с окружным финансовым отделом вопрос о том, из каких сметных подразделений кредитов данного учреждения или предприятия надлежит оплатить задолженность.

В случае неуплаты задолженности в указанный срок взыскатель может подать жалобу в Народный комиссариат финансов УСРР или АМСРР либо в соответствующий окружной финансовый отдел. В этом случае Народный комиссариат финансов УСРР или АМСРР либо окружной финансовый отдел для оплаты задолженности удерживают средства из сметы соответствующего учре-

ства. Це вивертання належить перевести протягом тижня від дня подання скарги.

Для задоволення таких претензій вивертання можна робити не тільки з коштів, асигнованих у відповідних розділах і параграфах кошторису, але й з коштів, асигнованих у всіх інших розділах і параграфах кошторису.

Розділ 32.

Звернення справляння на заробітну плату робітників й службовців

342. Справляння із заробітної плати робітників і службовців державних установ та підприємств, кооперативних і громадських організацій провадить адміністрація цих установ, підприємств та організацій, додержуючи правила цього розділу.

Виконавчі листи на справляння з робітників і службовців у цьому разі направляє правління або, на його заяву, суд, що винос вирок, безпосередньо до тієї установи, підприємства або організації, де повинні працювати.

Якщо на заробітну плату зазначених вище робітників і службовців звернуто декілька справлянь, справлені гроші адміністрація надсилає судовому виконавцеві того району, де провадиться справляння, для розподілу справлених коштів між правліннями на загальних підставах.

343. Для справляння із заробітної плати робітників і службовців приватних організацій, підприємств та осіб судовий виконавець вимагає від цих організацій, підприємств і осіб відомості про те, чи має в них повинник посаду та яка сума всіх видів утримання та одноразових видач припадає йому за біжучий місяць. На дання відомостей дається реченць з розсуду судового виконавця.

344. Судовий виконавець, одержавши зазначені в арт. 343 відомості, негайно робить обрахунок і зобов'язує того, хто дав відомості, вивертати відповідну суму й передавати її судовому виконавцеві.

345. У разі неподання судовому виконавцеві відомостей про роботу і заробіток довж-

дження или підприємтя. Таке удержання должно быть произведено в течение недели со дня подачи жалобы.

Для удовлетворения претензий этого рода удержание может быть произведено не только из средств, ассигнованных по соответствующим главам и параграфам сметы, но и из средств, ассигнованных по всем другим главам и параграфам сметы.

Глава 32.

Обращение взыскания на заработную плату рабочих и служащих

342. Взыскание с заработной платы рабочих и служащих государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций производится администрацией этих учреждений, предприятий и организаций с соблюдением правил настоящей главы.

Исполнительные листы по взысканию с рабочих и служащих направляются в этих случаях взыскателем либо, по его заявлению, судом, вынесшим решение, непосредственно тому учреждению, предприятию либо организации, в которой работает должник.

Если на заработную плату указанных выше рабочих и служащих обращено несколько взысканий, администрация направляет взысканные суммы судебному исполнителю того района, в котором производится взыскание, для распределения взысканных сумм между взыскателями на общих основаниях.

343. Для взыскания с заработной платы рабочих и служащих частных организаций, предприятий и лиц судебный исполнитель требует от этих организаций, предприятий и лиц сообщения сведений о том, состоит ли должник у них на службе и какова сумма причитающихся ему в текущем месяце всех видов постоянного довольствия и одновременных выдач. На сообщение сведений дается срок по усмотрению судебного исполнителя.

344. Судебный исполнитель, по получения указанных в ст. 343 сведений, немедленно производит исчисление и обязывает давшего сведения, производить удержание соответственной суммы и представлять таковую судебному исполнителю.

345. В случае непредставления судебному исполнителю сведений о работе и заработке

ника (арт. 343) або у разі невиконання наказу судового виконавця про вивертання із заробітної плати сум та про направлення їх судовому виконавцеві (арт. 344) та в разі уникання провадити безпосередньо справляння (арт. 342)—особи, установи, підприємства та організації, що в них має посаду або працює довіжник, відповідають перед правіжником в розмірі суми, що їй належить справити.

Незалежно від цієї відповідальності, на керівників відповідних установ, підприємств і організацій та на приватних осіб за невиконання наказу судового виконавця про дання відомостей про заробіток чи про вивертання із заробітної плати або за уникання провадити безпосередньо справляння, народній суддя, що в районі його провадиться справляння, на подання судового виконавця або на заяву правіжника, може накладати штраф не більший як 100 карбованців.

346. Справляння з заробітної плати провадиться на таких підставах:

1) зовсім увільнюється від справляння частину заробітної плати, рівну встановленому за арт. 59 Кодексу законів про працю для даної місцевості загально-обов'язковому мінімуму заробітної плати;

2) із зайвиши, одержуваної понад мінімум заробітної плати, можна утримувати не більш як 50% на сплату сум, справляваних на утримання членів родини, і 20% на сплату всіх інших справлянь.

Установлювані пунктами 1 і 2 цього артикулу обмеження розмірів справляння не поширюються на заохотну винагороду, що її одержують особи провідного персоналу державних підприємств та змішаних акційних (паєвих) товариств, а так само на заохотну винагороду, видавану торговим службовцям державних і кооперативних підприємств, а так само акційних товариств з переважною участю державного і кооперативного капіталу, порядком, встановлюваним у спеціальних законах.

Увага. Справляючи разом на утримання членів родини та за іншими довами, за робітниками та службовцями в

должника (ст. 343), а равно в случае невыполнения предписания судебного исполнителя об удержании из заработной платы сумм и о направлении их судебному исполнителю (ст. 344), а также в случае уклонения от производства непосредственного взыскания (ст. 342)—лица, учреждения, предприятия и организации, у которых состоит на службе либо имеет работу должник, несут перед взыскателем ответственность в размере сумм, которые подлежат взысканию.

Независимо от этой ответственности, на руководителей соответствующих учреждений, предприятий и организаций, а равно на частных лиц, за невыполнение предписания судебного исполнителя о даче сведений о заработке, или об удержании из заработной платы либо за уклонение от производства непосредственного взыскания, народным судьей, в районе действия которого производится взыскание, по представлению судебного исполнителя либо по заявлению взыскателя, может быть наложен штраф в размере до 100 рублей.

346. Взыскания из заработной платы производятся на следующих основаниях:

1) совершенно освобождается от взыскания часть заработной платы, равная установленному, согласно ст. 59 Кодекса законов о труде для данной местности общеобязательному минимуму заработной платы;

2) с излишка, получаемого сверх минимума заработной платы, может быть удерживаемо не свыше 50% на погашение сумм, взыскиваемых на содержание членов семьи, и 20% на погашение всех остальных видов взысканий.

Устанавливаемые пунктами 1 и 2 настоящей статьи ограничения размеров взыскания не распространяются на поощрительное вознаграждение, выдаваемое руководящему персоналу государственных предприятий и смешанных акционерных обществ (паевых товариществ), а равно на поощрительное вознаграждение, выдаваемое торговым служащим государственных и кооперативных предприятий, а также акционерных обществ с преобладающим участием государственного и кооперативного капитала, в порядке, определяемом специальными законами.

Примечание. При взыскании совместно на содержание членов семьи и по иным долгам за рабочими и служащими

можному разі належить залишити 50% їхнього заробітку.

347. Справляння не можна звертати на належні трудящим нижченаведені платежі:

1) видавані порядком соціального страхування і забезпечення;

2) виплачувані за переведення громадських робіт, установлених від відповідних комісій громадських робіт або комітетів бірж праці, якщо працю найманцеву оплачується не вище від норм, встановлених для громадських робіт;

3) виплачувані за працю в колективах безробітних, що їх організують біржі праці і в колективах інвалідів, що їх організують органи Народного комісаріату соціального забезпечення, якщо ці платежі не перевищують розмірів заробітної плати, встановленої в даній місцевості для громадських робіт;

4) одержувані слухачами робфаків, комуністичних університетів і вищих шкіл як стипендії;

5) видавані для селянських товариств взаємодопомоги як заповоги, позики, насіннєві позики;

6) видавані при звільненні як вибувна допомога;

7) видавані як компенсація за невикористану відпустку;

8) видавані при відрядженнях і переводах відрядні, добові й заповоги;

9) видавані за зношування інструменту, що належить робітникам, а також за придбані ними спеціальний одяг і спеціальні харчі (арт. арт. 85, 86 і увага до арт. 142 Кодексу законів про працю).

Належних найманцеві платежів, передбачених цим артикулом, не можна також зараховувати за противного наймача.

Справляючи на утримання членів родин, можна робити вивертання й вираховання в розмірі, установленому для вивертання із заробітної плати з платежів, передбачених п. п. 1, 2, 3, 6 і 7 цього артикулу.

348. Правила справляння, встановлені в арт. арт. 342—346, ширяться й на випадки, коли справляння звертається:

1) на плату, належну авторам за відчуження своїх авторських прав, а так само за зламання цих прав;

во всяком случае должно быть сохранено 50% их заработка.

347. Взыскание не может быть обращено на причитающиеся трудящимся нижеследующие платежи:

1) выдаваемые в порядке социального страхования и обеспечения;

2) выплачиваемые за производство общественных работ, учрежденных соответствующими комиссиями общественных работ или комитетами бирж труда, при условии оплаты труда нанявшегося не свыше норм, установленных для общественных работ;

3) выплачиваемые за работу в коллективах безработных, организуемых биржами труда, и в коллективах инвалидов, организуемых органами Народного комиссариата социального обеспечения, если эти платежи не превышают размеров заработной платы, установленной для данной местности для общественных работ;

4) получаемые слушателями рабфаков, коммунистических университетов и высших учебных заведений в качестве стипендий;

5) выдаваемые селянскими обществами взаимопомощи в качестве пособий, ссуд, ссудных ссуд;

6) выдаваемые при увольнении, как выходное пособие;

7) выдаваемые в качестве компенсации за неиспользованный отпуск;

8) выдаваемые при командировках и переводах командировочные, суточные и пособия;

9) выдаваемые за изнашивание принадлежащего рабочим инструмента, а также за приобретенные ими специальную одежду и специальное питание (ст. ст. 85, 86 и примечание к ст. 142 Кодекса законов о труде).

Платежи, причитающиеся нанявшемуся, предусмотренные настоящей статьей, не могут быть также предметом зачета встречных требований нанимателя.

При взысканиях на содержание членов семьи допускаются удержания и вычеты в размере, установленном для удержаний из заработной платы с платежей, предусмотренных п. п. 1, 2, 3, 6 и 7 настоящей статьи.

348. Правила взыскания, установленные ст. ст. 342—346, распространяются также на случаи, когда взыскание обращается:

1) на вознаграждение, причитающееся авторам за отчуждение их авторских прав, а равно за нарушение этих прав;

2) на заробітки членів промислових кооперативних товариств (артілей), що працюють у сільських майстернях, якщо ці товариства (артілі) увходять до системи промислової кооперації.

Розділ 33.

Звернення справляння на довжникові гроші та майно, яке знаходиться у третіх осіб, а так само на гроші, що належать довжникові від третіх осіб

349. Звертаючи справляння на довжникові гроші або майно, що знаходиться у третіх осіб, або на гроші, що належать довжникові від третіх осіб, судовий виконавець надсилає тій третій особі (державній установі або підприємству, кооперативній або громадській організації чи приватній особі), у якій знаходиться майно довжника або з якої належать довжникові гроші, запитання про те, чи є у неї майно довжника і на якій підставі та на який реченець його передано третій особі, або чи належать з неї довжникові будь-які гроші і на якій підставі.

У запитанні цьому так само дається припис, що:

1) від моменту одержання запитання довжникове майно і гроші, що є у третіх осіб, вважається заарештованим на суму справляння;

2) що від того самого часу треті особи повинні усі належні з них довжникові платежі вносити не йому, а судовому виконавцеві аж до сплати справляння.

Увага. Звертати справляння й арештувати вклади та передані на слов'янські папери до установ Державного банку Союзу РСР, Всеукраїнського сільсько-господарського банку, Всеукраїнського кооперативного банку, Центрального банку комунального господарства й житлового будівництва Союзу РСР, Центрального сільсько-господарського банку Союзу РСР та інших кредитових установ, що в уставах про них або їхніх статутах спеціально про те зазначено, можна тільки на підставі спеціальних про те за кожного конкретного випадку постанов судових або слідчих органів.

2) на заробок членів промислових кооперативних товариств (артелей), працюючих в общих мастерских, если эти товарищества (артели) входят в систему промышленной кооперации.

Глава 33.

Обращение взыскания на денежные суммы и имущество должника, находящееся у третьих лиц, а также на суммы, причитающиеся должнику от третьих лиц

349. При обращении взыскания на денежные суммы либо имущество должника, находящееся у третьих лиц, либо на суммы, причитающиеся должнику от третьих лиц, судебный исполнитель посылает тому третьему лицу (государственному учреждению или предприятию, кооперативной или общественной организации либо частному лицу), у которого находится имущество должника или с которого причитаются должнику денежные суммы, запрос о том, имеется ли у него имущество должника, на каком основании и на какой срок оно передано третьему лицу, либо причитаются ли с него должнику какие-либо суммы и на каком основании.

В запросе этом дается также предписание о том,

1) что с момента получения запроса на имеющиеся у третьих лиц имущество и суммы должника считается наложенным арест в сумме взыскания;

2) что с того же времени третьи лица обязаны все причитающиеся с них должнику платежи вносить не ему, а судебному исполнителю впредь до погашения взыскания.

Примечание. Обращение взыскания и наложение ареста на вклады и переданные на хранение ценные бумаги в учреждениях Государственного Банка Союза ССР, Всеукраинского Сельско-Хозяйственного банка, Всеукраинского кооперативного банка, Центрального банка, коммунального хозяйства и жилищного строительства Союза ССР, Центрального сельско-хозяйственного банка Союза ССР и в иных кредитных учреждениях, в положениях о которых или в уставах которых особо о том указано, допускается лишь на основании особых в каждом отдельном случае постановлений судебных или следственных органов.

Звертати справляння й арештувати вклади та гроші, внесені на «рахунок для перерахувань», в державних трудових установах можна тільки за постановою за кожного конкретного випадку судових та слідчих органів в кримінальних справах.

350. Треті особи (державні установи або підприємства, кооперативні або громадські організації та приватні особи), що одержали зазначене в арт. 349 запитання, повинні подати судовому виконавцеві в призначений їм цього речення відомості про те, які у них є гроші, цінності й інше майно, належне боржникові, або які кошти належать від них боржникові. Від дня одержання запитання треті особи не мають права без дозволу судового виконавця звертати боржникові майно і видавати йому гроші, у межах арешту.

351. Діставши від третіх осіб відомості про наявність майна у них, судовий виконавець описує зазначене майно і цінності, з тим, що передачу грошей або продаж майна з прилюдних торгів призначається залежно від тих умов, на яких майно і цінності знаходились у третіх осіб.

Коли боржникове майно або цінності знаходяться у державних установ і державних підприємств, то опису судовий виконавець не провадить і передавати гроші або продавати майно можна виключно від моменту, коли це майно належало б передати боржникові.

352. За уникання третіх осіб дати відомості про боржникове майно і цінності, що знаходяться у них, і належні з них боржникові платежі, а так само за невиконання наказу про арешт боржникового майна та про невідання йому грошей, можна, за ухвалою народного судді у місці провадження справляння, накласти штраф у розмірі до 100 карбованців.

Розділ 34.

Звернення справляння на будинки та право за будови

353. Звертаючи справляння на будинки й право за будови, судовий виконавець, одночасно з надісланням повістки боржникові, залує відповідний орган, що видає кому-

Обращение взыскания в наложение ареста на вклады и на суммы, внесенные на «счета для перечислений», в государственных трудовых сберегательных кассах допускается лишь по постановлениям в каждом отдельном случае судебных и следственных органов по уголовным делам.

350. Третьи лица (государственные учреждения или предприятия, кооперативные либо общественные организации и частные лица), получившие указанный в ст. 349 запрос, обязаны сообщить судебному исполнителю в назначенный им срок сведения о том, какие у них имеются суммы, ценности и другое имущество, принадлежащее должнику, или какие суммы причитаются от них должнику. Со дня получения запроса третьи лица не имеют права без разрешения судебного исполнителя возвращать должнику имущество и выдавать ему денежные суммы, в пределах наложенного ареста.

351. По получении от третьих лиц сведений о наличии имущества у них судебный исполнитель производит опись указанного имущества и ценностей, при чем передача денег или продажа имущества с публичного торга назначается в зависимости от тех условий, на которых имущество и ценности находились у третьих лиц.

В случае нахождения имущества или ценностей должника у государственных учреждений и государственных предприятий, опись судебным исполнителем не производится и передача денег или продажа имущества может иметь место исключительно с момента, когда это имущество подлежало бы передаче должнику.

352. За уклонение третьих лиц от дачи сведений о находящихся у них имуществе и ценностях должника и причитающихся с них должнику платежах, а равно за неисполнение предписания об аресте имущества должника и о невыдаче ему денежных сумм, может быть, по определению народного судьи по месту производства взыскания, наложен штраф в размере до 100 рублей.

Глава 34.

Обращение взыскания на строения и право застройки

353. При обращении взыскания на строения и право застройки судебный исполнитель одновременно с посылкой повестки должнику, запрашивает соответствующий ор-

нальним господарством або що дав ділянку правом забудови, про приналежність довжників будинку або права забудови, на які звертається справляння, і вимагає у цих органів надіслати йому витяг із реєстру будинків або ділянок, даних правом забудови.

354. Одночасно з діями, зазначеними в арт. 353, судовий виконавець надсилає нотаріальній конторі окружного центру, де реєструють арешти будинків і права забудови:

- 1) вимогу дати відомості про арешти, що лічаться вже на даному будинкові або праві забудови;
- 2) пропозицію заарештувати будинок або право забудови в межах справляння.

355. Заборона, накладена за цим розділом, зберігає силу стосовно всіх осіб, що набувають права на будинок або на право забудови, після відмітки в нотаріальній конторі про арештування, крім осіб, що набувають будинок або право забудови з прилюдних торгів.

Розділ 35.

Продаж майна, описаного за судового справляння

356. Майно, описане за судового справляння, належить продавати з прилюдних торгів. За згодою довжника і справлятника товари можна продавати через біржового маклера на товарній біржі.

357. Продаж описаного майна, що на нього звернено справляння, оціненого на суму понад 300 карбованців, належного державним органам і кооперативним організаціям, що складається з речей, визначуваних родовими ознаками, провадиться, коли надійде про це вимога від названих органів і організацій, через біржового маклера на товарній біржі, найближчий від місця знаходження майна, що його треба продати. Продавати можна за зразками, прейс-курантами і за точним описом товарів, що його подали названі органи й організації.

358. За зазначених в арт. 357 випадків біржовий маклер береться до продажу майна, одержавши від судового виконавця опис майна із зазначенням місця його схову. Біржовим маклерам надається право відмовля-

ган, ведаючий комунальним господарством или сдавший участок на праве застройки, о принадлежности должнику строения или права застройки, на которые обращается взыскание, и требует у этих органов сообщения ему выписки из реестра строений либо участков, сданных на праве застройки.

354. Одновременно с действиями, указанными в ст. 353, судебный исполнитель посылает нотариальной конторе окружного центра, в которой регистрируются аресты, налагаемые на домостроения и право застройки:

- 1) требование о представлении сведений о числящихся уже на данном домостроении либо праве застройки арестах;
- 2) предложение наложить на домостроение либо право застройки арест в пределах взыскания.

355. Запрещение, наложенное в порядке настоящей главы, сохраняет силу по отношению ко всем лицам, которые приобретают права на домостроения или на право застройки после отметки в нотариальной конторе о наложении ареста, за исключением лиц приобретающих строение или право застройки с публичных торгов.

Глава 35.

Продажа имущества, описанного по судебному взысканию

356. Имущество, описанное по судебному взысканию, подлежит продаже с публичных торгов. С согласия должника и взыскателя товары могут быть проданы через биржевого маклера на товарной бирже.

357. Продажа описаного по взысканию имущества, оцененного на сумму свыше 300 рублей, принадлежащего государственным органам и кооперативным организациям и состоящего из предметов, определяемых родовыми признаками, производится, если поступит об этом требование от названных органов и организаций, через биржевого маклера на товарной бирже, ближайшей от места нахождения подлежащего продаже имущества. Продажа может быть произведена по образцам, прейс-курантам и по точному описанию товаров, представленному названными органами и организациями.

358. В указанных в ст. 357 случаях биржевой маклер приступает к продаже имущества после получения им от судебного исполнителя описи имущества с указанием места, где оно хранится. Биржевым маклерам пре-

тися від продажу на біржі майна, коли воно не має обороту на даній біржі, або своєю властивістю потребує негайної ліквідації (скоропортящі продукти), або коли продаж не міг відбутися протягом двох тижнів від дня, коли біржовий маклер одержав відповідну пропозицію про продаж.

359. Біржовий маклер найпізніше другого дня по скінченні продажу надсилає відповідному судовому виконавцеві зторговані суми, крім витрат на продаж у встановленому для судових виконавців розмірі, і свою закінчену справу. Дії біржового маклера щодо продажу майна можна оскаржити до суду порядком, установленим для оскарження дій судових виконавців.

360. Звертаючи справляння на дефіцитні товари, що значаться у списках, установлюваних від Народного комісаріату торгівлі УССР, товари ці не продаються з приватних торгів, а передаються державним торговим підприємствам або кооперативним організаціям, за вказівками місцевих органів торгівлі за цінами, що їх встановлюють ті самі місцеві органи торгівлі.

361. Продаж майна з торгів, що на нього звернено справляння, проводиться в тому місці, де знаходиться майно.

362. Перевозити майно й перевезити продаж дозволяється тільки в разі взаємної згоди правління і должника, з умовою внесення потрібних на витрати коштів за їхній рахунок та під їхню відповідальність.

В разі на майно звернено справляння за претензіями, що випливають з колективних і трудових договорів, за претензіями на аліменти і на відшкодування за смерть або каліцтво та за претензіями державних установ або підприємств, судовий виконавець має право, коли перші торги на продаж майна не відбудуться, перевезти майно для продажу з торгів у другу місцевість і без згоди на те должника. Витрати на перевіз долучаються до загальної суми витрат на вчинення торгів.

363. Термін продажу призначає судовий виконавець. Між арештуванням і продажем повинно минути найменш сім днів і найбільш один місяць, за винятком продажу

доставляється право *отказаться от продажи* на бірже имущества, если таковое не имеет обращения на данной бирже или по свойству своему требует быстрой ликвидации (скоропортящиеся продукты), или если продажа не могла состояться в течение двух недель со дня получения биржевым маклером соответствующего предложения о производстве продажи.

359. Биржевой маклер не позже следующего дня по окончании продажи направляет соответствующему судебному исполнителю вырученные суммы, за исключением расходов по продажѣ, в определенном для судебных исполнителей размере, и свое законченное производство. Действия биржевого маклера по продаже имущества подлежат обжалованию в суд в порядке, установленном для обжалования действий судебных исполнителей.

360. При обращении взыскания на дефицитные товары, значащиеся в списках, устанавливаемых Народным комиссариатом торговли УССР, товары эти не подвергаются продаже с публичных торгов, а передаются государственным торговым предприятиям или кооперативным организациям, согласно указаниям местных органов торговли по ценам, устанавливаемым теми же местными органами торговли.

361. Продажа с торгов имущества, на которое обращено взыскание, производится в том месте, где находится имущество.

362. Перевозка имущества и перенесение продажи допускается только в случае обоюдного согласия взыскателя и должника, при условии внесения необходимых на расходы сумм за их счет и под их ответственность.

В случае, если на имущество обращено взыскание по претензиям, вытекающим из коллективных и трудовых договоров, по претензиям об алиментах и о вознаграждении за смерть или увечье и по претензиям государственных учреждений или предприятий, судебный исполнитель имеет право, в случае, если первые торги на продажу имущества не состоятся, перевезти имущество для продажи с торгов в иную местность и без согласия на то должника. Расходы по такой перевозке причисляются к общей сумме расходов по производству торгов.

363. Срок продажи назначается судебным исполнителем. Между наложением ареста и продажей должен быть промежуток времени не менее семи дней и не более одного месяца.

скоропсуїних продуктів, що їх можна продавати і перед цим терміном.

364. Про наступний продаж з прилюдних торгів судовий виконавець оголошує, не пізній як за три дні перед тим, у місцевій офіційній газеті, а на прохання правління або довжника—і в інших газетах. Оголошення про продаж вивішується також у місці, де повинні відбутися торги, і в канцелярії судового виконавця не пізній як за три дні перед продажем.

Якщо ціна продаваного майна менша ніж 300 карбованців, оголошувати про продаж у місцевій офіційній газеті не є обов'язковим.

365. В оголошенні повинно подавати:

1) яке майно продається (перелік), зазначаючи чие майно продається та яка його оцінка;

2) місце та час продажу (місто, вулиця та будинок).

366. Коли майно заставлено, про день продажу повинно повідомляти й заставадержця. Про день продажу будинку або права забудови повинно повідомляти орган що відає місцевим (комунальним) господарством.

367. Довжник має право визначати чергу, відповідно до якої майно належить продавати. У разі від продажу частини майна буде вторговано суму, достатню для задоволення правління та для покриття всіх витрат на управління, дальній продаж припиняється.

368. Покупець повинний негайно, слідом за записанням за ним продаваної речі, внести суму не меншу від первісної оцінки, а решту не далі наступного дня. Покупця, що не вніс негайно першу із зазначених сум, можна за постановою судового виконавця, затвердженою від народного судді за місцем торгів, опірафувати в розмірі до 100 карбованців. У цьому разі торги провадяться далі.

369. Всі, хто бажає взяти участь у торгах на будинки, зобов'язані подати судовому виконавцеві довідку органу, що відає місцевим (комунальним) господарством, про те, що ні вони, ні їхня дружина, ні їхні неповнолітні діти не володіють у даній місцевості будинками в кількості, що перевищує

два, за виключенням случаев продажи предметів скоропортящихся, продажа которых может происходить и ранее этого срока.

364. О предстоящей продаже с публичных торгов судебный исполнитель объявляет не позднее, чем за три дня, в местной официальной газете, а по просьбе истрегателя или должника—и в других газетах. Объявление о продаже вывешивается также в месте, где должны состояться торги, и в канцелярии судебного исполнителя не позднее, чем за три дня до продажи.

При цене продаваемого имущества менее 300 рублей помещение объявления о продаже в местной официальной газете не обязательно.

365. Публикация должна содержать в себе указания:

1) продаваемого имущества (перечисление), с указанием, чье имущество продается и какова его цена;

2) места и времени продажи (город, улица и дом).

366. Если имущество заложено, о дне продажи извещается также залогодержатель. О дне продажи строения или права застройки извещается орган, ведающий местным (коммунальным) хозяйством.

367. Должник имеет право указывать очередь, в какой имущество должно продаваться. В случае поступления от продажи части имущества суммы, достаточной для удовлетворения истрегателя и покрытия всех расходов по взысканию, дальнейшая продажа прекращается.

368. Покупщик обязан внести немедленно вслед за оставлением за ним продаваемого предмета, сумму не ниже первоначальной оценки, а остальную часть не позднее следующего дня. Покупщик, не внесший немедленно первую из означенных сумм, может быть по постановлению судебного исполнителя, утвержденному народным судьей по месту производства торгов, подвергнут штрафу в размере до 100 рублей. В этом случае торги продолжаютсЯ далее.

369. Все желающие принять участие в торгах на строения, обязаны представить судебному исполнителю справку органа, ведающего местным (коммунальным) хозяйством о том, что ни они, ни их супруг, ни их несовершеннолетние дети не владеют в данной местности строениями в количестве, ко-

желає б набути будинок з торгів (арт. 182 Цивільного кодексу УСРР).

Крім того, вони повинні дати підписку про те, що і в інших місцевостях у них і в членів їхніх родин нема будинків в кількості, що перешкоджає набути будинки з торгів.

370. Крім зазначених у попередньому артикулі довідок та підписок, ті особи, що бажають брати участь в торгах на будинки або право забудови, повинні внести перед торгами судовому виконавцеві, що провадить торги, заставу в сумі 10% оцінки будинку або права забудови. Правило це не поширюється на державні установи та підприємства.

371. Заставу, внесenu особою, що за нею залишено проданий будинок чи право забудови, зараховується до купівельної суми. Іншим учасникам торгів заставу вертається негайно після закінчення торгів. Коли покупець не внесе всієї належної з нього суми протягом сімох днів після торгів, застава повертається на поповнення справляння; крім того, на особу, що не внесла відповідної суми, можна накласти штраф у розмірі до 100 карбованців, за постановою народного судді, в районі якого провадиться справляння.

372. Покупцеві з прилюдних торгів будинку чи права забудови видається копія з акту про продаж з прилюдних торгів.

На підставі цієї копії нотаріальна контора видає покупцеві свідоцтво про набуття будинку чи права забудови; це свідоцтво під недійсністю належить зареєструвати в органах, що видають місцевим (комунальним) господарством.

373. Торги вважається за невідбулі:

- 1) коли ніхто не прибуде торгуватися або прибуде тільки одна особа;
- 2) коли ніхто з прибулих не зробить нававлення проти оцінки;
- 3) коли по скінченні торгів покупець не заплатить у реченець повністю належної з нього суми (арт. 368). У цьому разі внесена від покупця частина купівельної суми не вертається, а повертається на поповнення справляння.

374. Коли торги не відбулися, справлянники протягом сімох днів можуть заявити, щоб

торгов перешкоджало бы приобретению строения с торгов (ст. 182 Гражданского кодекса СССР).

Кроме того, они должны дать подписку в том, что и в других местностях у них и у членов их семьи нет строений в количестве, препятствующем приобретению строения с торгов.

370. Кроме указанных в предыдущей статье справок и подписок, желающие торговаться по поводу приобретения строения или права застройки, обязаны внести перед торгами судебному исполнителю, производящему торги, залог в сумме 10% оценки строения или права застройки. Правило это не распространяется на государственные учреждения и предприятия.

371. Залог, внесенный лицом, за которым осталось проданное строение или право застройки, зачисляется в счет покупной суммы. Остальным участвовавшим в торгах лицам залог возвращается немедленно по окончании торгов. Если покупатель не внесет всей следуемой с него суммы в течение семи дней после торгов, залог поступает на пополнение взыскания; сверх того на лицо, не внесшее соответствующей суммы, может быть наложен штраф в размере до 100 рублей, по постановлению народного судьи, в районе которого производится взыскание.

372. Купившему с публичных торгов строение или право застройки выдается копия с акта о продаже с публичных торгов.

На основании этой копии нотариальная контора выдает покупшему удостоверение о приобретении строения или права застройки; это удостоверение под страхом недействительности должно быть зарегистрировано в органах, ведающих местным (коммунальным) хозяйством.

373. Торги признаются несостоявшимися:

- 1) если никто не явится торговаться или явится только одно лицо;
- 2) если никто из прибывших не сделает надбавки к сумме оценки;
- 3) если после окончания торгов покупатель не внесет в срок полностью следуемой с него суммы (ст. 368). В этом случае внесенная покупателем часть покупной суммы не подлежит возврату, а обращается на пополнение взыскания.

374. Если торги не состоялись, справлятели в течение семи дней могут заявить об

продаване майно залишити за ними на суму оцінки. Переважне право на залишення за собою продаваного майна мають правіжники, що їм належать найбільші претенсії.

Правіжник, що залишив майно за собою, повинен в реченць, що його встановлює судовий виконавець, внести в депозит різницю між сумою оцінки і сумою, що припадає на його частку за розрахунком належних кожного правіжникові сум, що його складає судовий виконавець. Внесену в депозит суму розподілюється на загальних підставах.

375. Якщо правіжник, що залишив майно за собою, в призначений від судового виконавця реченць не внесе в депозит належної з нього суми, він підлягає штрафу до 100 карбованців, за постановою судового виконавця, що її затверджує народний судья, в районі якого відбулися торги. В цьому разі за арт. 376 призначається другі торги для продажу того самого майна.

376. Коли торги не відбулися й ніхто з правіжників не залишив майна за собою, судовий виконавець призначає другі торги не раніш, як через тиждень. У разі потреби та за умов, зазначених в арт. 362, другі торги призначається в іншому місці. Ці другі торги провадяться за правилами, що встановлені для перших торгів, проте, з тією різницею, що їх починається з першої запропонованої на цих торгах суми, і майно можна продати за ціну вижчу від оцінки.

Якщо й другі торги не відбудуться й ніхто з правіжників не залишить за собою майна, судовий виконавець, що провадить справляння, реалізує описане майно всіма способами, що їх він визнає за доцільні, протягом двох місяців після других торгів.

Коли ж протягом реченця, зазначеного в другій частині цього артикулу, майно не буде реалізовано, судовий виконавець зносить арешт, накладений на це майно, а саме майно передає в управління довжника. Правіжники можуть в цьому разі звернути справляння на інше довжникове майно або на те саме майно на загальних підставах.

377. З одержаної від продажу майна суми покривається витрати на арешт, слух, доставку й продаж майна, а решта надходить

оставлення продаваного имущества за ними в сумме оценки. Преимущественное право на оставление за собой продаваемого имущества имеют взыскатели, которым принадлежат наибольшие претензии.

Взыскатель, оставивший имущество за собой, должен в срок, устанавливаемый судебным исполнителем, внести в депозит разницу между суммой оценки и суммой, которая по расчету следуемых каждому взыскателю сумм, составляемому судебным исполнителем, падает на его долю. Внесенная в депозит сумма распределяется на общих основаниях.

375. Если взыскатель, оставивший имущество за собою, в назначенный судебным исполнителем срок не внесет в депозит следуемой с него суммы, он может быть подвергнут штрафу в размере до 100 рублей по постановлению судебного исполнителя, утверждаемому народным судьей, в районе которого произведены торги. В этом случае в порядке ст. 376 назначаются вторичные торги для продажи того же имущества.

376. В случае, если торги не состоялись и никто из взыскателей не оставил имущества за собой, судебный исполнитель назначает вторичные торги не ранее чем через неделю. В случае необходимости и при наличии условий, указанных в ст. 362, вторичные торги назначаются в ином месте. Эти вторичные торги производятся по правилам, установленным для первых торгов, но с тем различием, что они начинаются с первой предложенной на этих торгах суммы, и имущество может быть продано по цене и ниже оценки.

Если и вторичные торги не состоятся и никто из взыскателей не оставит имущества за собой, судебный исполнитель, производящий изъятие, реализует описанное имущество всеми способами, которые он признает целесообразными, в течение двух месяцев после вторичных торгов.

Если же в срок, указанный во второй части настоящей статьи имущество не будет реализовано, судебный исполнитель снимает арест, наложенный на это имущество, а само имущество передается в управление должника. Взыскатели могут в этом случае направить взыскание на другое имущество должника или на то же имущество на общих основаниях.

377. Из полученной от продажи имущества суммы покрываются расходы по аресту, хранению, доставке и продаже иму-

на задоволення звернених на майно справлянь.

ЧАСТИНА ШОСТА

СУДОЧИНСТВО В СПРАВАХ НЕСПРОМОЖНОСТІ

Розділ 36.

Засади

378. Правила цієї частини прикладається до всіх приватних осіб (фізичних і юридичних), що їхні підприємства належить записати до торгового реєстру.

Правила ці не прикладається за тих випадків, коли за всіма довгами даної особи кредитором є тільки одна особа.

Державні підприємства, мішані акційні товариства, а так само кооперативні організації ліквідується у разі неспроможності на підставі спеціальних про те правил.

379. Должник, що припинив виплату довгів на суму понад три тисячі карбованців або за станом своїх справ буде змушений припинити їх на зазначену суму, може бути визнаний за неспроможного, коли суд встановить нездатність його цілком оплатити грошеві вимоги кредиторів.

Відповідальність членів товариства з обмеженою відповідальністю і членів товариства взаємного кредиту у справах товариства не береться на увагу за встановлення нездатності цих товариств сповна оплатити довги.

Розділ 37.

Підсудність і порядок судочинства у справах про неспроможність

380. Справи про неспроможність підлягають віданню Головного суду АМСРР та, відповідно, окружних судів. Справи ці порушуються:

- 1) стосовно юридичних осіб за місцем осідку їхніх органів управління;
- 2) стосовно фізичних осіб—за загальними правилами про місцеву підсудність, передбачену цим Кодексом.

Увага. Коли справу про неспроможність порушено в різних судах, то всі справи передається до того суду, в якому

щесства, а остаток поступає на удовлетворение обращенных на имущество взысканий.

ЧАСТЬ ШЕСТАЯ

ПРОИЗВОДСТВО ПО ДЕЛАМ О НЕСОСТОЯТЕЛЬНОСТИ

Глава 36.

Основные положения

378. Правила настоящей части применяются ко всем частным лицам (физическим и юридическим), предприятия которых должны быть внесены в торговый реестр.

Правила эти не применяются к тем случаям, когда по всем долгам данного лица кредитором является лишь одно лицо.

Государственные предприятия, смешанные акционерные общества, а равно кооперативные организации ликвидируются в случае несостоятельности на основании особых о том правил.

379. Должник, прекративший платежи по долгам на сумму свыше трех тысяч рублей либо по состоянию своих дел должностующий прекратить их на эту сумму, может быть признан несостоятельным, если судом будет установлена неспособность его к полной оплате денежных требований кредиторов.

Ответственность членов товарищества с ограниченной ответственностью и членов общества взаимного кредита по делам товарищества или общества не принимается во внимание при установлении неспособности товарищества или общества к полной оплате долгов.

Глава 37.

О подсудности и порядке производства дел по делам о несостоятельности

380. Дела о несостоятельности подлежат ведению Главного суда АМСРР и окружных судов по принадлежности. Дела эти возбуждаются:

- 1) в отношении юридических лиц—по месту нахождения их органов управления;
- 2) в отношении физических лиц—по общим правилам о местной подсудности, предусмотренным настоящим Кодексом.

Примечание. В случае, если дело о несостоятельности возбуждено в разных судах, то все дела передаются в тот

довжника вперше визнано за неспроможного або де вперше порушено справу про відкриття неспроможності.

381. Справи про неспроможність розглядаються на судових засіданнях Цивільної судової колегії Головного суду АМОРР або цивільних відділів окружних судів. Справи: 1) про арештування довжникового майна до вирішення справи про визнання неспроможності (арт. 385), 2) про віднесення претенсій, заявлених від кредиторів, не до той черги задоволення, до якої їх віднесли ліквідатори, та про відмову провести зарахування за випадків, зазначених в частині 3 арт. 406, розв'язує одноособово член Головного суду АМОРР або окружного суду.

Судові вироків у справах про неспроможність можна оскаржити загальним порядком протягом двох тижнів від дня оголошення вироку. Ухвали у справах про неспроможність, що їх виносить одноособово член Головного суду АМОРР або окружного суду, можна оскаржити порядком, установленим для подання окремих скарг.

382. Право порушувати справи про визнання неспроможності належить: 1) кредиторів; 2) довжникові; 3) народному комісаріатові або прирівненій до нього центральній установі, а так само відділам (інспектурам) відповідного виконавчого комітету, що до компетенції їх належить регулювати ту галузь господарства, до якої належить довжникове підприємство; 4) судові, коли за справляння виявляться ознаки неспроможності; 5) прокурорів.

383. Особи й установи, що порушують справи про визнання неспроможності, повинні подати судові: довжник—список своїх кредиторів і довжників із зазначенням їхнього місця осідку, а так само відомості про стан свого майна; кредитор—докази своїх вимог і дані про припинення довжником виплат або докази про приступлення до фактичної ліквідації довжникового підприємства в тому разі, коли термін виплати на вимогу кредитора ще не настав; інші органи—відомості про припинення довжником виплат.

384. Справу про визнання неспроможності суд розглядає, викликавши відомих йому довжникових кредиторів, самого довжника і

суд, в якому довжник вперше признан неспроможним або де вперше возбуждено дело об открытии неспроможности.

381. Дела о неспроможности рассматриваются в судебных заседаниях Гражданской судебной коллегии Главного суда АМССР или гражданских отделов окружных судов. Вопросы: 1) о наложении на имущество должника ареста до решения дела об открытии неспроможности (ст. 385), 2) об отнесении претензий, заявленных кредиторами, не к той очередности удовлетворения, к которой они отнесены ликвидаторами, и об отказе в производстве зачета в случаях, указанных в абз. 3 ст. 406, разрешаются единолично членом Главного суда АМССР или окружного суда.

Решения суда по делам о неспроможности могут быть обжалованы в общем порядке в течение двух недель со дня объявления решения. Определения по делам о неспроможности, выносимые единолично членом Главного суда АМССР либо окружного суда, могут быть обжалованы в порядке, установленном для подачи частных жалоб.

382. Право возбуждения дела об открытии неспроможности принадлежит: 1) кредиторам, 2) должнику, 3) народному комисариату либо приравненному к нему центральному учреждению, а равно отделам (инспектурам) соответствующего исполнительного комитета, в компетенцию которых входит регулирование той отрасли хозяйства, к которой относятся предприятия должника; 4) суду в случае, если при производстве взыскания обнаружатся признаки неспроможности; 5) прокурору.

383. Лица и учреждения, возбуждающие дела об открытии неспроможности, обязаны представить суду: должник—список своих кредиторов и должников с указанием их местожительства, а также сведения о состоянии своего имущества; кредитор—доказательства своих требований и данные о прекращении должником платежей либо доказательства о приступе к фактической ликвидации предприятия должника в том случае, когда срок платежа по требованию кредитора еще не наступил; прочие органы—сведения о прекращении должником платежей.

384. Дела об открытии неспроможности рассматриваются судом с вызовом известных ему кредиторов должника, самого

представників відповідних урядових або відділів (інспектур) відповідних виконавчих комітетів.

За тих випадків, коли справу про визнання неспроможності порушив не довжник, то суд вимагає від нього подати до суду список кредиторів та довжників і відомості про стан його майна. Відомості ці належить подавати не пізніше як за сім днів до судового засідання.

385. На заяву установ і осіб, що порушили справу про неспроможність, суд може до розв'язання справи арештувати довжникове майно за правилами, установленими для забезпечення позову. Таке арештування вживається за тих випадків, коли почато фактично ліквідацію довжницького підприємства.

386. Оголошуючи довжника за неспроможного, суд пропонує відповідному урядовому відділу (інспектурі) відповідного виконавчого комітету, що регулює ту галузь народного господарства, до якої належить довжникове підприємство: 1) призначити протягом трьох днів одного або кількох ліквідаторів, залежно від величини зліквідованого підприємства, і 2) призначити спеціальну особу, що на неї покладається тимчасова охорона і управління майном підприємства доти, доки ліквідатори не почнуть виконувати свої обов'язки.

Одночасно суд встановлює реченець для ліквідації; реченець цей належить встановлювати в межах до одного року. Подовжувати цей реченець можна тільки за виняткових випадків, за спеціальною судовою ухвалою.

387. Про оголошення довжника за неспроможного суд негайно публікує в газеті «Вісті ВУЦВК» і в місцевому офіційному органі преси.

Крім того, суд повідомляє про це той орган торгової реєстрації, де зареєстровано підприємство особл, оголошеної за неспроможну.

В публікації про оголошення неспроможності повинно зазначати, який саме суд виніс вирок про визнання неспроможності, а так само точну назву довжника, місце його осідку і зазначати реченець ліквідації. Публікацію робиться коптом довжника.

должника и представителей соответствующих ведомств либо отделов (инспектур) соответствующих исполнительных комитетов.

В тех случаях, когда дело об открытии несостоятельности возбуждено не должником, суд требует от последнего представления в суд списка кредиторов и должников, а также сведений о состоянии его имущества. Сведения эти должны быть представлены не позднее чем за семь дней до судебного заседания.

385. По заявлению учреждений и лиц, возбуждавших дело о несостоятельности, суд может до разрешения дела наложить арест на имущество должника, по правилам, установленным для обеспечения иска. Такой арест налагается в тех случаях, когда началась фактическая ликвидация предприятия должника.

386. Объявляя должника несостоятельным, суд предлагает соответствующему ведомству или отделу (инспектуре) соответствующего исполнительного комитета регулировать ту отрасль народного хозяйства, к которой относится предприятие должника: 1) назначить в течение трех дней одного или нескольких ликвидаторов в зависимости от обширности подлежащего ликвидации предприятия и 2) назначить специальное лицо, на которое возлагается временная охрана и управление имуществом предприятия до тех пор, пока ликвидаторы не приступят к исполнению своих обязанностей.

Одновременно суд устанавливает срок для ликвидации; срок этот должен быть установлен в пределах до одного года. Продление этого срока допускается лишь в исключительных случаях, по особому определению суда.

387. Об объявлении должника несостоятельным суд немедленно производит публикацию в газете «Вісті ВУЦВК» и в местном официальном органе печати.

Кроме того, суд извещает об этом тот орган торговой регистрации, в котором зарегистрировано предприятие лица, объявленного несостоятельным.

Публикация об объявлении несостоятельности должна содержать в себе указание на то, какой именно суд вынес решение о признании несостоятельности, а также точное наименование должника, места его жительства и обозначение срока ликвидации. Публикация производится за счет должника.

Розділ 38.

Глава 38.

Наслідки неспроможности

388. Від моменту винесення судового вироку про визнання боржника за неспроможного настають такі наслідки:

1) управління й розпорядження боржниковим майном переходить до ліквідаторів; до них переходить також право позивати і відповідати на суді в боржникових справах, за винятком тих справ, що на ведення їх ліквідатори видадуть боржникові спеціальний дозвіл;

2) чинність невиконаних обома сторонами повністю або частково двосторонніх договорів, що їх укладено від імені боржника до моменту оголошення неспроможности, припиняється; проте, якщо ліквідатори визнають це за доцільне, вони мають право залишити в силі зазначені договори, повідомивши про це контрагентів протягом місяця від дня, коли ліквідатори почали виконувати свої обов'язки;

3) забороняється перевласнювати й передавати майно неспроможного боржника, а так само сплачувати зобов'язання, що лежать на ньому, поза порядком, установленим правилами цього Кодексу про провадження справ про неспроможність;

4) справи, що є в справуванні суду, так за позовами на неспроможного боржника, як і за позовами неспроможного боржника на третіх осіб, зупиняється до того часу, доки не вступлять у справу ліквідатори;

5) припиняються всілякі виконавчі дії так судовим, як і безспірним порядком, стосовно стягнень з неспроможного боржника-боргів, а так само недоплат з державних і місцевих податків та оплат;

6) усе боржникове майно арештується й треті особи, що у них знаходиться боржникове майно або які повинні зробити йому будь-яку виплату, зобов'язані передати таке майно або зробити належну виплату ліквідаторам;

7) зупиняється нарахування пені і відсотків на усяку задоволеність неспроможного;

8) кредитори можуть вимагати задоволення своїх претензій тільки через заяву претензій ліквідаторам;

9) претензії кредиторів до неспроможного, термін виконання яким на день оголошення

Последствия несостоятельности

388. С момента вынесения судом решения о признании должника несостоятельным наступают следующие последствия:

1) управление и распоряжение имуществом должника переходит к ликвидаторам; к ним переходит также право исходить и отвечать на суде по делам должника, за исключением тех дел, на ведение которых ликвидаторы выдадут должнику специальное разрешение;

2) действие неисполненных обоими сторонами полностью либо частично двухсторонних договоров, заключенных от имени должника до момента объявления несостоятельности, прекращается; однако, если ликвидаторы признают это целесообразным, они имеют право оставить указанные договоры в силе, известив об этом контрагентов в течение месяца со дня приступа ликвидаторов к выполнению своих обязанностей;

3) воспрещается отчуждение и передача имущества несостоятельного должника, а также погашение лежащих на нем обязательств вне порядка, установленного правилами настоящего Кодекса о производстве дел о несостоятельности;

4) дела, находящиеся в производстве суда, как по искам к несостоятельному должнику, так и по искам несостоятельного должника к третьим лицам, приостанавливаются до вступления в дело ликвидаторов;

5) прекращаются всякого рода исполнительные действия, как в судебном, так и в беспорядочном порядке по взысканию с несостоятельного должника долгов, а также недоимок по государственным и местным налогам и сборам;

6) на все имущество должника налагается арест, и третьи лица, у которых находится имущество должника либо которые обязаны произвести ему какой-либо платеж, обязаны передать такое имущество либо произвести такой платеж ликвидаторам;

7) приостанавливается начисление пеней и процентов на всякого рода задолженность несостоятельного;

8) кредиторы могут требовать удовлетворения своих претензий только путем заявления претензий ликвидаторам;

9) претензии кредиторов к несостоятельному, срок исполнения которым на день об-

неспроможности ще не настав, вважасться за платні на цей день; однак, терміни на зобов'язання ручителів за неспроможного, а також написувачів на виданих їм векселях, залишаються в силі;

10) біг позовної давности дотично претенсій кредиторів до неспроможного должника на весь час ліквідації зупиняється;

11) на час від дня оголошення неспроможности до дня публікації про закінчення ліквідації должника позбавляється права провадити будь-яку торговельну діяльність, організувати промислові і інші підприємства, що потребують вживання найманої праці, а так само брати на себе ряди та доставки.

Увага 1. Заборони, зазначені у п. п. 3 і 5 цього артикулу, не поширюються на біжучі витрати, зв'язані з переведенням ліквідації, а також на витрати щодо задоволення претенсій, віднесених до першого розряду черговости, крім претенсій органів соціального страхування. Продаж скоропсувливих продуктів і роздрібна торгівля не припиняються, коли про це не буде спеціальної заборони суду.

Увага 2. Оголошення должника за неспроможного не позбавляє кредиторів права протестувати встановленим порядком векселі должника після настання зазначених в них термінів.

Розділ 39.

Ліквідатори

389. Ліквідатори зобов'язані:

1) зробити публікацію в газеті «Вісті ВУЦВК» і в місцевому органі преси про те, що вони почали виконувати свої обов'язки, подавши свої адреси;

2) встановити точний актив і пасив неспроможного;

3) розшукати, оцінити й реалізувати майно неспроможного;

4) справити належні неспроможному довги;

5) скласти загальний ліквідаційний розрахунок, встановити порядок і розміри задоволення кредиторів і виконати цей розрахунок.

явлення неспроможности ще не наступил, вважаються срочними на этот день; однако, сроки по обязательствам поручителей за неспроможного, а также подписателей на выданных им векселях, остаются в силе;

10) течение нововой давности в отношении претензий кредиторов к неспроможному должнику приостанавливается на все время ликвидации;

11) на время со дня объявления неспроможности до дня публикации об окончании ликвидации должник лишается права производить какую-либо торговую деятельность, организовать промышленные и иные предприятия, требующие применения наемного труда, а также принимать на себя подряды и поставки.

Примечание 1. Запрещения, указанные в п.п. 3 и 5 настоящей статьи не распространяются на текущие расходы, связанные с осуществлением ликвидации, а также на расходы по удовлетворению претензий, отнесенных к первому разряду очередности, кроме претензий органов социального страхования.

Продажа скоропортящихся продуктов и розничная торговля не прекращается, если об этом не будет специального запрещения суда.

Примечание 2. Объявление должника неспособным не лишает кредиторов права протестовать в установленном порядке векселя должника по наступлении указанных в них сроков.

Глава 39.

Ликвидаторы

389. Ликвидаторы обязаны:

1) произвести публикацию в газете «Вісті ВУЦВК» и в местном органе печати о том, что они приступили к выполнению своих обязанностей; при этом должны быть указаны адреса ликвидаторов;

2) установить точный актив и пассив неспособного;

3) разыскать, оценить и реализовать имущество неспособного;

4) взыскать причитающиеся неспособному долги;

5) составить общий ликвидационный расчет, установить порядок и размеры удовлетворения кредиторов и произвести этот расчет.

390. За випадків, коли довжинця оголошено за неспроможного в той час, коли його підприємство вже було в стані ліквідації з інших причин, суд, що в його провадженні є справа про неспроможність, на подання ліквідаторів, встановлює, які саме з дій, учинених порядком ліквідації до оголошення довжинця за неспроможного, повинні залишатись в силі при переведенні ліквідації з причини неспроможності.

391. В разі призначення не менш як трьох ліквідаторів вони утворюють ліквідаційну комісію за головуванням одного з них, з призначення відповідного державного органу. Незалежно від того, чи утворюють ліквідатори ліквідаційну комісію, чи ні, ліквідатори відповідають солідарно за втрати, що вони заподіяли неспроможному або його кредиторам своїми неправильними діями або запущенням.

До ліквідаторів прикладається правила, встановлені для урядовців.

392. Ліквідатори мають право вступати в зобов'язання й укладати договори, потрібні для реалізації довжинкового майна. Зобов'язуватися векселями й невстійкою, а так само вступати в зобов'язання й укладати договори, зв'язані з продовженням справ неспроможного або з відкладенням ліквідації; ліквідатори можуть тільки з дозволу державного органу, що їх призначив.

393. Державний орган, що призначив ліквідаторів, наглядає за їхньою господарчою діяльністю і, зокрема, дає ліквідаторам потрібні вказівки; ліквідатори повинні подавати цьому органу звіти.

Ліквідатори одержують щомісячну плату з коштів ліквідуваного підприємства. Розмір плати встановлює суд на підставі спеціальної інструкції; що її видає Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом праці УСРР.

Розділ 40.

Ліквідаційне майно

394. До складу ліквідаційного майна входить все майно, що належить довжинковій на момент оголошення його за неспроможного так готове, як і у вимогах до третіх

390. В случаях, когда должник объявлен несостоятельным в то время, когда его предприятие уже находится в состоянии ликвидации по иным причинам, суд, в производстве которого находится дело о несостоятельности по представлению ликвидаторов, устанавливает, какие именно из действий, совершенных в порядке ликвидации до объявления должника несостоятельным, должны остаться в силе при проведении ликвидации вследствие несостоятельности.

391. В случае назначения не менее трех ликвидаторов они образуют ликвидационную комиссию под председательством одного из них, по назначению соответствующего государственного органа. Независимо от того, образуют ли ликвидаторы ликвидационную комиссию или нет, ликвидаторы несут солидарную ответственность за убытки, причиненные несостоятельному либо его кредиторам своими неправильными действиями либо упущениями.

К ликвидаторам применяются правила, установленные для должностных лиц.

392. Ликвидаторы имеют право вступать в обязательства и заключать договоры, необходимые для реализации имущества должника. Обязываться векселями и неустойкой, а также вступать в обязательства и заключать договоры, связанные с продолжением дел несостоятельного либо с отсрочкой ликвидации, ликвидаторы могут только с разрешения того государственного органа, который их назначил.

393. Государственный орган, назначивший ликвидаторов, ведет наблюдение за их хозяйственной деятельностью и в частности, дает ликвидаторам необходимые указания; ликвидаторы обязаны представлять этому органу отчеты.

Ликвидаторы получают ежемесячное вознаграждение из средств ликвидируемого предприятия. Размер вознаграждения устанавливается судом на основании специальной инструкции, издаваемой Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом труда УССР.

Глава 40.

Ликвидационное имущество

394. В состав ликвидационного имущества входит все имущество, принадлежащее должнику в момент объявления его несостоятельным как наличное, так и в требова-

осіб, а так само всіляке майно, що може дістатися должнику до закінчення ліквідації або підлягає поверненню в наслідок визнання за недійсні правочинів, що їх учинив їх должник.

Довжникове майно, що на нього за загальними правилами виконавчого судочинства не можна звернути справляння (арт. 320), не уходить до складу ліквідаційного майна.

395. Должникове майно, заставлене у третіх осіб, передається до складу ліквідаційного майна, незалежно від термінів претенсій, забезпечених заставою, а кредитори одержують задоволення в загальному порядку, зберігаючи за цього передбачене Цивільним кодексом УСРР право на переважне задоволення в розмірі, що не перевищує суми, одержаної від реалізації заставлених речей.

Кредитові установи, що мають за законом або статутом право самостійно реалізувати майно, що є в них у заставі, можуть здійснювати це право і дотично заставленого у них майна должника, оголошеного за неспроможного, в реченні на свій розсуд, але не пізніше одного місяця від дня оголошення неспроможності. Вторговані за цього від реалізації заставлених речей кошти негайно повинні передавати ліквідаторам для розподілу між кредиторами загальним порядком.

У в а г а. Правила цього артикула не касують передбаченого спеціальними законами (статутом залізниць, законами про водний транспорт і законами про документи, що їх видають товарні склади при прийнятті товарів на схов) права залізничних і судноплавних підприємств та товарних складів реалізувати товари і вантаж, що забезпечують їх вимоги порядком, встановленим зазначеними законами.

396. За позовом ліквідаторів суд, в якому знаходиться справа про неспроможність, може визнати за недійсні акти, вчинені від імені должника до оголошення його за неспроможного, якщо ці акти направлені:

- 1) на досрочне задоволення поодиноких кредиторів;
- 2) на встановлення додаткового забезпечення або зміну забезпечення на користь по-

них і третім лицам, а також всяке имущество, которое может достаться должнику до окончания ликвидации или подлежит возврату вследствие признания недействительными сделок, совершенных должником.

Имущество должника, на которое по общим правилам исполнительного производства не может быть обращено взыскание (ст. 320), не входит в состав ликвидационного имущества.

395. Имущество должника, заложное у третьих лиц, передается в состав ликвидационного имущества, независимо от сроков претензий, обеспеченных залогом, а кредиторы получают удовлетворение в общем порядке, сохраняя при этом предусмотренное Гражданским кодексом УСРР право на преимущественное удовлетворение в размере, не превышающем суммы, вырученной от реализации заложенных вещей.

Кредитные учреждения, имеющие по закону или уставу право самостоятельно реалізувати имущество, находящееся у них в залоге, могут осуществлять это право также относительно заложенного у них имущества должника, объявленного несостоятельным, в сроки, по своему усмотрению, но не позднее одного месяца со дня объявления несостоятельности. Вырученные при этом от реализации заложенных вещей суммы должны быть немедленно переданы ликвидаторам для распределения между кредиторами в общем порядке.

П р и м е ч а н и е. Правила настоящей статьи не отменяют предусмотренного специальными законами (уставом железных дорог, законами о водном транспорте и законами о документах, выдаваемых товарными складами в приеме товаров на хранение) права железнодорожных и судходных предприятий и товарных складов реалізувати товари и грузы, обеспечивающие их требования в порядке, установленном указанными законами.

396. По иску ликвидаторов суд, в котором производится дело о несостоятельности, может признать недействительными действия, совершенные от имени должника до объявления его несостоятельным, если действия эти направлены:

- 1) на досрочное удовлетворение отдельных кредиторов;
- 2) на установление дополнительного обеспечения или изменения обеспечения в пользу

одинокого кредитора за зобов'язаннями, що раніш виникли;

3) на задоволення тільки декількох кредиторів за претензіями, що їх термін уже настав.

397. Акти, зазначені у п. п. 1 і 2 арт. 396, визнаються за недійсні за умов:

1) коли їх вчинено протягом трьох місяців перед порушенням справи про неспроможність должника і коли разом з цим під час вчинення должник фактично вже був неспроможний;

2) незалежно від зазначеного трохмісячного речення, коли ці акти були здійснені должником з наміром вчинити шкоду іншим кредиторам, а должникові контрагенти знали про такий його намір. Коли за цього за должникових контрагентів були особи, йому близько споріднені або від нього залежні, то припускається, що ці особи знали про намір должника.

Акти, зазначені в п. 3 арт. 396, визнаються за недійсні, коли ними вчинено шкоду кредиторам і коли разом з тим під час їх вчинення должник вже був фактично неспроможний і сторони про це знали.

У в а г а. Цей артикул не шириться на акти, скеровані на задоволення претенсій першого і другого розряду черговості, за винятком претенсій Державного банку Союзу РСР за його кредитовими операціями.

398. Крім випадків, зазначених в арт. арт. 396 і 397, ліквідатори мають право заперечити на загальних підставах дійсність інших должникових актів.

399. Кожний кредитор неспроможного має право до закінчення справи про неспроможність запропонувати ліквідаторам заперечити зазначені в арт. арт. 396 і 397 акти неспроможного должника. В разі відмови ліквідаторів, кожний кредитор має право від свого імені подати відповідного позова до судового органу, що в його справуванні є справа про неспроможність.

400. В разі визнання на підставі попередніх артикулів за недійсний должникового

одинокого кредитора по раніше возникшим обязательствам;

3) на удовлетворение части кредиторов по претензиям, срок которым уже наступил.

397. Действия, указанные в п. п. 1 и 2 ст. 396, признаются недействительными при условии:

1) если они были совершены в течение трех месяцев до возбуждения дела о несостоятельности должника и если вместе с тем ко времени их совершения должник фактически был уже несостоятельным;

2) независимо от указанного трехмесячного срока, если эти действия были совершены должником с намерением причинить ущерб иным кредиторам, причем контрагенты должника знали о таком его намерении. Если при этом контрагентами должника были лица, находящиеся с должником в близких родственных отношениях либо находящиеся от него в зависимости, то предполагается, что эти лица были осведомлены в намерениях должника.

Действия, указанные в п. 3 ст. 396, признаются недействительными, если ими причинен ущерб кредиторам и если вместе с тем во время их совершения должник был фактически несостоятельным и стороны об этом знали.

Примечание. Настоящая статья не распространяется на действия, направленные на удовлетворение претензий первого и второго разрядов очередности, за исключением претензий Государственного банка Союза ССР по его кредитным операциям.

398. Кроме случаев, указанных в ст. ст. 396 и 397, ликвидаторы имеют право оспаривать на общих основаниях действительность иных действий, совершенных должником.

399. Каждый кредитор несостоятельного имеет право до окончания производства дела о несостоятельности предложить ликвидаторам оспорить указанные в ст. ст. 396 и 397 действия несостоятельного должника. В случае отказа ликвидаторов, каждый кредитор имеет право от своего имени предъявить соответствующий иск в судебном органе, в производстве которого находится дело о несостоятельности.

400. В случае признания на основании предыдущих статей недействительными дей-

акта, довжників контрагент повинен повернути до ліквідаційної маси все, що він одержав на підставі цього акта, проте, в розмірі не більшому від суми, що її не вистачає для повного задоволення кредиторів. Після цього претенсії такого кредитора задовольняється на загальних підставах з іншими кредиторами.

Розділ 41.

Розподіл претенсій

401. Всі претенсії кредиторів, незалежно від їх підстави і способу забезпечення, а так само незалежно від того, настав чи ні термін виконання за ними, повинно заявити до ліквідаторів найпізніше протягом трьох місяців від дня публікації ліквідаторів про стання їх до виконання своїх обов'язків (п. 1 арт. 389). Із свого боку ліквідатори виявляють до дня закінчення реченця для заяви претенсій всі довги підприємства, незалежно від того, надійдуть чи ні заяви від кредиторів.

Якщо претенсій будь-яких кредиторів у встановлений реченець не заявлять самі кредитори і в той же час не виявлять ліквідатори, то кредитори за такими претенсіями можуть заявити їх ліквідаторам протягом решти ліквідаційного реченця. В цьому разі такі заявлені по скінченні реченця і визнані від ліквідаторів претенсії повинно задовольняти, додержуючи встановленої черги тільки з того майна, яке на момент подання заяви буде ще не розподілено постановами ліквідаторів між іншими кредиторами.

Дотично претенсій, що їх заявлено по скінченні реченця і що їх не визнали ліквідатори, прикладається правила арт. арт. 404 і 408 про порядок оскарження і забезпечення претенсій.

402. Претенсії треба заявляти на письмі, додавши документи в оригіналах. В разі нема змоги подати документи в оригіналах, замість них можна подавати засвідчені копії з тим, проте, що документи в оригіналах повинно подавати ліквідаторам до затвердження від суду розрахунку на задоволення кредиторів. Претенсії, як тільки вони надійдуть, ліквідатори записують до окремого

ствія должника, контрагент должника обязан возвратити в ликвидационную массу все полученное им на основании этого действия, в размере не превышающем недостающей для полного удовлетворения кредиторов суммы. После этого претензии такого кредитора удовлетворяются на общих основаниях с прочими кредиторами.

Глава 41.

Распределение претензий

401. Все претензии кредиторов, независимо от их основания и способа обеспечения, а также независимо от того, наступил ли срок исполнения по ним или не наступил, должны быть заявлены ликвидаторам не позднее трехмесячного срока со дня публикации ликвидаторов о вступлении их в исполнение своих обязанностей (п. 1 ст. 389). Со своей стороны, ликвидаторы приводят в известность ко дню истечения срока для заявления претензий все долги предприятия, независимо от того, поступят или не поступят заявления от кредиторов.

Если претензии каких-либо кредиторов не будут к установленному сроку заявлены самими кредиторами и в то же время не будут приведены в известность ликвидаторами, то кредитеры по таким претензиям могут заявить их ликвидаторам в течение остального срока ликвидации, при чем, однако, такие заявленные по истечении срока и признанные ликвидаторами, претензии удовлетворяются с соблюдением установленного порядка очередности лишь из того имущества предприятия, которое к моменту поступления заявления окажется еще нераспределенным постановлениями ликвидаторов между другими кредиторами.

В отношении претензий, заявленных по истечении срока и не признанных ликвидаторами, применяются правила ст.ст. 404 и 408 о порядке обжалования и обеспечения претензий.

402. Претензии должны быть заявлены в письменной форме с приложением документов в подлинниках. В случае невозможности представить документы в подлинниках, вместо них могут быть представлены засвидетельствованные копии с тем, однако, что подлинные документы должны быть представлены ликвидаторам до утверждения судом расчета по удовлетворению креди-

реєстру. Заінтересовані особи мають право оглядати цей реєстр, а так само додані до нього заяви і документи.

403. Найпізніше через один місяць по скінченні речення на подання заяв про претенсії, ліквідатори складають і надсилають до кредиторів список претенсій так тих, що їх визнано, як і тих, що їх не визнано, з зазначенням суми, в якій їх визнано, а так само розряду, до якого їх віднесено. За цього претенсії, які мають за підставу правосильні судові вироби, а так само претенсії, що для їх стягання встановлено безспірний порядок, якщо ці претенсії були оскаржені (арт. 405) й скарги залишені без наслідків, у всякому разі включається до списку визнаних претенсій.

Дотично претенсій, заявлених після настання терміну (ч. 2 арт. 401), установлений у цьому артикулі реченець починається від дня заяви претенсій, але закінчення його не може виходити за межі речення, встановленого для закінчення ліквідації.

404. Протягом двох тижнів від дня одержання повідомлення про віднесення претенсій до невизнаних цілком або частково, за винятком випадків, передбачених арт. 403, кредитори мають право вчинити на ліквідаторів загальним порядком підсудности позови про визнання цих претенсій.

Дотично претенсій, передбачених у другій частині арт. 401, реченець, установлений у цьому артикулі, не може виходити за межі речення, встановленого для закінчення ліквідації.

Постанову ліквідаторів про віднесення претенсій кредитора до тої чи іншої черги задоволення можна оскаржити до суду, що в його справуванні є справа про неспроможність.

405. Протягом речення, зазначеного в арт. 403, ліквідатори повинні оскаржити перед належними органами ті претенсії, що вони їх не визнали цілком або частково, для яких за законом встановлено безспірний порядок стягання і за якими до утворення ліквідаційної комісії не подано скарг.

Претензии по мере их поступления вносятся ликвидаторами в особый реестр. Заинтересованные лица имеют право знакомиться с этим реестром, а также с приложенными к нему заявлениями и документами.

403. Не позднее одного месяца по истечении срока, предоставленного на заявление претензий, ликвидаторы составляют и сообщают кредиторам список претензий как признанных ими, так и не признанных, с указанием суммы, в которой они признаны, а также разряда, к которому они отнесены. При этом претензии, основанные на вступивших в законную силу судебных решениях, а также претензии, которым присвоен беспорядный порядок взысканий, если эти претензии были обжалованы (ст. 405) и жалобы оставлены без последствий, во всяком случае включаются в список признанных претензий.

В отношении претензий, заявленных после наступления срока (ч. 2 ст. 401), установленный в настоящей статье срок начинается со дня заявления претензий, но окончание его не может выходить за пределы срока, установленного для окончания ликвидации.

404. В течение двухнедельного срока со дня получения извещения об отнесении претензий к числу непризнанных полностью или частично, за исключением случаев, предусмотренных в ст. 403, кредиторы вправе предъявить к ликвидаторам в общем порядке подсудности иски о признании этих претензий.

В отношении претензий, предусмотренных во второй части ст. 401, срок, установленный в настоящей статье, не может выходить за пределы срока, установленного для окончания ликвидации.

Постановление ликвидаторов об отнесении претензий кредитора к той или иной очереди удовлетворения может быть обжаловано в суд, в производстве которого находится дело о несостоятельности.

405. В течение срока, указанного в ст. 403, ликвидаторы обязаны обжаловать перед подлежащими органами те из непризнанных ими полностью или частично претензий, которым по закону присвоен беспорядный порядок взыскания и по которым до образования ликвидационной комиссии не было

Установлені для такого оскарження реченці для ліквідаторів не обов'язкові.

406. Встановлюючи розмір задоволеності підприємства, ліквідатори зараховують протипретенсії у повній сумі, якщо ці претенсії виникли до визнання боржника за неспроможного і якщо вони за законом підлягають зарахуванню.

Зарахування робити не можна, якщо боржник неспроможного набув вимогу від третьої особи або якщо до кредитора неспроможного довг перейшов від третьої особи після порушення судовим порядком справи про неспроможність боржника.

Постанову ліквідаторів про відмову в зарахуванні можна оскаржити за тих випадків, коли відмова відбулась через невизнання претенсій кредитора — вчинивши позов загальним порядком підсудності, а за інших випадків — подавши скаргу до суду, що в його справуванні є справа про неспроможність.

407. Розподіл претенсій кредиторів на розряди і задоволення їх провадиться на підставі загальних правил про розподіл претенсій кредиторів на розряди черговості за задоволення їх порядком виконання судових вироків.

Претенсії, що впливають з підстав, виниклих після визнання боржника за неспроможного, задовольняється на загальних підставах, наче б його й не визнано за неспроможного, крім претенсій про відшкодування за втрати, що виникли через визнання боржникових актів за недійсні (арт. 396).

408. На забезпечення претенсій, що їх не визнали ліквідатори, коли за ними вчинено позов, — аж до розв'язання справи, а так само аж до розв'язання позовів за претенсіями, зазначеними в ч. 2 арт. 407, провадиться відрахування відповідних сум на випадок визнання претенсії за таку, що її належить задоволити. Цю суму, в разі претенсію судовим вирокком буде визнано за таку, що належить задоволити, видається кредиторіві, а в разі відмови в позові — розподіляється між іншими кредиторами.

принесено жалоб. Установленные для такого обжалования сроки для ликвидаторов необязательны.

406. При установлении размера задоволенности предприятия встречные претензии засчитываются ликвидаторами в полной сумме, если эти претензии возникли до признания должника несостоятельным и если при том они по закону подлежат зачету.

Зачет не допускается, если должник несостоятельного приобрел требование от третьего лица или если к кредитору несостоятельного перешел от третьего лица долг после возбуждения в судебном порядке дела о несостоятельности должника.

Постановление ликвидаторов об отказе в зачете может быть обжаловано: в тех случаях, когда отказ последовал ввиду непризнания претензии кредитора — путем предъявления иска в общем порядке подсудности, а в прочих случаях — путем подачи жалобы в суд, в производстве которого находится дело о несостоятельности.

407. Распределение претензий кредиторов на разряды и удовлетворение их производится на основании общих правил о распределении претензий кредиторов на разряды очередности при удовлетворении их в порядке исполнения судебных решений.

Претензии, вытекающие из оснований, возникших после признания должника несостоятельным, удовлетворяются на общем основании, как если бы он не был признан несостоятельным, за исключением претензий о возмещении убытков, возникших вследствие признания недействительными действий должника (ст. 396).

408. В обеспечение претензий, не признанных ликвидаторами, если по ним предъявлен иск, — впредь до разрешения дела, а также впредь до разрешения исков по претензиям, указанным в ч. 2 ст. 407, производится отчисление соответствующих сумм на случай признания претензии подлежащей удовлетворению. Сумма эта, в случае, если претензия будет признана судебным решением подлежащей удовлетворению, выдается кредиторам, а в случае отказа в иске — распределяется между иными кредиторами.

Розділ 42.

Закінчення ліквідації

409. Ліквідатори реалізують майно під загальним наглядом та контролею державного органу, що їх призначив. Цей орган затверджує й порядок реалізації майна. На допомогу до цієї реалізації притягається, по змозі, кредиторів.

Коли ліквідується торгове, промислове або інше підприємство, ліквідатори повинні вжити заходів для перевласнення його в цілому. Державним установам і підприємствам та кооперативним організаціям належить переважне, за інших однакових умов, право набути ліквідоване підприємство.

410. По закінченні ліквідації всього майна та розгляду всіх претенсій кредиторів ліквідатори складають загальний розрахунок одержаних сум та остаточний розрахунок розподілу їх між кредиторами. Розрахунок одержаних сум, правильність якого має засвідчити державний орган, що під його наглядом проваджено ліквідацію майна, та розрахунок задоволення кредиторів ліквідатори подають на затвердження суду.

Після того, як суд затвердить розрахунок, ліквідатори видають у встановлений від суду реченець належні кредиторам гроші; гроші, що їх кредитори не одержали, здається на їхнє ім'я в депозит.

По затвердженні розрахунку від суду ліквідатори вносять судову оплату з сум, що їх мають одержати кредитори, в розмірі, зазначеному в арт. 43 цього Кодексу. Внесену судову оплату вивертається з належних кредиторам грошей.

З претенсій за правосильними судовими вироками, з претенсій, що їх задовольняється безспірним порядком, і з претенсій, що їх увільнено від судових оплат, судової оплати не береться.

411. Розподіливши одержані суми між кредиторами, ліквідатори повідомляють про це суд, надсилаючи йому цілу справу про ліквідацію. Суд, упевнившись, що в довжникових діях нема ознак соціальної небезпеки, виносить ухвалу про закриття ліквідації та про відновлення довжникові

Окончание ликвидации

409. Ликвидаторы реализуют имущество под общим наблюдением и контролем назначившего их государственного органа. Орган этот утверждает также порядок реализации имущества. К содействию такой реализации привлекаются, по возможности, кредиторы.

В случае ликвидации торгового, промышленного или иного предприятия, ликвидаторы обязаны принять меры к отчуждению его в целом. Государственным учреждениям либо предприятиям, а также кооперативным организациям принадлежит преимущественное, при прочих равных условиях, право приобретения ликвидируемого предприятия.

410. По окончании ликвидации всего имущества и рассмотрения всех претензий кредиторов ликвидаторы составляют общий расчет полученных сумм и окончательный расчет распределения их между кредиторами. Расчет вырученных сумм, правильность которого должна быть засвидетельствована государственным органом, под руководством которого производилась ликвидация имущества, а также расчет удовлетворения кредиторов представляются ликвидаторами на утверждение суда.

После утверждения судом расчета ликвидаторы выдают в установленный судом срок кредиторам причитающиеся им суммы. Суммы не полученные кредиторами, сдаются на их имя в депозит.

После утверждения расчета судом ликвидаторы вносят судебную пошлину с сумм, которые должны получить кредиторы, в размере, указанном в ст. 43 настоящего Кодекса. Внесенная судебная пошлина вычитывается из причитающихся кредиторам сумм.

Судебная пошлина не взимается с претензий по вступившим в силу судебным решениям, по претензиям, подлежащим удовлетворению в бесспорном порядке, и по претензиям, освобожденным от судебных пошлин и сборов.

411. После распределения вырученных сумм между кредиторами ликвидаторы извещают об этом суд, препровождая ему все дело о ликвидации. Суд, убедившись в том, что в действиях должника нет признаков социальной опасности, выносит определение о прекращении ликвидации и о восстановле-

прав. Про це повідомляється належний орган торгової реєстрації. Ухвалу суду про закриття ліквідації оголошується так само, як і вирок про визнання за неспроможного.

412. Кредитори, що не одержали повного задоволення в ліквідаційному процесі, можуть на неодержану суму звертати справляння на довжникове майно, яке в нього буде згодом, у межах загального речення позовної давности.

Від моменту затвердження судом проєкта розподілу сум між кредиторами поновлюється біг позовної давности, зупинений в момент винесення від суду постанови про визнання довжника за неспроможного.

ни должника в правах. Об этом извещается соответствующий орган торговой регистрации. Определение суда о прекращении ликвидации публикуется в том же порядке, как и решение об объявлении несостоятельности.

412. Кредиторы, не получившие полного удовлетворения в процессе ликвидации, имеют право в размере недополученной суммы обращать взыскание на имущество должника, которое у него окажется впоследствии, в пределах общего срока исковой давности.

Со времени утверждения судом проєкта распределения сумм между кредиторами возобновляется течение исковой давности, приостановленное в момент вынесения судом постановления о признании должника несостоятельным.

Харків, 5 листопада 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народніх
комісарів УСРР **В. Чубар.**

В. об. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных
комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Исп. об. Секретаря Всеукраин-
ского центрального исполнитель-
ного комитета **К. Горлинский.**

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, 31

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НА 1930 РІК

Збірник законів та розпоряджень РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

Умови передплати

Відділ I і II на 1 рік . . . . . 15 крб.
„ I і II на півроку . . . . . 8 крб.

Абетковий покажчик

до „Збiрн. Узак.“ за 1930 рік (відділ I і II)
Ціна 1 крб. 50 коп.

ПЕРЕДПЛАТУ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ ЗА КА-
ЛЕНДАРН. РОКОМ (з 1/I—31/XII або 1/I—30/VI)
В 1930 РОЦІ ЦЬОГО ВИДАННЯ В РОЗДРІБ-
НОМУ ПРОДАЖУ НЕМАЄ.

СИСТЕМАТИЧНИЙ ЗБІРНИК ЧИННИХ ЗАКОНІВ УСРР

Офіційне видання

7 томів в пал., 1 том—додатковий, 1 том—покажчик
Ціна 14 крб. 25 коп. (з пересилкою).
Для сільрад та райвиків—ціна 12 крб. 25 коп. (з пересилк.).

ВИЙШЛИ ДРУКОМ

Т. I—Фінансові закони
Т. VI—Закони про працю

Друкується том III.

АДМІНІСТРАТИВНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

ВИЩІ ПОЗАОЧНІ ЮРИДИЧНІ КУРСИ

при НКЮ УСРР

(Уставу затвердив Держнаукметодком НКЮ
УСРР 9-ХІ 1928 р.).

В. П. Ю. К.

мають на меті: 1) підвищити кваліфікацію робітників юстиції, ДПУ, міліції й розшуку; 2) розповсюдити юридичну освіту серед робітників адміністративного апарату; 3) підготувати висуванців—робітників та селян до самостійної праці в органах юстиції та в адміністративному апараті.

В. П. Ю. К.

розраховані на 24 місяці. Протягом цього часу через видання друкованих лекцій та методологічних порадників, буде пройдено курс дисциплін відповідно до програми правничого факультету інституту народного господарства.

Слухачами-передплатниками В. П. Ю. К. можуть бути, робітники юстиції, ДПУ, міліції та розшуку, робітники адміністративного апарату та інші особи.

До складу авторів-викладачів запрошені кращі наукові сили.

Особи, що бажають стати слухачами-передплатниками В. П. Ю. К., повинні попередю надіслати до Юридичного Видавництва НКЮ УСРР (Харків, вул. Артема, 31) заяву з своєю адресою. Потім їм надішлють безплатно проспекти з вказівками про курс навчання, умови прийняття та передплату.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 26 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 21 ЛИСТОПАДА

ЗМІСТ

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР.

(11-го вересня 1929 року)

202. Про надання чинності Уставі про судоустрій УСРР у редакції 1929 року.
203. Устава про судоустрій УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановление Всеукраинского Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(11-го сентября 1929 года)

202. О введении в действие Положения о судоустройстве УССР в редакции 1929 года.
203. Положение о судоустройстве УССР.

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

202. Про надання чинності Уставі про судоустрій УСРР у редакції 1929 року.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Уставі про судоустрій УСРР в редакції 1929 р. надати чинності від 1-го грудня 1929 р. та подати її на затвердження Сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

2. З наданням чинності зазначеній уставі визнати, що втратили силу:

1) постанова ВУЦВК і РНК УСРР від 27 березня 1925 р. «Про зміни в організації судових установ, що діють на території АМОРР» (Зб. Зак. УСРР 1925 р. № 16 арт. 115);

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

202. О введении в действие Положения о судоустройстве УССР в редакции 1929 года.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Положение о судоустройстве УССР в редакции 1929 года ввести в действие с 1-го декабря 1929 г. и представить его на утверждение Сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

2. С введением в действие настоящего положения признать утратившими силу:

1) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 27 марта 1925 г. «Об изменениях в организации судебных учреждений, действующих на территории АМССР» (С. З. УССР 1925 г. № 16, ст. 115);

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР
№ 665024

2) постановою 2-ої Сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету IX скликання з 23 жовтня 1925 р. «Про надання чинності Положенню про судоустрій УСРР, затвердженому 2-ю Сесією ВУЦВК IX скликання» (Зб. Зак. УСРР 1925 р. № 92-93, арт. 521);

3) положення про судоустрій УСРР (Зб. Зак. УСРР 1925 р. № 92-93, арт. 522);

4) постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 16 червня 1926 р. «Про зміну уваги 1 до арт. 142 Положення про судоустрій» (Зб. Зак. УСРР 1926 р. № 32-33, арт. 257);

5) постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 10 листопада 1926 р. «Про зміну й доповнення Положення про судоустрій УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1926 р. № 70, арт. 443);

6) постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 15 грудня 1926 р. «Про зміну Положення про судоустрій УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1926 р. № 80, арт. 489);

7) постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 30 травня 1928 р. «Про внесення змін до Положення про судоустрій у зв'язку з виданням постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 21 грудня 1927 р. «Про перевід нотаріальних органів на державний бюджет» (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 14, арт. 125).

3. П. «ж» арт. 14 Положення про місця ради робітничих, селянських та червоноармійських депутатів (Зб. Зак. УСРР 1927 р. № 51-52, арт. 214)—скасувати.

4. Уваги 2 і 3 до арт. 3 Устави про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 29, арт. 252) ухвалити в такій редакції:

Увага 2. До членів Найвищого суду УСРР, Головного суду АМСРР і окружних судів, народних суддів та членів спеціальних судів і сесій, передбачених Уставою про судоустрій, п. п. 6 і 7 цього артикулу не прикладається.

Увага 3. Заходи, зазначені в п. п. 6 і 7 цього артикулу, стосовно членів колегії оборонців замінюється відповідно забороною практикувати на реченці до

2) постановління 2-ої Сесії Всеукраїнського центрального исполнительного комитета IX-го созыва от 23 октября 1925 г. «О введении в действие Положения о судоустройстве УСРР, утвержденного 2-й Сессией ВУЦИК IX-го созыва» (С. З. УССР 1925 г. № 92-93, ст. 521);

3) положение о судоустройстве УСРР (С. З. УССР 1925 г. № 92-93, ст. 522);

4) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 16 июня 1926 г. «Об изменении примечания 1 к ст. 142 Положения о судоустройстве» (С. З. УССР 1926 г. № 32-33, ст. 257);

5) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 10 ноября 1926 г. «Об изменении и дополнении Положения о судоустройстве УСРР» (С. З. УССР 1926 г. № 70, ст. 443);

6) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 15 декабря 1926 г. «Об изменении Положения о судоустройстве УСРР» (С. З. УССР 1926 г. № 80, ст. 489);

7) постановление ВУЦИК и СНК УСРР от 30 мая 1928 г. «О внесении изменений в Положение о судоустройстве в связи с изданием постановления ЦИК'а и СНК Союза ССР от 21 декабря 1927 г. «О переводе нотариальных органов на государственный бюджет» (С. З. УССР 1928 г. № 14, ст. 125);

3. П. «ж» ст. 14 Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов (С. З. УССР 1927 г. № 51-52, ст. 214)—отменить.

4. Примечания 2 и 3 к ст. 3 Положения о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности (С. З. УССР 1928 г. № 29, ст. 252) изложить в следующей редакции:

Примечание 2. К членам Верховного суда УСРР, Главного суда АМСРР и окружных судов, к народным судьям и членам специальных судов и сессий, предусмотренных Положением о судоустройстве, п. п. 6 и 7 этой статьи не применяются.

Примечание 3. Мероприятия, указанные в п. п. 6 и 7 этой статьи, касающиеся членов коллегии защитников, замещаются соответственно запрещением

шести місяців або виключенням із коле-
гії оборонців.

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального
виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних
комісарів УСРР **В. Чубар.**

- Вик. обов. Секретаря Всеукраїн-
ського центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

практики строком до шести місяців или
исключением из коллегии защитников.

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных
комиссаров УСРР **В. Чубарь.**

- Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

203. Устава про судоустрій УСРР.

ПОДІЛ І.

Засади.

Розділ 1.

1. Завданням суду є:
  - 1) боронити здобутки пролетарської рево-
люції, робітничо-селянську владу і правний
лад, від неї встановлений;
  - 2) захищати інтереси і права трудящих
та їх об'єднань;
  - 3) зміцнювати промислово-трудоу дис-
ципліну й солідарність трудящих та їх
правне виховання;
  - 4) здійснювати революційну законність в
особистих та майнових взаєминах громадян.

2. Для здійснення зазначених в арт. 1
завдань на території УСРР встановлено таку
систему судових установ:

- 1) народні суди,
- 2) округові суди,
- 3) Найвищий оуд УСРР.

Система судових установ в АМСРР скла-
дається з народних судів і Головного суду
АМСРР.

3. Для розгляду справ, що через свій осо-
бливий характер вимагають спеціального
складу суду чи спеціального порядку розгля-
ду або спеціального знання, поруч з єдиною
системою судових установ встановлено такі
спеціальні суди і сесії: арбітражні комісії,
судово-земельні комісії, комісії в справах
недолітливих праволонців, трудові сесії наро-
дного суду, надзвичайна сесія Найвищого
суду УСРР, надзвичайні сесії Головного су-
ду АМСРР і округових судів та інші.

203. Положение о судоустройстве УССР.

РАЗДЕЛ І.

Основные положения.

Глава 1.

1. Задачами суда являются:
  - 1) отражение завоеваний пролетарской
революции, рабоче - крестьянской власти и
правопорядка, ею установленного;
  - 2) защита интересов и прав трудящихся
и их объединений;
  - 3) укрепление общественно-трудоу дис-
циплины и солидарности трудящихся и их
правовое воспитание;
  - 4) осуществление революционной закон-
ности в личных и имущественных отноше-
ниях граждан.
2. Для осуществления указанных в ст. 1
задач на территории УССР действует ниже-
следующая система судебных учреждений:
  - 1) народные суды,
  - 2) окружные суды,
  - 3) Верховный суд УССР.

Система судебных учреждений в АМСРР
составляется из народных судов и Главного
суда АМСРР.

3. Для рассмотрения дел, которые, в си-
лу своего особого характера требуют спе-
циального состава суда либо специального
порядка рассмотрения или специальных зна-
ний, наряду с единой системой судебных
установлений действуют следующие спе-
циальные суды и сессии: арбитражные ко-
миссии, судебнo - земельные комиссии, ко-
миссии по делам несовершеннолетних пра-
вонарушителей, трудовые сессии народного
суда, чрезвычайная сессия Верховного суда
УССР, чрезвычайные сессии Главного суда
АМСРР и окружных судов и т. п.

Порядок організації трудових сесій народного суду встановлено в підділі II розділі 5 цієї устави.

Порядок організації інших спеціальних сесій та судів встановлюють спеціальні закони.

Уставу про надзвичайну сесію Головного суду АМССР видає Центральний виконавчий комітет АМССР і затверджує Всеукраїнський центральний виконавчий комітет.

4. У справах про злочини, передбачені уставом про військові трибунали та військову прокуратуру, на території УСРР встановлено військові трибунали.

5. Основою системи судових установ УСРР є народний суд. Народний суд чинить колегіально—у складі народного судді й двох народніх засідателів, або за випадків, що їх спеціально застережено в законі, одноособово—в особі народного судді. Свою діяльність народні суди провадять у межах встановленого для кожного з них району.

Безпосереднє адміністративно-організаційне керівництво народними судами належить: в АМССР—Народному комісаріату юстиції АМССР, а в округах—округовим судам.

Органами безпосереднього судового нагляду за народними судами є в АМССР—Головний суд АМССР, а в округах—округові суди.

6. Округовий суд ширить свою діяльність на територію тієї округи, що в ній його встановлено.

До відання округового суду належить:

1) розглядати, як судові першої інстанції, цивільні й кримінальні справи, що їх законом покладено на округовий суд;

2) переглядати, як судові другої інстанції, касаційно-ревізійним порядком вироків, ухвали й постанови в цивільних і кримінальних справах, що їх розглянули народні суди або ті спеціальні суди та сесії, що підлягають округовим судам у касаційно-ревізійному відношенні;

3) переглядати, як органи судового нагляду, підсудні народним судам кримінальні справи за випадків, зазначених у розділі 28 Кримінально-процесуального кодексу УСРР;

Порядок організації трудових сесій народного суду определён в разделе II главе 5 настоящего положения.

Порядок организации прочих специальных сессий и судов определяется особыми законами.

Положение о чрезвычайной сессии Главного суда АМССР издается Центральным исполнительным комитетом АМССР и утверждается Всеукраинским центральным исполнительным комитетом.

4. По делам о преступлениях, предусмотренных положением о военных трибуналах и военной прокуратуре, на территории УССР действуют военные трибуналы.

5. В основе системы судебных установлений УССР лежит народный суд. Народный суд действует коллегиально—в составе народного судьи и двух народных заседателей или, в случаях, специально оговоренных в законе, единолично—в лице народного судьи. Свою деятельность народные суды осуществляют в пределах установленного для каждого из них района.

Непосредственное административно-организационное руководство народными судами принадлежит: в АМССР—Народному комиссариату юстиции АМССР, а в округах—окружным судам.

Органами непосредственного судебного надзора за народными судами являются: в АМССР—Главный суд АМССР, а в округах—окружные суды.

6. Округовой суд распространяет свою деятельность на территорию того округа, в котором он учрежден.

К ведению окружного суда относится:

1) рассмотрение, в качестве суда первой инстанции, гражданских и уголовных дел, отнесенных законом к подсудности окружного суда;

2) пересмотр, в качестве суда второй инстанции, кассационно-ревиссионным порядком приговоров, решений, определений и постановлений по гражданским и уголовным делам, рассмотренным народными судами или теми специальными судами и сессиями, которые подчинены окружным судам в кассационно-ревиссионном отношении;

3) пересмотр, в качестве органа судебного надзора, подсудных народным судам уголовных дел в случаях, указанных в главе 28 Уголовно-процесуального кодекса УССР;

4) безпосередньо керувати й наглядали за всіма чинними в окрузі народними судами, трудовими сесіями народного суду, нотаріальними органами, судовими виконавцями, судовими перекладачами, а так само керувати колегією оборонців, що є при округовому суді;

5) обслідувати та ревізувати чинні на території округу арбітражні комісії.

Порядок діяльності округового суду й виконання урядовцями, що належать до його складу чи йому підлягають, покладених на них обов'язків, та порядок підлегlosti цих урядовців установлюється наказом округовим судам, що його видає Народний комісаріят юстиції УСРР.

7. Головний суд АМСРР ширить свою діяльність на територію цілої Автономної молдавської соціалістичної радянської республіки.

До відання Головного суду АМСРР належить:

1) розглядати, як судові першої інстанції, цивільні й кримінальні справи, що їх законом покладено на Головний суд АМСРР;

2) переглядати, як судові другої інстанції, касаційно-ревізійним порядком вироків, ухвали й постанови в цивільних і кримінальних справах, що їх розглянули чинні в АМСРР народні суди або ті спеціальні суди та сесії, що підлягають Головному судові в касаційно-ревізійному відношенні;

3) переглядати, як органи судового нагляду, підсудні народним судам АМСРР цивільні та кримінальні справи за випадків, передбачених процесуальними кодексами УСРР;

4) керувати колегією оборонців, що є при Головному суді АМСРР;

5) провідно тлумачити закони АМСРР у питаннях судової практики.

Порядок діяльності Головного суду АМСРР і виконання урядовцями, що належать до його складу, покладених на них обов'язків та порядок підлегlosti цих урядовців установлюється в наказі Головному судові АМСРР, що його видає Народний комісаріят юстиції АМСРР.

4) непосредственное руководство и надзор за всеми действующими в округе народными судами, трудовыми сессиями народного суда, нотариальными органами, судебными исполнителями, судебными переводчиками, а также руководство коллегией защитников, находящейся при окружном суде;

5) обследование и ревизия действующих на территории округа арбитражных комиссий.

Порядок деятельности окружного суда и отправления должностными лицами, как входящими в состав его, так и порученными ему, возложенных на них обязанностей, а также порядок подчинения указанных должностных лиц определяется приказом окружным судам, издаваемым Народным комиссариатом юстиции.

7. Главный суд АМСРР распространяет свою деятельность на территорию всей Автономной молдавской социалистической советской республики.

К ведению Главного суда АМСРР относятся:

1) рассмотрение, в качестве суда первой инстанции, гражданских и уголовных дел, отнесенных законом к подсудности Главного суда АМСРР.

2) пересмотр, в качестве суда второй инстанции, в кассационно-ревиссионном порядке приговоров, решений, определений и постановлений по гражданским и уголовным делам, рассмотренным действующими в АМСРР народными судами или теми специальными судами и сессиями, которые подчиняются Главному суду в кассационно-ревиссионном отношении;

3) пересмотр, в качестве органа судебного надзора, подсудных народным судам АМСРР гражданских и уголовных дел в случаях, предусмотренных процессуальными кодексами УСРР;

4) руководство коллегией защитников, находящейся при Главном суде АМСРР;

5) руководящее толкование законов АМСРР по вопросам судебной практики.

Порядок деятельности Главного суда АМСРР и отправления входящими в его состав должностными лицами возложенных на них обязанностей, а также порядок подчинения указанных должностных лиц определяется приказом Главному суду АМСРР, издаваемым Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

8. До відання Найвищого суду УСРР належить:

1) переглядати касаційно-ревізійним порядком справи, що їх у першій інстанції розв'язали Головний суд АМСРР і окружні суди, і порядком нагляду—всі справи, що їх розв'язав будь-який суд УСРР;

2) розглядати, як судові першої інстанції, кримінальні справи виняткової ваги та персональної підсудності, цивільні справи, що їх за чинним законодавством Народний комісаріат юстиції УСРР передає на розгляд Найвищого суду або сам Найвищий суд приймає до свого розсуду, а так само ті справи, що підсудні Найвищому суду на підставі спеціальних законів;

3) профічно тлумачити закони в справах судової практики.

Порядок діяльності Найвищого суду та виконання урядовцями, що належать до його складу, покладених на них обов'язків, а так само порядок підлегlosti цих урядовців установлюється наказом, що його виробляє президія Найвищого суду і затверджує Народний комісаріат юстиції УСРР.

9. Щоб наглядати за законністю дій органів радянської влади, державних та громадських установ і підприємств та приватних осіб, порушувати кримінальні справи проти осіб, що ламають закони, підтримувати державне винувачення в кримінальних справах, боронити інтереси держави та трудящих у цивільних справах, опротестовувати порядком, зазначеним у процесуальних законах, вирок, ухвали, постанови тощо чинних в УСРР судів, та щоб безпосередньо наглядати за чиненням дізнання, розшуку та попереднього слідства, за виконанням вироків, законністю тримання під вартою та за станом і діяльністю поправно-трудових установ—встановлено державну прокуратуру.

10. Для притягнення до участі у винуваченні в кримінальних справах широких верств працюючої людности встановлюється інститут громадських винувачів.

11. Для попереднього розсліду злочинів встановлено народних слідчих.

8. К ведению Верховного суда УССР относится:

1) пересмотр в кассационно-реvisionsном порядке дел, разрешенных в первой инстанции Главным судом АМСРР и окружными судами, и в порядке надзора — всех дел, разрешенных любым судом УССР;

2) рассмотрение, в качестве суда первой инстанции, уголовных дел исключительной важности и персональной подсудности, гражданских дел, которые, согласно действующему законодательству, передаются на рассмотрение Верховного суда Народным комиссариатом юстиции УССР или принимаются к рассмотрению самим Верховным судом, а также тех дел, которые подсудны Верховному суду на основании специальных законов;

3) руководящее толкование законов по вопросам судебной практики;

Порядком деятельности Верховного суда и отправления входящими в его состав должностными лицами возложенных на них обязанностей, а также порядок подчинения указанных должностных лиц определяется приказом, вырабатываемым президиумом Верховного суда и утверждаемым Народным комиссариатом юстиции УССР.

9. Для надзора за законностью действий органов советской власти, государственных и общественных учреждений и предприятий и частных лиц, для возбуждения уголовных дел против лиц, нарушающих законы, для поддержания государственного обвинения по уголовным делам, для защиты интересов государства и трудящихся по гражданским делам, для опротестования в порядке, указанном в процессуальных законах, приговоров, решений, определений, постановлений и т. п. действующих в УССР судов, для непосредственного наблюдения за производством дознания, розыска и предварительного следствия, за исполнением приговоров, законностью содержания под стражей и за состоянием и деятельностью исправительно-трудовых учреждений — действует государственная прокуратура.

10. В целях привлечения к участию в обвинении по уголовным делам широких слоев трудящихся устанавливается институт общественных обвинителей.

11. Для предварительного расследования преступлений существуют народные следователи.

12. Для подання юридичної допомоги людині, в тому числі для виконання завдань судової оборони, встановлено колегії оборонців.

13. Для засвідчування документів, що оформлюють правочини, та для виконання інших визначених у законі функцій встановлено органи державного нотаріату.

14. Для виконання вироків, ухвал, судових наказів у цивільних справах, а так само постанов судових і слідчих органів щодо майнових справлянь у кримінальних справах, встановлено судових виконавців.

15. Для обслуговування судових установ та слідчих органів перекладами встановлено судових перекладачів.

16. Для провадження різних науково-технічних досліджень у судових справах та давання судових експертиз, крім бухгалтерських і спеціальних технічних, встановлено інститути науково-судової експертизи.

Поруч з цим інститути науково-судової експертизи провадять наукові роботи й експериментальні дослідження в царині кримінальної техніки та методології дослідження злочинів і вивчення особи праволомців.

17. Межі компетенції всіх вищезазначених установ та урядовців встановлює ця устава і спеціальні закони.

18. Організація, загальне керівництво, напрям політики, інструктування, нагляд та ревізія всіх органів юстиції УСРР покладається на Народний комісаріат юстиції УСРР, що чинить на підставі спеціальноїapro нього устава.

Щодо чинних в УСРР спеціальних судів, то Народний комісаріат юстиції УСРР загально наглядає за ними, бере участь в їх організації безпосередньо або через свої місцеві органи та має право інструктувати їх у межах і порядку, що встановлені в законі.

Щодо військових трибуналів та військової прокуратури, чинних на території УСРР, Народному комісарові юстиції й Генеральному прокуророві республіки належать права, що їх встановлено у законах Союзу РСР.

19. Народному комісарові юстиції УСРР належить право вживати заходів дисциплі-

12. Для оказания юридической помощи населению, в том числе в целях выполнения задач судебной защиты, действуют коллегии защитников.

13. Для засвидетельствования документов, оформляющих сделки, и для исполнения других указанных в законе функций действуют органы государственного нотариата.

14. Для исполнения решений, определенных, судебных приказов по гражданским делам, а также постановлений судебных и следственных органов по имущественным взысканиям в уголовных делах, действуют судебные исполнители.

15. Для обслуживания судебных учреждений и следственных органов переводами действуют судебные переводчики.

16. Для производства различного рода научно - технических исследований по судебным делам и дачи судебных экспертиз, за исключением бухгалтерских и специальных технических, действуют институты научно - судебной экспертизы.

Наряду с этим институты научно - судебной экспертизы производят научные работы и экспериментальные изыскания в области уголовной техники и методологии исследования преступлений и изучения личности правонарушителей.

17. Пределы компетенции всех вышеуказанных учреждений и должностных лиц определяются настоящим положением и особыми законами.

18. Организация, общее руководство, направление политики, инструктирование, надзор и ревизия всех органов юстиции УССР возлагается на Народный комиссариат юстиции УССР, действующий на основании особого о нем положения.

В отношении действующих в УССР специальных судов Народный комиссариат юстиции УССР осуществляет общее наблюдение за ними, участвует в их организации непосредственно или через свои местные органы и имеет право инструктировать их в пределах и в порядке, установленных законом.

В отношении военных трибуналов и военной прокуратуры, действующих на территории УССР Народному комиссару юстиции и Генеральному прокурору республики принадлежат права, установленные законами Союза ССР.

19. Народному комиссару юстиции УССР принадлежит право применять меры дисци-

нарного впливу, за законами про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості, стосовно всіх урядовців, що працюють в органах юстиції УСРР, а також членів колегій оберонців та їх президій.

20. Народний комісар юстиції УСРР, як Генеральний прокурор республіки, має право вимагати й опротестувувати зазначеним у законі порядком вироків, ухвал і постанови всіх судових загальних і спеціальних установ УСРР, і ті, що набули, і ті, що не набули ще правової сили.

Дотично справ, підсудних трудовим сесіям народнього суду, право вимагати й опротестувувати їх установленим у законі порядком належить так само Народньому комісарові праці УСРР, з тим, що це право Народній комісар праці здійснює через органи прокуратури.

21. Дотично органів юстиції АМСРР, в тому числі Головного суду АМСРР та чинних на території АМСРР спеціальних судів, за винятком військових трибуналів і військової прокуратури, відповідні права, передбачені в арт. 18 цієї устави, належать Народньому комісаріатові юстиції АМСРР, а передбачені арт. арт. 19 і 20—особисто Народньому комісарові юстиції й Прокуророві АМСРР.

Дотично справ, підсудних трудовим сесіям народнього суду АМСРР, право вимагати й опротестувувати їх установленим у законі порядком здійснює Народній комісар праці АМСРР через Прокуратуру АМСРР.

22. Усі вироків, ухвал, постанови й судові накази судових установ Союзу РСР і союзних республік у цивільних і кримінальних справах та всілякі вимоти і постанови, що їх видали в межах своєї компетенції органи Прокуратури Найвищого суду Союзу РСР, зокрема—військової прокуратури, або органи прокуратури союзних республік, а так само постанови слідчих органів Союзу РСР і союзних республік, що їх затвердили зазначені органи прокуратури, повинні виконувати всі органи юстиції УСРР відповідно до своєї компетенції.

23. За судів, народніх засідателів, постійних членів трудових сесій народнього

дисциплінарного впливу, согласно законов о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности, в отношении всех должностных лиц, работающих в органах юстиции УССР, а также членов коллегий защитников и их президиумов.

20. Народный комиссар юстиции УССР, в качестве Генерального прокурора республики, имеет право требовать и опротестовывать указанным в законе порядком приговора, решения, определения и постановления всех судебных общих и специальных учреждений УССР, как вступившие, так и не вступившие в законную силу.

В отношении дел, подсудных трудовым сессиям народного суда, право истребования и опротестования их установленным в законе порядком принадлежит также Народному комиссару труда УССР с тем, что это право Народный комиссар труда осуществляет через органы прокуратуры.

21. В отношении органов юстиции АМСРР, в том числе Главного суда АМСРР и действующих на территории АМСРР специальных судов, за исключением военных трибуналов и военной прокуратуры, соответствующие права, предусмотренные статьей 18 настоящего положения, принадлежат Народному комиссариату юстиции АМСРР, а предусмотренные ст. ст. 19 и 20—лично Народному комиссару юстиции и Прокурору АМСРР.

В отношении дел, подсудных трудовым сессиям народного суда АМСРР, право истребовать и опротестовывать их в установленном законом порядке осуществляется Народным комиссаром труда АМСРР через Прокуратуру АМСРР.

22. Все приговоры, решения, определения, постановления и судебные приказы судебных учреждений Союза ССР и союзных республик по гражданским и уголовным делам и всякие требования и постановления, издаваемые в пределах своей компетенции органами Прокуратуры Верховного суда Союза ССР, в частности—военной прокуратуры, или органами прокуратуры союзных республик, а также постановления следственных органов Союза ССР и союзных республик, утвержденные указанными органами прокуратуры, должны выполняться всеми органами юстиции УССР в соответствии с их компетенцией.

23. Судьями, народными заседателями, постоянными членами трудовых сессий народ-

суду, постійних членів особливих сесій у справах про неспроможність кооперативних організацій, за прокурорів, слідчих, нотаріів, судових виконавців, судових перекладачів і секретарів суду мають право бути виключно особи, не позбавлені на підставі законів УСРР виборчих прав до рад.

Крім того:

1) судді й прокурори повинні мати найменш трьохрічний стаж громадської роботи в робітничо-селянських, професійних і партійних організаціях або такий саме стаж практичної роботи в органах радянської юстиції на посаді, не нижчій як слідчого, чи в інших державних адміністративних органах — на відповідних посадах;

2) нотаріі — стаж, встановлений для суддів, і, крім того, повинні скласти спеціального іспита;

3) слідчі, секретарі судів, за винятком секретарів народного суду, і судові виконавці повинні мати найменш дворічний стаж вищенаведеної громадської роботи чи такий саме стаж практичної роботи в органах радянської юстиції на посаді не нижчій, як секретаря народного суду, або повинні скласти спеціального іспита;

4) секретарі народного суду й судові перекладачі повинні скласти спеціального іспита.

24. Народні засідателі, а так само постійні члени трудових сесій народного суду й особливих сесій у справах про неспроможність кооперативних організацій підчас виконання своїх судових обов'язків мають всі права суддів і відповідають за свої дії так само, як судді.

25. За членів колегії оборонців мають право бути вищенаведені особи з числа тих, що мають виборчі права до рад:

1) що скінчили радянський юридичний факультет та відбули після того встановлений стаж;

2) що мають дореволюційну вищу юридичну освіту та, крім того, найменш трьохрічний стаж юридичної роботи в державних, кооперативних і громадських організаціях;

ного суду, постійними членами особливих сесій по делам о несостоятельности кооперативных организаций, прокурорами, следователями, нотариусами, судебными исполнителями, судебными переводчиками и секретарями суда имеют право быть исключительно лица, не лишены на основании законов УССР избирательных прав в советы.

Крім того:

1) судді и прокуроры обязаны иметь не менее трехгодичного стажа общественной работы в рабоче - крестьянских, профессиональных и партийных организациях или такой же стаж практической работы в органах советской юстиции на должности, не ниже следователя, или в других государственных административных органах — на соответствующих должностях;

2) нотариусы — стаж, установленный для судей и, кроме того, обязаны выдержать специальный экзамен;

3) следователи, секретари судов, за исключением секретарей народного суда, и судебные исполнители должны иметь не менее двухгодичного стажа вышеуказанной общественной работы или такой же стаж практической работы в органах советской юстиции на должности не ниже секретаря народного суда, или же обязаны выдержать специальный экзамен;

4) секретари народного суда и судебные переводчики обязаны выдержать специальный экзамен.

24. Народные заседатели, а также постоянные члены трудовых сессий народного суда и особых сессий по делам о несостоятельности кооперативных организаций при выполнении своих судебных обязанностей пользуются всеми правами судей и отвечают за свои действия также, как судьи.

25. Членами коллегии защитников имеют право быть нижеследующие лица из числа имеющих избирательные права в советы:

1) окончившие советский юридический факультет и отбывшие после того установленный стаж;

2) имеющие дореволюционное высшее юридическое образование и, кроме того, не менее трехлетнего стажа юридической работы в государственных, кооперативных и общественных организациях;

3) що не мають юридичної освіти, але склали спеціальний іспит, та що, крім того, мають найменш трьохрічний стаж практичної юридичної роботи у зазначених вище організаціях або—що їх висунули професійні чи інші відповідні громадські організації.

26. Не мають права бути за суддів, народних засідателів, прокурорів, слідчих, нотарів, судових виконавців, судових перекладачів, секретарів суду та членів колегій оборонців особи:

- 1) засуджені за злочини, а так само особи, що були в адміністративному засланні;
- 2) виключені з громадських організацій за ганебні вчинки чи поведінку.

27. Програму іспитів, передбачених в арт. арт. 23 і 24 цієї устави, та порядок їх переведення встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

Дотично урядовців органів юстиції АМСРР програму іспитів та порядок їх переведення встановлює Народний комісаріат юстиції АМСРР відповідно до правил, встановлених Народним комісаріатом юстиції УСРР.

28. Відступати від правил, установлених арт. арт. 23 і 24 цієї устави, щодо стажу або іспиту можна тільки за виняткових випадків і не інакше, як з дозволу:

- 1) Народного комісаріату юстиції УСРР—дотично суддів, прокурорів, слідчих, нотарів, судових перекладачів і членів колегій оборонців, на подання відповідних окружних судів або окружних прокурорів, кому це належить;
- 2) Народного комісаріату юстиції АМСРР—дотично тих самих співробітників органів юстиції АМСРР, дотично членів колегій оборонців, що є при Головному суді АМСРР, секретарів народного суду і судових виконавців АМСРР;
- 3) голів Найвищого суду УСРР і Головного суду АМСРР—дотично секретарів цих судів;
- 4) голів окружних судів—дотично секретарів окружного і народних судів та судових виконавців округи.

3) не имеющие юридического образования, но сдавшие специальный экзамен, и, кроме того, имеющие не менее трехгодичного стажа практической юридической работы в указанных выше организациях либо выдвинутые профессиональными или другими соответствующими общественными организациями.

26. Не имеют права быть судьями, народными заседателями, прокурорами, следователями, нотариусами, судебными исполнителями, судебными переводчиками, секретарями суда и членами коллегий защитников лица:

- 1) осужденные за преступления, а также лица, подвергшиеся высылке в административном порядке;
- 2) исключенные из общественных организаций за порочащие поступки или поведение.

27. Программа экзаменов, предусмотренных ст.ст. 23 и 24 настоящего положения, и порядок их производства устанавливается Народным комиссариатом юстиции УСРР.

В отношении должностных лиц органов юстиции АМСРР программа экзаменов и порядок их производства устанавливается Народным комиссариатом юстиции АМСРР применительно к правилам, установленным Народным комиссариатом юстиции УСРР.

28. Отступления от правил, установленных ст.ст. 23 и 24 настоящего положения, в отношении стажа или экзамена допускаются только в исключительных случаях и не иначе, как с разрешения:

- 1) Народного комиссариата юстиции УСРР—в отношении судей, прокуроров, следователей, нотариусов, судебных переводчиков и членов коллегий защитников по представлению соответствующих окружных судов или окружных прокуроров—по принадлежности;
- 2) Народного комиссариата юстиции АМСРР—в отношении тех же сотрудников органов юстиции АМСРР, а также в отношении членов коллегии защитников, находящихся при Главном суде АМСРР, секретарей народного суда и судебных исполнителей АМСРР;
- 3) председателей Верховного суда УСРР и Главного суда АМСРР—в отношении секретарей этих судов;
- 4) председателей окружных судов—в отношении секретарей окружного и народных судов и судебных исполнителей округа.

ПОДІЛ II.

Народний суд.

Розділ 2.

Райони та камери народнього суду.

29. Число та межі районів народнього суду в окрузі, за винятком мережі районів народнього суду округового міста, встановлює, на подання округового суду, округовий виконавчий комітет, а в округовому місті, таким самим чином — міська рада.

Народньому комісаріатові юстиції УСРР належить право пропонувати округовому виконавчому комітету або, відповідно, міській раді, робити, відповідно до загального плану діяльності Народнього комісаріату юстиції, потрібні зміни встановленого від округового виконавчого комітету або міської ради числа та меж районів народніх судів. Незгоди в цих справах між округовими виконавчими комітетами або міською радою і Народнім комісаріатом юстиції УСРР розв'язується загально-встановленим порядком.

30. Мережу районів народніх судів АМСРР встановлюють, порозумівшись з Народнім комісаріатом юстиції АМСРР, в районах—районні виконавчі комітети, а в столичному місті АМСРР—міська рада. Незгоди у зазначених справах, що виникають між Народнім комісаріатом юстиції АМСРР та районними виконавчими комітетами і міською радою столичного міста, розв'язує Центральний виконавчий комітет АМСРР.

31. Для обслуговування національних меншостей утворюється наведеним вище чином окремі національні камери народнього суду.

32. Про місце, де є камера народнього суду, оповіщується до відому всіх.

33. Типові штати канцелярій народнього суду й штати окремих камер затверджуються загально-встановленим порядком.

34. Утримується народні суди на кошти місцевого бюджету.

Кредити на утримання народніх судів, видавані з коштів місцевого бюджету, проваджаться за спеціальним кошторисом, що його

РАЗДЕЛ II.

О народном суде.

Глава 2.

Районы и камеры народного суда.

29. Количество и границы районов народного суда в округе, за исключением сети районов народного суда окружного города, устанавливается, по представлению окружного суда, окружным исполнительным комитетом, а в окружном городе, в таком же порядке—городским советом.

Народному комиссариату юстиции УССР принадлежит право предлагать окружному исполнительному комитету или городскому совету, по принадлежности, вносить, соответственно общему плану деятельности Народного комиссариата юстиции, необходимые изменения установленных окружным исполнительным комитетом или городским советом числа и границ районов народных судов. Разногласия по этим вопросам между окружными исполнительными комитетами или городским советом и Народным комиссариатом юстиции УССР разрешаются в общеустановленном порядке.

30. Сеть районов народных судов АМСРР устанавливается, по соглашению с Народным комиссариатом юстиции АМСРР, в районах—районными исполнительными комитетами, а в столичном городе АМСРР—городским советом. Разногласия по указанным вопросам, возникающие между Народным комиссариатом юстиции АМСРР и районными исполнительными комитетами и городским советом столичного города, разрешаются Центральным исполнительным комитетом АМСРР.

31. Для обслуживания национальных меньшинств образуются в указанном выше порядке особые национальные камеры народного суда.

32. О месте нахождения камер народного суда объявляется во всеобщее сведение.

33. Типовые штаты канцелярий народного суда, равно как и штаты отдельных камер утверждаются в общеустановленном порядке.

34. Народные суды содержатся за счет средств местного бюджета.

Кредиты, отпускаемые из средств местного бюджета на содержание народных судов, проводятся по специальной смете, представ-

подає округовий суд на затвердження округовому виконавчому комітетові. В АМСРР кредити на утримання народних судів провадяться за спеціальним кошторисом, що його подає Народний комісаріят юстиції АМСРР на затвердження Центральному виконавчому комітетові АМСРР.

35. Кожна камера народнього суду має секретаря. Секретаря народнього суду затверджує на посаді: в АМСРР—Народний комісаріят юстиції АМСРР на подання народнього судді, а в округах—голови округових судів, на подання народнього судді.

36. Форми, реченці і порядок матеріальної, грошової і всякої іншої звітності народнього суду встановлює Народний комісаріят юстиції УСРР або АМСРР, кому це належить.

Розділ 3.

Порядок обрання, дотермінового відклику, переводу, скинення й тимчасового відновлення народніх суддів.

37. Народніх суддів обирають на один рік в числі, відповідному до числа районів народніх судів в даній окрузі (в АМСРР—в даному районі) або місті.

Понад це обирають народніх суддів додаткових теж на рік. Число додаткових народніх суддів устанавлює для округи (за винятком округового міста) округовий виконавчий комітет, а для округового міста—міська рада.

В АМСРР число додаткових суддів встановлює Центральний виконавчий комітет АМСРР, крім столичного міста АМСРР, де це число встановлює міська рада.

38. Додаткові народні судді мають всі права народніх суддів. Свої обов'язки вони виконують там, де їх призначить округовий суд, а в АМСРР—де їх призначить Народний комісаріят юстиції АМСРР.

39. Народніх суддів для обслуговування районів народнього суду округи, за винятком районів народнього суду в містах і селищах, де засновано міські і селищні ради, обирає округовий з'їзд рад на подання президії округового виконавчого комітету, окру-

льовий окружним судом на утвердження окружного исполнительного комитета. В АМСРР кредити на содержание народных судов провадяться по спеціальной смете, представляемой Народным комиссариатом юстиции АМСРР на утверждение Центрального исполнительного комитета АМСРР.

35. При каждой камере народного суда состоит секретарь. Секретарь народного суда утверждается в должности: в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР по представлению народного судьи, а в округах—председателями окружных судов, по представлению народного судьи.

36. Формы, сроки и порядок материальной, денежной и всякой иной отчетности народного суда определяются Народным комиссариатом юстиции УСРР или АМСРР по принадлежности.

Глава 3.

О порядке избрания, досрочного отзыва, перевода, смещения и временного отстранения народных судей.

37. Народные судьи избираются на один год в количестве соответственно количеству районов народных судов в данном округе (в АМСРР—в данном районе) или городе.

Сверх того, избираются добавочные судьи также на год. Количество добавочных народных судей устанавливается для округа (за исключением окружного города)—окружным исполнительным комитетом, а для окружного города—городским советом.

В АМСРР количество добавочных судей устанавливается Центральным исполнительным комитетом АМСРР, за исключением столичного города АМСРР, в котором это количество устанавливается городским советом.

38. Добавочные народные судьи пользуются всеми правами народных судей. Свои обязанности они исполняют в местах по назначению окружного суда, а в АМСРР—по назначению Народного комиссариата юстиции АМСРР.

39. Народные судьи для обслуживания районов народного суда округа, за исключением районов народного суда в городах и поселках, в которых учреждены городские и поселковые советы, избираются окружным съездом советов по представлению президиума

гового суду або Народного комісаріату юстиції УСРР.

У період між округовими з'їздами рад народних суддів обирає на подання тих самих установ пленум округового виконавчого комітету, подаючи обраних народних суддів на затвердження найближчого округового з'їзду рад.

40. Для обслуговування районів народних суддів міст і селищ, де засновано міські і селищні ради, народних суддів обирають пленуми міських або селищних рад на подання президії міської або селищної ради, округового суду або Народного комісаріату юстиції УСРР.

41. Дотично всіх виславлених для обрання кандидатів на народних суддів Народний комісар юстиції УСРР має необмежене реченцем право відстановлення.

42. Переводити обраних народних суддів у межах округи з одного району народного суду до другого можна за постановами пленуму округового суду.

43. В АМСРР народних суддів обирає Центральний виконавчий комітет АМСРР, за винятком народних суддів для обслуговування районів народного суду в містах і селищах АМСРР, що в них народних суддів обирають відповідні міські або селищні ради.

Кандидатів на народних суддів можуть подавати Президія Центрального виконавчого комітету АМСРР, президія міської і селищної ради, кому це належить, а так само Народний комісаріат юстиції АМСРР.

Переводити обраних народних суддів з одного району народного суду до другого в межах АМСРР можна за постановою Народного комісаріату юстиції АМСРР.

44. Народних суддів по скінченні речення їх обрання можна обирати знову.

45. Дотерміново відкликати народних суддів можна виключно на підставі постанови Центрального виконавчого комітету АМСРР і округового виконавчого комітету, міської чи селищної ради, кого належить. Дотермінове відкликання робиться або з власної ініціативи вищезазначених органів, або з ініціативи Народного комісаріату юстиції

окружного исполнительного комитета, окружного суда или Народного комиссариата юстиции УССР.

В период между окружными с'їздами советов народные судьи избираются по представлению тех же учреждений пленумом окружного исполнительного комитета, с представлением избранных народных судей на утверждение ближайшего окружного с'їзда советов.

40. Для обслуживания районов народных судов городов и поселков, в которых учреждены городские и поселковые советы, народные судьи избираются пленумами городских или поселковых советов по представлению президиума городского или поселкового совета, окружного суда или Народного комиссариата юстиции УССР.

41. В отношении всех выставленных для избрания кандидатов в народные судьи Народный комиссар юстиции УССР имеет неограниченное сроком право отвода.

42. Перевод избранных народных судей в пределах округа из одного района народного суда в другой допускается по постановлению пленума окружного суда.

43. В АМСРР народные судьи избираются Центральным исполнительным комитетом АМСРР, за исключением народных судей для обслуживания районов народного суда в городах и поселках АМСРР, в которых народные судьи избираются соответствующими городскими или поселковыми советами.

Кандидаты в народные судьи представляются Президиумом Центрального исполнительного комитета АМСРР, президиумами городского и поселкового совета, по принадлежности, а также Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

Перевод избранных народных судей из одного района народного суда в другой в пределах АМСРР производится по постановлению Народного комиссариата юстиции АМСРР.

44. Народные судьи после окончания срока их избрания могут быть избираемы вновь.

45. Досрочный отзыв народных судей возможен исключительно на основании постановления Центрального исполнительного комитета АМСРР и окружного исполнительного комитета, городского или поселкового совета, по принадлежности. Досрочный отзыв производится или по собственной инициативе вышеуказанных органов, либо по

УСРР та округових судів чи Народного комісаріату юстиції АМСРР, кому це належить, чи з ініціативи відповідних районних виконавчих комітетів.

46. Смикати народних суддів з посади можна тільки судовно.

47. Тимчасово відстановляти народного суддю від посади можна тільки за постановою пленуму Головного суду АМСРР, пленуму округового суду або Народного комісара юстиції УСРР чи АМСРР, кому це належить, коли проти народного судді порушено кримінальну справу.

Розділ 4.

Народні засідателі й порядок закликання їх до виконання судових обов'язків

48. Народних засідателів обирають громадяни, що мають право обирати і бути обраними до рад.

49. Народних засідателів обирають щороку.

50. Якщо в спискові народних засідателів в окремих районах народного суду не залишиться до настання загального терміну перевиборів жодного народного засідателя, то в розпорядження округового суду, а в АМСРР — з розпорядження Народного комісаріату юстиції АМСРР, у відповідних районах народного суду провадиться загальним порядком додаткові вибори народних засідателів.

51. Для керування виборами, складання й затвердження списків народних засідателів утворюється в столичному місті АМСРР, в кожному округовому місті і в кожному районі особливі комісії для виборів народних засідателів.

52. Комісії для виборів народних засідателів є:

1) в столичному місті АМСРР—при міській раді за головуванням члена президії міської ради в складі: представника від Народного комісаріату юстиції АМСРР, члена Головного суду АМСРР і представників Молдавської ради професійних спілок і Молдавського центрального комітету незможних селян—по одному від кожної з цих організацій;

2) в округових містах—при округовому виконавчому комітеті за головуванням члена

ініціативе Народного комиссариата юстиції УССР и округных судов или Народного комиссариата юстиції АМССР—по приналежности, а также по инициативе соответствующих районных исполнительных комитетов.

46. Смещение народных судей с должности допускается только по суду.

47. Временное отстранение народного судьи от должности может быть допущено только по постановлению пленума Главного суда АМССР, пленума окружного суда или Народного комиссара юстиції УССР или АМССР, по принадлежности, в случае, если против народного судьи возбуждено уголовное дело.

Глава 4.

О народных заседателях и порядке призыва их к исполнению судейских обязанностей

48. Народных заседателей избирают граждане, имеющие право выбирать и быть избранными в советы.

49. Народные заседатели избираются ежегодно.

50. В случае исчерпания списка народных заседателей в отдельных районах народного суда ранее наступления общего срока перевыборов, по распоряжению окружного суда, а в АМССР—по распоряжению Народного комиссариата юстиції АМССР, в соответствующих районах народного суда производятся в общем порядке дополнительные выборы народных заседателей.

51. Для руководства выборами, составления и утверждения списков народных заседателей создаются в столичном городе АМССР, в каждом окружном городе и в каждом районе особые комиссии для выборов народных заседателей.

52. Комиссии для выборов народных заседателей состоят:

1) в столичном городе АМССР—при городском совете, под председательством члена президиума городского совета в составе: представителя от Народного комиссариата юстиції АМССР, члена Главного суда АМССР и представителей Молдавского совета профессиональных союзов и Молдавского центрального комитета незможных селян—по одному от каждой из этих организаций;

2) в окружных городах—при окружном исполнительном комитете, под председатель-

округового виконавчого комітету в складі: члена міської ради, члена округового суду, представників округової ради професійних спілок і округового комітету незалежних селян—по одному від кожного і округового прокурора або його помічника;

3) в районах—при районному виконавчому комітеті, за головуванням члена районного виконавчого комітету в складі: місцевого народного судді, представника округової ради професійних спілок і районного комітету незалежних селян—по одному від кожного і завідувача адміністративного відділу районного виконавчого комітету.

53. Комісіям, що є при міській раді столичного міста АМСРР і при округових виконавчих комітетах, крім безпосереднього керівництва виборами народних засідателів у місці свого осідку, належить також загальне керівництво виборами народних засідателів у межах цілої АМСРР чи відповідної округи.

54. За два місяці до початку виборів народних засідателів Народний комісаріат юстиції АМСРР і округові суди встановлюють, яке належить обрати число народних засідателів для Головного суду АМСРР, округових судів і народних судів—окремо для камер столичного міста АМСРР і округових міст, і окремо—для районних камер.

Відомості про те, яке число народних засідателів належить обрати, надсилає Народний комісаріат юстиції АМСРР і округові суди відповідним комісіям.

Як саме встановлювати число належних до обрання народних засідателів, визначає Народний комісаріат юстиції УСРР, а в АМСРР, відповідно до встановлених в УСРР правил, — Народний комісаріат юстиції АМСРР.

55. Одержавши зазначені в арт. 54 відомості, відповідні комісії розподіляють припаде на них число народних засідателів:

1) в містах—по професійних спілках, військових частинах і міліційних районах столичного (в АМСРР) або округового міста;

ством члена окружного исполнительного комитета в составе: члена городского совета, члена окружного суда, представителей окружного совета профессиональных союзов и окружного комитета незалежних селян—по одному от каждого и окружного прокурора или его помощника;

3) в районах—при районном исполнительном комитете, под председательством члена районного исполнительного комитета в составе: местного народного судьи, представителя окружного совета профессиональных союзов и районного комитета незалежних селян—по одному от каждого и заведующего административным отделением районного исполнительного комитета.

53. Комиссиям, находящимся при городском совете столичного города АМСРР и при окружных исполнительных комитетах, кроме непосредственного руководства выборами народными заседателями в месте своего пребывания, принадлежит также общее руководство выборами народными заседателями в пределах всей АМСРР или соответствующего округа.

54. За два месяца до начала выбора народных заседателей Народный комиссариат юстиции АМСРР и окружные суды устанавливают, какое количество народных заседателей подлежит избранию для Главного суда АМСРР, окружных судов и народных судов—особо, для камер столичного города АМСРР и окружных городов, и особо—для районных камер.

Сведения о подлежащем избранию количестве народных заседателей препровождаются Народным комиссариатом юстиции АМСРР и окружными судами соответствующим комиссиям.

Порядок определения количества подлежащих избранию народных заседателей устанавливается Народным комиссариатом юстиции УСРР, а в АМСРР, применительно к установленным в УСРР правилам,—Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

55. По получении указанных в ст. 54 сведений соответствующие комиссии распределяют падающее на них количество народных заседателей:

1) в городах—по профессиональным союзам, военным частям и милицйским районам столичного (в АМСРР) или окружного города;

2) в районах—по професійних спілках і сільських радах, військових частинах і міліційних районах районного центру.

Відомості про розподілене таким чином число народніх засідателів надсилається відповідним професійним спілкам, сільським радам, політвідділам або комісарам військових частин і міліційним районам.

Як саме розподілювати належне до обрання число народніх засідателів, визначає Народній комісаріят юстиції УСРР, а в АМСРР, відповідно до цього, — Народній комісаріят юстиції АМСРР.

56. Одержавши розподільні відомості, відповідні органи проводять вибори кандидатів на народніх засідателів таким чином:

1) професійні спілки, розподіливши припаде на них число народніх засідателів по окремих підприємствах та установах через відповідні фабрично-заводські комітети й місцевками, проводять вибори на загальних зборах робітників та службовців;

2) міліційні райони проводять вибори на загальних зборах інших громадян, що мають право брати участь у виборах народніх засідателів;

У в а г а. На зазначених у п. 2 загальних зборах головує: в столичному місті АМСРР і в окружних містах—член міської ради, що його призначає президія міської ради, а в районних центрах—призначений від президії районного виконавчого комітету член цього комітету.

3) сільські ради проводять вибори на загальних зборах виборців села;

4) військові частини обирають своїх кандидатів під керівництвом політичного відділу або комісара військової частини на загальних зборах військових службовців.

Списки обраних кандидатів на народніх засідателів вивішують органи, що керували виборами, до загального відому в приміщеннях заводів, фабрик, установ, робітничих клубів, сільських рад, міліційних районів, селянських будинків тощо. Протягом тижня кожний трудящий має право заявити відповідному органу, що керував виборами (арт.

2) в районах—по професіональним союзам і сільським советам, воєнним частям і міліційським районам районного центра.

Сведения о распределенном таким образом количестве народных заседателей рассылаются соответствующим профессиональным союзам, сельским советам, политотделам или комиссарам военных частей и милицйским районам.

Порядок распределения подлежащего избранию количества народных заседателей устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР и, в соответствии с указанным порядком, Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

56. По получении разверсточных сведений соответствующие органы производят выборы кандидатов в народные заседатели следующим порядком:

1) профессиональные союзы, распределяя падающее на них количество народных заседателей по отдельным предприятиям и учреждениям через соответствующие фабрично-заводские комитеты и месткомы, проводят выборы на общих собраниях рабочих и служащих;

2) милицйские районы проводят выборы на общих собраниях остальных граждан, имеющих право участвовать в выборах народных заседателей;

Пр и м е ч а н и е. На указанных в п. 2 общих собраниях председательствует: в столичном городе АМСРР и в окружных городах—член городского совета, назначаемый президиумом городского совета, а в районных центрах—назначаемый президиумом районного исполнительного комитета член этого комитета.

3) сельские советы проводят выборы на общих собраниях избирателей села;

4) военные части избирают своих кандидатов под руководством политического отдела или комиссара военной части на общих собраниях военно-служащих.

Списки избранных кандидатов в народные заседатели вывешиваются органами, руководившими выборами, во всеобщее сведение в помещениях заводов, фабрик, учреждений, рабочих клубов, сельских советов, милицйских районов, селянских будинков и т. п. В течение недели каждый трудящийся имеет право заявить соответствующему органу, руководившему выборами (ст. 55), мотиви-

55), мотивоване відставлення проти осіб, позначених у списках осіб.

57. По десяти днях від дня вивішення списків зазначені в арт. 55 органи мають надіслати списки обраних на народних засідателів кандидатів у відповідну комісію на затвердження, разом з заявами про відставлення проти окремих кандидатів та з своїм висновком на ці заяви.

58. Одержавши з місць списки кандидатів на народних засідателів, відповідні комісії виключають з поданих списків осіб, які не задовольняють вимогам, що їх ставить до народних засідателів закон, а так само тих, що проти них заявлені відставлення визнано за поважні.

Крім того, комісія столичного міста АМСРР вилучає з поданих списків особливий список народних засідателів для участі на судових засіданнях Головного суду АМСРР, а комісії, що є при окружних виконавчих комітетах, вилучають з поданих списків особливі списки народних засідателів для участі на судових засіданнях окружних судів. Районові виборчі комісії так само складають списки народних засідателів для виїзних сесій Головного суду АМСРР і окружних судів.

До особливих списків повинно включати тих народних засідателів, що мають більший за других життєвий досвід та громадсько-політичний розвиток.

59. Особи, виключені зі списків народних засідателів, мають право таке виключення оскаржити до міської ради столичного міста АМСРР чи до відповідного виконавчого комітету, до кого це належить; постанови зазначених органів є остаточні.

60. Склавши в остаточній формі список народних засідателів, що беруть участь на засіданнях народних судів, комісія столичного міста АМСРР і комісії при окружних виконавчих комітетах затверджують їх і з вотацією про затвердження надсилають до відповідних народних судів, а особливі списки народних засідателів Головного суду АМСРР і окружних судів комісії надсилають на затвердження до Президії Центрального виконавчого комітету АМСРР або відповід-

57. По истечении десяти дней со дня вывешивания списков указанные в ст. 55 органы обязаны препроводить списки избранных в народные заседатели кандидатов в соответствующую комиссию на утверждение, одновременно с отводами, заявленными против отдельных кандидатов и со своим заключением по этим отводам.

58. По получении с мест списков кандидатов в народные заседатели соответствующие комиссии исключают из представленных списков лиц, не удовлетворяющих требованиям, предъявляемым законом к народным заседателям, а также тех, против которых заявленные отводы признаны уважительными.

Кроме того, комиссия столичного города АМСРР выделяет из представленных списков особый список народных заседателей для участия в судебных заседаниях Главного суда АМСРР, а комиссии, находящиеся при окружных исполнительных комитетах, выделяют из представленных списков особые списки народных заседателей для участия в судебных заседаниях окружных судов. Районные избирательные комиссии составляют также списки народных заседателей для выездных сессий Главного суда АМСРР и окружных судов.

В особые списки включаются народные заседатели, обладающие большим в сравнении с остальными жизненным опытом и общественно-политическим развитием.

59. Лица, исключенные из списков народных заседателей, имеют право таковое исключение обжаловать в городской совет столичного города АМСРР или в соответствующий исполнительный комитет, по принадлежности; постановления означенных органов являются окончательными.

60. По составлении в окончательной форме списка народных заседателей, принимающих участие в заседаниях народных судов, комиссия столичного города АМСРР и комиссии, находящиеся при окружных исполнительных комитетах, утверждают их и с отметкой об утверждении препровождают в соответствующие народные суды, а особые списки народных заседателей Главного суда АМСРР и окружных судов комиссии препровождают на утверждение Президиума Цент-

ного окружного виконавчого комітету—до кого належить; одночасно з цим копії списків надсилається до Головного суду АМСРР або до відповідного окружного суду.

Списки народних засідателів, що їх остаточно склали комісії при районних виконавчих комітетах, подають ці комісії на затвердження до Центрального виконавчого комітету АМСРР і окружних виконавчих комітетів, до кого належить, і одночасно з цим у копіях надсилають до відповідних народних судів, а так само до Головного суду АМСРР або до окружних судів, до кого належить.

Народних засідателів викликається за списками, не чекаючи затвердження їх від Центрального виконавчого комітету АМСРР або окружних виконавчих комітетів.

61. Після прибуття чергових народних засідателів до суду, раніш як почнуть вони виконувати свої обов'язки, суддя повинен відібрати від кожного народного засідателя урочисту обітницю судити сумлінно й підписку про з'ясування їм їхніх прав та обов'язків.

Зазначену обітницю та підписку, що мають чинність на весь час, доки народний засідатель виконує свої обов'язки, належить зберігати при справах суду.

62. Кожний народний засідатель не може брати участі на судових засіданнях більш, ніж два дні на рік.

Відступати від цього правила можна тільки тоді, коли цього вимагають правила судового процесу.

63. На весь час участі народних засідателів на судових засіданнях за ними зберігається середній зарібок на місці праці, включаючи й час, потрібний для переїзду туди й назад.

Особи, що живуть із сільського господарства, кустарі, ремісники, а так само безробітні одержують добові гроші в розмірі, встановленому від Центрального виконавчого комітету АМСРР та окружних виконавчих комітетів, проте не меншому від мінімуму заробітної плати в даній місцевості, з коштів місцевого бюджету, якщо їх викликається до народного суду, й з коштів державного бюджету—за інших випадків.

рального исполнительного комитета АМСРР или соответствующего окружного исполнительного комитета—по принадлежности; одновременно с этим копии списков представляются Главному суду АМСРР или соответствующему окружному суду.

Списки народных заседателей, окончательно составленные комиссиями при районных исполнительных комитетах, представляются последними на утверждение Центрального исполнительного комитета АМСРР и окружных исполнительных комитетов, по принадлежности, и одновременно с этим в копиях посылаются соответствующим народным судам, а также Главному суду АМСРР или окружным судам, по принадлежности.

Вызов народных заседателей по спискам производится, не ожидая их утверждения со стороны Центрального исполнительного комитета АМСРР или окружных исполнительных комитетов.

61. По прибытии очередных народных заседателей в суд, до вступления их в исполнение своих обязанностей, судья обязан отобрать от каждого народного заседателя торжественное обещание судить по совести и подписку о разъяснении им их прав и обязанностей.

Означенное обещание и подписка хранятся при делах суда; они считаются действительными на все время выполнения народными заседателями своих обязанностей.

62. Каждый народный заседатель не может принимать участия в судебных заседаниях более двух дней в году.

Отступление от этого правила допускается лишь в том случае, если этого требуют правила судебного процесса.

63. На все время участия народных заседателей в судебных заседаниях за ними сохраняется средний заработок по месту работы, включая и время, необходимое для проезда туда и обратно.

Лица, получающие средства к существованию от сельского хозяйства, кустари и ремесленники, а также безработные, получают суточные в размере, устанавливаемом Центральным исполнительным комитетом АМСРР и окружными исполнительными комитетами, но не ниже минимума заработной платы данной местности, из средств местного бюджета, если они вызываются в народный суд, и из средств государственного бюджета—в других случаях.

Витрати на переїзд закликаним народним засідателям в обидва кінці так само оплачуються з цих коштів.

Кошти з місцевого бюджету, видавані на вищезазначені потреби, проводяться за кошторисом народного суду порядком, що його передбачено в арт. 34 цієї устави.

Розділ 5.

Трудові сесії народного суду.

64. Трудові сесії народного суду утворюються в тих містах та залюднених промислових пунктах, де це вважатиме за потрібне окружний суд, порозумівшись з окружною радою професійних спілок та окружним органом Народного комісаріату праці, а в АМСРР—Народний комісаріат юстиції АМСРР, порозумівшись з Молдавською радою професійних спілок і Народним комісаріатом праці АМСРР.

65. Трудові сесії народного суду включаються в мережу народних судів порядком, передбаченим для встановлення цієї мережі, за арт. 28 цієї устави.

66. Трудові сесії чинять тільки в межах того міста або залюдненого промислового пункту, де їх утворено.

В інших місцевостях справи, підсудні трудовим сесіям, розглядають народні суди у звичайному складі, додержуючи проте правил, установлених для трудових сесій.

67. Трудові сесії чинять у складі:

1) народного судді, як голови, та

2) двох постійних членів трудової сесії.

68. Постійних членів трудових сесій виділяється по два від кожної з нижчезазначених установ:

1) в АМСРР—від Молдавської ради професійних спілок і Центральної ради народного господарства АМСРР;

2) в округах—від окружної ради професійних спілок і відділу місцевої промисловости, а там, де його немає—відділу місцевого господарства.

69. Членів трудових сесій затверджує на один рік: в столичному місті АМСРР—міська рада, а в інших місцевостях АМСРР—Пре-

Раходи по проезде призываемых народных заседателей в оба конца также оплачиваются из указанных средств.

Средства из местного бюджета, отпускаемые на вышеуказанные надобности, проводятся по смете народного суда в порядке, предусмотренном ст. 34 настоящего положения.

Глава 5.

О трудовых сессиях народного суда.

64. Трудовые сессии народного суда образуются в тех городах и населенных промышленных пунктах, где это будет признано необходимым окружным судом по соглашению с окружным советом профессиональных союзов и окружным органом Народного комиссариата труда, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР по соглашению с Молдавским советом профессиональных союзов и Народным комиссариатом труда АМСРР.

65. Трудовые сессии народного суда включаются в сеть народных судов в порядке, предусмотренном для установления этой сети, согласно ст. 28 настоящего положения.

66. Трудовые сессии действуют только в пределах того города или населенного промышленного пункта, в которых они образованы.

В других местностях дела, подсудные трудовым сессиям, рассматриваются народными судами в обычном составе, с соблюдением однако правил, установленных для трудовых сессий.

67. Трудовые сессии действуют в составе:

1) народного судьи, в качестве председателя, и

2) двух постоянных членов трудсессии.

68. Постоянные члены трудовых сессий выделяются по два от каждого из нижеследующих учреждений:

1) в АМСРР—от Молдавского совета профессиональных союзов и Центрального совета народного хозяйства АМСРР;

2) в округах—от окружного совета профессиональных союзов и отдела местной промышленности, а там, где его нет, отдела местного хозяйства.

69. Члены трудовых сессий утверждаются на один год: в столичном городе АМСРР—городским советом, в остальных местностях

зидія Центрального виконавчого комітету АМСРР на подання Народного комісаріату юстиції АМСРР, а в округах—президія округового виконавчого комітету, міської або селищної ради, кому це належить, на подання округового суду.

70. Щодо скликання та тимчасового відстановлення постійні члени трудових сесій підлягають правилам, встановленим цією уставою дотично народних суддів.

Дотерміново відкликати постійних членів трудових сесій мають ті установи, що їх затверджують, а так само установи, що від них членів трудових сесій делеговано.

71. Для розгляду підсудних трудовим сесіям справ, що їх повернула на новий розгляд касаційна інстанція, і для розвантаження обтяжених справами трудових сесій, можна утворювати, в разі потреби, другі склади трудових сесій, порядком, встановленим арт. арт. 68 і 69 цієї устави.

72. Щодо правил судочинства трудові сесії чинять на загальних для всіх народних судів підставах, за виключеннями, зазначеними в законі.

73. Щодо утримання штатів, звітності й нагляду з боку округового суду, трудові сесії підлягають загальновстановленим для народних судів правилам.

ПОДІЛ III.

Округові суди.

Розділ 6.

Склад округового суду.

74. Округовий суд чинить у складі:

- 1) пленуму округового суду,
- 2) цивільного відділу,
- 3) кримінального відділу,
- 4) надзвичайної сесії,
- 5) особливої сесії у справах про неспроможність кооперативних організацій.

Для технічного обслуговування округовий суд має секретаріат у складі: 1) загальної канцелярії, 2) архіву й 3) господарської частини.

АМСРР—Президіумом Центрального исполнительного комітета АМСРР, по представлению Народного комиссариата юстиции АМСРР, а в округах—президіумом окружного исполнительного комітета, городского или поселкового совета, по принадлежности: по представлению окружного суда.

70. В отношении смещения и временного отстранения постоянные члены трудовых сессий подчиняются правилам, установленным настоящим положением в отношении народных судей.

Право досрочного отзыва постоянных членов трудовых сессий принадлежит тем учреждениям, которые их утверждают, а также учреждениям, от которых члены трудовых сессий делегированы.

71. Для рассмотрения подсудных трудовым сессиям дел, возвращенных на новое рассмотрение кассационной инстанцией, и для разгрузки обремененных делами трудовых сессий, разрешается создавать в случае необходимости вторые составы трудовых сессий в порядке, установленном ст. ст. 68 и 69 настоящего положения.

72. В отношении правил судопроизводства трудовые сессии действуют на общих для всех народных судов основаниях, с указанными в законе изъятиями.

73. В отношении содержания штатов, отчетности и надзора со стороны окружного суда трудовые сессии подлежат общеустановленным для народных судов правилам.

РАЗДЕЛ III.

Об окружных судах.

Глава 6.

О составе народного суда.

74. Окружной суд действует в составе:

- 1) пленума окружного суда,
- 2) гражданского отдела,
- 3) уголовного отдела,
- 4) чрезвычайной сессии,
- 5) особой сессии по делам о несостоятельности кооперативных организаций.

Для технического обслуживания окружной суд имеет секретариат в составе: 1) общей канцелярии, 2) архива и 3) хозяйственной части.

Для розв'язування справ за місяць утворюється відповідні виїзні сесії округового суду.

75. Цивільний і кримінальний відділи мають функції судової (першої) й касаційної (другої) інстанції.

76. Округовий суд складається з голови, його заступників та з постійних і запасних членів суду в числі, встановленому в штатах.

Крім того, до судової діяльності округового суду закликається народних засідателів, порядком, зазначеним в арт. 95.

Технічний персонал округового суду складається з старшого й інших секретарів округового суду та з інших службовців в числі, встановленому штатами.

77. Пленум округового суду утворюється з усіх членів округового суду.

До складу пленуму входять, крім того, голова округової судово-земельної комісії, голова арбітражної комісії, що є при округовому виконавчому комітетові в місці осідку округового суду.

В засіданнях пленуму обов'язково бере участь округовий прокурор або його заступник.

78. На засіданнях пленуму можуть брати участь з правом дорадчого голосу голова корпусних та дивізійних військових трибуналів, що є в місці осідку округового суду, й голова колегії оборонців при округовому суді.

На засіданнях пленуму можуть бути присутні й інші особи на запрошення або з дозволу голови округового суду.

79. Засідання пленуму відбуваються за потребою.

Головує на засіданнях пленуму голова округового суду або один з його заступників, що виконує обов'язки голови.

80. Засідання пленуму є дійсні, коли на них є не менш половини всього складу округового суду та, крім того, округовий прокурор або його заступник.

81. Голову, його заступника і членів округового суду обирає округовий виконавчий комітет на один рік і ставить їх на затвердження Народного комісаріату юстиції УОПР, що має право пропонувати округо-

Для разрешения дел на местах образуется соответствующие выездные сессии окружного суда.

75. Гражданский и уголовный отделы имеют функции судебной (первой) и кассационной (второй) инстанции.

76. Окружной суд состоит из председателя, его заместителей и из постоянных и запасных членов суда в количестве, установленном штатами.

Кроме того, к судебной деятельности окружного суда привлекаются народные заседатели, в порядке, предусмотренном ст. 95.

Технический персонал окружного суда состоит из старшего и иных секретарей окружного суда и из других служащих в количестве, установленном штатами.

77. Пленум окружного суда состоит из всех членов окружного суда.

В состав пленума входят, кроме того, председатель окружной судебно-земельной комиссии и председатель арбитражной комиссии при окружном исполнительном комитете в месте нахождения окружного суда.

В заседаниях пленума обязательно принимает участие окружной прокурор или его заместитель.

78. В заседаниях пленума могут принимать участие с правом совещательного голоса председатели корпусных и дивизионных военных трибуналов, расположенных в месте нахождения окружного суда, и председатель коллегии защитников, находящейся при окружном суде.

На заседаниях пленума могут присутствовать и другие лица по приглашению или с разрешения председателя окружного суда.

79. Заседания пленума происходят по мере надобности.

Председательствует на заседаниях пленума председатель окружного суда или один из его заместителей, исполняющий обязанности председателя.

80. Заседания пленума являются действительными, если на них присутствует не менее половины всего состава окружного суда и, кроме того, окружной прокурор или его заместитель.

81. Председатель, его заместитель и члены окружного суда избираются окружным исполнительным комитетом на один год и представляются на утверждение Народного комиссариата юстиции УССР, который име-

вому виконавчому комітетові й своїх кандидатів на посади голови, його заступників і членів округового суду. По скінченні речення тих самих осіб можна обирати знову.

82. Дотерміново відкликати голову, його заступників і членів округових судів можна тільки за постановою відповідного округового виконавчого комітету на пропозицію Народного комісаріату юстиції УСРР або з ініціативи самого округового виконавчого комітету, проте в останньому разі виключно з санкції Народного комісаріату юстиції. Відкликати зазначених осіб дотерміново односторонньою постановою округового виконавчого комітету не можна.

83. Скинути з посади голову, його заступників та членів округового суду можна тільки судовою.

84. Тимчасово відстановити від посади голову, його заступників та членів округового суду можна виключно в разі порушення проти них кримінальної справи. Справу про тимчасове відстановлення зазначених осіб розв'язує Народний комісаріат юстиції УСРР—дотично голів округових судів та їх заступників, а дотично членів округового суду—Народний комісаріат юстиції або пленум округового суду.

85. Переводити голову, його заступників і членів округових судів з одного округового суду до іншого можна за постановою Народного комісаріату юстиції УСРР, порозумівшись з обома заінтересованими округовими виконавчими комітетами.

86. На випадок Народний комісаріат юстиції двічі не затвердить виставлених за арт. 81 цієї устави кандидатів на посади голови, його заступників і членів округового суду, то цих урядовців може настановити Народний комісаріат юстиції УСРР безпосередньо.

ет право предлатать окружному исполнительному комитету своих кандидатов на должности председателя, его заместителей и членов окружного суда. После истечения срока те же лица могут быть избираемы вновь.

82. Досрочный отзыв председателя, его заместителей и членов окружных судов производится только постановлением соответствующего окружного исполнительного комитета по предложению Народного комиссариата юстиции УССР или по инициативе самого окружного исполнительного комитета, в последнем случае, однако, исключительно с санкции Народного комиссариата юстиции. Досрочный отзыв указанных лиц односторонним постановлением окружного исполнительного комитета не допускается.

83. Смещение с должности председателя, его заместителей и членов окружного суда может иметь место исключительно по суду.

84. Временное отстранение от должности председателя, его заместителей и членов окружного суда допускается исключительно в случае возбуждения против них уголовного дела. Вопрос о временном отстранении указанных лиц разрешается Народным комиссариатом юстиции УССР — в отношении председателей окружных судов и их заместителей, а в отношении членов окружного суда — Народным комиссариатом юстиции или пленумом окружного суда.

85. Перевод председателя, его заместителей и членов окружного суда из одного окружного суда в другой производится по постановлению Народного комиссариата юстиции УССР по соглашению с обоими заинтересованными окружными исполнительными комитетами.

86. В случае двукратного неутверждения Народным комиссариатом юстиции представленных ему, согласно ст. 81 настоящего положения, кандидатов на должности председателя, его заместителей и членов окружного суда, все указанные должностные лица могут быть назначены Народным комиссариатом юстиции УССР непосредственно.

Розділ 7.

Функції голови округового суду, його заступників, пленуму округового суду та старшого секретаря.

87. Голова округового суду відповідає за напрямок роботи округового суду та всіх підурядних йому органів юстиції.

Так само голова округового суду відповідає за точне і неухильне подержання в округовому суді законів і належних розпоряджень, а так само директив Народного комісаріату юстиції УСРР.

88. На випадок своєї тимчасової відсутності, голова округового суду покладає виконувати свої обов'язки на одного з своїх заступників.

89. Зокрема, до відання голови округового суду належить:

1) подавати на розв'язання відповідних органів свої проекти щодо встановлення мережі підурядних округовому судові органів юстиції, зокрема—подавати до пленуму округового суду свої пропозиції щодо мережі районів народного суду, нотаріальних контор та юридичних консультацій;

2) подавати пленумові округового суду списки кандидатів на народних суддів та ставити встановленим порядком до обрання або призначення кандидатури урядовців округового суду та підурядних йому органів юстиції, що їх за цією уставою обирає чи встановлює округовий виконавчий комітет або відповідна міська чи селищна рада;

3) настановляти, переводити та звільняти всіх службовців округового суду, що не підпадають під чинність попереднього п. 2, а так само затверджувати на посаді секретарів народних суддів;

4) складати кошториси на утримання округового суду й підурядних йому органів, що є на державному чи місцевому бюджеті, а так само наглядати, щоб округовий виконавчий комітет та міська рада округового міста вчасно фінансували ці органи;

5) вимагати, розглядати й затверджувати звіти всіх підурядних округовому судові установ та урядовців;

Глава 7.

О функциях председателя окружного суда, его заместителей, пленума окружного суда и старшего секретаря.

87. Председатель окружного суда отвечает за направление работы окружного суда и всех подведомственных ему органов юстиции.

Равным образом председатель окружного суда несет ответственность за точное и неуклонное исполнение в окружном суде законов и подлежащих распоряжений, а также директив Народного комиссариата юстиции УССР.

88. На случай временного отсутствия, председатель окружного суда возлагает исполнение своих обязанностей на одного из своих заместителей.

89. В частности, к ведению председателя окружного суда относятся:

1) представление на разрешение соответствующих органов своих проектов по установлению сети подведомственных окружному суду органов юстиции, в частности — представление пленуму окружного суда своих предложений в отношении сети районов народного суда, нотариальных контор и юридических консультаций;

2) представление пленуму окружного суда списков кандидатов в народные судьи и представление в установленном порядке к избранию или назначению кандидатур должностных лиц окружного суда и подведомственных ему органов юстиции, которые, согласно настоящему положению, избираются или назначаются окружным исполнительным комитетом или соответствующим городским либо поселковым советом;

3) назначение, перевод и увольнение всех служащих окружного суда, не попадающих под действие предыдущего пункта 2, а также утверждение в должности секретарей народного суда;

4) составление смет на содержание окружного суда и подведомственных ему органов, находящихся на государственном или местном бюджете, а также наблюдение за своевременным финансированием окружным исполнительным комитетом и городским советом окружного города указанных органов;

5) затребование, рассмотрение и утверждение отчетности всех подведомственных окружному суду учреждений и должностных лиц;

6) подавати до Народного комісаріату юстиції УСРР звіт про діяльність округового суду та всіх підурядних йому органів, а так само доповідати про діяльність цих органів округовому виконавчому комітетові та міській раді округового міста;

7) наглядати за діяльністю канцелярій і станом грошової, матеріальної та іншої звітності округового суду й інших підурядних йому органів;

8) зноситися в справах округового суду з Народним комісаріатом юстиції УСРР та іншими урядництвами, установами й особами;

9) наглядати, щоб вчасно й відповідно до вимог закону складано списки народних засідателів;

10) призначати й обликати засідання пленуму округового суду, головувати на них, затверджувати порядок денний засідання пленуму й ставити окремі питання на обговорення пленуму з власної ініціативи, в тому числі подавати до пленуму пропозиції про тимчасове відстановлення народних суддів округи за випадків і порядком, зазначених в арт. 47 цієї устави, та про переведення народних суддів з одного району до іншого в межах округи;

11) вживати заходів дисциплінарного впливу проти всіх урядовців округового суду, крім заступників голови округового суду, та проти всіх урядовців підурядних округовому судові органів і членів колегії оборонців, крім голови колегії,—в межах і порядком, що встановлені законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості;

12) розподіляти членів округового суду по відділам, формувати з числа членів суду особливі склади для розгляду окремих справ, призначати виїзні сесії і їх склад, ставити перед Народним комісаріатом юстиції питання про зміну штатів округового суду;

13) призначати ревізії всіх підурядних округовому судові установ та урядовців;

14) інструктувати народних суддів та інші підурядні округовому суду установи та урядовців в межах, визначених у наказі округовим судам і відповідно до об'являючих Народного комісаріату юстиції та Найвищого суду УСРР;

6) представление в Народный комиссариат юстиции УСРР отчетов о деятельности окружного суда и всех подведомственных ему органов, а также представление докладов о деятельности этих органов окружному исполнительному комитету или городскому совету окружного города;

7) наблюдение за деятельностью канцелярии и состоянием денежной, материальной и иной отчетности окружного суда и других подведомственных ему органов;

8) сношения по делам окружного суда с Народным комиссариатом юстиции УСРР и другими ведомствами, учреждениями и лицами;

9) наблюдение за своевременным и соответствующим требованиям закона составлением списков народных заседателей;

10) назначение и созыв заседаний пленума окружного суда, председательствование в таковых, утверждение порядка дня заседания пленума и внесение отдельных вопросов на обсуждение пленума по собственному почину, в том числе представление в пленум предложений о временном отстранении народных судей округа, в случаях и в порядке, указанных в ст. 47 настоящего положения, и о переводе народных судей из одного района в другой в пределах округа;

11) принятие мер дисциплинарного воздействия в отношении всех должностных лиц окружного суда, кроме заместителей председателя окружного суда, а также в отношении служащих подведомственных окружному суду органов и членов коллегии защитников, кроме председателя коллегии,—в пределах и порядке, установленных в законе о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

12) распределение членов окружного суда по отделам, формирование из числа членов суда особых составов для слушания отдельных дел, назначение выездных сессий и их состава, постановка перед Народным комиссариатом юстиции вопросов об изменении штатов окружного суда;

13) назначение ревизии всех подведомственных окружному суду учреждений и должностных лиц;

14) инструктирование народных судей и других подведомственных окружному суду учреждений и должностных лиц в пределах, указанных в наказе окружным судам и в соответствии с циркулярами Народного комиссариата юстиции и Верховного суда УСРР;

15) керувати й наглядати за колегією оборонців при округовому суді, зокрема—призначати ревізію каси, рахівництва й діловодства президії колегії та колективів членів колегії (юридичних консультацій), а так само перевіряти правильність відрахувань, що їх роблять поодинокі члени колегії оборонців до фонду колегії.

90. На заступників голови округового суду покладається, з призначення голови суду, заведувати відділами округового суду. Крім того, заступники голови виконують інші обов'язки з доручення голови або пленуму округового суду.

91. До відання пленуму округового суду належить:

1) вислухувати доповіді голови округового суду, завідателів відділів суду та інших підурядних округовому судові урядовців та установ, а так само доповіді голови колегії оборонців і голів округової судово-земельної та місцевої арбітражної комісії і ухвалювати з приводу вислуханих доповідей відповідні постанови, в тому числі і про призначення ревізій зазначених спеціальних судів;

2) вислухувати доповіді про наслідки зроблених ревізій та перевірок підурядних і піднаглядних округовому судові установ та поодиноких урядовців, вживати заходів до усунення зауважених за цього хиб і давати потрібні вказівки;

3) розв'язувати питання про тимчасове відстановлення від посади народних суддів округи за випадків і порядком, що зазначені в арт. 47 цієї устави, а так само про перевід народних суддів у межах округи з одного району до іншого;

4) розв'язувати встановленим порядком питання про встановлення мережі районів народного суду, нотаріальних контор і юридичних консультацій;

5) виставляти кандидатів на народних суддів і нотарів;

6) розглядати окремі питання, що їх ставлять голова округового суду, завідателі цивільного та кримінального відділів або окремі судові оклади цих відділів у першій чи касаційній інстанції округового суду або

15) руководство и наблюдение за коллегией защитников, находящейся при окружном суде, в частности—назначение ревизии кассы, счетоводства и делопроизводства президиума коллегии и коллективов членов коллегии (юридических консультаций), а также проверка правильности отчислений, производящихся отдельными членами коллегии защитников в фонд коллегии.

90. На заместителей председателя окружного суда возлагается, по назначению председателя суда, заведывание отделами окружного суда. Кроме того, заместители председателей исполняют другие обязанности по поручению председателя или пленума окружного суда.

91. К предметам ведения пленума окружного суда относятся:

1) заслушивание докладов председателя окружного суда, заведывающих отделами суда и иных подведомственных окружному суду должностных лиц и учреждений, а также докладов председателя коллегии защитников и председателей окружной судебно-земельной и местной арбитражной комиссии и вынесение по заслушанным докладам соответствующих постановлений, в том числе и о назначении ревизий указанных специальных судов;

2) заслушивание докладов о результатах произведенных ревизий и проверок подведомственных и поднадзорных окружному суду учреждений и отдельных должностных лиц, принятие мер к устранению замеченных при этом недостатков и дача необходимых указаний;

3) разрешение вопросов о временном отстранении от должности народных судей округа в случаях и в порядке, указанных в ст. 47 настоящего положения, а также о переводе народных судей в пределах округа из одного района в другой;

4) разрешение в установленном порядке вопросов об установлении сети районов народного суда, нотариальных контор и юридических консультаций;

5) выдвижение кандидатов в народные судьи и нотариусы;

6) рассмотрение отдельных вопросов, относимых председателем окружного суда, заведывающими гражданским или уголовным отделами или отдельными судебными составами этих отделов в первой или кассационной ин-

округовий прокурор—щодо неясности або неповноти чинних законів, але щоразу виключно у зв'язку з будь-якою конкретною справою або постановою, та подавати з приводу внесених питань свої міркування до Найвищого суду УСРР для розгляду за літ. «в» п. 1 арт. 137 цієї устави.

92. Питання на пленумі розв'язується звичайно більшістю голосів.

Якщо голоси на пленумі поділяться на двояке, справу визнається за нерозв'язану і обидві думки голова засідання подає на остаточне розв'язання до Народного комісаріату юстиції УСРР, Найвищого суду і округового виконавчого комітету, залежно від того, кому підурядна справа.

В разі голова засідання не погодиться з постановою пленуму на питання, передбачені п. п. 1, 2, 3 і 4 арт. 91, він так само має право передати зазначені питання з усіма дотичними до них матеріалами на розв'язання згаданих вище органів.

Таке передання питання зупиняє виконання відповідної постанови пленуму.

Міркування пленуму у справах, передбачених п. 6 арт. 91, у всякому разі, незалежно від згоди з цими міркуваннями голови засідання, належить подавати до Найвищого суду на розв'язання за арт. 137 цієї устави.

93. У разі прокурор опротестує постанову пленуму, його протест зупиняє виконання постанови тільки за випадків, коли вона стосується питань, передбачених п. п. 1 і 2 арт. 91.

94. Старший секретар окружного суду безпосередньо відає секретаріатом окружного суду за наказом окружним судам та директивами голови суду.

Розділ 8.

Склад судових засідань окружного суду та порядок виклику до окружного суду народних засідателів.

95. Засідання цивільного й кримінального відділів окружного суду, як суду першої інстанції, та їх виїзних сесій відбуваються

станції окружного суду, либо окружним прокурором — в отношении неясности или неполноты действующих законов; всякий раз, однако, исключительно в связи с каким-нибудь конкретным делом или постановлением и представление своих соображений по указанным вопросам в Верховный суд УСРР для рассмотрения в порядке лит. «в» п. 1 ст. 137 настоящего положения.

92. Вопросы на пленуме разрешаются простым большинством голосов.

В случае разделения голосов в пленуме пополам вопрос считается неразрешенным и оба мнения представляются председательствующим на окончательное разрешение в Народный комиссариат юстиции УСРР, Верховный суд или окружной исполнительный комитет, в зависимости от подведомственности вопроса.

В случае несогласия председательствующего с постановлением пленума по вопросам, предусмотренным п. п. 1, 2, 3 и 4 ст. 91, он также имеет право передать указанные вопросы со всеми относящимися к ним материалами на разрешение указанных выше органов.

Такая передача вопросов приостанавливает приведение в исполнение соответствующего постановления пленума.

Соображения пленума по вопросам, предусмотренным п. 6 ст. 91, во всяком случае, независимо от согласия с этими соображениями председательствующего, подлежат представлению в Верховный суд для разрешения в порядке ст. 137 настоящего положения.

93. В случае опротестования постановления пленума прокурором его протест приостанавливает приведение в исполнение постановления только в том случае, если оно касается вопросов, предусмотренных п. п. 1 и 2 ст. 91.

94. Старший секретарь окружного суду непосредственно ведает секретариатом окружного суду, согласно наказу окружним судам и директивам председателя суду.

Глава 8.

О составе судебных заседаний окружного суду и о порядке вызова в окружной суд народных заседателей.

95. Заседания гражданского и уголовного отделов окружного суду в качестве первой инстанции и их выездных сессий происхо-

в складі одного постійного члена округового суду, як голови, та двох народних засідателів, що їх викликає за списками (арт. 60) голова відповідного відділу округового суду або його виїзної сесії.

Засідання особливої сесії округового суду в справах про неспроможність кооперативних організацій відбуваються в складі члена округового суду по цивільному відділу, як голови, і двох членів сесії—одного від округового фінансового відділу, а другого—від округового відділу торгівлі, округового земельного відділу або округового відділу місцевої промисловости чи місцевого (комунального) господарства, залежно від того, до якого виду кооперації належить неспроможна організація.

Членів сесії на кожне судове засідання викликає голова округового суду за списком членів сесії, затверджуваним від президії округового виконавчого комітету.

Увага. Членів особливої сесії округового суду в справах неспроможности кооперативних організацій обирає на речевець в один рік президія округового виконавчого комітету в кількості, що її встановлює окружний суд, порозумівшись з окружними відділами—фінансовим, земельним, торгівлі, місцевої промисловости або місцевого (комунального) господарства, проте у всякому разі найменш по два члени від кожного з наведених відділів.

96. Засідання цивільного й кримінального відділів округового суду як касаційної інстанції та їх виїзних сесій відбуваються за головуванням завідача відповідного відділу округового суду в складі одного постійного члена суду та одного народного судді з числа народних суддів округу, викликуваного для участі на засіданні за чергою, що її встановлює пленум округового суду.

За виняткових випадків голова округового суду, на свою відповідальність, може покласти головування в касаційних інстанціях округового суду на одного з членів відповідного відділу суду.

97. Голова округового суду має право взяти на себе головування у кожній справі,

як в складі одного постійного члена окружного суду, в качестве председателя, и двух народных заседателей, вызываемых по спискам (ст. 60) председателем соответствующего отдела окружного суда или его выездной сессии.

Засідання особливої сесії окружного суду по делам о несостоятельности кооперативных организаций происходят в составе члена окружного суда по гражданскому отделу, в качестве председателя, и двух членов сессии: одного от окружного финансового отдела и другого от окружного отдела торговли, окружного земельного отдела или окружного отдела местной промышленности или местного (коммунального) хозяйства, в зависимости от того, к какому виду кооперации относится несостоятельная организация.

Члены сессии вызываются на каждое судебное заседание председателем окружного суда по списку членов сессии, утверждаемому президиумом окружного исполнительного комитета.

Примечание. Члены особливої сесії окружного суда по делам о несостоятельности кооперативных организаций избираются президиумом окружного исполнительного комитета сроком на один год в количестве, устанавливаемом окружным судом, по соглашению с окружными отделами—финансовым, земельным, торговли, местной промышленности или местного (коммунального) хозяйства, но во всяком случае, не менее чем по два члена от каждого из названных отделов.

96. Заседания гражданского и уголовного отделов окружного суда в качестве кассационной инстанции и их выездных сессий происходят под председательством заведывающего соответствующим отделом окружного суда в составе одного постоянного члена суда и одного народного судьи из числа народных судей округа, вызываемого для участия в заседании по очереди, устанавливаемой пленумом окружного суда.

В исключительных случаях председатель окружного суда под своей ответственностью может возложить председательствование в кассационных инстанциях окружного суда на одного из членов соответствующего отдела суда.

97. Председатель окружного суда имеет право принять на себя председательствова-

що їй розглядається в округовому суді у всякій інстанції.

98. Форми, реченні і порядок матеріальної, грошової і всякої іншої звітності округового суду встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

ПОДІЛ ІV.

Головний суд АМСРР.

Розділ 9.

99. Головний суд АМСРР чинить у складі:

- 1) пленуму,
- 2) судової колегії в цивільних справах,
- 3) судової колегії в кримінальних справах,
- 4) касаційної колегії в цивільних справах,
- 5) касаційної колегії в кримінальних справах,
- 6) особливої сесії у справах про неспроможність кооперативних організацій,
- 7) надзвичайної сесії.

Для технічного обслуговування Головного суду є секретаріят Головного суду АМСРР у складі: 1) загальної канцелярії, 2) архіву й 3) господарської частини.

Для розв'язання справ на місцях утворюється відповідні виїзні сесії Головного суду АМСРР.

100. Головний суд АМСРР складається з голови, його заступника, голів колегій і членів Головного суду АМСРР у числі, встановленому в штатах.

Крім того, до судової діяльності Головного суду залючуються народні засідателі порядком, зазначеним в арт. 118 цієї устави.

Технічний персонал Головного суду АМСРР складається з старшого й інших секретарів суду та з інших службовців в числі, встановленому в штатах.

101. Голову Головного суду АМСРР, його заступника, голів колегій і членів Головного суду АМСРР настановлює Президія Центрального виконавчого комітету АМСРР на подання Народнього комісара юстиції АМСРР.

102. Голову Головного суду АМСРР, його заступника, голів колегій і членів Головного суду АМСРР може відкликати Президія

вше в любом деле, рассматриваемом в окружном суде в любой инстанции.

98. Формы, сроки и порядок материальной, денежной и всякой иной отчетности окружного суда определяется Народным комиссариатом юстиции УССР.

РАЗДЕЛ ІV.

Главный суд АМССР.

Глава 9.

99. Главный суд АМССР действует в составе:

- 1) пленума,
- 2) гражданской судебной коллегии,
- 3) уголовной судебной коллегии,
- 4) гражданской кассационной коллегии,
- 5) уголовной кассационной коллегии,
- 6) особой сессии по делам о несостоятельности кооперативных организаций,
- 7) чрезвычайной сессии.

Для технического обслуживания Главного суда состоит секретариат Главного суда АМССР в составе: 1) общей канцелярии; 2) архива и 3) хозяйственной части.

Для разрешения дел на местах образуются соответствующие выездные сессии Главного суда АМССР.

100. Главный суд АМССР составляется из председателя, его заместителя, председателей коллегий и членов Главного суда АМССР в количестве, установленном в штатах.

Кроме того, к судебной деятельности Главного суда привлекаются народные заседатели в порядке, указанном в ст. 118 настоящего положения.

Технический персонал Главного суда АМССР составляется из старшего и иных секретарей суда и других служащих в числе, установленном штатами.

101. Председатель Главного суда АМССР, его заместитель, председатели коллегий и члены Главного суда АМССР назначаются Президиумом Центрального исполнительного комитета АМССР по представлению Народного комиссара юстиции АМССР.

102. Председатель Главного суда АМССР, его заместитель, председатели коллегий и члены Главного суда АМССР могут быть от-

Центрального виконавчого комітету АМОРР з власної ініціативи або на подання Народного комісара юстиції АМОРР.

• 103. Скидати з посади зазначених в арт. 101 осіб можна тільки судово.

104. Тимчасово відстановити від посади зазначених в арт. 101 осіб можна на подання Найвищого суду УСРР або Народного комісара юстиції АМОРР не інакше, як за постановою Президії Центрального виконавчого комітету АМОРР в разі порушення проти зазначених осіб кримінальної справи.

105. Голова Головного суду АМОРР відповідає за напрямок роботи Головного суду та за точне й неухильне додержання в Головному суді законів і належних розпоряджень, а так само директив Народного комісара юстиції АМОРР та обов'язкових на території АМОРР постанов і роз'яснень Народного комісаріату юстиції УСРР.

106. Зокрема, до відання голови Головного суду АМОРР належить:

1) настановити й звільнити встановленим у законі порядком всіх осіб технічного персоналу Головного суду АМОРР;

2) подавати Народному комісаріату юстиції АМОРР звіти про діяльність Головного суду АМОРР;

3) наглядати за діяльністю канцелярії Головного суду й станом грошевої, матеріальної й іншої звітності;

4) призначати засідання пленуму Головного суду АМОРР, головувати на них, затверджувати порядок денний засідань пленуму й ставити окремі питання на обговорення пленуму з власної ініціативи, в тому числі подавати до пленуму пропозиції про тимчасове відстановлення від посади народних суддів АМОРР за випадків і порядком, що зазначені в арт. 47 цієї устави, і порушувати перед Народним комісаріатом юстиції АМОРР питання про переведення народних суддів з одного району до іншого в межах АМОРР;

5) вживати заходів дисциплінарного впливу проти всіх урядовців Головного суду АМОРР, крім заступників голови суду, та проти членів колегії оборонців, що є

зважаємы Президіумом Центрального исполнительного комитета АМССР по его инициативе или по представлению Народного комиссара юстиции АМССР.

103. Смещение от должности указанных в ст. 101 лиц может производиться только по суду.

104. Временное отстранение от должности указанных в ст. 101 лиц может быть, по представлению Верховного суда УССР или Народного комиссара юстиции АМССР, произведено не иначе, как по постановлению Президиума Центрального исполнительного комитета АМССР в случае возбуждения против указанных лиц уголовного дела.

105. Председатель Главного суда АМССР отвечает за направление работы Главного суда и за точное и неуклонное соблюдение в Главном суде законов, подлежащих распоряжений, а равно директив Народного комиссара юстиции АМССР, а также обязательных на территории АМССР постановлений и разъяснений Народного комиссариата юстиции УССР.

106. В частности, к ведению председателя Главного суда АМССР относятся:

1) назначение и увольнение в установленном законом порядке всех лиц технического персонала Главного суда АМССР;

2) представление в Народный комиссариат юстиции АМССР отчетов о деятельности Главного суда АМССР;

3) наблюдение за деятельностью канцелярии Главного суда и за состоянием денежной, материальной и иной отчетности;

4) назначение заседаний пленума Главного суда АМССР, председательствование в них, утверждение порядка дня заседаний пленума и внесение отдельных вопросов на обсуждение пленума по собственной инициативе, в том числе вхождение в пленум с представлениями о временном отстранении от должности народных судей АМССР в случаях и в порядке, указанном в ст. 47 настоящего положения, и возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции АМССР вопросов о переводе народных судей из одного района в другой в пределах АМССР;

5) принятие мер дисциплинарного воздействия против всех должностных лиц Главного суда АМССР, кроме заместителей председателя суда, и против членов колле-

при Головному суді, крім голови колегії,— в межах і порядку, що встановлені законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості;

6) розподіляти членів Головного суду АМСРР по колегіях, формувати з членів Головного суду АМСРР особливі склади для розгляду окремих справ, призначати виїзні сесії та їх склад, а також порушувати перед Народним комісаріатом юстиції АМСРР питання про зміну штатів Головного суду;

7) керувати, відповідно до директив Народного комісаріату юстиції АМСРР, діяльністю колегії оборонців при Головному суді.

107. Голова Головного суду АМСРР є головою однієї з його касаційних колегій і в той же час має право взяти на себе головування в кожній справі, що є в інших колегіях Головного суду АМСРР.

108. На заступника голови Головного суду АМСРР покладається головування в одній з касаційних колегій Головного суду АМСРР, з призначення голови Головного суду АМСРР, та виконувати інші обов'язки, з доручення пленуму Головного суду АМСРР або його голови.

109. Старший секретар Головного суду безпосередньо ведає секретаріатом суду, за наказом Головному судові та директивами його голови.

110. Пленум Головного суду АМСРР утворюється з усіх членів Головного суду АМСРР.

До складу пленуму входять, крім того, голова Центральної судово-земельної комісії АМСРР і голова арбітражної комісії при Раді народних комісарів АМСРР.

В засіданнях пленуму обов'язково бере участь Прокурор АМСРР або його заступник.

111. На засіданнях пленуму можуть брати участь з правом дорадчого голосу представник військового трибуналу, що є у місці осідку Головного суду АМСРР, і голова колегії оборонців при Головному суді.

ти захитників, находящейся при Главном суде, кроме председателя коллегии—в пределах и порядке, установленных законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

6) распределение членов Главного суда АМСРР по коллегиям, формирование из членов Главного суда АМСРР особых составов для рассмотрения отдельных дел, назначение выездных сессий и их состава, а также возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции АМСРР вопросов об изменении штатов Главного суда;

7) руководство, соответствующее с директивами Народного комиссариата юстиции АМСРР, деятельностью коллегии защитников, находящейся при Главном суде.

107. Председатель Главного суда АМСРР является председателем одной из его кассационных коллегий и в то же время имеет право взять на себя председательствование по любому делу, находящемуся в других коллегиях Главного суда АМСРР.

108. На заместителя председателя Главного суда АМСРР возлагается председательствование в одной из кассационных коллегий Главного суда АМСРР, по назначению председателя Главного суда АМСРР, и исполнение иных обязанностей, по поручению пленума Главного суда АМСРР или его председателя.

109. Старший секретарь Главного суда непосредственно ведает секретариатом суда, согласно наказу Главному суду и директивам его председателя.

110. Пленум Главного суда АМСРР образуется из всех членов Главного суда АМСРР.

В состав пленума входят, кроме того, председатель Центральной судебно-земельной комиссии АМСРР и председатель арбитражной комиссии, состоящей при Совете народных комиссаров АМСРР.

В заседаниях пленума обязательно принимает участие Прокурор АМСРР или его заместитель.

111. На заседаниях пленума могут принимать участие с правом совещательного голоса представитель военного трибунала, находящегося в месте нахождения Главного суда АМСРР, и председатель коллегии защитников, состоящей при Главном суде.

На засіданнях пленуму можуть бути присутні й інші особи на запрошення або з дозволу голови Головного суду АМСРР.

112. Засідання пленуму відбуваються за потребою. Головає на засіданнях пленуму голова суду або його заступник.

113. Засідання пленуму є дійсні, якщо на них є присутніми не менш половини членів Головного суду та, крім того, Прокурор АМСРР або його заступник.

За окремих випадків Прокурор АМСРР від імені Прокурора АМСРР у всіх або в може спеціально на кожний раз уповноважувати бути обов'язково присутнім на пленумі Головного суду АМСРР і виступати окремих питаннях порядку денного інших осіб прокурорського нагляду АМСРР.

114. До компетенції пленуму Головного суду АМСРР належить:

1) вислухувати доповіді голови Головного суду АМСРР, голів його колегій та голови колегії оборонців і ухвалювати з приводу вислуханих доповідей відповідні постанови;

2) розв'язувати питання про тимчасове відстановлення від посади народних суддів АМСРР за випадків і порядком, що зазначені в арт. 47 цієї устави, та порушувати перед Народним комісаріатом юстиції АМСРР справи про перевід народних суддів з одного району до іншого в межах АМСРР;

3) виставляти кандидатів на нотарів;

4) розглядати окремі питання, що їх ставлять голова Головного суду АМСРР, голови колегій або окремі склади судових засідань колегій суду і Прокурор Головного суду АМСРР, зв'язані з неповнотою або неясністю чинних законів, проте щоразу виключно у зв'язку з будь-якою конкретною справою чи постановою, та подавати з приводу поставлених питань свої міркування до Найвищого суду УСРР для розгляду за літ. «в» п. 1 арт. 137 цієї устави.

5) провідно тлумачити закони АМСРР у питаннях, що виникають у зв'язку з розв'язанням конкретних справ у всіх судах АМСРР, на пропозицію Президії Централь-

На засіданнях пленума можуть присутствовать и другие лица по приглашению или с разрешения председателя Главного суда АМСРР.

112. Заседания пленума происходят по мере надобности. Председательствует на заседаниях пленума председатель суда или его заместитель.

113. Заседания пленума действительны, если на них присутствует не менее половины членов Главного суда и, кроме того, Прокурор АМСРР или его заместитель.

В отдельных случаях Прокурор АМСРР может специально на каждый раз уполномачивать присутствовать на пленуме Главного суда АМСРР и выступать от имени Прокурора АМСРР по всем или по отдельным вопросам повестки дня других лиц прокурорского надзора АМСРР.

114. К компетенции пленума Главного суда АМСРР относятся:

1) заслушивание докладов председателя Главного суда АМСРР, председателей его коллегий и председателя коллегии защитников и вынесение по поводу заслушанных докладов соответствующих постановлений;

2) разрешение вопросов о временном отстранении от должности народных судей АМСРР в случаях и порядке, указанным в ст. 47 этого положения, и возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции АМСРР вопросов о переводе народных судей из одного района в другой в пределах АМСРР;

3) представление кандидатов в нотариусы;

4) рассмотрение вносимых председателем Главного суда АМСРР, председателями коллегий или отдельными составами судебных заседаний коллегий суда и Прокурором Главного суда АМСРР отдельных вопросов, связанных с неполнотою или неясностью действующих законов, каждый раз, однако, исключительно в связи с каким либо конкретным делом или постановлением, и представление по поводу внесенных вопросов своих соображений в Верховный суд УСРР для рассмотрения, согласно лит. «в» п. 1 ст. 137 этого положения;

5) руководящее толкование законов АМСРР по вопросам, возникающим в связи с разрешением конкретных дел во всех судах АМСРР, по предложению Президиума

ного виконавчого комітету АМСРР, Генерального прокурора УСРР, Прокурора АМСРР, голови Головного суду АМСРР або голів чинних в АМСРР спеціальних судів.

115. Питання на пленумі Головного суду АМСРР розв'язується звичайною більшістю голосів.

Якщо голоси на пленумі поділяться надвоє, справу визнається за нерозв'язану й обидві думки голова засідання подає на остаточне розв'язання до Народного комісаріату юстиції АМСРР, Найвищого суду УСРР або Центрального виконавчого комітету АМСРР, залежно від того, кому підлегла справа.

В разі голова засідання не погодиться з постановою пленуму в питаннях, зазначених пп. 1 і 2 арт. 114, він так само має право передати ці питання з усіма дотичними їх матеріалами на розв'язання вищезгаданих органів, кому це належить. Таке передавання питання зупиняє здійснення відповідної постанови пленуму.

Міркування пленуму щодо питань, передбачених у п. 4 арт. 114, у всякому разі, незалежно від згоди з цими міркуваннями голови, належить подавати до Найвищого суду УСРР на розв'язання за літ. «в» п. 1 арт. 137 цієї устави.

116. Якщо голова засідання пленуму передасть порядком, передбаченим в арт. 115, розглянуті на пленумі питання на остаточне розв'язання Центральному виконавчому комітету АМСРР або Найвищому суду УСРР, про це одночасно належить сповістити Народній комісаріат юстиції АМСРР, додавши всі матеріали.

117. У разі Прокурор АМСРР опротестує постанову пленуму, її зупиняється тільки за випадків, коли вона стосується питань, передбачених у пп. 1 і 5 арт. 114.

118. Засідання судових колегій Головного суду АМСРР та їх виїзних сесій відбуваються у складі: одного постійного члена Головного суду АМСРР, як голови, й двох народних засідателів, що їх викликається за списком народних засідателів Го-

Центрального виконавчого комітету АМСРР, Генерального прокурора УСРР, Прокурора АМСРР, председателя Главного суда АМСРР или председателей действующих в АМСРР специальных судов.

115. Вопросы на пленуме Главного суда АМСРР разрешаются простым большинством голосов.

В случае деления голосов на пленуме пополам, вопрос признается неразрешенным и оба мнения представляются председательствующим на окончательное разрешение в Народный комиссариат юстиции АМСРР, Верховный суд УСРР или Центральный исполнительный комитет АМСРР, в зависимости от подведомственности дела.

Если председатель заседания не согласится с постановленным пленумом по вопросам, указанным в пп. 1 и 2 ст. 114, он также имеет право передать эти вопросы со всеми относящимися к ним материалами на разрешение вышеуказанных органов, по принадлежности. Такая передача вопроса приостанавливает осуществление соответствующего постановления пленума.

Соображения пленума относительно вопросов, предусмотренных в п. 4 ст. 114, во всяком случае, независимо от согласия с этими соображениями председателя, подлежат передаче в Верховный суд УСРР на разрешение, согласно лит. «в» п. 1 ст. 137 этого положения.

116. Если председательствующий в пленуме передаст в порядке, предусмотренном ст. 115, рассмотренные на пленуме вопросы на окончательное разрешение в Центральный исполнительный комитет АМСРР или в Верховный суд УСРР, то об этом одновременно оповещается Народный комиссариат юстиции АМСРР, с приложением всех материалов.

117. Если Прокурор АМСРР опротестует постановление пленума, оно приостанавливается только в случае, если оно касается вопросов, предусмотренных в пп. 1 и 5 ст. 114.

118. Заседания судебных коллегий Главного суда АМСРР и их выездных сессий происходит в составе: одного постоянного члена Главного суда АМСРР, как председателя, и двух народных заседателей, вызываемых по списку народных заседателей

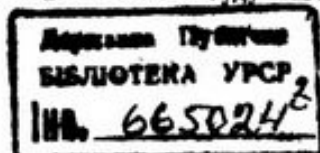
ловного суду АМСРР в розпорядження голів відповідних колегій суду або їх виїзних сесій.

119. Засідання особливої сесії Головного суду АМСРР в справах неможливості кооперативних організацій відбуваються в складі члена Головного суду АМСРР по судовій колегії в цивільних справах, як голови, і двох членів сесії—одного від Народного комісаріату фінансів АМСРР, а другого—від Народного комісаріату торгівлі АМСРР, Народного комісаріату земельних справ АМСРР або Ради народного господарства АМСРР, залежно від того, до якого виду кооперації належить неспроможна організація. Членів сесії на кожне судове засідання викликає голова Головного суду АМСРР за списком членів сесії, затверджуваним від Президії ЦВК АМСРР.

Увага. Членів особливої сесії Головного суду АМСРР в справах неможливості кооперативних організацій затверджує на реченець в один рік Президія ЦВК АМСРР, на подання НКюстиції ЦВК АМСРР, погоджене з НКфінансів, НКземосправ, НКторгівлі й Радою народного господарства АМСРР, в кількості найменш по два члени сесії від кожного з наведених органів.

120. Засідання касаційних колегій Головного суду та їх виїзних сесій відбуваються за головуванням голови Головного суду АМСРР або його заступника в складі одного постійного члена Головного суду АМСРР і одного народного судді, викликуваного до участі на засіданні за чергою, що її встановлює Головний суд АМСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом юстиції АМСРР.

За винятком випадків голова Головного суду АМСРР на свою відповідальність може призначити головувати в касаційних колегіях замість себе або свого заступника—одного з членів Головного суду АМСРР.

Головного суду АМСРР, по розпорядженню председателей соответствующих коллегий суда или их выездных сессий.

119. Заседание особой сессии Главного суда АМСРР по делам о несостоятельности кооперативных организаций происходят в составе члена Главного суда АМСРР по судебной коллегии по гражданским делам в качестве председателя и двух членов сессии—одного от Народного комиссариата финансов АМСРР и другого—от Народного комиссариата торговли АМСРР, Народного комиссариата земледелия АМСРР, или Совета народного хозяйства АМСРР в зависимости от того, к какому виду кооперации относится несостоятельная организация. Члены сессии вызываются на каждое судебное заседание председателем Главного суда АМСРР по списку членов сессии, утверждаемому Президиумом ЦИК АМСРР.

Примечание. Члены особой сессии Главного суда АМСРР по делам о несостоятельности кооперативных организаций утверждаются Президиумом ЦИК АМСРР сроком на один год, по представлению НКюстиции АМСРР, согласованному с Народным комиссариатом финансов, Народным комиссариатом земледелия, Народным комиссариатом торговли и Советом народного хозяйства АМСРР, в количестве не менее чем по два члена сессии от каждого из названных органов.

120. Заседания кассационных коллегий Главного суда и их выездных сессий происходят под председательством председателя Главного суда или его заместителя, в составе одного постоянного члена Главного суда АМСРР и одного народного судьи, вызываемого для участия в заседании по очереди, устанавливаемой Главным судом АМСРР, по соглашению с Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

В исключительных случаях председатель Главного суда АМСРР под своей ответственностью может назначить председательствовать в кассационных коллегиях вместо себя или своего заместителя одного из членов Главного суда АМСРР.

ПОДІЛ V.

Найвищий суд УСРР.

Розділ 10.

Склад Найвищого суду УСРР.

121. Найвищий суд УСРР чинить у складі:

- 1) президії,
- 2) пленуму,
- 3) касаційної колегії в цивільних справах;
- 4) касаційної колегії в кримінальних справах з особливою касаційною радою в справах надзвичайних сесій Головного суду АМСРР та окружних судів,
- 5) надзвичайної сесії Найвищого суду.

Для розв'язання справ на місцях утворюється відповідні виїзні сесії Найвищого суду УСРР.

122. Для розсуду:

- 1) кримінальних справ надзвичайної ваги або справ, підсудних Найвищому суду за персональною ознакою,
- 2) цивільних справ, що їх за Цивільним процесуальним кодексом Народній комісаріат юстиції передасть на розгляд Найвищого суду,
- 3) тих справ, що їх Найвищий суд за тим самим Кодексом визнає за потрібне прийняти до свого розгляду,
- 4) тих цивільних справ, що підсудні Найвищому суду на підставі спеціальних законів призначається за постановою президії Найвищого суду спеціальні склади суду.

123. Для технічного обслуговування Найвищого суду є секретаріат у складі:

- 1) загальної канцелярії,
- 2) архіву,
- 3) господарської частини.

124. Найвищий суд складається з голови Суду, його заступника, голів колегій та членів Найвищого суду в числі, встановленому у штатах.

Технічний персонал Найвищого суду складається з старшого й інших секретарів Найвищого суду, а так само з інших службовців у числі, встановленому в штатах.

125. Старший секретар Найвищого суду ведає секретаріатом Суду. Точні функції старшого й інших секретарів та інших урядовців Найвищого суду встановлюється в наказі Найвищому суду.

РАЗДЕЛ V.

Верховный суд УССР.

Глава 10.

Состав Верховного суда УССР.

121. Верховный суд УССР действует в составе:

- 1) президиума,
- 2) пленума,
- 3) гражданской кассационной коллегии,
- 4) уголовной кассационной коллегии с особым кассационным присутствием по делам чрезвычайных сессий Главного суда АМСРР и окружных судов,
- 5) чрезвычайной сессии Верховного суда.

Для разрешения дел на местах образуются соответствующие выездные сессии Верховного суда УССР.

122. Для разрешения:

- 1) уголовных дел чрезвычайной важности либо дел, подсудных Верховному суду по персональным признакам,
- 2) гражданских дел, передаваемых, согласно Гражданскому процессуальному кодексу, Народным комиссариатом юстиции на рассмотрение Верховного суда,
- 3) тех дел, которые Верховный суд, согласно тому же Кодексу, признает необходимым принять к своему рассмотрению,
- 4) тех гражданских дел, которые подсудны Верховному суду на основании специальных законов, назначаются согласно постановлениям президиума Верховного суда, специальные составы суда.

123. Для технического обслуживания Верховного суда состоит секретариат в составе:

- 1) общей канцелярии,
- 2) архива,
- 3) хозяйственной части.

124. Верховный суд составляется из председателя Суда, его заместителя, председателей коллегий и членов Верховного суда в количестве, установленном штатами.

Технический персонал Верховного суда составляется из старшего и иных секретарей Верховного суда, а также из других служащих в установленном штатеми числе.

125. Старший секретарь Верховного суда ведает секретариатом Суда. Точные функции старшего и иных секретарей и других должностных лиц Верховного суда устанавливаются приказом Верховному суду.

Розділ 11. Конституційного Суду України Глава 11.

Голова Найвищого суду, його заступник, голви колегій та членів Найвищого суду

Председатель Верховного суда, его заместитель председатели коллегий и члены Верховного суда

126. Голову Найвищого суду і його заступника настановлює безпосередньо Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Голів колегій Найвищого суду та членів його настановлює Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету на подання Народнього комісара юстиції УСРР.

126. Председатель Верховного суда и его заместитель назначаются непосредственно Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета. Председатели коллегий Верховного суда и члены его назначаются Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета по представлению Народного комиссара юстиции УССР.

127. Голову Найвищого суду, його заступника, голів колегій та членів Найвищого суду відкликати або відстановити від посади може тільки Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету тим самим порядком, яким їх призначається.

127. Председатель Верховного суда, его заместитель, председатели коллегий и члены Верховного суда могут быть отозваны или отстранены от должности лишь Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета в том же порядке, в каком они назначаются.

128. Голова Найвищого суду відповідає за напрямок роботи суду та за точне й неухильне додержання в Найвищому суді законів і належних розпоряджень, а так само, відповідно до арт. 18 цієї устави, директив Народнього комісара юстиції УСРР.

128. Председатель Верховного суда отвечает за направление работы суда и за точное и неуклонное соблюдение в Верховном суде законов и подлежащих распоряжений, а равно, в соответствии со ст. 18 настоящего положения, директив Народного комиссара юстиции УССР.

129. Голові Найвищого суду належить керівництво роботою пленуму, президії та колегій Найвищого суду. Зокрема, крім справ, передбачених відповідними артикулами процесуальних кодексів і дальшими артикулами цієї устави, до відання голови Найвищого суду належить:

129. Председателю Верховного суда принадлежит руководство работой пленума, президиума и коллегий Верховного суда. В частности, кроме прав, предусмотренных соответствующими статьями процессуальных кодексов и дальнейшими статьями настоящего положения, к ведению председателя Верховного суда относятся:

1) порушувати перед Народнім комісаріатом юстиції та пленумом Найвищого суду, перед ким належить, справи, сполучені з діяльністю Найвищого суду, зокрема, подавати до Народнього комісаріату юстиції УСРР пропозиції про поповнення складу Найвищого суду;

1) возбуждение перед Народным комиссариатом юстиции, а также пленумом и президиумом Верховного суда, по принадлежности, вопросов, связанных с деятельностью Верховного суда, в частности, представление Народному комиссариату юстиции УССР предложений о пополнении состава Верховного суда;

2) вимагати від голів колегій Найвищого суду звітів про діяльність колегій, що на чолі їх вони є, складати на підставі цих звітів загальний звіт по Найвищому суду і подавати цей звіт на затвердження президії Найвищого суду;

2) истребование от председателей коллегий Верховного суда отчетов о деятельности коллегий, во главе которых они стоят, составление на основании этих отчетов общего отчета по Верховному суду и представление этого отчета на утверждение президиума Верховного суда;

3) зокладати на членів Найвищого суду окремі доручення;

3) возложение на членов Верховного суда отдельных поручений;

4) вживати заходів дисциплінарного впливу проти всіх урядовців Найвищого суду, крім членів президії Найвищого суду за випадків і порядком, що їх встановив закон про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглих;

5) призначати, звільняти й переводити урядовців Найвищого суду, за винятком тих, що порядок їх призначення, звільнення й переведення окремо зазначено в законі;

6) скликати президію та пленум Найвищого суду.

130. На випадок відсутності голови Найвищого суду, всі обов'язки голови виконує його заступник.

Розділ 12.

Президія та пленум Найвищого суду.

131. Президію Найвищого суду складають: голова Найвищого суду, його заступник, голови колегій Найвищого суду й поодинокі члени Найвищого суду в числі, встановленому від Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

Склад президії Найвищого суду затверджує Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Крім того, у засіданнях президії Найвищого суду обов'язково приймає участь Прокурор Найвищого суду

132. До відання президії Найвищого суду належить:

1) розподіляти членів Найвищого суду поміж окремими його колегіями;

2) переглядати й затверджувати звіти окремих колегій та загальний звіт Найвищого суду;

3) призначати спеціальні склади суду в окремих справах, що їх Найвищий суд розглядає як суд першої інстанції;

4) призначати склад особливої касаційної ради в справах надзвичайних сесій окружних судів і призначати голову для ведення засідань цієї ради;

5) призначати склад судових засідань надзвичайної сесії Найвищого суду й спеціальні судові склади Найвищого суду;

4) прийняття мер дисциплінарного впливу проти всіх должностных лиц Верховного суда, кроме членов президиума Верховного суда, в случаях и в порядке, установленном законом о дисциплинарном ответствии в порядке подчиненности;

5) назначение, увольнение и перемещение должностных лиц Верховного суда, за исключением тех, порядок назначения, увольнения и перемещения которых особо указан в законе;

6) созыв президиума и пленума Верховного суда.

130. В случае отсутствия председателя Верховного суда все обязанности председателя выполняет его заместитель.

Глава 12.

Президиум и пленум Верховного суда.

131. Президиум Верховного суда составляют: председатель Верховного суда, его заместитель, председатели коллегий Верховного суда и отдельные члены Верховного суда в определенном Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета числе.

Состав президиума Верховного суда утверждается Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета. Кроме того, в заседаниях президиума Верховного суда обязательно принимает участие Прокурор Верховного суда.

132. К ведению президиума Верховного суда относятся:

1) распределение членов Верховного суда между отдельными его коллегиями;

2) рассмотрение и утверждение отчетности отдельных коллегий и общей отчетности Верховного суда;

3) назначение специальных составов суда по отдельным делам, рассматриваемым Верховным судом в качестве суда первой инстанции;

4) назначение состава особого кассационного присутствия по делам чрезвычайных сессий окружных судов и назначение председателя для ведения заседаний этого присутствия;

5) назначение состава судебных заседаний чрезвычайной сессии Верховного суда и специальных судебных составов Верховного суда;

6) призначати виїзні сесії колегій, надзвичайної сесії та спеціальних судових складів Найвищого суду;

7) встановлювати календарний план засідань пленуму Найвищого суду й затверджувати порядок денний цих засідань;

8) виділяти, на пропозицію Народного комісаріату юстиції УСРР, членів Найвищого суду для участі в ревізіях окружних судів, що їх призначає Народний комісаріат юстиції.

У в а г а. Питання про виділення членів Найвищого суду для участі в ревізії Головного суду АМСРР порушує Народний комісаріат юстиції АМСРР перед Народним комісаріатом юстиції УСРР.

9) подавати до Народного комісаріату юстиції УСРР або АМСРР, кому це належить, характеристику судової діяльності Головного суду АМСРР та окружних судів, а так само поодиноких членів цих судів, на підставі практики касаційних колегій Найвищого суду;

10) давати відповіді Головному суду АМСРР та окремим окружним судам на їх запитання, подавані за п. 6 арт. 91 і п. 4 арт. 114 цієї устави, якщо вони не вимагають провідного тлумачення закону;

11) остаточно редагувати постанови пленуму Найвищого суду;

12) розв'язувати інші справи, що належать до відання президії, за наказом Найвищому суду.

133. Засідання президії Найвищого суду дійсні, коли на них бере участь не менше половини її складу та разом з цим Прокурор Найвищого суду.

На засіданнях президії Найвищого суду мають право бути Генеральний прокурор республіки й інші прокурори з доручення Генерального прокурора республіки.

У справах, дотичних нагляду за окружними судами, на засіданнях президії має право бути з дорадчим голосом завідувач організаційно-інструкторського відділу Народного комісаріату юстиції УСРР.

У справах, дотичних Головного суду АМСРР, на засіданнях президії Найвищого суду має право бути з ухвальним голосом

6) назначение выездных сессий коллегий чрезвычайной сессии и специальных судебных составов Верховного суда;

7) установление календарного плана заседаний пленума Верховного суда и утверждение повестки дня этих заседаний;

8) выделение, по предложению Народного комиссариата юстиции УСРР, членов Верховного суда для участия в назначаемых Народным комиссариатом юстиции УСРР ревізіях окружных судов;

П р и м е ч а н и е. Вопрос о выделении членов Верховного суда для участия в ревізії Главного суда АМСРР возбуждается Народным комиссариатом юстиции АМСРР перед Народным комиссариатом юстиции УСРР.

9) представление в Народный комиссариат юстиции УСРР или АМСРР, по принадлежности, характеристик судебной деятельности Главного суда АМСРР и окружных судов, а также отдельных членов этих судов на основании практики кассационных коллегий Верховного суда;

10) дача ответов Главному суду АМСРР и отдельным окружным судам на их запросы, подаваемые, согласно п. 6 ст. 91 и п. 4 ст. 114 этого положения, если они не требуют руководящего толкования закона;

11) окончательное редактирование постановлений пленума Верховного суда

12) разрешение иных дел, относящихся к ведению президиума, согласно наказу Верховного суда.

133. Заседания президиума Верховного суда действительны, если в них принимает участие не менее половины его состава и одновременно с этим Прокурор Верховного суда.

На заседаниях президиума Верховного суда имеет право присутствовать Генеральный прокурор республіки и другие прокуроры по поручению Генерального прокурора республіки.

По делам, касающимся надзора за окружными судами, на заседаниях президиума имеет право присутствовать с совещательным голосом заведывающий организационно-инструкторским отделом Народного комиссариата юстиции УСРР.

По делам, касающимся Главного суда АМСРР, на заседаниях президиума Верховного суда имеют право присутствовать с

голова Головного суду АМСРР або його заступник та Прокурор АМСРР.

134. Пленум Найвищого суду складають усі члени Найвищого суду. Крім того, до складу Найвищого суду, як його члена, входять голова Головного суду АМСРР або його заступник, голова Особливої колегії вищої контролю в земельних спорах, голова Вищої арбітражної комісії при Українській економічній нараді і Голова Військового трибуналу Української військової округи.

У засіданнях пленуму обов'язково бере участь Генеральний прокурор республіки або його Старший помічник чи Прокурор Найвищого суду УСРР.

135. На засіданнях пленуму має право брати участь з дорадчим голосом завідаючий організаційно-інструкторського відділу Народного комісаріату юстиції УСРР.

На засіданнях пленуму можуть бути й інші особи, на запрошення або з дозволу кожного разу голови Найвищого суду.

136. Засідання пленуму Найвищого суду дійсні:

1) коли на них бере участь не менш половини членів Найвищого суду;

2) коли на них є присутнім Генеральний прокурор республіки або його Старший помічник чи Прокурор Найвищого суду.

За окремих випадків Генеральний прокурор республіки може спеціально на кожний раз уповноважити бути присутнім на пленумі Найвищого суду й виступати від імені Генерального прокурора в усіх або в окремих питаннях порядку денного інших представників прокурорського нагляду.

137. До відання пленуму Найвищого суду належить:

1) провідно тлумачити закони в справах, що виникають під час розв'язання справ у загальних судових установах УСРР на пропозицію:

а) Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Народного комісара юстиції та Генерального прокурора республіки, його Старшого помічника або Прокурора Найвищого суду та президії або голови Найвищого суду;

решаючим голосом президент Главного суда АМОСР или его заместитель, а также Прокурор АМОСР.

134. Пленум Верховного суда составляют все члены Верховного суда. Кроме того, в состав пленума Верховного суда, в качестве членов его, входит председатель Главного суда АМССР или его заместитель, председатель Особой коллегии высшего контроля по земельным спорам, председатель Высшей арбитражной комиссии при Украинском экономическом совещании и председатель Военного трибунала Украинского военного округа.

В заседаниях пленума обязательно принимает участие Генеральный прокурор республики или его Старший помощник или Прокурор Верховного суда УССР.

135. В заседаниях пленума имеет право участвовать с совещательным голосом заведывающий организационно-инструкторским отделом Народного комиссариата юстиции УССР.

На заседаниях пленума могут присутствовать и другие лица по приглашению или с разрешения каждый раз председателя Верховного суда.

136. Заседания пленума Верховного суда действительны:

1) если в них принимают участие не менее половины членов Верховного суда;

2) если на них присутствует Генеральный прокурор республики или его Старший помощник или Прокурор Верховного суда.

В отдельных случаях Генеральный прокурор республики может специально на каждый раз уполномочить для присутствия в пленуме Верховного суда и для выступления от имени Генерального прокурора по всем или по отдельным вопросам порядка дня иных представителей прокурорского надзора.

137. К ведению пленума Верховного суда относятся:

1) руководящее толкование законов по вопросам, возникающим при разрешении дел в общих судебных установлениях УССР по предложению:

а) Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Народного комиссара юстиции и Генерального прокурора республики, его Старшего помощника или Прокурора Верховного суда и президиума или председателя Верховного суда;

б) голів особливих колегій Найвищого суду, складів окремих судових засідань цих колегій і спеціальних судових складів Найвищого суду;

в) пленумів Головного суду АМСРР та окружних судів, за п. 6 арт. 91 і п. 4 арт. 114 цієї устави;

2) провідно тлумачити закони в справах, що виникають під час розв'язання справ у Вищій арбітражній комісії при Українській економічній нараді, Особливій колегії вищої контролі в земельних спорах і Центральній комісії в справах недолітніх праволемців на пропозицію Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Генерального прокурора республіки й голови Вищої арбітражної комісії при Українській економічній нараді, Особливій колегії вищої контролі в земельних спорах і Центральній комісії в справах недолітніх;

3) розглядати, касувати й змінювати вироки й ухвали касаційних колегій та спеціальних судових складів Найвищого суду та будь-якого іншого загального чи спеціального суду Республіки за випадків, зазначених у Кримінально-процесуальному кодексі й Цивільному процесуальному кодексі УСРР;

4) розв'язувати інші питання, що належать до компетенції Найвищого суду на підставі Кримінально-процесуального кодексу й Цивільного процесуального кодексу та інших законів.

138. Постанови пленуму Найвищого суду в конкретних судових справах є остаточні. Право опротестувати їх до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету порядком нагляду надається тільки Генеральному прокуророві республіки.

139. Прокурор, що бере участь на засіданні пленуму Найвищого суду (п. 2 арт. 136), має право опротестувати перед Народним комісаром юстиції УСРР постанову пленуму Найвищого суду у справах провідного тлумачення законів, ухвалених на підставі п.п. 1 і 2 арт. 137.

Рішення Народного комісара юстиції у цих справах є остаточні.

б) председателей отдельных коллегий Верховного суда, составов отдельных судебных заседаний этих коллегий и специальных судебных составов Верховного суда;

в) пленумов Главного суда АМСРР и окружных судов, согласно п. 6 ст. 91 и п. 4 ст. 114 этого положения;

2) руководящее толкование закона по вопросам, возникающим при разрешении дел в Высшей арбитражной комиссии при Украинском экономическом совещании, Особой коллегии высшего контроля по земельным спорам и Центральной комиссии по делам о несовершеннолетних правонарушителях, по предложениям Президиума Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Генерального прокурора республики и председателя Высшей арбитражной комиссии при Украинском экономическом совещании, Особой коллегии высшего контроля по земельным спорам и Центральной комиссии по делам о несовершеннолетних;

3) рассмотрение, отмена и изменение приговоров, решений и определений кассационных коллегий и специальных судебных составов Верховного суда, а также любого общего или специального суда Республики; в случаях, указанных Уголовным процессуальным кодексом и Гражданским процессуальным кодексом УССР;

4) разрешение других вопросов, относящихся к компетенции Верховного суда на основании Уголовного процессуального кодекса и Гражданского процессуального кодекса и других законов.

138. Постановления пленума Верховного суда по конкретным судебным делам являются окончательными. Право их опротестования в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета в порядке надзора предоставляется только Генеральному прокурору республики.

139. Прокурор, принимающий участие в заседании пленума Верховного суда (п. 2 ст. 136), имеет право опротестовать перед Народным комиссаром юстиции УССР постановление пленума Верховного суда по вопросам руководящего толкования законов, принятых на основании п. п. 1 и 2 ст. 137.

Решения Народного комиссара юстиции УССР по этим вопросам являются окончательными.

140. Постанови пленуму Найвищого суду в справах тлумачення законів про працю може опротестувати до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету Народний комісаріат праці УСРР.

141. Тлумачення чинного законодавства, що їх пленум Найвищого суду ухвалює за п.п. 1 і 2 арт. 137 (обижники, роз'яснення тощо), оголошується через Народний комісаріат юстиції УСРР у його офіційних органах друку.

Розділ 13.

Колегії й спеціальні судові склади Найвищого суду.

142. Колегії та спеціальні судові склади Найвищого суду чинять під загальним наглядом і керівництвом голови Найвищого суду.

Голова Найвищого суду має право головувати в будь-якій справі, що її розглядають колегії або спеціальні судові склади Найвищого суду.

143. Склад судових засідань касаційних колегій утворюється з трьох осіб з числа членів касаційних колегій, в тому числі один голова та два члени судового засідання.

144. Особливу касаційну раду для розгляду касаційним порядком справ, розв'язаних надзвичайними сесіями Головного суду АМСРР та окружних судів, складають два члени касаційної колегії в кримінальних справах Найвищого суду й представник Державного політичного управління УСРР — член надзвичайної Сесії Найвищого суду. Головує на судових засіданнях особливої ради член цієї ради з призначення президії Найвищого суду.

145. Спеціальні судові склади Найвищого суду для розгляду кримінальних і цивільних справ, що їх Найвищий суд розглядає як суд першої інстанції, утворюється з числа членів Найвищого суду в складі голови та двох членів.

146. На пропозицію Народного комісара юстиції УСРР або за особливою постановою президії Найвищого суду засідання спеціальних судових складів у окремих справах можуть відбуватися в складі члена Найвищого суду, як голови, — з призначення пре-

140. Постановления пленума Верховного суда по вопросам толкования законов о труде могут быть опротестованы перед Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета Народным комиссариатом труда УССР.

141. Толкование действующего законодательства, даваемое пленумом Верховного суда согласно п. п. 1 и 2 ст. 137 (циркуляры, разъяснения и т. д.), оглашаются через Народный комиссариат юстиции УССР в его официальных органах печати.

Глава 13.

Коллегии и специальные судебные составы Верховного суда.

142. Коллегии и специальные судебные составы Верховного суда действуют под общим надзором и руководством председателя Верховного суда.

Председатель Верховного суда имеет право председательствовать при рассмотрении любого дела в коллегии или специальном судебном составе Верховного суда.

143. Состав судебных заседаний кассационных коллегий образуется из трех лиц из числа членов кассационных коллегий, в том числе один председатель и два члена судебного заседания.

144. Особое кассационное присутствие для рассмотрения в кассационном порядке дел, разрешенных чрезвычайными сессиями Главного суда АМСРР и окружных судов, составляется из двух членов уголовной кассационной коллегии Верховного суда и представителя Государственного политического управления УССР — члена чрезвычайной сессии Верховного суда. На судебных заседаниях особого присутствия председательствует член этого присутствия по назначению президиума Верховного суда.

145. Специальные судебные составы Верховного суда для рассмотрения уголовных и гражданских дел, рассматриваемых Верховным судом в качестве суда первой инстанции, образуются из числа членов Верховного суда в составе председателя и двух членов.

146. По предложению Народного комиссара юстиции УССР или согласно особому постановлению президиума Верховного суда заседания специальных судебных составов по отдельным делам могут происходить в составе члена Верховного суда, в качестве пред-

зидії Найвищого суду, й двох народніх засідателів, що їх призначає президія Найвищого суду за особливим списком народніх засідателів Найвищого суду, якого затверджує, на подання Народнього комісара юстиції УСРР, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

До особливого списку народніх засідателів Найвищого суду включається осіб, які відповідають загальним вимогам, що їх ставиться до народніх засідателів за арт. 23 цієї устави та що, крім того, мають не менш як чотирьохрічний стаж відповідальної роботи в громадських, партійних і професійних організаціях або в державних органах.

147. Щоб заступати членів спеціальних судових складів Найвищого суду на випадок їх несподіваного захворювання тощо, можна призначати запасних членів.

148. Прокурорів для участі в розгляді справ, передаваних спеціальним судовим складам Найвищого суду, призначає Генеральний прокурор республіки.

ПОДІЛ VI.

Державна прокуратура.

Розділ 14.

149. На чолі державної прокуратури, як Генеральний прокурор республіки, є Народній комісар юстиції УСРР.

Під його керівництвом і наглядом в складі Народнього комісаріату юстиції чинить Відділ прокуратури.

150. При Генеральному прокурорі республіки є Старший помічник, що є одночасно заступником Народнього комісара юстиції УСРР, і, крім того, помічники для нагляду:

- 1) за органами суду, слідства та дізнання (Прокурор Найвищого суду),
- 2) за трудовими справами,
- 3) за земельними справами,
- 4) за справами Державного політичного управління,
- 5) за адміністративними справами.

Крім того, в складі Відділу прокуратури Народнього комісаріату юстиції є: 1) прокурори колегій Найвищого суду, підлягаючі Прокуророві Найвищого суду, і

седателя,—по назначению президиума Верховного суда, и двух народных заседателей, назначаемых президиумом Верховного суда, согласно особому списку народных заседателей Верховного суда, утверждаемому, по представлению Народного комиссара юстиции УССР, Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета.

В особый список народных заседателей Верховного суда включаются лица, отвечающие общим требованиям, предъявляемым к народным заседателям, согласно ст. 23 этого положения, и которые, кроме того, имеют не менее четырехлетнего стажа ответственной работы в общественных, партийных и профессиональных организациях или в государственных органах.

147. Для замещения членов специальных судебных составов Верховного суда на случай их неожиданного заболевания и т. д. назначаются запасные члены.

148. Прокуроры для участия в рассмотрении дел, переданных специальным судебным составам Верховного суда, назначаются Генеральным прокурором республики.

РАЗДЕЛ VI.

Государственная прокуратура.

Глава 14.

149. Во главе государственной прокуратуры, в качестве Генерального прокурора республики, стоит Народный комиссар юстиции УССР.

Под его руководством и надзором в составе Народного комиссариата юстиции состоит Отдел прокуратуры.

150. При Генеральном прокуроре республики состоит Старший помощник, являющийся одновременно заместителем Народного комиссара юстиции УССР и, кроме того, помощники для надзора:

- 1) за органами суду, следствия и дознания (Прокурор Верховного суда),
- 2) по трудовым делам,
- 3) по земельным делам,
- 4) по делам Государственного политического управления,
- 5) по административным делам.

Кроме того, в составе Отдела прокуратуры Народного комиссариата юстиции находятся: 1) прокуроры коллегий Верховного суда, подчиненные Прокурору Верховного суда, и

2) прокурори Народного комісаріату юстиції, підпорядковані окремим помічникам Генерального прокурора республіки.

151. Старший помічник Генерального прокурора республіки безпосередньо веде Відділом прокуратури Народного комісаріату юстиції. Інші помічники Генерального прокурора республіки ведуть кожний окремою галуззю прокурорського нагляду.

152. Помічників Генерального прокурора республіки затверджує, відкликає та відставляє від посади Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету на подання Генерального прокурора республіки.

Кандидатуру помічника свого для нагляду за трудовими справами Генеральний прокурор республіки ставить на затвердження Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, наперед погодивши її з Народним комісаром праці УСРР і Всеукраїнською радою професійних спілок. Прокурорів колегій Найвищого суду й прокурорів Народного комісаріату юстиції настановлює, звільнює та відставляє Генеральний прокурор республіки безпосередньо.

Кандидатури прокурорів Народного комісаріату юстиції в трудових справах наперед повинні погоджувати з Народним комісаром праці УСРР.

153. Генеральний прокурор республіки здійснює функції прокурорського нагляду або безпосередньо, коли це він вважає за потрібне, або через своїх помічників і інших підлеглих йому прокурорів.

154. Місцевими органами державної прокуратури є Прокуратура АМСРР та окружні прокуратури, що їх утворюється в кожній окрузі.

155. На чолі Прокуратури АМСРР, як прокурор АМСРР, є Народний комісар юстиції АМСРР.

Народного комісара юстиції й Прокурора АМСРР та його заступника настановлюється порядком, установленим в арт. 30 Конституції АМСРР.

156. При Прокурорі АМСРР є його помічники, що їх настановлює Прокурор АМСРР. Число помічників Прокурора АМСРР встановлюється в штатах Прокуратури АМСРР.

2) прокурори Народного комиссариата юстиции, подчиненные отдельным помощникам Генерального прокурора республики.

151. Старший помощник Генерального прокурора республики непосредственно руководит Отделом прокуратуры Народного комиссариата юстиции. Остальные помощники Генерального прокурора республики ведут каждый отдельной отраслью прокурорского надзора.

152. Помощники Генерального прокурора республики утверждаются, отзываются и отстраняются от должности Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета по представлению Генерального прокурора республики.

Кандидатуру помощника своего для надзора по трудовым делам Генеральный прокурор республики представляет на утверждение Всеукраинского центрального исполнительного комитета, предварительно согласовав ее с Народным комиссаром труда УССР и Всеукраинским советом профессиональных союзов. Прокуроры коллегий Верховного суда и прокуроры Народного комиссариата юстиции назначаются, увольняются и отстраняются непосредственно Генеральным прокурором республики.

Кандидатуры прокуроров Народного комиссариата юстиции по трудовым делам предварительно должны быть согласованы с Народным комиссаром труда УССР.

153. Генеральный прокурор республики осуществляет функции прокурорского надзора или непосредственно, если он это сочтет необходимым, или через своих помощников и других подчиненных ему прокуроров.

154. Местными органами государственной прокуратуры является Прокуратура АМСОР и окружные прокуратуры, учреждаемые в каждом округе.

155. Во главе Прокуратуры АМСОР, в качестве Прокурора АМСОР, стоит Народный комиссар юстиции АМСОР.

Народный комиссар юстиции и Прокурор АМСОР и его заместитель назначаются в порядке, установленном ст. 30 Конституции АМСОР.

156. При Прокуроре АМСОР состоят его помощники, назначаемые Прокурором АМСОР. Число помощников Прокурора АМСОР устанавливается штатами Прокуратуры АМСОР.

157. Прокурор АМСРР здійснює функції прокурорського нагляду безпосередньо або через своїх помічників.

158. На чолі окружних прокуратур є округові прокурори, підпорядковані безпосередньо Генеральному прокуророві республіки. При округових прокурорах є помічники, що їх число встановлюється в штатах.

159. Округових прокурорів та їх помічників настановлює, переводить, тимчасово відстановлює та звільняє Генеральний прокурор республіки. Двох помічників округового прокурора настановлює Генеральний прокурор республіки за старших помічників, покладаючи на одного з них обов'язки судового, а на другого—адміністративного нагляду. Одного з них призначається на заступника округового прокурора.

160. Округовий прокурор здійснює належні йому права особисто і через своїх помічників. Порядок діяльності округових прокуратур визначається наказом, що його видає Народній комісаріят юстиції УСРР.

161. На органи державної прокуратури покладається:

1) наглядати від імені держави за законністю дій усіх, крім Всеукраїнського центрального виконавчого комітету та Ради народних комісарів УСРР, чинних на території УСРР органів влади, господарських установ і громадських організацій, порушувати кримінальної справи проти винних у зламанні законів, опротестовувати встановленим в законі порядком ті постанови, накази, об'явлення й розпорядження, що ламають закони, вживати встановлених заходів проти приватних організацій і осіб в разі вони вчинять незаконні дії;

2) наглядати й керувати діяльністю органів дізнання й слідства в царині викриття злочинів і виявлення осіб, що їх вчинили, а так само наглядати за діяльністю органів Державного політичного управління;

3) здійснювати функції прокурорського нагляду, що їх передбачено Кримінальним і Цивільним процесуальними кодексами;

4) здійснювати функції прокурорського нагляду догично комісій: а) судово-земель-

157. Прокурор АМСРР здійснює функції прокурорського нагляду безпосередньо або через своїх помічників.

158. Во главе окружных прокуратур стоят окружные прокуроры, подчиненные непосредственно Генеральному прокурору республіки. При окружных прокурорах состоят помощники, число которых устанавливается штатами.

159. Окружные прокуроры и их помощники назначаются, переводятся, временно отстраняются и увольняются Генеральным прокурором республіки. Два из помощников окружного прокурора назначаются Генеральным прокурором республіки старшими помощниками, с возложением на одного из них обязанностей судебного, а на другого—административного надзора. Один из них назначается заместителем окружного прокурора.

160. Окружной прокурор осуществляет предоставленные ему права лично и через своих помощников. Порядок деятельности окружных прокуратур определяется наказом, издаваемым Народным комиссариатом юстиции УСРР.

161. На органы государственной прокуратуры возлагается:

1) надзор от имени государства за законностью действий всех, кроме Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УСРР, действующих на территории УСРР органов власти, хозяйственных учреждений и общественных организаций, возбуждение уголовного дела против виновных в нарушении законов, опротестование в установленном законом порядке нарушающих закон постановлений, приказов, циркуляров и распоряжений, применение установленных мер против частных организаций и лиц в случае совершения ими незаконных действий;

2) надзор и руководство деятельностью органов дознания и следствия в области раскрытия преступлений и обнаружения лиц, совершивших таковые, а также надзор за деятельностью органов Государственного политического управления;

3) осуществление функций прокурорского надзора, предусмотренных Уголовным и Гражданским процессуальными кодексами;

4) осуществление функций прокурорского надзора в отношении комиссий: а) судебно-

них, б) арбітражних, в) у справах недолітків і г) інших спеціальних судів та органів, що виконують судові функції;

5) наглядати за виконанням вироків;

6) наглядати за законністю й правильною тримання в'язнів під вартою;

7) наглядати за правильним функціонуванням поправно-трудових установ і здійснення у них пенітенціарної політики й режиму, зокрема, наглядати за діяльністю дозорчих комісій при поправно-трудових установах.

162. До відання Генерального прокурора республіки належить:

1) робити подання до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету про зупинення, за арт. 59 Конституції Союзу РСР, чинності розпоряджень народних комісаріатів і рівних їм центральних установ Союзу РСР, в разі ці розпорядження явно не відповідають союзному законодавству чи законодавству УСРР;

2) наглядати за законністю дій усіх народних комісаріатів та інших центральних установ і організацій та пропонувати їм скасувати або змінити видані ними або підлеглим їм органами постанови, об'явки, накази тощо;

3) опротестовувати безпосередньо до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Ради народних комісарів УСРР зазначені в п. 2 розпорядження, постанови, об'явки й накази, щоб їх було скасовано;

Увага. Генеральний прокурор республіки має право порушувати перед Президією Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Радою народних комісарів УСРР питання про зупинення чинності опротестованих розпоряджень до розгляду їх.

4) Опротестовувати до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постанови пленуму Найвищого суду, з тим, що ці протести зупиняють запровадження до життя постанов пленуму;

земельних, б) арбітражних, в) по делах несовершеннолетних и г) других специальных судов и органов, исполняющих судебные функции;

5) наблюдение за исполнением приговоров;

6) наблюдение за законностью и правильностью содержания заключенных под стражей;

7) наблюдение за правильным функционированием исправительно-трудовых учреждений и осуществлением в них пенитенциарной политики и режима, в частности, надзор за деятельностью наблюдательных комиссий при исправительно-трудовых учреждениях.

162. К ведению Генерального прокурора республики относится:

1) представление в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета о приостановлении, согласно ст. 59 Конституции Союза ССР, действия распоряжений народных комиссариатов и приравненных к ним центральных учреждений Союза ССР в случае явного несоответствия этих распоряжений союзному законодательству или законодательству УССР;

2) надзор за законностью действий всех народных комиссариатов и иных центральных учреждений и организаций и предложение об отмене или изменении изданных ими либо подведомственными им органами, несогласных с законом распоряжений, постановлений, циркуляров, приказов и т. п.;

3) опротестование непосредственно в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета или в Совет народных комиссаров УССР указанных в п. 2 распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов с целью их отмены;

Примечание. Генеральный прокурор республики имеет право возбуждать перед Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета или Советом народных комиссаров УССР вопрос о приостановлении действия опротестованных распоряжений до их рассмотрения.

4) опротестование в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета постановлений пленума Верховного суда, при чем эти протесты приостанавливают проведение в жизнь постановлений пленума;

5) наглядати за діяльністю юридичних частин усіх народніх комісаріатів;

6) розробляти разом з Народнім комісаріатом внутрішніх справ правила організації та порядку діяльності поправно-трудоих установ дотично позбавлення волі та примусової роботи;

7) керувати діяльністю всіх осіб прокурорського нагляду, давати їм пояснення та вказівки в усіх питаннях, що виникають в їхній діяльності, та вживати проти всіх урядовців, що працюють в органах прокуратури, заходів дисциплінарного впливу за законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлегlosti;

8) керувати операційною діяльністю інститутів науково-судової експертизи.

163. Генеральний прокурор республіки подає один раз на рік до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету звіт про свою діяльність та діяльність усіх підлеглих йому органів прокуратури.

164. Прокуророві АМСРР дотично всіх центральних органів влади АМСРР, крім Центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів АМСРР, та дотично всіх інших чинних на території АМСРР державних і громадських установ та підприємств, громадських і приватних організацій та поодиноких осіб належать всі права, надані цією уставою органам державної прокуратури.

Нагляд за виконанням законів АМСРР Прокурор АМСРР здійснює самостійно, а дотично нагляду за виконанням законів УСРР і Союзу РСР Прокурор АМСРР підлягає Генеральному прокуророві УСРР, і в цьому разі пропозиції та завдання Генерального прокурора республіки є обов'язкові для Прокурора АМСРР.

165. Зокрема, на Прокурора АМСРР покладається:

1) сповіщати Генерального прокурора УСРР для опротестування встановленим порядком про всі непогоджені з законами Союзу РСР і УСРР декрети й постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів АМСРР;

5) надзор за діяльністю юридических частей всех народных комиссариатов;

6) разработка совместно с Народным комиссариатом внутренних дел правил организации и порядка деятельности исправительно-трудоих учреждений в отношении лишения свободы и принудительных работ;

7) руководство деятельностью всех лиц прокурорского надзора, дача им разъяснений и указаний по всем вопросам, возникающим в их деятельности и применение против всех должностных лиц, работающих в органах прокуратуры, мер дисциплинарного воздействия в соответствии с законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

8) руководство оперативной деятельностью институтов научно-судебной экспертизы.

163. Генеральный прокурор республики представляет один раз в год в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета отчет о своей деятельности и деятельности всех подчиненных ему органов прокуратуры.

164. Прокурору АМСРР в отношении всех центральных органов власти АМСРР, кроме Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров АМСРР, и в отношении всех других действующих на территории АМСРР государственных и общественных учреждений и предприятий, общественных и частных организаций и отдельных лиц принадлежат все права, предоставленные этим положением органам государственной прокуратуры.

Надзор за соблюдением законов АМСРР Прокурор АМСРР осуществляет самостоятельно, а в отношении надзора за соблюдением законов УСРР и Союза ССР Прокурор АМСРР подчиняется Генеральному прокурору УСРР, и в этом случае предложения и задания Генерального прокурора республики обязательны для Прокурора АМСРР.

165. В частности, на Прокурора АМСРР возлагается:

1) сообщение Генеральному прокурору УСРР для опротестования в установленном порядке о всех несогласованных с законами Союза ССР и УСРР декретах и постановлениях Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров АМСРР;

2) опротестовувати перед Центральним виконавчим комітетом АМСРР непогоджені з законами Союзу РСР і УСРР постанови Ради народних комісарів АМСРР;

3) пропонувати всім необ'єднаним народним комісаріатам АМСРР і іншим центральним і місцевим установам та організаціям АМСРР касувати або змінювати видані ними непогоджені з законами Союзу РСР, УСРР і АМСРР розпорядження, постанови, об'явки й накази та опротестовувати ці розпорядження, постанови, об'явки й накази безпосередньо перед Президією Центрального виконавчого комітету АМСРР або Радою народних комісарів АМСРР, щоб їх скасувати;

Увага. Прокурор АМСРР має право порушувати перед Президією Центрального виконавчого комітету АМСРР питання про зупинення чинності опротестованих розпоряджень, постанов, об'явок і наказів до їх розгляду.

4) робити подання до Президії Центрального виконавчого комітету АМСРР про зупинення розпоряджень, постанов, об'явок і наказів об'єднаних народних комісаріатів АМСРР і що є при Раді народних комісарів АМСРР представників уповноважених загально-союзних народних комісаріатів при Уряді УСРР у разі ці розпорядження, постанови, об'явки й накази явно не відповідають законам Союзу РСР, УСРР або АМСРР, одночасно повідомляючи Генерального прокурора УСРР і відповідний народний комісаріат чи уповноваженого об'єднаного народного комісаріату при Уряді УСРР;

5) сповіщати Генерального прокурора республіки, для опротестування встановленим порядком, про всі видані необ'єднаними народними комісаріатами УСРР об'явки й роз'яснення (арт. 32 Конституції АМСРР), непогоджені з чинними на території АМСРР законами УСРР або з законами АМСРР та про всі непогоджені з законами Союзу РСР, УСРР і АМСРР об'явки, постанови й розпорядження, що їх видали об'єднані народні комісаріати УСРР (арт. 35 Конституції

2) опротестование перед Центральным исполнительным комитетом АМССР несогласованных с законом Союза ССР и УССР постановлений Совета народных комиссаров АМССР;

3) предложение всем необ'єднанным народным комиссариатам АМССР и другим центральным и местным учреждениям и организациям АМССР об отмене или изменении изданных ими несогласных с законами Союза ССР, УССР и АМССР распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов и опротестование этих распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов непосредственно перед Президиумом Центрального исполнительного комитета АМССР или Советом народных комиссаров АМССР с целью их отмены;

Примечание. Прокурор АМССР имеет право возбуждать перед Президиумом Центрального исполнительного комитета АМССР вопрос о приостановлении действий опротестованных распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов до их рассмотрения.

4) представление в Президиум Центрального исполнительного комитета АМССР о приостановлении распоряжений, постановлений, циркуляров и приказов об'єднанных народных комиссариатов АМССР и состоящих при Совете народных комиссаров АМССР представителей уполномоченных общесоюзных народных комиссариатов при Правительстве УССР в случае, если эти распоряжения, постановления, циркуляры и приказы явно не соответствуют законам Союза ССР, УССР или АМССР, с одновременным уведомлением Генерального прокурора УССР и соответствующего народного комиссариата или уполномоченного об'єднаного народного комиссариата при Правительстве УССР;

5) уведомление Генерального прокурора республіки, с целью опротестования в установленном порядке, обо всех изданных необ'єднанными народными комиссариатами УСРР циркулярах и раз'яснениях (ст. 32 Конституции АМССР), несогласованных с действующими на территории АМССР, законами УССР или с законами АМССР, а также обо всех несогласованных с законами союза ССР, УССР и АМССР циркулярах, постановлениях и распоряжениях, изданных

АМССР) і уповноважені загально-союзних народних комісаріатів при Уряді УССР;

6) опротестовувати перед Президією Центрального виконавчого комітету АМССР постанови пленуму Головного суду АМССР у справах, передбачених у п. п. 1 і 5 арт. 114 цієї устава, та опротестовувати до Найвищого суду УССР встановленим у Кримінально-процесуальному і Цивільному процесуальному кодексах УССР порядком зироки, ухвали й постанови в судових справах, що їх внесли колегії або пленум Головного суду АМССР;

7) наглядати за діяльністю юридичних частин усіх народних комісаріатів АМССР і інших радянських центральних і місцевих органів, чинних на території АМССР;

8) керувати діяльністю всіх осіб прокурорського нагляду АМССР, давати їм роз'яснення та вказівки в усіх питаннях, що виникають в їхній діяльності, та вживати проти всіх урядовців, що працюють в органах прокуратури, крім заступника Прокурора АМССР, заходів дисциплінарного впливу, відповідно до закону про дисциплінарну відповідальність порядком підлегlosti.

166. Прокурор АМССР подає періодичні звіти про свою й своїх помічників діяльність Центральному виконавчому комітетові АМССР і Генеральному прокуророві УССР.

167. На Прокурора АМССР покладається регулярно й вчасно направляти Генеральному прокуророві УССР всі декрети й постанови, що їх затвердив Центральный виконавчий комітет і Рада народних комісарів АМССР.

168. До відання окружних прокурорів належить здійснювати дотично чинних на території округи державних органів, громадських організацій і приватних осіб усі функції, покладені цією уставою на органи державної прокуратури.

169. Зокрема, на окружних прокурорів покладається:

1) подавати пропозиції до місцевих виконавчих комітетів про скасування або зміну невідповідних заповові розпоряджень, поста-

об'єдиненними народними комісаріатами УССР (ст. 35 Конституції АМССР) и уполномоченными общесоюзных народных комиссариатов при Правительстве УССР;

6) опротестование перед Президиумом Центрального исполнительного комитета АМССР постановлений пленума Главного суда АМССР по делам, предусмотренным п.п. 1 и 5 ст. 114 этого положения, а также опротестование перед Верховным судом УССР в установленном Уголовно-процессуальным и Гражданским процессуальным кодексами УССР порядке, приговоров, решений, определений и постановлений по судебным делам, вынесенным коллегиями или пленумом Главного суда АМССР;

7) наблюдение за деятельностью юридических частей всех народных комиссариатов АМССР и других советских центральных и местных органов, действующих на территории АМССР;

8) руководство деятельностью всех лиц прокурорского надзора АМССР, дача им раз'яснений и указаний по всем вопросам, возникающим в их деятельности, а также применение против всех должностных лиц, работающих в органах прокуратуры, кроме заместителя Прокурора АМССР, мер дисциплинарного воздействия в соответствии с законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности.

166. Прокурор АМССР представляет периодические отчеты о своей и своих помощников деятельности Центральному исполнительному комитету АМССР и Генеральному прокурору УССР.

167. На прокурора АМССР возлагается регулярное и своевременное направление Генеральному прокурору УССР всех декретов и постановлений, утвержденных Центральным исполнительным комитетом и Советом народных комиссаров АМССР.

168. К ведению окружных прокуроров относится осуществление, в отношении действующих на территории округа государственных органов, общественных организаций и частных лиц, всех функций, возложенных, согласно этому положению, на органы государственной прокуратуры.

169. В частности, на окружных прокуроров возлагается:

1) внесение в местные исполнительные комитеты предложений об отмене или изменении несоответствующих закону распоря-

нов, об'єжників та наказів, що їх видають виконавчі комітети або підлеглі їм органи;

2) опротестовувати зазначені в п. 1 розпорядження, постанови, об'єжники й накази до вищих виконавчих комітетів і рад, а дотично окружних виконавчих комітетів — через Генерального прокурора республіки до Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або до Ради народних комісарів УСРР;

У в а г а. Подання протесту не зупиняє чинності опротестованої постанови, крім випадків, зазначених у законі.

3) наглядати за діяльністю юридичних частин усіх відділів виконавчого комітету й інших місцевих радянських органів;

4) керувати діяльністю помічників окружного прокурора й давати їм роз'яснення та вказівки в усіх питаннях, що виникають в їхній діяльності, та вживати заходів дисциплінарного впливу проти усіх урядовців окружної прокуратури, крім старших помічників окружного прокурора, відповідно до закону про дисциплінарну відповідальність порядку підлеглості;

5) розробляти та подавати встановленим порядком на затвердження відповідних органів проект мережі камер народних слідчих та їх штатів;

6) складати кошториси на утримання народних слідчих та дбати про вчасне їх фінансування;

7) наглядати за діяльністю слідчих та вимагати від них грошової, матеріальної та іншої звітності;

8) подавати періодичні звіти про діяльність окружної прокуратури до Відділу прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР та робити періодичні доповіді про діяльність окружної прокуратури окружному виконавчому комітету.

170. Генеральний прокурор республіки має право вимагати від всіх чинних на території УСРР центральних і місцевих державних органів, громадських і приватних організацій та окремих осіб потрібні йому відомості й матеріали. Ці вимоги для зазначених органів, організацій та осіб обов'язкові.

жений, постановлений, циркулярів и приказов, издаваемых исполнительными комитетами или подведомственными им органами;

2) опротестование указанных в п. 1 распоряжений, постановлений, циркулярів и приказов в вышестоящие исполкомы и советы, а в отношении окружных исполнительных комитетов, через Генерального прокурора республики, в Президиум Всеукраинского центрального исполнительного комитета или в Совет народных комиссаров УССР;

П р и м е ч а н и е. Принесение протеста не приостанавливает действия опротестованного постановления, за исключением случаев, указанных в законе.

3) надзор за деятельностью юридических частей всех отделов исполнительного комитета и иных местных советских органов;

4) руководство деятельностью помощников окружного прокурора и дача им разъяснений и указаний по всем вопросам, возникающим в их деятельности, а также применение мер дисциплинарного воздействия против всех должностных лиц окружной прокуратуры, кроме старших помощников окружного прокурора, в соответствии с законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности;

5) разработка и представление в установленном порядке на утверждение соответствующих органов проекта сети камер народных следователей и их штатов;

6) составление смет на содержание народных следователей и наблюдение за своевременным их финансированием;

7) надзор за деятельностью следователей и затребование от них денежной, материальной и прочей отчетности;

8) представление периодических отчетов о деятельности окружной прокуратуры в Отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР и периодических докладов о деятельности окружной прокуратуры окружному исполнительному комитету.

170. Генеральный прокурор республики имеет право требовать от всех действующих на территории УССР центральных и местных государственных органов, общественных и частных организаций и отдельных лиц необходимые ему сведения и материалы. Эти требования для указанных органов, организаций и лиц являются обязательными.

Таке саме право має Прокурор АМСРР й округові прокурори дотично всіх чинних на території АМСРР або округи органів, організацій та поодиноких осіб.

Увага 1. Органи Державного політичного управління, вважаючи ту або іншу справу чи розпорядження за цілком таємною, мають право вимагати, щоб з такою справою знайомився безпосередньо сам прокурор, що наглядає за справами Державного політичного управління, у приміщенні ДПУ.

Увага 2. Щодо справ надзвичайно таємних, то органи Державного політичного управління мають право вимагати, щоб з такими справами знайомився безпосередньо сам Прокурор АМСРР або відповідний округовий прокурор, а в справах Державного політичного управління УСРР—Генеральний прокурор республіки.

171. Народні комісаріати й інші центральні установи УСРР повинні негайно надсилати до Відділу прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР в трьох примірниках усі об'явки, інструкції та об'яжникові розпорядження так ті, що вони їх надсилають до місцевих органів, як і ті, що вони їх одержують урядницьким порядком від народних комісаріатів та центральних установ Союзу РСР.

Свої бюлетені народні комісаріати та інші центральні установи УСРР повинні надсилати до Відділу прокуратури в трьох примірниках.

Так само народні комісаріати й інші центральні та місцеві державні органи АМСРР, а в округах—округові державні органи повинні негайно надсилати Прокуророві АМСРР або відповідному округовому прокуророві, кому це належить, у двох примірниках всі видавані від них об'явки, інструкції, об'яжні розпорядження та бюлетені.

172. Особи прокурорського нагляду можуть бути присутніми на всіх з'їздах, нарадах, конференціях тощо, що їх влаштовують органи радянської влади, а також на засіданнях постійно діючих установ.

Таке жє право належить Прокурору АМСРР, й округним прокурорам в отношении всех действующих на территории АМСРР или округа органов, организаций и отдельных лиц.

Примечание 1. Органы Государственного политического управления, считая то или иное дело или распоряжение совершенно секретным, имеют право требовать, чтобы ознакомление с делом производилось непосредственно самим прокурором, осуществляющим надзор за делами Государственного политического управления, в помещении ГПУ.

Примечание 2. По делам, имеющим чрезвычайно секретный характер, органы Государственного политического управления вправе требовать, чтобы ознакомление с такими делами производилось непосредственно самим Прокурором АМСРР или соответствующим окружным прокурором, а по делам Государственного политического управления УСРР—Генеральным прокурором республики.

171. Народные комиссариаты и иные центральные учреждения УССР обязаны немедленно препровождать в Отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР в трех экземплярах все циркуляры, инструкции и циркулярные распоряжения, как направляемые в местные органы, так и получаемые ими в ведомственном порядке от народных комиссариатов и центральных учреждений Союза ССР.

Свои бюллетени народные комиссариаты и другие центральные учреждения УССР обязаны представлять в Отдел прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР в трех экземплярах.

Равным образом народные комиссариаты и другие центральные и местные государственные органы АМСРР, а в округах—окружные государственные органы обязаны немедленно представлять Прокурору АМСРР или соответствующему окружному прокурору, по принадлежности, в двух экземплярах, все издаваемые ими циркуляры, инструкции, циркулярные распоряжения и бюллетени.

172. Лица прокурорского надзора могут присутствовать на всех съездах, совещаниях, конференциях и т. п., организуемых органами советской власти, а также на заседаниях постоянно действующих учреждений.

На засідання Центрального і місцевих виконавчих комітетів та їх президій, а так само на засіданнях Ради народних комісарів УСРР мають право бути присутніми Генеральний прокурор УСРР, в АМСРР—Прокурор АМСРР, а в округах—відповідний окружний прокурор чи, з окремого їх доручення, інші особи прокурорського нагляду.

ПОДІЛ VII.

Слідчі.

Розділ 15.

173. Слідчі є: 1) при Відділі прокуратури НКЮ УСРР; 2) при Прокуратурі АМСРР і окружних прокуратурах; 3) по окремих слідчих районах.

174. Слідчі, що є при Відділі прокуратури Народного комісаріату юстиції УСРР, звуться слідчими у важливіших справах і чинять на території цілої УСРР.

Слідчі при Прокуратурі АМСРР та окружних прокуратурах звуться старшими слідчими й чинять на території, що на неї поширюється відання того органу прокуратури, при якому вони є.

Слідчі, що обслуговують слідчі райони, звуться народними слідчими й чинять у межах доручених їм окремих слідчих районів.

175. Усі слідчі підлягають відповідним органам прокуратури і в адміністративному і в оперативному відношенні.

176. Слідчих у важливіших справах настановлює, скидає та за належних випадків тимчасово відстановлює Народний комісар юстиції та Генеральний прокурор УСРР.

Старших слідчих настановлюється, скидається і за належних випадків тимчасово відстановлюється за постановами тих органів прокуратури, що при них вони є. Зазначені постанови окружні прокурори повинні подавати на затвердження Генерального прокурора УСРР.

Народних слідчих настановлюють, скидають і за належних випадків тимчасово відстановлюють, на подання органів прокуратури, в столичному місті АМСРР і в окруж-

На засіданнях Центрального і місцевих виконавчих комітетів та їх президій, а також на засіданнях Совета народных комиссаров УССР имеют право присутствовать Генеральный прокурор УССР, в АМСРР—Прокурор АМСРР, а в округах—окружной прокурор, или по особому его поручению, другие лица прокурорского надзора.

РАЗДЕЛ VII.

Следователи.

Глава 15.

173. Следователи состоят: 1) при Отделе Прокуратуры НКЮ УССР; 2) при Прокуратуре АМСРР и окружных прокуратурах; 3) в отдельных следственных районах.

174. Следователи, состоящие при Отделе прокуратуры Народного комиссариата юстиции УССР, называются следователями по важнейшим делам и действуют на территории всей УССР.

Следователи при Прокуратуре АМСРР и окружных прокуратурах называются старшими следователями и действуют на территории, на которую распространяется ведение органа прокуратуры, при котором они состоят.

Следователи, обслуживающие следственные районы, называются народными следователями и действуют в пределах порученных им отдельных следственных районов.

175. Все следователи подчинены соответствующим органам прокуратуры как в административном, так и в оперативном отношении.

176. Следователи по важнейшим делам назначаются, смещаются и в подлежащих случаях временно отстраняются Народным комиссаром юстиции и Генеральным прокурором УССР.

Старшие следователи назначаются, смещаются и в подлежащих случаях временно отстраняются по постановлениям тех органов прокуратуры, при которых они состоят. Указанные постановления окружные прокуроры обязаны представлять на утверждение Генерального прокурора УССР.

Народные следователи назначаются, смещаются и в подлежащих случаях отстраняются, по представлению органов прокуратуры, в столичном городе АМСРР и в окруж-

вих містах—міські ради, в інших місцевостях—округові виконавчі комітети, а в АМСРР— Народній комісаріат юстиції АМСРР.

177. Скидати слідчих з посади можна тільки за випадків і порядком, що передбачені законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглих, або судово.

178. Для виконання обов'язків народних слідчих на випадок відстановлення, відсутності, хвороби або смерті та для полегшення тих районних слідчих, що перевантажені справами, вищенаведеним порядком призначається додаткових народних слідчих у межах штатного їх числа, встановленого загальним порядком.

179. Мережу камер народних слідчих в окрузі, за винятком мережі округового міста, встановлює, на подання окружного суду, округовий виконавчий комітет, а в округовому місті таким саме порядком—міська рада.

Народній комісаріат юстиції має право запропонувати округовому виконавчому комітету або міській раді, кому це належить, відповідно до загального плану діяльності Народнього комісаріату юстиції, провести зміни встановленого від окружного виконавчого комітету або міської ради числа та меж районів народних слідчих. Незгоди між округовим виконавчим комітетом або міською радою та Народнім комісаріатом юстиції розв'язується загальнозстановленим порядком.

180. Мережу камер народних слідчих в АМСРР встановлюють, порозумівшись з Народнім комісаріатом юстиції АМСРР, в районах—районні виконавчі комітети, а в столичному місті АМСРР—міська рада. Незгоди, що виникають в цій справі поміж Народнім комісаріатом юстиції АМСРР та районними виконавчими комітетами й міською радою столичного міста, розв'язує Центральний виконавчий комітет АМСРР.

181. Для обслуговування національних меншостей утворюється окремі національні камери народних слідчих. Мережу цих камер встановлюється загальним порядком.

них городах—городскими советами, а в остальных местностях—окружными исполнительными комитетами, а в АМССР—Народным комиссариатом юстиции АМССР.

177. Смещение следователей с должности может производиться только в случаях и в порядке, предусмотренных законом о дисциплинарной ответственности в порядке подчиненности или по суду.

178. Для исполнения обязанностей народных следователей на случай отстранения, отсутствия, болезни или смерти и для облегчения районных следователей, перегруженных делами, в вышеуказанном порядке назначаются дополнительные народные следователи в пределах штатного их количества, установленного в общем порядке.

179. Сеть камер народных следователей в округе, за исключением сети окружного города, устанавливается, по представлению окружного суда, окружным исполнительным комитетом, а в окружном городе в таком же порядке—городским советом.

Народный комиссариат юстиции имеет право предложить окружному исполнительному комитету или городскому совету, по принадлежности, в соответствии с общим планом деятельности Народного комиссариата юстиции, произвести изменения установленного окружным исполнительным комитетом или городским советом количества и границ районов народных следователей. Разногласия между окружным исполнительным комитетом или городским советом и Народным комиссариатом юстиции разрешаются в общеустановленном порядке.

180. Сеть камер народных следователей в АМССР устанавливается, по соглашению с Народным комиссариатом юстиции АМССР, в районах—районными исполнительными комитетами, а в столичном городе АМССР—городским советом; разногласия, возникающие по этому поводу между Народным комиссариатом юстиции АМССР и районными исполнительными комитетами и городским советом столичного города, разрешаются Центральным исполнительным комитетом АМССР.

181. Для обслуживания национальных меньшинств организуются особые национальные камеры народных следователей. Сеть этих камер устанавливается в общем порядке.

182. При камері народного слідчого є технічний персонал в кількості, передбаченій у штатах. Секретаря, коли його передбачено в штатах, затверджує Прокурор АМСРР або округовий прокурор на подання слідчого, з осіб, що задовольняють вимогам, встановленим для секретарів народних судів.

183. Камери народних слідчих утримуються коштом місцевого бюджету. Кредити на зазначені потреби видається за спеціальним кошторисом, що його затверджують окружні виконавчі комітети на подання округової прокуратури, а в АМСРР—за кошторисом Народного комісаріату юстиції АМСРР. Інших слідчих утримуються за кошторисом органів прокуратури, що при них вони є.

184. У своїх взаєминах з судами, прокуратурою, органами дізнання та іншими органами влади слідчі керуються правилами Кримінально-процесуального кодексу та інструкціями й вказівками Народного комісаріату юстиції.

185. Порядок матеріальної, грошової та іншої звітності слідчих встановлює відповідний Народний комісаріат юстиції УСРР або АМСРР.

ПОДІЛ VIII.

Колегії оборонців.

Розділ 16.

186. Колегії оборонців чинять при окружних судах, а в АМСРР—при Головному суді, під їх безпосереднім керівництвом і наглядом, що їх суди здійснюють за правилами цієї устави, а так само видавчими від Народного комісаріату юстиції УСРР наказом колегіям оборонців та за окремими розпорядженнями Народного комісаріату юстиції.

187. Приймає в члени колегії оборонців президія колегії, повідомляючи про прийняття: в АМСРР—Президію Центрального виконавчого комітету АМСРР і Головний суд АМСРР, а в округах—президію відповідного округового виконавчого комітету та окружний суд.

Зазначеним органам надається право відставляти прийнятих нових членів колегії протягом місяця від дня одержання повідом-

182. При камере народного следователя состоит технический персонал в количестве, предусмотренном штатами. Секретарь, если он предусмотрен штатами, утверждается Прокурором АМСРР или окружным прокурором по представлению следователя, из лиц, удовлетворяющих требованиям, установленным для секретарей народных судов.

183. Камеры народных следователей содержатся на средства местного бюджета. Кредиты на указанные надобности отпускаются по специальной смете, утверждаемой окружными исполнительными комитетами по представлению окружной прокуратуры, а в АМСРР—по смете Народного комиссариата юстиции АМСРР. Остальные следователи содержатся по смете органов прокуратуры, при которых они состоят.

184. В своих сношениях с судами, прокуратурой, органами дознания и другими органами власти следователи руководствуются правилами Уголовно-процессуального кодекса, инструкциями и указаниями Народного комиссариата юстиции.

185. Порядок материальной, денежной и иной отчетности следователей устанавливается соответствующим Народным комиссариатом юстиции УСРР или АМСРР.

РАЗДЕЛ VIII.

Коллегии защитников.

Глава 16.

186. Коллегии защитников состоят при окружных судах, а в АМСРР—при Главном суде, под их непосредственным руководством и наблюдением, осуществляемым судами в соответствии с этим положением, а также издаваемым Народным комиссариатом юстиции УСРР наказом коллегиям защитников и особыми распоряжениями Народного комиссариата юстиции.

187. Прием в члены коллегии защитников производится президиумом коллегии, с доведением о приеме: в АМСРР—до сведения Президиума Центрального исполнительного комитета АМСРР и Главного суда АМСРР, а в округах—до сведения президиума соответствующего окружного исполнительного комитета и окружного суда.

Указанным органам предоставляется право отвода принятых новых членов коллегии в течение месяца со дня получения уведом-

лення про це прийняття від президії колегії оборонців.

Якщо протягом зазначеного речення відставлення ще буде заявлено, то особу вважається за прийняту в члени колегії оборонців.

188. Відмову прийняти в члени колегії оборонців можна протягом двох тижнів від дня повідомлення оскаржити до президії відповідного окружного виконавчого комітету. Після вимоги пояснень від президії колегії оборонців та висновку пленуму суду, що при ньому є колегія оборонців, президія виконавчого комітету, якщо визнає скаргу за правильну, вносить постанову про залічення даної особи до складу колегії.

Постанови президії виконавчого комітету є остаточною.

189. Народний комісар юстиції УСРР або, відповідно, АМСРР має право, без обмеження реченням, відстановити членів колегії оборонців за складу колегії порядком нагляду.

190. Залежно від потреби людності в юридичній допомозі, Народний комісар юстиції УСРР або АМСРР має право регулювати число членів колегій оборонців.

191. Особи, що їх Народний комісар юстиції УСРР чи АМСРР відстановив із складу колегії оборонців порядком нагляду або що їх виключено із складу колегії порядком дисциплінарним, мають право подавати заяви, щоб їх прийняли до складу колегії оборонців тільки після трьох років від дня виключення.

Порядок подання та розв'язання таких заяв встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

192. Не можна залічувати до складу колегії оборонців осіб, що перебувають під слідством або судом, будучи винувачені за злочини, що за них Кримінальний кодекс УСРР передбачає заходи соціальної оборони в формі позбавлення волі.

193. Членів колегії оборонців, що проти них почато слідство або що їх віддано під суд, може відстановити від виконання їхніх обов'язків президія колегії оборонців і до того, як слідчі або судові органи самі відстановлять їх.

лення об этом приеме от президиума коллегии защитников.

Если в течение указанного срока отвода не будет заявлено, то принятый считается зачисленным в члены коллегии защитников.

188. Отказ в приеме в члены коллегии защитников может быть в течение двух недель со дня извещения обжалован в президиум соответствующего исполнительного комитета. После затребования объяснений от президиума коллегии защитников и заключения пленума суда, при котором состоит коллегия защитников, президиум исполнительного комитета, в случае признания жалобы правильной, выносит постановление о включении данного лица в состав коллегии.

Постановления президиума исполнительного комитета являются окончательными.

189. Народный комиссар юстиции УССР или АМСРР, по принадлежности, имеет право, без ограничения срока, отводит членов коллегии защитников из состава коллегии в порядке надзора.

190. В зависимости от потребности населения в юридической помощи, Народный комиссар юстиции УССР или АМСРР имеют право регулировать количество членов коллегии защитников.

191. Лица, отведенные Народным комиссаром юстиции УССР или АМСРР из состава коллегии защитников в порядке надзора, или в случае исключения их из состава коллегии в дисциплинарном порядке, имеют право подавать заявления о принятии их в состав коллегии защитников лишь после истечения трех лет со дня исключения.

Порядок подачи и разрешения таких заявлений устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

192. Не подлежат зачислению в состав коллегии защитников лица, состоящие под следствием или судом по обвинению в преступлениях, за которые Уголовный кодекс УССР предусматривает меры социальной защиты в форме лишения свободы.

193. Члены коллегии защитников, против которых начато следствие или которые отпаны под суд, могут быть отстранены от исполнения своих обязанностей президиумом коллегии защитников и до отстранения их следственными или судебными органами.

194. Члени колегії оборонців не мають права обіймати посади у державних установах та підприємствах, за винятком випадків, установлених Народним комісаріатом юстиції УСРР.

195. На членів колегії оборонців покладается подавати юридичну допомогу людині, а саме:

1) вести у загальних і спеціальних судах кримінальні та цивільні справи з призначення суду чи з доручення заінтересованих осіб;

2) вести адміністративні справи;

3) складати папери в судових та адміністративних справах, договори й інші акти та давати усні й писані юридичні поради.

Обов'язки, покладені на членів колегії оборонців, вони виконують або персонально, або об'єднуючись у колективи (юридичні консультації).

Крім того, члени колегії оборонців повинні брати обов'язкову участь в юридичних консультаціях, що їх організує президія колегії.

Порядок організації й діяльності юридичних консультацій встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

196. Народний комісаріат юстиції УСРР має право організувати на колективному принципі роботу всіх членів колегії оборонців в окремих містах чи округах або на цій території УСРР.

197. Колективи членів колегії оборонців (юридичні консультації) чинять на підставі окремих статутів, що їх затверджує Народний комісаріат юстиції АМСРР або голова належного окружного суду на подання президії колегії.

Статути колективів членів колегії оборонців (юридичних консультацій) повинні відповідати типовому статуту, що його видає Народний комісаріат юстиції УСРР. Від дня затвердження статуту колектив (юридична консультація) має права юридичної особи.

Докладний порядок організації та діяльності колективів членів колегії оборонців (юридичних консультацій) встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

194. Члены коллегии защитников не могут занимать должностей в государственных учреждениях и предприятиях, за исключением случаев, устанавливаемых Народным комиссариатом юстиции УССР.

195. На членов коллегии защитников возлагается оказание юридической помощи населению, а именно:

1) ведение в общих и специальных судах уголовных и гражданских дел по назначению суда или по поручению заинтересованных лиц;

2) ведение административных дел;

3) составление бумаг по судебным и административным делам, договоров и других актов, а также дача устных и письменных юридических советов.

Обязанности, возложенные на членов коллегии защитников, выполняются ими или персонально, или путем объединения в коллективы (юридические консультации).

Кроме того, члены коллегии защитников должны принимать обязательное участие в юридических консультациях, организуемых президиумом коллегии.

Порядок организации и деятельности юридических консультаций устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

196. Народный комиссариат юстиции УССР имеет право организовывать на коллективном принципе работу всех членов коллегии защитников в отдельных городах или округах или по всей территории УССР.

197. Коллективы членов коллегии защитников (юридические консультации) действуют на основании особых уставов, утверждаемых Народным комиссариатом юстиции АМСРР или председателем подлежащего окружного суда по представлению президиума коллегии.

Уставы коллективов членов коллегии защитников (юридических консультаций) должны соответствовать типовому уставу, издаваемому Народным комиссариатом юстиции УССР. Со дня утверждения устава коллектив (юридическая консультация) имеет права юридического лица.

Подробный порядок организации и деятельности коллективов членов коллегии защитников (юридических консультаций) устанавливается Народным комиссариатом юстиции УССР.

198. Послуги, що їх подають колективи, а коли нема колективів—поодинокі члени колегій, оплачуються:

- 1) або за такою,
- 2) або за згодою з особами, що звертаються за допомогою.

Таксу, за якою оплачується праця членів колегій оборонців, а так само кою осіб, що має право платити за такою, порядок оплати та випадки звільнення від плати встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

199. Члени колегії оборонців повинні подавати президії колегії звіти про свою діяльність.

200. Органами управління колегії оборонців є: 1) загальні збори членів колегії, 2) президія колегії й 3) районні бюро колегії або районні уповноважені президії колегії.

201. Загальні збори членів колегії оборонців скликає президія колегії з власної ініціативи, або на пропозицію голови Головного суду АМСРР чи належного окружного суду, або на вимогу не менш одної третини членів колегії оборонців.

Умови дійсності загальних зборів членів колегії оборонців визначає наказ колегіям оборонців.

202. До відання загальних зборів належить:

- 1) обирати президію колегії та вислухувати звіти її;
- 2) обговорювати справи, дотичні діяльності колегії оборонців;
- 3) встановлювати розмір і порядок внесків членів колегії оборонців до фонду колегії;
- 4) розглядати план організації консультацій для подання юридичної допомоги людині й подавати цей план на затвердження до пленума окружного суду, а в АМСРР—до Народного комісаріату юстиції АМСРР;
- 5) затверджувати кошториси прибутків та видатків колегії оборонців.

203. Прокурор, присутній на загальних зборах членів колегії оборонців, в разі потреби, може давати висновки на поставлені на обговорення питання.

198. Услуги, оказываемые коллективами, а в случае отсутствия коллективов—отдельными членами коллегий, оплачиваются:

- 1) либо по таксе,
- 2) либо по соглашению с лицами, обращающимися за помощью.

Такса, по которой оплачивается труд членов коллегии защитников, а также круг лиц, имеющих право платить по таксе, порядок уплаты и случаи освобождения от платы устанавливаются Народным комиссариатом юстиции УССР.

199. Члены коллегии защитников обязаны представлять президиуму коллегии отчеты о своей деятельности.

200. Органами управления коллегии защитников являются: 1) общее собрание членов коллегии, 2) президиум коллегии и 3) районные бюро коллегии или районные уполномоченные президиума коллегии.

201. Общее собрание членов коллегии защитников созывается президиумом коллегии по собственной инициативе, либо по предложению председателя Главного суда АМСРР или подлежащего окружного суда, либо по требованию не менее одной трети членов коллегии защитников.

Условия действительности общего собрания членов коллегии защитников определяются наказом коллегиям защитников.

202. К ведению общего собрания относятся:

- 1) избрание президиума коллегии и заслушивание его отчета;
- 2) обсуждение вопросов касающихся деятельности коллегии защитников;
- 3) установление размера и порядка взносов членов коллегии защитников в фонд коллегии;
- 4) рассмотрение плана организации консультаций по подаче юридической помощи населению и представление этого плана на утверждение в пленум окружного суда, а в АМСРР—в Народный комиссариат юстиции АМСРР;
- 5) утверждение сметы доходов и расходов коллегии защитников.

203. Прокурор, присутствующий на общем собрании членов коллегии защитников, в случае необходимости, может давать заключения по поставленным на обсуждение вопросам.

Копії протоколів загальних зборів повинно надсилати протягом трьох днів до відомства Народнього комісаріату юстиції УСРР, округовому судові й округовому прокуророві, а в АМСРР—Головному судові та Прокуророві АМСРР.

204. Президія колегії оборонців складається з голови колегії та членів президії в числі не менш двох.

Голову та членів президії загальні збори обирають з числа членів колегії на один рік. Голову колегії затверджує Народній комісаріат юстиції УСРР.

205. Районові бюро, в складі найменш трьох членів, органіжує президія колегії оборонців у місцях, де це вона визнає за потрібне, відповідно до вказівок наказу колегії оборонців, порозумівшись із округовим судом (Головним судом АМСРР).

Членів районних бюро обирається на один рік з числа членів колегії, що постійно перебувають у даному районі.

В районах, де районних бюро не організовано, президія колегії оборонців призначає, за згодою з округовим судом (Головним судом АМСРР), свого уповноваженого з числа членів колегії, що постійно перебувають в такому районі, на реченець в один рік.

206. На президію колегії оборонців покладається:

1) розглядати заяви про прийняття в члени колегії оборонців і про вибуття з неї;

2) розв'язувати питання про те, чи слід тих членів колегії, що проти них почато слідство або що їх віддано під суд, відновляти від виконання їхніх обов'язків ще до того, як слідчі або судові органи самі відновлять їх;

3) розподіляти членів колегії на території округи, призначаючи їм місце праці;

4) наглядати й контролювати, як члени колегії виконують свої обов'язки, й за належних випадків ставити перед відповідними органами питання про порушення проти них дисциплінарної справи;

5) встановлювати порядок призначення безплатної оборони й оборони за такою;

6) організувати відповідно до затвердженого плану і з власної ініціативи колек-

Копії протоколів общих собраний представляются в трехдневный срок для сведения Народному комиссаріату юстиції УССР, в окружной суд и окружному прокурору, а в АМСРР—в Главный суд и Прокурору АМСРР.

204. Президиум коллегии защитников состоит из председателя коллегии и членов президиума в числе не менее двух.

Председатель и члены президиума избираются общим собранием из числа членов коллегии на один год. Председатель коллегии утверждается Народным комиссаріатом юстиції УССР.

205. Районные бюро, в составе не менее трех членов, организуются президиумом коллегии защитников в местах, где он признает это нужным, соответственно указаниям наказа коллегии защитников, по соглашению с окружным судом (Главным судом АМСРР).

Члены районных бюро избираются на один год из числа членов коллегии, находящихся постоянно в данном районе.

В районах, в которых районные бюро не организованы, президиум коллегии защитников назначает, с согласия окружного суда (Главного суда АМСРР), своего уполномоченного из числа членов коллегии, находящихся постоянно в данном районе, сроком на один год.

206. На президиум коллегии защитников возлагается:

1) рассмотрение заявлений о принятии в члены коллегии защитников и о выходе из нее;

2) разрешение вопроса о том, подлежат ли члены коллегии, против которых начато следствие или которые отданы под суд, отстранению от исполнения своих обязанностей до отстранения их следственными или судебными органами;

3) распределение членов коллегии на территории округа, с указанием им места работы;

4) наблюдение и контроль за выполнением членами коллегии их обязанностей, и в подлежащих случаях—возбуждение перед соответствующими органами вопросов о возбуждении против них дисциплинарного дела;

5) установление порядка назначения бесплатной защиты и защиты по таксе;

6) организация, в соответствии с утвержденным планом и по собственной инициативе

тивні членів колегії (юридичні консультації), а так само керувати ними, паглядати за їхньою діяльністю та обслідувати й ревізувати їх;

7) встановлювати розміри внесків до фонду колегії оборонців з поодиноких членів колегії;

8) скликати загальні збори членів колегії й давати їм свої звіти;

9) організувати районні бюро оборонців або призначати районних уповноважених президії колегії оборонців і паглядати за їх діяльністю;

10) розпоряджати належним колегії майном та прибутком;

11) вживати заходів до охорони справ померлих, тяжко хворих і тимчасово відставлених від посади членів колегії оборонців;

12) подавати періодичну та іншу звітність округовому судові, а в АМСРР—Народньому комісаріатові юстиції АМСРР і Головному судові АМСРР, за правилами й порядком, встановленим відповідним народним комісаріатом юстиції.

207. Присутній на засіданнях президії колегії оборонців прокурор, в разі потреби, може давати висновки в поставлених на обговорення справах.

Копії протоколів засідань президії колегії повинно надсилати протягом трьох днів округовому судові й округовому прокуророві, а в АМСРР—Головному судові й Прокуророві АМСРР.

208. Порядок скликання засідань президії колегії оборонців та умови дійсності цих засідань встановлює наказ колегії оборонців.

209. Компетенцію районних бюро колегії оборонців, президії колегії і районних уповноважених та порядок їх діяльності встановлює наказ колегіям оборонців.

210. Постанови загальних зборів членів колегії оборонців та її президії може опротестувати Прокурор АМСРР чи голова Головного суду АМСРР, відповідний округовий прокурор чи голова округового суду, до пленуму суду, що при ньому є колегія оборонців. Протест повинно подати протягом тяж-

ве, колективом членів колегії (юридических консультацій), а також руководством ними, надзор за их деятельностью, обследование и ревизия их;

7) установление размеров взносов в фонд коллегии защитников с отдельных членов коллегии;

8) созыв общего собрания членов коллегии и представление ему своих отчетов;

9) организация районных бюро защитников или назначение районных уполномоченных президиума коллегии защитников и наблюдение за их деятельностью;

10) распоряжение принадлежащими коллегии имуществом и денежными средствами;

11) принятие мер к охране дел умерших, тяжело больных и временно отстраненных от должности членов коллегии защитников;

12) представление периодической или иной отчетности в окружной суд, а в АМСРР—в Народный комиссариат юстиции АМСРР и Главный суд АМСРР, по правилам и в порядке, установленным соответствующим народным комиссариатом юстиции.

207. Присутствующий на заседаниях президиума коллегии защитников прокурор, в случае необходимости, может давать заключения по поставленным на обсуждение вопросам.

Копии протоколов заседаний президиума коллегии представляются в трехдневный срок в окружной суд и окружному прокурору, а в АМСРР—в Главный суд и Прокурору АМСРР.

208. Порядок созыва заседаний президиума коллегии защитников и условия действительности этих заседаний устанавливаются наказом коллегии защитников.

209. Компетенция районных бюро коллегии защитников, президиума коллегии и районных уполномоченных и порядок их деятельности устанавливаются наказом коллегиям защитников.

210. Постановления общего собрания членов коллегии защитников и его президиума могут быть опротестованы Прокурором АМСРР, председателем Главного суда АМСРР, соответствующим окружным прокурором и председателем окружного суда в пленум суда, при котором состоит коллегия защит-

ня від дня одержання відповідного протоколу загальних зборів або засідання президії.

Таким самим порядком зазначені постанови можуть оскаржити в семиденний реченць від дня ухвали їх ті члени колегії оборонців, що їх безпосередньо стосуються оскаржувані постанови.

За всіх інших випадків постанови загальних зборів або президії колегії оборонців аюдинокі члени колегії можуть оскаржувати тільки через Прокурора АМСРР або належного округового прокурора.

Протест прокурора зупиняє виконання опротестованої постанови.

211. Народньому комісаріатові юстиції УСРР (АМСРР) належить право зупинити виконання постанов, а так само касувати постанови загальних зборів та президії колегії оборонців порядком нагляду без обмеження реченцем.

212. Президії колегії оборонців, а так само організовані від неї юридичні консультації та інші установи колегії оборонців утримується коштом фонду колегії оборонців, що утворюється із внесків членів колегії.

ПОДІЛ ІХ.

Державний нотаріат.

Розділ 17.

213. Для виконування функцій, що їх передбачає Нотаріальна устава, що містах УСРР та по інших зазначених пунктах, де в тому буде потреба, закладаються державні нотаріальні контори.

214. Мережу нотаріальних контор в округах затверджує на подання округового суду Народній комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом фінансів УСРР, а в АМСРР—Народній комісаріат юстиції АМСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом фінансів АМСРР.

215. По районах, де нема нотаріальних контор, нотаріальні функції, окремо зазначені в арт. 2 Нотаріальної устави, покладається на народніх суддів, а по районах,

иников. Протест представляється в течение недели со дня получения соответствующего протокола общего собрания или заседания президиума.

В таком же порядке могут быть опротестованы указанные постановления в семидневный срок со дня утверждения их теми членами коллегии защитников, которых опротестовываемые постановления непосредственно касаются.

Во всех прочих случаях постановления общего собрания или президиума коллегии защитников могут быть опротестованы отдельными членами коллегии только через Прокурора АМСРР или подлежащего окружного прокурора.

Протест прокурора приостанавливает исполнение опротестованного постановления.

211. Народному комиссариату юстиции УСРР (АМСРР) принадлежит право приостанавливать исполнение постановлений, а также отменять постановления общего собрания и президиума коллегии защитников в порядке надзора, без ограничения сроком.

212. Президиум коллегии защитников, а также организуемые им юридические консультации и другие учреждения коллегии защитников содержатся на средства фонда коллегии защитников, образуемого из взносов членов коллегии.

РАЗДЕЛ ІХ.

Государственный нотариат.

Глава 17.

213. Для совершения действий, предусматриваемых Нотариальным положением, учреждаются в городах УСРР и других населенных пунктах, где в том окажется необходимость, государственные нотариальные конторы.

214. Сеть нотариальных контор в округах утверждается, по представлению окружного суда, Народным комиссариатом юстиции УСРР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УСРР, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР по соглашению с Народным комиссариатом финансов АМСРР.

215. В районах, где нет нотариальных контор, производство нотариальных действий, особо указанных в ст. 2 Нотариального положения, возлагается на народных

де нема народного суду, ці нотаріальні функції виконують районні виконавчі комітети на тих самих засадах. По селах і селищах, що не є районними центрами, в яких немає нотаріальних контор і народних судів, виконувати нотаріальні функції, зазначені в арт. 3 Нотаріальної устави, покладається на сільські й селищні ради.

216. На чолі нотаріальних контор стоять нотаріи, що їх настановлює, переводить та звільнює: в столичному місті АМССР—Центральний виконавчий комітет АМССР, в округових містах—відповідний округовий виконавчий комітет і в інших місцевостях—відповідні районні виконавчі комітети, на подання Головного суду АМССР або належного округового суду.

Кандидатури на нотаріів виставляє пленум Головного Суду АМССР або належного округового суду із числа осіб, що мають право бути образами на народних суддів і які, крім того, склали відповідного іспита.

217. У кожній нотаріальній конторі, що є в округовому місті, при нотареві є помічник, що заступає нотаря в разі його відсутності через хворобу, відрадження або відпуску та на випадок недовгочасної відсутності нотаря в службових справах.

218. У тих округах, де є тільки одна нотаріальна контора, посаду помічника нотаря можна не утворювати. За цих випадків обов'язки нотаря, в разі його відсутності через хворобу, відрадження або відпуску тимчасово виконує член округового суду по цивільному відділу, з окремого кожного разу призначення голови округового суду.

219. Нотаревих помічників голова округового суду може відраджати за перелічених в арт. 218 випадків для тимчасового виконання обов'язків нотаря до інших контор, так тих, що є в округовому місті, як і тих, що є поза округовим містом.

220. Дотично нотаріальних контор АМССР справу про призначення нотареві помічників та про порядок роботи їх розв'язує законодавство АМССР.

судей, а в районах, где нет народного суда, указанные нотариальные действия производятся районными исполнительными комитетами на тех же основаниях. В селах и поселках, не являющихся районными центрами, где нет нотариальных контор и народных судов, производство нотариальных действий, указанных в ст. 3 Нотариального положения, возлагается на сельские и поселковые советы.

216. Во главе нотариальных контор стоят нотариусы, назначаемые, перемещаемые и увольняемые: в столичном городе АМССР—Центральным исполнительным комитетом АМССР, в окружных городах—соответствующим окружным исполнительным комитетом и в других местностях—соответствующими районными исполнительными комитетами по представлению Главного суда АМССР или подлежащего окружного суда.

Кандидатуры в нотариусы выставляются пленумом Главного суда АМССР или подлежащего окружного суда из числа лиц, имеющих право быть избранными в народные судьи и, кроме того, выдержавших соответствующее испытание.

217. В каждой нотариальной конторе, находящейся в окружном городе, при нотариусе состоит помощник, заменяющий нотариуса на случай его отсутствия по болезни, командировки или отпуску, а также на случай непродолжительного отсутствия нотариуса по служебным делам.

218. В тех округах, в которых есть лишь одна нотариальная контора, должность помощника нотариуса может не учреждаться. В этих случаях обязанности нотариуса, на случай его отсутствия по болезни, командировки или отпуску, временно исполняет член окружного суда по гражданскому отделу, по назначению в каждом отдельном случае председателя окружного суда.

219. Помощники нотариуса могут быть откомандированы председателем окружного суда в перечисленных в ст. 218 случаях, для временного исполнения обязанностей нотариусов в другие конторы, как находящиеся в окружном городе, так и вне окружного города.

220. В отношении нотариальных контор АМССР вопрос о назначении нотариусу помощников и о порядке работы последних разрешается законодательством АМССР.

221. Нотарі не можуть обіймати інших державних посад, крім виборних і викладацьких, не можуть бути членами колегії оборонців, працювати з найму у кооперативних і громадських організаціях і приватних осіб, а так само брати участь у торгових і промислових підприємствах.

222. Державні нотаріальні контори, включаючи оплату праці нотарів та інших співробітників цих контор, утримується коштом державного бюджету УСРР за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР (АМСРР).

Оплати, що їх беруть нотаріальні контори за нотаріальні дії та за технічні послуги, зараховується на прибуток державного бюджету УСРР за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР (АМСРР).

223. Оплати, що їх беруть за нотаріальні дії та за технічні послуги органи, що виконують нотаріальні функції й є на місцевому бюджеті, зараховується на прибуток відповідних місцевих бюджетів.

Витрати, сполучені з виконанням нотаріальних функцій від органів, що є на місцевому бюджеті, робиться з коштів відповідного місцевого бюджету.

224. Штати нотаріальних контор затверджується загальним порядком.

225. Призначає та звільняє співробітників нотаріальних контор у межах, встановлених штатами, нотар на свою відповідальність і про кожну зміну персонального складу нотаріальної контори негайно повідомляє Народний комісаріат юстиції АМСРР або окружний суд, кого належить.

226. Загальне керівництво, нагляд і інструктування всіх нотаріальних органів здійснює Народний комісаріат юстиції УСРР або АМСРР, кому це належить.

Безпосереднє адміністративно-організаційне керівництво й нагляд за нотаріальними органами здійснюють окружні суди в межах і порядку, що їх встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, а в АМСРР—Головний суд АМСРР за директивами Народного комісаріату юстиції АМСРР.

221. Нотариусы не могут занимать других государственных должностей, кроме выборных и преподавательских, не могут быть членами коллегии защитников, работать по найму в кооперативных и общественных организациях и у частных лиц, а также принимать участие в торговых и промышленных предприятиях.

222. Государственные нотариальные конторы, включая оплату труда нотариусов и других сотрудников этих контор, содержатся на средства государственного бюджета УССР по смете Народного комиссариата юстиции УССР (АМССР).

Сборы, взимаемые нотариальными конторами за нотариальные действия и за технические услуги, зачисляются в доход государственного бюджета УССР по смете Народного комиссариата юстиции УССР (АМССР).

223. Сборы, взимаемые за нотариальные действия и за технические услуги органам, исполняющими нотариальные действия и состоящими на местном бюджете, зачисляются в доход соответствующих местных бюджетов.

Расходы, связанные с выполнением нотариальных действий органами, состоящими на местном бюджете, производятся за счет соответствующего местного бюджета.

224. Штаты нотариальных контор утверждаются в общем порядке.

225. Назначение и увольнение сотрудников нотариальных контор в пределах, установленных штатами, производится нотариусом под своей ответственностью, с немедленным уведомлением о каждом изменении личного состава нотариальной конторы Народного комиссариата юстиции АМССР или окружного суда, по принадлежности.

226. Общее руководство, надзор и инструктирование всех нотариальных органов осуществляется Народным комиссариатом юстиции УССР или АМССР, по принадлежности.

Непосредственное административно-организационное руководство и надзор за нотариальными органами осуществляется окружными судами в пределах и в порядке, установленными Народным комиссариатом юстиции УССР, а в АМССР—Главным судом АМССР, согласно директивам Народного комиссариата юстиции АМССР.

227. Порядок виконання нотаріальними органами покладених на них функцій встановлюється Нотаріальною уставою та інструкціями Народного комісаріату юстиції УСРР.

ПОДІЛ Х.

Судові виконавці.

Розділ 18.

228. Судові виконавці є: 1) при окружних судах і 2) при народних судах.

В АМСРР усі судові виконавці є при Народному комісаріаті юстиції АМСРР.

229. Судові виконавці чинять в межах району, призначеного їм від окружного суду, а в АМСРР—від Народного комісаріату юстиції АМСРР. В разі потреби судовий виконавець провадить виконавчі дії також поза своїм районом, але в межах того самого міста чи округу.

230. Судовий виконавець, що є при окружному суді, утримується коштом державного бюджету, інші—коштом відповідного місцевого бюджету. Кредити на утримання судових виконавців видається з коштів місцевого бюджету і їх проводиться за спеціальним кошторисом, що його подає окружний суд на затвердження окружному виконавчому комітетові, а в АМСРР—за спеціальним кошторисом, що його подає Народний комісаріат юстиції АМСРР на затвердження Центральному виконавчому комітетові АМСРР.

231. Штати судових виконавців затверджується загальним порядком. Щодо судових виконавців, утримуваних коштом місцевого бюджету, Народний комісаріат юстиції УСРР та, відповідно, АМСРР має право встановлювати мінімальне число камер судових виконавців для кожної адміністративно-територіальної одиниці.

232. Судових виконавців призначає, переводить і звільняє голова окружного суду, а в АМСРР—безпосередньо Народний комісаріат юстиції АМСРР.

233. Адміністративно-організаційне керівництво судовими виконавцями здійснює в

227. Порядок виконання нотаріальними органами возлагаемых на них функций устанавливается Нотариальным положением и инструкциями Народного комиссариата юстиции УССР.

РАЗДЕЛ X.

Судебные исполнители.

Глава 18.

228. Судебные исполнители состоят: 1) при окружных судах и 2) при народных судах.

В АМСРР все судебные исполнители состоят при Народном комиссариате юстиции АМСРР.

229. Судебные исполнители действуют в пределах района, назначенного им окружным судом, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР. В случае необходимости судебный исполнитель производит исполнительные действия также вне своего района, но в пределах того-же города или округа.

230. Судебные исполнители, состоящие при окружном суде, содержатся на средства государственного бюджета, а прочие—на средства соответствующего местного бюджета. Кредиты на содержание судебных исполнителей, отпускаемые из средств местного бюджета, проводятся по специальной смете, представляемой окружным судом на утверждение окружного исполнительного комитета, а в АМСРР—по специальной смете, представляемой Народным комиссариатом юстиции АМСРР на утверждение Центрального исполнительного комитета АМСРР.

231. Штаты судебных исполнителей утверждаются в общем порядке. В отношении судебных исполнителей, содержащихся на средства местного бюджета, Народный комиссариат юстиции УСРР и АМСРР, по принадлежности, имеет право устанавливать минимальное число камер судебных исполнителей для каждой административно-территориальной единицы.

232. Судебные исполнители назначаются, перемещаются и увольняются председателем окружного суда, а в АМСРР—непосредственно Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

233. Административно-организационное руководство судебными исполнителями осу-

в межах своєї округи округовий суд відповідно до наказів і інструкцій Народного комісаріату юстиції УСРР.

В АМСРР судові виконавці підлягають безпосередньо Народному комісаріату юстиції АМСРР.

Нагляд за процесуальними діями судових виконавців провадиться за процесуальними законами.

234. Форми, реченні й порядок матеріальної, грошової й всякої іншої звітності судових виконавців встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР (або АМСРР).

ПОДІЛ XI.

Судові перекладачі.

Розділ 19.

235. Судові перекладачі є при округових судах (в АМСРР—при Народному комісаріаті юстиції АМСРР) в числі, встановленому штатами.

Судових перекладачів настановлює та звільняє голова округового суду, а в АМСРР—Народний комісаріат юстиції АМСРР.

236. Крім судових перекладачів, що їх встановлено належно затвердженими штатами, при округових судах (в АМСРР—при Народному комісаріаті юстиції АМСРР) можуть бути й нештатні перекладачі з числа осіб, що задовольняють всім вимогам, що їх ставляться до судових перекладачів.

Нештатні судові перекладачі виконують всі покладені на судових перекладачів обов'язки паритивні зі штатними перекладачами.

Нештатних перекладачів призначається й звільняється таким самим чином, як і штатних.

237. На судових перекладачів покладається обслуговувати судові та слідчі органи за всіх випадків, передбачених процесуальними кодексами та іншими законами.

Порядок та форми цього обслуговування встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР.

238. Функції судових перекладачів можуть виконувати й нотарі, якщо вони знають відповідну мову.

ществяється в межах свого округу округним судом в соответствии с наказами и инструкциями Народного комиссариата юстиции УССР.

В АМСРР судебные исполнители непосредственно подчинены Народному комиссариату юстиции АМСРР.

Надзор за процессуальными действиями судебных исполнителей производится согласно процессуальным законам.

234. Формы, сроки и порядок материальной, денежной и всякой иной отчетности судебных исполнителей устанавливаются Народным комиссариатом юстиции УССР (или АМСРР).

РАЗДЕЛ XI.

Судебные переводчики.

Глава 19.

235. Судебные переводчики состоят при округных судах (в АМСРР—при Народном комиссариате юстиции АМСРР) в числе, установленном штатами.

Судебные переводчики назначаются и увольняются председателем окружного суда, а в АМСРР—Народным комиссариатом юстиции АМСРР.

236. Кроме судебных переводчиков, устанавливаемых подлежаще утвержденными штатами, при окружных судах (в АМСРР—при Народном комиссариате юстиции АМСРР) могут быть и нештатные переводчики из числа лиц, удовлетворяющих всем требованиям, предъявляемым к судебным переводчикам.

Нештатные судебные переводчики исполняют все возложенные на судебных переводчиков обязанности, наравне с штатными переводчиками.

Нештатные переводчики назначаются и увольняются в таком же порядке, как и штатные.

237. На судебных переводчиков возлагается обслуживание судебных и следственных органов во всех случаях, предусмотренных процессуальными кодексами и другими законами.

Порядок и формы этого обслуживания устанавливаются Народным комиссариатом юстиции УССР.

238. Функции судебных переводчиков могут выполняться и нотариусами, если они знают соответствующий язык.

239. За виконувану судовими перекладачами роботу береться з державних органів і приватних осіб, що в їх інтересах цю роботу виконано, плату за такою, що встановлює Народний Комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР. Цю плату вноситься на прибуток держави за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР або АМСРР.

240. Не оплачується такі роботи судових перекладачів:

1) переклади, що їх судові перекладачі роблять на словах в судових засіданнях та за слідчих дій;

2) переклади вироків, ухвал, постанов тощо судових і слідчих органів та переклади інших документів в справі, що їх сторони бажають мати на своїй рідній мові;

3) переклади на українську мову справ першої інстанції за їх касаційного перегляду.

241. Судових перекладачів утримується на кошти державного бюджету за кошторисом Народного комісаріату юстиції УСРР (або АМСРР). Штатні перекладачі одержують ставку платню, а нештатних оплачується за такою, що її встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Всеукраїнською радою професійних спілок і Народним комісаріатом праці УСРР.

242. Судові перекладачі повинні для запису своєї роботи вести книги за інструкцією, що її видає Народний комісаріат юстиції УСРР.

ПОДІЛ XII.

Інститути науково-судової експертизи.

Розділ 20.

243. Інститути науково-судової експертизи підурядні безпосередньо Народному комісаріату юстиції УСРР і чинять за його наказом інститутам науково-судової експертизи. Утримується інститути за рахунок виданих на це кредитів за державним бюджетом.

244. Інститути науково-судової експертизи мають такі секції:

239. За исполняемую судебными переводчиками работу с государственных органов и частных лиц, в интересах коих эта работа была выполнена, взимается плата по таксе, установленной Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. Эта плата вносится в доход государства по смете Народного комиссариата юстиции УССР или АМСРР.

240. Не оплачиваются следующие работы судебных переводчиков:

1) переводы, производимые судебными переводчиками на словах в судебных заседаниях и при производстве следственных действий;

2) переводы приговоров, решений, определений и постановлений судебных и следственных органов и переводы других документов по делу, которые стороны желают иметь на своем родном языке;

3) переводы на украинский язык дел первой инстанции при их кассационном рассмотрении.

241. Судебные переводчики содержатся на средства государственного бюджета по смете Народного комиссариата юстиции УССР (или АМСРР). Штатные переводчики содержатся по твердым окладам, а нештатные оплачиваются по таксе, устанавливаемой Народным комиссариатом юстиции УССР, по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов и Народным комиссариатом труда УССР.

242. Судебные переводчики обязаны для записи своей работы вести книги, согласно инструкции, издаваемой Народным комиссариатом юстиции УССР.

РАЗДЕЛ XII.

Институты научно-судебной экспертизы.

Глава 20.

243. Институты научно-судебной экспертизы подведомственны непосредственно Народному комиссариату юстиции УССР и действуют согласно издаваемому им наказу институтам научно-судебной экспертизы. Содержатся институты за счет отпускаемых на этот предмет кредитов по государственному бюджету.

244. Институты научно-судебной экспертизы имеют следующие секции:

- 1) хемічних і фізико-хемічних досліджень,
- 2) біологічних досліджень,
- 3) фотографічних досліджень,
- 4) ідентифікації.

245. Нові секції відкриваються залежно від потреби за постановою Народного комісаріату юстиції, а коли це вимагає нових кошторисних асигнувань, то нові секції затверджуються загальним порядком.

246. Персональний склад інституту науково-судової експертизи становлять: директор інституту, його заступник, завідаєль секцій, наукові співробітники, асистенти, завідаєль музею, вчені лаборанти, аспіранти й технічний персонал в числі, встановленому штатами.

Аспіранти з вищою освітою працюють при секціях інституту для спеціалізації в царині науково-технічних досліджень у судових справах.

247. Директора інституту призначає й звільняє з посади безпосередньо Народний комісар юстиції УСРР.

Заступників і завідаєль секцій призначає й звільняє з посади Народний комісар юстиції УСРР на подання директора інституту, а інших співробітників призначає й звільняє директор інституту.

248. Дослідження з доручення органів суду, слідства і дізнання інституту роблять безплатно. За своїх інших випадків інституту роблять дослідження за плату за такою, що її встановлює Народний комісаріат юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР. У разі безплатного провадження досліджень вартість їх зараховується до судових витрат, що їх суд бере загальним порядком.

249. З плати за дослідження складаються спеціальні кошти інститутів.

До спеціальних коштів інститутів так само зараховується прибуток, що їх інституту мають від продажу виготовлених від них сироваток, музейних препаратів тощо, від виконання з доручення різних наукових установ фото-знімання та інші.

Як одержувати, переховувати та витрачати спеціальні кошти й подавати за них звітність встановлюється спеціальними законами та інструкцією, що її видає Народний ко-

1) химических и физико-химических исследований,

- 2) биологических исследований,
- 3) фотографических исследований,
- 4) идентификации.

245. Новые секции открываются по мере надобности по постановлению Народного комиссариата юстиции, а если это вызывает необходимость новых сметных ассигнований, то новые секции утверждаются в общем порядке.

246. Личный состав института научно-судебной экспертизы состоит из: директора института, его заместителя, заведывающих секциями, научных сотрудников, ассистентов, заведывающего музеем, ученых лаборантов, аспирантов и технического персонала в числе, установленном штатами.

Аспиранты с высшим образованием работают при секциях институтов для специализации в области научно-технических исследований по судебным делам.

247. Директор института назначается и увольняется с должности непосредственно Народным комиссаром юстиции УССР.

Заместители и заведывающие секциями назначаются и увольняются с должности Народным комиссаром юстиции УССР, по представлению директора института, а остальные сотрудники назначаются и увольняются директором института.

248. Исследования по поручению органов суда, следствия и дознания производятся институтами бесплатно. Во всех остальных случаях институты производят исследования за плату по таксе, устанавливаемой Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР. В случаях бесплатного производства исследований стоимость их засчитывается в судебные расходы, взимаемые судом в общем порядке.

249. Плата за исследования составляет специальные средства институтов.

В специальные средства институтов также засчитываются доходы, получаемые институтами от продажи изготовляемых ими сывороток, музейных препаратов и т. п., за исполнение по поручению различных научных учреждений фото-съемки и т. д.

Порядок получения, хранения и расходования специальных средств и представление по ним отчетности устанавливается специальными законами, а также инструкцией

місаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

250. Для утворення в музеях, що є при інститутах, колекцій, усі судові органи повинні передавати інститутам:

1) зброя злочинну, конфісковані встановленням у законі чином;

2) зазначені в п. 3 арт. 69 Кримінально-процесуального кодексу речі, якщо інститут їх вимагає і коли до видання цих речей не буде перешкод.

Крім того, інститути мають право залишити для своїх музеїв веналежні до подання в суд об'єкти досліджувань або їхні частини (в тому числі й від трупів), що мають інтерес для науки.

251. Для наукового дослідження праволомців інститутам надається право проводити потрібні роботи в місцях позбавлення волі та установах для недовільних праволомців.

Порядок і умови провадження цих робіт встановлюється в інструкції Народного комісаріату юстиції УСРР, що її він видає, порозумівшись з Народним комісаріатом внутрішніх справ УСРР і Народним комісаріатом фінансів УСРР.

Харків, 11 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Голова Ради народних
комісарів УСРР **В. Чубар.**

Вик. обов. Секретаря Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **К. Горлинський.**

издаваемой Народным комиссариатом юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

250. Для создания в музеях, находящихся при институтах, коллекций, все судебные органы передают институтам:

1) орудия преступлений, конфискованные в установленном законом порядке;

2) указанные п. 3 ст. 69 Уголовно-процессуального кодекса предметы в случае требования их институтом и если к такой выдаче не будет препятствий.

Кроме того, институты имеют право оставлять для своих музеев не подлежащие представлению в суд объекты исследования или их части (в том числе и от трупов), имеющие интерес для науки.

251. Для научного исследования правонарушителей институтам предоставляется право производства необходимых работ в местах лишения свободы и учреждениях для несовершеннолетних правонарушителей.

Порядок и условия производства этих работ устанавливаются инструкцией Народного комиссариата юстиции УССР, издаваемой по соглашению с Народным комиссариатом внутренних дел УССР и Народным комиссариатом финансов УССР.

Харьков, 11 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Председатель Совета народных
комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **К. Горлинский.**

ФУНДА. 974.
 БІБЛ. УЧБ.
 Київського Інституту
 Народного Господарства

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 27 НАРОДЬОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
 ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 24 Листопада

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів УСРР

(7 серпня—13 жовтня 1929 р.)

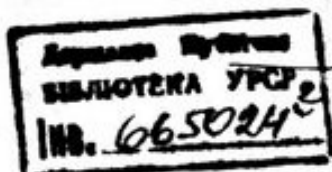
- 204. Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкіл та робітничих факультетів, а так само наукових робітників.
- 205. Про зміну арт. 17 „Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатів державних та місцевих податків, оплат і мита“.
- 206. Про накладання штрафів за зламання деяких правил про державний промисловий податок.
- 207. Про зміну положення про технікуми УСРР.
- 208. Про установи соціального виховання для дефективних дітей і підлітків.
- 209. Про пільги промислово-кооперативним організаціям підчас розробітку будівельних матеріалів.
- 210. Про пільги колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям.
- 211. Про доповнення „Уставу про народній комісаріат робітничо-селянської інспекції УСРР“ і „Уставу про округові з'їди рад округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури“.
- 212. Про мірчук (гарцеву оплату).
- 213. Про поширення чинности „Правил брання ренти з міських земель“ на селища, де утворено селищні ради.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(7 августа—13 октября 1929 г.)

- 204. О пенсионном обеспечении преподавателей высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научных работников.
- 205. Об изменении ст. 17 „Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам сборам и пошлинам“.
- 206. О наложении штрафов за нарушение некоторых правил о государственном промышленном налоге.
- 207. Об изменении положения о техникумах УССР.
- 208. Об учреждениях социального воспитания для дефективных детей и подростков.
- 209. О льготах промислово-кооперативным организациям при разработках строительных материалов.
- 210. О льготах бывшим красным партизанам и красногвардейцам.
- 211. О дополнении „Положения о народном комиссариате рабоче-крестьянской инспекции УССР“ и „Положения об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах“.
- 212. О гарцевом сборе (мерчуке).
- 213. О распространении действия „Правил взимания ренты с городских земель“ на поселки, в которых образованы поселковые советы.

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

204. Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкіл та робітничих факультетів, а так само наукових робітників.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Увагу 1 до арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР в 11 листопада 1925 р. «Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкільних закладів і робітничих факультетів, а так само наукових робітників» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 88-89, арт. 507) ухвалити в такій редакції:

«Увага 1. Право одержувати пенсію порядком цієї постанови мають так само і ті викладачі вищих шкіл та робітничих факультетів, а так само наукові робітники, що хоч і не були зараховані на штатні посади через незмогу повного запровадження штатної системи, але в іншому задовольняють вимогам цієї постанови. Розмір пенсії для цих осіб визначається за окладом відповідних позаштатних посад, згідно з правилами, що їх видає Народний комісаріат соціального забезпечення, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти, Народним комісаріатом фінансів і Народним комісаріатом праці УСРР».

2. Арт. 10 зазначеної постанови ухвалити в такій редакції:

«10. Кредити на оплату пенсій включаються до кошторису Народного комісаріату соціального забезпечення УСРР встановленим порядком.

У разі призначення, порядком цієї постанови, пенсії особам, що мають право на забезпечення згідно з правилами про соціальне страхування, суму, що відповідає розміру страхового забезпечення порядком соціального страхування, вносить Народний комісаріат праці УСРР до Народного комісаріату соціального забезпечення УСРР на виплату пенсії».

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

204. О пенсионном обеспечении преподавателей высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научных работников.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Примечание 1 к ст. 1 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 11 ноября 1925 г. «О пенсионном обеспечении преподавателей высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научных работников» (С. У. УССР 1925 г. № 88—89, ст. 507) изложить в следующей редакции:

«Примечание 1. Право на получение пенсии в порядке настоящего постановления имеют также и те преподаватели высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научные работники, которые хотя и не были зачислены на штатные должности в виду невозможности полного проведения штатной системы, но в остальном удовлетворяют требованиям настоящего постановления. Размер пенсии для этих лиц определяется по окладу соответствующих внештатных должностей, согласно правилам, издаваемым Народным комиссариатом социального обеспечения по соглашению с Народным комиссариатом просвещения, народным комиссариатом финансов и Народным комиссариатом труда УССР».

2. Ст. 10 указанного постановления изложить в следующей редакции:

«10. Кредиты на оплату пенсии включаются в смету Народного комиссариата социального обеспечения УССР в установленном порядке.

В случае назначения, в порядке настоящего постановления, пенсии лицам, имеющим право на обеспечение согласно правилам о социальном страховании, сумма, соответствующая размеру страхового обеспечения в порядке социального страхования, вносится Народным комиссариатом труда УССР в Народный комиссариат социального обеспечения УССР на оплату пенсии».

II.

3. Відповідно до арт. 1 цієї постанови, визнати за скасовану постанову Ради народних комісарів УСРР з 6 травня 1926 р. «Про розмір пенсій викладачам вищих шкіл і робітничих факультетів, а також науковим робітникам на 1925-26 бюджетовий рік» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 27-28, арт. 223).

Харків, 7 серпня 1929 р.

Т. в. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Голова Ради народних комісарів УСРР **В. Чубар.**

Т. в. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Гулий.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 17 серпня 1929 р., № 189.

205. Про зміну арт. 17 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіть державних та місцевих податків, оплат і мита».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Арт. 17 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіть державних і місцевих податків, оплат і мита», затверджених від ВУЦВК і РНК УСРР 28 березня 1928 року (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 9, арт. 82) ухвалити в такій редакції:

«17. Товари, що належать неплатісві, продаються або загальним порядком з прилюдних торгів, або через кооперативні організації.

Список товарів, що їх направляється на продаж через кооперативні організації, а так само умови їх продажу встановлює Народний комісаріат фінансів УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом торгівлі УСРР».

БІБЛІОТЕКА
ХАРЬКІВСЬКОГО ІНСТИТУТУ
НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

3. В соответствии со ст. 1 названного постановления считать отмененным постановление Совета народных комиссаров УССР от 6 мая 1926 года «О размере пенсий преподавателям высших учебных заведений и рабочих факультетов, а также научным работникам на 1925-26 бюджетный год» (С. Уз. УССР 1926 г. № 27—28, ст. 223).

Харьков, 7 августа 1929 г.

Вр. исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Председатель Совета народных комиссаров УССР **В. Чубарь.**

Вр. исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Гулий.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 августа 1929 г., № 189.

205. Об изменении ст. 17 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственному и местным налогам, сборам и пошлинам».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Ст. 17 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственному и местным налогам, сборам и пошлинам», утвержденных ВУЦИК и СНК УССР 28 марта 1928 г. (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 9, ст. 82) изложить в следующей редакции:

«17. Принадлежащие недоимщику товары продаются, либо в общем порядке с публичных торгов, либо через кооперативные организации.

Список товаров, обращаемых в продажу через кооперативные организации, а также условия их продажи устанавливаются Народным комиссариатом финансов УССР, по согласованию с Народным комиссариатом торговли УССР».

II.

Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 квітня 1929 р. «Про зміну Уставу про збирання податків» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 25, арт. 216).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченно**.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 9 жовтня 1929 р., № 234.

II.

Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 3 апреля 1929 г. «Об изменении Положения о взимании налогов» (С. З. СССР 1929 г. № 25, ст. 216).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченно**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 октября 1929 г., № 234.

206. Про накладання штрафів за зламання деяких правил про державний промисловий податок.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати Народньому комісаріатові фінансів АМСРР і округовим фінансовим відділам, кому належить, право накладати штрафи за нижченаведені зламання правил про державний промисловий податок:

1) коли в торговому або промисловому підприємстві (оперативних одиницях) не вивішено на видноті реєстраційного свідоцтва, чи не вивішено копії реєстраційного свідоцтва, вибраного на основне підприємство, в конторах, що провадять закуп товарів для власних підприємств або ведуть виключно рахівництво та діловодство;

2) коли на торговому або промисловому закладі нема вивіски із зазначенням фірми підприємства, що мусить відповідати вимогам «Уставу про фірму»;

3) коли в складському приміщенні не вивішено на видноті реєстраційного свідоцтва, а так само коли на складському приміщенні нема вивіски із зазначенням фірми підприємства, згідно з «Уставом про фірму»;

206: О наложении штрафов за нарушение некоторых правил о государственном промышленном налоге.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Предоставить Народному комиссариату финансов АМСРР и округным финансовым отделам, по принадлежности, право налагать штрафы за нижеследующие нарушения правил о государственном промышленном налоге:

1) за невывешивание на видном месте регистрационного свидетельства в торговом или промышленном предприятии (оперативных единицах), а равно за невывешивание копии регистрационного свидетельства, выбранного на основное предприятие, в конторах, производящих закупку товаров для собственных предприятий или ведущих исключительно счетоводство и делопроизводство;

2) за отсутствие на торговом или промышленном заведении вывески с обозначением фирмы предприятия, каковая должна соответствовать требованиям «Положения о фирме»;

3) за невывешивание на видном месте регистрационного свидетельства в складском помещении, а равно за отсутствие на складском помещении вывески с обозначением фирмы предприятия, согласно «Положения о фирме»;

4) коли власники приватних торгових чи промислових підприємств, що склали з приватними особами або організаціями договори підряду чи поставки, не подадуть Народному комісаріатові фінансів АМСРР або округовому фінансовому відділові, в місці перебування зазначених володільців підприємств, відомостей про ці договори або подадуть зазначені відомості по скінченні місячного реченця від дня, коли складено договора.

2. За зламання, зазначені в арт. 1 цієї постанови, Народний комісаріат фінансів АМСРР і округові фінансові відділи мають право накладати штрафи в такому розмірі:

1) за зламання, передбачені в п.п. 1 і 2 арт. 1 цієї постанови, на володільців торгових і промислових підприємств, — розміром найбільш двадцять п'ять карбованців;

2) за зламання, передбачені в п. 3 арт. 1 цієї постанови — розміром найбільш десять карбованців;

3) за зламання, передбачені в п. 4 арт. 1 цієї постанови — розміром найбільш триста карбованців.

3. У разі повторности зламання, зазначених в арт. 1 цієї постанови, штраф можна накладати розміром не більш від подвійного розміру сум, зазначених у арт. 2 цієї постанови.

4. Народний комісаріат фінансів АМСРР і округові фінансові відділи не пізніш як протягом двох тижнів від часу одержання протоколу про зламання правил цієї постанови і зажаданих за протоколом додаткових відомостей повинні розглянути справу і винести в ній постанову, що її оголошується під розписку особі, на яку накладено штраф.

5. Постанови Народного комісаріату фінансів АМСРР і округових фінансових відділів можуть оскаржити особи, що на них накладено штраф, протягом місяця від дня оголошення їм постанови, до податкової комісії АМСРР або до округової податкової комісії, до кого належить

II.

6. Цю постанову видається на підставі п. «б» арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 серпня 1928 р. «Про надання чинності уставі про державний промисловий

4) за непредставление Народному комиссариату финансов АМСРР или окружному финансовому отделу владельцами частных торговых или промышленных предприятий, заключивших с частными лицами или организациями договоры подряда или поставки, по месту жительства указанных владельцев, предприятий, сведений об этих договорах или же за представление указанных сведений по истечении месячного срока со дня заключения договора.

2. За нарушения, указанные в ст. 1 настоящего постановления, Народный комиссариат финансов АМСРР и окружные финансовые отделы имеют право налагать штрафы в следующем размере:

1) за нарушения, предусмотренные в п.п. 1 и 2 ст. 1 настоящего постановления, на владельцев торговых и промышленных предприятий, — в размере не свыше двадцати пяти рублей;

2) за нарушения, предусмотренные в п. 3 ст. 1 настоящего постановления, — в размере не свыше десяти рублей;

3) за нарушения, предусмотренные в п. 4 ст. 1 настоящего постановления, — в размере не свыше трехсот рублей;

3. В случае повторности нарушений, указанных в ст. 1 настоящего постановления, штраф может быть наложен в размере не свыше двойного размера сумм, указанных в ст. 2 настоящего постановления.

4. Народный комиссариат финансов АМСРР и окружные финансовые отделы не позднее двухнедельного срока со времени получения протокола о нарушении правил настоящего постановления и затребованных по протоколу дополнительных сведений обязаны рассмотреть дело и вынести по нему решение, которое объявляется под роспись лицу, на которое наложен штраф.

5. Постановления Народного комиссариата финансов АМСРР и окружных финансовых отделов могут быть обжалованы лицами, на которых наложен штраф, в месячный срок со дня объявления им постановления, в налоговую комиссию АМСРР или окружную налоговую комиссию по принадлежности.

II.

6. Настоящее постановление издается на основании п. «б» ст. 6 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 августа 1928 г. «О введении в действие положения о гоу-

податок» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 50, арт. 442).

7. З виданням цієї постанови касується постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 липня 1928 р. «Про заходи адміністративного впливу за зламання правил провадження торгу й промислів» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 19, арт. 176).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 23 жовтня 1929 р., № 246.

державному промисловому податку» (С. З. УСРР 1928 г. № 50, ст. 442).

7. С изданием настоящего постановления отменяется постановление ВУЦИК и СНК УССР от 25 июля 1928 г. «О мерах административного воздействия за нарушение правил производства торговли и промыслов» (С. У. УССР 1928 г., № 19, ст. 176).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 23 октября 1929 г., № 246.

207. Про зміну положення про технікуми УСРР.

Для погодження законодавства УСРР про технікуми з директивами Уряду Союзу РСР про порядок розміщення на роботу осіб, що закінчили технікуми, — Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в Положенні про технікуми УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 46, арт. 208 і Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 12, арт. 94) такі зміни:

1) Арт. 49 ухвалити в такій редакції:

«49. Студентів, що закінчили індустріально-технічні й сільсько-господарські, економічні, медичні та педагогічні технікуми, а так само індустріально-технічні, сільсько-господарські, економічні, медичні і педагогічні факультети та відділки технікумів, по одержанні диплому розміщують на роботу порядком, встановленим у спеціальних законах.

Студенти інших технікумів чи факультетів та відділків, як закінчать курс, повинні відбутися в державних установах або дер-

207. Об изменении Положения о техникумах УССР.

В целях согласования законодательства УССР о техникумах с директивами Правительства Союза ССР о порядке размещения на работу лиц, окончивших техникумы, — Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в Положение о техникумах УССР (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 46, ст. 208 и Зб. Зак. УССР 1929 г. № 12, ст. 94) следующие изменения:

1) Ст. 49 изложить в следующей редакции:

«49. Студенты, окончившие индустриально-технические и сельско-хозяйственные, экономические, медицинские и педагогические техникумы, а также индустриально-технические, сельско-хозяйственные, экономические, медицинские и педагогические факультеты и отделения техникумов по получении диплома размещаются на работу в порядке, установленном специальными законами.

Студенты прочих техникумов либо факультетов и отделений после окончания курса обязаны отбыть в государственных уч-

жавних, громадських чи приватних підприємствах стаж із свого фаху».

2) Увагу до арт. 51 ухвалити в такій редакції:

«Увага. Студентам технікумів, а так само факультетів і відділків, перелічених з абз. 1 арт. 49, посвідку про закінчення технікуму (диплом) видається після виконання кваліфікаційної (дипломної) праці».

II.

З виданням цієї постанови змінюється постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 21 вересня 1927 р. «Положення про технікуми УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 46, арт. 208) і касується арт. арт. 7 і 8 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 17 квітня 1929 р. «Про зміну і доповнення положення про технікуми УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1929 р., № 12, арт. 94).

Цю постанову видано відповідно до постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 18 травня 1929 р. «Про порядок розміщення на роботу осіб, які скінчили вищі учбові заклади й технікуми» (Зб. Зак. СРСР 1929 р., № 34, арт. 298).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 16 жовтня 1929 р., № 240.

208. Про установи соціального виховання для дефективних дітей і підлітків.

Щоб поліпшити справу виховання й навчання глухонімих, сліпих, розумово відсталих та калікуватих дітей і підлітків, та щоб підготувати їх до громадсько-корисної праці, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Установити таку систему установ соціального виховання для глухонімих, сліпих, розумово відсталих та калікуватих дітей і підлітків:

режеднях або в державних, громадських або приватних підприємствах стаж по своїй спеціальності».

2) Примечание к ст. 51 изложить в следующей редакции:

«Примечание: Студентам техникумов, а также факультетов и отделений, перечисленных в абз. 1 ст. 49, удостоверение об окончании техникума (диплом) выдается после выполнения квалификационной (дипломной) работы».

II.

С изданием настоящего постановления изменяется постановление ВУЦИК'а и СНК УССР от 21 сентября 1927 г. «Положение о техникумах УССР» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 46, ст. 208) и отменяется ст. ст. 7 и 8 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 17 апреля 1929 г. «Об изменении и дополнении положения о техникумах УССР» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 12, ст. 94).

Настоящее постановление издано в соответствии с постановлением ЦИК'а и СНК Союза ССР от 18 мая 1929 г. «О порядке размещения на работу лиц, окончивших высшие учебные заведения и техникумы» (С. З. СССР 1929 г. № 34, ст. 298).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 16 окт бря 1929 г., № 240.

208. Об учреждениях социального воспитания для дефективных детей и подростков.

В целях улучшения воспитания и обучения глухонемых, слепых, умственно отсталых детей и подростков, детей и подростков калек, а также для подготовки их к общественно-полезному труду, — Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Установить следующую систему учреждений социального воспитания для глухонемых, слепых, умственно отсталых детей и подростков и для детей и подростков-калек:

1) для дітей дошкільного віку від 4 до 8 років—дитячі садки;

2) для дітей і підлітків віком від 8 до 15 років—трудова школа;

3) для підлітків віком від 15 до 18 років, що не мали змоги вступити до трудових шкіл або не закінчили в них курс навчання, учбово-виробничі майстерні;

4) для дітей і підлітків з легкими формами розумової відсталості—спеціальні допоміжні групи при трудових школах для нормальних дітей.

Увага. При установах, зазначених у п. п. 1, 2 і 3, можуть бути інтернати (дитячий садок-інтернат, школа-інтернат).

В установах, зазначених у п. 2, можна організувати додаткові ремісничі групи з курсом навчання від одного до трьох років.

2. В установах соціального виховання для дефективних дітей і підлітків приймається дітей і підлітків легких та середніх ступенів відсталості.

Дітей останнього ступня відсталості (ідіотів), що їх не можна втягти у будь-які трудові процеси і дітей психічно-хрих та епілептиків треба посилати до відповідних установ Народного комісаріату охорони здоров'я.

3. Устави про зазначені у цій постанові типи установ соціального виховання та навчальні програми цих установ затверджують Народний комісаріат освіти УСРР.

II.

З виданням цієї постанови касується відділ четвертий частини другої книги другої (арт. арт. 236—243) Кодексу законів про народну освіту УСРР (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 49, арт. 729).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 11 жовтня 1929 р., № 236.

1) для дітей дошкільного віку від 4 до 8 лет—детские сады;

2) для детей и подростков в возрасте от 8 до 15 лет—трудова школы;

3) для подростков от 15 до 18 лет, которые не смогли поступить в трудовые школы или не закончили в них курса обучения—учебно-производственные мастерские;

4) для детей и подростков с легкими формами умственной отсталости—особые вспомогательные группы при трудовых школах для нормальных детей.

Примечание. При учреждениях, указанных в п. п. 1, 2 и 3, могут быть интернаты (детский сад-интернат, школа-интернат).

В учреждениях, указанных в п. 2, могут быть организованы дополнительные ремесленные группы с курсом обучения от одного до трех лет.

2. В учреждениях социального воспитания для дефективных детей и подростков принимаются дети и подростки легких и средних степеней отсталости.

Дети последней степени отсталости (идиоты), которые не могут быть втянуты ни в какие трудовые процессы, и дети психически-больные и эпилептики подлежат направлению в соответствующие учреждения Народного комиссариата здравоохранения.

3. Положения об указанных в настоящем постановлении типах учреждений социального воспитания и учебные программы этих учреждений утверждаются Народным комиссариатом просвещения УССР.

II.

С изданием настоящего постановления отменяется раздел четвертый части второй книги второй (ст. ст. 236—243) Кодекса законов о народном просвещении УССР (Собр. Уз. УССР 1922 г. № 49, ст. 729).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

* Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 11 октября 1929 г., № 236.

209. Про пільги промислово-кооперативним організаціям підчас розробітку будівельних матеріалів.

Щоб забезпечити максимальний розвиток виробництва будівельних матеріалів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Родовища будівельних нерудних і загальнопоширених копалин дається під розробіток промислово-кооперативним організаціям і кустарним артілям на однакових підставах з державними підприємствами.

II.

2. У зв'язку з арт. 1 цієї постанови додати до арт. 94 Горничого кодексу УСРР (36. Уз. УСРР 1928 р. № 22, арт. 192) увагу такої редакції:

«Увага. Чинність частини 2 цього артикулу не поширюється на випадки здавання під розробіток будівельних нерудних і загальнопоширених копалин промислово-кооперативним організаціям і кустарним артілям; в цьому разі копалини під розробіток едається на однакових підставах з державними підприємствами».

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 8 жовтня 1929 р., № 233.

210. Про пільги колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям.

Щоб полішити матеріальне становище колишніх червоних партизан і червоногвардійців, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Едавати колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям, на додаток до тих пільг,

209. О льготах промислово-кооперативным организациям при разработках строительных материалов.

В целях обеспечения максимального развития производства строительных материалов, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Месторождения строительных нерудных и общераспространенных ископаемых предоставляются под разработку промислово-кооперативным организациям и кустарным артелям на одинаковых основаниях с государственными предприятиями.

II.

2. В связи со ст. 1 настоящего постановления дополнить ст. 94 Горничого кодекса УСРР (36. Уз. УСРР 1928 г., № 22, ст. 192) примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Действие части 2 настоящей статьи не распространяется на случаи сдачи под разработку строительных нерудных и общераспространенных ископаемых промислово-кооперативным организациям и кустарным артелям; в этом случае сдача ископаемых под разработку производится на одинаковых основаниях с государственными предприятиями».

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Дудник.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 8 октября 1929 г., № 233.

210. О льготах бывшим красным партизанам и красногвардейцам.

В целях улучшения материального положения бывших красных партизан и красногвардейцев, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

Предоставить бывшим красным партизанам и красногвардейцам, в дополнение к

що їх було надано їм постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 18 лютого 1928 р. (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 4, арт. 47), такі пільги та переваги:

1. Колективи з аграрно перенаселених округ, коли до складу цих колективів увійдуть безземельні або малоземельні особи з числа колишніх червоних партизан або червоногвардійців, мають право на першочергове, супроти інших колективів, переселення на землі розселенського фонду у межах УСРР і загальносоюзного переселенського фонду.

2. Безземельні й малоземельні особи з числа колишніх червоних партизан і червоногвардійців аграрно перенаселених округ мають право переселятися на землі розселенського фонду у межах УСРР і загальносоюзного переселенського фонду однаково з колективами.

3. Видати тим з колишніх червоних партизан і червоногвардійців, що їхні житла знищено під час громадянської війни і до цього часу не відбудовано, безплатно лісоматеріалу на відбудову цих житл.

Запропонувати Народньому комісаріатові земельних справ УСРР, розподіляючи фонд пільгової видачі лісу на 1929-1930 рік, виділити потрібну для цього кількість лісу.

II.

Цю постанову видається на доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 18 лютого 1928 р. «Про пільги і переваги колишнім червоним партизанам і червоногвардійцям, а так само військовим службовцям Робітничо-селянської червоної армії і Робітничо-селянської червоної флотії та їхнім родинам у зв'язку з десятиріччям Робітничо-селянської червоної армії» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 4, арт. 47).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народніх Комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Н. Горлинський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 11 жовтня 1929 р., № 236.

тем льготам, которые были предоставлены им постановлением ВУЦИК'а и СНК УССР от 18 февраля 1928 г. (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 4, ст. 47), нижеследующие льготы и преимущества:

1. Коллективы из аграрно-перенаселенных округов, если в состав этих коллективов входят безземельные либо малоземельные лица из числа бывших красных партизан или красногвардейцев, имеют право на первоочередное, по сравнению с иными коллективами, переселение на земли расселенческого фонда в пределах УССР и общесоюзного переселенческого фонда.

2. Безземельные и малоземельные лица из числа бывших красных партизан и красногвардейцев аграрно перенаселенных округов имеют право переселения на земли расселенческого фонда в пределах УССР и общесоюзного переселенческого фонда, наравне с коллективами.

3. Выдать тем из бывших красных партизан и красногвардейцев, жилища которых были уничтожены во время гражданской войны и до настоящего времени не восстановлены, бесплатно лесоматериалы для восстановления этих жилищ.

Предложить Народному комиссариату земледелия УССР, при распределении фонда по льготному отпуску леса на 1929-30 год, выделить необходимое для этого количество леса.

II.

Настоящее постановление издается в дополнение к постановлению ВУЦИК и СНК УССР от 18 февраля 1928 г. «О льготах и преимуществах бывшим красным партизанам и красногвардейцам, а также военнослужащим Рабоче-крестьянской красной армии и Рабоче-крестьянского красного флота и их семьям в связи с десятилетием Рабоче-крестьянской красной армии» (Зб. Уз. УСРР 1928 г. № 4, ст. 47).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Н. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 11 октября 1929 г., № 236.

211. Про доповнення «Устави про Народній комісаріят робітничо-селянської інспекції УСРР» і «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Додати до арт. 2 «Устави про Народній комісаріят робітничо-селянської інспекції УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1929 р., № 6, арт. 46) пункт 3¹ такої редакції:

«3¹. Вносити обов'язкові для всіх державних установ і підприємств, а так само кооперативних та громадських організацій, постанови:

а) про заборону назавжди або на час служити по всіх ланках радянського і кооперативного апарату, а так само по громадських організаціях особам, оцінюючи роботу яких, виявилось, що вони безперечно шкодять інтересам робітничої класи, а через це залишення їх на службі є абсолютно неприпустиме;

б) про заборону назавжди чи на час бути на посаді в певній місцевості або в певному урядовому установі, підприємстві чи організації;

в) про заборону назавжди або на час обіймати ту чи іншу категорію посад у радянському та кооперативному апараті, а так само у громадських організаціях».

2. Додати до «Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 3, арт. 18) арт. 125¹ такої редакції:

«125¹. Округовому відділові робітничо-селянської інспекції надається право вносити обов'язкові для державних установ і підприємств, кооперативних та громадських організацій місцевого значення постанови:

а) про заборону назавжди або на час служити по всіх ланках радянського і кооперативного апарату, а так само по громадських організаціях особам, оцінюючи роботу яких, виявилось, що вони безперечно шкодять інтересам робітничої класи, а через це залишення їх на службі є абсолютно неприпустиме;

211. О допoлнении «Положения о Народном комиссариате рабоче-крестьянской инспекции УССР» и «Положения об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Совет народних комісарів УССР постановили:

I.

1. Дополнить ст. 2 «Положения о Народном Комиссариате Рабоче-Крестьянской Инспекции УССР» (Зб. Уз. УСРР 1929 г., № 6, ст. 46) пунктом 3¹ в следующей редакции:

«3¹. Выносить обязательные для всех государственных учреждений и предприятий, а также кооперативных и общественных организаций, постановления:

а) о запрещении навсегда или на время службы во всех звеньях советского и кооперативного аппарата, а также в общественных организациях лицам, при оценке работы которых выяснилось, что они безусловно вредят интересам рабочего класса, вследствие чего оставление их на службе является абсолютно недопустимым;

б) о запрещении навсегда или на время занимать должности в определенной местности или в определенном ведомстве, учреждении, предприятии или организации;

в) о запрещении навсегда или на время занимать ту или иную категорию должностей в советском и кооперативном аппарате, а также в общественных организациях».

2. Дополнить «Положение об окружных съездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 3, ст. 18) ст. 125¹ в следующей редакции:

«125¹. Окружному отделу рабоче-крестьянской инспекции предоставляется право выносить обязательные для государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций местного значения постановления:

а) о запрещении навсегда или на время службы во всех звеньях советского и кооперативного аппарата, а также в общественных организациях лицам, при оценке работы которых выяснилось, что они безусловно вредят интересам рабочего класса, вследствие чего оставление их на службе является абсолютно недопустимым;

б) про заборону назавжди або на час бути на посаді в певній місцевості або в певному урядовому, установі, підприємстві чи організації;

в) про заборону назавжди або на час обіймати ту чи іншу категорію посад у радянському та кооперативному апараті, а так само у громадських організаціях».

II.

3. Цю постанову видається на підставі арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 1 червня 1929 р. «Про чистку апарату державних органів, кооперативних та громадських організацій» (36. Зак. СРСР 1929 р. № 35, арт. 313).

Харків, 25 вересня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Вик. об. секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 20 жовтня 1929 р., № 244.

ПОСТАНОВИ

РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

212. Про мірчук (гарцеву оплату).

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Плату за перемелювання зерна та за переробіток його на крупу, а так само за переробіток олійного насіння береться виключно натурою—мірчук (гарцеву оплату). Це правило обов'язкове для всіх млинів, млинарсько-круп'яних, круп'яних та олійних підприємств, незалежно від місцевості та належності цих підприємств.

2. Розміри мірчука (гарцевої оплати) (в кілограмах з центнера перероблюваного зерна або олійнасіння) встановлює Народний комісаріят торгівлі УСРР або, на його

б) о заперещени навсєгда или на время занимать должности в определенной местности или в определенном ведомстве, учреждении, предприятии или организации;

в) о заперещени навсєгда или на время занимать ту или иную категорию должностей в советском и кооперативном аппарате, а также в общественных организациях».

II.

3. Настоящее постановление издается на основании ст. 6 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 1 июня 1929 г. «О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций» (С. З. СССР 1929 г. № 35, ст. 313).

Харьков, 25 сентября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 октября 1929 г., № 244.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

212. О гарцевом сборе (мерчуне).

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Взимание платы за помол зерна и за переработку его в крупу, а также за переработку маслосемян производится исключительно в натуральной форме — гарцевый сбор (мерчук). Правило это обязательно для всех мельниц, мукомольно-крупяных, крупяных и маслосемянных предприятий, независимо от мощности и принадлежности указанных предприятий.

2. Ставки гарцевого сбора (мерчука) (в килограммах с центнера перерабатываемого зерна и маслосемян) устанавливаются Народным комиссариатом торговли УССР, или

доручення, Народний комісаріат торгівлі АМСРР та округові виконавчі комітети.

3. Володільці й орендарі млинів, млиновсько-круп'яних, круп'яних та олійних підприємств повинні здавати увесь мірчук (гарцеву оплату) акційному товариству «Союзхліб» за цінами, що їх встановлює Народний комісаріат торгівлі УОПР на підставі директив Народного комісаріату зовнішньої та внутрішньої торгівлі Союзу РСР.

Увага. У тих місцевостях, де «Союзхліб» зовсім не має хлібозаготівельного апарату або має недостатній хлібозаготівельний апарат, «Союзхліб» повинен доручити збирання мірчука (гарцевої оплати) кооперативним організаціям або державним підприємствам на договірних засадах.

4. Акційне товариство «Союзхліб», порозумівшись з Народним комісаріатом торгівлі АМСРР та округовими відділами торгівлі, визначає для кожного окремого підприємства (арт. 1) найменший розмір мірчука (гарцевої оплати), який належить здати протягом сільсько-господарського року, зазначивши культури та реченці здачі. Про це підприємству надсилається спеціальне повідомлення.

Млини й олійниці, що належать державним підприємствам та кооперативним організаціям, здають належну з них кількість мірчука (гарцевої оплати) на підставі договорів, що їх вони укладають з акційним товариством «Союзхліб».

5. У разі несплати мірчука (гарцевої оплати) в належному розмірі та культурах і в установлені реченці, його стягають натурою безспірним порядком на підставі правил, що їх видає Народний комісаріат торгівлі УОПР, у містах—органи міліції, а в сільських місцевостях—сільські ради.

Увага. Коли у зазначених в арт. 1 приватних осіб—володільців і орендарів підприємств—не буде натурою хлібопродуктів чи олійного насіння, то на цих володільців і орендарів накладається порядком, зазначеним в арт. 10 цієї постанови, штраф у десятиразовому розмірі вартості належного з них зерна, або олійнасіння.

по його порученню, Народним комісаріатом торгівлі АМСРР та округовими виконавчими комітетами.

3. Владельцы и арендаторы мельниц, мукомольно-крупяных, крупяных и маслособных предприятий обязаны сдавать весь гарцевый сбор (мерчук) акционерному обществу «Союзхлеб» по ценам, устанавливаемым Народным комиссариатом торговли УССР на основе директив Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР.

Примечание. В тех местностях, где «Союзхлеб» вовсе не имеет хлебозаготовительного аппарата или имеет недостаточный хлебозаготовительный аппарат, «Союзхлеб» должен поручить сбор гарцевого сбора (мерчука) кооперативным организациям или государственным предприятиям на договорных началах.

4. Акционерное общество «Союзхлеб», по соглашению с Народным комиссариатом торговли АМСРР и окружными отделами торговли, определяет для каждого отдельного предприятия (ст. 1) наименьший размер гарцевого сбора (мерчука), подлежащего сдаче в течение сельскохозяйственного года, с указанием культур и сроков сдачи, о чем предприятию посылается специальное извещение.

Мельницы и маслособные заводы, принадлежащие государственным предприятиям и кооперативным организациям, сдают причитающееся с них количество гарцевого сбора (мерчука) на основании заключаемых ими с акционерным обществом «Союзхлеб» договоров.

5. В случае несплаты гарцевого сбора (мерчука) в надлежащем размере и культурах и в установленные сроки, он взыскивается в натуре в бесспорном порядке на основании правил, издаваемых Народным комиссариатом торговли УССР, в городах—органами милиции, а в сельских местностях—сельскими советами.

Примечание. Если у указанных в ст. 1 частных лиц—владельцев и арендаторов предприятий—хлебопродуктов или маслосемян в натуре не окажется, то на этих владельцев и арендаторов налагается в порядке, указанном в ст. 10 настоящего постановления, штраф в десятикратном размере стоимости причитающегося с них зерна или маслосемян.

6. Для розгляду скарг на визначення розміру мірчуку (гарцевої оплати) при районних виконавчих комітетах утворюється комісія за головуванням представника районного виконавчого комітету у складі одного представника комітету незаможних селян та районного контролера акціонного товариства «Союзхліб» у справі мірчука (гарцевої оплати).

Для розгляду скарг на визначення розміру мірчука (гарцевої оплати) з підприємств, що є в столичному місті АМСРР і в окружних містах УСРР, утворюється відповідні комісії при міських радах за головуванням представника міської ради.

Народньому комісаріатові торгівлі АМСРР і окружним відділам торгівлі надається право касувати постанови зазначених комісій порядком нагляду.

Подання скарги не припиняє стягання мірчука (гарцевої оплати).

7. Хлібопродукти та олійнасіння, що надходять на підставі цієї постанови, використовуються за вказівками Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР. Частина мірчука (гарцевої оплати) розміром, що його встановлює Народний комісаріат зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР, порозумівшись з Народним комісаріатом торгівлі УСРР, залишається у розпорядженні місцевих органів на постання сільській бідноті.

8. На Народний комісаріат торгівлі УСРР, Народний комісаріат торгівлі АМСРР та окружні відділи торгівлі покладається наглядати брання й використання мірчука (гарцевої оплати).

9. Народний комісаріат торгівлі УСРР має видати інструкцію про прикладання цієї постанови. В цій інструкції треба встановити: порядок, як брати й використовувати мірчук (гарцеву оплату), методи визначення цієї оплати, порядок розрахунків за мірчук (гарцеву оплату), порядок, як виконувати й оскаржувати постанови про визначення розміру оплати та про накладання штрафів.

10. До приватних осіб, що зламали правила про мірчук (гарцеву оплату), крім випадків, передбачених в увазі до арт. 5 цієї постанови, застосовується за постановами Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного комісаріату торгівлі АМСРР або

6. Для рассмотрения жалоб на определение размера гарцевого сбора (мерчука) при районных исполнительных комитетах образуются комиссии под председательством представителя районного исполнительного комитета в составе одного представителя комитета незаможных селян и районного контролера акционерного общества «Союзхлеб» по гарцевому сбору (мерчуку).

Для рассмотрения жалоб на определение размера гарцевого сбора с предприятий, находящихся в столичном городе АМСРР и в окружных городах УСРР, образуются соответствующие комиссии при городских советах, под председательством представителя городского совета.

Народному комиссариату торговли АМСРР и окружным отделам торговли предоставляется право отмены постановлений указанных комиссий в порядке надзора.

Подача жалобы не приостанавливает взимания гарцевого сбора (мерчука).

7. Хлебопродукты и маслосемена, поступающие на основании настоящего постановления, используются по указаниям Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР. Часть гарцевого сбора (мерчука) в размерах, устанавливаемых Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР по соглашению с Народным комиссариатом торговли УСРР, остается в распоряжении местных органов для снабжения сельской бедноты.

8. На Народный комиссариат торговли УСРР, Народный комиссариат торговли АМСРР и окружные отделы торговли возлагается надзор за взиманием и использованием гарцевого сбора (мерчука).

9. На Народный комиссариат торговли УСРР возлагается издание инструкции о применении настоящего постановления. В этой инструкции должны быть установлены: порядок взимания и использования гарцевого сбора (мерчука), методы определения этого сбора, порядок расчетов по гарцевому сбору (мерчуку), порядок исполнения и обжалования постановлений об определении размера сбора и о наложении штрафов.

10. Частные лица, нарушившие правила о гарцевом сборе (мерчуке), за исключением случаев, предусмотренных примечанием к ст. 5 настоящего постановления, подвергаются по постановлениям Народного комиссариата торговли УСРР, Народного комис-

округових відділів торгівлі штраф до двох тисяч карбованців.

Право накладати штраф надається так само районним виконавчим комітетам з тим, проте, що в разі потреби накладти штраф на суму понад п'ятьсот карбованців, районний виконавчий комітет подає своєю постановою на затвердження до Народного комісаріату торгівлі АМССР або до округового відділу торгівлі, до якого належить.

У разі зловмисного зламання правил про мірчук (гарцеву оплату), приватних осіб притягається до кримінальної відповідальності за арт. 58 Кримінального кодексу УСРР.

Урядові особи за зламання правил про мірчук (гарцеву оплату) відповідають як за урядові (службові) злочини.

11. Суми штрафів, що їх стягається за зламання правил про мірчук (гарцеву оплату), повертається на прибуток відповідного місцевого бюджету.

II.

12. З виданням цієї постанови касується:

а) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 7 січня 1929 року «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 29);

б) постанову Ради народніх комісарів УСРР з 18 червня 1929 р. «Про зміну арт. 9 постанови «Про мірчук (гарцеву оплату)» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 132).

13. Цю постанову видається на підставі арт. 13 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 17 липня 1929 р. «Про гарцеву оплату» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 47, арт. 409).

Харків, 6 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради Народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народніх комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 9 жовтня 1929 р., № 234.

сариата торгівлі АМССР або округних отделов торгівлі штрафу до двох тисяч рублей.

Право наложения штрафів предоставляется также районным исполнительным комитетам с тем, однако, что в случае необходимости наложить штраф в сумме свыше пятисот рублей районный исполнительный комитет представляет свое постановление на утверждение Народного комиссариата торговли АМССР или окружного отдела торговли, по принадлежности.

В случае злостных нарушений правил о гарцевом сборе (мерчуке), частные лица привлекаются к уголовной ответственности по ст. 58 Уголовного кодекса УССР.

Должностные лица за нарушение правил о гарцевом сборе (мерчуке) подлежат ответственности, как за должностные (служебные) преступления.

11. Суммы штрафов, взыскиваемые за нарушение правил о гарцевом сборе (мерчуке), обращаются в доход соответствующего местного бюджета.

II.

12. С изданием настоящего постановления отменяются:

а) постановление Совета народных комиссаров УССР от 7 января 1929 г. «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 4, ст. 29);

б) постановление Совета народных комиссаров УССР от 18 июня 1929 г. «Об изменении ст. 9 постановления «О гарцевом сборе (мерчуке)» (Зб. Зак. УСРР 1929 г. № 16, ст. 132).

13. Настоящее постановление издается на основании ст. 13 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 17 июля 1929 г. «О гарцевом сборе» (С. З. СССР 1929 г. № 47, ст. 409).

Харьков, 6 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 9 октября 1929 г., № 234.

213. Про поширення чинности «Правил брання ренти з міських земель» на селища, де утворено селищні ради.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Чинність «Правил брання ренти з міських земель» поширити на невіднесені до міських селищ селища, де утворено селищні ради.

2. Сміту зазначених в арт. 1 селищ щодо брання ренти встановлює в межах земель, що є у віданні відповідної селищної ради, районний виконавчий комітет на подання селищної ради та висновок районного фінансово-податкового відділку і затверджує Рада народних комісарів УСРР або окружний виконавчий комітет, кому слід.

3. Облік оподатковуваних рентою земель у зазначених в арт. 1 селищах та вирахування розмірів ренти провадять відповідні селищні ради.

4. Цій постанові надати чинности з 1-го жовтня 1929 року.

II.

5. У зв'язку з виданням цієї постанови чинність постанови Української економічної наради з 8 липня 1929 р. «Про розподіл міських селищ та робітничих і дачних селищ УСРР на класи для брання ренти з земель у 1928-1929 році» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. Від. II, № 14, арт. 56) дотично зазначених у тій постанові робітничих та дачних селищ — скасувати.

6. Цю постанову видається на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 16 січня 1929 р. «Про надання урядам союзних республік права поширювати справляння ренти на робітничі й дачні селища, що не залічені до міських селищ» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 5, арт. 41).

213. О распространении действия «Правил взимания ренты с городских земель» на поселки, в которых образованы поселковые советы.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Действие «Правил взимания ренты с городских земель» распространить на неотнесенные к городским поселениям поселки, в которых образованы поселковые советы.

2. Черта указанных в ст. 1 поселков в отношении взимания ренты устанавливается в пределах земель, находящихся в ведении соответствующего поселкового совета, районным исполнительным комитетом по представлению поселкового совета и заключению районного финансово-налогового отделения и утверждается Советом народных комиссаров АМССР или окружным исполнительным комитетом, по принадлежности.

3. Учет облагаемых рентой земель в указанных в ст. 1 поселках и исчисление окладов ренты производится соответствующими поселковыми советами.

4. Настоящее постановление ввести в действие с 1 октября 1929 года.

II.

5. В связи с изданием настоящего постановления, действие постановления Украинского экономического совещания от 8 июля 1929 г. «О распределении городских поселений, рабочих и дачных поселков УССР по классам для взимания ренты с земель в 1928—29 году» (С. З. УССР 1929 г. Отд. II, № 14, ст. 56) в отношении указанных в том постановлении рабочих и дачных поселков — отменить.

6. Настоящее постановление издается на основании постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 16 января 1929 г. «О предоставлении правительствам союзных республик права распространять взимание ренты на рабочие и дачные поселки, не отнесенные к городским поселениям» (С. З. СССР 1929 г. № 5, ст. 41).

Харьков, 13 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета Народных комиссаров УССР **Касьян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 20 октября 1929 г., № 244.

Видает Народний Комісаріят Юстиції

Харків, 13 жовтня 1929 р.
 Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Касьян.**

Одложено в „Вістях ВУЦВК“ 20 жовтня 1929 р., № 244.

Народний Комісаріят Юстиції Редагують: Редактори-консультанти НКЮ

№ 974
 ФУНДАМЕНТАЛЬНА
 БІБЛІОТЕКА
 Київського Інституту
 Народного Господарства

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 28 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
 ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 7 ГРУДНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського централь-
 ного виконавчого комітету й Ради
 народніх комісарів УСРР

(23—25 жовтня 1929 р.)

214. Устава про Народній комісаріат торгівлі УСРР.
215. Про зміну арт. 8 постанови „Про порядок опису, арешту й продажу з прилюдних торгів майна неплатів державних та місцевих податків, оплат і мита“.
216. Про доповнення „Положення про сільські ради“.
217. Про реорганізацію системи управління рибною промисловістю.
218. Про поширення чинности „Устави про належні державі будинки в містах і селищах міського типу та про порядок виконання житлових приміщень у цих будинках“ на всі селища, де утворено селищні ради.
219. Про зміну розпису місцевостей УСРР за класами для виплати державного промислового податку в сталих ставках.
220. Про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ.
221. Устава про Український науково-дослідчий інститут лісового господарства при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского цент-
 рального исполнительного комитета
 и Совета народных комиссаров УССР

(23—25 октября 1929 г.)

214. Положение о Народном комиссариате торговли УССР.
215. Об изменении ст. 8 постановления „О порядке производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков п государственным и местным налогам, сборам и пошлинам“.
216. О дополнении „Положения о сельских советах“.
217. О реорганизации системы управления рыбной промышленностью.
218. О распространении действия „Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа“ и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях на все поселения, в которых образованы поселковые советы.
219. Об изменении росписи местностей УССР по классам для выплаты государственного промышленного налога в твердых ставках.
220. О мерах к развитию вкладных и переводных операций кредитных учреждений.
221. Положение об Украинском научно-исследовательском институте лесного хозяйства при Народном комиссариате земледелия УССР.

Державна Публічна
 БІБЛІОТЕКА УСРР
 № 665024

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

214. Устава про Народній комісаріят торгівлі УСРР.

I.

1. Народній комісаріят торгівлі УСРР відає, у межах наданих йому повноважень, провадженням державної торгової політики на території УСРР, організацією і регулюванням внутрішньої торгівлі УСРР, зокрема, розробитком і запровадженням до життя плану хлібозаготівель, регулюванням ринку сільсько-господарської сировини і продуктів, регулюванням загального товарообороту УСРР, встановленням крайніх товарних надвишок роздрібних і етикетних цін, регулюванням млинарсько-круш'яної промисловости і хлібопечива, а так само в межах установлених між Народнім комісаріятотом зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР і Народнім комісаріятотом торгівлі УСРР взаємин, регулюванням зовнішньої торгівлі на території УСРР.

2. На чолі Народнього комісаріятоту торгівлі УСРР стоїть народній комісар торгівлі УСРР. При Народньому комісарі торгівлі є Колегія в складі двох заступників народнього комісара і членів Колегії числом, що його визначає Рада народніх комісарів УСРР.

Права і обов'язки Народнього комісара торгівлі УСРР, його заступників і членів Колегії, а так само порядок настановлення і звільнення їх з посади визначається «Загальним положенням про народні комісаріати УСРР».

3. Народній комісаріят торгівлі складається з таких відділів:

- 1) загального відділу;
- 2) хлібо-фуражного відділу;
- 3) відділу регулювання сільсько-господарської сировини та продуктів;
- 4) відділу регулювання ринку промислових товарів;
- 5) планово-економічного відділу;
- 6) відділу регулювання зовнішньої торгівлі;
- 7) будівельно-технічного відділу.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА.

214. Положение о Народном комиссариате торговли УССР.

I.

1. Народный комиссариат торговли УССР ведает, в пределах предоставленных ему полномочий, проведением государственной торговой политики на территории УССР, организацией и регулированием внутренней торговли УССР, в частности, разработкой и проведением в жизнь плана хлебозаготовок, регулированием рынка сельскохозяйственного сырья и продуктов, регулированием общего товарооборота УССР, установлением предельных товарных надвижек розничных и этикетных цен, регулированием мельнично-крушяной промышленности и хлебобочения, а также, в пределах установленных между Народным комиссариатом внешней и внутренней торговли Союза ССР и Народным комиссариатом торговли УССР взаимоотношений, регулированием внешней торговли на территории УССР.

2. Во главе Народного комиссариата торговли УССР стоит народный комиссар торговли УССР. При Народном комиссариате торговли состоит Коллегия в составе двух заместителей народного комиссара и членов Коллегии, в числе, определяемом Советом народных комиссаров УССР.

Права и обязанности Народного комиссара торговли УССР, его заместителей и членов Коллегии, а также порядок назначения и освобождения их от должности определяется «Общим положением о народных комиссариатах УССР».

3. Народный комиссариат торговли состоит из следующих отделов:

- 1) общего отдела;
- 2) хлебо-фуражного отдела;
- 3) отдела регулирования сельскохозяйственного сырья и продуктов;
- 4) отдела регулирования рынка промышленных товаров;
- 5) планово-экономического отдела;
- 6) отдела регулирования внешней торговли;
- 7) строительно-технического отдела.

Увага. При планово-економічному відділі є планова комісія, що склад і порядок роботи її визначає народний комісар торгівлі УСРР.

4. При Народньому комісаріаті торгівлі є: Центральний холодильний комітет, Постійна сировинна нарада, Комітет у справах друку, Бюро стандартизації сільсько-господарської сировини і Постійна нарада для розподілу дефіцитних будівельних матеріалів, які діють на підставі спеціальних про них устав, що їх затверджує Рада народніх комісарів УСРР або Українська економічна нарада, а так само Всеукраїнська торговельно-показова виставка і Всеукраїнський торговельний музей, що діють на підставі устав про них, які затверджує Народній комісар торгівлі УСРР.

5. До відання Народнього комісаріату торгівлі УСРР по загальному відділу належить:

1) розробляти структуру і штати центрального апарату Народнього комісаріату торгівлі і давати вказівки місцевим органам Народнього комісаріату торгівлі щодо розроблення їхніх штатів і структури;

2) інструктувати і інспектувати місцеві органи Народнього комісаріату торгівлі, а так само наглядати за закономірністю їхніх вчинків;

3) розробляти і запроваджувати до життя заходи до раціоналізації апарату Народнього комісаріату торгівлі і до режиму економії;

4) провадити облік особового складу робітників апарату Народнього комісаріату торгівлі і відповідальних робітників підурядних йому органів;

5) зводити канцелярію, реєстратуру, експедицію, тасмю частину і архівом Народнього комісаріату торгівлі, а так само господарсько обслуговувати Народній комісаріат торгівлі;

6) складати проекти кошторисів Народнього комісаріату торгівлі, розподілити серед них, видати за кошторисом Народнього комісаріату торгівлі, між його місцевими органами, а так само контролювати витрачання зазначених коштів;

7) координувати роботу відділів Народнього комісаріату торгівлі у справах, зв'язаних із завданнями вищих урядових і підпорядкованих органів та наглядати порядок подан-

Примечание. При планово-экономическом отделе существует плановая комиссия, состав и порядок работы которой определяется народным комиссаром торговли УССР.

4. При Народном комиссариате торговли существует: Центральный холодильный комитет, Постоянное сырьевое совещание, Комитет по делам печати, Бюро по стандартизации сельско-хозяйственного сырья и Постоянное совещание по распределению дефицитных строительных материалов, действующих на основании особых о них положений, утверждаемых Советом народных комиссаров УССР или Украинским экономическим совещанием, а также Всеукраинская торговельно-показательная выставка и Всеукраинский торговельный музей, действующие на основании положений о них, утверждаемых Народным комиссаром торговли УССР.

5. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по общему отделу относятся:

1) разработка структуры и штатов центрального аппарата Народного комиссариата торговли и дача указаний местным органам Народного комиссариата торговли по разработке их штатов и структуры;

2) инструктирование и инспектирование местных органов Народного комиссариата торговли, а также надзор за законмерностью их действий;

3) разработка и проведение в жизнь мероприятий по рационализации аппарата Народного комиссариата торговли и по режиму экономии;

4) учет личного состава работников аппарата Народного комиссариата торговли и ответственных работников подведомственных ему органов;

5) заведывание канцелярией, регистрацией, экспедицией, секретной частью и архивом Народного комиссариата торговли, а также хозяйственное обслуживание Народного комиссариата торговли;

6) составление проектов смет Народного комиссариата торговли, распределение кредитов, отпущенных по смете Народного комиссариата торговли, между его местными органами, а также контроль за израсходованием указанных средств;

7) координирование работы отделов Народного комиссариата торговли по вопросам, связанным с заданиями высших правительственных и планирующих органов, а

ня справ на розгляд вищих урядових органів;

8) складати на підставі матеріалів, що їх подають відділи Народного комісаріату торгівлі, а так само на підставі планів робіт вищих урядових органів, календарний план роботи Народного комісаріату торгівлі, контролювати виконання цього плану, складати збірні звітні доповіді Народного комісаріату торгівлі;

9) контролювати, як відділи Народного комісаріату торгівлі і його місцеві органи виконують завдання вищих урядових органів і Народного комісаріату торгівлі;

10) юридично обслуговувати Народний комісаріат торгівлі і підготовляти та провадити в судових та інших установах УСРР та інших союзних республік справи, що в них Народний комісаріат торгівлі або підурядний йому орган виступає як позивач або зацікавлений;

11) видавати обов'язкові постанови в царині торгівлі за випадків, спеціально зазначених у законі;

12) розробляти статистичні матеріали, що надходять від місцевих органів Народного комісаріату торгівлі і від підурядних Народному комісаріату торгівлі установ, порозумівшись з Центральною статистичною управою УСРР;

13) розглядати й затверджувати, відповідно до чинного законодавства, статуту акційних товариств, товариств з обмеженою відповідальністю і державних торгових підприємств;

14) реєструвати торгові підприємства, що їх за законом треба реєструвати в Народному комісаріаті торгівлі УСРР, і керувати справою реєстрації торгових підприємств на території УСРР;

15) керувати роботою ліквідаційних комісій у справах торгових підприємств;

16) організувати і обслуговувати з'їзди та наради, що їх скликає Народний комісаріат торгівлі;

17) керувати видавничою діяльністю Народного комісаріату торгівлі;

18) розробляти і здійснювати заходи щодо внутрішнього ладу робіт Народного комісаріату торгівлі.

також надзор за порядком внесення вимог на розгляд вищих правительствених органів;

8) составление на основании материалов, представляемых отделами Народного комиссариата торговли, а также на основании планов работ высших правительственных органов, календарного плана работы Народного комиссариата торговли, контроль за исполнением этого плана, составление сводных отчетных докладов Народного комиссариата торговли;

9) контроль за исполнением отделами Народного комиссариата торговли и его местными органами заданий высших правительственных органов и Народного комиссариата торговли;

10) юридическое обслуживание Народного комиссариата торговли, подготовка и проведение в судебных и иных учреждениях УСРР и других союзных республик дел, по которым Народный комиссариат торговли или подведомственный ему орган выступает в качестве истца или ответчика;

11) издание обязательных постановлений в области торговли в случае, особо указанных в законе;

12) разработка статистических материалов, поступающих от местных органов Народного комиссариата торговли и от подведомственных Народному комиссариату торговли учреждений, по соглашению с Центральным статистическим управлением УСРР;

13) рассмотрение и утверждение, в соответствии с действующим законодательством, уставов акционерных обществ, товариществ с ограниченной ответственностью и государственных торговых предприятий;

14) регистрация торговых предприятий, подлежащих по закону регистрации в Народном комиссариате торговли УСРР, и руководство делом регистрации торговых предприятий на территории УСРР;

15) руководство работой ликвидационных комиссий по делам торговых предприятий;

16) организация и обслуживание съездов и совещаний, созываемых Народным комиссариатом торговли;

17) руководство издательской деятельностью Народного комиссариата торговли;

18) разработка и осуществление мероприятий, касающихся внутреннего распорядка работ Народного комиссариата торговли.

6. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по хлібо-фуражному відділу належить:

1) розробляти річні плани хлібних заготівель (хлібо-фуражу, олійнасіння, насіння-трав) по окремих районах і періодах та запроваджувати до життя зазначені плани по затвердженні їх встановленим порядком;

2) встановлювати склад заготівців хлібо-фуражу, кількість і місце заготівельних пунктів, визначати райони для кожного хлібозаготовця і регулювати мережу заготівельних пунктів;

3) встановлювати і регулювати заготівельні і збутові ціни на хлібопродукти в межах чинного законодавства;

4) розробляти плани будівництва допоміжних для хлібної торгівлі споруд (елеватори, зерно-сушарні тощо), загально керувати їх будівництвом, а так само розробляти заходи до найдоцільнішого використання цих споруд;

5) розробляти питання фінансування хлібозаготовців, розробляти заходи, що сприяють поліпшенню якості зерна, встановлювати основні умови для здачі зерна (базисні кондиції на зерно) і розрахункові норми до хлібної торгівлі;

6) розробляти справи, зв'язані з калькуляцією витрат на заготівлю, збут і транспортування хлібо-фуражних продуктів;

7) провадити облік і вивчати стан хлібного ринку та провадити хлібну статистику;

8) наглядати роботу хлібних арбітражних комісій;

9) виявляти потреби УСРР у хлібо-фуражних продуктах та розробляти плани постачання цих продуктів споживчим і промисловим центрам УСРР, а так само плани вивозу хлібо-фуражних продуктів до інших союзних республік;

10) запроваджувати до життя потрібні заходи постачання хлібних продуктів і насіннєвого матеріалу люду і армії, а так само постачання промисловості хлібною сировиною;

11) складати проекти планів утворення державного хлібного фонду, його зберігання

6. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по хлебо-фуражному отделу относятся:

1) разработка годовых планов хлебных заготовок (хлебо-фуража, маслосемян, семян-трав) по отдельным районам и периодам и проведение в жизнь указанных планов после их утверждения в установленном порядке;

2) установление состава заготовителей хлебо-фуража, количества и местонахождения заготовительных пунктов, определение районов для каждого хлебозаготовителя и регулирование сети заготовительных пунктов;

3) установление и регулирование заготовительных и сбытовых цен на хлебопродукты в пределах действующего законодательства;

4) разработка планов строительства подсобных для хлебной торговли сооружений (элеваторы, зерно-сушилки и т. п.), общее руководство их строительством, а также разработка мероприятий по наиболее целесообразному использованию этих сооружений;

5) разработка вопросов финансирования хлебозаготовителей, разработка мероприятий, содействующих улучшению качества зерна, установление основных условий по сдаче зерна (базисных кондиций на зерно) и расчетных норм по хлебной торговле;

6) разработка вопросов, связанных с калькуляцией расходов по заготовке, сбыту и транспортированию хлебо-фуражных продуктов;

7) учет и изучение состояния хлебного рынка и ведение хлебной статистики;

8) наблюдение за работой хлебных арбитражных комиссий;

9) выяснение нужды УССР в хлебо-фуражных продуктах и разработка плана снабжения этими продуктами потребляющих и промышленных центров УССР, а также плана вывоза хлебо-фуражных продуктов в иные союзные республики;

10) проведение в жизнь необходимых мероприятий по снабжению хлебными продуктами и семенным материалом населения и армии, а также по снабжению промышленности хлебным сырьем;

11) составление проектов планов образования государственного хлебного фонда, его

й фінансування, а так само проєкт порядку його використання і відновлення;

12) розробляти справи, зв'язані з організацією і калькуляцією хлібопечива і організацією торгівлі печеним хлібом, регулювати ціни на печений хліб, наглядали роботу відповідних підприємств і організацій в царині будівництва хлібних заводів;

13) встановлювати, відповідно до директив Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР, контингент хлібних культур для експорту, розробляти плани вивозу хлібо-фуражних продуктів і наглядали календарний план, за яким повинні виконувати їх хлібо-експортні організації;

14) розробляти на підставі директив Народного комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі Союзу РСР календарні плани концентрації хліба у портах і його навантаження та наглядали за тим, як виконують їх торгові організації.

15) розробляти і наглядали запровадження до життя заходів, до здешевлення хлібо-експортних операцій, розробляти умови експортованих хлібо-продуктів, а так само наглядали виконання встановлених належним порядком умов;

16) регулювати млинарсько-круш'яну промисловість, урахувавши млинарські підприємства УОПР, встановлюючи план помолу, розробляючи плани і заходи до завантаження підприємств млинарських об'єднань і пресів, а так само кооперативних та приватних млинарських підприємств, встановлюючи контингент функціонуючих товарних і паливотоварних млинів, розробляючи питання до відновлення і розширення млинарської промисловості та побудування нових млинів регулюючи млинарську орендну політику, розглядаючи і даючи висновки на виробничі збутові і фінансові плани трестованого млинарства, встановлюючи сталі стандарти на борошно, як у державних та кооперативних, так і в приватних підприємствах, встановлюючи порядок збуту продукції млинарських об'єднань і трестів, встановлюючи норми виходів і інші умови переробки зерна, даючи дозволи на будівництво і переустаткування млинарських підприємств;

хранения и финансирования, а также проекта порядка его использования и возобновления;

12) разработка вопросов, связанных с организацией и калькуляцией хлебопечения и организацией торговли печеным хлебом, регулирование цен на печеный хлеб, наблюдение за работой соответствующих предприятий и организаций в области строительства хлебных заводов;

13) установление, в соответствии с директивами Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР, контингента хлебных культур для экспорта, разработка планов вывоза хлебофуражных продуктов и наблюдение за календарным планом выполнения их хлебо-экспортными организациями;

14) разработка на основании директив Народного комиссариата внешней и внутренней торговли Союза ССР календарных планов концентрации хлеба в портах и его погрузки и надзор за их выполнением торговыми организациями;

15) разработка и наблюдение за проведением в жизнь мероприятий по удешевлению хлебо-экспортных операций, разработка условий экспортных операций, а также наблюдение за выполнением установленных в подлежащем порядке условий;

16) регулирование мукомольно-крушяной промышленности путем учета мукомольных предприятий УССР, установления плана помола, разработки планов и мероприятий по загрузке предприятий мукомольных объединений и трестов, а также кооперативных и частных мукомольных предприятий, установления контингента действующих товарных и полутоварных мельниц, разработка вопросов восстановления и расширения мукомольной промышленности и постройки новых мельниц, регулирования мукомольной арендной политики, рассмотрения и дачи заключений по производственным, сбытовым и финансовым планам трестированного мукомолья, установления твердых стандартов на муку, как в государственных и кооперативных, так и в частных предприятиях, установления порядка сбыта продукции мельничных объединений и трестов, установления норм выходов и иных условий переработки зерна, дачи разрешений на постройку и переоборудование мукомольных предприятий;

17) розробляти, спільно з Народним комісаріатом земельних справ УСРР, заходи до розширення площі засіву масивів односортових травнистих рослин;

18) регулювати постачання споживчим районам олію, встановлювати ціни на бустарну олію та макуху, у порядку заготівлі та реалізації цих продуктів, а так само встановлювати, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УСРР, норми їх виходу;

19) брати участь у роботі державної хлібної інспекції на Україні і керувати її роботою у справах, віднесених до компетенції Народного комісаріату торгівлі УСРР;

20) брати участь у науково-дослідчій роботі, скерованій на дослідження зерна, борошна і хліба (лабораторії, курси для підготовки робітників хлібної справи, тощо).

7. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по відділу регулювання ринку сільсько-господарської сировини та продуктів належить:

1) регулювати ринки сільсько-господарської сировини і продуктів УСРР по всіх основних видах сировини та продуктів (м'ясо, м'ясні продукти, молочарські продукти, вівна, щетина, конопля, хміль, тютюн, махорка, цілющі трави, оливне і городне насіння, яйця тощо) і встановлювати гуртові збори цих видів сировини та продуктів;

2) погоджувати заготівельну діяльність по ринку сільсько-господарської сировини і продуктів державних та кооперативних підприємств, встановлюючи контингенти основних заготовачів по кожному виду сировини і продуктів, та визначаючи для кожного з них райони і реченці заготівлі, а так само розробляючи методи заготівлі для зазначених підприємств;

3) регулювати заготівлю сільсько-господарської сировини і продуктів приватними організаціями та особами;

4) встановлювати розміри подання й ліміту сільсько-господарської сировини та продуктів і визначати частину сировини і продуктів, що її можна вивезти за межі УСРР;

5) визначати потрібні додаткові витрати всіх стадіях заготівлі і переробитку сільсько-

17) разработка, совместно с Народным комиссариатом земледелия УССР, мероприятий по расширению площади засева односортовых злаковых массивов;

18) регулирование снабжения потребляющих районов растительным маслом, установление цен на кустарное растительное масло и жмых в порядке заготовки и реализации этих продуктов, а также установление, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, норм их выхода;

19) участие в работе государственной хлебной инспекции на Украине и руководство ее работой по вопросам, отнесенным к компетенции Народного комиссариата торговли УССР;

20) участие в научно-исследовательской работе в области зерна, муки и хлеба (лаборатории, курсы по подготовке работников по хлебу и т. д.);

7. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по отделу регулирования рынка сельско-хозяйственного сырья и продуктов относится:

1) регулирование рынков сельско-хозяйственного сырья и продуктов УССР по всем основным видам сырья и продуктов (мясо, мясные продукты, молочные продукты, шерсть, щетина, пенька, хмель, табак, махорка, лекарственные травы, масличные и огородные семена, яйца и т. д.) и установление валовых сборов этих видов сырья и продуктов;

2) согласование заготовительной деятельности по рынку сельско-хозяйственного сырья и продуктов государственных и кооперативных предприятий путем установления контингентов основных заготовителей по каждому виду сырья и продуктов и определения для каждого из них районов и сроков заготовки, а также путем разработки методов заготовки для указанных предприятий;

3) регулирование заготовки сельско-хозяйственного сырья и продуктов частными организациями и лицами;

4) установление размеров предложения и спроса сельско-хозяйственного сырья и продуктов и определение части сырья и продуктов, могущей быть вывезенной за пределы УССР;

5) выяснение необходимых накладных расходов по всем стадиям заготовки и пе-

господарської сировини та продуктів і співвідношення цін на сировину і продукти та цін на інші товари, встановити нормальну калькуляцію щодо переробки сировини та продукції;

6) розглядати, погоджувати і затверджувати заготівельні плани державних і кооперативних заготовців щодо сільсько-господарської сировини і продуктів;

7) забезпечувати постачання промисловості сільсько-господарської сировини і продуктів і вживати, в разі потреби, заходів до перевезу сирових і продуктових мас та до розподілу їх по окремих районах УСРР;

8) розробляти питання до забезпечення державних заготовців і кооперації потрібними кредитами на сировинні і продуктові заготівлі;

9) наглядати виконання всіх регулятивних заходів Народного комісаріату торгівлі в частині щодо сировинних і продуктових заготівель та переробок;

10) розробляти спільно з Вищою радою народного господарства УСРР заходи до розширення площі засіву технічних культур;

11) розробляти заходи до забезпечення робітничого постачання сільсько-господарською сировиною і продуктами.

8. До відання Народного комісаріату торгівлі УСРР по відділу регулювання ринку промислових товарів належить:

1) складати плани і визначати контингенти постачання УСРР промислових товарів української, неукраїнської і імпортової продукції;

2) встановити плановий розподіл товарних ресурсів внутрішнього виробництва за основними торговими системами (державна торгівля, кооперативна торгівля і приватна торгівля);

3) розподіляти контингент імпортованих товарів між окремими організаціями, що реалізують товари на внутрішньому ринку;

4) встановити обов'язкові порайонові плани завозу недостатніх товарів;

5) розглядати товарні плани основних торговельних організацій у частині основних груп промислових товарів;

6) розмежовувати функції і сфери діяльності між окремими торговими системами й

переробки сільсько-господарського сировини і продуктів і співвідношення цін на сировину і продукти з цінами на інші товари, установити нормальну калькуляцію по переробці сировини і продуктів;

6) рассмотрение, согласование и утверждение заготительных планов государственных и кооперативных заготовителей по сельско-хозяйственному сырью и продуктам;

7) обеспечение снабжения промышленности сельско-хозяйственным сырьем и продуктами и принятие, в случае необходимости, мер к переброске сырьевых и продуктовых масс и к распределению их по отдельным районам УССР;

8) разработка вопросов по обеспечению государственных заготовителей и кооперации необходимыми кредитами для сырьевых и продуктовых заготовок;

9) наблюдение за выполнением всех регулирующих мероприятий Народного комиссариата торговли в части, касающейся сырьевых и продуктовых заготовок и переработок;

10) разработка совместно с Высшим советом народного хозяйства УССР мероприятий по расширению площади засева технических культур;

11) разработка мероприятий по обеспечению рабочего снабжения сельско-хозяйственным сырьем и продуктами.

8. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по отделу регулирования рынка промышленных товаров относятся:

1) составление планов и определение контингентов снабжения УССР промышленными товарами украинской, неукраинской и импортной продукции;

2) установление планового распределения товарных ресурсов внутреннего производства по основным торговым системам (государственная торговля, кооперативная торговля и частная торговля);

3) распределение контингента импортных товаров между отдельными организациями, реализующими товары на внутреннем рынке;

4) установление обязательных порайоновых планов завоза недостаточных товаров;

5) рассмотрение товарных планов основных торгующих организаций в части основных групп промышленных товаров;

6) разграничение функций и сфер деятельности между отдельными торговыми

організаціями, що торгують промисловими товарами;

7) регулювати, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, взаємини між промисловістю і торговими системами, а так само між окремими ланками торгових систем, у частині просування промислових товарів;

8) розробляти, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, проекти генеральних договорів між промисловістю і окремими торговими системами, а так само встановлювати умови розрахунків між промисловістю і торгівлею та між окремими ланками торгових систем по основних групах товарів;

9) розробляти, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, заходи до зниження цін на промислові товари;

10) встановлювати крайні товарні накидки по всіх ланках державної і кооперативної торгівлі, а так само встановлювати крайні роздрібні і етикетні ціни;

11) встановлювати і раціоналізувати торгову мережу, стосовно до основних груп промислових товарів і з погляду найправильнішого і раціонального розміщення товарних мас;

12) встановлювати нормальний асортимент торгівлі промисловими товарами і брати участь у розробці виробничих програм промисловості і імпортових планів;

13) брати участь у розробці стандартів на промислові товари;

14) розробляти заходи до забезпечення постачання робітництва промисловими товарами;

15) наглядали у межах чинного законодавства діяльність державних, кооперативних та приватних торгових організацій, що реалізують промислові товари;

16) наглядали виконання заходів Народного комісаріату торгівлі УРСР в частині регулювання ринку промислових товарів і оперативний облік товарної маси та умов її просування до споживача;

17) постачати, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УРСР, промисловості сировину.

системами і торгуючими промисловими товарами організаціями;

7) регулирование, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, взаимоотношений между промышленностью и торговыми системами, а также между отдельными звеньями торговых систем, в части продвижения промышленных товаров;

8) разработка, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, проектов генеральных договоров между промышленностью и отдельными торговыми системами, а также установление условий расчетов между промышленностью и торговлей и между отдельными звеньями торговых систем по основным группам товаров;

9) разработка, по согласованию с Высшим советом народного хозяйства УССР, мероприятий по снижению цен на промышленные товары;

10) установление предельных товарных накидок по всем звеньям государственной и кооперативной торговли, а также установление предельных розничных и этикетных цен;

11) установление и рационализация торговой сети, применительно к основным группам промышленных товаров и с точки зрения наиболее правильного и рационального размещения товарных масс;

12) установление нормального ассортимента торговли промышленными товарами и участие в разработке производственных программ промышленности и импортных планов;

13) участие в разработке стандартов на промышленные товары;

14) разработка мероприятий по обеспечению рабочего снабжения промышленными товарами;

15) надзор в пределах действующего законодательства за деятельностью государственных, кооперативных и частных торговых организаций, реализующих промышленные товары;

16) наблюдение за исполнением мероприятий Народного комиссариата торговли УССР в части регулирования рынка промышленных товаров и оперативный учет товарной массы и условий ее продвижения к потребителю;

17) снабжение, по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, промышленности сырьем.

9. До вітання Народного комісаріату торгівлі УСРР по планово-економічному відділу належать:

- 1) складати контрольні цифри і перспективні плани товарообороту, виявляти кон'юнктури по окремих ринках і торгових системах і загальну кон'юнктуру торгівлі;
- 2) вивчати елементи народного господарства у зв'язку з розвитком товарообороту (товарність сільського господарства і продукції промисловості, питому вагу УСРР і окремих її районів в економіці Союзу РСР тощо);
- 3) вивчати структуру й динаміку цін, валюти, товарні індекси і товарні еквіваленти;
- 4) вивчати структуру і динаміку товарообороту по основних торгових системах;
- 5) вивчати фінансовий стан, кредитування і фінансування торгових систем та умови роботи торгових установ;
- 6) складати і зводити кредитові та бюджетові заявки по торгівлі;
- 7) вивчати торгову діяльність споживчої сільсько-господарської і інших видів кооперації, а так само регулювати цю діяльність у точній відповідності до чинного законодавства і постанов Ради праці й оборони та Української економічної наради;
- 8) вивчати і регулювати діяльність державної торгівлі;
- 9) вивчати і регулювати діяльність торгових інститутів (музей, торгові палати, біржі, ярмарки тощо);
- 10) вивчати і регулювати діяльність об'єднань приватної торгівлі і розробляти загальні форми впливу на її роботу;
- 11) вивчати і регулювати загальні питання транспортно-експедиційної справи;
- 12) розробляти загальні заходи до зняття цін, раціоналізації та удешевлення товаропровідної системи і її окремих ланок, а так само заготівельної мережі;
- 13) збирати і розробляти статистичні матеріали у справах товарообороту, фінансового стану торгової системи, цін, постачання робітництва тощо.

9. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по планово-экономическому отделу относится:

- 1) составление контрольных цифр и перспективных планов товарооборота, выяснение кон'юктур по отдельным рынкам и торговым системам и общей кон'юктуре торговли;
- 2) изучение элементов народного хозяйства в связи с развитием товарооборота (товарность сельского хозяйства и продукции промышленности, удельный вес УССР и отдельных ее районов в экономике Союза ССР и т. д.);
- 3) изучением структуры и динамики цен, валюты, товарных индексов и товарных эквивалентов;
- 4) изучение структуры и динамики товарооборота по основным торговым системам;
- 5) изучение финансового состояния, кредитования и финансирования торговых систем и условий работы торговых учреждений;
- 6) составление и свод кредитных и бюджетных заявок по торговле;
- 7) изучение торговой деятельности потребительской, сельско-хозяйственной и иных видов кооперации, а также регулирование этой деятельности в точном соответствии с действующим законодательством и постановлениями Совета труда и обороны и Украинского экономического совещания;
- 8) изучение и регулирование деятельности государственной торговли;
- 9) изучение и регулирование деятельности торговых институтов (музей, торговые палаты, биржи, ярмарки и т. п.);
- 10) изучение и регулирование деятельности объединений частной торговли и разработка общих форм воздействия на ее работу;
- 11) изучение и регулирование общих вопросов транспортно-экспедиционного дела;
- 12) разработка общих мероприятий по снижению цен, рационализации и удешевлению товаропроводящей системы и ее отдельных звеньев, а также заготівельной сети;
- 13) собирання и разработка статистических материалов по вопросам товарооборота, финансового состояния торговой системы цен, рабочего снабжения и т. п.;

10. До відання Народнього комісаріату торгівлі УСРР по відділу регулювання зовнішньої торгівлі належить:

1) розробляти, порозумівшись з відповідними урядництвами, проект експортно-імпортового плану УСРР і наглядати виконання, цього плану по його затвердженні, а так само розробляти питання, зв'язані з установами і запровадженням до життя основ зовнішньої торгової політики Союзу РСР;

2) розробляти і, за відповідних випадків, встановлювати, порозумівшись з відповідними урядництвами, номенклатуру і стандарти експортних та імпортових товарів;

3) регулювати експортно-імпортову діяльність всіх установ, організацій і осіб, що провадять операції по зовнішній торгівлі, і брати участь у роботі відповідних відділів Народнього комісаріату торгівлі УСРР щодо регулювання заготівель експортних номенклатур;

4) наглядати точне виконання всіх постанов і правил про монополію зовнішньої торгівлі;

5) організувати участь УСРР на міжнародних виставках і ярмарках та організувати постійні й тимчасові виставки зовнішньої торгівлі;

6) брати участь в розробці міжнародних торгових договорів і угод;

7) розробляти питання щодо чужоземних концесій в царині зовнішньої торгівлі й акціонування окремих галузей зовнішньої торгівлі, провадити переговори про концесії по зовнішній торгівлі і розробляти інші питання, зв'язані з притягненням чужоземного капіталу в царині зовнішньої торгівлі;

8) складати плани фінансування й кредитування експортно-імпортових операцій (крім експорту хліба) і зв'язані з зазначеними операціями валютні плани;

9) аналізувати баланси експортно-імпортових організацій і давати висновки на них;

10) видавати ліцензії і свідоцтва на право довозу і вивозу товарів у межах встановлених контингентів;

11) наглядати, в межах чинного законодавства, роботу інституту бракерів по номенклатурі експортних товарів;

10. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по отделу регулирования внешней торговли относится:

1) разработка, по согласованию с соответствующими ведомствами, проекта экспортно-импортного плана УССР и надзор за исполнением этого плана по его утверждению, а также разработка вопросов, связанных с установлением и проведением в жизнь основ внешней торговой политики Союза ССР;

2) разработка и, в соответствующих случаях, установление, по соглашению с соответствующими ведомствами, номенклатуры и стандартов экспортных и импортных товаров;

3) регулирование экспортно-импортной деятельности всех учреждений, организаций и лиц, производящих операции по внешней торговле, и участие в работе соответствующих отделов Народного комиссариата торговли УССР по регулированию заготовок экспортных номенклатур;

4) наблюдение за точным исполнением всех постановлений и правил по монополии внешней торговли;

5) организация участия УССР на международных выставках и ярмарках и организация постоянных и временных выставок по внешней торговле;

6) участие в разработке международных торговых договоров и соглашений;

7) разработка вопросов, касающихся иностранных концессий в области внешней торговли и акционирования отдельных отраслей внешней торговли, ведение переговоров о концессиях по внешней торговле и разработка иных вопросов, связанных с привлечением иностранного капитала в области внешней торговли;

8) составление планов финансирования и кредитования экспортно-импортных операций (за исключением экспорта хлеба) и связанных с указанными операциями валютных планов;

9) анализ балансов экспортно-импортных организаций и дача заключений по ним;

10) выдача лицензий и свидетельств на право ввоза и вывоза товаров в пределах установленных контингентов;

11) наблюдение, в пределах действующего законодательства, за работой института бракерів по номенклатуре экспортных товаров;

12) видавати інструкції й устава в справах регулювання експорту та імпорту;

13) давати висновки на прохання чужоземних фірм дозволити їм проводити торгові операції на території УСРР;

14) розробляти заходи до торгівлі УСРР з державами Близького Сходу;

15) наглядати діяльність митних установ на території УСРР;

16) провадити статистичний і оперативний облік щодо експорту й імпорту та статистику вантажообороту по портах;

17) вивчати питання вартости перевозок по експорту і імпорту;

18) розробляти і запроваджувати до життя економічні заходи боротьби з пачкарством.

11. До видання Народного комісаріату торгівлі УСРР по будівельно-технічному відділу належить:

1) регулювати у технічному і економічному відношенні торгове будівництво, що його провадять підурядні Народному комісаріату торгівлі торгові організації та підприємства;

2) розглядати й затверджувати ескізні проекти та будівельні конториси об'єктів торгового будівництва;

3) організувати технічну експертизу торгового будівництва;

4) загально наглядати й інструктувати провадження на місцях роботи щодо торгового будівництва;

5) розробляти питання фінансування торгового будівництва;

6) складати заявки на будівельні матеріали, потрібні для провадження робіт торгового будівництва;

7) розробляти питання стандартизації торгового будівництва;

8) складати загальні плани торгового будівництва на підставі матеріалів оперативних відділів Народного комісаріату торгівлі і підурядних йому організацій та підприємств.

III.

Цю Уставу видається відповідно до постанови 4 З'їзду рад Союзу РСР з 26 квітня 1927 р. «Про запровадження до Конституції Союзу РСР змін, що постають з ухвалених Центральним виконавчим коміте-

12) издание инструкций и положений по вопросам регулирования экспорта и импорта;»

13) дача заключений по ходатайствам иностранных фирм о допущении их к производству торговых операций на территории УССР;

14) разработка мероприятий по торговле УССР с государствами Ближнего Востока;

15) надзор за деятельностью таможенных учреждений на территории УССР;

16) ведение статистического и оперативного учета по экспорту и импорту и статистики грузооборота по портам;

17) изучение вопросов стоимости перевозок по экспорту и импорту;

18) разработка и проведение в жизнь экономических мероприятий по борьбе с контрабандой.

11. К ведению Народного комиссариата торговли УССР по строительно-техническому отделу относится:

1) регулирование в техническом и экономическом отношениях торгового строительства, проводимого подведомственными Народному комиссариату торговли торговыми организациями и предприятиями;

2) рассмотрение и утверждение эскизных проектов и строительных смет объектов торгового строительства;

3) организация технической экспертизы торгового строительства;

4) общий надзор и инструктирование производимых на местах работ по торговому строительству;

5) разработка вопросов финансирования торгового строительства;

6) составление заявок на строительные материалы, необходимые для производства работ по торговому строительству;

7) разработка вопросов стандартизации торгового строительства;

8) составление общих планов торгового строительства на основании материалов оперативных отделов Народного Комиссариата Торговли и подведомственных последнему организаций и предприятий.

II.

Настоящее Положение издается в соответствии с постановлением 4-го Съезда советов Союза ССР от 26 апреля 1927 г. «О внесении в Конституцию Союза ССР изменений, вытекающих из принятых Цен-

том Союзу РСР постанов в часу 3 З'їзду рад Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 21, арт. 242), на розвиток постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з 12 жовтня 1924 р. «Про затвердження загального положення про народні комісаріати УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р., № 43, арт. 273) і на скасування: постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 3 вересня 1924 р. «Тимчасове Положення про Народний комісаріат внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1924 р., № 31-32, арт. 228), постанови Ради народних комісарів УСРР з 16 лютого 1925 р. «Про постійну торговельно-кооперативну нараду при Народньому комісаріаті внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1925 р., № 5, арт. 38), постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 28 квітня 1926 р. «Про утворення Народнього комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1926 р., № 22, арт. 180), постанови Ради народних комісарів УСРР з 15 липня 1926 р. «Про зміну «Положення про постійну торговельно-кооперативну нараду при Народньому комісаріаті внутрішньої торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1926 р., № 48, арт. 318) і постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів УСРР з 15 червня 1927 р. «Про перейменування Народнього комісаріату зовнішньої і внутрішньої торгівлі УСРР в народний комісаріат торгівлі УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 28, арт. 137).

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Секретарь Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

тральним виконавчим комітетом Союзу ССР постановлений со времени 3-го Съезда советов Союза ССР» (С. З. СССР 1927 г. № 21 ст. 242), в развитие постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета от 12 октября 1924 г. «Об утверждении общего положения о народных комисариатах УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 43, ст. 273) и в отмену: постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 3 сентября 1924 г. «Временное Положение о Народном комисариате внутренней торговли УССР» (С. У. УССР 1924 г. № 31—32, ст. 228), постановления Совета народных комиссаров УССР от 16 февраля 1925 г. «О постоянном торгово-кооперативном совещании при Народном комисариате внутренней торговли УССР» (С. У. УССР 1925 г. № 5, ст. 38), постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 28 апреля 1926 г. «Об образовании народного комисариата внешней и внутренней торговли УССР» (С. У. УССР 1926 г. № 22, ст. 180), постановления Совета народных комиссаров УССР от 15 июля 1926 г. «Об изменении «Положения о постоянном торгово-кооперативном совещании при Народном комисариате внутренней торговли УССР» (С. У. 1926 г. № 48, ст. 318) и постановления Всеукраїнського центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР от 15 июня 1927 г. «О переименовании Народного комисариата внешней и внутренней торговли УССР в Народный комисариат торговли УССР» (Зб. Уз. УСРР 1927 г. № 28, ст. 137).

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Секретарь Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

215. Про зміну арт. 8 постанови «Про порядок опису, арешту і продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків, оплат і мита».

Вважаючи за потрібне знизити встановлені норми хлібних продуктів, що їх не можна описувати або арештовувати підчас стягання державних і місцевих податків, оплат і мита, — Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Пункти «и» і «к» арт. 8 своєї постанови з 28 березня 1928 р. «Про порядок опису, арешту і продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних і місцевих податків, оплат і мита» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 9, арт. 82) ухвалити в такій редакції:

«и) на запаси палива і продуктів харчування, потрібні для членів родини неплатія і тих утриманців, що живуть з ним, на три місяці, з розрахунку на місяць: на опалення—250 кілограмів кам'яного вугілля, або 500 кілограмів дров, або 750 кілограмів соломки, або 700 кілограмів торфу на все господарство, на харчування—по 14 кілограмів борошна або 16 кілограмів хліба зерном на кожну особу;

«к) на продукти харчування для платіїв єдиного сільсько-господарського податку в кількості, потрібній до нового врожаю, з розрахунку по 14 кілограмів борошна, або 16 кілограмів хліба зерном на кожного члена господарства (двора) на місяць».

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального
виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 13 листопада 1929 р., № 262.

ПОСТАНОВЛЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

215. Об изменении ст. 8 постановления «О порядке производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам».

Считая необходимым снизить установленные нормы хлебных продуктов, которые не могут быть подвергнуты описи и аресту при взыскании государственных и местных налогов, сборов и пошлин, — Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Пункты «и» и «к» ст. 8 постановления своего от 28 марта 1928 года «О порядке производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам» (С. У. УССР 1928 г., № 9, ст. 82) изложить в следующей редакции:

«и) на запасы топлива и продуктов продовольствия, необходимых для членов семьи недоимщика и проживающих вместе с ним лиц, находящихся на его иждивении, на три месяца, из расчета на месяц: для отопления—250 килограммов каменного угля, или 500 килограммов дров, или 750 килограммов соломы, или 700 килограммов торфа на все хозяйство, для продовольствия—по 14 килограммов муки или 16 килограммов хлеба в зерне на каждое лицо;

«к) на продукты продовольствия для плательщиков единого сельско-хозяйственного налога в количестве, необходимом до нового урожая, из расчета по 14 килограммов муки или 16 килограммов хлеба в зерне на каждого члена хозяйства (двора) в месяц».

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных
комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального
исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 ноябра 1929 г., № 262.

216. Про доповнення «Положення про сільські ради».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. До арт. 13 Положення про сільські ради (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 47, арт. 212) додати п. «ю» такої редакції:

«ю) організують громадську контролю за роботою апарату зв'язку щодо обслуговування ним людности (приставка листів, газет, швидкість руху кореспонденції тощо)».

2. До арт. 16 зазначеного положення додати п. «о» такої редакції:

«о) проглядають проекти розвитку місцевої мережі зв'язку і наближення її апарату до людности, вивчають якість обслуговування людности зв'язком, вживають заходів до утворення умов, що забезпечують нормальну роботу апарату зв'язку (прокладення поштових шляхів, дання придатних для операції приміщень тощо).

3. До арт. 19 зазначеної устави додати п. «х» такої редакції:

«х) проводять роботу по боротьбі з пошкодженнями мережі зв'язку ставлячи доповіді і лекції про значення зв'язку як засобу культурного розвитку, а так само мобілізують громадську допомогу в справі радіомовлення і радіофікації».

Харків, 25 жовтня 1929 г.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко.**

216. О дополнении «Положения о сельских советах».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Ст. 13 Положения о сельских советах (С. У. УССР 1927 г. № 47, ст. 212) дополнить п. «ю» в следующей редакции:

«ю) организуют общественный контроль за работой аппарата связи в отношении обслуживания им населения (доставка писем, газет, скорость движения корреспонденции и др.).

2. Ст. 16 указанного положения дополнить п. «о» в следующей редакции:

«о) просматривают проекты развития местной сети связи и приближения ее аппарата к населению, изучают качество обслуживания населения связью, принимают меры к созданию условий для обеспечения нормальной работы аппарата связи (устройство почтовых дорог, предоставление пригодных для операции помещений и др.).

3. Ст. 19 указанного положения дополнить п. «х» в следующей редакции:

«х) проводят работу по борьбе с повреждениями сети связи путем постановки докладов и лекций о значении связи, как средства культурного развития, а также мобилизуют общественную помощь в деле радиовещания и радиофикации.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета
народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

217. Про реорганізацію системи управління рибною промисловістю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Передати у ведення Народного комісаріату торгівлі УСРР, Народного коміса-

217. О реорганизации системы управления рыбной промышленностью.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Передать в ведение Народного комиссариата торговли УССР, Народного комисса-

ріяту торгівлі АМСРР і місцевих органів Народного комісаріату торгівлі УСРР, кому належить, регулювання та планування рибної промисловості.

2. Надати Народному комісаріату торгівлі УСРР право утворювати порядком, передбаченим у чинному законодавстві, державні рибно-промислові підприємства.

3. Зосередити в Народному комісаріаті торгівлі УСРР, у Народному комісаріаті торгівлі АМСРР і в місцевих органах Народного комісаріату торгівлі УСРР нагляд за господарською роботою рибальської кооперації.

4. Нагляд і контроль за станом рибних запасів, регулювання ловів риби та організацію виборозведення залишається у віданні Народного комісаріату земельних справ УСРР і місцевих земельних органів.

5. Доручити Народному комісаріату юстиції УСРР протягом двох тижнів подати на затвердження Ради народних комісарів УСРР проект змін чинного законодавства УСРР, що впливають з цієї постанови.

II.

6. Цю постанову видається на підставі арт. 7 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 10 липня 1929 р. «Про реорганізацію системи управління рибною промисловістю» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 48, арт. 423).

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних
комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраїнського
центрального виконавчого
комітету **М. Василенко**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 10 листопада
1929 р., № 260.

риата торгівлі АМСОР и местных органов Народного комиссариата торговли УССР, по принадлежности, регулирование и планирование рыбной промышленности.

2. Предоставить Народному комиссариату торговли УССР право образовывать в порядке, предусмотренном действующим законодательством, государственные рыбо-промышленные предприятия.

3. Сосредоточить в Народном комиссариате торговли УССР, в Народном комиссариате торговли АМСОР и в местных органах Народного комиссариата торговли УССР наблюдение за хозяйственной работой рыбацкой кооперации.

4. Надзор и контроль за состоянием рыбных запасов, регулирование лова рыбы и организация выборозведения остаются в ведении Народного комиссариата земледелия УССР и местных земельных органов.

5. Поручить Народному комиссариату юстиции УССР в двухнедельный срок представить на утверждение Совета народных комиссаров УССР проект изменений действующего законодательства УССР, вытекающих из настоящего постановления.

II.

6. Настоящее постановление издается на основании ст. 7 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 июля 1929 г. «О реорганизации системы управления рыбной промышленностью» (С. З. СССР 1929 г. № 48, ст. 423).

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета
народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского
центрального исполнительного
комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 10 ноября
1929 г. № 260.

218. Про поширення чинності «Устави про належні державі будинки в містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» на всі селища, де утворено селищні ради.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Поширити з 1 жовтня 1929 р. чинність «Устави про належні державі будинки у містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 167) на всі селища, де утворено селищні ради.

II.

2. Поробити нижчезазначені зміни і доповнення в таких законах УСРР:

1) У заголовкові і в арт. 1 своєї постанови з 11 липня 1928 року «Про затвердження Устави про належні державі будинки у містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 166) та в заголовкові і в усьому тексті своєї постанови з 11 липня 1928 р. «Устава про належні державі будинки у містах і селищах міського типу та про порядок використання житлових приміщень у цих будинках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 167) слова: «селищах міського типу» замінити на слова: «селища, де утворено селищні ради»;

2) До арт. 1 вищезазначеної «Устави» додати увагу такої редакції:

«Увага. У невідкесених до селищ міського типу селищах, де утворено селищні ради, що в них не провадилась націоналізації та денационалізації будівель на підставі постанови Ради народних комісарів УСРР з 1 листопада 1921 р. «Житловий закон» (Зб. Уз. УСРР 1921 р. № 22, арт. 641) та виданих на додаток і зміну цієї постанови інших законодавчих актів, за належні державі вважається нижчезазначені будинки, коли їх установленням у законі порядком не передано у

218. О распространении действия «Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» на все поселения, в которых образованы поселковые советы.

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Распространить с 1 октября 1929 г. действие «Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 167) на все поселения, в которых образованы поселковые советы.

II.

2. Внести нижеуказанные изменения и дополнения в следующие узаконения УССР:

1) В заголовке и в ст. 1 постановления своего от 11 июля 1928 г. «Об утверждении Положения о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 166), а также в заголовке и во всем тексте постановления своего от 11 июля 1928 г. «Положение о принадлежащих государству домостроениях в городах и поселениях городского типа и о порядке использования жилых помещений в этих домостроениях» (С. У. УССР 1928 г. № 18, ст. 167) слова: «поселениях городского типа» заменить на слова: «поселения, в которых образованы поселковые советы».

2) Ст. 1 вышеуказанного «Положения» дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. В неотнесенных к поселениям городского типа поселениях, в которых образованы поселковые советы, где не производилась национализация и денационализация домостроений на основании постановления Совета Народных Комиссаров УССР от 1 ноября 1921 г. «Жилищный закон» (С. У. УССР 1921 г. № 22, ст. 641) и изданных в дополнение и во изменение этого постановления иных законодательных актов, принадлежащими государству признаются нижеследующие домостроения, если они в установленном

власність кооперативним громадським або приватним організаціям або поодиноким особам;

1) що до Жовтневої революції та під час влади контр-революційних урядів належали державі, містам, земству, релігійним установам та організаціям, громадським, кооперативним, становим та іншим публично-правним організаціям;

2) що їх експропрійовано на підставі революційного права або що взагалі перейшли у власність держави до 24 серпня 1922 року (увага 1 до арт. 59 Цивільного кодексу УСРР);

3) що їх конфісковано, реквізовано або іншим шляхом примусово вивласнено на користь державі установленим у законі порядком;

4) що перейшли у власність держави, на підставі спеціальних законів та інших постанов Урядів УСРР і Союзу РСР;

5) що їх збудували будь-які державні установи, підприємства та організації;

6) що перейшли у власність держави на підставі договору або вироку судових органів;

7) що їх перед виданням цієї постанови у відповідних реєстрах будинків і права забудови зареєстровано як належні державі».

3) Додати до арт. 3 вищезазначеної «Устави» увагу такої редакції:

«Увага. У селищах, де утворено селищні ради і що не є районні центри, всі права та обов'язки органів місцевого (комунального) господарства, передбачені цією Уставою, здійснюються селищні ради».

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василеню.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 17 листопада 1929 р. № 266.

законом порядку не передані в собственисть кооперативним, общественним или частным организациям или отдельным лицам:

1) принадлежавшие до Октябрьской революции и во время власти контр-революционных правительств государству, городам, земству, религиозным учреждениям и организациям, общественным, кооперативным, сословным и другим организациям публично-правового характера;

2) экспроприированные на основании революционного права или вообще перешедшие во владение государства до 24-го августа 1922 года (примечание 1 к ст. 59 Пражского кодекса УССР);

3) конфискованные, реквизиционные или иным путем принудительно отчужденные в пользу государства в установленном законом порядке;

4) перешедшие в собственность государства на основании специальных законов и других постановлений Правительств УССР и Союза ССР;

5) возведенные какими-либо государственными учреждениями, предприятиями и организациями;

6) перешедшие в собственность государства на основании договора или решения судебных органов;

7) зарегистрированные до издания настоящего постановления в соответствующих реестрах домостроений и права застройки, как принадлежащие государству».

3) Ст. 3 вышеуказанного «Положения» дополнить примечанием в следующей редакции:

«Примечание. В поселениях, в которых образованы поселковые советы и которые не являются районными центрами, все права и обязанности органов местного (коммунального) хозяйства, предусмотренные настоящим положением, осуществляются поселковыми советами».

Харків, 25 окт. бря 1929 г.

Председатель Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **Г. Петровський.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василеню.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 17 ноябра 1929 г., № 266

**ПОСТАНОВИ
РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.**

219. Про зміну розпису місцевостей УСРР за класами для виплати державного промислового податку в сталих ставках.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

Поробити у затверженому 12 вересня 1928 року «Розписові місцевостей УСРР за класами для виплати державного промислового податку в сталих ставках» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 24, арт. 213, додаток 2) нижчепаведені зміни:

1. Місто Балту виключити з числа зазначених у розписові місцевостей—3-ої класи й віднести до числа місцевостей 4-ої класи.

2. Додати до переліку місцевостей, що її віднесено до 3-ої класи, такі міські селища: Боярківка, Рикове (колишнє Єнакієво), Слав'янське й Тираспіль.

3. Віднести до місцевостей 4-ої класи такі залюднені пункти Київської округи: Бориспіль, Ржищів, Боярка, Ірпень, Буча й Ворзель.

II.

Цій постанові надати чинності з 1 жовтня 1929 року.

Харків, 23 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено у Вістях ВУЦВК* 31 жовтня 1929 р. № 253

220. Про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ.

Щоб створити найоприятливіші умови для розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ, Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. На всі суми, вношувані до кредитових установ на вклади, поточні рахунки і для переказу, а так само на цінні папери, передані на схов, можна направляти стягання,

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
СОВЕТА НАРОДНИХ КОМИССАРОВ УССР.**

219. Об изменении росписи местностей УССР по классам для выплаты государственного промышленного налога в твердых ставках.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

Внести в утвержденную 12 сентября 1928 г. «Роспись местностей УССР по классам для выплаты государственного промышленного налога в твердых ставках» (С. У. УССР 1928 г., № 24, ст. 213, приложение 2), нижеследующие изменения:

1. Город Балту исключить из числа указанных в росписи местностей 3-го класса и отнести к числу местностей 4-го класса.

2. Дополнить перечень местностей, отнесенных к 3-му классу, следующими городскими поселениями: Константиновка, Рикове (бывш. Енакиево), Славянск и Тирасполь.

3. Отнести к числу местностей 4-го класса следующие населенные пункты Киевского округа: Борисполь, Ржищев, Боярка, Ирпень, Буча и Ворзель.

II.

Настоящее постановление ввести в действие с 1 октября 1929 года.

Харьков, 23 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 31 октября 1929 г. № 253.

220. О мерах к развитию вкладных и переводных операций кредитных учреждений.

В целях создания наиболее благоприятных условий для развития вкладных и переводных операций кредитных учреждений, Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. На все суммы, вносимые в кредитные учреждения на вклады, текущие счета и для перевода, а также на ценные бумаги, переданные на хранение, может быть обращено

накладати арешт або застосовувати конфіскацію не інакше як за спеціальною кожного окремого разу постановою судових і судово-слідчих органів.

Увага. Правила цього артикулу поширюються так само на вклади до кооперативних організацій, що їм дозволено приймати вклади.

2. На вклади грошима і цінними паперами, вношувані до державних трудових ощадних кас та кредитово-кооперативних товариств, можна направляти стягання і накладати арешт тільки в кримінальних справах, за спеціальною кожного окремого разу постановою судових або судово-слідчих органів.

Крім того, на вклади, внесені до кредитово-кооперативних товариств, можна направляти стягання по претензіях кредитово-кооперативних товариств, до яких ці вклади внесені.

3. Члени управлінських органів і ревізійних комісій, урядовці та співробітники кредитових установ і кооперативних організацій, яким дозволено приймати вклади, а так само органи, що провадять обслідування установ і організацій, повинні зберігати таємницю в усіх справах стосовно операцій і рахунків кредитової установи чи вкладів до кооперативної організації.

4. Довідки про всілякі операції і рахунки клієнтів кредитових установ та про вклади до кооперативних організацій, що їм дозволено приймати вклади, можна видавати тільки самим клієнтам та їхнім представникам, а так само судовим і слідчим органам, додержуючи в останньому разі порядку, встановленого в Цивільному процесуальному та Кримінально-процесуальному кодексах УСРР. Крім того, довідки про операції та рахунки державних підприємств, що є клієнтами кредитових установ, можна видавати тим державним органам, у безпосередньому віданні яких ці підприємства перебувають.

Жодні інші державні органи, не виключаючи й податкової інспекції, не мають права вимагати зазначених довідок.

Всякі довідки про вкладників та інших клієнтів, а так само про стан рахунків по вкладах та інших операціях державних

взыскание, наложен арест или применена конфискация не иначе, как по особому в каждом отдельном случае постановлению судебных или судебно-следственных органов.

Примечание. Правило настоящей статьи распространяется также на вклады в кооперативных организациях, которым разрешен прием вкладов.

2. На вклады, как деньгами, так и ценными бумагами, вносимые в государственные трудовые сберегательные кассы и кредитно-кооперативные товарищества, может быть обращено взыскание и наложен арест только по уголовным делам, по особому в каждом отдельном случае постановлению судебных или судебно-следственных органов.

Кроме того, на вклады, внесенные в кредитно-кооперативные товарищества, может быть обращено взыскание по претензиям кредитно-кооперативных товариществ, в которые эти вклады были внесены.

3. Члены органов управления и ревизионных комиссий, должностные лица и сотрудники кредитных учреждений и кооперативных организаций, которым разрешен прием вкладов, а также органы, производящие обследование этих учреждений и организаций, обязаны хранить тайну по всем делам, касающимся операций и счетов кредитного учреждения или вкладов в кооперативной организации.

4. Справки о всякого рода операциях и счетах клиентов кредитных учреждений и о вкладах в кооперативных организациях, которым разрешен прием вкладов, могут быть выдаваемы лишь самим клиентам и их представителям, а также судебным и следственным органам, с соблюдением в последнем случае порядка, установленного Гражданским процессуальным и Уголовно-процессуальным кодексами УССР. Кроме того, справки об операциях и счетах государственных предприятий, являющихся клиентами кредитных учреждений, могут быть выдаваемы тем государственным органам, в непосредственном ведении которых указанные предприятия находятся.

Никакие другие государственные органы, не исключая и налоговой инспекции, не имеют права требовать указанных справок.

Всякие справки о вкладчиках и других клиентах, а также о состоянии счетов по вкладам и другим операциям государствен-

трудоу ошадних кас і по операціях клієнтів кредитно-кооперативних організацій по позиках, вкладах, дисконту векселів та інших зобов'язань, купівлі, продажу та схову цінних паперів, дорученнях про платіж, одержання й переказ грошових сум (п. п. «а»—«е» арт. 13 «Устави про кооперативний кредит» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 4, арт. 44) можна видавати судовим та судово-слідчим органам тільки в кримінальних справах, що є в їхньому справуванні.

5. Доручити Народному комісаріатові юстиції УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом фінансів УСРР, видати інструкцію про прикладання цієї постанови, передбачивши в ній за постановами яких саме судових і судово-слідчих органів та на яких підставах можна накладати арешти і направляти стягання на кошти, внесені до кредитових установ.

II

6. З виданням цієї постанови касується постанову Ради народних комісарів УСРР з 4 липня 1925 р. «Про заходи до розвитку вкладових і переказових операцій кредитових установ» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 52, арт. 318).

7. Цю постанову видається відповідно до арт. арт. 16 і 16¹ «Устави про кооперативний кредит» в редакції постанови ЦИК і РНК Союзу РСР з 30 травня 1928 р. (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 34, арт. 301) і арт. арт. 7 і 10 «Устави про державні трудові ошадні каси Союзу радянських соціалістичних республік» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 17, арт. 140).

Харків, 23 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 31 жовтня 1929 р. № 253.

ных трудовых сберегательных касс и по операциям клиентов кредитно-кооперативных организаций по ссудам, вкладам, учету векселей и иных обязательств, покупке, продаже и хранению ценных бумаг, поручениям о платеже, получении и переводе денежных сумм (п. п. «а»—«е» ст. 13 «Положения о кооперативном кредите» — С. З. СССР 1927 г., № 4, ст. 44) могут быть выдаваемы судебным и судебно-следственным органам лишь по производящимся у них уголовным делам.

5. Поручить Народному комиссариату юстиции УССР по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР издать инструкцию по применению настоящего постановления, предусмотрев в ней, постановлениями каких именно судебных и судебно-следственных органов и по каким основаниям могут быть налагаемы аресты и обращаемы взыскания на средства, внесенные в кредитные учреждения.

II

6. С изданием настоящего постановления отменяется постановление Совета Народных Комиссаров УССР от 4 июля 1925 г. «О мерах к развитию вкладной и переводной операций кредитных учреждений» (С. У. УССР 1925 г. № 52, ст. 318).

7. Настоящее постановление издается в соответствии со ст. ст. 16 и 16¹ «Положения о кооперативном кредите», в редакции постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 30 мая 1928 г. (С. З. СССР 1928 г. № 34, ст. 301) и ст. ст. 7 и 10 «Положения о государственных трудовых сберегательных кассах Союза советских социалистических республик» (С. З. СССР 1929 г., № 17, ст. 140).

Харьков, 23 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский.**

Распубликовано в «Вістях ВУЦВК» 31 октября 1929 г. № 253

221. Устава про Український науково-дослідний інститут лісового господарства при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.

1. Український науково-дослідний інститут лісового господарства є науково-дослідною установою, що нею видає Народній комісаріат земельних справ УСРР по Всеукраїнській управі лісами.

2. Завданнями інституту є:

1) провадити наукові дослідження в царині лісового господарства України і застосовувати ці дослідження в інтересах соціалістичного господарського та культурного будівництва УСРР;

2) готувати нові кадри наукових робітників і високо кваліфікованих фахівців у царині лісового господарства;

3) обслуговувати потреби Всеукраїнської управи лісами і інших лісокористувачів, урядових та виробничих установ науковою консультацією, експертизами, виконанням потрібних для них дослідів і обслідувань, розробкою окремих планів тощо;

4) популяризувати наукові знання в царині лісового господарства серед широких робітничо-селянських мас.

3. Свої завдання інститут виконує через:

1) провадження наукових дослідів та спробних робіт в царині лісового господарства, як-ось: лісобіологічних, лісокультурних, лісоекономічних, вивчення технічних властивостей деревини, питань розробки та транспорту лісу, хемічного переробки деревини, одержання каніфолі та шпигинафу тощо; зазначені дослідження і спробні роботи інститут провадить з доручення Всеукраїнської управи лісами, заінтересованих урядових, виробничих та промислових установ і організацій, а так само і з власної ініціативи;

2) розробку наукової методології у питаннях лісового господарства;

3) влаштування прилюдних лекцій, конкурсів і наукових демонстрацій, скликання, додержуючи встановлених правил, конференцій, з'їздів і нарад, а так само участь на республіканських, загальносоюзних та міжнародних конференціях і з'їздах у справах лісового господарства;

221. Положение об Украинском научно-исследовательском институте лесного хозяйства при Народном комиссариате земледелия УССР.

1. Украинский научно-исследовательский институт лесного хозяйства является научно-исследовательским учреждением, состоящим в ведении Народного комиссариата земледелия УССР по Всеукраинскому управлению лесами.

2. Задачами института является:

1) производство научных исследований в области лесного хозяйства Украины и применение этих исследований в интересах социалистического хозяйственного и культурного строительства УССР;

2) подготовка новых кадров научных работников и высоко-квалифицированных специалистов в области лесного хозяйства;

3) обслуживание нужд Всеукраинского управления лесами и других лесопользователей, ведомств и производственных учреждений научной консультацией, экспертизами, выполнением необходимых для них исследований и обследований, разработкой отдельных планов и т. д.;

4) популяризация научных знаний в области лесного хозяйства среди широких рабоче-крестьянских масс.

3. Свои задачи институт выполняет путем:

1) производства научных исследований и опытных работ в области лесного хозяйства, как то: лесобіологіческих, лісокультурных, лісоекономических, изучения технических свойств древесины, вопросов разработки и транспорта леса, химической переработки древесины, получения канифоли и скипидара и т. п.; указанные исследования и опытные работы институт производит по поручению Всеукраинского управления лесами, заинтересованных ведомств, производственных и общественных учреждений и организаций, а также по собственной инициативе;

2) разработки научной методологии по вопросам лесного хозяйства;

3) устройства публичных лекций, конкурсов и научных демонстраций, созыва, с соблюдением установленных правил, конференций, съездов и совещаний, а также участия в республиканских, общесоюзных и международных конференциях и съездах по вопросам лесного хозяйства;

4) організацію експедицій, екскурсій і наукових відряджень у межах Союзу РСР і закордоном за планом, що його розробляє інститут;

5) збирання потрібних наукових матеріалів і відомостей через своїх кореспондентів, а так само інших осіб, установ і організацій;

6) науковий зв'язок із Всеукраїнською академією наук та іншими державними науковими установами, вищими школами, господарськими і промисловими організаціями Союзу РСР і закордоном та притягнення для участі в своїй роботі поодиноких фахівців;

7) готування молодих наукових сил (аспірантури);

8) влаштування курсів для лісових робітників, семінарів і практичних занять для аспірантів та наукових робітників, що їхні програми погоджується з Народним комісаріатом освіти УСРР;

9) видання своїх наукових праць, а так само періодичної і неперіодичної літератури (наукової і популярної) у відповідних царях науки;

10) обмін своїми виданнями з науковими установами Союзу РСР і закордоном;

11) влаштування доповідей, лекцій, звітів тощо серед широких робітничо-селянських мас для ознайомлення їх з досягненнями науки та із своєю діяльністю.

4. Для розвитку своєї діяльності в межах, передбачених цією уставою, і з дозволу Народного комісаріату земельних справ УСРР, інститут організує власні досвідні лісництва і станції, досвідні партії, лабораторії, кабінети, музеї, архіви, книгозбірні й інші допоміжні досвідно-виробничі установи.

5. Інституту надається право безпосередньо аноситися з усіма установами Союзу РСР, крім Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР, Ради праці й оборони, а так само Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, Ради народних комісарів УСРР і Української економічної наради, що з ними інститут зноситься через Народний комісаріат земельних справ УСРР.

6. Відповідно до порядку, встановленого у Митному кодексі Союзу РСР, інститут має

4) організації експедицій, екскурсій і научних командировок в пределах Союза ССР и за границей по плану, разрабатываемому институтом;

5) собирання необходимых научных материалов и сведений через своих корреспондентов, а также иных лиц, учреждений и организаций;

6) научной связи с Всеукраинской академией наук и иными государственными научными учреждениями, высшими учебными заведениями, хозяйственными и общественными организациями Союза ССР и за границы и привлечения участия в своей работе отдельных специалистов;

7) подготовки молодых научных сил (аспирантуры);

8) устройства курсов для лесных работников, семинаров и практических занятий для аспирантов и научных работников, программы которых согласуются с Народным комиссариатом просвещения УССР;

9) издания своих научных трудов, а также периодической и непериодической литературы (научной и популярной) в соответствующих областях науки;

10) обмена своими изданиями с научными учреждениями Союза ССР и за границы;

11) устройства докладов, лекций, отчетов и т. д., среди широких рабоче-крестьянских масс для ознакомления их с достижениями науки и со своей деятельностью.

4. В целях развития своей деятельности в пределах, предусмотренных настоящим положением, и с разрешения Народного комиссариата земледелия УССР, институт организует собственные опытные лесничества и станции, опытные партии, лаборатории, кабинеты, музеи, архивы, библиотеки и прочие подсобные учреждения опытно-производственного характера.

5. Институту предоставляется право непосредственного сношения со всеми учреждениями Союза ССР, за исключением Центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров Союза ССР, Совета труда и обороны, а также Всеукраинского центрального исполнительного комитета, Совета народных комиссаров УССР и Украинского экономического совещания, с которыми институт сносится через Народный комиссариат земледелия УССР.

6. В соответствии с порядком, установленным Таможенным кодексом Союза ССР, ин-

право безмитно та безакцизно одержувати з-за кордону вантажі, призначені для наукової і дослідчої мети інституту.

7. Щодо оподаткування державними і місцевими податками та оплатами інститут має всі права, надані за законом науково-дослідним установам, що є на державному бюджеті.

8. Для потреб допоміжних досвідно-виробничих установ, що є при ньому, інститут має право від свого імені:

- 1) брати замовлення й укладати всі інші потрібні справочини;
- 2) кредитуватися в кредитових установах і зобов'язуватися векселями;
- 3) вступати за члена в організації й об'єднання, засновані для технічних удоскошень, і що не мають безпосередньої мети одержувати комерційний зиск.

Увага. Стягання за обов'язання інституту, що виникли на підставі цього статуту, можна звертати тільки на прибутки від досвідно-виробничих установ, а так само й на майно їх, коли його, згідно з чинним законодавством, не виключено з обороту й ним вільно розпоряджає інститут. Державна скарбниця за ці зобов'язання не відповідає.

9. Інститут здійснює зазначені в арт. 8 права відповідно до інструкції Народного комісаріату земельних справ УСРР, виданої за порозумінням з Народним комісаріатом фінансів УСРР.

10. Інститут поділяється на відділи і секції. Для виконання окремих наукових завдань інституту можна утворювати наукові комісії.

Інституту надається право відкривати свої відділки на території УСРР.

11. Інститут має печатку із своєю назвою.

12. На чолі інституту стоїть управа у складі голови управи (він же директор інституту), його заступника, вченого секретаря, та двох членів. Голову управи, його заступника і вченого секретаря настановлює Народний комісар земельних справ УСРР на вимоги Всеукраїнської управи лісами.

інститут має право получати из заграницы без уплаты таможенных пошлин и акциза грузы, предназначенные для научных и исследовательских целей института.

7. В отношении обложения государственными и местными налогами и сборами институт пользуется всеми правами, предоставленными по закону учреждениям научно-исследовательского характера, находящимся на государственном бюджете.

8. Для нужд состоящих при нем вспомогательных учреждений опытно-производственного характера институт имеет право от своего имени:

- 1) принимать заказы и заключать все прочие необходимые сделки;
- 2) кредитоваться в кредитных учреждениях и обязываться векселями;
- 3) вступать в качестве члена в организации и объединения, учрежденные для технических усовершенствований и не имеющие непосредственной целью получение коммерческой прибыли.

Примечание. Взыскания по обязательствам института, возникшие на основании настоящей статьи, могут быть обращаемы только на доходы от опытно-производственных учреждений, а также и на имущество последних, если таковое, согласно действующему законодательству, не исключено из оборота и состоит в свободном распоряжении института. Государственная казна по этим обязательствам не отвечает.

9. Институт осуществляет указанные в ст. 8 права в соответствии с инструкцией Народного комиссариата земледелия УССР, изданной по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

10. Институт разделяется на отделы и секции. Для выполнения отдельных научных заданий института могут быть образованы научные комиссии.

Институту предоставляется право открывать свои отделения на территории УССР.

11. Институт имеет печать со своим наименованием.

12. Во главе института стоит правление в составе председателя правления (он же директор института), его заместителя, ученого секретаря и двух членов.

Председатель правления, его заместитель и ученый секретарь, назначаются народным комиссаром земледелия УССР по представ-

погоджене з Народним комісаріатом освіти УСРР. Двох членів управи обирають: одного—наукові робітники інституту і другого—аспіранти інституту.

Увага. Взаємини між управою й директором визначається в спеціальній інструкції, що її видає Народний комісаріат земельних справ УСРР.

13. До відання управи інституту належить:

1) загально направляти й керувати науково-дослідною роботою інституту;

2) наперед розглядати кошторисні звіти інституту, як на кошти, одержувані з державного бюджету, як і на спеціальні кошти, для подання цих кошторисів і звітів на затвердження до Народного комісаріату земельних справ УСРР;

3) розглядати річні плани робіт і кошториси на наукові дослідження й розподіляти кошти між установами, що увіходять до складу інституту, а так само розглядати звіти про роботу установ, що увіходять до складу інституту;

4) обсаджувати посади наукових співробітників інституту;

5) розглядати інші питання, що їх подає на обговорення управі директор інституту;

14. До обов'язків директора належить:

1) керувати, за директивами управи, діяльністю інституту в науковому, адміністративному й господарському відношеннях;

2) складати плани робіт і кошториси, наглядати правильне надходження і витрачання коштів інституту;

3) складати й видавати інструкції, що визначають діяльність підурядних інститутові установ;

4) здійснювати зв'язок з державними установами й підприємствами у справах інституту;

5) приймати і звільняти технічних робітників інституту, додержуючи чинних законів і правил;

6) укладати договори й угоди, відповідно до завдань інституту, як за готівку, як і на кредит, додержуючи чинних законів і розпоряджень Народного комісаріату земельних справ УСРР, у межах бюджетових асигнувань інституту та його спеціальних коштів;

ленню Всеукраїнського управління лесами, согласованному с Народным комиссариатом просвещения УССР. Два члена правления избираются: один—научными работниками института и другой—аспирантами института.

Примечание. Взаимоотношения между правлением и директором определяются особой инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом земледелия УССР.

13. К ведению правления института относятся:

1) общее направление и руководство научно-исследовательской работой института;

2) предварительное рассмотрение смет и отчетов института, как по средствам, получаемым из государственного бюджета, так и по специальным средствам, для представления этих смет и отчетов на утверждение Народного комиссариата земледелия УССР;

3) рассмотрение годичных планов работ и смет на научные исследования и распределение средств между учреждениями, входящими в состав института, а также рассмотрение отчетов о работе входящих в состав института учреждений;

4) замещение должностей научных сотрудников института;

5) рассмотрение иных вопросов, вносимых на обсуждение правления директором института.

14. К обязанностям директора относятся:

1) руководство по директивам правления, деятельностью института в научном, административном и хозяйственном отношениях;

2) составление планов работ и смет, наблюдение за правильным поступлением и расходом средств института;

3) составление и издание инструкций, определяющих деятельность подведомственных институту учреждений;

4) осуществление связи с государственными учреждениями и предприятиями по делам института;

5) прием и увольнение технических работников института, с соблюдением действующих законов и правил;

6) заключение договоров и соглашений в соответствии с задачами института, как за наличные, так и в кредит, с соблюдением действующих законов и распоряжений Народного комиссариата земледелия УССР, в пределах бюджетных ассигнований института и его специальных средств;

7) представляти інститут в усіх установах і організаціях, додержуючи правил арт. 5 цієї устави;

8) представляти інтереси інституту в судових установах без спеціальних довіреностей;

9) видавати від імені інституту довіреності.

15. Програми науково-дослідчої діяльності інституту затверджує Народний комісаріят земельних справ УСРР, порозумівшись з Народним комісаріятосм освіти УСРР.

За науково-дослідчою діяльністю інституту загальною наглядає Народний комісаріят освіти УСРР.

16. При інституті організується науково-технічну раду. До відання ради належить: розглядати програми, порядок і методологію розробітку питань, що їх ставить управа інституту, Всеукраїнська управа лісами або сама рада.

17. До складу ради увіходять: наукові робітники інституту, представники науково-дослідчих організацій і інститутів, зв'язаних з роботою науково-дослідного інституту лісового господарства, представники заінтересованих господарських організацій і установ, а так само спеціально запрошені особи.

18. Персональний склад ради, в тому числі і голову її, настановлює Народний комісар земельних справ УСРР на подання Всеукраїнської управи лісами, погоджене з Народним комісаріятосм освіти УСРР.

19. Кошти інституту складаються з:

1) асигнувань з державного бюджету;

2) спеціальних коштів;

3) коштів, що їх видають на науково-дослідчу роботу заінтересовані державні і господарські органи, кооперативні та громадські організації.

Увага. Порядок одержання, схову й витрачання спеціальних коштів, а так само звітність про них визначається у спеціальних законах, а так само в інструкції, що її видає Народний комісаріят земельних справ УСРР, порозумів-

7) представительство от имени института во всех учреждениях в организациях, с соблюдением правил ст. 5 настоящего положения;

8) представительство интересов института в судебных учреждениях без особых доверенностей;

9) выдача от имени института доверенностей.

15. Программы научно-исследовательской деятельности института утверждаются Народным комиссариатом земледелия УССР, по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР.

Общий надзор за научно-исследовательской деятельностью института осуществляется Народным комиссариатом просвещения УССР.

16. При институте организуется научно-технический совет. К ведению совета относится рассмотрение программ, порядка и методологии разработки вопросов, выдвигаемых правлением института, Всеукраинским управлением лесами или самим советом.

17. В состав совета входят: научные работники института, представители научно-исследовательских организаций и институтов, связанных с работой научно-исследовательского института лесного хозяйства, представители заинтересованных хозяйственных организаций и учреждений, а также специально приглашенные лица.

18. Личный состав совета, в том числе и председатель его, назначается Народным комиссаром земледелия УССР по представлению Всеукраинского управления лесами, согласованному с Народным комиссариатом просвещения УССР.

19. Средства института составляют из:

1) ассигнований по государственному бюджету;

2) специальных средств;

3) средств, отпускаемых на научно-исследовательскую работу заинтересованными государственными и хозяйственными органами, кооперативными и общественными организациями.

Примечание. Порядок получения, хранения и расходования специальных средств, а также отчетность по ним определяется специальными законами, а также инструкцией, издаваемой Народным комиссариатом земледелия УССР по со-

шися з Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

20. Штати інституту встановлюється й затверджується на загальних підставах.

21. Інститут ліквідується за постановою Ради народних комісарів УСРР на подання Народнього комісаріату земельних справ УСРР.

Все майно інституту, що залишилось по його ліквідації, передається Народньому комісаріатові земельних справ УСРР.

Харків, 23 жовтня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський.**

глашению с Народным комиссариатом финансов УССР.

20. Штаты института устанавливаются и утверждаются на общих основаниях.

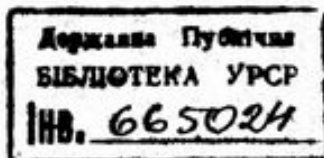
21. Институт ликвидируется по постановлению Совета народных комиссаров УССР по представлению Народного комиссариата земледелия УССР.

Все имущество института, оставшееся после его ликвидации, передается Народному комиссариату земледелия УССР.

Харьков, 23 октября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский.**

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ГОЛОВНИЙ СКЛЕП ТА ЕКСПЕДИЦІЯ — ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, № 31.

К Р А М Н И Ц І:

ХАРКІВ, вул. 1-го Травня, 8. КИЇВ, вул. Воровського, 17.

Представництва в усіх окружних містах України (при окрсудах)

8 рік видання

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
НА 1930 РІК**

8 рік видання

„ВІСНИК РАДЯНСЬКОЇ ЮСТИЦІЇ“

Двотижневий журнал Наркомюсту і Юридичного
Товариства УСРР

ВИДАЄТЬСЯ ЗА РЕДАКЦІЄЮ:

Юр. МАЗУРЕНКА, С. ПРИГОВА, А. СТРОЄВА
та Ф. ЧУМАЛА

ВИХОДИТЬ УКР. МОВОЮ

Журнал, обслуговуючи переважно судових робітників, своїм широким змістом є також дуже потрібний посібник для радянських, адміністративних, господарських, кооперативних, фінансових, професійних, громадських робітників, робітників міліції та юрисконсультів госпрганів.

ЖУРНАЛ МІСТИТЬ:

I. Провідні передові та науково-теоретичні статті в усіх питаннях радянської політики, права та процесу.

II. Відділи: 1) на чергові теми, 2) огляд радянського законодавства, 3) хроніка, 4) на місцях, 5) в українському юридичному товаристві, 6) в радянському союзі, 7) за радянським кордоном, 8) з практики Найвищого Суду по Пленуму, Президії, Цивільно-касаційній та Кримінально-касаційній колегіях, 9) з практики Вищої арбітражної комісії, 10) бібліографія, 11) запитання й відповіді.

Соціалістичне змагання. — Огляд важливіших політичних процесів за кордоном.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ На 1 рік—12 крб. На 6 міс.—
6 крб. 50 коп.

ДЛЯ РІЧНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИПУСКАЄТЬСЯ
РОЗСТРОЧКУ ПЛАТЕЖУ:

Перший внесок при передплаті—	4 крб.
Другий „	1 квітня 1930 р. 4 крб.
Третій „	1 червня 1930 р. 4 крб.

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 29 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ 1929 Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 17 ГРУДНЯ

ЗМІСТ

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів УСРР

(25 жовтня—18 листопада 1929 р.)

222. Про увільнення від місцевої оплати відвідувачів пересувних кіно-театрів (кіно-пересувок).
223. Про дозвіл місцевим виконавчим комітетам вводити транспортний відбук для навантаження й розвантаження хлібних вантажів.
224. Про організацію в складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділу транспортної медицини.
225. Про зміну постанови ВУЦВК'у й РНК УСРР „Про комірне (квартирну плату) й заходи до врегулювання когитування житлом у містах і селищах міського типу“.
226. Про доповнення „Положення про інститути УСРР“ та „Положення про технікуми УСРР“.
227. Про спеціальні кошти урядництва і установ, що є на державному й місцевому бюджеті.
228. Про скасування постанови „Про порядок ліквідації державних, промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю з виключною або переважною участю державного капіталу“.
229. Про зміни та доповнення Кодексу законів про працю.
230. Про передачу на місцевий бюджет лікувальних установ, утримуваних з фонду медичної допомоги застрахованим та сільських лікувальних установ Українського червоного хреста.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Всеукраинского центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров УССР

(25 октября—18 ноября 1929 г.)

222. Об освобождении от местного сбора посетителей передвижных кино-театров (кино-передвижек).
223. О разрешении местным исполнительным комитетам вводить трудовую повинность для погрузки и выгрузки хлебных грузов.
224. Об организации в составе Народного комиссариата здравоохранения УССР отдела транспортной медицины.
225. Об изменении постановления РУЦИК'а и СНК УССР „О квартирной плате и мерах к урегулированию пользования жилищами в городах и поселениях городского типа“.
226. О дополнении „Положения об институтах УССР“ и Положения о техникумах УССР“.
227. О специальных средствах ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах.
228. Об отмене постановления „О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала“.
229. Об изменении и дополнении Кодекса законов о труде.
230. О передаче на местный бюджет лечебных учреждений, содержимых за счет фонда медицинской помощи застрахованным и сельских лечебных учреждений Украинского красного креста.

Державна Публічна

БІБЛІОТЕКА УРСР

ІНВ. 665024

**ПОСТАНОВИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.**

222. Про увільнення від місцевої оплати відвідувачів пересувних кінотеатрів (кіно-пересувок).

Для допомоги розвитку пересувних кінотеатрів і кінопересувок Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Увільнити від передбаченої в арт. 52 Положення про місцеві фінанси УСРР оплати з відвідувачів платних прилюдних вистав і розваг відвідувачів пересувних кінотеатрів (кіно-пересувок).

II.

2. У зв'язку з поділом 1 цієї постанови побити в Положенні про місцеві фінанси УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 60—62, арт. 238) такі зміни:

а) п. «я» арт. 53 ухвалити в такій редакції:

«відвідувачів пересувних кінотеатрів (кіно-пересувок)».

б) п. «я» чинної редакції зробити пунктом «к».

III.

3. Цю постанову видається на підставі арт. 3 постанови ЦВБ і РНК Союзу РСР з 10 липня 1929 р. «Про податкові пільги для кінопромисловості» (Зб. Зак. СРСР 1929 р., № 48, арт. 422).

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 13 листопада 1929 р., № 262.

**ПОСТАНОВЛЕННЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА И СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.**

222. Об освобождении от местного сбора посетителей передвижных кинотеатров (кино-передвижек).

В целях содействия развитию передвижных кинотеатров и кино-передвижек, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

1. Освободить от предусмотренного ст. 52 Положения о местных финансах УСРР сбора с посетителей платных публичных зрелищ и увеселений посетителей передвижных кинотеатров (кино-передвижек).

II.

2. В связи с разделом 1-м настоящего постановления внести в Положение о местных финансах УССР (С. У. УССР 1927 г. № 60-62, ст. 238) следующие изменения:

а) п. «я» ст. 53 изложить в следующей редакции:

«посетителей передвижных кинотеатров (кино-передвижек)».

б) п. «я» существующей редакции сделать пунктом «к».

III.

3. Настоящее постановление издается на основании ст. 3 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 10 июля 1929 г. «О налоговых льготах для кинопромышленности» (С. З. СССР 1929 г. № 48, ст. 422).

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 13 ноября 1929 г., № 262.

223. Про дозвіл місцевим виконавчим комітетами вводити трудовий відбукток для навантаження й розвантаження хлібних вантажів.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Дозволити Центральному виконавчому комітетові АМСРР та окружним виконавчим комітетам за потрібних випадків заводити до 1 лютого 1930 р. платну трудову повинність для виконання робіт щодо навантаження й розвантаження хлібних вантажів розміром, що його встановлюють відділи праці.

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦРК“ 5 листопада 1929 р., № 257.

223. О разрешении местным исполнительным комитетам вводить трудовую повинность для погрузки и выгрузки хлебных грузов.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

Разрешить Центральному исполнительному комитету АМОСРР и окружным исполнительным комитетам в случаях необходимости вводить по 1 февраля 1930 г. платную трудовую повинность для производства работ по погрузке и выгрузке хлебных грузов в размере, устанавливаемом отделами труда.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраїнського центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 5 ноября 1929 г., № 257.

224. Про організацію у складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділу транспортної медицини.

Щоб встановити єдине планове керівництво медично-санітарними заходами на транспорті у межах УСРР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Утворити у складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділ транспортної медицини з інспекторсько-організаційними функціями.

II.

2. Поробити в Уставі про Народній комісаріат охорони здоров'я УСРР (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 85) такі зміни й доповнення:

224. Об организации в составе Народного комиссариата здравоохранения УССР отдела транспортной медицины.

В целях установления единого планового руководства медико-санитарными мероприятиями на транспорте в пределах УССР Всеукраїнський центральний виконавчий комітет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Образовать в составе Народного комиссариата здравоохранения УССР отдел транспортной медицины с инспекторско-организационными функциями.

II.

2. Внести в «Положение о Народном комиссариате здравоохранения УССР» (С. З. УССР 1929 г. № 11, ст. 85) нижеследующие изменения и дополнения:

1) До арт. 3 додати пункт 3¹ такої редакції:

«3¹. Відділу транспортної медицини».

2) Додати до зазначеної Устави арт. 9¹ такої редакції:

«9¹. До відання Народнього комісаріату охорони здоров'я УСРР по відділу транспортної медицини належить:

1) керувати медично-санітарною справою і вживати протиепідемічних заходів на всіх залізницях, водних, морських, шосових і битих шляхах у межах УСРР;

2) організувати лікарно-санітарні установи на шляхах сполучення й розробляти, спільно з органами соціального страхування й професійними органами, плани до поліпшення і розвитку медично-санітарної справи на транспорті;

3) інспектувати, наглядати і контролювати діяльність органів, що керують медично-санітарною справою на шляхах сполучення, а так само лікарні й санітарні установи на шляхах сполучення;

4) забезпечувати всіма видами медично-санітарної допомоги робітників транспорту і членів їхніх родин, а так само організувати швидко медичну допомогу пасажиром, що раптово захворюють на шляхах сполучення;

5) розробляти й здійснювати заходи до санітарної охорони морських бордонів;

6) вживати на шляхах сполучення (залізничних і водних) як загальносанітарних заходів, як і заходів до боротьби з соціальним, професійним і епідемічним захворюваннями, заходів до охорони дітей, охорони підлітків, а так само заходів до санітарної освіти;

7) видавати обов'язкові постанови й правила в царині медично-санітарної справи на шляхах сполучення».

3) У п. 1 арт. 8 і п.л. 1 і 3 арт. 10 слова: «в тому числі і на транспорті» — виключити.

4) Пункт 4 арт. 8 ухвалити в такій редакції:

1) Ст. 3 доповнити пунктом 3¹ в наступній редакції:

«3¹. Отдела транспортной медицины».

2) Дополнить указанное Положение статьей 9¹ в следующей редакции:

«9¹. К ведению Народного комиссариата здравоохранения УССР по отделу транспортной медицины относится:

1) руководство медико-санитарным делом и принятие противоэпидемических мер по всем железным дорогам, водным, морским, шоссеиным и грунтовым путям в пределах УССР;

2) организация лечебно-санитарных учреждений на путях сообщения и разработка, совместно с органами социального страхования и профессиональными органами, планов по улучшению и развитию медико-санитарного дела на транспорте;

3) инспектирование, наблюдение и контроль за деятельностью органов, руководящих медико-санитарным делом на путях сообщения, а также за лечебными и санитарными учреждениями на путях сообщения;

4) обеспечение всеми видами медико-санитарной помощи работников транспорта и членов их семей, а также организация скорой медицинской помощи пассажирам, внезапно заболевающим на путях сообщения;

5) разработка и осуществление мероприятий по санитарной охране морских границ;

6) принятие на путях сообщения (железнодорожных и водных), как общесанитарных мер, так и мер борьбы с социальными, профессиональными и эпидемическими заболеваниями, мер по охране детей, охране подростков, а также мер по санитарному просвещению;

7) издание обязательных постановлений и правил в области медико-санитарного дела на путях сообщения».

3) В п. 1 ст. 8 и в п.л. 1 и 3 ст. 10 слова: «в том числе и на транспорте» — исключить.

4) Пункт 4 ст. 8 вложить в следующей редакции:

«4. Берувати лікувально-профілактичною справою у поправно-трудоустановках».

5) Пункт 3 арт. 9—виключити.

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету Г. Петровський.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР Сербиченко.

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету М. Василенко.

«4) руководство лечебно-профилактическим делом в исправительно-трудоустройствах».

5) Пункт 3 ст. 9 — исключить.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета Г. Петровский.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР Сербиченко.

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета М. Василенко.

225. Про зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про комірне (квартирову плату) і заходи до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в постанові ВУЦВК і РНК УСРР в 29 лютого 1928 р. «Про комірне (квартирову плату) і заходи до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу» (Зб. Уз. УСРР 1928 р., № 4, арт. 54) такі зміни:

1. Арт 1 ухвалити в такій редакції:

«1. Ставки комірного у містах і селищах, де встановлено міські і селищні ради, встановлюють міські і селищні ради».

2. Додати до арт. 4 увагу 3 такої редакції:

«Увага 3. Округові виконавчі комітети можуть поширювати чинність цього артикулу на міську і селищну бідноту».

3. Арт. 5 ухвалити в такій редакції:

«5. Для робітників і службовців із зарплатою понад 20 карбованців і до 125 вкрб. на місяць встановлюється така диференційована шкала знижок з комірної такси (арт. 15):

225. Об изменении постановления ВУЦИК и СНК УССР «О квартирной плате и мерах к урегулированию пользования жилищами в городах и поселениях городского типа».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

Внести в постановление ВУЦИК и СНК УССР от 29 февраля 1928 г. «О квартирной плате и мерах к урегулированию пользования жилищами в городах и поселениях городского типа» (Сб. Уз. УССР 1928 г. № 4, ст. 54) следующие изменения:

1. Ст. I изложить в следующей редакции:

«1. Ставки квартирной платы в городах и поселках, в которых учреждены городские и поселковые советы, устанавливаются городскими и поселковыми советами».

2. Дополнить ст. 4 примечанием 3 в следующей редакции:

«Примечание 3. Округовые исполнительные комитеты могут распространять действие настоящей статьи на городскую и поселковую бедноту».

3. Ст. 5 изложить в следующей редакции:

«5. Для рабочих и служащих с заработком свыше 20 рублей и до 125 руб. в месяц устанавливается следующая дифференцированная шкала скидок с квартирной таксы (ст. 15):

Із заробітку	У відсотках			
	Для одинаків	При 1 утриман., що не має самост. заробітку	При 2 утриман., що не мають самост. заробітку	При 3 утриман., що не мають самост. заробітку
До 30 крб.	30	45	60	70
„ 40 „	20	35	50	60
„ 50 „	10	25	40	50
„ 60 „	5	15	30	40
„ 70 „	—	10	20	30
„ 80 „	—	—	10	20
„ 90 „	—	—	—	10
„ 100 „	—	—	—	5
Од 100 до 125 крб.	—	—	—	2

При зароботке	В процентах			
	Для одиночек	При 1 не имеющ. самост. зар. иждив.	При 2 не имеющ. самост. зар. иждив.	При 3 не имеющ. самост. зар. иждив.
До 30 руб.	30	45	60	70
„ 40 „	20	35	50	60
„ 50 „	10	25	40	50
„ 60 „	5	15	30	40
„ 70 „	—	10	20	30
„ 80 „	—	—	10	20
„ 90 „	—	—	—	10
„ 100 „	—	—	—	5
От 100 до 125 р.	—	—	—	2

4. Додати до арт. 10 увагу такої редакції:

«Увага. Осіб, що перед виданням уставу про державний промисловий податок з 10 серпня 1928 р. (Зб. Зак. СРСР 1928 р., № 50, арт. 443) повинні були торгувати за патентами першого розряду, а нині вищачують промисловий податок на особисті промисли в сталих розмірах, згідно з першим і другим розрядами розкладу оподатковуваних прибутком особистих промислів (податок 1 до уставу про державний промисловий податок), прирівнюються до кустарів і ремісників, що не мають зовсім найманих робітників або мають одного найманого робітника.

Перелік особистих промислових праць, що підпадають під чинність цієї уваги, встановлює Народний комісаріат внутрішніх справ, порозумівшись із Народним комісаріатом фінансів УСРР».

5. Додати до зазначеної постанови арт. 14¹ такої редакції:

«14¹. Усі пільги й знижки, передбачені в арт. 4, 5 і 14 цієї постанови, застосовується тільки до площі, що не перевищує 13,65 кв. метрів на особу».

4. Дополнить ст. 10 примечанием в следующей редакции:

«Примечание. Лица, которые до издания положения о государственном промысловом налоге от 10 августа 1928 г. (С. З. СССР 1928 г. № 50, ст. 443) должны были торговать по патентам первого разряда, а ныне уплачивают промысловый налог на личные промыслы в твердых ставках, согласно первому и второму разрядам расписания облагаемых налогом личных промыслов (приложение 1 к положению о государственном промысловом налоге), приравниваются к кустарям и ремесленникам, не имеющим совсем наемных рабочих или имеющих одного наемного рабочего.

Перечень личных промысловых занятий, подлежащих действию настоящего примечания, устанавливается Народным комиссариатом внутренних дел по соглашению с Народным комиссариатом финансов УССР».

5. Дополнить указанное постановление ст. 14¹ в следующей редакции:

«14¹. Все льготы и скидки, предусмотренные ст.ст. 4, 5 и 14 настоящего постановления, применяются лишь к площади, не превышающей 13,65 кв. метров на человека».

II.

Цій постанові надати чинності з 1-го листопада 1929 року.

Харків, 25 жовтня 1929 р.

Голова Всеукраїнського Центрального виконавчого комітету **Г. Петровський.**

Заступник Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 19 листопада 1929 р. № 267.

II.

Настоящее постановление ввести в действие с 1 ноября 1929 года.

Харьков, 25 октября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 19 ноября 1929 г., № 267.

226. Про доповнення «Положення про інститути УСРР» та «Положення про технікуми УСРР».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Додати до «Положення про інститути УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 30, арт. 141) аргументу 57¹ такої редакції:

«57¹. Усі викладачі інститутів підлягають періодичним перевиборам на свої посади: професори I групи—по скінченні десятих років, професори II групи—по скінченні сімох років, старші викладачі—по скінченні п'ятих років і молодші викладачі—по скінченні трьох років перебування на відповідній посаді.

Порядок перевиборів викладачів інститутів встановлює Народній комісаріат освіти УСРР.

Народньому комісаріатові освіти УСРР надається право, незалежно від зазначених реченців, призначати перевибори викладачів—загальні для всіх інститутів або для інститутів окремого виду або для викладачів тих чи інших груп дисциплін.

У в а г а. Порядок перевиборів викладачів індустріальних інститутів встановлює Народній комісаріат освіти УСРР, порозумівшись з Вищою радою народнього господарства УСРР, а викладачів індустріальних інститутів, підурядних Вищій

226. О дополнении «Положения об институтах УССР» и «Положения о техникумах УССР».

Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Дополнить «Положение об институтах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 30, ст. 141) статьей 57¹ в следующей редакции:

«57¹. Все преподаватели институтов подлежат периодическим перевыборам на свои должности: профессора I группы—по истечении десяти лет, профессора II группы—по истечении семи лет, старшие преподаватели—по истечении пяти лет и младшие преподаватели—по истечении трех лет нахождения на соответствующей должности.

Порядок перевыборов преподавателей институтов устанавливается Народным комиссариатом просвещения УССР.

Народному комиссариату просвещения УССР предоставляется право, независимо от указанных сроков, назначать перевыборы преподавателей—общие для всех институтов либо для институтов отдельного вида или для преподавателей по тем или иным группам предметов.

П р и м е ч а н и е. Порядок перевыборов преподавателей индустриальных институтов устанавливается Народным комиссариатом просвещения УССР по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, а преподавателей индустриальных

раді народного господарства УСРР, Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР».

2. Додати до «Положення про технікуми УСРР» (Зб. Уз. УСРР 1927 р., № 46, арт. 208) арт. 59^а такої редакції:

«59^а. Усі викладачі технікумів підлягають періодичним перевиборам на свої посади: професори I групи — по скінченні десятих років, професори II групи — по скінченні сімох років, старші викладачі — по скінченні п'ятих років і молодші викладачі — по скінченні трьох років перебування на відповідній посаді.

Порядок перевиборів викладачів технікумів встановлює Народний комісаріат освіти УСРР.

Народному комісаріатові освіти УСРР надається право, незалежно від зазначених реченців, призначати перевибори викладачів — загальні для всіх технікумів або для технікумів окремого виду, або для викладачів тих чи інших груп дисциплін.

У в а г а. Порядок перевиборів викладачів індустріальних технікумів встановлює Народний комісаріат освіти УСРР, порозумівшись з Вищою радою народного господарства УСРР, а викладачів вищих технічних шкіл, підурядних Вищій раді народного господарства УСРР — Вища рада народного господарства УСРР, порозумівшись з Народним комісаріатом освіти УСРР».

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 19 листопада 1929 р., № 267.

стриальних інститутів, відповідальних Вищому совету народного хозяйства УССР, Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР».

2. Дополнить «Положение о техникумах УССР» (С. У. УССР 1927 г. № 46, ст. 208) статьей 59^а в следующей редакции:

«59^а. Все преподаватели техникумов подлежат периодическим переизбраниям на свои должности: профессора I группы — по истечении десяти лет, профессора II группы — по истечении семи лет, старшие преподаватели — по истечении пяти лет и младшие преподаватели — по истечении трех лет нахождения на соответствующей должности.

Порядок переизбрания преподавателей техникумов устанавливается Народным комиссариатом просвещения УССР.

Народному комиссариату просвещения УССР предоставляется право, независимо от указанных сроков, назначать переизбрания преподавателей — общие для всех техникумов либо для техникумов отдельного вида или для преподавателей по тем или иным группам предметов.

Примечание. Порядок переизбрания преподавателей индустриальных техникумов устанавливается Народным комиссариатом просвещения УССР по соглашению с Высшим советом народного хозяйства УССР, а преподавателей высших технических учебных заведений, соответствующих Высшему совету народного хозяйства УССР — Высшим советом народного хозяйства УССР по соглашению с Народным комиссариатом просвещения УССР».

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 19 ноября 1929 г., № 267.

227. Про спеціальні кошти урядництв і установ, що є на державному й місцевому бюджеті.

Для спрощення порядку утворення спеціальних коштів урядництв і установ, що є на державному і місцевому бюджеті, а також для погодження закону УСРР із законодавством Союзу РСР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Спеціальними коштами є кошти, утворені на підставі спеціальних постанов Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Ради народних комісарів УСРР з прибутків установ, які є на державному або місцевому бюджеті, і що їх можуть витратити ці установи на мету, передбачену в зазначених постановах, не проводячи за прибутковою й видатковою частиною державного або місцевого бюджету.

Увага. Постанови Української економічної наради, що за ними до 28 січня 1928 р. тим або іншим установам було надано право мати спеціальні кошти, зберігають силу.

2. Урядництва й установи, що є на державному бюджеті УСРР, складають щороку по кожному виду спеціальних коштів кошториси як по прибутках, як і по видатках і подають їх до Народного комісаріату фінансів УСРР, у формі додатку до кошторисів відповідних урядництв по державному бюджету, одночасно з останнім. Кошториси спеціальних коштів розглядає й затверджує Народний комісаріат фінансів УСРР, порозумівшись з відповідними урядництвами.

Кошториси спеціальних коштів урядництв і установ, що є на державному бюджеті АМСРР, затверджує тим самим порядком Народний комісаріат фінансів АМСРР.

Увага. Кошториси спеціальних коштів по установах Народного комісаріату фінансів затверджує Народний комісаріат фінансів, порозумівшись з Народним комі-

227. О специальных средствах ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах.

В целях упрощения порядка образования специальных средств ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах, а также для согласования закона УССР с законодательством Союза ССР, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

I.

1. Специальными средствами являются средства, образуемые на основании особых постановлений Всеукраинского центрального исполнительного комитета или Совета народных комиссаров УССР из доходов учреждений, состоящих на государственном или местном бюджетах, и которые могут расходоваться этими учреждениями на цели, предусмотренные означенными постановлениями, без проведения по доходной и расходной части государственного или местного бюджета.

Примечание. Постановления Украинского экономического совещания, которыми до 28 января 1928 года тем или иным учреждениям было предоставлено право иметь специальные средства, сохраняют силу.

2. Ведомства и учреждения, состоящие на государственном бюджете УССР, составляют ежегодно по каждому виду специальных средств сметы как по доходам, так и по расходам и представляют таковые в Народный комиссариат финансов УССР, в виде приложения к сметам соответствующих ведомств по государственному бюджету, одновременно с последним. Сметы по специальным средствам рассматриваются и утверждаются Народным комиссариатом финансов УССР по соглашению с соответствующими ведомствами.

Сметы специальных средств ведомств и учреждений, состоящих на государственном бюджете АМСРР, утверждаются в том же порядке Народным комиссариатом финансов АМСРР.

Примечание. Сметы специальных средств по учреждениям Народного комиссариата финансов утверждаются Народным комиссариатом финансов по сог-

сир'ятом робітничо-селянській інспекції УСРР.

3. Установи, що є на місцевому бюджеті, складають щорічну по кожному виду спеціальних коштів кошториси і по прибутках, і по видатках та подають їх одночасно із своїми основними кошторисами належним виконавчим комітетам або радам на затвердження.

Затвержені кошториси спеціальних коштів подається до відомо Народного комісаріату фінансів УСРР разом із загально-округовою збіркою місцевих бюджетів.

4. Якщо поданий встановленого речення до Народного комісаріату фінансів УСРР або АМСРР чи до виконавчого комітету або ради, до кого належить, кошторис спеціальних коштів не буде затверджений встановленим порядком (арт. арт. 2 і 3) перед початком бюджетового року, то видатки аж до затвердження кошторису можна робити в межах сум, що їх вираховувало урядництво або установа в поданому від них проекті кошторису.

Якщо кошториса спеціальних коштів не подасть урядництво чи установа, що є на державному або місцевому бюджеті, в установленій реченці, то Народні комісаріати фінансів УСРР або АМСРР видаються до Ради народних комісарів УСРР або АМСРР, до кого належить, а місцеві фінансові органи—до відповідних виконавчих комітетів або рад з поданням про позбавлення відповідного урядництва або установи права мати дані спеціальні кошти і про направлення на прибуток державного або місцевого бюджету, за належністю, решти цих коштів, що є в розпорядженні зазначеного урядництва або установи.

Увага. Всі кошти, що є в розпорядженні урядництв або установ, що на право користування ними, як спеціальними коштами, нема постанов відповідних органів, направляється на прибуток державного або місцевого бюджету, за належністю.

5. В разі, коли право мати спеціальні кошти буде надано урядництву або установі протягом бюджетового року, то відповідне урядництво або установа повинні протягом

зашенню с Народным комиссариатом рабоче-крестьянской инспекции УССР.

3. Учреждения, состоящие на местном бюджете, составляют ежегодно по каждому виду специальных средств сметы как по доходам, так и по расходам и представляют их одновременно со своими основными сметами на утверждение подлежащих исполнительных комитетов или советов.

Утвержденные сметы специальных средств представляются для сведения Народному комиссариату финансов УССР вместе с общеокружным сводом местных бюджетов.

4. Если представленная в установленный срок в Народный комиссариат финансов УССР или АМСРР или в исполнительный комитет или совет, по принадлежности, смета специальных средств не будет утверждена установленным порядком (ст.ст. 2 и 3) до начала бюджетного года, расходы впредь до утверждения сметы могут производиться в пределах сумм, исчисленных ведомством или учреждением в представленном ими проекте сметы.

Если же смета по специальным средствам не будет представлена ведомством или учреждением, состоящим на государственном или местном бюджете, в установленный срок, то Народные комиссариаты финансов УССР или АМСРР входят в Совет народных комиссаров УССР или АМСРР, по принадлежности, а местные финансовые органы—в соответствующие исполнительные комитеты или советы с представлением о лишении соответствующего ведомства или учреждения права иметь данные специальные средства и об обращении в доход государственного или местного бюджетов, по принадлежности, остатка этих средств, находящегося в распоряжении означенного ведомства или учреждения.

Примечание. Все находящиеся в распоряжении ведомств или учреждений денежные средства, на право пользования которыми, как специальными средствами, не имеется установленных соответствующих органов, обращаются в доход государственного или местного бюджета, по принадлежности.

5. В случае, если право иметь специальные средства будет предоставлено ведомству или учреждению в течение бюджетного года, соответствующее ведомство или

місяця від дня видання відповідної постанови подати на затвердження Народньому комісаріатові фінансів УСРР або АМСРР або відповідному виконавчому комітетові чи раді, за належністю (арт. арт. 2 і 3), прибутковий і видатковий кошторис спеціальних коштів на ту частину бюджетового року, що лишається.

6. Спеціальні кошти урядництв і установ, що є на державному і місцевому бюджеті, переходяться на відсоткових поточних рахунках в уставах, на які покладено касове виконання кошторисів відповідних урядництв і установ.

У в а г а. Народньому комісаріатові фінансів УСРР, порозумівшись із заінтересованими урядництвами, надається право дозволяти переходувати спеціальні кошти установ, що є на державному і місцевому бюджеті, в державних трудових ощадних касах.

7. Спеціальні кошти належать витратити в точній відповідності до призначення цих коштів у межах затверджених кошторисів і готівки.

У разі недонадходження прибутків за кошторисом спеціальних коштів урядництва або установ повинні вжити заходів до відповідного скорочення видатків.

8. Решту спеціальних коштів, що утворилася на кінець бюджетового року, переноситься на прибуткову частину відповідного кошторису спеціальних коштів наступного року, якщо інше направлення решти не передбачено в постановах про дані спеціальні кошти.

9. Ревізується й контролюється спеціальні кошти загальним порядком, встановленим для коштів, проводжуваних по державному й місцевому бюджету.

10. Народній комісаріат фінансів УСРР має видати інструкцію на розвиток цієї постанови, зокрема про порядок рахівництва й звітності щодо спеціальних коштів.

II.

11. Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 11 січня 1928 р. «Про спеціальні кошти урядництв і установ, що є на державному

утреждение обязано в месячный срок со дня издания соответствующего постановления представить на утверждение Народного комиссариата финансов УССР или АМСРР или соответствующего исполнительного комитета или совета, по принадлежности (ст. ст. 2 и 3) доходную и расходную сметы по специальным средствам на остающуюся часть бюджетного года.

6. Специальные средства ведомств и учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах, хранятся на процентных текущих счетах в учреждениях, на которые возложено кассовое исполнение смет соответствующих ведомств и учреждений.

Примечание. Народному комиссариату финансов УССР по соглашению с заинтересованными ведомствами предоставляется право разрешать хранение специальных средств учреждений, состоящих на государственном и местном бюджетах, в государственных трудовых сберегательных кассах.

7. Расходование специальных средств должно производиться в строгом соответствии с назначением этих средств в пределах утвержденных смет и наличности.

При недопоступлении доходов по смете специальных средств ведомства или учреждения обязаны принять меры к соответствующему сокращению расходов.

8. Остатки специальных средств, образовавшиеся к концу бюджетного года, переносятся в доходную часть соответствующей сметы по специальным средствам следующего года, если иное обращение остатков не предусмотрено постановлениями о данных специальных средствах.

9. Ревизия и контроль специальных средств производится в общем порядке, установленном для средств, проводимых по государственному и местному бюджетам.

10. Народному комиссариату финансов УССР издать инструкцию в развитие настоящего постановления, в частности, о порядке счетоводства и отчетности по специальным средствам.

II.

11. Постановление ВУЦИК и СНК УССР от 11 января 1928 г. «О специальных средствах ведомств и учреждений, состоящих

і місцевому бюджеті» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 1, арт. 10)—скасувати.

12. Цю постанову видається на підставі арт. 10 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 березня 1927 р. «Про спеціальні засоби установ, що перебувають на державному бюджеті» (Зб. Зак. СРСР 1927 р. № 16, арт. 173) і відповідко до арт. 9 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 24 квітня 1929 р. «Про затвердження Устави про касове виконання єдиного державного бюджету Союзу РСР» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 31, арт. 282).

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко**.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено у „Вістях ВУЦВК“ 22 листопада 1929 р., № 270.

228. Про скасування постанови «Про порядок ліквідації державних промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу».

Для погодження раніш виданих законів УСРР про ліквідацію державних підприємств з наступними законами про окремі види державних підприємств, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Вважати, що в зв'язку з виданням спеціальних постанов про державні промислові трести, про державні торгові підприємства (торги) та про акційні товариства втратили силу:

1) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 7 жовтня 1925 року «Про порядок ліквідації дер-

на государственным и местном бюджетах» (С. У. УССР 1928 г. № 1, ст. 10) — отменить.

12. Настоящее постановление издается на основании ст. 10 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 23 марта 1927 г. «О специальных средствах учреждений, состоящих на государственном бюджете» (С. З. СССР 1927 г. № 16, ст. 173) и в соответствии со ст. 9 постановления ЦИК и СНК Союза ССР от 24 апреля 1929 г. «Об утверждении положения о кассовом исполнении единого государственного бюджета Союза ССР» (С. З. СССР 1929 г. № 31, ст. 282).

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 28 ноября 1929 г., № 270.

228. Об отмене постановления «О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала».

В целях согласования ранее изданных законов УССР по вопросу о ликвидации государственных предприятий с изданными затем законами об отдельных видах государственных предприятий, Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УССР постановили:

1. Считать, что в связи с изданием специальных постановлений о государственных промышленных трестах, о государственных торговых предприятиях (торгах) и об акционерных обществах утратили силу:

1) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 7 октября 1925 г. «О порядке ликвидации

каких промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу» (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 75—76, арт. 437);

2) постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 23 лютого 1927 р. «Про зміну арт. 14 постанови «Про порядок ліквідації державних промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу» (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 6, арт. 35);

3) постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 1 лютого 1928 р. «Про доповнення арт. 20 постанови «Про порядок ліквідації державних промислових і торговельних підприємств, що існують на підставах господарського розрахунку, а також акційних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю, з виключною або переважною участю державного капіталу» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 34).

2. Арт. 321¹¹ Цивільного кодексу УСРР (Зб. Уз. УСРР 1927 р. № 58—59 арт. 236) ухвалити в такій редакції:

«321¹¹. Ліквідацію справ товариств з обмеженою відповідальністю провадиться стосовно до правил про ліквідацію акційних товариств».

3. Ліквідацію справ державних підприємств, що переведені на господарський розрахунок і не підпадають під чинність уставів про державні промислові трести та державні торгівлі і підприємства (торгов.), провадиться стосовно до порядку, встановленого для ліквідації трестів і торгов. Точний порядок ліквідації справ таких державних підприємств визначається в спеціальних про них уставах або в їхніх статутах.

4. У статутах інших функціонуючих підприємств з числа вказаних в арт. 3 належить протягом трьох місяців поробити зміни, що випливають з цієї постанови, і уста-

вляти державних промислових і торговельних підприємств, дійсуючих на початках хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала» (С. У. УССР 1925 г. № 75—76, ст. 437);

2) постановление ВУЦВК и СНК УССР от 23 февраля 1927 г. «Об изменении ст. 14 постановления «О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала» (С. У. УССР 1927 г. № 6, ст. 35);

3) постановление ВУЦВК и СНК УССР от 1 февраля 1928 г. «О дополнении ст. 20 постановления «О порядке ликвидации государственных промышленных и торговых предприятий, действующих на началах хозяйственного расчета, а также акционерных обществ и товариществ с ограниченной ответственностью, с исключительным или преобладающим участием государственного капитала» (С. У. УССР 1928 г. № 3, ст. 34).

2. Положить ст. 321¹² Гражданского кодекса УССР (С. У. УССР 1927 г. № 58—59, ст. 236) в следующей редакции:

«321¹². Ликвидация дел товариществ с ограниченной ответственностью производится применительно к правилам о ликвидации акционерных обществ».

3. Ликвидация дел государственных предприятий, переведенных на хозяйственный расчет и не подпадающих под действие положений о государственных промышленных трестах и государственных торговых предприятиях (торгах) производится применительно к порядку, установленному для ликвидации трестов и торгов. Точный порядок ликвидации дел такого рода государственных предприятий определяется особыми о них положениями либо их уставами.

4. В уставы ныне действующих предприятий из числа указанных в ст. 3 должны быть в трехмесячный срок внесены изменения, вытекающие из настоящего по-

говити порядок ліквідації справ цих підприємств.

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко.**

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський.**

становлення и установлен порядок ліквідації дел этих предприятий.

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко.**

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский.**

229. Про зміни та доповнення Кодексу законів про працю.

Для погодження Кодексу законів про працю із загальносоюзним законодавством Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в Кодексі законів про працю (36. Уз. УСРР 1922 р., № 52, арт. 751, 1928 р., № 19, арт. 180 і № 29, арт. 251) такі зміни і доповнення:

1. Арт. 4^а — скасувати.

2. До арт. 47 додати п.п. «и» і «к» такої редакції:

«и) коли на посаду відновлюється, за вироком розцінючно-конфліктної комісії або суду, чи на підставі відповідного закону про збереження посад, лайманя, що раніш обіймав цю посаду».

«к) якщо орган робітничо-селянської інспекції, порядком постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 26 червня 1929 р. «Про чистку апарату державних органів, кооперативних і промислових організацій» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 146) ухвалить постанову про заборону найманцеві служити або обіймати посаду».

3. Увагу 1 до арт. 47 ухвалити в такій редакції:

«У в а г а 1. Розірвати договір за випадків, зазначених у п. «в», можна лише, за вироком розцінючно-конфліктної комісії, за звичайним розірвання трудового

229. Об изменении и дополнении Кодекса законов о труде.

Для согласования Кодекса законов о труде с общесоюзным законодательством Всеукраинский центральный исполнительный комитет и Совет народных комиссаров УСРР постановили:

I.

Внести в Кодекс законов о труде (С. У. УССР 1922 г. № 52, ст. 751, 1928 г. № 19, ст. 180 и № 29, ст. 251) нижеследующие изменения и дополнения:

1. Ст. 4^а — отменить.

2. Ст. 47 дополнить п.п. «и» и «к» в следующей редакции:

«и) в случае восстановления в должности, по решению расценочно-конфликтной комиссии или суда, либо на основании соответствующего закона о сохранении должностей, нанявшегося, ранее занимавшего эту должность».

«к) в случае вынесения органом рабоче-крестьянской инспекции, в порядке постановления ВУЦИК и СНК УССР от 26 июня 1929 г. «О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций» (36. Зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 146) постановления о воспрещении нанявшемуся службы или занятия должности».

3. Примечание 1-ое к ст. 47 изложить в следующей редакции:

«П р и м е ч а н и е 1. Расторжение договора в случаях, указанных в п. «в», может последовать не иначе как по решению расценочно-конфликтной комиссии».

договору з особами, зазначеними в увазі 4 до цього артикулу.

Розірвання договорів за випадків, зазначених у п. «г», може статися:

1) в державних установах, а так само в державних, промислових, транспортних, торгових і інших підприємствах — в самостійного розпорядження наймача з тим, проте, що звільнений має право опротестувати своє звільнення до розцінювально-конфліктної комісії;

2) у всіх інших установах та підприємствах — не інакше, як з дозволу на це розцінювально-конфліктної комісії».

4. Додати до арт. 47 увагу 4 такої редакції:

«Увага 4. Розірвання трудового договору з особами, що мають право наймати і звільняти в усіх підприємствах та установах (в тому числі і приватних), а так само з іншими відповідальними робітниками державних установ і підприємств, кооперативних та громадських організацій, не можна оскаржити конфліктним або судовим порядком. Перелік категорій відповідальних робітників устанавлює Народний комісаріат праці Союзу РСР, порозумівшись із Всесоюзною центральною радою професійних спілок, стосовно державних підприємств і установ загальносоюзного значення, і Народний комісаріат праці УРСР, порозумівшись із Всеукраїнською радою професійних спілок, стосовно всіх інших установ, підприємств і організацій.

Питання про відновлення на посаді означених робітників розглядають виключно вищі, порядком підлеглості, органи і особи».

5. Додати до Кодексу законів про працю артикул 77¹ такої редакції:

«77¹. Робітникам і службовцям звільненим від роботи через обрання їх на членів рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів чи їхніх виконавчих органів, а так само на виборні посади в професійні організації, гарантується протягом усього часу роботи з обрання посади (служби) в передуючому місяці роботи».

за исключением расторжения трудового договора с лицами, указанными в примечании 4 к настоящей статье.

Прекращение договора в случаях, указанных в п. «г», может последовать:

1) в государственных учреждениях, а также в государственных промышленных, транспортных, торговых и т. п. предприятиях — по самостоятельному распоряжению нанимателя, причем, однако, уволенный имеет право опротестовать свое увольнение в расценочно-конфликтную комиссию;

2) во всех остальных учреждениях и предприятиях — не иначе как с разрешения на это расценочно-конфликтной комиссии».

4. Дополнить ст. 47 примечанием 4-м в следующей редакции:

«Примечание 4. Расторжение трудового договора с лицами, имеющими право найма и увольнения во всех предприятиях и учреждениях (в том числе и частных), а также с другими ответственными работниками государственных учреждений и предприятий, кооперативных и общественных организаций не может быть обжаловано в конфликтном или судебном порядке. Перечень категорий ответственных работников устанавливается Народным комиссариатом труда Союза ССР, по соглашению с Всесоюзным центральным советом профессиональных союзов, в отношении государственных предприятий и учреждений общесоюзного значения и Народным комиссариатом труда УССР, по соглашению с Всеукраинским советом профессиональных союзов, в отношении всех остальных учреждений, предприятий и организаций.

Вопрос о восстановлении в должности указанных работников рассматривается исключительно вышестоящими, в порядке подчиненности, органами и лицами».

5. Дополнить Кодекс законов о труде ст. 77¹ в следующей редакции:

«77¹. Рабочим и служащим, освобожденным от работы вследствие избрания их в члены советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов или их исполнительных органов либо на выборные должности в профессиональные организации, гарантируется в течение всего времени работы по выборам должность (служба) в прежнем месте работы».

6. Арт. арт. 78, 87¹—87⁶ Кодексу законів про працю ухвалити в такій редакції:

«78. За робітниками й службовцями, що їх викликається до судових або слідчих органів, а так само до органів єднально-полюбовного розгляду як свідків, експертів або засідателів, зберігається пересічний заріток за увесь час виконання ними покладених на них обов'язків».

«87¹. Коли розціночно-конфліктна комісія або трудова сесія народного суду, за належністю, визнають переведене звільнення за неправильне, то вони виносять вирок:

- 1) про відновлення звільненого робітника або службовця на роботі чи на посаді;
- 2) про заплату неправильно звільненому робітникові або службовцеві за час вимушеного прогулу від моменту звільнення до вступу на нову роботу або до фактичного відновлення на посаді, із розрахунку фактичного зарітку звільненого за календарний місяць, попередній місяцю звільнення».

«87². За тих випадків, коли неправильно звільнений робітник або службовець вже має відповідну до кваліфікації і оплати роботу в іншому підприємстві або установі, розціночно-конфліктна комісія або трудова сесія можуть обмежитися установленням неправильного звільнення, не виносячи вироку про відновлення робітника або службовця на роботі або на посаді».

«87³. Право одержувати заплату за час вимушеного прогулу зберігається за неправильно звільненим робітником або службовцем на час до одного місяця за всіх випадків, а понад один місяць тільки за випадків, коли неправильно звільнений робітник або службовець протягом одного місяця від дня звільнення зареєструвався на біржі праці і не відмовлявся без уважливих причин від запропованої йому роботи».

«87⁴. Якщо неправильно звільнений робітник або службовець за час між звільненням і фактичним відновленням на посаді або одержанням нової постійної праці виконував платну роботу або одержував допомогу, як безробітний, від органів соціального

6. Ст. ст. 78, 87¹—87⁶ Кодекса законов о труде изложить в следующей редакции:

«78. За рабочими и служащими, вызываемыми в судебные или следственные органы, а также в органы примирительно-третейского разбирательства в качестве свидетелей, экспертов или заседателей, сохраняется средний заработок за все время выполнения ими возлагаемых на них обязанностей».

«87¹. В случае признания расценочно-конфликтной комиссией или трудовой сессией народного суда, по принадлежности, произведенного увольнения неправильным, ими выносятся решение:

- 1) о восстановлении уволенного рабочего или служащего в должности или на работе;
- 2) о вознаграждении неправильно уволенного рабочего или служащего за время вынужденного прогула с момента увольнения до поступления на новую работу или до фактического восстановления в должности, из расчета фактического заработка уволенного за календарный месяц, предшествовавший месяцу увольнения».

«87². В тех случаях, когда неправильно уволенный рабочий или служащий уже имеет соответствующую по квалификации и оплате работу в другом предприятии или учреждении, расценочно-конфликтная комиссия или трудовая сессия может ограничиться установлением неправильности увольнения, не вынося решения о восстановлении рабочего или служащего на работе или в должности».

«87³. Право на получение вознаграждения за время вынужденного прогула сохраняется за неправильно уволенным рабочим или служащим на время до одного месяца во всех случаях, сверх же одного месяца лишь в случае, если неправильно уволенный рабочий или служащий в течение одного месяца со дня увольнения зарегистрировался на бирже труда и не отказывался без уважительных причин от предлагаемой ему работы».

«87⁴. В случае, если неправильно уволенный рабочий или служащий за время между увольнением и фактическим восстановлением в должности или получением новой постоянной работы выполнял платную

страхування, то належну до виплати заплату за час вимушеного прогулу зменшується на одержану ним суму.

Увага. Органам соціального страхування надається право одержати від належного наймача суму страхової допомоги, що вони виплатили її робітникові або службовцеві, відновленому на посаді або на роботі, за час його вимушеного безробіття».

«87^о. Коли наймач не виконує вирока розцінючно-конфліктної комісії або трудової сесії про відновлення звільненого робітника або службовця на роботі або на посаді, то зазначений робітник або службовець, має право одержати зарплату за увесь час прогулу, що стався від невиконання наймачем відповідного вироку, до моменту фактичного відновлення на посаді або на роботі.

Цю заплату справляється з наймача, без другого розгляду справи по суті, примусовим порядком за виконавчим листом, що його видає трудова сесія (дотично справ, розв'язаних нею), або за документом, що має силу виконавчого листа, якого видає належний орган праці (дотично справ, розв'язаних на розцінючно-конфліктних комісіях)».

«87^о. У справах про відновлення на посаді або на роботі неправильно звільнених робітників або службовців, що їх розсуджує трудова сесія, вона може з власної ініціативи покласти на урядовців державних, кооперативних і громадських підприємств та установ, що вчинили неправильне звільнення, обов'язок відшкодувати підприємству або установі втрати, заподіяні їй виплатою зарплати неправильно звільненому робітникові або службовцеві. Зазначене відшкодування не може перевищувати трьохмісячного заробітку відповідного урядовця».

7. Арт. арт. 89 і 90 Кодексу законів про працю ухвалити в такій редакції:

«89. В разі розірвання трудового договору з причин, передбачених в арт. арт. 36 (ч. 2), 37, п. «н» арт. 47, арт. арт. 47 і

роботу или получал пособие по безработице от органов социального страхования, подлежащее выплате вознаграждение за время вынужденного прогула уменьшается на полученную им сумму.

Примечание. Органам социального страхования предоставляется право получения от подлежащего нанимателя суммы страхового пособия, выплаченного ими рабочему или служащему, восстановленному в должности или на работе, за время его вынужденной безработицы.

«87^о. В случае неисполнения нанимателем решения расценочно-конфликтной комиссии или трудовой сессии о восстановлении уволенного рабочего или служащего на работе или в должности, указанный рабочий или служащий имеет право на получение вознаграждения за все время прогула, вызванного неисполнением со стороны нанимателя соответствующего решения, до момента фактического восстановления в должности или на работе.

Это вознаграждение взыскивается с нанимателя, без вторичного рассмотрения дела по существу, в принудительном порядке по исполнительному листу, выдаваемому трудовой сессией (в отношении дел, разрешенных ею), или по имеющему силу исполнительного листа документу, выдаваемому подлежащим органом труда (в отношении дел, разрешенных в расценочно-конфликтных комиссиях)».

«87^о. По делам о восстановлении в должности или на работе неправильно уволенных рабочих или служащих, рассматриваемым трудовой сессией, последняя может по собственной инициативе возложить на должностных лиц государственных, кооперативных и общественных предприятий и учреждений, произведших неправильное увольнение, обязанность возместить предприятию или учреждению убытки, причиненные последнему выплатой вознаграждения неправильно уволенному рабочему или служащему. Указанное возмещение не может превышать трехмесячного заработка соответствующего должностного лица».

7. Ст. ст. 89 и 90 Кодекса законов о труде изложить в следующей редакции:

«89. В случае расторжения трудового договора по причинам, предусмотренным ст. ст. 36 (ч. 2), 37, п. «н» ст. 47, ст. ст. 48

80, найманці видається вибувну допомогу розміром двохтижневого його заробітку».

«90. У разі розірвання трудового договору з причин, передбачених у п. п. «г», «д», «е», «ж», «з» і «к» арт. 47 та арт. 49, а так само розірвання договору з власного бажання найманця, порядком арт. 46, — вибувної допомоги не видається».

8. Додати до Кодексу законів про працю арт. арт. 93¹—93⁴ такої редакції:

«93¹. На спори, що виникають на ґрунті звільнення найманої праці, загально-шкільне триохрічне за давності не поширюється».

«93². Для подання до розцінючо-конфліктної комісії заяв про розгляд конфліктів встановлюються такі речення:

1) для робітників і службовців:

а) у справах про звільнення, за усіх випадків звільнення, — не пізніше як протягом 14 днів від дня пред'явлення робітником або службовцеві розрахунку;

б) у справах оплати позачергових робіт — не пізніше як протягом одного місяця від дня, коли, згідно з установленими для даного підприємства або установи правилами, виплачується винагорода за роботу, або від дня відмови задовольнити вимогу, заявлену не пізніше, як через тиждень після зазначеного вище речення;

в) у всіх інших справах — не пізніше як протягом 3 місяців від дня переведення відповідного розрахунку, або відмови задовольнити вимогу, коли ця вимога подана протягом тижня, по скінченні зазначених речення, або від дня, коли переведено було оскаржувані чинності.

2) для наймачів, що повинні подавати до розцінючо-конфліктної комісії питання про звільнення робітників або службовців за невиконання обов'язків (п. «г» арт. 47), — у справах про таке звільнення найпізніше протягом 14 днів, від дня, коли робітник або службовець вчинив злочин, що дає підставу порушити справу про звільнення;

3) для всіх наймачів у справах про повернення із заробітної плати робітника або службовця найпізніше протягом 14 днів від

я 80, наявшемуся видається виходне пособие в размере двухнедельного его заработка».

«90. В случае расторжения трудового договора по причинам, предусмотренным пп. «г», «д», «е», «ж», «з» и «к» ст. 47 и ст. 49, а равно прекращения договора по собственному желанию нанявшегося в порядке ст. 46, — выходное пособие не выдается».

8. Дополнить Кодекс законов о труде ст. ст. 93¹—93⁴ в следующей редакции:

«93¹. На споры, возникающие на почве применения наемного труда, общегосударственная трехлетняя давность не распространяется».

«93². Для подачи в расценочно-конфликтную комиссию заявлений о рассмотрении конфликтов устанавливаются следующие сроки:

1) для рабочих и служащих:

а) по делам об увольнении, во всех случаях увольнения, — не позднее 14 дней со дня пред'явления рабочему или служащему расчета;

б) по делам об оплате сверхурочных работ — не позднее одного месяца со дня, в который, согласно установленным для данного предприятия или учреждения правилам, выплачивается вознаграждение за работу, или со дня отказа в удовлетворении требования, заявленного не позднее одной недели после указанного выше срока;

в) по всем остальным делам — не позднее трех месяцев со дня производства соответствующего расчета, или получения отказа в удовлетворении требования, если это требование пред'явлено в течение недели после истечения указанных сроков, или со дня производства обжалуемых действий;

2) для наймателей, которые должны вносить в расценочно-конфликтную комиссию вопросы об увольнении рабочих или служащих за неисполнение обязанностей (п. «г» ст. 47), — по делам о таком увольнении не позднее 14 дней со дня совершения рабочим или служащим нарушения, дающего повод для возбуждения вопроса об увольнении;

3) для всех наймателей по делам о вычете из заработной платы рабочего или служащего — не позднее 14 дней со дня заст-

дня, коли робітник або службовець заявив про незаконність вивертання або про неправильність його розміру».

«93». Для подання до трудової сесії народного суду заяв про розгляд конфліктів встановлюється такі реченці:

1) у справах про конфлікти, що не підлягають обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії: за випадків звільнення — найпізніше протягом 14 днів після пред'явлення робітникові або службовцеві розрахунку, за всіх інших випадків — не пізніше як протягом трьох місяців від дня переведення відповідного розрахунку або відмови у виплаті, або від дня вчинення оскаржуваних чинностей;

2) у справах про конфлікти, що підлягають обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії, — найпізніше протягом 14 днів з дня повідомлення про те, що цю справу розціночно-конфліктна комісія при розгляді не розв'язала, або від дня повідомлення про скасування вироку розціночно-конфліктної комісії порадком нагляду».

«93». Розціночно-конфліктні комісії і трудові сесії народного суду можуть приймати до свого розгляду заяви, подані з проминенням реченця», за тих випадків, коли реченець проминено з причин, визнаних ними за важливі».

9. Частина 2 арт. 160 ухвалити в такій редакції:

«Звільняти членів комітету робітників і службовців, а так само членів робітничої частини розціночно-конфліктної комісії можна, крім додержання загальних правил про припинення і розірвання трудового договору (арт. арт. 44 і 47), тільки за згодою відповідної професійної (виробничої) спілки».

10. Додати до Кодексу законів про працю арт. арт. 161¹—161² такої редакції:

«161¹. Наймачі повинні повідомити комітети робітників і службовців (фабрично-заводські, місцеві й інші комітети) про наступні найми робітників і службовців, а так само про робітників і службовців, прийнятих на роботу».

«161². Комітети робітників і службовців найпізніше за три дні від моменту одержання повідомлення про прийом робітника або службовця мають право за випадків, коли

заявлення робітником або службовцем о незаконності вгчета или о неправильности его размера».

«93». Для подачі в трудову сесію народного суду заявлений о рассмотрении конфликтов устанавливаются следующие сроки:

1) по делам о конфликтах, не подлежащих обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии; в случаях увольнения не позднее 14 дней после пред'явления рабочему или служащему расчета, во всех остальных случаях — не позднее трех месяцев со дня производства соответствующего расчета или отказа в увольте, либо со дня совершения обжалуемых действий;

2) по делам о конфликтах, подлежащих обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии, — не позднее 14 дней со дня уведомления о том, что данный вопрос при рассмотрении в расценочно-конфликтной комиссии не получил разрешения, или со дня уведомления об отмене решения расценочно-конфликтной комиссии в порядке надзора».

«93». Расценочно-конфликтные комиссии и трудовые сессии народного суда могут принимать к своему рассмотрению заявления, поданные с пропуском срока, в тех случаях, когда срок пропущен по причинам, признаваемым ими уважительными».

9. Часть 2-ую ст. 160 изложить в следующей редакции:

«Увольнение членов комитета рабочих и служащих, а равно членов рабочей части расценочно-конфликтной комиссии может быть произведено, помимо соблюдения общих правил о прекращении и расторжении трудового договора (ст. ст. 44 и 47), лишь с согласия соответствующего профессионального (производственного) союза».

10. Дополнить Кодекс законов о труде ст. ст. 161¹ — 161² в следующей редакции:

«161¹. Найматели обязаны извещать комитеты рабочих и служащих (фабрично-заводские, местные и т. п. комитеты) о предстоящем найме рабочих и служащих, а также о рабочих и служащих, принятых на работу».

«161². Комитеты рабочих и служащих не позднее 3-х дней с момента получения извещения о приеме рабочего или служащего имеют право в случаях, если чаем произве-

наймач найняв, зламавши чинне законодавство про працю або колективний договір, заявити свої заперечення проти прийому даного робітника або службовця на роботу».

«161². Коли наймач не погоджується із запереченням комітету робітників і службовців, то комітет має право найгірніше протягом трьох днів від дня заявлення своїх заперечень, передати конфлікт на розгляд місцевого відділу праці, а в місцевостях, де відділів праці нема, місцевої інспекції праці.

Відділ праці або інспекція праці повинні розв'язати конфлікт протягом трьох днів від дня надходження відповідної заяви. Рішення зазначених органів є остаточні й їх може переглянути тільки порядком нагляду вищій орган праці».

«161⁴. За масового або групового скорочення штатів перелік скасовуваних посад наймач повинен не пізніш як за два тижні до звільнення надіслати комітетові робітників і службовців».

«161⁵. У тих підприємствах і установах, де нема фабрично-заводських і місцевих комітетів, права їхні (арт. арт. 161¹—161⁴) відповідно здійснюють шалекні групові комітети або делегати-уповноважені професійних спілок».

11. Розділ XVI Кодексу законів про працю ухвалити в такій редакції:

«Про розв'язання трудових конфліктів і розгляд справ про зламання законів про працю».

168. Трудові конфлікти, що виникають на ґрунті встановлення і запровадження умов праці, обумовлених законом, колективним або трудовим договором і правилами внутрішнього розпорядку, розглядаються:

1) в органах єдиально-полюбовного розгляду (розціночно-конфліктних комісіях, єдиальних камерах і полюбовних судах);

2) в трудових сесіях народного суду, а де трудових сесій не організовано, в народньому суді.

Органи єдиально - полюбовного розгляду чинять на підставі спеціальної про кожний з них устави.

ден наймателем с нарушением действующего законодательства о труде или коллективного договора, заявит свои возражения против приема данного рабочего или служащего на работу».

«161². В случаях несогласия наймателя с возражением комитета рабочих и служащих, последний имеет право не позднее, чем в трехдневный срок со дня заявления им своих возражений, передать конфликт на рассмотрение местного отдела труда, а в местностях, где отделов труда не имеется, местной инспекции труда.

Конфликт должен быть разрешен отделом труда или инспекцией труда в трехдневный срок со дня поступления соответствующего заявления. Решения указанных органов являются окончательными и они могут быть пересмотрены лишь в порядке надзора вышестоящим органом труда».

«161⁴. При массовом или групповом сокращении штатов перечень упраздняемых должностей должен быть не позднее, чем за две недели до увольнения, сообщен членами комитета рабочих и служащих».

«161⁵. В тех предприятиях и учреждениях, в которых не учреждены фабрично-заводские и местные комитеты, права их (ст. ст. 161¹—161⁴) соответственно осуществляются подлежащими групповыми комитетами или делегатами-уполномоченными профессиональных союзов».

11. Изложить главу XVI Кодекса законов о труде в следующей редакции:

«О разрешении трудовых конфликтов и рассмотрении дел о нарушении законов о труде».

168. Трудовые конфликты, возникающие на почве установления и применения условий труда, обусловленных законом, коллективным или трудовым договором и правилами внутреннего распорядка, рассматриваются:

1) в органах примирительно-третейского разбирательства (расценочно-конфликтных комиссиях, примирительных камерах и третейских судах);

2) в трудовых сессиях народного суда, а в местностях, где трудовые сессии не образованы, в народном суде.

Органы примирительно-третейского разбирательства действуют на основании особого о каждом из них положения.

Трудові сесії народного суду організуються і вони чинять на підставі правил, установлених в уставі про судоустрій УСРР і в Цивільно-процесуальному кодексі УСРР.

169. До відання розціночно-конфліктних комісій належить:

1) затверджувати за випадків і в межах, передбачених у колективних договорах або в законі, норми випробування, акордові розміри, розбивку робіт і посад на тарифні розряди, встановлювати нормальний відсоток браку, форми випробування, спроби та інші нові умови праці, а так само розв'язувати ті питання, що їх за законом або колективним договором спеціально віднесено до відання розціночно-конфліктних комісій;

2) розв'язувати всі конфлікти, що виникають між робітниками або службовцями й наймачами, коли прикладається закон про працю, колективні й трудові договори та правила внутрішнього розпорядку.

169¹. До відання розціночно-конфліктних комісій не належать:

1) справи про звільнення й про відновлення на посаді осіб, що мають право наймати і звільняти, а так само інших відповідальних робітників, зазначених в увазі 4 до арт. 47 цього Кодексу;

2) справи про розірвання трудових договорів з робітниками й службовцями на ґрунті професійної спілки;

3) питання про зміну службової плати, установлені порядком державного нормування заробітної плати і про зміну штатів;

4) конфлікти між робітниками або службовцями й наймачами на ґрунті давання й розподілу жилих приміщень, задоволення побутових та інших потреб робітників, що не випливають із обов'язань за колективними й трудовими договорами;

5) трудові справи, що їх розсудила трудова сесія народного суду, єдина камера або полюбовний суд, а так само трудові справи, що є на розгляді у цих органів;

6) справи про дисциплінарні заходи впливу порядком підлеглих.

169². Обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктних комісіях, як основній первинній інстанції, підлягають конфлікти в справах:

Трудовые сессии народного суда организуются и действуют на основании правил, установленных в. положении о судоустройстве УССР и в Гражданском процессуальном кодексе УССР.

169. К ведению расценочно-конфликтных комиссий относятся:

1) утверждение в случаях и пределах, предусмотренных в коллективном договоре или в законе, норм выработки, сдельных расценок, разбивки работ и должностей по тарифным разрядам, установление нормального процента брака, форм испытания, проб и иных новых условий труда, а также разрешение тех вопросов, которые законом или коллективным договором специально отнесены к ведению расценочно-конфликтных комиссий;

2) разрешение всех конфликтов, возникающих между рабочими или служащими и нанимателем при применении законов о труде, коллективных и трудовых договоров и правил внутреннего распорядка.

169¹. Ведению расценочно-конфликтных комиссий не подлежат:

1) дела об увольнении и о восстановлении в должности лиц, имеющих право найма и увольнения, а также других ответственных работников, указанных в примечании 4 к ст. 47 настоящего Кодекса;

2) дела о расторжении трудовых договоров с рабочими и служащими по требованию профессионального союза;

3) вопросы изменения должностных окладов, установленных в порядке государственного нормирования заработной платы, и изменения штатов;

4) конфликты между рабочими и служащими и нанимателями на почве предоставления и распределения жилых помещений, удовлетворения бытовых нужд работников и т. д., не вытекающие из обязательств по коллективным и трудовым договорам;

5) трудовые дела, разрешенные трудовой сессией народного суда, примирительной камерой или третейским судом, а также трудовые дела, находящиеся на рассмотрении этих органов;

6) дела о дисциплинарных мерах воздействия в порядке подчиненности.

169². Обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтных комиссиях, как основной первичной инстанции, подлежат конфликты по вопросам:

- 1) перево́ду на іншу роботу й сполучених із переводом зберіганням заробітку або видачею вибувної допомоги;
- 2) оплати при недовиробленні норм;
- 3) звільнення через непрадатність і за невиконання обов'язків;
- 4) компенсації за використання струмен-ту, що належить робітникові;
- 5) видачі спецодягу й спецхарчування і, за належних випадків, грошової компенсації за них; застосування скороченого робітного дня і довшої відпустки;
- 6) оплати за виконання робіт різної кваліфікації при заступанні;
- 7) оплата перестояю;
- 8) оплати за готуванням до акордового наряду;
- 9) оплати незакінченого акордового наряду;
- 10) відрахування із заробітної плати робітника або службовця за випадків, передбачених в арт. 4 постанови Центрального виконавчого комітету й Ради народних комісарів Союзу РСР з 12 червня 1929 р. «Про відповідальність майном робітників і службовців за шкоду, що вони її вчинили таймачеві» (Зб. Зак. Союзу РСР 1929 р. № 42, арт. 367), і оплати брака;
- 11) оплати за час відставлення від роботи;
- 12) видачі грошової компенсації за недану відпустку;
- 13) розміру оплати за час випробування;
- 14) розміру належної робітникові або службовцеві премії;
- 15) оплата позачергових робіт;
- 16) виплати вибувної допомоги, у разі розірвання трудового договору найманцем з вини наймача;
- 17) інші конфлікти, віднесені до обов'язкового розгляду на розціночно-конфліктних комісіях стосовно підприємств та організацій загально-союзного значення і установ Союзу РСР Народнім комісаріатом праці Союзу РСР, порозумівшись із Вищою радою народного господарства Союзу РСР і Всесоюзною центральною радою професійних спілок, а стосовно всіх інших підприємств, установ та організацій Народнім комісаріатом праці УСРР, порозумівшись із Вищою радою народного господарства УСРР і Всеукраїнською радою професійних спілок.

- 1) перево́ду на другу роботу и связанных с переводом сохранением заработка либо выдачей выходного пособия;
- 2) оплаты при недовыработке норм;
- 3) увольнения по непригодности и за неисполнение обязанностей;
- 4) компенсации за использование инструмента, принадлежащего рабочему;
- 5) выдачи спецодяга и спецпитания и, в подлежащих случаях, денежной компенсации за них; применения сокращенного рабочего дня и удлиненного отпуска;
- 6) оплаты при выполнении работ разной квалификации при замещительстве;
- 7) оплаты простоя;
- 8) оплаты подготовки к сдельному наряду;
- 9) оплаты незаконченного сдельного наряда;
- 10) вычета из заработной платы рабочего или служащего в случаях, предусмотренных в ст. 4 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 12 июня 1929 г. «Об имущественной ответственности рабочих и служащих за ущерб, причиненный ими нанятому» (С. З. СССР 1929 г. № 42, ст. 367), и оплаты брака;
- 11) оплаты за время отстранения от работы;
- 12) выдачи денежной компенсации за непредоставленный отпуск;
- 13) размера оплаты за время испытанья;
- 14) размера причитающейся рабочему или служащему премии;
- 15) оплаты сверхурочных работ;
- 16) выплаты выходного пособия, в случае расторжения трудового договора нанятым по вине нанятого;
- 17) иные конфликты, отнесенные к обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтных комиссиях в отношении предприятий и организаций общесоюзного значения и учреждений Союза ССР Народным комиссариатом труда Союза ССР по согласованию с Высшим советом народного хозяйства Союза ССР и Всесоюзным центральным советом профессиональных союзов, а в отношении всех остальных предприятий, учреждений и организаций Народным комиссариатом труда УССР по согласованию с Высшим советом народного хозяйства УССР и Всеукраинским советом профессиональных союзов.

У всіх інших конфліктах робітник та службовець з власного вибору може звертатись або до розціночно-конфліктної комісії або до трудової сесії народного суду.

169². До відання єдиальних камер і полюбовних судів належить розв'язувати:

1) конфлікти, що виникають у зв'язку з прикладанням законів про працю, колективних і трудових договорів, правил внутрішнього розпорядку і таблиці заходів впливу

2) конфлікти, що виникають на ґрунті установлення нових умов праці, по яких не досягнуто було згоди на розціночно-конфліктній комісії.

169⁴. Розглядові у трудових сесіях народного суду підлягають конфлікти на ґрунті вживання найманої праці, що виникають через невиконання законів про працю, колективних і трудових договорів і правил внутрішнього розпорядку або через неправильне прикладання таблиці заходів впливу, за випадків:

1) коли конфлікт, що підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії (арт. 169²), підчас розгляду на розціночно-конфліктній комісії не був розв'язаний;

2) коли робітник або службовець удався до трудової сесії у справі про конфлікт, що не підлягає обов'язковому розглядові на розціночно-конфліктній комісії;

3) коли вирок розціночно-конфліктної комісії скасував орган праці порядком нагляду;

4) усі справи про зламання законів про працю і колективних договорів (тарифних умов), розглядані кримінальним порядком.

170. Розціночно-конфліктні комісії організується з однакового числа представників від наймача, з одного боку, і комітету робітників та службовців підприємства, установи або господарства чи групового комітету — з другого боку.

Конфлікти на розціночно-конфліктних комісіях розв'язується виключно за згодою сторін (представників від робітничої частини з представниками наймача).

170¹. Розціночно-конфліктні комісії не мають права вносити вироків, що змінюють, доповнюють або касують умови колективного договору, якщо такого права їм не надано за колективним договором.

По всем остальным конфликтам возможно обращение по выбору рабочего и служащего либо в расценочно-конфликтную комиссию, либо в трудовую сессию народного суда.

169³. К ведению примирительных камер и третейских судов относится разрешение:

1) конфликтов, возникающих в связи с применения законов о труде, коллективных и трудовых договоров, правил внутреннего распорядка и таблицы мер воздействия;

2) конфликтов, возникающих на почве установленния новых условий труда, по которым не было достигнуто соглашение в расценочно-конфликтной комиссии.

169⁴. Рассмотрению в трудовых сессиях народного суда подлежат конфликты на почве применения наемного труда, возникающие вследствие неисполнения законов о труде, коллективных и трудовых договоров и правил внутреннего распорядка или вследствие неправильного применения таблицы мер воздействия, в случаях:

1) когда конфликт, подлежащий обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии (ст. 169²), при рассмотрении в расценочно-конфликтной комиссии не получил разрешения;

2) когда рабочий или служащий обратился в трудовую сессию по делу о конфликте не подлежащем обязательному рассмотрению в расценочно-конфликтной комиссии;

3) когда решение расценочно-конфликтной комиссии было отменено органом труда в порядке надзора;

4) все дела о нарушении законов о труде и коллективных договоров (тарифных соглашений), рассматриваемые в уголовном порядке.

170. Расценочно-конфликтные комиссии организуются из равного числа представителей нанимателей, с одной стороны, и комитета рабочих и служащих предприятия, учреждения или хозяйства или группового комитета — с другой стороны.

В расценочно-конфликтных комиссиях конфликты разрешаются исключительно по соглашению сторон (представителей рабочей части с представителями нанимателя).

170¹. Расценочно-конфликтные комиссии не вправе выносить решений изменяющих, дополняющих или отменяющих условия коллективного договора, если такое право не предоставлено им по коллективному договору.

171. Єднальні камери і полюбовні суди організуються при Народньому комісаріаті праці УСРР та його місцевих органах за особливим щоразу порозумінням відповідної професійної спілки з наймачем, у складі уповноважених на розв'язання даного конфлікту представників сторін, по одному від кожної сторони.

Голову єднальної камери настановлює відповідний орган праці.

Єднальні камери організуються так само при районних виконавчих комітетах. За цих випадків, голову єднальної камери настановлює районний виконавчий ком.тет.

Голову полюбовного суду обирають сторони або його настановлює орган праці на прохання сторін або, в разі утворення полюбовного суду примусовим порядком (арт. 172), на прохання однієї сторони.

Вироки єднальних камер ухвалюється тільки за згодою сторін.

Вироки полюбовного суду ухвалюється за порозумінням сторін, а коли не досягнуто порозуміння, їх ухвалює голова полюбовного суду (суперарбітр).

172. Для розв'язання конфліктів між професійними спілками і державними підприємствами та установами відповідні органи праці організують полюбовні суди на заяву однієї з сторін у конфлікті. За цих випадків друга сторона повинна обов'язково прийняти полюбовний суд.

Не допускається організувати обов'язковий полюбовний суд для розв'язання конфліктів у справах зміни або скасування умов колективних договорів до скінчення речення їх чинності.

173. Вироки розціночно-конфліктних комісій, єднальних камер і полюбовних судів остаточно і не підлягають перегляду по суті. Ці вироки можуть скасувати тільки органи праці порядком нагляду, згідно з спеціальною уставою.

174. Коли наймач не виконає вирока розціночно-конфліктної комісії, єднальної камери чи полюбовного суду, яким на користь робітників чи службовців або профе-

171. Примирительные камеры и третейские суды организуются при Народном комиссариате труда УССР и его местных органах по особому каждый раз соглашению соответствующего профессионального союза с нанимателем, в составе уполномоченных на разрешение данного конфликта представителей сторон, по одному от каждой стороны.

Председатель примирительной камеры назначается соответствующим органом труда.

Примирительные камеры организуются также при районных исполнительных комитетах. В этих случаях, председатель примирительной камеры назначается районным исполнительным комитетом.

Председатель третейского суда избирается сторонами или назначается органом труда по просьбе сторон или, в случае образования третейского суда в обязательном порядке (ст. 172), по просьбе одной стороны.

Решения примирительных камер принимаются исключительно по соглашению сторон.

Решения третейского суда принимаются по соглашению сторон, а в случае недостижения соглашения — председателем третейского суда (суперарбитром).

172. Для разрешения конфликтов между профессиональными союзами и государственными предприятиями и учреждениями третейские суды организуются соответствующими органами труда по заявлению одной из сторон в конфликте. В этих случаях принятие третейского суда для другой стороны является обязательным.

Не допускается организация обязательного третейского суда для разрешения конфликтов по вопросам изменения или отмены условий коллективных договоров до истечения срока действия последних.

173. Решения расценочно-конфликтных комиссий, примирительных камер и третейских судов окончательны и не подлежат пересмотру по существу. Эти решения могут быть отменены лишь органами труда в порядке надзора, на основании особого о том положения.

174. В случае неисполнения нанимателем решения расценочно-конфликтной комиссии, примирительной камеры или третейского суда, коим в пользу рабочих или

сійної оцінки присуджено певну грошову суму, то ці вироки виконуються примусовим порядком за документами, що їх видає орган праці, які мають силу виконавчого листа.

II

12. Цю постанову видається на підставі арт. 4 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 29 серпня 1928 року «Про затвердження правил про еднальний і судовий розгляд трудових конфліктів» (Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 56, арт. 494), арт. 6 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 1 червня 1929 р. «Про чистку апарату державних, кооперативних і громадських організацій» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 35, арт. 313), арт. 7 постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народних комісарів Союзу РСР з 5 червня 1929 р. «Про обов'язки наймачів сповіщати комітети робітників та службовців про ваєм і звільнення робітників» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 37, арт. 325) і відповідно до постанови Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Союзу РСР з 31 липня 1929 року «Про зміну правил про еднальний і судовий розгляд трудових конфліктів» (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 50, арт. 449).

13. Скасувати нижченаведені закони УСРР:

1) постанову РНК УСРР з 27 квітня 1923 року «Положення про примирні камери і третейські суди» (Зб. Уз. УСРР 1923 року № 13, арт. 243);

2) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 19 травня 1926 р. «Про зміну арт. 174 Кодексу законів про працю» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 26, арт. 220);

3) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 9 червня 1926 р. «Про зміну арт. 171 Кодексу законів про працю» (Зб. Уз. УСРР 1926 р. № 30, арт. 241);

4) арт. 17 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 липня 1928 р. «Про зміни в чинному законодавстві УСРР у зв'язку з виданням нових положень про сільські ради, про селищні ради, про міські ради та про райо-

служачих или професіонального союзу присуджена определена денежная сумма, эти решения приводятся в исполнение в принудительном порядке по выдаваемым органом труда документам, имеющим силу исполнительного листа».

II

12. Настоящее постановление издается на основании ст. 4 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 29 августа 1928 г. «Об утверждении правил о примирительно-третейском и судебном рассмотрении трудовых конфликтов» (С. 3. СССР 1928 г. № 56, ст. 494), ст. 6 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 1 июня 1929 г. «О чистке аппарата государственных, кооперативных и общественных организаций» (С. 3. СССР 1929 г. № 35, ст. 313), ст. 7 постановления Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 5 июня 1929 г. «Об обязанности нанимателей извещать комитеты рабочих и служащих о найме и увольнении работников» (С. 3. СССР 1929 г. № 37, ст. 325) и в соответствии с постановлением Центрального исполнительного комитета и Совета народных комиссаров Союза ССР от 31 июля 1929 г. «Об изменении правил о примирительно-третейском и судебном рассмотрении трудовых конфликтов» (С. 3. СССР 1929 г. № 50, ст. 449).

13. Отменить нижеследующие законы УССР:

1) постановление СНК УССР от 27 апреля 1923 г. «Положение о примирительных камерах и третейских судах» (С. У. УССР 1923 г. № 13, ст. 243);

2) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 19 мая 1926 г. «Об изменении ст. 174 Кодекса законов о труде» (С. У. УССР 1926 г. № 26, ст. 220);

3) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 9 июня 1926 г. «Об изменении ст. 171 Кодекса законов о труде» (С. У. УССР 1926 г. № 30 ст. 241);

4) ст. 17 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 4 июля 1928 г. «Об изменениях в действующем законодательстве УССР в связи с изданием новых положений о сельских советах, о поселковых советах, о го-

нові з'їзди рад і районні виконавчі комітети» (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 17, арт. 152);

5) постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 липня 1928 р. «Про доповнення Кодексу законів про працю статтями 4¹, 87¹—87⁶». (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 19, арт. 180).

Харків, 5 листопада 1929 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Вик. об. Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **К. Горлинський**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 4, 6, 8 грудня 1929 р., №№ 281, 283, 285.

родських советах и в районных с'ездах советов и районных исполнительных комитетах» (С. У. УССР 1928 г. № 17, ст. 152);

5) постановление ВУЦИК и СНК УССР от 25 июля 1928 г. «О дополнении Кодекса законов о труде статьями 4¹, 87¹—87⁶» (С. У. УССР 1928 г. № 19, ст. 180).

Харьков, 5 ноября 1929 г.

Исп. об. Председателя Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Исп. об. Секретаря Всеукраинского центрального исполнительного комитета **К. Горлинский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 4, 6, 8 декабря 1929 г., № № 281, 283, 285.

ПОСТАНОВА

РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

230. Про передачу на місцевий бюджет лікувальних установ, утримуваних з фонду медичної допомоги застрахованим, та сільських лікувальних установ Українського червоного хреста.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Лікувально-профілактичні установи, утримувані коштом фонду медичної допомоги застрахованим, коли ці установи в 1928-1929 році були відкриті для обслуговування усієї людності, належить передати на відповідні місцеві бюджети. Цю передачу треба провадити поступово протягом чотирьох років, починаючи з 1929-1930 бюджетного року.

2. Зазначені вище лікувально-профілактичні установи передається на місцевий бюджет щороку за загальними планами, що їх складають на кожну округу місцеві органи Народнього комісаріату охорони здоров'я та Народнього комісаріату фінансів УСРР і затверджують округові виконавчі комітети. В АМСРР відповідний план складає Народній комісаріат охорони здоров'я АМСРР та Народній комісаріат фінансів АМСРР і затвер-

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

230. О передаче на местный бюджет лечебных учреждений, содержащихся за счет фонда медицинской помощи застрахованным, и сельских лечебных учреждений Украинского красного креста.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Лечебно-профилактические учреждения, содержащиеся за счет фонда медицинской помощи застрахованным, если эти учреждения в 1928—1929 году были открыты для обслуживания всего населения, должны быть переданы на соответствующие местные бюджеты. Такая передача производится постепенно в течение четырех лет, начиная с 1929—1930 бюджетного года.

2. Передача указанных выше лечебно-профилактических учреждений на местный бюджет производится ежегодно согласно общим планам, составляемым по каждому округу местными органами Народного комиссариата здравоохранения и Народного комиссариата финансов УССР и утверждаемыми окружными исполнительными комитетами. В АМСРР соответствующий план составляется Народным комиссариатом адра-

даже Рада народніх комісарів АМСРР. Плани ці слід затвердити найпізніше 1 січня 1930 року.

3. Після передачі на місцевий бюджет утримання лікувально-профілактичних установ, зазначених в арт. 1, з фонду медичної допомоги застрахованим повинно асигнувати дотації до відповідних місцевих бюджетів розміром, який відповідає кількості застрахованих, що їх обслуговують ці установи.

4. Сільські лікувально-профілактичні установи (сільські амбулаторії, туберкульозні й венеричні диспансери, консультації тощо), утримувані коштом товариства Українського червоного хреста, передається на відповідні місцеві бюджети протягом двох років, починаючи з 1929-1930 року за планом, що його складає товариство Українського червоного хреста, порозумівшись з Народнім комісаріатом охорони здоров'я і Народнім комісаріатом фінансів УСРР.

Харків, 18 листопада 1929 р.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Заст. Керівничого справ Ради народніх комісарів УСРР **Яворський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 27 листопада 1929 р. № 275.

воохранения АМСРР и Народным комиссариатом финансов АМСРР и утверждается Советом народных комиссаров АМСРР. Планы эти должны быть утверждены не позднее 1 января 1930 года.

3. После передачи на местный бюджет содержания лечебно-профилактических учреждений, указанных в ст. 1, из фонда медицинской помощи застрахованным должны быть ассигнуемы дотации в соответствующие местные бюджеты в размере, соответствующем количеству застрахованных, обслуживаемых этими учреждениями.

4. Сельские лечебно-профилактические учреждения (сельские амбулатории, туберкулезные и венерические диспансера, консультации и т. п.), содержимые за счет средств общества Украинского красного креста, передаются на соответствующие местные бюджеты в течение двух лет, начиная с 1929 — 1930 года по плану, составляемому обществом Украинского красного креста, по согласованию с Народным комиссариатом здравоохранения и Народным комиссариатом финансов УСРР.

Харьков 18 ноября 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Зам. Управляющего делами Совета народных комиссаров УСРР **Яворский.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 27 ноября 1929 г. № 275.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УСРР
ІНВ. 665024

КИЇВСЬКОГО ІНСТИТУТУ
НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

ВИЩІ ПОЗАОЧНІ ЮРИДИЧНІ КУРСИ

при НКЮ УСРР

(Уставу затвердив Держнаукметодком НКЮ
УСРР 9-XI 1928 р.).

В. П. Ю. К.

мають на меті: 1) підвищити кваліфікацію робітників юстиції, ДПУ, міліції й розшуку; 2) розповсюдити юридичну освіту серед робітників адміністративного апарату; 3) підготувати висуванців робітників та селян до самостійної праці в органах юстиції та в адміністративному апараті.

В. П. Ю. К.

розраховані на 24 місяці. Протягом цього часу через видання друкованих лекцій та методологічних порадників буде пройдено курс дисциплін відповідно до програми правничого факультету інституту народного господарства.

Слухачами-передплатниками В. П. Ю. К. можуть бути робітники юстиції, ДПУ, міліції та розшуку, робітники адміністративного апарату та інші особи.

До складу авторів-викладачів запрошені кращі наукові сили.

Особи, що бажають стати слухачами-передплатниками В. П. Ю. К., повинні попередньо надіслати до Юридичного Видавництва НКЮ УСРР (Харків, вул. «Ртема, 31) заяву з своєю адресою. Потім їм надішляють безплатно проспекти з вказівками про курс навчання, умови прийняття та передплату.

974.
ФУНДАМЕНТАЛЬНА
БІБЛІОТЕКА
Київського Інституту
Народного Господарства

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

№ 30 НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ **1929** Р.
ВІДДІЛ ПЕРШИЙ | 31 ГРУДНЯ

ЗМІСТ

Постанови: 2-ої сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету XI скликання та Ради народніх комісарів УСРР

(25 листопада—13 грудня 1929 р.)

231. Про затвердження постанов, що їх ухвалила Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між 4 сесією ВУЦВК'у X скликання й II-ою сесією ВУЦВК'у XI скликання.
232. Про зміну Положення про Машино-тракторний комітет при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.
233. Про заходи до розвитку тваринництва.
234. Про дозвіл Раді народніх комісарів АМСРР і округовим виконавчим комітетам збільшити надвишки в місцеві кошти до державного від прибуткового податку.
235. Про право вдів військових службовців, інвалідів війни, а так само осіб, що загинули у боротьбі з контр-революцією, вступати до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів.
236. Про розмір і порядок брання грошових внесків на ліквідацію неписьменности з осіб, позбавлених виборчих прав.
237. Про пільгове оподаткування єдиним сільсько-господарським податком прибутків селян-середняків від оранки смуг у бідняцьких господарствах по здешевлених цінах.
238. Про затвердження Устави про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.
239. Устава про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления: 2-ой сессии Всеукраинского центрального исполнительного комитета XI созыва и Совета народных комиссаров УССР

(25 ноября—13 декабря 1929 г.)

231. Об утверждении постановлений, принятых Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета между 4-ой сессией ВУЦИК X созыва и II-ой сессией ВУЦИК XI созыва.
232. Об изменении Положения о Машино-тракторном комитете при Народном комиссариате земледелия УССР.
233. О мерах к развитию животноводства.
234. О разрешении Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам повысить надбавки в местные средства к государственному подоходному налогу.
235. О праве вдов военнослужащих, инвалидов войны, а также лиц, погибших в борьбе с контр-революцией, на вступление в кооперативные объединения (артели) инвалидов.
236. О размерах и порядке взимания денежных взносов на ликвидацию неграмотности с лиц, лишенных избирательных прав.
237. О льготном обложении единым сельско-хозяйственным налогом доходов крестьян-середняков от вспашки полос в бедняцких хозяйствах по удешевленным ценам.
238. Об утверждении Положения о Гидро-метеорологическом комитете УССР.
239. Положение о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР

ІНВ. 6650242

ПОСТАНОВА

2-ОЇ СЕСІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ ХІ СКЛИКАННЯ.

231. Про затвердження постанов, що їх ухвалила Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між 4 Сесією ВУЦВК Х скликання і 2 Сесією ВУЦВК ХІ скликання.

Друга Сесія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету ХІ скликання, заслухавши доповідь про постанови, що їх ухвалила Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між 4 Сесією ВУЦВК Х скликання і 2 Сесією ВУЦВК ХІ скликання, і що підлягають затвердженню Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, постановила затвердити постанови, що їх прийнято між 10 листопада 1928 р. і 5 листопада 1929 р., а саме:

а) Про затвердження Кодексів законів УСРР, змін та доповнень до них.

1. З 12 січня 1929 року «Про зміну арт. арт. 46 і 47 Устави про державні промислові трести» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 5, арт. 36).

2. З 12 червня 1929 року «Про зміну Устави про державні промислові трести УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 123).

3. З 24 липня 1929 року «Про зміну постанов «Про затвердження Устави про державні промислові трести УСРР» і «Устава про державні промислові трести УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 166).

4. З 10 листопада 1928 року «Про зміну арт. 39 постанови про промислову кооперацію» (Зб. уз. УСРР 1928 р. № 30, арт. 266).

5. З 2 січня 1929 року «Про зміну арт. 59 постанови Про промислову кооперацію» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 24).

6. З 17 липня 1929 року «Про доповнення арт. 94 і про зміну арт. 75, 96 і 131 Кодексу законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 161).

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

2 СЕССИИ ВСЕУКРАИНСКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО КОМИТЕТА ХІ СОЗЫВА.

231. Об утверждении постановлений, принятых Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета между 4 Сессией ВУЦИК Х созыва и 2 Сессией ВУЦИК ХІ созыва.

Вторая Сессия Всеукраинского центрального исполнительного комитета ХІ созыва, заслушав доклад о постановлениях, принятых Президиумом Всеукраинского центрального исполнительного комитета между 4 Сессией ВУЦИК Х созыва и 2 Сессией ВУЦИК ХІ созыва, и подлежащих утверждению Всеукраинского центрального исполнительного комитета, постановила утвердить постановления, принятые между 10 ноября 1928 года и 5 ноября 1929 года, а именно:

а) Об утверждении Кодексов законов УСРР, изменений и дополнений к ним.

1. От 12 января 1929 года «Об изменении ст.ст. 46 и 47 Положения о государственных промышленных трестах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 5, ст. 36).

2. От 12 июня 1929 года «Об изменении Положения о государственных промышленных трестах УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 123).

3. От 24 июля 1929 года «Об изменении постановлений «Об утверждении Положения о государственных промышленных трестах УСРР» и «Положение о государственных промышленных трестах УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 166).

4. От 10 ноября 1928 года «Об изменении ст. 39 постановления о промышленной кооперации» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 30, ст. 266).

5. От 2 января 1929 года «Об изменении ст. 59 постановления «О промышленной кооперации» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 24).

6. От 17 июля 1929 г. «О дополнении ст. 94 и об изменении ст.ст. 75, 96 и 131 Кодекса законов о труде» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 161).

7. З 12 червня 1929 року «Про доповнення арт. 1 Кодексу законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 110).

8. З 12 червня 1929 року «Про доповнення: 1) арт. 154 «Кодексу законів про працю» та 2) арт. 8 «Правил про опис, арешт і продаж з придатних торгів майка неплательців державних та місцевих податків, оплат і мита» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 122).

9. З 18 вересня 1929 року «Про зміну уваги до арт. 106 «Кодексу законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 194).

10. З 5 листопада 1929 року «Про зміни та доповнення Кодексу законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 229).

11. З 23 січня 1929 року «Про стипендію для студентів вищих шкіл і робітничих факультетів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 49).

12. З 17 квітня 1929 року «Про зміну і доповнення Положення про техникуми УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 12, арт. 94).

13. З 25 вересня 1929 року «Про зміну Положення про техникуми УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 27, арт. 207).

14. З 11 вересня 1929 року «Про зміну й доповнення Положення про інститути УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 22, арт. 184).

15. З 5 листопада 1929 року «Про доповнення Положення про інститути УСРР та Положення про техникуми УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 226).

16. З 14 грудня 1928 року «Про доповнення увагами арт. арт. 52 і 69 Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та акти громадянського стану» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 1, арт. 10).

17. З 18 вересня 1929 року «Про зміну Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та про акти громадянського стану» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 22, арт. 181).

18. З 14 грудня 1928 року «Про зміну відділу III частини IV Земельного кодексу УСРР» Про порядок розв'язання земельних спорів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 20).

19. З 26 червня 1929 року «Про затвердження Устави про векселі» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 148).

7. От 12 июня 1929 года «О дополнении ст. 1 Кодекса законов о труде» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 110).

8. От 12 июня 1929 г. «О дополнениях: 1) ст. 154 «Кодекса законов о труде» и 2) ст. 8 «Правил производства описи, ареста и продажи с публичных торгов имущества неплательщиков по государственным и местным налогам, сборам и пошлинам» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 122).

9. От 18 сентября 1929 года «Об изменении примечания к ст. 106 Кодекса законов о труде» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 194).

10. От 5 ноября 1929 года «Об изменении и дополнении Кодекса законов о труде» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, ст. 229).

11. От 23 января 1929 года «О стипендиях для студентов высших учебных заведений и рабочих факультетов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 49).

12. От 17 апреля 1929 года «Об изменении и дополнении Положения о техникумах УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 12, ст. 94).

13. От 25 сентября 1929 года «Об изменении Положения о техникумах УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 27, арт. 207).

14. От 11 сентября 1929 года «Об изменении и дополнении Положения об институтах УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 22, ст. 184).

15. От 5 ноября 1929 года «О дополнении Положения об институтах УСРР и Положения о техникумах УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, ст. 226).

16. От 14 декабря 1928 года «О дополнительных примечаниями ст.ст. 52 и 69 Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 1, ст. 10).

17. От 18 сентября 1929 г. «Об изменении Кодекса законов о семье, опеке, браке и об актах гражданского состояния» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 22, ст. 181).

18. От 14 декабря 1928 года «Об изменении раздела III Части IV Земельного кодекса УСРР «О порядке рассмотрения земельных споров» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 20).

19. От 26 июня 1929 года «Об утверждении Положения о векселях» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 148).

20. З 11 вересня 1929 року «Про зміну постанови «Про затвердження Устави про векселі» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 191).

21. З 5 листопада 1929 року «Про затвердження Цивільного процесуального кодексу УСРР 1929 р.» і «Цивільний процесуальний кодекс УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 25, арт. арт. 200 і 201).

22. З 3 жовтня 1929 року «Про відшкодування втрат активним робітникам села від осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 82).

23. З 6 лютого 1929 року «Про відповідальність за перешкодження особам баймані праці на селі, здійснювати свої виборчі права» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 51).

24. З 28 вересня 1929 року «Про зміну арт. 57 і додатку до арт. 38 Кримінального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 197).

25. З 6—13 лютого 1929 року «Про зміну й доповнення Кримінально-процесуального кодексу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р., № 7, арт. 57).

26. З 19 червня 1929 року «Про товариські суди й судні камери для розв'язання деяких кримінальних і цивільних справ» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 141).

27. З 11 вересня 1929 року «Про скасування чинності Устави про судустрой УСРР в ред. 1929 р.» і «Устави про судустрой УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 26, арт. арт. 202 і 203).

28. З 12 червня 1929 року «Як утримувати в поправно-трудових установах в'язнів, що належать до класово-ворожих елементів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 111).

29. З 30 серпня 1929 року «Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УСРР та про зміну: арт. 13 «Положення про сільські ради», арт. 14 «Положення про селищні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», арт. 13 «Положення про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» і «Положення про районні з'їзди рад і районні виконавчі комітети» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, арт. 189).

20. От 11 сентября 1929 года «Об изменении постановления «Об утверждении Положения о векселях» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 191).

21. От 5 ноября 1929 года «Об утверждении Гражданского процессуального кодекса УСРР 1929 года» и «Гражданский процессуальный кодекс УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 25, ст.ст. 200 и 201).

22. От 3 апреля 1929 года «О возмещении убытков активным работникам села лицами, которые на почве классовой борьбы уничтожили их имущество путем поджогов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, ст. 82).

23. От 6 февраля 1929 года «Об ответственности за препятствование лицам наемного труда в деревне осуществлять их избирательные права» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 51).

24. От 28 сентября 1929 года «Об изменении ст. 57 и приложения к ст. 38 Уголовного кодекса УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 197).

25. От 6—13 февраля 1929 года «Об изменении и дополнении Уголовного процессуального кодекса УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, ст. 57).

26. От 19 июня 1929 года «О товарищеских судах и примирительных камерах для разрешения некоторых уголовных и гражданских дел» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, ст. 141).

27. От 11 сентября 1929 г. «О введении в действие Положения судустройства УСРР в редакции 1929 г.» и «Положения о судустройстве УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 26, ст.ст. 202 и 203).

28. От 12 июня 1929 года «О порядке содержания в исправительно-трудовых учреждениях заключенных, принадлежащих к классово-враждебным элементам» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 111).

29. От 30 августа 1929 года «Об изменении и дополнении Административного кодекса УСРР и об изменении: ст. 13 «Положения о сельских советах», ст. 14 «Положения о поселковых советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов», ст. 13 «Положения о городских советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» и «Положения о районных с'ездах советов и районных исполнительных комитетах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, ст. 189).

б) Інші постанови.

1. З 30 серпня 1929 року «Про організацію спробко-показової округи» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 190).

2. З 12 січня 1929 року «Про міські районні ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 45).

3. З 14 грудня 1928 року «Устава про секції робітничо-селянської інспекції при сільських радах та районних виконавчих комітетах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, арт. 19).

4. З 23 січня 1929 року «Про секції робітничо-селянської інспекції при місцевих і селищних радах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 47).

5. З 25 жовтня 1929 року «Про доповнення Положення про сільські ради» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 28, арт. 216).

6. З 18 вересня 1929 року «Про утворення на території Запорізької округи, Хортєцького району з переважною німецькою людністю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 193).

7. З 12 червня 1929 року «Про утворення на території Запорізької округи Ново-златопільського району з переважною єврейською людністю» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 124).

8. З 12 червня 1929 року «Про зміну законодавства УСРР в зв'язку з скасуванням чинності засадам про майнові права місцевих рад» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 115).

9. З 3 липня 1929 року «Про поширення прав місцевих рад щодо сприяння виконанню загально-державних завдань і планів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 153).

10. З 23 січня 1929 р. «Устави про Народній комісаріят робітничо-селянської інспекції УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р., № 6, арт. 46).

11. З 25 вересня 1929 року «Про доповнення Устави про Народній комісаріят робітничо-селянської інспекції УСРР і Устави про округові з'їзди рад, округові виконавчі комітети, їх відділи та інспектури» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 211).

12. З 3 квітня 1929 року «Устава про Вищу раду народного господарства УСРР»

б) Прочіє постановлення.

1. От 30 августа 1929 года «Об организации опытно-показательного округа» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 190).

2. От 12 января 1929 года «О городских районных советах рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 45).

3. От 14 декабря 1928 года «Положение о секциях рабоче-крестьянской инспекции при сельских советах и районных исполнительных комитетах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 4, ст. 19).

4. От 23 января 1929 года «О секциях рабоче-крестьянской инспекции при городских и поселковых советах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, ст. 47).

5. От 25 октября 1929 года «О дополнении Положения о сельских советах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 28, ст. 216).

6. От 18 сентября 1929 года «Об образовании на территории Запорожского округа Хортицкого района с преобладающим немецким населением» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 193).

7. От 12 июня 1929 года «Об образовании на территории Запорожского округа Ново-златопольского района с преобладающим еврейским населением» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 124).

8. От 12 июня 1929 г. «Об изменении законодательства УСРР в связи с введением в действие основных положений об имущественных правах местных советов» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 115).

9. От 3 июля 1929 года «О расширении прав местных советов в отношении содействия выполнению общегосударственных заданий и планов» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 153).

10. От 23 января 1929 года «Положение о Народном комиссариате рабоче-крестьянской инспекции УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р., № 6, ст. 46).

11. От 25 сентября 1929 г. «О дополнении Положения о Народном комиссариате Рабоче-крестьянской инспекции УСРР и Положения об окружных с'ездах советов, окружных исполнительных комитетах, их отделах и инспектурах» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 27, ст. 211).

12. От 3 апреля 1929 года «Положение о Высшем совете народного хозяйства

(Зб. зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 84).

13. З 12 червня 1929 року «Устава про Народний комісаріат фінансів УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, арт. 116).

14. З 19 червня 1929 року «Про затвердження Устави про Народний комісаріат праці УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 142).

15. З 24 листопада 1928 року «Про обов'язки Народного комісаріату праці УСРР за здійсненням політики в царині будівництва робітничих жител» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 1, арт. 4).

16. З 19 червня 1929 року «Про зміну й доповнення постанови «Про обов'язки Народного комісаріату праці УСРР за здійснення політики в царині будівництва робітничих жител» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 138).

17. З 11 вересня 1929 року «Устава про Народний комісаріат юстиції УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 192).

18. З 3 квітня 1929 року «Устава про Народний комісаріат охорони здоров'я УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 11, арт. 85).

19. З 25 жовтня 1929 року «Про організацію у складі Народного комісаріату охорони здоров'я УСРР відділу транспортної медицини» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 224).

20. З 25 жовтня 1929 року «Устава про Народний комісаріат торгівлі УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 28, арт. 214).

21. З 27 лютого 1929 року «Про затвердження Устави про Народний комісаріат соціального забезпечення УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 67).

22. З 27 лютого 1929 року «Про затвердження Устави про Центральну статистичну управу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 68).

23. З 6 лютого 1929 року «Устава про Головне управління шосейних і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 56).

24. З 26 червня 1929 року «Про чистку апарата державних органів, кооперативних і громадських організацій» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 146).

УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 11, ст. 84).

13. От 12 июня 1929 года «Положение о Народном комиссариате финансов УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 15, ст. 116).

14. От 19 июня 1929 года «Об утверждении Положения о Народном комиссариате труда УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, ст. 142).

15. От 24 ноября 1928 года «Об обязанностях Народного комиссариата труда УССР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 1, ст. 4).

16. От 19 июня 1929 года «Об изменении и дополнении постановления «Об обязанностях Народного комиссариата труда УССР по осуществлению политики в области строительства рабочих жилищ» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, ст. 138).

17. От 11 сентября 1929 года «Положение о Народном комиссариате юстиции УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, ст. 192).

18. От 3 апреля 1929 г. «Положение о Народном комиссариате здравоохранения УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 11, ст. 85).

19. От 25 октября 1929 года. «Об организации в составе Народного комиссариата здравоохранения УССР отдела транспортной медицины». (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, ст. 224).

20. От 25 октября 1929 года «Положение о народном комиссариате торговли УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 28, ст. 214).

21. От 27 февраля 1929 года «Об утверждении Положения о Народном комиссариате социального обеспечения УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 9, ст. 67).

22. От 27 февраля 1929 года «Об утверждении Положения о Центральном статистическом управлении УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 9, ст. 68).

23. От 6 февраля 1929 года «Положение о Главном управлении шоссежных и ґрунтовых дорог и автомобильного транспорта УССР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, ст. 56).

24. От 26 июня 1929 года «О чистке аппарата государственных органов, кооперативных и общественных организаций» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 146).

25. З 29 березня 1929 року «Про найменші агрикультурні вимоги, що їх зобов'язані виконувати установи, організації та окремі селянські господарства, що користуються землею сільсько-господарського призначення» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 80).

26. З 7 серпня 1929 року «Про самообкладання людности на задоволення її громадських потреб» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 21, арт. 173).

27. З 27 лютого 1929 року «Про трудовий шляховий відбуток» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, арт. 63).

28. З 12 червня 1929 року «Про фонди допомоги дітям наймитів та бідноти» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 130).

29. З 24 липня 1929 року «Про шльги з єдиного сільсько-господарського податку господарствам сільських активістів, що потерпіли від куркульського терору» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 168).

30. З 3 липня 1929 року «Про заходи до ліквідації неписьменности серед дорослої трудящої людности УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 151).

31. З 3 квітня 1929 року «Про страхування від терористичних актів робітників низових органів влади та громадських організацій села в органах державного страхування» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 81).

Харків, 26 листопада 1929 р.

Голова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Г. Петровський**.

Секретар Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **М. Василенко**.

ПОСТАНОВИ

РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР

232. Про зміну положення про Машинно-тракторний комітет при Народньому комісаріаті земельних справ УСРР.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

Арт. 3 своєї постанови з 9 лютого 1928 р. «Положення про Комітет регулювання сільсько-господарського машинно- та тракторно-

25. От 29 марта 1929 года «О минимальных агрокультурных требованиях, подлежащих выполнению учреждениями, организациями и отдельными селянскими хозяйствами, пользующимися землей сельскохозяйственного назначения» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, ст. 80).

26. От 7 августа 1929 года «О самообложении населения для удовлетворения его общественных нужд» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 21, ст. 173).

27. От 27 февраля 1929 года «О трудовой дорожной повинности» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 7, ст. 63).

28. От 12 июня 1929 года «О фондах помощи детям батраков и бедноты» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 16, ст. 130).

29. От 24 июля 1929 г. «О льготах по единому сельскохозяйственному налогу хозяйствам сельских активистов, пострадавшим от кулацкого террора» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, ст. 168).

30. От 3 июля 1929 года «О мероприятиях по ликвидации неграмотности среди взрослого трудящегося населения УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, ст. 151).

31. От 3 апреля 1929 года «О страховании от террористических актов работников низовых органов власти и общественных организаций села в органах государственного страхования» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, ст. 81).

Харьков, 26 ноября 1929 г.

Председатель Всеукраинского центрального исполнительного комитета **Г. Петровский**.

Секретарь Всеукраинского центрального исполнительного комитета **М. Василенко**.

ПОСТАНОВЛЕНИЯ

СОВЕТА НАРОДНЫХ КОМИССАРОВ УССР.

232. Об изменении положения о Машинно-тракторном комитете при Народном комиссариате земледелия УССР.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

Ст. 3 своего постановления от 9 февраля 1928 г. «Положение о Комитете по регулированию сельскохозяйственного ма-

постачання (Машинно-тракторний комітет) при Народному комісаріаті земельних справ УСРР (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 42) ухвалити в такій редакції:

«3. До складу комітету входять: два представники Народного комісаріату земельних справ УСРР (голова і заступник голови Комітету) та по одному представнику від: Вищої ради народного господарства УСРР, Народного комісаріату фінансів УСРР, Народного комісаріату торгівлі УСРР, Всеукраїнського сільсько-господарського банку, Всеукраїнської спілки спілків сільсько-господарської кооперації й колективізації, Всеукраїнської спілки сільсько-господарських колективів і Всеукраїнського центрального комітету незаможних селян.

Голову і заступника голови Комітету вишуває Народний комісаріат земельних справ УСРР і затверджує Українська економічна рада. Членів Комітету настановлюють відповідні урядництва, установи й організації як своїх постійних представників.

Увага. Комітет може запрошувати на свої засідання з правом дорадчого голосу представників інших заінтересованих установ і організацій».

Харків, 25 листопада 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко**.

Заст. керівничого справ Ради народних комісарів УСРР **Яворський**.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 30 листопада 1929 р., № 278.

233. Про заходи до розвитку тваринництва.

Щоб розвинути тваринництво, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати всі сільсько-господарські виробничі об'єднання і колективи, кооперативні й громадські організації та земельні громади мати пайдників для своїх черід великої рогатої худоби, овець та свиней.

Порядок здійснення зазначеного обов'язку та відповідальність за зламання його

шино-трактороснабження (Машинно-тракторний комітет) при Народном комиссариате земледелия УССР (Зб. Уз. УССР 1928 р. № 3, арт. 42) изложить в следующей редакции:

«3. В состав комитета входят: два представителя Народного комиссариата земледелия УССР (председатель и заместитель председателя Комитета) и по одному представителю: от Высшего совета народного хозяйства УССР, Народного комиссариата финансов УССР, Народного комиссариата торговли УССР, Всеукраинского сельскохозяйственного банка, Всеукраинского союза союзов сельскохозяйственной кооперации и коллективизации, Всеукраинского союза сельскохозяйственных коллективов и Всеукраинского центрального комитета незаможных селян.

Председатель и заместитель председателя Комитета выдвигаются Народным комиссариатом земледелия УССР и утверждаются Украинским экономическим совещанием. Члены Комитета назначаются соответствующими ведомствами, учреждениями и организациями в качестве их постоянных представителей.

Примечание. Комитет может приглашать на свои заседания с правом совещательного голоса представителей иных заинтересованных учреждений и организаций».

Харьков, 25 ноября 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко**.

Зам. управляющего делами Совета народных комиссаров УССР **Яворский**.

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 30 ноября 1929 г., № 278.

233. О мерах к развитию животноводства.

В целях развития животноводства Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Обязать все сельскохозяйственные производственные объединения и коллективы, кооперативные и общественные организации и земельные общества содержать производителей для своих стад крупного рогатого скота, овец и свиней.

Порядок осуществления указанной обязанности и ответственность за ее нарушение

встановлюється в обов'язковій постанові, що її видає Народний комісаріят земельних справ УСРР, порозумівшись із Всеукраїнським сільсько-господарською кооперації та колективізації.

2. Запропонувати Раді народних комісарів АМСРР вжити заходів до запровадження відповідних заходів в АМСРР.

Харків, 25 листопада 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 30 листопада 1929 р., № 278.

234. Про дозвіл Раді народних комісарів АМСРР і округовим виконавчим комітетам збільшити надвишки в місцеві кошти до державного відприбуткового податку.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

Дозволити Раді народних комісарів АМСРР і округовим виконавчим комітетам УСРР збільшити надвишки в місцеві кошти до державного відприбуткового податку стосовно осіб, оподатковуваних за розписами №№ 2, 2-а і 3 ставок відприбуткового податку (додатки 3, 4 і 5 до «Устави про державний прибутковий податок», — Зб. Зак. СРСР 1928 р. № 1, арт. 2; 1929 р. арт. № 68, 639), до 50% з тим, щоб всі встановлені перед виданням цієї постанови надвишки входили в цю норму.

II

Цю постанову видається на підставі уваги 3 до арт. 25 «Положення про місцеві фінанси» (Зб. Зак. СРСР 1926 р., № 31, арт. 199).

Харків, 2 грудня 1929 р.

Заст. Голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Касян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 12 грудня 1929 р., № 288.

нає устанавлюється обивательним постановленням, издаваемым Народным комиссариятом земельного УСОР по соглашению с Всеукраинским союзом союзов сельско-хозяйственной кооперации и коллективизации.

2. Предложить Совету народных комиссаров АМСРР принять меры к проведению соответствующих мероприятий в АМСРР.

Харьков, 25 ноября 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УСРР **Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 30 ноября 1929 г., № 278.

234. О разрешении Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам повысить надбавки в местные средства к государственному подоходному налогу.

Совет народных комиссаров УСОР постановил:

I.

Разрешить Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам УСОР повысить надбавку в местные средства к государственному подоходному налогу в отношении лиц, облагаемых по расписаниям №№ 2, 2-а и 3 ставок подоходного налога (приложения 3, 4 и 5 к «Положению о государственном подоходном налоге» — С. З. СССР 1928 г. № 1, ст. 2; 1929 г. № 68, ст. 639), до 50% с тем, чтобы все установленные до издания настоящего постановления надбавки входили в эту норму.

II.

Настоящее постановление издается на основании примечания 3 к ст. 25 «Положения о местных финансах» (С. З. СССР 1926 г. № 31, ст. 199).

Харьков, 2 декабря 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УСРР **Касян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 декабря 1929 г., № 288.

235. Про право вдов військових службовців, інвалідів війни, а так само осіб, що загинули у боротьбі з контр-революцією, вступати до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Надати тим, що належать до трудових категорій, удовам військових службовців, інвалідів війни, а так само осіб, які загинули у боротьбі з контр-революцією, право вступати до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів на однакових підставах з інвалідами війни та праці, незалежно від того, чи мають право ці вдови на соціальне забезпечення або забезпечення порядком соціального страхування чи ні.

2. Умови і порядок вступу зазначених в арт. 1 осіб до кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів та вибуття їх з цих об'єднань (артілей) визначається в правилах, що їх видає Народній комісаріат соціального забезпечення УСРР.

Харків, 5 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Сербиченко.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Касян.**

Сголошено в „Вістях ВУЦВК“ 12 грудня 1929 р. № 288.

235. О праве вдов военнослужащих, инвалидов войны, а также лиц, погибших в борьбе с контр-революцией, на вступление в кооперативные объединения (артели) инвалидов.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

1. Предоставить принадлежащим к трудовым категориям вдовам военно-служащих, инвалидов войны, а также лиц, погибших в борьбе с контр-революцией, право вступления в кооперативные объединения (артели) инвалидов на одинаковых основаниях с инвалидами войны и труда, независимо от того, пользуются ли эти вдовы правом на социальное обеспечение или обеспечение в порядке социального страхования или нет.

2. Условия и порядок вступления указанных в ст. 1 лиц в кооперативные объединения (артели) инвалидов и выбытия их из этих объединений (артелей) определяются правилами, издаваемыми Народным комиссариатом социального обеспечения УССР.

Харьков, 5 декабря 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УССР **Сербиченко.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Касьян.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 12 декабря 1929 г., № 288.

236. Про розміри і порядок брання грошових внесків на ліквідацію неписьменности з осіб, позбавлених виборчих прав.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Усі письменні особи віком 18—50 років, позбавлені виборчих прав, щороку вносять до фонду ліквідації неписьменности грошові внески розміром:

«1) Платіти відприбуткового податку за розписом № 1—0,4% суми щорічного оподаткованого прибутку.

2) Платіти того самого податку за розписом №№ 2 і 2а з суми щорічного оподаткованого прибутку до 1.200 зрб.—0,5%;

від 1.201 зрб. до 2.800 зрб.—0,75%;

від 2.801 зрб. до 4.000 зрб.—0,1%;

від 4.001 зрб. до 8.000 зрб.—1,5%;

від 8.001 зрб. до 8.000 зрб.—1,75%;

від 8.001 зрб. добільше—2%.

236. О размерах и порядке взимания денежных взносов на ликвидацию неграмотности с лиц, лишенных избирательных прав.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Все грамотные лица в возрасте 18—50 лет, лишенные избирательных прав, ежегодно вносят в фонд ликвидации неграмотности денежные взносы в размере:

«1) Плательщики подоходного налога по расписанию № 1—0,4% суммы ежегодного облагаемого дохода.

2) Плательщики того же налога по расписанию №№ 2 и 2а с суммы ежегодного облагаемого дохода до 1.200 р.—0,5%;

от 1.201 руб. до 2.800 руб.—0,75%;

от 2.801 руб. до 4.000 руб.—1%;

от 4.001 руб. до 8.000 руб.—1,5%;

от 8.001 руб. до 8.000 руб.—1,75%;

от 8.001 руб. и выше—2%.

з) Платіє того самого податку за розширом № 3 з суми щорічного оподаткованого прибутку до 1.200 крб.—1%;

від 1.201 крб. до 2.800 крб.—1,5%;

від 2.801 крб. до 4.000 крб.—2%;

від 4.001 крб. до 6.000 крб.—2,5%;

від 6.001 крб. до 8.000 крб.—3%;

від 8.001 крб. до 10.000 крб.—3,5%;

від 10.000 крб. і більше—4%.

4) платіє сільсько-господарського податку—15% від окладу сільсько-господарського податку;

5) особи, що не підлягають оподаткуванню ні відприбутковим, ні сільсько-господарським податком за неодосягнення їхніх прибутків неоподаткованого мінімуму, залежно від поясів місцевостей, установлених для брагання відприбуткового податку, а саме:

для 1 поясу—5 крб., для 2 поясу—4 крб., для 3 поясу—3 крб., для 4 поясу—2 крб.

2. За осіб, що не мають самостійних джерел прибутку і що є цілком на утриманні інших осіб, позбавлених виборчих прав, грошові внески роблять ті, хто їх утримує, в половинному розмірі внесків, які належать з самого платія, що має утриманців.

Увага. Правила цього артикулу не поширюються на осіб, оподаткованих сільсько-господарським податком.

3. Зазначені в цій постанові грошові внески нараховують на платієв єдиного сільсько-господарського податку місцеві ради, а на інших платієв—ті органи, що оподатковують відприбутковим податком, одночасно з нарахуванням цього податку. Зазначені внески виплачуються раз у перший реченець, установлений для уплати відприбуткового або єдиного сільсько-господарського податків, за належністю.

4. Брагання передбачених у цій постанові грошових внесків, а так само оскарження чинностей відповідних органів щодо нарахування та брагання їх провадиться порядком, зазначеним в Уставі про брагання податків.

II.

5. Цю постанову видається на підставі арт. 14 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 липня 1929 р. «Про заходи до ліквідації

з) Плательщики того, же налога по расширению № 3 с суммы ежегодного облагаемого дохода до 1.200 руб.—1%;

от 1.201 руб. до 2.800 руб.—1,5%;

от 2.801 руб. до 4.000 руб.—2%;

от 4.001 руб. до 6.000 руб.—2,5%;

от 6.001 руб. до 8.000 руб.—3%;

от 8.001 руб. до 10.000 руб.—3,5%;

от 10.001 руб. и выше—4%.

4) плательщики сельско-хозяйственного налога—15% от оклада сельско-хозяйственного налога;

5) лица, не подлежащие обложению ни подоходным, ни сельско-хозяйственным налогом вследствие недостижения их доходов необлагаемого минимума, в зависимости от поясов местностей, установленных для взимания подоходного налога, а именно:

для 1-го пояса—5 рублей, для 2-го пояса—4 рубл., для 3-го пояса—3 рубл., для 4-го пояса—2 рубл.

2. За лиц, не имеющих самостоятельных источников дохода и состоящих целиком на иждивении других лиц, лишенных избирательных прав, денежные взносы делаются теми, на чьем иждивении они находятся, в половинном размере взносов, причитающихся с самого плательщика, имеющего иждивенцев.

Примечание. Правила настоящей статьи не распространяются на лиц, обложенных сельско-хозяйственным налогом.

3. Указанные в настоящем постановлении денежные взносы начисляются на плательщиков единого сельско-хозяйственного налога местными советами, а на прочих плательщиков—теми органами, которые производят обложение подоходным налогом, одновременно с начислением этого налога. Указанные взносы уплачиваются одновременно в первый срок, установленный для уплаты подоходного или единого сельско-хозяйственного налога, по принадлежности.

4. Взимание предусмотренных настоящим постановлением денежных взносов, а также обжалование действий соответствующих органов по начислению и взиманию их производится в порядке, указанном в Положении о взимании налогов.

II.

5. Настоящее постановление издается на основании ст. 14 постановления ВУЦИК и СНК УССР от 3 июля 1929 г. «О мероприя-

неписьменности серед дорослої трудящої людності УСРР» (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 151).

Харків, 6 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Насян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 18 і 20 грудня 1929 р., № 293 і 295.

237. Про пільгове оподаткування єдиним сільсько-господарським податком прибутків селян-середняків від оранки смуг у бідняцьких господарствах по здешевлених цінах.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

Раді народних комісарів АМСРР і окружним виконавчим комітетам надається право увільняти від оподаткування єдиним сільсько-господарським податком або оподатковувати на пільгових умовах прибутки селян-середняків від оранки смуг у бідняцьких господарствах по здешевлених цінах, установлених: у сільських місцевостях за постановою загальних зборів громадян або районного виконавчого комітету, а в міських селищах—за постановою загальних зборів земельної громади, що є у межах цього селища, або міської чи селищної ради.

II.

Цю постанову видається на доповнення постанови РНК УСРР з 26 березня 1929 р. «Про затвердження васади проведення єдиного сільсько-господарського податку на території УСРР в 1929-1930 році» (Зб. Зак. УСРР 1929 р., № 10, арт. 79).

Харків, 6 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Насян.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК“ 15 грудня 1929 р., № 291.

тнях по ліквідації неграмотності среди взрослого трудящегося населения УССР» (С. З. УССР 1929 г. № 18, ст. 151).

Харьков, 6 декабря 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Насын.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 18 и 20 декабря 1929 г., № 293 и 295.

237. О льготном обложении единым сельскохозяйственным налогом доходов крестьян-середняков от вспашки полос в бедняцких хозяйствах по удешевленным ценам.

Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

Совету народных комиссаров АМСРР и окружным исполнительным комитетам, предоставляется право освобождать от обложения единым сельскохозяйственным налогом или облагать на льготных условиях доходы крестьян-середняков от вспашки полос в бедняцких хозяйствах по удешевленным ценам, установленным: в сельских местностях — постановлением общего собрания граждан либо районного исполнительного комитета, а в городских поселениях—постановлением общего собрания земельного общества, находящегося в пределах этого поселения, либо городского или поселкового совета.

II.

Настоящее постановление издается в дополнение постановления СНК УССР от 26 марта 1929 г. «Об утверждении основных положений проведения единого сельскохозяйственного налога на территории УССР в 1929-30 году» (Зб. зак. УСРР 1929 г. № 10, ст. 79).

Харьков, 6 декабря 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Насын.**

Распубликовано в „Вістях ВУЦВК“ 15 декабря 1929 г., № 291.

238. Про затвердження уставу про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

Щоб створити єдину гідро-метеорологічну службу на території УСРР та найкраще обслуговувати метеорологію і гідрологію всіх галузей народного господарства та оборони країни, Рада народних комісарів УСРР постановила:

I.

1. Затвердити уставу про гідро-метеорологічний комітет УСРР.

2. Зобов'язати Гідро-метеорологічний комітет УСРР протягом двох тижнів від дня його організації взяти до свого відання Українську метеорологічну службу, крім служби врожаю, що залишається у віданні Народного комісаріату земельних справ УСРР.

3. У міру організації Гідро-метеорологічного комітету УСРР і місцевих гідро-метеорологічних бюро, на їх вимогу, центральні й місцеві метеорологічні, гідро-метеорологічні й гідрологічні адміністративні органи, що є у віданні окремих урядових, державних установ і підприємств, слід розформувати, а їхні станції та пости, а так само всі існуючі на території УСРР метеорологічні й гідрологічні науково-дослідні установи з належними до їх складу і тим, що є при них, геомагнетовими установами, з усім устаткуванням, майном і кредитами, слід передати Гідро-метеорологічному комітету УСРР та відповідним гідро-метеорологічним бюро.

Усім центральним і місцевим установам забороняється організувати загальнометеорологічні й загальногідрологічні установи, станції, пости тощо.

Окремим народним комісаріатам і прирівненим до них центральним установам, з так само окремим місцевим установам надається право мати виключно для задоволення їхніх спеціальних потреб гідро-метеорологічні станції, пости тощо, що не увходять до загальної мережі гідро-метеорологічних установ, але не інакше, як порозумівшись з Гідро-метеорологічним комітетом УСРР.

238. Об утверждении положения о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

В целях создания единой гидро-метеорологической службы на территории УССР и наилучшего обслуживания в отношении метеорологии и гидрологии всех отраслей народного хозяйства и обороны страны, Совет народных комиссаров УССР постановил:

I.

1. Утвердить положение о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

2. Обязать Гидро-метеорологический комитет УССР в течение двухнедельного срока со дня его организации принять в свое ведение Украинскую метеорологическую службу, за исключением службы урожая, каковая остается в ведении Народного комиссариата земледелия УССР.

3. По мере организации Гидро-метеорологического комитета УССР и местных гидро-метеорологических бюро, по их требованию, центральные и местные метеорологические, гидро-метеорологические и гидрологические административные органы, состоящие в ведении отдельных ведомств, государственных учреждений и предприятий, подлежат расформированию, а их станции и посты, а равно все существующие на территории УССР метеорологические и гидрологические научно-исследовательские учреждения с входящими в их состав и состоящими при них геомагнитными учреждениями, со всем оборудованием, имуществом и кредитами, подлежат передаче Гидро-метеорологическому комитету УССР и соответствующим гидро-метеорологическим бюро.

Всем центральным и местным учреждениям воспрещается организовывать общеметеорологические и общегидрологические учреждения, станции, посты и т. п.

Отдельным народным комиссариатам и приравненным к ним центральным учреждениям, а также отдельным местным учреждениям предоставляется право иметь исключительно для удовлетворения их специальных нужд гидро-метеорологических станции, посты и т. п., не входящие в общую сеть гидро-метеорологических учреждений, но не иначе, как по соглашению с Гидро-метеорологическим комитетом УССР.

4. До організації Гідро-метеорологічного комітету УСРР та місцевих гідро-метеорологічних бюро і передачі їм відповідних функцій та органів (арт. 3) зберігається існуючий порядок обслуговування гідро-метеорологічними даними Робітничо-селянської червоної армії і всіх галузей народного господарства.

II.

5. З виданням цієї постанови касується постанову РНК УСРР з 18 листопада 1921 р. «Про метеорологічну службу на Україні (Зб. Уз. УСРР 1921 р., № 24, арт. 689).

6. Цю постанову видається на підставі постанови РНК Союзу РСР з 28 серпня 1929 р. «Устава про Гідро-метеорологічний комітет» (Зб. зак. СРСР 1929 р., № 56, арт. 523).

Харків, 13 грудня 1929 р.

Заст. голови Ради народних комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ Ради народних комісарів УСРР **Насян.**

4. До организации Гидро-метеорологического комитета УССР и местных гидро-метеорологических бюро и передачи им соответствующих функций и органов (ст. 3) сохраняется существующий порядок обслуживания гидро-метеорологическими данными Рабоче-крестьянской красной армии и всех отраслей народного хозяйства.

II.

5. С изданием настоящего постановления отменяется постановление СНК УССР от 18 ноября 1921 г. «О метеорологической службе на Украине» (С. У. УССР 1921 г. № 24, ст. 689).

6. Настоящее постановление издается на основании постановления СНК Союза ССР от 28 августа 1929 г. «Положение о Гидро-метеорологическом комитете» (С. З. СССР 1929 г. № 56, ст. 523).

Харьков, 13 декабря 1929 г.

Зам. председателя Совета народных комиссаров УССР **Дудник.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УССР **Насян.**

239. Устава про Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

1. Для керівництва гідро-метеорологічною службою на території УСРР організувати при Раді народних комісарів УСРР Гідро-метеорологічний комітет УСРР в складі голови, його заступника, п'ятьох членів—з призначення та директорів центральних науково-дослідних установ гідро-метеорологічної служби УСРР—за посадою.

Голову, заступника голови і членів комітету з призначення настановлює Рада народних комісарів УСРР, причому заступника голови комітету настановлюється на подання Водного комітету при Українській економічній нараді, а членів комітету — на подання Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР, по одному з кандидатів, висунених від Народного комісаріату військових і морських справ, Народного комісаріату шляхів, Вищої ради народного господар-

239. Положение о Гидро-метеорологическом комитете УССР.

1. Для руководства гидро-метеорологической службой на территории УССР организовать при Совете народных комиссаров УССР Гидро-метеорологический комитет УССР в составе председателя, его заместителя, пяти членов—по назначению и директоров центральных научно-исследовательских учреждений гидро-метеорологической службы УССР—по должности.

Председатель, заместитель председателя и члены комитета по назначению назначаются Советом народных комиссаров УССР, при чем заместитель председателя комитета назначается по представлению Водного комитета при Украинском экономическом совещании, а члены комитета—по представлению Гидро-метеорологического комитета Союза ССР по одному из кандидатов, предложенных Народным комиссариатом по военным и морским делам, Народным комис-

ства УСРР, Народного комісаріату освіти УСРР та Народного комісаріату земельних справ УСРР.

2. У своїй роботі Гідро-метеорологічний комітет УСРР керується і директивами Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР, і вказівками Ради народних комісарів УСРР.

3. На Гідро - метеорологічний комітет УСРР покладається:

1) керувати Українською метеорологічною службою, її філіями та місцевими гідро-метеорологічними бюроми, відповідно до потреб народного господарства та оборони країни.

2) погоджувати програми робіт науково-дослідних установ республіканського значення, що працюють у царині гідро-метеорології УСРР, покладати на ці установи спеціальні завдання і давати для розробки цих завдань методологічні вказівки;

3) організувати спеціальні гідро-метеорологічні й геофізичні постійні та тимчасові комісії, а так само експедиції, лабораторії та кабінети для вивчення впливу різних геофізичних чинників на розвиток народного господарства.

4. Гідро - метеорологічному комітету УСРР надається право:

1) давати всім установам метеорологічної служби, гідро - метеорологічним бюроам, науково-дослідним установам, станціям і постаам потрібні директиви, інструкції та вказівки, а так само встановлювати методологію роботи переданих у відання комітету метеорологічних і гідрологічних установ УСРР, відповідно до покладених на них завдань;

2) подавати на розгляд Ради народних комісарів УСРР доповіді й проекти постанов, скеровані до належного розвитку гідро-метеорологічних досліджень та обслуговування наслідками цих досліджень всіх галузей народного господарства;

3) порушувати перед Радою народних комісарів УСРР питання про припинення порядкум арт. 5 «Устави про Гідро-метеорологічний комітет» (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 56, арт. 523) розпоряджень Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР;

саріатом путей сообщения, Высшим советом народного хозяйства УССР, Народным комиссариатом просвещения УССР и Народным комиссариатом земледелия УССР.

2. В своей работе Гидро-метеорологический комитет УССР руководствуется как директивами Гидро-метеорологического комитета Союза ССР, так и указаниями Совета народных комиссаров УССР.

3. На Гидро-метеорологический комитет УССР возлагается:

1) руководство Украинской метеорологической службой, ее отделениями и местными гидро-метеорологическими бюро, в соответствии с нуждами народного хозяйства и обороны страны;

2) согласование программ работ научно-исследовательских учреждений республиканского значения, работающих в области гидро-метеорологии УССР, возложение на эти учреждения специальных заданий и дача для разработки этих заданий методологических указаний;

3) организация специальных гидро-метеорологических и геофизических постоянных и временных комиссий, а также экспедиций, лабораторий и кабинетов для изучения влияния разных геофизических факторов на развитие народного хозяйства.

4. Гидро-метеорологическому комитету УССР предоставляется право:

1) давать всем учреждениям метеорологической службы, гидро-метеорологическим бюро, научно-исследовательским учреждениям, станциям и постаам необходимые директивы, инструкции и указания, а также устанавливать методологию работы переданных в ведение комитета метеорологических и гидрологических учреждений УССР в соответствии с возложенными на них заданиями;

2) представлять на рассмотрение Совета народных комиссаров УССР доклады и проекты постановлений, направленных к надлежащему развитию гидро-метеорологических исследований и обслуживанию результатами этих обследований всех отраслей народного хозяйства;

3) возбуждать перед Советом народных комиссаров УССР вопросы о приостановлении в порядке ст. 5 «Положения о Гидро-метеорологическом комитете» (С. З. СССР 1929 г. № 56, ст. 523) распоряжений Гидро-метеорологического комитета Союза ССР;

4) розглядати й затверджувати проекти та програми робіт гідро-метеорологічної служби УСРР, що їх вона виконує для обслуговування різних урядових установ та організацій на спеціальні від них завдання;

5) порушувати питання перед Радою народних комісарів АМСРР і окружними виконавчими комітетами про організацію при них гідро-метеорологічних бюро і нарад при цих бюрох;

6) вимагати для розгляду і координування планів та програм робіт тих, що є у віданні урядових установ і організацій, гідро-метеорологічних науково-дослідних установ, станцій і постів, які обслуговують спеціальні потреби цих урядових установ і організацій, а так само давати висновки про потрібні зміни й доповнення до зазначених планів та програм;

7) оголошувати конкурси, обирати й затверджувати на посадах науковий та адміністративний персонал метеорологічної служби УСРР і безпосередньо підурядних Комітетів науково-дослідних установ;

8) звільняти з посади, а так само порушувати питання про притягнення до відповідальності осіб провідного персоналу гідро-метеорологічної служби УСРР і безпосередньо підурядних Комітетів науково-дослідних установ, а так само застосовувати до них заходи дисциплінарного впливу;

9) переводити ревізії й інспектувати метеорологічну службу УСРР та безпосередньо підурядні Комітетів науково-дослідні установи, а так само інспектувати апарати й гідро-метеорологічні установи, що обслуговують спеціальні потреби різних урядових установ і організацій на території УСРР, в тому числі й організації загальносоюзного значення;

10) подавати на розгляд Гідро-метеорологічного комітету Союзу РСР проект й доповіді в питаннях своєї компетенції, які слід погодити у загальносоюзному масштабі, а так само безпосередньо зноситися з ним у всіх інших питаннях.

5. У безпосередньому віданні Гідро-метеорологічного комітету УСРР є Українська ме-

4) рассматривать и утверждать проекты и программы работ гидро-метеорологической службы УСРР, выполняемых для обслуживания различных ведомств, учреждений и организаций по специальным заданиям последних;

5) возбуждать вопросы перед Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами об организации при них гидро-метеорологических бюро и совещаний при этих бюрох;

6) требовать для рассмотрения и координирования планы и программы работ, находящихся в ведении ведомств, учреждений и организаций гидрометеорологических научно-исследовательских учреждений, станций и постов, обслуживающих специальные нужды этих ведомств, учреждений и организаций, а также давать заключения о необходимых изменениях и дополнениях к указанным планам и программам;

7) объявлять конкурсы, выбирать и утверждать в должностях научный и административный персонал метеорологической службы УСРР и непосредственно подведомственных Комитету научно-исследовательских учреждений;

8) увольнять от должности, а также возбуждать вопросы о привлечении к ответственности лиц руководящего персонала гидро-метеорологической службы УСРР и непосредственно подведомственных Комитету научно-исследовательских учреждений, а также применять к ним меры дисциплинарного воздействия;

9) производить ревизии и инспектирование метеорологической службы УСРР и непосредственно подведомственных Комитету научно-исследовательских учреждений, а также инспектировать аппараты и гидрометеорологические учреждения, обслуживающие специальные нужды различных ведомств, учреждений и организаций на территории УСРР, не исключая организаций общесоюзного значения;

10) представлять на рассмотрение Гидрометеорологического комитета Союза ССР проекты и доклады по вопросам своей компетенции, требующие согласования в общесоюзном масштабе, а также непосредственное сношение с ним по всем иным вопросам;

5. В непосредственном ведении Гидрометеорологического комитета УСРР состоит

теорологічна служба, що чинить на підставі **установ, затверджуваної від Гідро-метеорологічного комітету УСРР.**

6. Для погодження інтересів урядництв, установ і організацій в царині метеорології та гідрології і для спрямування гідро-метеорологічної служби УСРР відповідно до інтересів народного господарства, Гідро-метеорологічний комітет УСРР періодично обликає наради у складі: голови Комітету і його членів, а так само представників народних комісаріатів і центральних установ, науково-дослідних установ і кооперативних організацій.

Постанови нарад стають чинні по тому як затвердить їх Гідро-метеорологічний комітет УСРР.

7. Для технічного обслуговування Гідро-метеорологічний комітет УСРР має свій апарат.

8. Для безпосереднього керування на місцях єдиною гідро-метеорологічною службою при Раді народних комісарів АМСРР і округових виконавчих комітетах, на подання Гідро-метеорологічного комітету УСРР, організується гідро-метеорологічні бюро (з обов'язковою участю в них представника військового урядництва) і наради при цих бюро. Зазначені бюро чинять на підставі устав, що їх затверджує Рада народних комісарів АМСРР і округові виконавчі комітети.

Якщо Гідро-метеорологічний комітет УСРР визнає за доцільне утворити гідро-метеорологічне бюро й нараду при цьому бюро з обсягом діяльності в межах двох чи більш округ, то проект відповідної постанови, погоджений з відповідними округовими виконавчими комітетами, Гідро-метеорологічний комітет подає на затвердження Раді народних комісарів УСРР.

9. Гідро-метеорологічний комітет УСРР і підурядні йому науково-дослідні установи, станції та експедиції республіканського значіння утримується коштом державного бюджету УСРР. Коштом державного бюджету УСРР виконують так само науково-дослідні роботи і завдання республіканського значіння.

Украинская метеорологическая служба, действующая на основании положения, утверждаемого Гидро-метеорологическим комитетом УССР.

6. В целях согласования интересов ведомств, учреждений и организаций в области метеорологии и гидрологии и для направления гидро-метеорологической службы УССР в соответствии с интересами народного хозяйства, Гидро-метеорологический комитет УССР периодически созывает совещания в составе: председателя Комитета и его членов, а также представителей народных комиссариатов и центральных учреждений, научно-исследовательских учреждений и кооперативных организаций.

Постановления совещаний входят в силу после утверждения их Гидро-метеорологическим комитетом УССР.

7. Для технического обслуживания Гидро-метеорологический комитет УССР имеет свой аппарат.

8. Для непосредственного управления на местах единой гидро-метеорологической службой при Совете народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетах, по представлению Гидро-метеорологического комитета УССР, организуются гидро-метеорологические бюро (с обязательным участием в них представителя военного ведомства) и совещания при этих бюро. Указанные бюро действуют на основании положений, утверждаемых Советом народных комиссаров АМСРР и окружными исполнительными комитетами.

Если Гидро-метеорологический комитет УССР признает целесообразным образовать гидро-метеорологическое бюро и совещание при этом бюро с объемом деятельности в пределах двух или более округов, то проекту соответствующего постановления, согласованный с соответствующими окружными исполнительными комитетами, представляется Гидро-метеорологическим комитетом на утверждение Совета народных комиссаров УССР.

9. Гидро-метеорологический комитет УССР и подведомственные ему научно-исследовательские учреждения, станции и экспедиции республиканского значения содержатся за счет государственного бюджета УССР. На средства государственного бюджета УССР относятся также выполнение научно-исследовательских работ и заданий республиканского значения.

10. Організовані при Раді народніх комісарів АМСРР і округових виконавчих комітетах гідро-метеорологічні бюро та науково-дослідні установи, станції й пости місцевого значення утримуються коштом відповідних місцевих бюджетів.

11. Гідро-метеорологічні установи, станції тощо, що обслуговують спеціальні потреби окремих урядових установ і організацій утримуються коштом цих урядових установ і організацій.

12. Гідро-метеорологічний комітет УСРР має печатку із своєю назвою і державним гербом.

Харків, 13 грудня 1929 р.

Зам. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Дудник.**

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР **Касян.**

10. Организованные при Совете народных комиссаров АМСРР и окружных исполнительных комитетах гидро-метеорологические бюро и научно-исследовательские учреждения, станции и посты местного значения содержатся за счет соответствующих местных бюджетов.

11. Гидро-метеорологические учреждения, станции и т. п., обслуживающие специальные нужды отдельных ведомств, учреждений и организаций, содержатся за счет средств этих ведомств, учреждений и организаций.

12. Гидро-метеорологический комитет УСРР имеет печать с изображением своего наименования и государственного герба.

Харьков, 13 декабря 1929 г.

Зам. Председателя Совета народных комиссаров УСРР **Дудник.**

Управляющий делами Совета народных комиссаров УСРР **Касян.**

Поправки до 36. зак. УСРР за 1929 р. від. І-ий

Український текст

36. зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано:	Треба:
28	814	20 зг. 21	... що- стимісячного звіту ...	... що місячного звіту ...
25	881	18 зн.	Харків, 11 ве- ресня 1929 р.	Харків 5 ли- стопада 1929 р.
Російськ. текст				
—	—	19 зн.	Харьков, 11 се- тября 1929 г.	Харьков, 5 ноября 1929 г.
26	956	24 зг.	видавані для	видавані від

Поправки до 36. зак. УСРР за 1929 р. від. І-ий

Український текст

36. зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано	Повинно бути
26	1013	14 зг.	... та пленумом ...	... та пленумом і президією ...
26	1029	19 зг.	... встановлює на подання ок- ругового суду ...	... встановлює на подання округового прокурора ...
—	1027	15 зн.	... до Відділу про- куратури ...	... до Відділу прокура- тури НКЮ УСРР ...

Зак. №	Сторінка	Рядок	Надруковано	Повинно бути
—	997	23 зг.	... за арт. 28 ...	... за арт. 29 ...
—	995	1 зг.	... 55) ...	... 56) ...
—	—	4 зг.	... зазначені- в арт. 55 ...	... зазначені ... в арт. 56 ...
російськ. текст				
—	997	25 зг.	... согласно ст. 28 ...	... согласно ... ст. 29 ...
—	995	4 зг.	... указанные в ст. 55 ...	... указанные ... в ст. 56 ...
—	994	1 зн.	... (ст. 55) ...	... (ст. 56) ...
—	—	21 зг.	окружного суда ...	окружного прокурора ...
—	1028	7 зг.	... или по особому его поручению ...	... или по особому их поручению ...
—	—	3 зн.	... и в надлежащих случаях отстраняются	... и в надлежащих случаях временно отстра- няются ...
—	998	12 зн.	О составе народного суда ...	О составе окружного суда ...

КНИЖОЧКА-БІБЛІОТЕКА
 ВИДАВНИЦТВО
 Київської міської ради
 народного депутата

Державна Публічна
 БІБЛІОТЕКА УРСР
 № 665024

ЮРИДИЧНЕ ВИДАВНИЦТВО НКЮ УСРР

ХАРКІВ, вул. АРТЕМА, № 31.

8 рік видання

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
НА 1930 РІК**

8 рік видання

„ВІСНИК РАДЯНСЬКОЇ ЮСТИЦІЇ“

Двомисясвий журнал Наркомюсту і Юридичного Товариства УСРР

ВИДАЄТЬСЯ ЗА РЕДАКЦІЄЮ:

Юр. МАЗУРЕНКА, С. ПРИГОВА, А. СТРОЄВА
та Ф. ЧУМАЛА

ВИХОДИТЬ УКР. МОВОЮ

Журнал, обслуговуючи переважно судових робітників, своїм широким змістом є також дуже потрібний посібник для радянських, адміністративних, господарських, кооперативних, фінансових, професійних, громадських робітників, робітників міліції та юрисконсультів госпорганів.

ЖУРНАЛ МІСТИТЬ:

I. Провідні передові та науково-теоретичні статті в усіх питаннях радянської політики, права та процесу.

II. Відділи: 1) на чергові теми, 2) огляд радянського законодавства, 3) хроніка, 4) на місцях, 5) в українському юридичному товаристві, 6) в радянському союзі, 7) за радянським кордоном, 8) з практики Найвищого Суду по Пленуму, Президії, Цивільно-касаційній та Кримінально-касаційній колегіях, 9) з практики Вищої арбітражної комісії, 10) бібліографія, 11) запитання й відповіді.

Соціалістичне змагання. — Огляд важливіших політичних процесів за кордоном.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ На 1 рік—12 крб. На 6 міс.—
6 крб. 50 коп.

ДЛЯ РІЧНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИПУСКАЄТЬСЯ
РОЗСТРОЧКУ ПЛАТЕЖУ:

Перший внесок при передплаті—4 крб.

Другий „ 1 квітня 1930 р. 4 крб.

Третій „ 1 червня 1930 р. 4 крб.

Усі річні передплатники на „ВІСНИК РАДЯНСЬКОЇ ЮСТИЦІЇ“, що повністю внесли наперед передплату, можуть одержати за зниженою ціною ті ж самі додатки і на тих же самих умовах, що зазначені в об'яві на передплату „ЧЕРВОНОГО ПРАВА“